

OTRDIENA, 2010. GADA 9. MARTS

SĒDI VADA: M. A. MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Priekšsēdētāja vietnieks

1. Gadskārtējās sesijas atklāšana

Priekšsēdētājs. - Eiropas Parlamenta 2010.–2011. gada sesiju pasludinu par atklātu.

2. Sēdes atklāšana

(Sēdi atklāja plkst. 9.00)

3. Debates par cilvēktiesību, demokrātijas un tiesiskuma principu pārkāpumiem (paziņošana par iesniegtajiem rezolūcijas priekšlikumiem) (sk. protokolu)

4. Iekšējā tirgus rezultātu apkopojums – Patērētāju aizsardzība - SOLVIT (debates)

Priekšsēdētājs. – Pirmais darba kārtības punkts ir ļoti svarīgās kopīgās debates par trim ziņojumiem iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības jomā:

- A7-0084/2009 par iekšējā tirgus rezultātu apkopojumu, ko Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas vārdā iesniedza *Von Thun Und Hohenstein* kundze (SEC (2009)/1007 - 2009/2141(INI)),

- A7-0024/2010 par patērētāju aizsardzību, ko Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas vārdā iesniedza *Hedh* kundze (2009/2137(INI)), un

- A7-0027/2010 par SOLVIT, ko Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas vārdā iesniedza *Bușoi kungs* (2009/2138(INI)).

Róza Gräfin Von Thun Und Hohenstein, referente. – (PL) Man ir prieks, ka varu jūs iepazīstināt ar iekšējā tirgus rezultātu apkopojumu Nr. 19, kas tika sagatavots pagājušā gada jūlijā. Šis dokuments apliecina to, ka ES tiesību aktu transponēšana dalībvalstīs norisinās aizvien labāk. Atkal ir sasniegts mērķis — mērķis, ko izvirzījuši paši valstu un to valdību vadītāji attiecībā uz to, lai vidējais netransponēto tiesību aktu īpatsvars nepārsniegtu 1 %. Tomēr to direktīvu, kas vienā vai vairākās dalībvalstīs vēl nav transponētas, jeb, citiem vārdiem, tirgus sadrumstalotības rādītāji joprojām ir pārāk augsti. Tās ir vairāk nekā 100 iekšējā tirgus direktīvas. Turklāt divus gadus pēc attiecīgā termiņa beigām vēl nav transponētas veselas 22 direktīvas. Dalībvalstīm jādara vēl vairāk iekšējā tirgus labā, lai ieguvēji no tā būtu visi Eiropas pilsoņi.

Šajā brīdī, kad es jūs iepazīstinu ar šo ziņojumu, manās rokās ir jau nākamais rezultātu apkopojums ar apaļo kārtas numuru 20, kas rāda turpmāku progresu ES tiesību aktu transponēšanā. Netransponēto tiesību aktu īpatsvars ir samazinājies līdz 0,7 %, kas ir ievērojami zemāks līmenis par izvirzīto mērķi. Tas ir labākais rezultāts, kāds jebkad sasniegts. Ir ļoti skaidri redzams, ka Eiropas Komisijas darbs, kura rezultāts ir šī publikācija, ir licis dalībvalstīm sasparoties. Mēs sirsnīgi apsveicam Komisiju par šo produktīvo, smago darbu.

Vēl viena laba ziņa ir tā, ka tirgus sadrumstalotība no 6 % ir samazinājusies līdz 5 %. Tomēr 74 direktīvas joprojām nav transponētas vienā vai vairākās Eiropas Savienības dalībvalstīs, un tas nozīmē to, ka šķēršļi, ļoti bīstami šķēršļi turpina ietekmēt pilsoņus un uzņēmējus iekšējā tirgū. Šie šķēršļi mums jālikvidē kopā.

Šim nolūkam Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas ziņojumā ir ierosināta ciešāka sadarbība starp visām iestādēm, kas ir līdzatbildīgas par transponēšanu, un citām iesaistītajām personām. Mēs ierosinām organizēt ikgadēju vienotā tirgus forumu jeb SIMFO, kas pulcētu kopā Eiropas iestādes, kā arī dalībvalstis, dalībvalstu parlamentu deputātus un uzņēmumu un patērētāju pārstāvjus. Šāds forums dos iespēju apmainīties ar pieredzi un paraugpraksi ES tiesību aktu transponēšanā, kā arī izstrādāt stratēģijas vēl gaidāmo problēmu risināšanai.

Lai atbrīvotos no šiem bīstamajiem šķēršļiem, mēs aicinām Eiropas Komisiju izveidot „iekšējā tirgus testu” attiecībā uz visiem jaunajiem ES tiesību aktiem, lai nodrošinātu to, ka jaunie pasākumi neierobežo Eiropas Savienības četras pamatbrīvības. Ārkārtīgi svarīgi ir arī tas, lai pilsoņiem tiktu sniegta skaidra informācija

par to, kā darbojas iekšējais tirgus, ņemot vērā, ka iekšējais tirgus pirms 20 gadiem tika izveidots tieši viņu vajadzībām.

Lai sniegtu pilnīgāku priekšstatu par iekšējā tirgus attīstību, Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komiteja aicina iekšējā tirgus rezultātu apkopojumu, SOLVIT ziņojumu, dienesta „Iedzīvotāju ceļvedis” pārskatu un patērētāju tirgus rezultātu apkopojumu publicēt vienlaicīgi.

Nobeigumā vēlos pateikties visiem, kas strādāja pie šā ziņojuma, un lūgt savus kolēģus balsojumā to atbalstīt, jo esmu pārliecināta, ka tā rezultātā ES tiesību aktu transponēšana dalībvalstu tiesiskajā regulējumā turpmāk norisināsies ātrāk un atbilstoši prasībām. Līdz ar to Eiropas pilsoņiem būs mazāk šķēršļu iekšējā tirgū, un tas katrā ziņā ir principiāls Eiropas ekonomikas attīstības un Eiropas identitātes veidošanas jautājums.

Anna Hedh, referente. – (SV) Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlos pateikties ēnu referentiem un pārējiem dalībniekiem par labo sadarbību visa tā perioda laikā, kad mēs veidojām patērētāju tirgus rezultātu apkopojumu. Tāpat man ir prieks, ka mēs atkal esam sagatavojuši ziņojumu, kas guvis pārliecinošu atbalstu Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejā.

Es vienmēr esmu uzstājusi uz to, ka, lai iekšējais tirgus darbotos pareizi, mums Eiropas Savienībā ir vajadzīgi pārliecināti un apmierināti patērētāji. Tāpēc patīkami bija tas, ka 2007. gadā mums bija komisāre, kas atbildēja tieši par patērētāju jautājumiem. Daļēji Kuneva kundzes stingrās personiskās apņemšanās un atklātās rīcības rezultātā patērētāju aizsardzības politika un patērētāju jautājumi ir pārvirzījušies uz priekšu. Arī patērētāju tirgus rezultātu apkopojums ir Kuneva kundzes nopelnis.

Par spīti bažām, ka atbildību par patērētāju jautājumiem daļa divi komisāri, mēs ceram, ka šis darbs turpināsies veiksmīgi un būs produktīvs un ka patērētāji paliks arī jaunās Komisijas uzmanības centrā. Patiesībā tagad šī atbildība ir pat lielāka, jo Lisabonas līguma 12. pants paredz to, ka patērētāju tiesību aizsardzības prasības jāņem vērā, nosakot un īstenojot pārējo Savienības politiku un darbības. Tas ir patērētājiem svarīgs solis un kas tāds, ko savā turpmākajā politiskajā darbā es nevienam neļaušu aizmirst.

Es ļoti atzinīgi vērtēju patērētāju tirgus rezultātu apkopojuma otro izdevumu. Šis rezultātu apkopojums ir viens no vairākiem instrumentiem, kas mums ir, lai uzlabotu iekšējo tirgu, un es domāju, ka īpaši svarīga ir perspektīva, uz kuras šis rezultātu apkopojums balstās, jo tas ir saistīts ar pilsoņu cerībām un problēmām un uzlabo iekšējo tirgu īpaši patērētājiem. Rezultātu apkopojumā ir analizēts patērētāju tirgus pēc tiem pašiem rādītājiem, kādi tika izmantoti agrāk, proti, cena, piegādātāju maiņa, drošība, sūdzības un patērētāju apmierinātība.

Galu galā tie neapšaubāmi būs jāpapildina un jāuzlabo, un būs vajadzīgi arī jauni rādītāji. Tomēr es uzskatu, ka šobrīd tie nodrošina pietiekamu pamatu prioritāšu noteikšanai un secinājumu izdarīšanai par turpmākajām analizēm, kas būs jāveic. Ir ārkārtīgi svarīgi saglabāt pacietību un dot laiku rezultātu apkopojumam pilnveidoties. Tas joprojām atrodas savas attīstības sākumstadijā.

Otrajā patērētāju tirgus rezultātu apkopojumā cita starpā ir skaidri norādīts, ka vairāk problēmu patērētājiem ir ar pakalpojumiem, nevis precēm un ka retāk cenas pieaug tajās nozarēs, kur patērētāji bieži maina piegādātājus. Arī pārrobežu elektroniskā tirdzniecība attīstās lēnāk, jo pastāv pārrobežu šķēršļi, kas patērētājiem rada problēmas un grauj to uzticību. Turklāt mēs redzam, ka tiesību aktu un faktisko kompensācijas mehānismu efektīvai piemērošanai ir izšķiroša nozīme, lai tirgus darbotos pareizi.

Dati liecina arī par to, ka dalībvalstīs pastāv lielas atšķirības un iespējas uzlabot kompensācijas mehānismus. Tāpēc es aicinu Komisiju veikt darbības, kas izriet no Zaļās grāmatas par patērētāju kolektīvo tiesisko aizsardzību.

Ja vēlamies palielināt patērētāju uzticību, būtiska nozīme ir ES patērētāju tiesību aizsardzības noteikumu efektīvai piemērošanai un uzraudzībai. Tomēr uzraudzība Eiropas Savienībā ne tuvu nav vienots process, un saskaņā ar statistikas datiem dalībvalstīs pastāv ievērojamas atšķirības attiecībā uz to, kādas summas budžetā ir piešķirtas tirgus uzraudzībai un cik daudz inspektoru ir iesaistīti šajā darbā. Tāpēc gan Komisijai, gan arī dalībvalstu uzraudzības iestādēm ir jāpastiprina centieni, ja vēlamies nodrošināt labu patērētāju tiesību aizsardzību un to, ka patērētāji jūtas pietiekami pārliecināti, lai varētu izmantot visas iekšējā tirgus piedāvātās iespējas.

Lai palielinātu patērētāju uzticību, ļoti liela nozīme ir tirgus uzraudzības mehānismu stiprināšanai. Galu galā patērētājs būs izšķirošs Eiropas ekonomikas atveseļošanas faktors.

Cristian Silviu Buşoi, referents. – (RO) Vispirms es vēlos pateikties tiem, ar kuriem man bija iespēja strādāt pie SOLVIT ziņojuma sagatavošanas, — Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas sekretariātam, visiem ēnu referentiem un pārējiem kolēģiem, kuri izrādīja interesi par šo dokumentu un deva svarīgu ieguldījumu galīgā rezultāta sasniegšanā.

SOLVIT ir tīkls, kas piedāvā neformālus risinājumus problēmām, kuras var rasties, nepareizi piemērojot iekšējā tirgus tiesību aktus. Tas ir īpaši noderīgs jauninājums Eiropas patērētājiem un uzņēmumiem Eiropas Savienībā, jo sniedz tās priekšrocības, ko paredz Eiropas tiesību akti. Piemērojot Eiropas iekšējā tirgus tiesību aktus, mēs bieži vien saskaramies ar problēmām. SOLVIT man šķiet piemērota alternatīva tiesas procesam, jo tiesas jau tā ir pārslogotas ar visdažādāko lietu risināšanu.

Mēs nevaram ignorēt faktu, ka SOLVIT risināmo lietu skaits aizvien pieaug, un, raugoties no šīs perspektīvas, tas kaut kādā veidā ir kļuvis par savu panākumu upuri. Lai SOLVIT varētu piedāvāt kvalitatīvu palīdzību Eiropas Savienības pilsoņiem un uzņēmumiem, ir jānodrošina papildu personāls tiem SOLVIT centriem, kuros trūkst darbinieku.

Šis papildu personāls jānodrošina konsekventi un kontrolēti, ņemot vērā valsts iedzīvotāju skaitu un to, cik lietu attiecīgais centrs ir atrisinājis agrāk. Šī analīze jāveic, lai papildu personāls tiktu nodrošināts tikai tajās vietās, kur tas patiešām ir nepieciešams. Protams, papildu personāls SOLVIT tīklam nozīmē arī jaunas izmaksas. Ziņojumā dalībvalstis tiek aicinātas izmantot visus pieejamos līdzekļus papildu personāla finansēšanai, tai skaitā alternatīvas finansēšanas metodes.

Vēl viens būtisks jautājums šajā ziņojumā ir SOLVIT tīkla popularizēšana, ko es personiski uzskatu par īpaši svarīgu, un es ticu, ka šeit jūs visi man piekritīsiet. Vēršoties pie SOLVIT pēc palīdzības, MVU var ietaupīt lielas naudas summas, ko var ieguldīt citās jomās, kas spēj nodrošināt ekonomisko izaugsmi un veicināt to attīstību labāk nekā juridiskā palīdzība, kas tiem būtu vajadzīga, lai atrisinātu savas problēmas. Runājot par individuālajiem patērētājiem, SOLVIT tiem piedāvā iespēju izvairīties no ilgstošiem un dārgiem tiesas procesiem.

Tomēr, lai baudītu SOLVIT tīkla piedāvātās priekšrocības, pilsoņiem un uzņēmumiem pirmkārt jābūt informētiem par tīkla efektivitāti. Tāpēc es uzskatu, ka SOLVIT popularizēšanā mums aktīvi jāiesaista valstu iestādes, Eiropas Komisija, kā arī šā Parlamenta deputāti. Ir daudz veidu, kā to darīt, sākot ar plašsaziņas līdzekļiem un dalībvalstu organizētām informācijas kampaņām un beidzot ar kopīga SOLVIT portāla izveidi. Turklāt valstu dienesti, kas nodarbojas ar Eiropas iekšējā tirgus tiesību aktu īstenošanu, varētu iecelt SOLVIT sakaru koordinatoru, tādējādi paaugstinot tīkla efektivitāti un popularizējot to. Kā EP deputāti mēs paši varam uzņemties iniciatīvu popularizēt SOLVIT un informēt par to savus kolēģus dalībvalstu parlamentos.

Labas prakses apmaiņa starp dalībvalstīm attiecībā uz SOLVIT popularizēšanu un šā tīkla darbības problēmu risināšanu ir vēl viens pasākums, uz ko dalībvalstis tiek pastiprināti mudinātas šajā ziņojumā. Labas idejas Eiropas līmenī faktiski var tikt izplatītas un izmantotas tā, lai ieguvēji būtu visi.

Visbeidzot, mēs nevaram ignorēt faktu, ka SOLVIT bieži vien saskaras ar lietām, kas nav tā kompetencē vai ir īpaši sarežģītas un kuru risināšanai ir jāizmanto alternatīvas metodes. Risinājums tām lietām, kas ir pārāk sarežģītas, lai tās varētu atrisināt SOLVIT līmenī, var būt lūgumraksta iesniegšana Eiropas Parlamenta Lūgumrakstu komitejai. Tāpēc viens no šajā ziņojumā ietvertajiem priekšlikumiem ir pārsūtīt šādas lietas no SOLVIT portāla Eiropas Parlamenta Lūgumrakstu komitejas tīmekļa vietnei, kā arī specializētajām komitejām dalībvalstu parlamentos.

Šis ir tikai dažas no idejām, kas ir SOLVIT ziņojuma pamatā. Es ticu, ka, īstenojot šos priekšlikumus, tīkla darbība uzlabosies, piedāvājot kvalitatīvu palīdzību patērētājiem un uzņēmumiem. SOLVIT tīklam ir milzīgs potenciāls, un, lai to izmantotu pilnībā, mums pastāvīgi jāanalizē tā darbības rezultāti.

Michel Barnier, Komisijas loceklis. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, vispirms es domāju, ka ir ļoti svarīgi, lai plecu pie pleca ar savu kolēģi Dalli kungu mēs atbildētu uz jūsu jautājumiem un informētu jūs par šo dažādo instrumentu un tekstu īstenošanu.

Savā politiskajā dzīvē, dāmas un kungi, es bieži vien esmu domājis par to, ka kontrole ir vismaz tikpat svarīga kā paziņošana. Tāpēc es uzskatu, ka, ja kāds strādā kādas valsts parlamentā, Eiropas Parlamentā vai Komisijā, ir ļoti svarīgi, lai viņam būtu pieejami instrumenti to tekstu konkrētās un patiesās īstenošanas pārbaudei un izvērtēšanai, par kuriem viņš balso. Tāpat es uzskatu, ka, lai rīkotos pareizi, ir nepieciešama atbilstoša izpratne, un tieši šim jautājumam jūsu referenti ir pievērsušies ļoti rūpīgi un kvalitatīvi.

Vēlos sirsnīgi pateikties *Thun Und Hohenstein* kundzei un *Bușoi* kungam par tiem jautājumiem, kas vairāk attiecas uz mani, kā arī *Hedh* kundzei par kvalitatīvajiem ziņojumiem.

Par ko mēs runājam? Mēs runājam par iekšējo tirgu. Vakar diezgan vēl vakarā šajā zālē es teicu, ka krīzes un ekonomisko grūtību laikā mēs nevaram atļauties neizmantot visas iespējas. Ja iekšējais tirgus, lielais Eiropas tirgus, funkcionētu tā, kā tam būtu jāfunkcionē, mēs paši spētu panākt pieaugumu par 0,5 līdz 1,5 %.

Šobrīd mēs nevaram atļauties zaudēt šo iespēju. Tāpēc iekšējam tirgum visos tā aspektos jāfunkcionē pilnā mērā, un tas, protams, ir uzdevums, ko jūsu vadībā man uzticējies priekšsēdētājs *Barroso*. Tāpēc es piešķiru lielu nozīmi šim rezultātu apkopojumam un šim *SOLVIT* instrumentam, kā arī to pareizai darbībai. Domāju, ka attiecībā uz svarīgo patērētāju jautājumu *Dalli* kungs teiks tieši to pašu.

Thun Und Hohenstein kundze tikko runāja par labajām un ne tik labajām ziņām attiecībā uz šo rezultātu apkopojumu. Šeit mēs runājam par aptuveni 1521 direktīvu vai tekstu, kas nodrošina iekšējā tirgus funkcionēšanu, un tas ir daudz. Pašreizējais netransponēto tiesību aktu īpatsvars, kā jūs teicāt, ir zemāks nekā jebkad agrāk. Tās ir labas ziņas, un mums jāpateicas visiem, kas dalībvalstīs un varbūt arī reģionos atbild par šīs direktīvas īstenošanu. Es vēlos pateikties arī saviem kolēģiem iekšējā tirgus ģenerāldirektorātā.

Ir arī ziņas, kas nav tik labas, un tā ir neapmierinošā transponēšanas un īstenošanas kvalitāte. Tāpēc mums visiem ir jāsadarbojas ar Eiropas Parlamentu, dalībvalstu valdībām un ierēdņiem visās dalībvalstīs. Kā jau es jums teicu, uzstājoties Parlamentā, šis ir to apmeklējumu mērķis, ko no šā brīža es gatavojos veikt — esmu jau sācis to darīt — uz visām 27 galvaspilsētām, lai kompetento ministru vadībā personiski tiktos ar ierēdņiem, kuri atbild par iekšējā tirgus direktīvu īstenošanu, šā rezultātu apkopojuma elementu izstrādi un *SOLVIT* sagatavošanu un darbību, kā skaidri norādīja *Bușoi* kungs.

Tāpēc es arī teicu *Thun Und Hohenstein* kundzei, ka atbalstu šo ideju par forumu — tā ir ļoti laba ideja. Mums jāpulcē kopā cilvēki, un tas mums jādara šeit, Parlamentā, kopā ar Komisiju, dalībvalstu parlamentiem un atbildīgajiem ierēdņiem visās dalībvalstīs, lai dalītos un apmainītos ar labu praksi un izvērtētu to. Esmu pilnīgi pārliecināts, ka atbildīgo personu sadarbība dos labumu — saskaņu, nevis ierobežojumus, vispirms saskaņu, savstarpējo uzticēšanos un kopīgu darbu.

Runājot par *SOLVIT*, *Bușoi* kungs norādīja, cik šis instruments ir svarīgs un ka tas ir sācis labi darboties. Šobrīd mums ir 1500 lietu, kas izskatītas sadarbības, risinājumu meklēšanas un starpniecības ceļā galvenokārt pilsoņu, taču arī daudz uzņēmumu labā. Kā *Bușoi* kungs pilnīgi pareizi norādīja, tas ļauj ietaupīt naudu un laiku, un tādā veidā pilsoņi, patērētāji un uzņēmumi atgriežas savā vietā — vienotā tirgus centrā, nevis uzsāk pārmērīgi apgrūtināšas procedūras, lai atrastu risinājumu savām problēmām un lai tas tiktu iekļauts un paredzēts tajā vai citā iekšējā tirgus noteikumā, kas uz viņiem attiecas.

Dažā ziņā tas ir tas pats dzinējspēks, kas vada vienotā tirgus atbalsta pakalpojumu jeb *SMAS* rīcības plānu, kura mērķis ir nodrošināt labāku informāciju un labākus pakalpojumus pilsoņiem un uzņēmumiem. Arī šeit ir gūti panākumi. Šis plāns ļāva apvienot dažādus pakalpojumus un kopīgas tiešsaistes formas starp *SOLVIT* un dienestu „Iedzīvotāju ceļvedis”.

Kā jau to ierosināja jūsu referenti, es domāju, ka *Dalli* kunga vadībā mēs varētu pacensties — mums jācenšas — visus šos dokumentus, visus šos rezultātus, visus šos paziņojumus sniegt vienlaicīgi, lai apvienotu un labāk koordinētu šos dažādos instrumentus, kas raksturo ar iekšējo tirgu saistīto tekstu vai direktīvu īstenošanu.

Jebkurā gadījumā es atbalstu koordinācijas uzlabošanu un apliecinu savu personisko apņemšanos lietderīgi izmantot šos dažādos instrumentus, lai izvērtētu un kontrolētu 1500 direktīvu, kas saistītas ar iekšējā tirgus darbību.

John Dalli, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, es komentēšu ziņojumu par šīm abām ļoti svarīgajām Eiropas politikas jomām — patērētāju tirgus rezultātu apkopojumu un patērētāju tiesību aktu īstenošanas dokumentu kopumu —, ar ko mūs iepazīstināja *Hedh* kundze. Vēlos pateikties *Hedh* kundzei par viņas lielisko referenti darbu.

Patērētāju politika atrodas to ekonomisko un sociālo izaicinājumu centrā, ar kuriem mēs saskaramies šodien. Tas viss ir saistīts ar cilvēkiem. Zinoši un ietekmēt spējīgi patērētāji ir inovāciju un konkurētspējas dzinējspēks, bet varbūt pats svarīgākais ir tas, ka, iekšējam tirgum liekot darboties patērētāju labā, mēs iegūstam trumpi, lai atjaunotu saikni ar pilsoņiem. Patērētāju politikas centrālā loma atspoguļojas vairākos komisāru portfeļos. Patiešām, Kolēģija cieši sadarbosies, lai nodrošinātu to, ka pieņemtie noteikumi sniedz praktisku labumu patērētājiem. Šodien es šeit esmu kopā ar savu draugu *Michel Barnier*, tādējādi apliecinot, ka tieši šādā veidā mēs cieši sadarbosimies. Tā mēs strādāsim.

Patērētāju dimensija jāattīsta visos komisāru portfeļos, un visā Komisijā tiks pieņemti kritēriji, lai noteiktu, vai ir panākti uzlabojumi vai ne. Patēriņa tirgus rezultātu apkopojums kalpo kā trauksmes signalizācijas sistēma, kas mūs informē pat tad, kad iekšējais tirgus patērētājiem liek vilties. Šis rezultātu apkopojums ļauj arī kontrolēt to, kā uz priekšu virzās iekšējā tirgus mazumtirdzniecības sektora integrācijas process patērētāju, MVU un citu mazumtirgotāju interesēs. Tas parāda arī to, vai dalībvalstis dara pietiekami, lai izpildītu jaunos patērētāju aizsardzības tiesību aktus un informētu, izglītotu un pilnvarotu patērētājus.

Pievēršoties izpildei, es esmu priecīgs, ka Parlaments piekrīt Komisijai jautājumā par to, cik svarīgi ir dot iespēju cilvēkiem praktiski izmantot savas tiesības, kas tiem piešķirtas uz papīra. Šajā ziņā mums vēl ir daudz darāmā. 2009. gada jūlija paziņojuma mērķis bija atrast veidu, kā nodrošināt efektīvāku, konstruktīvāku un konsekventāku tiesību aktu izpildi visā Eiropas Savienībā. Tagad tas jāpārvērš konkrētā rīcībā. Viena no prioritātēm būs pastiprināt centienus, lai uzlabotu mūsu pārrobežu tīklu lietderību un efektivitāti. Tiem jādod spēcīgs signāls tirgotājiem, ka Eiropas Savienība nav patvērums, kur tie var paslēpties no vajātājiem. Tas pats attiecas uz sadarbību ar trešo valstu iestādēm. Lai to panāktu, dalībvalstu izpildes uzraudzības iestādēm vajag pietiekami daudz darbinieku un resursu. Grūtajos ekonomiskās krīzes laikos spiedienu izjūt visi valsts dienesti, bet patērētāju tiesību izpildes budžeta samazināšana nebūs pareizais risinājums. Brīvs, atvērts un labi aizsargāts tirgus veicina konkurenci kvalitātes un cenas ziņā un stimulē konkurētspēju. No tā ieguvēji ir ne tikai patērētāji, bet arī visa ES ekonomika kopumā. Komisijai un Parlamentam jāstrādā kopā, lai nodrošinātu to, ka šis vēstījums skaļi un skaidri izskan visās dalībvalstīs.

Mēs arī plānojam turpināt labo darbu pie koordinētas izpildes nodrošināšanas visā Eiropā — tā dēvētajām vērīenīgajām pārbaudēm. Tomēr šīs vērīenīgās pārbaudes ir pierādījušas, ka ar valstu centienu apvienošanu reizēm nepietiek. Ir vajadzīgi risinājumi Eiropas līmenī. Tāpēc es ar prieku pieņemu jūsu uzaicinājumu izpētīt Līguma juridisko pamatu, jo īpaši, lai stiprinātu patērētāju aizsardzību, uzlabojot Komisijas iespējas, bet mēs to darīsim un pa šo ceļu iesim tikai tadā gadījumā, ja vispirms tiksīm pārliecināti, ka tadā veidā vērtīgāks kļūs darbs dalībvalstu līmenī.

Pievēršoties kompensācijas jautājumam, es piekrītu, ka alternatīvi strīdu risināšanas mehānismi var nodrošināt lētu, vienkāršu un ātru kompensācijas procedūru patērētājiem, saglabājot uzņēmumu reputāciju. Viens no šīs stratēģijas elementiem ir saistīts ar kolektīvo prasību apmierināšanu. Kopā ar priekšsēdētāja vietniekiem *Almunia* un *Reding* es rūpēšos par to, lai Komisijas rīcība šajā jautājumā būtu saskaņota.

Visbeidzot, es rēķinos ar jūsu atbalstu, lai nodrošinātu pietiekama finansējuma pieejamību pēc 2013. gada, kad beigsies pašreizējā patērētāju aizsardzības programma, lai atbalstītu tālejošu patērētāju politiku un - jo īpaši - uzlabota rezultātu apkopojuma regulāru sniegšanu. Esmu pārliecināts, ka kopā mēs spēsim stāties pretī grūtajiem šodienas un rītdienas izaicinājumiem un strādāt partnerībā, lai nodrošinātu to, ka iekšējais tirgus sniedz visu savu potenciālu visiem mūsu pilsoņiem.

Simon Busuttill, *Lūgumrakstu komitejas atzinuma sagatavotājs*. – (MT) Lūgumrakstu komitejas vārdā esmu sagatavojis atzinumu par SOLVIT tīklu, ko pilnībā atbalstu, jo tas sniedz palīdzību pilsoņiem, kas nonākuši grūtībās. Tomēr es vēlos norādīt uz kādu svarīgu jautājumu, par ko izteikšos plašāk, — uz pilnvērtīgas sadarbības nepieciešamību starp visām iesaistītajām pusēm, ar kurām sazinās pilsoņi. Kādas iespējas ir pieejamas pilsonim, kas nonācis grūtībās? Viņš var iesniegt lūgumrakstu Eiropas Parlamentam, kam saskaņā ar Līguma 194. pantu ir piešķirtas šādas pilnvaras, viņš var iesniegt sūdzību Eiropas Komisijai vai arī SOLVIT. Pilsonis var arī pieprasīt kompensāciju, griežoties ar sūdzību Eiropas Ombudā, bet tas rada lielu apjukumu, jo pilsonis nezina, kur tieši vērsties pēc kompensācijas un palīdzības. Tāpēc savā un Lūgumrakstu komitejas vārdā es aicinu uzlabot sadarbību starp visām iesaistītajām iestādēm, lai pilsoņi zinātu, kur tieši griezties pēc palīdzības.

Zuzana Roithová, *PPE grupas vārdā*. – (CS) Komisāra kungs, dāmas un kungi, interneta dienests SOLVIT darbojas jau astoņus gadus un ir veiksmīgi atrisinājis 83 % sūdzību, ko iesnieguši pilsoņi un uzņēmumi un kas radušās, Eiropas tiesību aktus nepareizi piemērojot dalībvalstīs, un ir spējis to izdarīt 10 dienu laikā. 2008. gadā, pateicoties SOLVIT neformālajiem risinājumiem, varēja izvairīties no strīdu risināšanas tiesas ceļā un zaudējumiem EUR 32 miljonu apmērā.

Problēmai, kas atklāta šajos trīs ziņojumos, ir divi līmeņi. Pirmkārt, vairāku dalībvalstu gausums, Eiropas tiesību aktus ieviešot savas valsts praksē, jo 100 direktīvas iekšējā tirgus jomā netiek pilnībā īstenotas. Es zinu, ka tas ir mazs īpatsvars, tomēr tas ir svarīgs. Otrkārt, SOLVIT kā praktisks instruments tiek izmantots nepietiekami. Piemēram, Čehijā tas ir labi pazīstams profesionāļu aprindās, bet tikai 7 % reģistrēto uzņēmēju kaut ko zina par to. Situācija Francijā ir daudz sliktāka. Saskaņā ar statistikas datiem SOLVIT uzrauga tikai viens cilvēks darba pieredzes jautājumos.

Man prieks, ka mūsu komiteja ir atbalstījusi arī tos priekšlikumus, ko es iesniedzu kā ēnu referente, piemēram, palielināt SOLVIT tīkla profesionāli administratīvo darbinieku skaitu dalībvalstīs. Tomēr galvenokārt tas ir jautājums par tīkla popularizēšanu uzņēmēju un emigrantu vidū, dažādās apvienībās, dalībvalstu parlamentos un arī šajā Parlamentā. Es gribētu norādīt uz nepieciešamību saistīt SOLVIT ar vienotajiem kontaktpunktiem un Komisijas vadītajiem konsultāciju dienestiem, un, protams, Komisijai savlaicīgi jāinformē visas valstis par jautājumiem, kas atrisināti, izmantojot SOLVIT tīklu. Šī analīze Komisijai jāsniedz gada pārskatos, un tādā veidā mēs, protams, varētu uzlabot SOLVIT tīkla izmantojamību.

Man prieks, ka mūsu komiteja ir atbalstījusi visus trīs ziņojumus tik plašā politisko partiju spektrā, un es ceru, ka tos atbalstīs arī plenārs. Vēlos pateikties visiem referentiem par paveikto darbu.

Evelyne Gebhardt, S&D grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār *Barnier*, komisār *Dalli*, dāmas un kungi, šodien mēs runājam par iekšējo tirgu, patērētāju aizsardzību un cilvēku mobilitāti Eiropas Savienībā. Tie ir galvenie jautājumi saistībā ar šiem trim instrumentiem, un tiem es gribu pievērst īpašu uzmanību.

Šo trīs tematu apvienošana mums šodien ir ļoti liels ieguvums, jo ekonomika un patērētāju un darba ņēmēju tiesības pēc būtības nav pretrunīgi jēdzieni — tie ir jāsaka kopā. Tas ir ceļš, pa kuru mums turpmāk jāvirzās uz priekšu. Tāpēc ir labi, ka mums šodien ir šīs kopīgās debates.

Lai to panāktu, vispirms mums priekšplānā jāizvirza trīs politiski principi. Pirmkārt — pirms brīža komisārs *Barnier* to pateica ļoti labi —, jānovērš protekcionisms, kas joprojām ļoti bieži vērojams dalībvalstu valdībās. Tas mums jādara obligāti, un tas ir paredzēts darba kārtībā.

Otrs politiskais princips ir tāds, ka mums jānodrošina gan patērētāju, gan arī darba ņēmēju tiesību aizsardzība augstā līmenī. Citiem vārdiem, iekšējais tirgus nenozīmē tiesību un noteikumu atcelšanu. Tas nozīmē to, ka savas kopējās tiesības šajās jomās mēs saglabājam ļoti augstā līmenī. Tāpēc *Von Thun Und Hohenstein* kundzes ziņojumā ir viens punkts, kuram mēs nepiekrītam. Tas attiecas uz tā dēvēto iekšējā tirgus rezultātu apkopojumu vai iekšējā tirgus testu. Tā nav pareiza pieeja. Rodas iespaids, ka vienīgā svarīgā lieta ir tas, kā funkcionē tirgus. Bet tā tas nav. Mums jājauc, kā Eiropas Savienības tiesību akti ietekmēs darba ņēmēju tiesības un patērētāju tiesības. Tāpēc mēs šo jēdzienu noraidām, jo tas nav pareizs.

Treškārt, mēs vēlamies, lai šīs tiesības tiktu pienācīgi īstenotas Eiropas līmenī. Šim nolūkam mums ir vajadzīga kolektīvās tiesiskās aizsardzības sistēma, lai patērētāji šajā iekšējā tirgū nebūtu vieni, bet varētu patiešām īstenot savas tiesības.

Robert Rochefort, ALDE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, vispirms es gribētu teikt, ka man ir liels prieks vērot šo viedokļu apmaiņu par iekšējo tirgu un patērētāju aizsardzību kā šā rīta galvenās debates.

Ekonomiskās krīzes kontekstā, *Barnier* kungs, iekšējais tirgus ir vērtība, kas mums patiešām jāpildinveido. Protams, iespējami svarīgākais dzinējspēks šajā iekšējā tirgū ir patēriņš, kas mums jāatbalsta vistuvākajā laikā. Tomēr ne jau jebkurš patēriņš. Mums vajadzīgs tāds patēriņš, kas vērsts uz nākotni, kas stājas pretī ilgtspējīgas attīstības izaicinājumiem, atbildīgs patēriņš, kas necenšas vienmēr atbalstīt tikai nocenotas preces, kuras it kā uzlabo ģimeņu pirktspēju, bet patiesībā bieži vien ir viduvējas kvalitātes, un kuru ražotnes tiek gandrīz sistemātiski pārceltas ārpus Savienības. Mēs zinām, kas ir to galvenie upuri: patērētāji ar zemākajiem ienākumiem, vismazāk aizsargātie patērētāji.

Īsi sakot, mums jāatjauno uzticība starp patērētājiem un uzņēmumiem, jo īpaši sadales uzņēmumiem, lai stiprinātu un veicinātu mūsu ES iekšējā tirgus attīstību. Ar ļoti skaidru vēstījumu vēlos vērsties pie Komisijas. Jā, *Dalli* kungs, mēs jūs atbalstīsim, tomēr mūs uztrauc risks, kas saistīts ar kompetences sadalījumu jūsu starpā. Mēs baidāmies, ka tas novedīs pie jūsu atbildības sadrumstalotības. Tai pašā laikā mēs ļoti cieši uzmanīsim, vai jūs patiešām strādāsiet saskaņoti. Mēs ceram, ka atbilstoši Lisabonas līguma garam visās Eiropas Savienības politikas jomās patiešām tiks ņemtas vērā patērētāju intereses.

Tulīt minēšu piemēru, kas attiecas ne tikai uz *Barnier* kungu un *Dalli* kungu, bet arī uz *Reding* kundzi. Ir pienācis laiks rīkoties atbilstoši Zaļajai grāmatai par patērētāju kolektīvo tiesisko aizsardzību. Mēs ceram, ka šajā jautājumā jūs gūsiet panākumus. Starp citu, tā kā jūs to pieminējāt, *Dalli* kungs, es gribētu pajautāt, vai jūs jau zināt kādus konkrētus terminus. Tāpat mēs sagaidām, ka jūs izveidosit jaunu, īpaši Eiropai paredzētu veidlapu, lai šī kolektīvā tiesiskā aizsardzība nebūtu saistīta ar pārāk labi zināmajām ASV sistēmas tendencēm, lai mēs varētu piedāvāt ko tādu, kas der visiem, tādu, kas vienas intereses nenostāda pretrunā ar citām.

Es vēlos apsveikt savu kolēģi *Hedh* kundzi par viņas izsmēlošo ziņojumu. Īpašu uzmanību gribu vērst uz to, ka savā ziņojumā viņa ir pareizi uzsvērusi patērētāju izglītošanas nozīmi, kas ir ļoti svarīga un kurai jāturpinās

visu dzīvi, jo, ņemot vērā to, cik ātri mainās preces un tirgus spēki kļūst aizvien sarežģītāki, izglītība attiecas ne tikai uz maziem bērniem, bet arī patērētājiem.

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Nobeigumā vēlos tikai pateikt to, ka visi šie rādītāji un rezultātu apkopojumi ir ļoti labi — un to saka bijušais statistiķis un ekonomists —, bet tie nespēj aizstāt politisko gribu, kurai patiešām vajadzētu mudināt mūs rīkoties.

Heide Rühle, *Verts/ALE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es gribētu paturpināt to, ko sākumā teica *Barnier* kungs par iekšējā tirgus lielo nozīmi pašreizējos krīzes apstākļos. Jau atkal tas ir ļoti skaidri pierādījies. Tomēr iekšējam tirgum acīmredzami ir nepieciešama pilsoņu uzticība. Tikai tādā gadījumā tas darbosies pareizi. Daudzos līmeņos šīs uzticības joprojām trūkst. Debatēs, kas notiek mūsu valstīs, mēs, Parlamenta deputāti, ļoti bieži pamanām, ka šīs bailes no iekšējā tirgus joprojām ir ļoti izplatītas plašā sabiedrībā un ka tādi jautājumi kā protekcionisms arī diemžēl ir aktuāli, jo gan valdības ierosina šādas lietas apspriešanai, gan arī tās atbalsta daudzi pilsoņi. Tāpēc vēl jo svarīgāk ir darīt visu iespējamo Parlamentā, lai radītu lielāku uzticību iekšējam tirgum. Lai to panāktu, pats galvenais, protams, ir patērētāju politika. Patērētāju politika, kas nodrošina augstu patērētāju aizsardzības līmeni, var paaugstināt un saglabāt cilvēku uzticību iekšējam tirgum. Tāpēc šajā jomā mums jāstrādā pastiprināti.

Es atzinīgi vērtēju to, ka šodien ir ieradušies abi komisāri. Jūs, protams, zināt, ka arī mūsu grupa kritiski raudzījās uz to, ka vairs nav tikai viena komisāra, kas atbild par patērētāju politiku, jo signāls, ko raidīja *Kuneva* kundze, bija ļoti pozitīvs. Tāpēc mēs esam gandarīti par jūsu ļoti skaidri pausto apņemšanos sadarboties šajā jomā. Mūs uztrauca arī tas, ka, daļot atbildību starp dažādiem komisāriem, patērētāju aizsardzība galu galā saņems nepietiekamu uzmanību. Tomēr es ceru, ka šis nav tikai vienreizējs gadījums un ka šajā jomā jūs ar mums ļoti cieši sadarbosities, jo mums ir daži ļoti svarīgi risināmi jautājumi, piemēram, vēl nav noslēgušās debates par kolektīvo prasību tiesībām un kolektīvo tiesisko aizsardzību, un šajā sakarā ir jārīkojas. Protams, tam būs ļoti liela nozīme arī pilsoņu uzticības paaugstināšanā.

Mums vajag vairāk instrumentu, kas norādītu uz to, ka pilsoņi iekšējā tirgū ir aizsargāti. Šeit ļoti svarīgs instruments ir SOLVIT. Tāpēc mēs pilnībā atbalstām *Bușoi* kunga ziņojumu. SOLVIT, kas dod iespēju rast risinājumu ārpus tiesas, rada uzticību iekšējam tirgum un sniedz patērētājiem labākas zināšanas par iekšējo tirgu, un tieši šādas rīcības ļoti bieži pietrūkst no dalībvalstu iestāžu puses. Šajā ziņā SOLVIT var sniegt svarīgu un būtisku ieguldījumu. Šogad es esmu budžeta referente, un varu apliecināt *Dalli* kungam, ka lielu uzmanību pievēršīsim budžeta jautājumiem un resursu sadalei patērētāju politikas jomā. Mēs jau esam griezušies pie mūsu Budžeta komitejas un uzsveruši, ka, protams, vēlamies, lai finansējums tiktu piešķirts arī turpmāk un lai tiktu izmantoti atbilstoši līdzekļi. Šajā sakarā jūs varat rēķināties ar mūsu atbalstu.

Rezumējot vēlreiz, es uzskatu, ka visā visumā šie ziņojumi dod ļoti svarīgu un ļoti pozitīvu signālu. Kaut arī mēs tos atbalstām, ir viens punkts, uz ko raugāties kritiski. Tas attiecas uz iekšējā tirgus pārbaudi, kas, mūsaprāt, ir diezgan vienpusēja. Ja gribam pārbaudīt direktīvas, tās jāpārbauda no dažādiem viedokļiem. Šeit ļoti svarīga ir ilgtspēja, kā arī sociālie jautājumi. Pārbaude, ja tāda jāveic, nedrīkst koncentrēties tikai uz vienu vienīgu iekšējā tirgus aspektu. Tai jābūt visaptverošai. Šajā sakarā pienācīga uzmanība jāvelta arī subsidiaritātes jautājumam. Tāpēc mēs uzskatām, ka vienpusējā koncentrēšanās uz iekšējā tirgus pārbaudi nav pieņemama. Tomēr principā mēs atbalstām referenta pieeju, arī to, kas attiecas uz iekšējā tirgus pārbaudi, un balsosim „par” šo ziņojumu.

Adam Bielan, *ECR grupas vārdā*. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, kopējais tirgus balstās uz četrām brīvībām — personu brīvu pārvietošanos un preču, kapitāla un pakalpojumu brīvu apriti —, un tā veidošanas process joprojām nav noslēdzies, īpaši attiecībā uz ceturto brīvību - pakalpojumu brīvu apriti, un mums vēl ir ļoti daudz darāmā. Tas ir ārkārtīgi svarīgs process, jo īpaši gausās ekonomiskās attīstības laikā, ņemot vērā ekonomisko krīzi, ar ko saskaramies Eiropā. Patiešām, tieši šajā laikā, kad palēninās ekonomiskās attīstības tempi, mums vajadzētu runāt par kopējā tirgus priekšrocībām, un varbūt tad mēs piedzīvosim to politisko gribu, uz ko aicināja *Rocheffort* kungs.

Šā iemesla dēļ es vēlos apsveikt Eiropas Parlamenta Prezidiju par to, ka tas izprot šā jautājuma nozīmi un debates par šiem trim ziņojumiem šajā Parlamenta sēdē ir nolēmis izvirzīt par prioritāti. Pateicība un sveicieni arī *Harbour* kungam, Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas priekšsēdētājam, par efektīvo darbu šajā jomā. Vēlos apsveikt arī visus trīs referentus par šiem tik svarīgajiem ziņojumiem. Tomēr es nevaru nepamanīt kādu absurdu lietu. Šodien plenārsēdē mēs apspriežam *Thun* kundzes ziņojumu — lielisku ziņojumu, starp citu —, bet tas ir ziņojums par iekšējā tirgus rezultātu apkopojumu par 2008. gadu. Bet pirms dažām dienām Komisija publicēja iekšējā tirgus rezultātu apkopojumu par 2009. gadu. Es domāju,

ka tas ir vēl viens iemesls tam, kāpēc visus četrus svarīgos ziņojumus par iekšējā tirgus uzraudzību Komisijai turpmāk vajadzētu publicēt vienlaicīgi. Galu galā iekšējā tirgus rezultātu apkopojums, patērētāju tirgus rezultātu apkopojums, SOLVIT ziņojums un dienests „Iedzīvotāju ceļvedis” patiesībā attiecas uz vienu un to pašu lietu, un mums tos vajadzētu saņemt vienlaicīgi.

Nobeigumā vēlos izteikt atbalstu abiem galvenajiem priekšlikumiem, kas ietverti *Thun* kundzes ziņojumā. Es pilnībā atbalstu gan priekšlikumu organizēt ikgadēju iekšējā tirgus forumu, gan arī — kas ir vēl svarīgāk — priekšlikumu par obligāto testu, „iekšējā tirgus testu” attiecībā uz visiem turpmākajiem Eiropas Komisijas priekšlikumiem.

Kyriacos Triantaphyllides, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (EL) Priekšsēdētāja kungs, šobrīd valda uzskats, ko pauž Lisabonas līgums un pašas Komisijas nostāja, ka patērētāju aizsardzības politikas uzmanības centrā jābūt tāda veselīga tirgus modeļa nodrošināšanai, kur patērētāji var darboties droši un ar pārliecību.

Šīs loģikas pamatā ir ideja, ka, ja patērētāji tirgū jutīsies ērti un pārliecināti un tiks veicināta pārrobežu tirdzniecība, pieaugs konkurētspēja un patērētājiem būs plašāka preču un pakalpojumu izvēle par konkurētspējīgākām cenām.

Mēs nepiekrītam šai nostājai un viedoklim, ka galvenais konkurētspējas un pilsoņu labklājības nosacījums ir efektīvāks un elastīgāks patērētāju tirgus. Ekonomiskā krīze pierāda, ka mums būtu jārikojas atbilstoši konkrētiem apstākļiem katrā valstī, nevis dogmatiski jāpiemēro vienots standarts — absolūta konkurence. Mēs uzskatām, ka konkurētspēja nav saistīta ar pilsoņu labklājību, jo parasti tā darbojas uzņēmumu labā, ņemot vērā to, ka līdz šim cenu pazemināšana kopumā acīmredzot nav devusi nekādu labumu patērētājiem.

Mēs vēlamies, lai nabadzīgāko iedzīvotāju grupu un visas sabiedrības labā tiktu nodrošināta pamata preču cenu kontrole. Vienīgā politika, kas var stiprināt patērētāju aizsardzību un paaugstināt tās līmeni, ir tā, kuras uzmanības centrā ir cilvēks un viņa labklājība, nevis konkurences palielināšana.

Līdz ar to mēs atbalstām rezultātu apkopojumu, kurā tiek fiksēta un izvērtēta Eiropas patērētāju apmierinātība attiecībā uz netraucētu tirgus darbību, bet, no otras puses, mēs nedrīkstam novirzīties no paša galvenā mērķa, kas nav nekas cits kā uz cilvēkiem orientēts iekšējais tirgus, kura epicentrā ir cilvēku labklājība, nevis skaitļi. Patērētāju tirgus rezultātu apkopojumu mēs uztveram kā instrumentu patērētāju apmierinātības līmeņa fiksēšanai noteiktā formā un konkrētā laikā. Tomēr šis izvērtējums un šie dati paši par sevi nevar nodrošināt lielāku labklājību pilsoņiem gluži vienkārši tāpēc, ka tie acīmredzot cels patērētāju pašapziņu un uzlabos to drošību.

Turklāt ikviena izvērtējuma pamatā jābūt skaitļos izsakāmiem sociāliem mērķiem. Mēs norādām arī uz to, ka, tā kā rezultātu apkopojuma galvenais mērķis ir fiksēt patērētāju sūdzības, īpaša uzmanība būtu jāpievērš veicamajiem spekulācijas novēršanas pasākumiem.

Oreste Rossi, *EFD grupas vārdā*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, šodien mēs apspriežam trīs instrumentus attiecībā uz patērētāju veselību un aizsardzību, kurus esam jau atbalstījuši komitejā un kurus atbalstīsim arī plenārsēdē.

Mēs esam to pilsoņu pusē, kuri pārāk bieži cieš no Eiropas iestāžu pieņemtajiem lēmumiem. Šeit es domāju par Eiropas Cilvēktiesību tiesas pieņemto lēmumu aizliegt izvietot krucifiksus, nespēju efektīvi risināt nelegālās imigrācijas problēmu, nebeidzamo ļaunu straumi no trešām valstīm, kas atņem darbu mūsu pilsoņiem, atturēšanos sniegt atbilstošu informāciju patērētājiem par to, ko tie pērk vai no kurienes nāk pārtikas produkti.

Hedh ziņojumā liela nozīme ir piešķirta tam, ko domā Eiropas pilsoņi, kuri ar iekšējā tirgus priekšrocībām un trūkumiem saskaras katru dienu, un uzsvērts gudrais lēmums 2007. gadā iecelt patērētāju lietu komisāru. Ziņojumā ir arī norādīta nepieciešamība saskaņot dalībvalstu, kā arī trešo valstu uzraudzības un kontroles struktūras.

Thun Und Hohenstein ziņojumā ir kritizēta zināma nostāja, kas pieņemta agrāk, un izteikts aicinājums dalīt atbildību starp dalībvalstīm un Komisiju.

Bușoi ziņojums attiecas uz SOLVIT tīklu, ko izveidojusi Eiropas Komisija, lai pilsoņiem un uzņēmumiem bez maksas palīdzētu īstenot savas tiesības Eiropas Savienībā, jo īpaši strīdu gadījumos. Tajā ir arī kritizētas dažas tīkla darbības nepilnības un ieteikts sniegt labāku informāciju pilsoņiem un uzņēmumiem, kuri bieži vien par šādu struktūru neko nezina. Mūsu kā likumdevēju uzmanības centrā jābūt pilsoņiem un patērētājiem.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, SOLVIT var būtiski veicināt un tam jāveicina lielāka pārredzamība cilvēktiesību un pilsoņa tiesību īstenošanā un aizstāvēšanā iekšējā tirgū. SOLVIT problēmu risināšanas tiešsaistes tīkla pamatā ir pragmatiska pieeja, kas bez milzīga birokrātijas sloga dos labumu gan pilsoņiem, gan arī uzņēmumiem.

Tomēr 2009. gada ziņojumā parādās arī tas, ka gandrīz 40 % jautājumu, ko uzdevuši pilsoņi, attiecas uz uzturēšanās noteikumiem citā ES valstī. Šeit rodas jautājums, vai uzturēšanās tiesības joprojām nav pārredzami īstenotas.

Tiziano Motti (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, šodien mēs balsosim par pašiniciatīvas ziņojumu par patērētāju aizsardzību, ļoti svarīgu instrumentu, un cita starpā man jāpateicas referentei *Hedh* kundzei un pārējiem referentiem par lielisko atmosfēru, kādā mēs spējam sadarboties.

Par daudziem jautājumiem mūsu uzskati pilnībā sakrīt, bet pie citiem, es ceru, mēs turpināsim strādāt, jo īpaši pie Eiropas Komisijas atbalstītā patērētāju tirgus rezultātu kopsavilkuma, ļoti svarīga instrumenta, kas, manuprāt, tomēr vēl nenodrošina standartizētus datus, lai cilvēki varētu pieņemt skaidrus lēmumus. Ja mēs būtu uzņēmums un par savu nākotni lemtu, pamatojoties uz neprecīziem datiem, mēs bankrotētu. Tāpēc es ceru, ka nākotnē mēs varēsim izveidot tādu datubāzi, kas ļaus cilvēkiem pieņemt skaidrus lēmumus.

Mums jāņem vērā, tostarp šajā ziņojumā, arī lielais slogs patērētājiem, bet, pēc manām un grupas domām, nākotnē ir vajadzīgs labāks līdzsvars, jo Eiropas pilsoņi nav tikai patērētāji, bet arī darba ņēmēji uzņēmumos, kas darbojas iekšējā tirgū. Tāpēc mums vienmēr jāņem vērā līdzsvars, kas nepieciešams starp tiem, kas nodrošina preces un pakalpojumus, un pašiem patērētājiem, jo tas ir mūsu mērķis.

Zinošs patērētājs ir brīvs patērētājs, tāpēc ikviena iniciatīva sniegt papildu informāciju ir apsveicama, bet mēs teicām „nē” skolu programmām, jo nedrīkstam izdarīt izvēli patērētāja vietā, un mēs uzskatām, ka, runājot par patērētāju izglītošanu, vecākiem jābūt pirmajiem, pie kuriem vēršas viņu bērni. Turklāt vecāki kontrolē arī savu bērnu patēriņu, īpaši tad, kad tie vēl ir mazi.

Attiecībā uz pieaugušajiem tā ir taisnība, ka, izmantojot attiecīgos tiesiskos līdzekļus, patērētājiem reizēm ir grūti sevi aizstāvēt, tāpēc mēs atbalstām ārpustiesas aizsardzību, tomēr uzskatām, ka vajadzētu pielikt lielākas pūles, jo īpaši krīzes laikā, lai liktu darboties tam, kas jau pastāv, nevis censtos palielināt patērētāju ombudu skaitu.

Nobeigumā vēlos pieminēt valsts pārvaldes sniegtos pakalpojumus. Man žēl, ka pienācīga uzmanība nav veltīta tam, ka arī valsts pārvalde, pašvaldības, organizācijas, provinces un pat valstis ir atsaucies punkts patērētājam. Es ceru, ka nākotnē mēs spēsim izdarīt vairāk, jo patērētāji jāpasargā arī no neapmierinoši sniegtiem valsts pārvaldes pakalpojumiem.

Liem Hoang Ngoc (S&D). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, priekšsēdētājas kundze, es pateicos *Thun Und Hohenstein* kundzei par rūpīgo darbu un kvalitatīvo ziņojumu.

Kā Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas ēnu referents es priecājos, ka iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas balsojuma rezultātā galīgajā ziņojumā varēja iekļaut vairākas idejas, kuras mēs tajā gribējām redzēt.

Pirmā ir nepieciešamība pieņemt kvalitatīvāku pieeju attiecībā uz iekšējā tirgus rezultātu apkopojuma īstenošanu, lai varētu atklāt iemeslus tam, kāpēc nav veikta tiesību aktu transponēšana. Mēs pienācīgi novērtējam statistikas datu lietderību un spiedienu saistībā ar ES labo un slikto studentu izvērzišanu priekšplānā, bet, pēc mūsu domām, Komisijai vajadzētu būt aktīvākai un censties šo rezultātu apkopojumu padarīt par instrumentu, kas paredzēts tam, lai izprastu dalībvalstu grūtības transponēšanas procesā. Vēl jo vairāk tāpēc, ka mēs visi zinām, ka reizēm transponēšana nav veikta nevis dalībvalstu vainas, bet gan transponējamo Eiropas tiesību aktu viduvējās kvalitātes dēļ.

Otrs aspekts, kuram es pievērsos, ir vajadzība stiprināt dialogu starp Komisiju un dalībvalstīm visā transponēšanai paredzētajā laikposmā. Jo vairāk informācijas apmaiņas pasākumu notiks iepriekšējos posmos, jo lielāka būs iespēja novērst risku, ka tiesību akti netiks transponēti vispār vai tiks transponēti nepareizi.

Tomēr ziņojumā ir arī viena problēma. Tā saistīta ar 10. punktu, kas *Thun Und Hohenstein* kundzes ziņojuma projektā sākotnēji nebija ietverts. Šajā punktā tiek ierosināts izveidot iekšējā tirgus testu attiecībā uz visiem jaunajiem tiesību aktu priekšlikumiem. Mēs esam kategoriski pret to, jo šāds tests mums šķiet labākajā gadījumā bezjēdzīgs, bet sliktākajā — bīstams.

Patiešām, visi iekšējā tirgus šķēršļi jau tiek pārbaudīti, kad Eiropas Komisija veic katra jaunā tiesību akta priekšlikuma ietekmes pētījumu. Mēs negribam, lai šis iekšējā tirgus tests tiktu izmantots par ieganstu progresā mazināšanai sociālajā vai vides jomā. Šādā gadījumā mēs tam nevaram piekrist.

Jürgen Creutzmann (ALDE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār *Barnier*, komisār *Dalli*, tas, ka šodien mēs apspriežam trīs patstāvīgos ziņojumus par patērētāju aizsardzību un iekšējo tirgu, norāda uz to, ka par spīti visiem mūsu panākumiem šajās jomās vēl daudz kas ir jāuzlabo. Protams, caurmērā iekšējā tirgus direktīvu transponēšana dalībvalstīs ir ievērojami uzlabojusies, bet septiņas dalībvalstis nav sasniegušas Komisijas noteikto mērķi netransponēto iekšējā tirgus direktīvu īpatsvaru samazināt līdz 1 %.

Tomēr galvenā problēma ir vairāk saistīta ar ES tiesību aktu piemērošanu, nevis transponēšanu. Tātad, ja dalībvalsts ir pārkāpusi Līgumu, paiet vidēji 18 mēneši — joprojām pārāk ilgs laiks —, līdz tā izpilda Eiropas Kopienas Tiesas spriedumu. Tas izriet no pašreizējā iekšējā tirgus rezultātu apkopojuma, un Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupa to uzskata par nepieņemamu. Šī nepilnība radīs problēmas pilsoņiem un jo īpaši maziem un vidējiem uzņēmumiem, kas paļaujas uz harmonizētiem noteikumiem iekšējā tirgū, bet, ja tie grib darboties ārvalstīs, tad sastopas ar negaidītiem, laikietilpīgiem un birokrātiskiem šķēršļiem.

Tāpēc ir svarīgi turpināt attīstīt SOLVIT. Tas ir problēmu risināšanas tiešsaistes tīkls, kurā sadarbojas dalībvalstis, lai pragmatiski atrisinātu problēmas, kas radušās, valsts iestādēm nepareizi piemērojot iekšējā tirgus noteikumus. Visām dalībvalstīm galu galā jānodrošina finanšu resursi un atbilstoši apmācīts personāls SOLVIT centriem. ALDE grupa nopietni pieprasa popularizēt SOLVIT dalībvalstīs, lai veicinātu to preču un pakalpojumu pārrobežu tirdzniecību. Šim nolūkam attiecīgo apvienību iesaistīšana plaša apmēra informācijas kampaņās ir tikpat nepieciešama kā vienots, viegli saprotams un viegli atrodamas interneta portāls visa veida sūdzību iesniegšanai.

Malcolm Harbour (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, man kā iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas priekšsēdētājam ir liels prieks, pirmkārt, pateikt to, ka mēs visi ļoti augstu novērtējam komisāra *Barnier* un komisāra *Dalli* klātbūtni šeit, kā jau to norādīja vairāki mani kolēģi, un, otrkārt, atzīmēt, ka, manuprāt, šis ir liels notikums Parlamentam.

Mums ir viena komiteja, kas ir apvienojusi trīs patstāvīgos ziņojumus, kuru uzmanības centrā ir galveno juridisko instrumentu uzraudzība un īstenošana, un, kā jau jūs, komisār *Barnier*, teicāt, jūsu panākumi tiks daļēji vērtēti nevis pēc ierosināto tiesību aktu priekšlikumu skaita, bet gan pēc tā, cik labi tie darbojas.

Es domāju, ka šī ir patiešām būtiska norise, kurā jāiesaistās visām šā Parlamenta komitejām. Īpaši vēlos pateikties visiem komitejas koordinatoriem, kuri strādāja kopā ar mani, lai šis darbs virzītos uz priekšu, kā arī, lai iesaistītu dalībvalstu parlamentus un lai organizētu dalībvalstu parlamentu forumus.

Kā norādīja abi komisāri, es ļoti ceru, ka mums būs plašāks iekšējā tirgus forums, bet mēs gribētu jūsu ziņojumus redzēt kopā, lai tas varētu kļūt par ikgadēju notikumu Parlamentā šajā patiešām svarīgajā jomā.

Raugoties uz priekšlikumu „ES 2020” stratēģijai, es domāju, ka ir svarīgi norādīt, ka vienotā tirgus izveide tagad ir pazemināta līdz trūkstošo posmu aizpildīšanas un tīklu pabeigšanas līmenim. Es ceru, visi mani kolēģi piekrīt, ka tas ir absolūti nepieņemami. „ES 2020” iniciatīvā dalībvalstis tiek aicinātas dot ieguldījumu, un mēs dzirdējam, ka referenti (kuriem es ļoti pateicos par ziņojumiem) teica, ka dalībvalstīm jādod ieguldījums vienotā tirgus izveidē.

Tai jābūt vadošai iniciatīvai, nevis pazeminātai līdz tādām līmenim kā „ES 2020” iniciatīva, un es ceru, ka jūs abi mums palīdzēsiet nodrošināt to, lai tuvāko nedēļu laikā tas tā arī notiktu.

Trevor Colman (EFD). – Priekšsēdētāja kungs, šis būs šā rīta pirmais pretējais viedoklis: šie ziņojumi pilnībā atbalsta ES patērētāju aizsardzības tiesību aktu īstenošanu dalībvalstīs un tirgus integrācijas procesa pārraudzību, par ko tiks ziņots gada pārskatā.

Viens no galvenajiem ieteikumiem ir izveidot patēriņa tirgus rezultātu apkopojumu attiecībā uz tādiem jautājumiem kā sūdzības, cenas, apmierinātība, piegādātāju maiņa un drošība, kā arī veselu virkni citu ilgtermiņa rādītāju. Komisija plāno veikt padziļinātu visu to problemātisko nozaru analīzi, kas minētas patēriņa tirgus rezultātu apkopojumā.

Šis birokrātiskais savstarpēji saistītu izpildes prasību un nebeidzamas regulēšanas tīkls mazo uzņēmumu mazumtirdzniecībai Lielbritānijā nodarīs to pašu, ko kopējā zivsaimniecības politika ir nodarījusi Lielbritānijas zvejniecības nozarei: tas to nogalinās.

Un atkal mazais uzņēmējs kļūst par birokrātijas un pārmērīgas regulēšanas mērķi un cieš no tā. Lai cik labi domāti ir šie priekšlikumi — un es esmu pārliecināts, ka tādi tie arī ir —, tomēr šis atkal ir ES risinājums, kas izmisīgi meklē kādu problēmu.

Andreas Schwab (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār, es pilnībā piekrītu loģiskajam viedoklim, ko pauda mani kolēģi, izņemot pēdējo runātāju, tāpēc gribu uzreiz pievērsties svarīgākajiem jautājumiem.

Von Thun kundzes ziņojums ir ļoti veiksmīgs piemērs tam, kā mēs kā Eiropas Parlaments varam paust savu nopietno apņemšanos patiešām īstenot to, par ko esam izlēmuši kopā ar Padomi, un šī īstenošana ir dalībvalstu uzdevums. Tāpēc tuvāko gadu laikā mums kā Eiropas Parlamentam kopā ar Komisiju lielāka uzmanība jāvelta tam, lai šī īstenošana būtu patiešām veiksmīga.

Otra lieta, ko parāda šis ziņojums, ir tā, ka dalījums, kādu acīmredzot vēlas sociālisti, proti, ka viņi paši atbild par labajiem darbiem, patērētāju aizsardzību un darba ņēmēju aizsardzību, kamēr Komisija kontrolē iekšējo tirgu, nav iespējams.

Tāpēc mūsu prasība, kas ziņojumā iekļauta kopā ar iekšējā tirgus testu, ir tāda, ka mums jāapvieno visi būtiskie elementi, ko mēs augstu vērtējam iekšējā tirgū, ko vēlas patērētāji un kas ir vajadzīgi uzņēmumiem, un jādod skaidrs novērtējums.

Mēs nevēlamies iedragāt darba ņēmēju tiesības, bet mēs gribam, lai šie darba ņēmēji varētu iegādāties arī tādas preces, ko tie uzskata par vērtīgām. Mēs nevēlamies radīt problēmas sociālajām struktūrām dalībvalstīs, bet mēs gribam, lai šīs sociālās struktūras pielāgojas nākotnes prasībām. Tam nepieciešams līdzsvars, kas Parlamentam jāatrod kopā ar Komisiju. Nedrīkst būt tā, ka Komisija ir atbildīga par problēmām, kamēr Parlaments sola darīt labus darbus.

Otrkārt, Hedh kundzes ziņojums, kuru, tāpat kā visus ziņojumus, par kuriem mēs šeit debatējam, ir lieliski papildinājuši ēnu referenti, parāda to, ka patērētāju uzticībai mums jāpiešķir tikpat liela nozīme kā uzņēmēju uzticībai. Tas būs nākotnes uzdevums, ko varēs izpildīt tikai tādā gadījumā, ja iekšējā tirgus mērķim piešķirsim ilgtermiņa prioritāti, ja pārtrauksim šķelšanos atsevišķos ģenerāldirektorātos un dažādos politiskos virzienos un uz iekšējo tirgu faktiski raudzīsies kā uz grandiozu Eiropas projekta mērķi, pret ko pēdējos gados esam izturējušies diezgan nevēlīgi.

Komisāri, mani ir liels prieks, ka jūs abi šodien esat šeit un turpmākajos piecos gados šo stimulu ienesīsīt arī Komisijā.

Catherine Stihler (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikties komisāriem un referentiem. Es biju SOLVIT ēnu referente, un savas Sociāldemokrātu grupas vārdā šim jautājumam arī vēlos pievērsties.

SOLVIT ir lieliska ideja, un, manuprāt, komisārs Dalli to rezumēja, sakot, ka tas viss ir saistīts ar cilvēkiem. Tā uzmanības centrā ir pilsoņi, un tas mēģina palīdzēt tiem, kas saskaras ar ES radītiem šķēršļiem un problēmām, lai tās atrisinātu 10 nedēļu laikā. Es zinu, ka daži cilvēki izvairās no idejas „es esmu no valdības, un esmu šeit, lai palīdzētu”, bet SOLVIT būtībā ir tīkls, kas aptver visas 27 dalībvalstis un ir izveidots, lai tieši to arī darītu — palīdzētu.

Es vēlos oficiāli izteikt atzinību visiem tiem, kas strādā dalībvalstu SOLVIT centros. Tikai pagājušajā gadā es tikos ar dažu cilvēku komandu, kas vada SOLVIT centru Apvienotajā Karalistē. Tas, kā darbojas SOLVIT centrs Apvienotajā Karalistē, ir paraugprakses piemērs, jo tajā tiek izmēģināts un izmantots SOLVIT+ modelis, vēl vairāk palīdzot uzņēmumiem un iedzīvotājiem, kas vērsas pie tā ar problēmu. Šī komanda ir iekļauta Uzņēmējdarbības un rūpniecības departamenta Eiropas tiesiskā regulējuma nodaļā. Viens no maniem daudzajiem grozījumiem ir saistīts ar to, lai centri visās ES dalībvalstīs bez izņēmuma tiktu pienācīgi nodrošināti ar personālu.

Komisār Barnier, decembrī šajā plenārsēžu zālē es uzdevu jautājumu par SOLVIT, kad jūs bijāt šeit un pieminējāt to, ko mēs komitejā uzzinājām rudenī, proti, ka cilvēks, kas jūsu valstī valda SOLVIT centru, ir stažieris. Komitejas locekļi bija satriekti. Tāpat kā decembrī es gribu jautāt, vai šī situācija ir mainījusies. Ja šo informāciju jūs Parlamentam nevarat sniegt, lūdzu, noskaidrojiet to. Svarīgi, lai SOLVIT centros strādātu pietiekami daudz darbinieku.

Iekšējais tirgus atrodas mūsu atbildības centrā. Mūsu tiesību aktiem jābūt vieglāk saprotamiem un interpretējamiem dalībvalstīs, lai iekšējais tirgus varētu darboties netraucēti un patērētāji varētu baudīt priekšrocības, ko tiem sniedz labākā cena un augstākā kvalitāte.

Nobeigumā — kāpēc Eiropas Parlamentā netiek rīkota SOLVIT diena? Kāpēc visos mūsu vēlēšanu apgabalos biroju logos nav izkārti plakāti, kas reklamē SOLVIT? Ko mēs varam darīt, lai visus dalībvalstu politiķus un to politbirojus informētu par SOLVIT priekšrocībām? Es ceru, ka mēs turpināsim atbalstīt SOLVIT un palīdzēsim cilvēkiem, kuru intereses mēs šeit pārstāvam.

Morten Løkkegaard (ALDE). – (DA) Priekšsēdētāja kungs, es esmu ēnu referents ziņojumam par iekšējā tirgus rezultātu apkopojumu, tāpēc pievērsīšos šim jautājumam, un šajā ziņā šī ir priecīga diena. Šī ir diena, kad mēs visi spējam vienoties par to, ka šie rezultātu apkopojumi ir ārkārtīgi veiksmīgi. Tie ir veiksmīgi pašos pamatos, tāpēc, manuprāt, mēs varam tikai piekrist, ka tos vajadzētu vēl vairāk popularizēt. Man ir prieks arī par to, ka, šķiet, sociāldemokrāti ir sapratuši, ka balsošana pret to nekādā gadījumā nav laba doma. Runājot par slaveno testu, kas ierosināts ziņojumā, mēs Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupā šo priekšlikumu, protams, atbalstām un īsti nesaprotam šo nedaudz noraidošo attieksmi pret to. Tomēr mēs pie tā vēl varam atgriezties. Es tikai atzīmēšu — kopumā tas ir lieliski, ka citādi par šiem priekšlikumiem un ziņojumu ir panākta vispārēja vienošanās.

Es pievērsīšos dažām no, manuprāt, labajām lietām, kas iekļautas ziņojumā. Pirmkārt, mums ir izdevies vērst uzmanību uz vajadzību nodrošināt lielākas pilnvaras dalībvalstu pārvaldes struktūrām ne tikai valsts, bet arī reģionālā un vietējā līmenī. Es uzskatu, ka viena no problēmām saistībā ar rezultātu apkopojumu ir tā, ka joprojām nav pilnvaru, kas nepieciešamas, lai tas darbotos. Tāpēc ir labi, ka tas ir iekļauts ziņojumā.

Vēl viena laba lieta ir koncentrēšanās uz izpildi. SOLVIT centri ir saņēmuši daudz uzslavu, un es tām pilnībā pievienojos. Kā minēja iepriekšējā runātāja, mēs šeit Parlamentā faktiski varētu ierosināt SOLVIT dienu. Manuprāt, SOLVIT lielākā problēma šobrīd ir tā, ka tas nav pietiekami populārs. Patiešām, ir ļoti svarīgi, lai SOLVIT tiktu pievērsta daudz lielāka uzmanība, nekā tas notiek šobrīd, un no tā izriet mana pēdējā piezīme par to, ka šis ir jautājums par komunikāciju, kā tas ir skaidri norādīts ziņojumā. Mums patiešām vajadzētu skaļi runāt ar presi un pārējo sabiedrību un nodrošināt to, lai tādām jomām kā SOLVIT un rezultātu apkopojums tiktu veltīta lielāka uzmanība.

Kopumā savas grupas vārdā es gribētu teikt, ka esmu patiešām priecīgs, ka varu apliecināt pilnīgu atbalstu šim ziņojumam, un, protams, es ceru, ka Komisija un arī es ...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Edvard Kožušník (ECR). – (CS) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, vispirms es gribētu pateikt ko tādu, kas šajā zālē vēl nav izskanējis, — mums noteikti jāpateicas komisārei Kuneva. Tāpat kā visiem pārējiem deputātiem man ir prieks, ka abi komisāri šodien atrodas šeit — gan Dalli kungs, gan arī Barnier kungs, kurš pirms iecelšanas šajā amatā bija mūsu komitejas loceklis.

Es esmu personīgi ticis ar darbiniekiem, kas atbild par SOLVIT Čehijā. Jāatzīst, ka šī noteikti ir ļoti laba iespēja iekšējam tirgum, taču jāpiemin arī atšķirības dažādu valstu pieejā. Protams, ir svarīgi, lai šeit būtu pārrobežu elements, un es ceru, ka abi komisāri veicinās pārrobežu patēriņa tirgus atvēršanu un jo īpaši šķēršļu likvidēšanu dažādu valsts atbrīvojumu veidā un ka tādējādi patēriņa tirgus tiks pilnībā harmonizēts.

Es personiski domāju, ka pārrobežu tirgus atvēršana palielinās konkurenci un galu galā kalpos kā efektīvs instruments cīņai pret ekonomisko krīzi, ar ko šodien saskaramies.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāri, dāmas un kungi, pieņemsim vēstījumu, ko savā runā mums puda komisārs Barnier, un padarīsim iekšējo tirgu par savu draugu. Ja šo uzdevumu gribam uztvert nopietni, tad iekšējais tirgus mums jāpadara par vietējo. Ja iekšējo tirgu mēs padarīsim par vietējo, tad tā būs vieta, kur varēs dzīvot Eiropas Savienības pilsoņi. Mēs esam Eiropa. Vieta, kur dzīvot, un dzimtene ir pilnīgi atšķirīgas lietas.

Iekšējais tirgus vēl nav pabeigts. Tajā vēl var daudz ko uzlabot. Komisijai jānorāda uz visiem šķēršļiem un jāierosina pasākumi to likvidēšanai. Euro un iekšējais tirgus ir mūsu veiksmīgākā atbilde uz globalizācijas iekšējiem un ārējiem izaicinājumiem. Iekšējā tirgus spēks ir Eiropas pilsoņu kvalifikācija un mazīe un vidējie uzņēmumi, kas veido 90 % no ekonomikas. Tāpēc visās dalībvalstīs pēc iespējas ātrāk ir jātransponē Mazās uzņēmējdarbības akts. Padarīsim šo aktu par iekšējā tirgus firmas zīmi. Tomēr 80 % Eiropas Savienības ekonomikas tiek finansēti no kredītlīdzekļiem un tikai 20 % — no kapitāla tirgus. Nosakot jaunu finanšu tirgus regulējumu, tas mums ir jāpatur prātā.

Mūsu trešais spēks ir konkurētspējīga eksporta ekonomika. Mums ir arī jāatrisina daži saspīlējumi. Tie ietver horizontālo pieeju pretstatā nozares interesēm, četras brīvības pretstatā dažādām sociālajām realitātēm, iemaņu neatbilstību, jo īpaši nodokļu, izglītības un pētniecības jomā, un vēl neīstenoto ilgtspējīgo sociālo

tirgus ekonomiku. Mums ir vajadzīga vienas pieturas aģentūra, kas sniedz informāciju par uzņēmumu un patērētāju aizsardzību saistībā ar iekšējo tirgu.

Iekšējā tirgus forums un kopīgas debates par šiem trim ziņojumiem katru gadu vienā un tajā pašā dienā dos mums iespēju sev uzdot visus šos jautājumus un iekšējo tirgu padarīt par vietējo tirgu visiem pilsoņiem.

Bernadette Vergnaud (S&D). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāri, dāmas un kungi, es priecājos par šo iespēju galveno debašu laikā runāt par šiem trim ziņojumiem, kas attiecas uz pilsoņu ikdienas dzīvi. Es arī vēlos apsveikt mūsu referentus par paveikto darbu un konkrētāk parunāt par SOLVIT tīklu.

Šis tīkls pastāv jau astoņus gadus, tas ir efektīvi atrisinājis daudzas problēmas, tomēr cilvēki par to neko nezina. Cik reižu man nav nācies cilvēkiem pieminēt šo tīklu, par kura esamību viņiem nav ne jausmas, kaut arī šis instruments varētu stiprināt tādas Eiropas tēlu, kas aizsargā savu pilsoņu tiesības.

Man jāatzīst — un es esmu ļoti priecīga, ka šeit ir *Barnier* kungs —, ka es saprotu to, ka manas valsts valdība šo tīklu tā īsti nepopularizē. Ja lietu skaits pieaugs, ar tām būs ļoti grūti tikt galā vienīgajai praktiskajai, kas pašreiz, 2010. gadā, atbild par SOLVIT tīklu Francijā, valstī, kurā, jāatzīst, ir tikai 60 miljoni iedzīvotāju un kura pēc 2009. gadā iesniegto lietu skaita Eiropas Savienībā ir tikai otrajā vietā.

Patiešām, atrisināto lietu īpatsvars ir pārsteidzoši augsts, bet laika periods ir šausmīgi ilgs — vidēji 15 nedēļu līdz lietas izskatīšanai, kas ir piecas nedēļas vairāk par maksimāli pieļaujamo.

Tāpēc es aicinu Komisiju un dalībvalstis piešķirt reālus finanšu līdzekļus un cilvēkresursus un organizēt plašas informācijas kampaņas, kas īpaši paredzētas uzņēmumiem, kuri 2009. gadā neiesniedza vairāk lietu nekā 2004. gadā.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Priekšsēdētāja kungs, komisāri, es vēlos pateikties attiecīgajiem referentiem par konstruktīvo darbu. Neraugoties uz saviem trūkumiem, ES iekšējais tirgus darbojas ļoti veiksmīgi, un man ir grūti saprast *Colman* kunga kritiku. Iekšējā tirgus mērķis ir nodrošināt patērētājiem plašu augstas kvalitātes preču un pakalpojumu klāstu par labu cenu, vienlaicīgi garantējot labu patērētāju aizsardzības līmeni. Tāpēc es domāju, ka mums jāstrādā pie patērētāju tiesību pilnīgas saskaņošanas ar augstu aizsardzības līmeni, lai patērētāji patiešām varētu izmantot iekšējā tirgus priekšrocības. Pieaugot pārrobežu tirdzniecības un elektroniskās tirdzniecības apjomam, tas ir īpaši svarīgi.

Esmu pārliecināts, ka kolektīvā prasība varētu būt efektīvs veids, kā stiprināt Eiropas patērētājus, pamatojoties nevis uz Amerikas, bet gan Eiropas modeli. Tāpēc mums jāpārtrauc vilcināšanās un beidzot jāķeras pie darba. Esmu priecīgs, ka komisārs *Dalli* to jau ir sācis.

Mēs visi zinām, ka mūsdienās lielākā daļa darba vietu tiek radītas pakalpojumu nozarē. Tāpēc ir svarīgi, lai Eiropas Savienībai būtu patiesi eiropiska pakalpojumu nozare, kur uzņēmēji un patērētāji var brīvi darboties ne tikai savas valsts mērogā, bet arī iekšējā tirgū. Mums nepieciešams funkcionējošs tirgus veselības aprūpes pakalpojumu jomā. Tā rezultātā uzlabosies aprūpe, būs lielāka izvēles brīvība un samazināsies gaidīšanas laiks. Šobrīd situācija gandrīz nemaz netiek kontrolēta, un es paļaujos uz komisāru *Dalli*, ka viņš šo jautājumu risinās.

Vēl viena joma, kurai jāvelta vairāk uzmanības un kurā, kā mēs zinām, joprojām pastāv problēmas, ir finanšu pakalpojumi. Tāpēc mums ir nepieciešami skaidri un efektīvi noteikumi, jo īpaši ņemot vērā finanšu satricinājumus, un šim izaicinājumam stāties pretī komisārs *Barnier*. Samērīgi, pamatoti un adekvāti noteikumi nāks par labu patērētājiem.

Jacek Olgierd Kurski (ECR). – (PL) Tas ir labi, ka Parlaments ir sagatavojis ziņojumu par SOLVIT, kas ietver ierosinājumus Eiropas Komisijai un dalībvalstīm.

Kamēr ziņojums vēl tika izskatīts komitejā, es kā tā ēnu referents Eiropas Konservatīvo un reformistu grupas vārdā uzsvēru, cik svarīgi ir popularizēt SOLVIT ES iedzīvotāju vidū, sevišķi to, kādas iespējas tas dod pilsoņiem un īpaši uzņēmumiem īstenot savas tiesības. Mēs visi droši vien piekrītam, ka nepieciešams rīkot informācijas kampaņu, kurā tiktu popularizēts SOLVIT tīkls kā alternatīvs strīdu risināšanas mehānisms. Tas jādara tādēļ, lai informācija par SOLVIT sasniegtu ieinteresētās puses. Šeit ārkārtīgi liela nozīme ir internetam, tāpēc būtu labi, ja Komisija uzklautu Parlamenta ierosinājumus un sāktu veidot kopīgu interneta adresi ar domēna vārdu *solvit.eu* visiem dalībvalstu SOLVIT centriem un dalībvalstīm, kas līdz šim to vēl nav izdarījušas, izveidotu tīmekļa vietnes ar attiecīgās valsts domēnu, kas būtu saistītas ar Eiropas SOLVIT portālu.

Protams, ar popularizēšanu vien nepietiek. Svarīgi ir arī paaugstināt dalībvalstu SOLVIT centru efektivitāti, nodrošinot tiem kompetentus ierēdņus un subsidējot SOLVIT Eiropas līmeni.

Ślawomir Witold Nitras (PPE). – (PL) Es no sirds apsveicu visus referentus, jo ziņojumiem, par kuriem viņi atbild, ir divas ļoti svarīgas iezīmes. Pirmkārt, tie faktiski ļoti konsekventi aizstāv iekšējo tirgu, gan norādot uz trūkumiem tā pārredzamībā, tomēr vienlaicīgi ļoti konsekventi to aizstāvo. Otrā lieliskā šo ziņojumu īpašība ir tā, ka visi tos ir pieņēmuši. Šeit es runāju par situāciju, kurā viss Eiropas Parlaments, arī tie deputāti, kas pret brīvo tirgu ir noskaņoti ļoti skeptiski, kopumā aizstāv iekšējo tirgu un tā vērtības — šī ir lieliskā šo ziņojumu īpašība.

Es gribētu pievērst uzmanību vairākiem konkrētiem jautājumiem. Runājot par SOLVIT, mēs saskaramies ar paradoksālu situāciju, ko pieminēja Kurski kungs, kad instruments, kas paredzēts, lai šīs atšķirības izlīdzinātu, dažādās valstīs darbojas ar atšķirīgu efektivitātes līmeni. Manuprāt, šeit ir nepieciešama zināma koordinēšana, jo tai jābūt konsekventai sistēmai, kas darbojas ne tikai labi, bet arī vienādi visās vietās. Thun kundzes ziņojumā ir ietverts ļoti svarīgs ierosinājums, ka Komisijai ir jāatrod iespēja, kā galu galā izstrādāt tādu modeli, lai nodrošinātu to, ka neviens no mūsu pieņemtajiem tiesību aktiem nav pretrunā ar brīvā iekšējā tirgus nosacījumiem. Tas šķiet ārkārtīgi svarīgs jautājums šajā ziņojumā. Ja mums izdosies izveidot šādu mehānismu, mums vairs arī nevajadzēs raizēties par jaunā tirgus nākotni.

Barbara Weiler (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāri, dāmas un kungi, šā rīta kopīgās debates un visu trīs ziņojumu augstā kvalitāte apliecina to, cik liela prioritāte ir piešķirta iekšējam tirgum un patērētāju politikai Eiropā. Es vēlos pateikties visiem trim referentiem, daudzajiem ēnu referentiem un saviem kolēģiem, kas veica šo kopīgo darbu.

Vēlos pievērsties diviem kritiskiem punktiem. Pirmkārt, mēs, proti, Komisija un Parlaments, pieņemam, ka iekšējā tirgū viss notiek diezgan harmoniski un ka mēs esam informējuši patērētājus un godīgos piegādātājus. Bieži vien tā arī ir, bet ne vienmēr. Ir arī bezatbildīgi piegādātāji, kuri domā tikai par ātru peļņu, tāpēc mums ir vajadzīga stingrāka tirgus uzraudzība. Turklāt ir arī tādi patērētāji, kas nav informēti. Ir jāuzlabo informācijas sniegšana. Ar viegli lasāmu lietošanas instrukciju nepietiek. Informācija jāsniedz nepārtraukti.

Kāds tikko teica, ka mums nepieciešama uzticēšanās. Bet uzticēšanās rodas no zināšanām. Esmu dzirdējusi, ka Vācijā tikai katrs otrais 14 līdz 15 gadus vecais jauniešs zina, ko nozīmē inflācija. Es pat negribu jautāt, kādi būtu šīs aptaujas rezultāti, ja runa būtu par vārdu „deflācija”. Ir jāuzlabo skolu sadarbība un informācijas sniegšana par interešu konfliktu starp piegādātājiem un patērētājiem. To šajos ziņojumos ir minējuši mani kolēģi ...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Theodor Dumitru Stolojan (PPE). – (RO) Ja Eiropas pilsoņi vēlas iegādāties kādu preci vai pakalpojumu neatkarīgi no tā, kurā dalībvalstī tie atrodas, viņu pamattiesības vienotā tirgū ir maksāt par to vienādu cenu vai atlīdzību, bet neatbilstības gadījumā saņemt attiecīgu paskaidrojumu.

Es domāju, ka lielāka uzmanība mums būtu jāvelta problēmām banku un finanšu pakalpojumu nozarē, jo vienotajā tirgū šobrīd pastāv lielas atšķirības šo pakalpojumu maksas ziņā. Piemēram, ja būsīt Rumānijā un vēlēšities izmantot kādu no banku piedāvātajiem pakalpojumiem — to pašu banku, kas darbojas arī Francijā, Itālijā un Austrijā —, jūs par to samaksāsiet vairāk un pēc daudz augstākas likmes. Tā ir netaisnīga situācija, un es uzskatu, ka pilsoņiem ne tikai Rumānijā, bet arī citās dalībvalstīs ir tiesības cerēt, ka Eiropas iestādes rīkosies aktīvāk, lai šīs atšķirības novērstu. Gribu atkārtot, ka runāju par pakalpojumu maksu, nevis banku procentiem.

Paldies.

Alan Kelly (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, es tikai vēlos īpaši apsveikt visus savus kolēģus Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejā, kuri strādāja pie iekšējā tirgus rezultātu apkopojuma nākotnes veidošanas. Tas man ir ļoti tuvs jautājums, jo sniedz lielisku informāciju par to, kāda ir dalībvalstu attieksme pret ES direktīvām.

Tas man ir tuvs arī tādēļ, ka es pastāvīgi dzirdu par pārspīlēto ES regulēšanu, jo īpaši manā dzimtenē Īrijā, tāpēc šo jautājumu vajadzētu sakārtot. Uzmetot aci rezultātu apkopojumam, jūs redzēsīt, ka Īrija nav pareizi piemērojusi ES direktīvas ne mazāk kā 67 gadījumos, riskējot ar to, ka tā nesasnies netransponēto tiesību aktu īpatsvaru, kas noteikts 1 % apmērā.

Rodas jautājums: kas ir vainojams pie šīs it kā pārspīlētās regulēšanas? Ja dalībvalsts ES tiesību aktus netransponē pareizi vai direktīvas papildina ar jauniem noteikumiem, vai tā ir ES vai dalībvalsts vaina? Es domāju, ka laikam tomēr dalībvalsts.

Varbūt turpmākajos rezultātu apkopojumos varētu uzreiz pievērsties pārmērīgas regulēšanas jeb tā dēvētajam „apzeltīšanas” jautājumam. Es domāju, ka tas dotu pozitīvu rezultātu.

Seán Kelly (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, vispirms es gribētu izteikt komplimentu tam cilvēkam, kurš nāca klajā ar nosaukumu SOLVIT. Tas ir vienkāršs, tas ir skaidrs un, kā saka, „atbilst tam, kas rakstīts uz vāka”.

Kopš SOLVIT izveidošanas 2002. gadā tā darba slodze katru gadu palielinājās tik strauji, ka 2008. gadā tās pieaugums bija 22 %, sasniedzot 1000 lietu, no kurām 88 % tika atrisināti, tādējādi ietaupot EUR 32,6 miljonus. Tā ir iespaidīga statistika. Tomēr negatīvā puse ir tā, ka problēmu atrisināšanai nepieciešamo dienu skaits pieauga vidēji no 53 līdz 69. Tas norāda uz to, kādi risinājumi ir nepieciešami.

Kā redzams, trūkst darbinieku. Tas ir jāatrisina. Viņiem vajadzīgi pienācīgi resursi. Ir vajadzīga tālākizglītība saskaņā ar ES 2020. gada mūžizglītības stratēģiju un paraugprakses apmaiņa, un ir svarīgi rīkot regulāras sanāksmes. Tā kā daudzas ir vietēja rakstura problēmas, es ierosinu ņemt vērā arī vietējo aspektu, lai prasības izpildītu savlaicīgi.

Ir jāuzlabo arī patērētāju informētība. Es domāju, ka tiešsaistes adrese to nodrošinās un radīs lielāku uzticību. Kā teica kāds no iepriekšējiem runātājiem, manuprāt, ir svarīgi, lai tas, kā atsevišķas valstis transponē ES regulas, tiktu ļoti cieši uzraudzīts.

Visbeidzot — kāds no iepriekšējiem runātājiem teica, ka šis ir „ES risinājums, kas izmisīgi meklē kādu problēmu”. Es gan teiktu, ka šī ir ES problēma, kas ir veiksmīgi atradusi risinājumu.

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, sveicieni un pateicība visu trīs ziņojumu referentiem un ēnu referentiem. Tas, ka ir panākta vienošanās, ļauj man optimistiski raudzīties iekšējā tirgus nākotnē.

Es gribētu norādīt uz divām lietām. Pirmā attiecas uz 10. punktu *Thun* ziņojumā. Es to uzskatu par būtisku un domāju, ka vislabāk būtu, ja mēs varētu paskaidrot, ka darba ņēmēju tiesības, sociālās tiesības un vides aizsardzība nav šķēršļi iekšējā tirgus attīstībai.

Otra lieta attiecas uz SOLVIT. Tas ir lielisks mehānisms, bet tam joprojām ir nepieciešama liela palīdzība. Taisnību sakot, es biju domājusi izdarīt spiedienu uz savu valdību Grieķijā, lai tā šajā lietā kaut ko darītu, jo mums ir tikai divi darbinieki. Tomēr, kad izdzirdēju, ka Francijai ir tikai viens praktikants, es nodomāju, ka vispirms pagaidīšu, līdz *Barnier* kungs izdarīs spiedienu uz savu valdību.

Pascale Gruny (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāri, dāmas un kungi, jaunais problēmu risināšanas tiešsaistes tīkls, kas paredzēts iekšējā tirgus noteikumu nepareizas piemērošanas gadījumu izskatīšanai un ir pazīstams kā SOLVIT, ir ļoti veiksmīga sistēma, kas nodrošina tiesisko aizsardzību vidēji desmit nedēļu laikā, neizmantojot oficiālas procedūras.

Šis tīkls tika izveidots 2002. gadā, un tā darba slodze 2008. gadā palielinājās par 22 %. Kaut arī atrisināto lietu īpatsvars joprojām ir diezgan augsts — 83 %, šo lietu skaits samazinās. Astoņus gadus pēc tīkla izveides ir pēdējais laiks padomāt par tā stiprināšanu, piešķirot tam līdzekļus, lai tas darbotos efektīvi.

Šie jaunie pasākumi palīdzēs Eiropas pilsoņiem un uzņēmumiem īstenot savas tiesības, īpaši attiecībā uz kvalifikācijas vai to sociālo un uzturēšanās tiesību atzīšanu.

Tāpēc es atbalstu ideju, ka dalībvalstu SOLVIT centros ne tikai jānodrošina vairāk darbinieku, bet arī jāīsteno atbalsta un apmācības pasākumi, lai darbinieki varētu strādāt pēc iespējas efektīvāk.

Manuprāt, valdībām un mums pašiem kā mūsu attiecīgo vēlēšanu apgabalu pārstāvjiem ir jāpopularizē SOLVIT tīkls, kas 2008. gadā ļāva ietaupīt EUR 32,6 miljonus. Turklāt šī jaunā instrumenta popularizēšana ierobežos pārmērīgu tiesu sistēmas izmantošanu. Tāpēc es aicinu dalībvalstis transponēt visas Eiropas direktīvas un informēt pilsoņus un uzņēmumus par viņu tiesībām iekšējā tirgū, izmantojot valsts plašsaziņas līdzekļus un informācijas kampaņas.

Nobeigumā savas politiskās grupas vārdā Lūgumrakstu komitejā es ceru, ka tiks pastiprināta sadarbība starp SOLVIT un mūsu parlamentāro komiteju, lai sekmētu abu šo organizāciju darbu.

Małgorzata Handzlik (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos apsveikt referentus par viņu ļoti labajiem ziņojumiem. Pēdējā laikā mēs daudz runājam par nepieciešamību atdzīvīnāt iekšējo tirgu. Komisārs par to runāja arī Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas rīkotās uzklaušanās laikā. Tas attiecas arī uz profesora Monti ziņojumu, kuru mēs gaidām. Manuprāt, Eiropas Savienības 2020. gada stratēģijā iekšējam tirgum nav veltīta pietiekama uzmanība. Iekšējais tirgus ir kas tāds, kas mums ir vajadzīgs. Tomēr tas mums nav vajadzīgs tikai nosaukuma pēc; mums vajadzīgs iekšējais tirgus, kas patiešām darbojas. Nevarētu teikt, ka šobrīd mums tāds ir. Ir pārāk daudz šķēršļu visu četru brīvību izmantošanai, un tie ierobežo tirgus potenciālu, savukārt dalībvalstu protekcionisma politika neatbilst iekšējā tirgus principiem. No otras puses, dalībvalstīm atbilstīgi jāpiemēro tiesību akti, un mums ir vajadzīgi atbalsta instrumenti, kas labi darbojas, tādi kā SOLVIT, bet mums arī vajag dziļāku ...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es varu tikai pievienoties secinājumiem, kas minēti mūsu kolēģes Hedh kundzes ziņojumā, īpaši attiecībā uz to, ka ir nepieciešama aktīva patērētāju politika, kurai jāaizstāv tieši neaizsargātie patērētāji un iedzīvotāji ar zemiem ienākumiem.

Vēlos pievērsties arī dažiem citiem būtiskiem šīs politikas aspektiem. Jāatzīst, ka iekšējā tirgus rezultātu apkopojums ir svarīgs statistikas instruments, tomēr tas ir pilnīgi neatbilstošs prasībām, jo koncentrējas tikai un vienīgi uz patērētāju sektora darbību, nemēģinot atrisināt ES patērētāju problēmas šajā tirgū.

Iekšējā tirgus rezultātu apkopojumam nevajadzētu koncentrēties tikai uz tirgus pieprasījumu un patērētājiem kā pasīviem saņēmējiem patēriņa ķēdes galā. Aizvien skaidrāks kļūst tas, ka patērētājiem turpmāk jāuzņemas aktīva un atbildīga loma, iesaistoties ilgtspējīga, ētiska, sociāli atbildīga un ekoloģiska patēriņa procesā. Tāpēc rezultātu apkopojums ir jāpārskata un tajā jāiekļauj rādītāji attiecībā uz šo alternatīvu sociālajiem un vides aspektiem, kas kļūst aizvien svarīgāki.

Visbeidzot, pārskatot *acquis*, jāņem vērā tiesību akti attiecībā uz enerģijas patēriņu, transportu, vidi, ciparu tehnoloģiju utt.

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Franz Obermayr (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es gribētu runāt par priekšlikumiem attiecībā uz patērētāju aizsardzību un vispār, protams, vēlos minēt pozitīvos aspektus — patērētāju informēšanu un to iespēju uzlabošanu, sniedzot vairāk informācijas visos līmeņos, sākot no pašvaldības, vietējās un reģionālās sfēras līdz pat ES pārrobežu darījumiem, atbalsta sniegšanu patērētājiem, kā mēs to darām Austrijā, izmantojot pretmonopola likumu, un, protams, stingrākus sodus nolaidīgām bankām, kas neapdomīgi piešķir kredītus. Arī standartizēta kredīta līguma veidlapa ir ārkārtīgi pozitīvs ierosinājums.

Tomēr vēlos pieskarties arī dažiem problemātiskiem jautājumiem, proti, nopietnajiem trūkumiem garantiju likumā un neatbilstošajiem līguma pantiem, par ko, piemēram, Austrijā sods ir bargāks. Gribu ierosināt piemērot labvēlīgākās tiesību normas principu, lai gadījumā, ja valsts tiesību akti nodrošina labāku aizsardzību patērētājiem, tie tiktu arī attiecīgi izmantoti.

Mairead McGuinness (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, runājot par patērētāju aizsardzību, — mēs visi to atbalstām. Kā jau minēja citi runātāji, problēma ir tā, ka dažas dalībvalstis SOLVIT mehānismu atzīst tikai vārdos. Šī problēma jārisina, nodrošinot atbilstošu personālu.

Bet es jums gribu minēt dažus praktiskus piemērus saistībā ar patērētāju problēmām manā vēlēšanu apgabalā. Vēl tikai šorīt es uzzināju par kādu problēmu attiecībā uz darījumiem ar īpašumu visā Eiropas Savienībā. Es zinu, ka šī joma nav ES kompetencē, tomēr vēlos lūgt dalībvalstīm problēmu gadījumā pret visiem pilsoņiem izturēties tā, it kā tie būtu šīs valsts pilsoņi, un es patiešām domāju, ka šis ir jautājums, kas mums būtu jārisina.

Otrs piemērs attiecas uz uzziņu sabiedrībām. *European City Guides* ir sagādājis milzīgas galvassāpes Parlamentam un turpina darboties, jo dalībvalsts, kurā tas atrodas, tam nodrošina zināmu aizsardzību. Šī problēma ir jārisina, jo pilsoņu attieksmi pret iekšējo tirgu ietekmē viņu pieredze šajās jomās, pat ja tās nav ES kompetencē.

Christel Schaldemose (S&D). – (DA) Priekšsēdētāja kungs, paldies par šīs dienas vērtīgajām debatēm. Man prieks, ka Barnier kungs un Dalli kungs ir pauduši atbalstu tam, ka lielāka uzmanība jāvelta patērētājiem iekšējā tirgū. Tomēr es vēlos pievērsties vienam konkrētam punktam Hedh kundzes ziņojumā, proti, 40. punktam, kurā mēs ierosinām izveidot Eiropas patērētāju aģentūru. Es ļoti labi saprotu, ka pie tā jūs gribētu strādāt. Šāda aģentūra varētu palīdzēt apkopot datus, veikt pētījumus par patērētāju uzvedību, un, protams, tā varētu arī uzraudzīt Komisijas darbu un Parlamenta darbu patērētāju aizsardzības jomā. Tāpēc

es gribētu dzirdēt jūsu domas par šo ideju — vai tā ir lieta, pie kuras jūs gribētu strādāt. Ciktāl tas attiecas uz mani, mēs šādu aģentūru varētu viegli izvietot Maltā vai Francijā, ja vien tas palīdzētu šajā procesā.

Michel Barnier, Komisijas loceklis. — (FR) Priekšsēdētāja kungs, *Schalldemose* kundze jau tikko norādīja uz šo debašu kvalitāti, konkrēti uz punktu par patērētāju aģentūru, kas, ja nemaldos, jau darbojas Kanādā, un *Dalli* kungs mums pastāstīs, kāda ir pašreizējā situācija. Es piekrītu šim vērtējumam par debašu kvalitāti un visu to konstruktīvo un kritisko runu un priekšlikumu kvalitāti, kas tika sniegti attiecībā uz to, kā īstenot, novērtēt un kontrolēt šīs 1500 — es vēlreiz atkārtošu visiem tiem, kas klausās, — 1500 direktīvas un tekstus, kas regulē šo lielo Eiropas tirgu. Es varētu piebilst, ka neesmu pārliecināts, vai nebūtu labāk runāt par lielo Eiropas tirgu, nevis vienoto tirgu, jo tas būtu saprotamāk pilsoņiem un patērētājiem.

Priekšsēdētāja *Harbour* kunga vadībā, kurš dzirdēja, ka es to teicu Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejā, un atbildot *Triantaphyllides* kungam, es gribētu jums atgādināt par principu, uz kura turpmākajos piecos gados balstīsies mans darbs Komisijā.

Dāmas un kungi, mans mērķis ir dienu pēc dienas un ar katru tiesību aktu nodrošināt to, lai Eiropas tirgus kalpotu vīriešiem un sievietēm, kas dzīvo mūsu kontinentā. Mans otrs mērķis — tā kā esmu atbildīgs arī par regulēšanu un uzraudzību —, ir nodrošināt to, lai finanšu tirgi, par kuriem pēdējo mēnešu laikā ir daudz runāts, kalpotu reālajai ekonomikai, lai tie kalpotu vīriešiem un sievietēm.

Es gribu, lai pilsoņi, patērētāji un mazie uzņēmumi atkal kļūst par šā tirgus saimniekiem. Tieši tas virzīs rīcību, ko man būs tas gods vadīt Kolēģijā. Tas ir jautājums par uzticēšanos jeb, izmantojot vārdus, ko tikko minēja *Rocheffort* kungs un *Rühle* kundze, par savstarpējo uzticēšanos. Tāpēc es vēlreiz pateicos *Thun Und Hohenstein* kundzei par viņas kvalitatīvo ziņojumu par Eiropas Komisijas publicēto rezultātu apkopojumu.

Šajā ziņojumā un visā, ko esmu dzirdējis, ir daudz ideju, ko būtu vērts izmantot vai izpētīt. *Bielan* kungs atbalstīja ideju par noteikumu piemērošanas rādītājiem, kas ietverti *Thun Und Hohenstein* kundzes ziņojumā. *Gebhardt* kundze pieminēja arī direktīvu ekonomisko un sociālo novērtējumu un ietekmes pētījumus. Varbūt šajā posmā es varētu atbildēt uz *Harbour* kunga konstruktīvo kritiku par „ES 2020” stratēģiju. Bez tam es dzirdēju *Handzik* kundzi sakām, ka mēs neveltām pietiekami lielu uzmanību iekšējam tirgum.

Patiesībā, rūpīgi iepazīstoties ar „ES 2020” stratēģiju, ko Komisija publicēja pagājušajā nedēļā, jūs redzēsiet, ka iekšējais tirgus atrodas šīs pieejas centrā un ka tas ir visur — saprātīga izaugsme ar patentiem un citiem instrumentiem, videi nekaitīga izaugsme, atbilstoši izmantojot iepirkuma līgumus, un solidāra, objektīva un taisnīga izaugsme. Iekšējais tirgus ir visur — tam jābūt visur, bet, *Harbour* kungs, „ES 2020” stratēģijas tekstā nav paredzēts runāt par visu. Piemēram, tajā netiek runāts par ārpolitiku un aizsardzības politiku, un tā mērķis nav atbrīvot Komisiju no pienākuma atbilstīgi nodrošināt, uzraudzīt un kontrolēt visu tekstu pareizu īstenošanu. Lūdzu, ticiet man, es nebiju atbrīvots no saistībām veikt pārbaudes un rīkoties, reizēm pat izmantojot pienākumu neizpildes procedūru, lai nodrošinātu pareizu iekšējā tirgus piemērošanu. Tomēr vienošanos, uzticēšanos un izskaidrošanu — es atkārtoju — es vienmēr vērtēju augstāk par ierobežošanu.

Thun Und Hohenstein kundzes ziņojumā ir arī citas labas idejas: partnerattiecības ar dalībvalstīm un šā iekšējā tirgus foruma izveide, kuru es atbalstu. Starp citu, varbūt šodien mēs varētu apkopot arī citas iniciatīvas attiecībā uz tiem pašiem jautājumiem, kurus mēs aplūkojam ar *Dalli* kungu, piemēram, par *SOLVIT* tīkla izmantošanu vai izvērššanu priekšplānā un popularizēšanu, un izdarīt to visu vienā reizē.

Esmu teicis ka kontrolei jāpiešķir tikpat liela nozīme kā paziņošanai. Tāda ir mana politiskā nostāja, un, raugoties no šā viedokļa, es uzskatu, ka šim rezultātu apkopojumam, šim novērtējumam jāļauj mums noteikt ne tikai to, cik direktīvas ir transponētas, bet arī to, cik kvalitatīvi tas ir izdarīts.

Manuprāt, *Hoang Ngoc* kungs pieminēja — un darīja to ļoti skaidri — tiesību aktu īstenošanas kvalitāti, transponēšanas kvalitāti un, kā jūs teicāt, pašu tiesību aktu kvalitāti, kas likumdevējam un komisāram ir labs treniņš, kā skaidri izteikties. Katrā ziņā, kā tikko teica *Schwab* kungs un *Roithová* kundze, visas šīs idejas ir vērtīgas.

Attiecībā uz *SOLVIT*: nobeidzot ar dažiem īsiem komentāriem, es atbalstu ideju — labo ideju —, ko kāds pieminēja par *solvit.eu* tīmekļa vietnes izveidi. Tajā tiks izplatīta informācija vai norādīta saite uz dalībvalstu vietnēm. Kopā ar saviem dienestiem šo *solvit.eu* vietni mēs izveidosim ļoti ātri, to apvienojot ar citu projektu saistībā ar vietni *Your Europe*. Tomēr, kā teica *Kelly* kungs un arī jūs, vismaz vārds *SOLVIT* ir skaidrs un vienkāršs, un es šim pozitīvajam vērtējumam piekrītu.

SOLVIT darbojas labi, bet varētu darboties vēl labāk. Ir pārāk daudz pilsoņu un uzņēmumu, kas joprojām nezina savas tiesības un to, kā tās īstenot, un es piekrītu *Werthmann* kundzei, kura aicina nodrošināt lielāku

pārredzamību. Es arī domāju, ka daži no jums, *Vergnaud* kundze, *Rossi* kungs, *Stihler* kundze, *Rapti* kundze, norādīja uz SOLVIT pieejamo resursu nepietiekamību, starp citu, ne tikai Francijā, kaut arī es skaidri dzirdēju, ko jūs teicāt. Es ar jums nerunāju kā Francijas ministrs, kaut arī tāds esmu bijis, un, lūdzu, ticiet man, es ļoti uzmanīgi sekošu līdzi tam, kas notiek šajā valstī, kuras pilsonis joprojām esmu, lai šis tīkls darbotos pareizi, tieši tāpat, kā es to darīšu visās pārējās valstīs.

Patiešām, mums vajadzīgi atbilstoši resursi, un to es pārbaudīšu ikviena mana apmeklējuma laikā uz vietas. Un atkal — šie līdzekļi ir vajadzīgi, lai attiecīgi pārbaudītu, kā darbojas iekšējais tirgus, kas, pēc manām domām, nav pilnībā izveidots. Mums tas ir jāatjauno un jāpilnveido — to minēja vairāki cilvēki: *Stolojan* kungs, *Gebhardt* kundze, *Karas* kungs, *Kožušnik* kungs — no pārrobežu perspektīvas vai pat katras valsts ietvaros. Mums jālikvidē šķēršļi, tāpēc, *Harbour* kungs, ir jānosaka, kur atrodas trūkstošie posmi, kuriem varbūt nav vēlēti pietiekami daudz uzmanības, bet kuri tomēr ir norādīti „ES 2020” stratēģijā. Es centīšos to izdarīt kopā ar tiem saviem 12 vai 15 kolēģiem Kolēģijā, kuri tā vai citādi ir atbildīgi par iekšējā tirgus direktīvu piemērošanu.

Priekšsēdētāja kungs, nobeigumā es minēšu trīs konkrētus punktus. „Jā” ciešai sadarbībai — tas bija *Busuttil* kungs, kurš šo jautājumu ierosināja, — starp SOLVIT, Ombudu un Lūgumrakstu komiteju. Šajā virzienā es arī iešu.

Es pateicos *Rühle* kundzei un pārējiem Budžeta komitejas locekļiem par gatavību atbalstīt SOLVIT budžetu. Es atbalstu *Gruny* kundzes ideju organizēt apspriedes un seminārus. Katru gadu jau notiek viens vai divi šādi pasākumi — es pārbaudīšu, vai tas ir pietiekami — visiem tiem pārstāvjiem dalībvalstīs, dažreiz pat reģionos, kuri atbild par SOLVIT projektu.

Visbeidzot, attiecībā uz jautājumu, ko kritizēja vairāki Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas dalībnieki, proti, iekšējā tirgus testu, šo jautājumu nedramatizējot, es jums atgādināšu, dāmas un kungi, ka ikvienam tiesību akta priekšlikumam jābūt saskaņā ar Līgumu. Tieši to ir domājis referents, proti, ir jāveic tests, lai pārbaudītu tā atbilstību iekšējā tirgus principiem. Tā ir viena lieta, un, tā kā esmu apņēmies savlaicīgi novērtēt visus tiesību aktus, es arī pārbaudīšu, vai ir izpildīti vairāki sociālie, vides un ekonomiskie kritēriji.

Šis ir saistības, kas jāuzņemas pirms un pēc ikviena tiesību akta pieņemšanas, lai mēģinātu izveidot labāko tiesību aktu kopumu, kas kalpotu pilsoņiem, patērētājiem un uzņēmumiem, kuri darbojas un dzīvo Eiropas teritorijā.

SĒDI VADA: L. ROUČEK

Priekšsēdētāja vietnieks

John Dalli, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, man, tāpat kā manam kolēģim *Michael Barnier*, ir liels prieks piedalīties tik spraigās debatēs un uzklaut tik kompetentus viedokļus par patērētāju jautājumiem. Tā ir laba zīme mūsu sadarbībai, balstoties uz patiesu partnerības garu, un tam, ka tiks sasniegts mūsu mērķis patērētāju intereses izvirzīt priekšplānā.

Ja drīkst, es vēlreiz pateikšu to, ko teicu savā ievadrunā. Līdztekus ekonomiskiem apsvērumiem attiecībā uz spēcīgu, efektīvu un pareizi īstenotu patērētāju politiku mums jākoncentrējas uz šādas politikas noteicošo lomu Eiropas saiknes atjaunošanā ar pilsoņiem — varbūt pašu lielāko balvu, kāda vien iespējama. Es zinu, ka viens no maniem uzdevumiem ir koordinēt šo darbu Komisijā, un jūs esat aicināti tam cieši sekot līdzi.

Patēriņa tirgus rezultātu apkopojums ir instruments, kas ļauj mums atklāt trūkumus tirgus darbībā un veikt turpmākus pētījumus par to, kā šādus trūkumus novērst. Uz uzskatu, ka tas ir ārkārtīgi svarīgs mehānisms, kas kalpo patiesam mērķim un kuru, to pilnveidojot un nostiprinot, mēs varam lietderīgi izmantot.

Rezultātu apkopojums būs mūsu acis un ausis, kas brīdīs par jomām, kurās radušās problēmas. Nodrošinot labāku patērētāju viedokļa atspoguļojumu ES politiskajā spektrā un uzņemoties kopīgas saistības attiecībā uz efektīvu izpildi, ES patērētājam būs dota iespēja kļūt spēcīgākam, un tam sekos arī ekonomiska rakstura ieguvumi.

Pēc sabiedriskās apspriešanas, kas notika pagājušajā gadā, Komisija izvērtē komentārus par kolektīvo tiesisko aizsardzību un grib atrast risinājumu, kas atbilst Eiropas patērētāju vajadzībām, nepārņemot ASV praksi. Šajā sakarā alternatīvas strīdu risināšanas iespējas būs mūsu galvenais dzinējspēks.

Mans draugs *Michel Barnier* jau izskaidroja iekšējā tirgus centrālo lomu ES 2020. gada stratēģijā. Ja uzmanīgi izlasīs šo tekstu, tad redzēs, ka tajā ir skaidri norādīts arī tas, ka patērētājiem jāpaliek vienotā tirgus centrā. Patērētāji ir vienotā tirgus dzinējspēks, un mēs turpināsim stiprināt patērētāju centrālo lomu.

Lai palielinātu patērētāju ietekmi, izšķiroša nozīme ir patērētāju izglītošanai. Mēs meklējam iespēju vēl vairāk paplašināt savu *Dolcetta* programmu, tajā ietverot jaunas jomas.

Attiecībā uz pēdējo jautājumu par Eiropas patērētāju aģentūru ir jāuzsver, ka tiesību aktu piemērošana ir tikai un vienīgi dalībvalstu pienākums un ka tām ir jānodrošina pietiekami resursi, lai tas viss pareizi darbotos. Tomēr Līgums neparedz juridisku pamatu, lai Savienība šos centienus varētu atbalstīt un uzlabot. Ir rūpīgi jāizvērtē, kādās jomās ES var uzlabot tiesību aktu piemērošanu dalībvalstīs un kāda institucionāla struktūra šim nolūkam būtu piemērota. Komisija rūpīgi izvērtēs dažādas iespējas.

Es ļoti ceru, ka laikā, kad būšu atbildīgs par šo nozari, mēs gūsim nopietnus un ilgstošus panākumus.

Róza Grāfin Von Thun Und Hohenstein, referente. – (PL) Vispirms es gribētu visiem pateikties par šīm lieliskajām debatēm, par aizraujošajiem komentāriem un nopietnajām pārdomām. Abu komisāru klātbūtne un izteikumi, kā arī vairāku Komisijas darbinieku klātbūtne liecina par to, ka jautājumā par turpmāku kopējā tirgus attīstību šis jaunais Parlaments un šī jaunā Komisija sadarbosies cieši un efektīvi.

Kopējais tirgus ir viens no lielākajiem Eiropas Savienības sasniegumiem, un es gribētu pateikties par atbalstu priekšlikumiem, kurus esmu iekļāvusi savā ziņojumā. Kolēģiem sociālistiem, kuri uztraucas par 10. punktu — „iekšējā tirgus testu” —, es gribētu atgādināt, ka, pirmkārt, tas nav nekas jauns. Šo priekšlikumu Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komiteja pieņēma jau 2003. gadā, un tas ir iekļauts iekšējā tirgus stratēģijā. Mums nevajadzētu no tā baidīties. Šis tests neapdraud nevienu no Eiropas Savienības sasniegumiem sociālajā jomā. Galu galā - vēl pirms brīža mēs dzirdējām no komisāra, ka Eiropas Komisija jaunās direktīvas izvērtē no sociālā, ekonomiskā un ekoloģiskā viedokļa, tāpēc uztraukumam nav pamata. Mūsu visu interesēs ir tas, lai kopējais tirgus attīstītos, un arī tas, lai mēs nepieļautu protekcionisma iezagšanos Eiropas Komisijā.

Eiropas integrācija turpināsies tikai tādā gadījumā, ja pilsoņi būs zinoši un aktīvi un dalībvalstu iestādes būs kompetentas, efektīvas un labvēlīgi noskaņotas pret pilsoņiem. Šajā ziņojumā es esmu ierosinājusi vairākus risinājumus, lai jūs — mani kolēģi — savus vēlētajus varētu efektīvi un veiksmīgi iesaistīt Eiropas integrācijas procesā un līdz ar to, faktiski stiprinot kopējo tirgu, palielinātu viņu daļu kopējā tirgū, kas ir liels Eiropas Savienības panākums. Mums jāturpina veidot instrumentus, kas palīdzēs attīstīt kopējo tirgu. Ļoti svarīgi ir tas, lai visi četri ziņojumi tiktu publicēti vienlaicīgi un tiktu uzlabota tiesību aktu koordinēšana un transponēšana. Nereagēsim tik negatīvi uz vārdu „tirgus”. Tajā pasaules daļā, no kuras es nāku, mēs šo tirgu nevarējām izmantot gadu desmitiem ilgi, un mēs zinām, pie kā tas noveda.

Visbeidzot, mēs atgādinām pilsoņiem, ka kopējā tirgus centrā ir četras brīvības, un tas ir uzsvērts manā ziņojumā. Ir ārkārtīgi svarīgi neierobežot šā tirgus brīvības, palīdzēt pilsoņiem tās biežāk un pilnvērtīgāk izmantot un attīstīt un nesabojāt neko no tā, ko mēs līdz šim esam panākuši.

Anna Hedh, referente. – (SV) Priekšsēdētāja kungs, es ar interesi uz klausīju visus gudros un interesantos komentārus, kas izskanēja šajās debatēs. Man ir arī liels prieks, ka abi atbildīgie komisāri sola sadarboties, lai veidotu un uzlabotu ES patērētāju politiku. Un tagad dažas piebildes no manas puses.

Patērētāju organizācijām ir ārkārtīgi liela nozīme, jo tās pievērš iestāžu uzmanību patērētāju ikdienas problēmām. Tāpēc patērētāju organizācijām pieejamie instrumenti ir jāuzlabo, lai tām būtu vieglāk efektīvi darboties ES un dalībvalstu līmenī.

Turklāt mums jāaicina dalībvalstis visos lēmumu pieņemšanas procesa posmos patērētāju politikas jautājumos pēc iespējas biežāk konsultēties ar patērētāju organizācijām. Man ir arī prieks, ka komisārs *Dalli* pieminēja dalībvalstu nozīmīgo lomu atbilstošā finansējuma un personāla nodrošināšanā, lai varētu pilnveidot rezultātu apkopojumu.

Visbeidzot, rezultātu apkopojums jāizmanto ne tikai tādēļ, lai uzlabotu patērētāju politiku, bet drīzāk tādēļ, lai ietekmētu visas politikas jomas, kas ir svarīgas patērētājiem, un nodrošinātu to, ka patērētāju jautājumi tiek lielākā mērā integrēti visā ES politikā. Turklāt rezultātu apkopojumam jāveicina plašākas diskusijas par patērētāju politikas jautājumiem gan ES, gan arī dalībvalstu līmenī. Es patiešām ceru, ka pēc gada šajā plenārsēžu zālē atkal notiks debates par iekšējo tirgu un patērētāju aizsardzību.

Cristian Silviu Buşoi, referents. – (RO) Es vēlos pateikties komisāram *Barnier* un saviem kolēģiem, kuri pozitīvi izteicās ne tikai par manu pirmo ziņojumu, bet arī par pašu SOLVIT tīklu. Es uzskatu, ka SOLVIT ir

praktisks risinājums patērētājiem. Tāpēc es domāju, ka gan mums, gan arī dalībvalstīm tas ir jāuzlabo un jāpopularizē, lai pēc iespējas vairāk Eiropas pilsoņu uzzinātu par SOLVIT eksistenci un, vēršoties pie tā pēc palīdzības, varētu aizstāvēt savas tiesības.

Es domāju, ka rezultāts, ko esam guvuši gan Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejā, gan arī Līgumrakstu komitejā, ir apmierinošs. SOLVIT ir tīkls, kas jau tagad darbojas labi. Tomēr mums ir jāatrisina vairākas problēmas, ar kurām saskaras gan tie, kas izmanto SOLVIT pakalpojumus, gan arī tā darbinieki. Daži no šiem risinājumiem ir ietverti ziņojumā, bet citi tika ierosināti apspriešanai šajās debatēs.

Papildus tam, ka, lai nodrošinātu SOLVIT efektivitāti, dažos SOLVIT centros ir jāpalielina darbinieku skaits, šiem darbiniekiem ir jābūt atbilstoši kvalificētiem un apmācītiem iekšējā tirgus noteikumu piemērošanā. Vēl viens faktors, kas ir tikpat svarīgs, ir tas, ka SOLVIT darbiniekiem jābūt iespējai saņemt juridisku palīdzību gan no valsts pārvaldes iestādēs strādājošiem ierēdņiem, gan arī no Eiropas Komisijas, ņemot vērā to, cik sarežģītas var būt SOLVIT risināmās lietas. Reizēm Eiropas Komisija tikai ar novēlošanos atbild uz SOLVIT darbinieku iesniegtajiem juridiskās palīdzības pieprasījumiem, kā rezultātā kavējas viss lietu risināšanas process.

Es vēlos pateikties komisāram *Barnier* par Eiropas Parlamentam pausto apņemšanos pēc iespējas ātrāk izveidot tīmekļa vietni www.solvit.eu.

Kolēģi, es esmu pārliecināts, ka šis ziņojums ir svarīgs solis ceļā uz SOLVIT darbības uzlabošanu. Tāpēc es aicinu visas grupas balsot par šo ziņojumu.

Paldies.

Priekšsēdētājs. - Kopīgās debates tiek slēgtas.

Balsošana notiks pēc neilga brīža.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

John Attard-Montalto (S&D), rakstiski. – Tas ir neticami, ka, neraugoties uz rupjiem pārkāpumiem divās tik svarīgās jomās kā veselības un patērētāju aizsardzība, oficiālās struktūras Maltā un Goco salā nedara pilnīgi neko.

Zāles Maltas salās ir daudz dārgākas nekā citā ES valstī, proti, Beļģijā. Minēšu šādus piemērus:

Galvus 50 mg (tabletes diabēta ārstēšanai)

Cena Maltā par 28 tablešu iepakojumu: EUR 27,84

Cena Briselē par 180 tablešu iepakojumu: EUR 135,13

Cena Maltā par 180 tabletēm ir EUR 178,97 salīdzinājumā ar EUR 135,15 Briselē.

Tegretol 200 mg

Cena Maltā par 50 tablešu iepakojumu: EUR 17

Cena Briselē par 50 tablešu iepakojumu: EUR 7,08

Zocor 20 mg

Cena Maltā par 28 tablešu iepakojumu: EUR 34,94

Cena Briselē par 84 tablešu iepakojumu: EUR 21,71

Cena Maltā par 84 tabletēm ir EUR 104,82 salīdzinājumā ar EUR 21,71 Briselē.

Tie ir tikai daži piemēri, kas raksturo grūto situāciju, kādā nonācis vairums maltiešu ģimeņu. ES sevi slavē par panākumiem veselības un patērētāju aizsardzības jomā, bet Maltas salās cena par ārstniecības līdzekļiem nepamatotu iemeslu dēļ pakāpeniski paaugstinās.

Robert Dušek (S&D), rakstiski. – (CS) Iekšējā tirgus efektīva darbība ir priekšnosacījums pienācīgai Līgumā paredzēto tiesību garantēšanai attiecībā uz personu brīvu pārvietošanos un pakalpojumu, preču un kapitāla brīvu apriti Kopienā. Krīzes laikā tas var arī palīdzēt veidot stabilu un veiksmīgu ekonomisko vidi. Tomēr iekšējais tirgus nevar funkcionēt, ja nav pienācīgi īstenoti, piemēroti un izpildīti attiecīgie tiesību akti.

Dalībvalstu pienākums ir savlaicīgi īstenot tiesību aktus, ja saskaņā ir vienošanos tādas ir to saistības. Netransponēto tiesību aktu īpatsvars 1 % apmērā var šķist mazs, bet, ja mēs norādām to direktīvu skaitu, kuru transponēšana noteiktajā termiņā nav notikusi vai kas nav īstenotas, redzam, ka tam ir būtiska ietekme uz iekšējā tirgus funkcionēšanu. Dažu dalībvalstu gadījumā atkal un atkal rodas šaubas. Es atbalstu detalizētākas informācijas sniegšanu Komisijas tīmekļa vietnē par direktīvām, kas vēl nav īstenotas. Šai informācijai jāuzlabo plašākas sabiedrības un konstitucionālo iestāžu zināšanas dalībvalstīs. Es atbalstu dalībvalstīm izvirzīto uzdevumu veikt nepieciešamos pasākumus, tostarp resursu piešķiršanu, lai nodrošinātu elektronisko informācijas sistēmu pārrobežu tīklu darbību, kas nepieciešama savlaicīgai informācijas apmaiņai, īpaši par bīstamiem nepārtikas produktiem (RAPEX) un pārtiku un dzīvnieku barību (RASFF), vai attiecībā uz sadarbības tīklu patērētāju aizsardzības jomā (CPC). Šīs sistēmas joprojām nedarbojas pareizi, un visās dalībvalstīs uz tām nevar paļauties. Jāpievērš uzmanība arī pareizai direktīvu piemērošanai. To var panākt, nodrošinot efektīvu sadarbību starp iestādēm valsts, reģionālā un vietējā līmenī.

Louis Grech (S&D), rakstiski. – Tādiem ES mēroga kompensācijas mehānismiem kā SOLVIT ir jāvelta nopietna uzmanība. Šis alternatīvais kompensācijas līdzeklis netiek pietiekami izmantots, jo pilsoņi, patērētāji un uzņēmumi nav informēti par tā eksistenci un dalībvalstu līmenī tam nav piešķirti pietiekami resursi. SOLVIT centros, kas šobrīd darbojas katrā dalībvalstī (kā arī Norvēģijā, Īslandē un Lihtenšteinā), trūkst darbinieku un finansējuma — lai uzlabotu šo centru administratīvo spēju, darbinieku apmācība ir jāpastiprina un finansējums jāpalielina. Es aicinu Komisiju prioritārā kārtā pabeigt projektu par vienotā tirgus atbalsta pakalpojumiem (SMAS). Es ierosinu Komisijai apsvērt iespēju patērētāju tirgus rezultātu apkopojumā ietvert detalizētu pārskatu par SOLVIT panākumiem, sasniegumiem un trūkumiem. Turklāt, lai uzlabotu informētību, dalībvalstīm jāpopularizē SOLVIT kā noderīgs un pieejams alternatīvs strīdu risināšanas mehānisms, rīkojot informācijas kampaņu visas valsts mērogā. Visbeidzot, Komisijai un dalībvalstīm jāveic ievērojami uzlabojumi, lai veidotu labāku izpratni par iespējām, ko vienotais tirgus piedāvā pilsoņiem, patērētājiem un uzņēmumiem.

Danuta Jazłowiecka (PPE), rakstiski. – (PL) Sabiedrība, kas brīvi izmanto vienotā tirgus piedāvātās iespējas, ir pamats veiksmīgam Eiropas integrācijas procesam. Ja cilvēki nebūs pārliecināti par to, ka visa Eiropa ir viņu mājas, tad patiesi vienotu Eiropas Savienību mēs neizveidosim. Šim nolūkam pirmkārt var kalpot SOLVIT. Var droši teikt, ka SOLVIT sistēmas izveide 2002. gadā bija viens no tiem notikumiem Eiropas kā vienota kontinenta vēsturē, kas nepiesaistīja lielu uzmanību, bet, laikam ritot, deva negaidītus rezultātus. Sistēmas ideja ir tieši saistīta ar Eiropas integrācijas avotiem jeb, citiem vārdiem, ar to, ka tās galvenais uzdevums ir kalpot Savienības pilsoņiem, nevis konkrētām dalībvalstīm vai valdībām.

Kas var būt labāks par to, ka iedzīvotājiem tiek dots vienkāršs instruments, kas ļauj tiem atrisināt problēmas, kuras ierobežo viņu rīcības brīvību vienotajā tirgū? Tomēr gandrīz desmit gadu ilgā pieredze rāda, ka pastāv daudz šķēršļu, kas liedz cilvēkiem pilnībā izmantot sistēmas iespējas. Tāpēc mums jāapstiprina Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas sagatavotajā ziņojumā ietvertie priekšlikumi. Vispirms mums jākoncentrējas uz SOLVIT popularizēšanu dalībvalstu pilsoņu vidū, jo viņi par to zina ļoti maz. Ja cilvēki nezina, ka viņu rīcībā ir šāds instruments, tad lielāku finanšu un personāla resursu, kā arī papildu apmācības nodrošināšanai vai SOLVIT sadarbības koordinatora iecelšanai nebūs nekādas jēgas. Tāpēc es domāju, ka visiem pasākumiem, kurus mēs veicam, jāsaucas tieši ar šo, kaut arī mēs nedrīkstam atteikties arī no citām idejām.

Ramona Nicole Mănescu (ALDE), rakstiski. – (RO) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, kā vienai no Eiropas Parlamenta prioritātēm jāpaliek netraucētai iekšējā tirgus darbībai, kuras nodrošināšanā liela nozīme ir tādiem dienestiem kā SOLVIT. Ziņojumā šī ideja ir uzsvērtā un uzmanība pievērsta problēmām, ar kurām šis dienests saskaras. Kaut arī mēs visi zinām, ka tādi aspekti kā komunikācija un pastiprināta informācijas sniegšana par SOLVIT dienestu plašsaziņas līdzekļos ir ārkārtīgi svarīga, mēs joprojām redzam, ka tās ir dažas no problēmām, kas atkārtojas un ar kurām dienests saskaras jau no paša sākuma. Dalībvalstīm un Eiropas Komisijai jānodrošina, lai Eiropas pilsoņi, uzņēmējdarbības nozare un jo īpaši mazie un vidējie uzņēmumi, kuriem nepieciešams atbalsts, spētu pilnībā izmantot iekšējā tirgus piedāvātās iespējas un piekļūt resursiem, kas var sniegt informāciju un ātru risinājumu. Turklāt SOLVIT centriem ir nepieciešami papildu resursi. Ar tiem es domāju kvalificētus darbiniekus un attiecīgi viņu nepārtrauktu apmācību. Dalībvalstīm jāsaprot, cik šie centri ir svarīgi un noderīgi iekšējā tirgus noteikumu pareizas izpildes nodrošināšanā. Es uzskatu, ka priekšrocības, ko šis dienests var piedāvāt gan pilsoņiem, gan arī uzņēmējdarbības nozarei, ne tuvu netiek pilnībā izmantotas.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Patērētāju aizsardzības politika Eiropas Savienībā jāveido tā, lai pilsoņiem iekšējā tirgū būtu plaša augstas kvalitātes preču un pakalpojumu izvēle un — tai pašā laikā — lai viņi būtu pārliecināti, ka viņu kā patērētāju tiesības tiek aizsargātas un vajadzības gadījumā viņi tās var efektīvi izmantot. Pats par sevi saprotams, ka, lai to darītu, patērētājiem jābūt arī pienācīgi informētiem par savām

tiesībām un pienākumiem saskaņā ar piemērojamajiem tiesību aktiem. Tāpēc ziņojumā minētās iniciatīvas par skaidrojumu un informācijas sniegšanu ES pilsoņiem ir svarīgas, un tās ir nekavējoties jāīsteno. Milzīgu problēmu rada tas, ka īpaši pakalpojumu nozare kļūst aizvien sarežģītāka, līdz ar to, iegādājoties preces vai pakalpojumus, patērētājiem ir aizvien grūtāk veikt apzinātu izvēli. ES iestādēm savā politikā un likumdošanā jāņem vērā patērētāju zināšanas un vajadzības, kas atspoguļotas arī *Eurobarometer* pētījumā par patērētājiem. Mums jācenšas vēl vairāk saskaņot patērētāju aizsardzības noteikumus — un ar to es domāju noteikumu pielāgošanu uz augšu —, ņemot vērā to, ka pakalpojumi aizvien biežāk tiek izmantoti pāri robežām. Tomēr, mēģinot uzlabot iekšējo tirgu, mēs nedrīkstam aizmirst daudzās importētās preces no trešām valstīm. Šajā sakarā, lai pasargātu patērētājus no bīstamām importa precēm, ir nepieciešama lielāka sadarbība starp muitas un patērētāju aizsardzības iestādēm dalībvalstīs.

Siiri Oviir (ALDE), rakstiski. – (ET) Gadu gaitā ES patērētāju aizsardzības politikas saturs ir mainījies, lai atspoguļotu pārmaiņas cilvēku cerībās un vajadzībās. ES iekšējam tirgum ar saviem gandrīz 500 miljoniem patērētāju ir svarīga loma Lisabonas rīcības plānā noteikto mērķu (ekonomiskā izaugsme, nodarbinātība un konkurētspējas paaugstināšana) sasniegšanā, jo patēriņa izdevumi rada ES labklājību. Pirmkārt, elektroniskās tirdzniecības straujās attīstības dēļ ES patēriņa tirgus pārrobežu darījumu skaits ir ievērojami pieaudzis, līdz ar to patērētāju aizsardzība augstā līmenī ir vēl jo svarīgāka. Tomēr pašreizējie ES patērētāju aizsardzības noteikumi diemžēl visās dalībvalstīs nav vienādā apjomā īstenoti un izpildīti. Es uzskatu, ka, lai palielinātu patērētāju uzticību, ir jānodrošina stingrāka tirgus un izpildes mehānismu, kā arī to efektīvas un vispārējas īstenošanas uzraudzība. Pamatojoties uz to, es atbalstu referenta ierosinājumu, ka Eiropas Komisijai cieši jāuzrauga ES patērētāju tiesību pieņemšana un īstenošana dalībvalstīs un ar jebkādiem līdzekļiem jāpalīdz tām. Es domāju, ka Eiropas Savienībai vajadzētu apsvērt ideju par Eiropas patērētāju aizsardzības biroja izveidi, kas varētu darboties kā centrālais koordinācijas birojs, kurš nodarbojas tieši ar pārrobežu gadījumu risināšanu, lai atbalstītu un stiprinātu attiecīgos patērētāju aizsardzības birojus dalībvalstīs, īstenojot un izpildot ES patērētāju aizsardzības noteikumus. Es uzskatu, ka no ES patērētāju aizsardzības noteikumiem nebūs liela labuma, ja tie netiks atbilstoši pieņemti, īstenoti un izpildīti dalībvalstu līmenī.

5. Ilgtermiņa vīzas turētāju pārvietošanās (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir ziņojums par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar kuru groza Šengenas Līguma īstenošanas konvenciju un Regulu (EK) Nr. 562/2006 attiecībā uz personu ar ilgtermiņa uzturēšanās vīzām pārvietošanos, ko Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas vārdā iesniedza *Carlos Coelho* (COM(2009)0091 – C6-0076/2009 – 2009/0028(COD)) (A7-0015/2010).

Carlos Coelho, referents. – (PT) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, dāmas un kungi, šodien mēs runājam par tādu absurdu situāciju, kurā nonāk, piemēram, students, kurš saņēmis vīzu, lai varētu apmeklēt mācību kursu Beļģijā. Ja uz viņu neattiecas Direktīvas 2004/114/EK darbības joma, viņš nevar doties uz Nīderlandi, lai tur specializētā bibliotēkā ievāktu informāciju, kas nepieciešama kursa darba rakstīšanai, vai uz Barselonu, lai tur pavadītu nedēļas nogali, jo valstī, kas izsniegusi vīzu, viņš tiks arestēts.

Šengenas Konvencijā noteikts, ka ilgtermiņa vīzu turētāji var uzturēties tikai tās dalībvalsts teritorijā, kas izsniegusi vīzu. Viņi nedrīkst ceļot uz citām dalībvalstīm vai ceļot tranzītā caur citām dalībvalstīm, atgriežoties savā izcelsmes valstī.

Šengenas zonas izveides pamatā ir pārvietošanās brīvība. Ikvienai personai, kas legāli uzturas kādā no dalībvalstīm, vajadzētu būt tiesīgai brīvi ceļot zonā, kur nav iekšējo robežu. Vispiemērotākais risinājums būtu tāds, ka dalībvalstis izpilda savu pienākumu izsniegt uzturēšanās atļauju trešo valstu valstspiederīgajiem, kuriem ir šādas vīzas. Tomēr vairumā dalībvalstu tas tā nenotiek.

Dalībvalstis šo situāciju ir īslaicīgi atrisinājušas, izsniedzot D+C vīzas, kas ilgtermiņa vīzu turētājiem pirmos trīs mēnešus ļauj brīvi pārvietoties Šengenas zonā. Šāda veida vīza tiks atcelta no 2010. gada aprīļa, kad stāsies spēkā Kopienas Vīzu kodekss un šī problēma kļūs vēl aktuālāka.

Manis ierosinātie grozījumi, ko atbalsta lielākā daļa Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas locekļu, palīdzēs šo problēmu atrisināt, nemazinot drošības līmeni Šengenas zonā.

Pienākums izmantot Šengenas Informācijas sistēmu (SIS), apstrādājot ilgtermiņa uzturēšanās vīzu pieprasījumus, atbilst tai pašai procedūrai, kas jau pastāv attiecībā uz trešo valstu valstspiederīgajiem, kuriem ir uzturēšanās atļaujas. Šādā veidā mēs esam atbildējuši uz bažām par drošības līmeņa mazināšanos.

Patiesība ir tāda, ka vairākas dalībvalstis ir izsniegušas ilgtermiņa uzturēšanās vīzas un vēlāk arī uzturēšanās atļaujas, iepriekš neizmantojot SIS, jo īpaši 96. pantu par iecelšanas aizliegšanu.

Šāda prakse vājina drošību Šengenas zonā un rada problēmas uz ārējām robežām, kad SIS sarakstos parādās tādu personu vārdi, kurām ir derīgas vīzas. Tas rada sarežģījumus un nevajadzīgas problēmas attiecīgajām personām un robežapsardzes darbiniekiem, kuriem jāmēģina noskaidrot, vai vīzas nav viltotas, vai SIS dati nav neprecīzi un nav jāizņem no sistēmas, vai arī šīs vīzas nekad nevajadzēja izsniegt.

Iniciatīva, par kuru mēs balsosim, ļaus ilgtermiņa uzturēšanās vīzu turētājiem brīvi pārvietoties trīs mēnešus jebkuru sešu mēnešu laikā. Tas ir tāds pats periods, kāds atļauts uzturēšanās atļauju turētājiem, un tai pašā laikā šī iniciatīva uzliek par pienākumu dalībvalstij izsniegt uzturēšanās atļauju personai, kurai atļauts uzturēties ilgāk par vienu gadu.

Tā atzīst arī nepieciešamību stiprināt datu aizsardzības līmeni, kāds pastāv saskaņā ar Šengenas Līgumu, un iesaka Komisijai nākt klajā ar nepieciešamajām iniciatīvām, ja līdz 2012. gadam nesāks darboties SIS II.

Lisabonas līgumam stājoties spēkā, šie abi sākotnējie priekšlikumi tika apvienoti un tika nodrošināts jauns juridiskais pamats. Teksts, par kuru mēs šajā plenārsēdē balsosim, ir to sarunu rezultāts, kas turpinājās Zviedrijas un Spānijas prezidentūras laikā. Šis rezultāts ir vienošanās pirmajā lasījumā, tāpēc šo regulu varēs pieņemt pirms Vīzu kodeksa stāšanās spēkā.

Priekšsēdētāja kungs, es gribētu aicināt Spānijas prezidentūru, kas šajās debatēs nepiedalās, apsūtīt Parlamentam, ka regula varēs stāties spēkā līdz 2010. gada 5. aprīlim. Tas ir ļoti svarīgi, lai izvairītos no juridiska vakuuma veidošanās.

Es apsveicu Eiropas Komisiju par šo savlaicīgo iniciatīvu. Pateicos par Padomes uzticamo sadarbību, jo īpaši Zviedrijas un Spānijas prezidentūras laikā, un par ēnu referentu sadarbību, kas ļāva panākt plašu vienprātību Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejā. Ar šo pasākumu mēs varēsim atrisināt apgrūtināso problēmu, ar ko saskaras tūkstošiem pilsoņu trešās valstīs, un izdarīt to labi, stiprinot gan brīvību, gan arī drošību.

Cecilia Malmström, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs, kā jau referents norādīja, šā priekšlikuma mērķis ir atvieglot to trešo valstu valstspiederīgo pārvietošanos Šengenas zonā, kuri ar ilgtermiņa uzturēšanās jeb D vīzu legāli uzturas kādā no dalībvalstīm. Saskaņā ar pašreizējo Šengenas *acquis* trešo valstu valstspiederīgie, kuriem ir izsniegta uzturēšanās atļauja, var brīvi ceļot Šengenas zonā, jo uzturēšanās atļauja ir līdzvērtīga vīzai.

Tomēr pēdējā laikā dalībvalstīs ir vērojama tendence pēc iebraukšanas valstī ilgtermiņa uzturēšanās vīzas ar uzturēšanās atļaujām vairs neaizstāt. Tieši tāpēc mēs šodien par šo jautājumu diskutējam. Komisijai, Padomei un Parlamentam ir acīmredzot jāatrod risinājums šai problēmai. Šī juridiskā un praktiskā situācija ļoti negatīvi ietekmē trešo valstu valstspiederīgos, kuri legāli uzturas mūsu dalībvalstīs ar D vīzu. Šīs personas nevar ne legāli ceļot uz kādu citu valsti, ne arī tranzītā šķērsot citas valsts teritoriju, lai atgrieztos savā izcelsmes valstī. Šīs situācijas bezjēdzību ilustrēja referenta *Coelho* kunga minētais piemērs.

Protams, labākais risinājums būtu tāds, ka visas dalībvalstis izsniedz nepieciešamās uzturēšanās atļaujas un dara to savlaicīgi. Diemžēl šobrīd tas tā nenotiek, tāpēc mums ir šis priekšlikums, kura mērķis ir līdzvērtības principu starp uzturēšanās atļaujām un īstermiņa uzturēšanās vīzām attiecināt arī uz ilgtermiņa uzturēšanās D vīzām. Tādējādi trešās valsts valstspiederīgais, kuram ir kādas dalībvalsts izsniegta ilgtermiņa uzturēšanās D vīza, varēs ceļot uz pārējām dalībvalstīm trīs mēnešus jebkura pusgada laikā ar tādiem pašiem nosacījumiem kā uzturēšanās atļaujas turētājs. Līdz ar to tiktu atjaunota tā ideja, kas ir pamatā zonas izveidei bez iekšējām robežām, proti, tas, ka ikvienai personai, kurai ir dokuments, kas apliecina, ka šī persona legāli uzturas kādā no dalībvalstīm, ir tiesības ceļot Šengenas zonā, tajā uzturoties īslaicīgi.

Man bija liels prieks, kad uzzināju, ka *Carlos Coelho* kungs šo priekšlikumu ir atbalstījis jau no paša sākuma un ka šis referents kopā ar Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteju un Juridisko komiteju ir sapratis, ka ir jārikojas, lai atvieglotu dzīvi trešo valstu valstspiederīgajiem, jo mēs vēlamies iedrošināt cilvēkus, kas legāli uzturas mūsu teritorijā. Es vēlos pateikties referentam par viņa konstruktīvo pieeju šim jautājumam.

Man jums nav jāatgādina, ka risinājums mums jāatrod ātri, jo īpaši tādēļ, ka no šā gada 5. aprīļa tiks piemērots Vīzu kodekss, kas atceļ tā dēvētās D+C vīzas, kuras bija paredzētas, lai daļēji atvieglotu D vīzu turētāju situāciju. Manuprāt, regulas projekta galīgais teksts apmierināja visas puses, jo visas iestādes vienojās par teksta kompromisa variantu. Lai atrisinātu dažus jautājumus, kas uztrauc Eiropas Parlamentu un dalībvalstis, piemēram, attiecībā uz drošību, sākotnējā tekstā tika veikti vairāki grozījumi.

Piemēram, ir izteikts priekšlikums saīsināt ilgtermiņa uzturēšanās vīzu derīguma termiņu. Tam nevajadzētu pārsniegt vienu gadu. Pēc viena gada dalībvalstu pienākums saskaņā ar šo priekšlikumu ir izsniegt uzturēšanās atļauju.

Ir pastiprināta prasība sistemātiski pārbaudīt Šengenas Informācijas sistēmu (SIS). Ja dalībvalsts paredz izdot uzturēšanās atļauju vai D vīzu, atbildīgā iestāde sistemātiski veic meklēšanu Šengenas Informācijas sistēmā, lai izvairītos no situācijas, kad vienlaicīgi ir izdots gan brīdinājums, gan arī ilgtermiņa vīza.

Lai atrisinātu drošības jautājumus saistībā ar biometriju — un tā, protams, ir liela problēma daudzās dalībvalstīs —, regulas projektam, kā jūs zināt, ir pievienota politiska deklarācija, kurā Komisija tiek aicināta izpētīt iespēju izmantot biometriskos identifikatorus attiecībā uz ilgtermiņa uzturēšanās vīzām un pētījuma rezultātus iesniegt šim plenāram un Padomei līdz 2011. gada 21. jūlijam. Komisija arī piekrīt ziņošanas pienākuma iekļaušanai regulas projektā attiecībā uz piemērošanu.

Nobeigumā, lai atrastu kompromisa risinājumu jautājumam, kas visvairāk uztrauc Eiropas Parlamentu, attiecībā uz augsta līmeņa datu aizsardzības garantēšanu gadījumos, kad SIS ir izdevusi brīdinājumu, ir apstiprināta kopīga deklarācija. Ja pēc 2012. gada saistībā ar SIS II ieviešanu būs novērojamas turpmākas svarīgas kavēšanās, Padome un Eiropas Parlaments aicina Komisiju iesniegt nepieciešamos tiesību aktu priekšlikumus, lai grozītu attiecīgos datu aizsardzības noteikumus Šengenas Konvencijā. Es domāju, ka ar šīm izmaiņām mēs esam panākuši saprātīgu, līdzsvarotu risinājumu, kas ievērojami atvieglos dzīvi trešo valstu valstspiederīgajiem, kas legāli uzturas mūsu valstīs. Tas arī ļoti labi atbilst idejai par Eiropu bez iekšējām robežām.

Es gribu vēlreiz pateikties *LIBE* komitejai, *JURI* komitejai un referentam par viņu ļoti konstruktīvo pieeju šim jautājumam.

Cecilia Wikström, *Juridiskās komitejas atzinuma sagatavotāja*. – (SV) Priekšsēdētāja kungs, ES sadarbības pamatā ir vērtības, no kurām svarīgākā ir brīvība. Mūsu šīsdienas diskusijas temats ir cilvēku spēja brīvi pārvietoties. Manā Eiropas Savienībā šajā ziņā nav nekādu ierobežojumu. Tieši tas, manuprāt, ir ES varenuma pamatā. Mēs visi, kas šeit dzīvojam, baudām pārvietošanās brīvību, bet tam vajadzētu attiekties arī uz visiem tiem, kuri šeit ieradušies uz ilgāku laiku.

Saskaņā ar Šengenas Konvenciju ilgtermiņa vīzas turētājam šobrīd nav tiesību uz pārvietošanās brīvību, jo, kā norādīja *Coelho* kungs, viņš var uzturēties tikai tajā dalībvalstī, kas izsniegusi vīzu. Līdz ar to, piemēram, viesprofesors no Indijas, kas dzīvo un strādā manā dzimtajā pilsētā Upsalā Zviedrijā, nevar doties uz Parīzi, lai apmeklētu konferenci, nepiesakoties uz vīzu iebraukšanai Francijā, un students no Ķīnas nevar doties uz Vāciju, lai nedēļas nogalē apciemotu draugu, vispirms nepiesakoties uz vīzu iebraukšanai šajā valstī.

Šāda veida šķērslis pārvietošanās brīvībai Eiropas Savienībā nav pieļaujams. Tagad mēs šo situāciju mainīsim. Šā priekšlikuma mērķis ir nodrošināt pārvietošanās brīvību visā Šengenas zonā tiem trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri ilgstoši uzturas kādā dalībvalstī.

Es vēlos pateikties *Coelho* kungam, kurš kā referents ir paveicis lielisku darbu un ir ņēmis vērā viedokli, kuru Juridiskās komitejas vārdā esmu paudusi savā atzinumā, kā arī citu ēnu referentu viedokļus. Rezultāts ir acīmredzams: tas ir konstruktīvs priekšlikums, kas ir solis uz priekšu, lai nodrošinātu pārvietošanās brīvību Eiropas Savienībā, tostarp trešo valstu valstspiederīgajiem. Tas nodrošina turpmāku attīstību, un es esmu lepna, ka varu dzīvot Eiropas Savienībā un strādāt tās labā.

Kinga Gál, *PPE grupas vārdā*. – (HU) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, dāmas un kungi, es priecājos par iespēju Parlamentā pieņemt rezolūciju, lai atvieglotu ceļošanu tiem trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri legāli uzturas Eiropas Savienības teritorijā, un es apsveicu savu kolēģi *Coelho* kungu par lielisko darbu, ko viņš paveicis Parlamentā attiecībā uz šo jautājumu. Šis priekšlikums būtiski atvieglos ceļošanu Eiropas Savienībā tiem trešo valstu valstspiederīgajiem, kuriem ir kādas dalībvalsts izsniegta ilgtermiņa uzturēšanās D vīza. Tas ļaus atrisināt situāciju, kad viena vai otra iemesla dēļ dažas dalībvalstis nespēj vai nevēlas savlaicīgi izsniegt uzturēšanās atļaujas trešo valstu valstspiederīgajiem, kas uzturas šo valstu teritorijā. Citiem vārdiem, tās pienācīgi nepiemēro Šengenas noteikumus paredzēto regulējumu. Un es esmu priecīga, ka šajā jautājumā mēs spējam pavirzīties soli uz priekšu.

Mūsu mērķis ir nepieļaut situāciju, kad trešo valstu valstspiederīgajiem par Eiropas Savienību rodas iespaids kā par neieņemamu cietoksni. Lai sasniegtu šo mērķi, ir jāīsteno integrētā robežpārvaldība un vīzu politika. Kā deputāte no Ungārijas es aicinu atvērt Eiropas Savienības robežas personām, kuras ceļo ar labiem nodomiem. Nevajadzētu ierobežot to pilsoņu kontaktus, kas dzīvo abās pusēs robežai. To trešo valstu

valstspiederīgo interesēs, kuri dzīvo ES kaimiņvalstīs, ieskaitot ungāru minoritātes pārstāvjus, ir legāli uzturēties Eiropas Savienības teritorijā bez jebkādiem birokrātiskiem vai administratīviem ierobežojumiem. Tam nepieciešami atbilstoši tiesību akti gan Kopienas, gan arī dalībvalstu līmenī, kas nav pretrunā viens ar otru, bet gan pastiprina savstarpējos mērķus.

Es ceru, ka jaunie Kopienas tiesību akti nepalikis vien skanīgas idejas līmenī, bet sniegs patiešām praktisku atbalstu, jo īpaši jauniem cilvēkiem, studentiem, kuri vēlas studēt dalībvalstīs. Viņiem jābūt galvenajiem ieguvējiem no šīs regulas. Šajā ziņā es varu tikai piekrist tam, ka Komisijai jāiesniedz ziņojums par šīs regulas īstenošanu vēlākais līdz 2012. gada aprīlim un, ja nepieciešams, arī priekšlikums šo regulu grozīt, lai sasniegtu tās mērķus.

Vilija Blinkevičiūtē, S&D grupas vārdā. – (LT) Es apsveicu referentu *Coelho* kungu par šā ziņojuma sagatavošanu un arī piekřītu, ka pēc iespējas ātrāk jānodrošina to trešo valstu valstspiederīgo brīva pārvietošanās Šengenas zonā, kuriem ir ilgtermiņa uzturēšanās vīza un kas likumīgi uzturas kādā dalībvalstī. Saskaņā ar dalībvalstu pašreizējo praksi ilgtermiņa uzturēšanās vīzas aizstāšana ar uzturēšanās atļauju trešo valstu valstspiederīgajiem dažādu iemeslu dēļ ir diezgan ilgstoša procedūra. Es varētu minēt daudzus piemērus Eiropas Savienības dalībvalstīs, tai skaitā manā valstī Lietuvā, kur, piemēram, tālbraucējs šoferis, kas saņēmis D vīzu, nevar veikt savu pamatdarbu. Prakse, kas izveidojusies šajā zonā, grauj to trešo valstu valstspiederīgo tiesisko palāvību, kuri ieradušies Eiropas Savienībā, lai strādātu vai mācītos. Dalībvalstīm jāveic arī atbilstoši pasākumi, lai vienkāršotu vīzu izsniegšanas procedūru. Ilgtermiņa uzturēšanās vīzas ietekmei uz personas pārvietošanos Šengenas zonā bez iekšējām robežām jābūt tādai pašai, kāda tā ir uzturēšanās atļaujai. Svarīgākais aspekts šeit nav tas, cik ilgi D kategorijas vīzas turētājs uzturas citā dalībvalstī, bet gan pati iespēja apmierināt viņa vajadzības Šengenas zonā. Tāpēc es piekřītu priekšlikumam, ka trešās valsts valstspiederīgajam, kuram ir kādas dalībvalsts izsniegta ilgtermiņa uzturēšanās vīza, jāatļauj uzturēties citā dalībvalstī trīs mēnešus jebkuru sešu mēnešu laikā ar tādiem pašiem nosacījumiem kā uzturēšanās atļaujas turētājam. Tai pašā laikā ļoti svarīgi ir nodrošināt to, ka trešo valstu valstspiederīgo atvieglota pārvietošanās Šengenas zonā nerada papildu draudus dalībvalstu drošībai. Tāpēc es jūs aicinu nekavējoties pieņemt šo daļēji grozīto regulu.

Nathalie Griesbeck, ALDE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, dāmas un kungi, ja problēmu ir daudz, tās jārisina pakāpeniski. Tas attiecas arī uz šo tekstu, ko tikko ļoti labi un vispusīgi izskaidroja visi mani kolēģi un kas attiecas uz visiem trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri legāli — es uzsveru — legāli dzīvo Eiropā.

Patiešām, ir pēdējais laiks pieņemt šo tekstu, ir pēdējais laiks trešo valstu valstspiederīgajiem nodrošināt pārvietošanās brīvību Eiropas Savienībā, un man ir prieks, ka esam nonākuši punktā, kad liekam jaunu ķieģeli, būvējot brīvu Eiropu, teritoriju, ko vēlamies padarīt aizvien drošāku.

Tas ir gan acīmredzams fakts, gan arī solis uz priekšu. Kā jau cilvēki norādīja, acīmredzams fakts ir tāds, ka būtībā nav nekādu lielu domstarpību attiecībā uz šo tekstu, un nedaudzie grozījumi liecina par to, ka mēs visi vēlamies veidot tādu Eiropu, kur neviens netiek ieslodzīts vienā dalībvalstī un nevienam netiek liegta iespēja iepazīt arī pārējo Eiropas teritoriju. Un tas ir arī liels solis uz priekšu, jo nodrošina tiesības trešo valstu valstspiederīgajiem, studentiem, pētniekiem vai citiem cilvēkiem, kas dzīvo ES teritorijā.

Visbeidzot, tas noteikti tiks cilvēkiem ārpus Eiropas domāt par to kā par vienotu telpu, vienotu Eiropu, kopēju telpu, un tas iznesīs Eiropas kultūru un identitāti arī ārpus tās robežām.

Rui Tavares, GUE/NGL grupas vārdā. – (PT) Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlos pateikties referentam *Coelho* kungam, kura priekšlikumu es, tāpat kā pārējie Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ēnu referenti, atbalstu.

Man jau ir bijusi iespēja šeit pateikt, ka *Coelho* kungs ir izdarījis labu darbu attiecībā uz pārvietošanās brīvības principu Eiropas Savienībā, pilsoņu tiesībām, neskatoties uz to, vai tie ir Eiropas vai ārvalstu pilsoņi, un pašu Eiropas demokrātiju. Tas nenozīmē tikai Eiropas pilsoņus, bet arī palāušanos uz ieguldījumu, ko dod tūkstošiem vai pat miljoniem trešo valstu pilsoņu, kuri šķērso Eiropas teritoriju, ierodas šeit un uzturas īsu vai ilgu laiku, lai strādātu un mācītos.

Coelho kungs ar ēnu referentu palīdzību ir strādājis lieliskā sadarbības atmosfērā, labprāt sniedzot informāciju. Pats galvenais ir tas, ka viņš to darīja savlaicīgi, un, ņemot vērā to, ka mēs runājam par cilvēku dzīvi, tieši laikam šajā ziņā ir izšķiroša nozīme.

Tāpat kā citi runātāji, kas uzstājās pirms manis, es varētu minēt piemērus par studentiem, pētniekiem un zinātniekiem, kas ierodas Eiropā, jo viņu darbs atzīts par kvalitatīvu, bet pēc tam vairs nedrīkst šķērsot mūsu

robežas, kas atsevišķos gadījumos cilvēkiem no citiem kontinentiem ir faktiski slēgtas. Divās stundās pētnieks var doties prom no Portugāles un iebraukt Spānijā, šķērsojot citas dalībvalsts robežu, vai drīzāk ir tā, ka viņš nevar doties prom, ja viņam, kā tas notiek dažos gadījumos, ir vīza, lai divus gadus studētu magistrantūrā, kas neļauj viņam izbraukt no valsts, lai veiktu kādu darbu vai pētījumu citā dalībvalstī.

Mums pašiem dažreiz ir nācies risināt šādus gadījumus, kad, piemēram, mēs vēlamies uzaicināt kādu cilvēku uz debatēm Briselē.

Mums jāatzīmē, ka tas nav tikai nevajadzīgs un negodīgs slogs attiecīgās trešās valsts pilsoņiem. Tas ir zaudējums mums, kas palāvēs uz viņu ieguldījumu. Tas ir zaudējums mūsu konkurētspējas ziņā, ja mēs salīdzinām, piemēram, ārvalstu pilsoņu šāda veida mobilitāti Amerikas Savienotajās Valstīs, Ķīnā, Indijā vai Brazīlijā un tad redzam, kādi šķēršļi ir likti viņu mobilitātei Eiropas Savienībā. Tas ir zaudējums mūsu darbaspēka, mūsu zinātnisko aprindu mobilitātes ziņā, kad mēs apzināmies, ka mobilitātes uzlabošana ir ļoti svarīga krīzes laikā, piemēram, tādas, kādu piedzīvojam pašreiz, un tas ir arī zaudējums zināšanu sabiedrībai.

Tāpēc Padomei šie priekšlikumi jāsteno līdz aprīlim, kad stāsies spēkā Vīzu kodekss, radot vēl vairāk nevajadzīgu šķēršļu šo cilvēku mobilitātei. Man atliek tikai savas grupas vārdā pateikt to, ka mēs atbalstām referenta priekšlikumu un balsosim „par”.

Gerard Batten, EFD grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, šis ziņojums ierosina atļaut dalībvalstīm izsniegt ilgtermiņa uzturēšanās vīzas trešo valstu valstspiederīgajiem uz laiku līdz 12 mēnešiem, un šīs vīzas tiks atzītas arī citās Šengenas grupas valstīs.

Lielbritānija nav Šengenas grupas valsts, tāpēc mūs tas tieši neskars. Tomēr šie priekšlikumi atvieglēs trešo valstu pilsoņu ceļošanu no vienas dalībvalsts uz citām ES valstīm.

Lielbritānijā ir milzīga nelegālās imigrācijas problēma. Tajā ir vismaz miljons nelegālo imigrantu. Saskaņā ar šiem priekšlikumiem cilvēki, kas vēlas nelegāli migrēt uz Lielbritāniju, var pilnīgi legāli doties uz kādu citu ES valsti, iegūt ilgtermiņa uzturēšanās vīzu, kas ļauj tiem iebraukt, piemēram, Francijā, no kurienes viņi var nelegāli iekļūt Lielbritānijā.

Tāpēc Parlamenta deputāti no Apvienotās Karalistes Neatkarības partijas balsos pret šo ziņojumu, lai pasargātu mūsu robežas no turpmākas nelegālās imigrācijas.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, šajā ziņojumā es izlasīju patiešām visdīvaināko piemēru par to, kādēļ mums obligāti šādā veidā ir jāatvieglo noteikumi, proti, par ārzemju studentu, kuram piešķirta vīza studijām Beļģijā un kurš saskaņā ar jauno kārtību tagad varēs meklēt informāciju Nīderlandes bibliotēkā un pēc tam doties uz Barselonu. Prieks par viņu!

Tomēr runa, protams, nav par to. Šengena un visa Eiropas vīzu politika patiesībā nozīmē pavisam ko citu, nevis ceļošanas brīvību studentiem. Tā nozīmē mūsu robežu pilnīgu nojaukšanu, dodot brīvu vaļu organizētajai noziedzībai un nelegālajai imigrācijai, ja nav nekādu necaurejamu ārējo robežu — kam vajadzēja būt visas šīs sistēmas stūrakmenim —, lai to kontrolētu. Viens no tiešajiem Šengenas rezultātiem, piemēram, ir tāds, ka Spānijas nelegālo imigrantu legalizētās masas var brīvi doties uz citām dalībvalstīm.

Es uzskatu, ka Parlamentam vienreiz vajadzētu padomāt par šādu lēmumu ietekmi uz Eiropas iedzīvotājiem, nevis uztraukties par ārzemju studentu praktiskajām ikdienas rūpēm.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, vispirms es gribētu apsveikt Coelho kungu par viņa lielisko darbu un jo īpaši to lielo vienprātību, kas panākta starp Padomi, Komisiju un dažādām politikajām grupām Parlamentā. Pateicoties viņa darbam, šajā jautājumā, manuprāt, būs ļoti maz domstarpību.

Eiropas Savienība ir plašākā brīvības telpa, kāda jebkad izveidota. Mums jālikvidē visi šķēršļi, kas neļauj brīvi pārvietoties gan Eiropas pilsoņiem, gan arī trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri legāli uzturas kādā dalībvalstī. Mums uz visiem laikiem jāizbeidz absurdās situācijas, kādās tik bieži nonāk ilgtermiņa uzturēšanās D vīzu turētāji.

Kā jūs jau zināt, ilgtermiņa uzturēšanās vīza tās turētājam ļauj uzturēties dalībvalstī, kas to izsniegusi. Tomēr šo vīzu turētāji nevar brīvi pārvietoties Eiropas Savienībā — viņi var doties tikai uz to dalībvalsti, kas izsniegusi vīzu. Paradoksālā kārtā tādas situācijas, kas tika minētas kā piemēri, parādās ļoti bieži. Es došu vēl vienu

piemēru: students, kas Lisabonā izstrādā savu doktora disertāciju par Amerikas vēsturi, nevar iepazīties ar dokumentiem un materiāliem, kas glabājas Indiju Galvenajā arhīvā Seviljā — vienas stundas lidojuma attālumā.

Visbeidzot, priekšlikuma mērķis ir ilgtermiņa uzturēšanās vīzu turētājiem nodrošināt tādas pašas tiesības kā uzturēšanās atļauju turētājiem. Dāmas un kungi, mums jāuzlabo mobilitātes princips — mobilitātes, kas būtībā paredzēta darbam, zinātniskiem un akadēmiskiem mērķiem.

Kaut arī pēc tā, ko es redzu, tas varētu šķist pilnīgi lieki, nobeigumā es aicinu jūs visus atbalstīt *Coelho* kunga ziņojumu ne tikai tā ārkārtīgi augstās kvalitātes dēļ, bet arī tāpēc, ka tā ir vēl viena garantija tai plašajai brīvās pārvietošanās telpai, kuru mēs aizsargājam. Es piekrītu arī *Coelho* kunga piedāvātajiem termiņiem.

Iljana Malinova Iotova (S&D). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlos pateikties referentam *Coelho* kungam par viņa darbu un izteikt atzinību par sadarbību starp Parlamentu, Padomi un Komisiju, apvienojot abus ziņojumus un veicot pirmo lasījumu, kuram vajadzētu būt arī pēdējam.

Šo ziņojumu ir būtiski pieņemt līdz 2010. gada aprīļa beigām, lai to varētu īstenot vienlaicīgi ar Vīzu kodeksu. Ir ārkārtīgi svarīgi, lai visi cilvēki, kas uzturas Eiropas Savienībā, varētu ceļot pa visām dalībvalstīm. Tādā veidā mēs varam atrisināt divkārtšo problēmu saistībā ar D+C vīzu, kā arī uzturēšanās atļauju noteikumu piemērošanu.

Pateicoties šim ziņojumam, visiem trešo valstu valstspiederīgajiem, kuriem ir ilgtermiņa uzturēšanās vīza, būs tiesības ceļot uz jebkuru vietu Eiropā sešus mēnešus gadā. Visām attiecīgajām personām, saņemot savu vīzu, ir jāsaņem arī visa nepieciešamā informācija, īpaši par to, ka šī vīza pirms tās viena gada derīguma termiņa beigām automātiski kļūs par uzturēšanās atļauju.

Visbeidzot, ir jānorāda, ka drošības apsvērumu dēļ par ikvienu cilvēku, kurš pieteicies uz D vīzu, tiks ievākta informācija, bet viņš nebūs jāreģistrē SIS. Līgumslēdzējai pusei pienācīgi jāņem vērā visa informācija, ko SIS jau iekļāvusi cita līgumslēdzēja puse.

Turklāt, ja SIS II netiek ieviesta līdz 2012. gada beigām, mēs aicinām Komisiju un Padomi pieņemt tiesību aktus, kas nepieciešami, lai nodrošinātu tādu pašu datu aizsardzības līmeni, kādu nodrošina SIS II.

Mario Borghesio (EFD). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, šo priekšlikumu mērķis ir atvieglot to trešo valstu valstspiederīgo pārvietošanos Šengenas zonā, kuri ar ilgtermiņa uzturēšanās D vīzu legāli uzturas kādā dalībvalstī.

Būtībā to nolūks ir pašreizējo līdzvērtības principu starp uzturēšanās atļaujām un īstermiņa uzturēšanās C vīzām attiecināt arī uz ilgtermiņa uzturēšanās vīzām, un tas mūs satrauc. Līdz ar to ilgtermiņa uzturēšanās vīzai būs tāda pati ietekme attiecībā uz pārvietošanos Šengenas zonā kā uzturēšanās atļaujai. Citiem vārdiem, priekšlikumu mērķis ir ikvienam cilvēkam, kura legālo uzturēšanos kādā dalībvalstī apliecina dokuments, dot iespēju brīvi pārvietoties Šengenas zonā, tajā uzturoties īslaicīgi — ne ilgāk kā trīs mēnešus jebkura pusgada laikā.

Mēs gribam norādīt Komisijai un Padomei uz drošības problēmām, kas var rasties šīs brīvās pārvietošanās rezultātā. Jau tagad ir grūti veikt pārbaudes vienā dalībvalstī. Ņemsim vērā riskus, ko uzņemamies, tik pēkšņi īstenojot šo principu.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, pirms dažiem mēnešiem šajā zālē valdība ne tikai svētku noskaņā, bet arī prieks, kas bija pārņēmis lielāko daļu cilvēku, jo daudzām Eiropas valstīm tika atviegloti vīzu izsniegšanas noteikumi.

Kāda tad ir realitāte? Pēc tam, kad 2009. gada decembrī tika atcelta vīzu prasība pilsoņiem no Melnkalnes, Maķedonijas un Serbijas, no Balkāniem caur Austriju uz Centrāleiropu un līdz pat Skandināvijai sāka plūst cilvēku straume. Tā ir īsta cilvēku migrācija! Saskaņā ar Iekšlietu ministrijas sniegto informāciju septiņu nedēļu laikā vien šo jauno ceļošanas brīvību izmantoja ap 150 000 maķedoniešu. Divas trešdaļas šo cilvēku mājās neatgriežas. No daudziem ciematiem, īpaši Albānijā un Maķedonijā, katru dienu uz Centrāleiropu vai Rietumieropu ceļā dodas pieci autobusi ar tūristu vīzu, kas skaidri aizliedz strādāt algotu darbu. Līdz ar to tas nozīmē, ka pēc 90 dienām šie cilvēki kļūst par nelegālajiem imigrantiem — tā dēvētie tūristi jau atkal parādās lēta darbaspēka tirgū, strādājot par dempinga algām. Tāda ir atšķirība starp reālo situāciju un Eiropas Parlamenta izsapņoto gaisa pili.

Par to visu būs jāmaksā mūsu dzimtajām zemēm. Tām būs jāmaksā par to, ko izlēma vairākums šajā zālē. Tām būs jāsamierinās ar gandrīz nekontrolējamo nelegālo imigrāciju, nelikumību un ar to saistīto nedeklarēto nodarbinātību.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Es arī gribētu apsveikt savu kolēģi *Carlos Coelho* par viņa ziņojumu attiecībā uz šo iniciatīvu, kas trešo valstu pilsoņiem dod iespēju brīvāk pārvietoties Eiropas brīvajā zonā. Tomēr, priekšsēdētāja kungs, man jānorāda uz kādu paradoksu, kas atklājās šajās debatēs, proti, kamēr mēs šajā konkrētajā brīdī trešo valstu pilsoņiem piešķiram lielākas tiesības, Eiropas Savienība un tās pilsoņi saskaras ar nopietnām problēmām, ceļojot uz tādu valsti kā, piemēram, Lībiju. To cēlonis ir pašreizējais konflikts starp Šveici un Lībiju, kura rezultātā Lībija ir aizliegusi iebraukšanu tās teritorijā visiem Eiropas Savienības pilsoņiem, ne tikai šveiciešiem. Tātad, kamēr mēs piešķiram lielākas tiesības trešo valstu pilsoņiem, mūsu pašu pilsoņu tiesības ceļot uz tādām trešām valstīm kā Lībija tiek ierobežotas. Kādas ir sekas? Ļoti nopietnas. Ir strādnieki, kas nevar doties uz Lībiju, lai tur strādātu; uzņēmumi, kas veikuši investīcijas Lībijā, nevar uz turieni nosūtīt savus strādniekus, kamēr citi strādnieki šobrīd atrodas Lībijā un ir spiesti tur palikt, kamēr viņu aizvietotājiem tiks piešķirtas iebraukšanas tiesības. Šī ir bīstama situācija, un es aicinu komisāri *Malmström* tajā nekavējoties iejaukties. Es saprotu, ka tas ir diplomātisks jautājums starp divām valstīm, kas pat nav Eiropas Savienības dalībvalstis, bet tam ir nopietna ietekme uz Eiropas Savienības pilsoņiem, kuru interesēs ir doties uz Lībiju, lai pelnītu iztiku.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Mana kolēģa *Coelho* kunga ziņojums, kā arī regulas projekts attiecas uz cilvēku brīvu pārvietošanos, kas ir būtisks demokrātijas elements Eiropas Savienībā, tāpēc nav pieņemama situācija, kad personas, kurām ir ilgtermiņa uzturēšanās vīzas vienā Eiropas Savienības dalībvalstī, nevar ceļot pa visu Eiropas Savienību.

Ir vairāki iemesli, kāpēc iepriekš minētās iniciatīvas būtu jāatbalsta. Pirmais ir cilvēka pamattiesību, kas, bez šaubām, ietver arī pārvietošanās brīvību, ievērošana un aizstāvēšana. Ja kāda dalībvalsts legalizē trešās valsts valstspiederīgā uzturēšanos savā teritorijā, nav nekāda iemesla šai personai liegt brīvi pārvietoties Šengenas zonā. Protams, rūpīgi jāapsver visi aspekti, lai mazinātu drošības līmeni Šengenas zonā.

Šeit bija runa arī par studentiem un zinātniekiem, kas nevar doties uz citu dalībvalsti. Es šo grupu gribētu paplašināt, tajā iekļaujot arī uzņēmējus, jo, ja mēs viņiem to liegsim, mēs samazināsim Eiropas Savienības konkurētspēju. Tāpēc es domāju, ka šis priekšlikums tiks atbalstīts, un es apsveicu referentu.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikt lielu paldies *Coelho* kungam. Mans atzinums ir iekļauts regulā. Man bija arī iespēja strādāt pie pašas regulas. Es gribētu teikt, ka *Coelho* kunga ziņojums pēc būtības nav tikai steidzams un svarīgs, bet arī simbolisks. Šodien es kā vienas jaunās dalībvalsts pārstāvis ar lepnumu varu teikt, ka mēs spējam mainīt noteikumus attiecībā uz brīvu pārvietošanos Šengenas zonā, kur vēl nesen dažas no pašreizējām Eiropas Savienības dalībvalstīm saskārās ar līdzīgām problēmām. Es domāju, ka šo izmaiņu simbolisko raksturu šodien nav iespējams novērtēt par augstu, un es ceru, ka vienprātība, kas panākta šajā Parlamentā, mums visiem būs milzīgs panākums.

Otrkārt, es gribētu teikt, ka D+C vīzu atcelšana un tas, ka dalībvalstis nevar izsniegt uzturēšanās atļaujas, liek mums rīkoties nekavējoties. Es sniegšu tikai dažus piemērus attiecībā uz to, kas šodien tika pieminēts šajā zālē. Divi Ukrainas studenti, kas pagājušajā gadā devās no Vroclavas uz Berlīni, tieši uz robežas tika aizturēti, galvenokārt tāpēc, ka jaunieši nezināja šos noteikumus — viņi tikai gribēja izmantot mūs intelektuālos resursus. Es domāju, ka šīs dienas balsojums mums būs ļoti svarīgs.

Es vēlos pievērst uzmanību vēl tikai pēdējam jautājumam — jautājumam par drošību. Mums jābūt labai Šengena iegūtās informācijas apmaiņas sistēmai, mums noteikti jāstrādā pie otrās paaudzes Šengenas informācijas sistēmas un Vīzu informācijas sistēmas izveides, un, pats galvenais, varbūt mums vajadzētu vēl biežāk veikt pārbaudes un sagatavot ziņojumus. Es ļoti lūdzu *Malmström* kundzi parūpēties par to, lai sadarbība starp dalībvalstīm drošības jautājumos būtu tikpat laba kā līdz šim, un es vēlreiz gribu pateikt lielu paldies *Coelho* kungam par lielisko ziņojumu.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Priekšsēdētāja kungs, es gribētu teikt, ka pilnībā piekrītu referentam un atbalstu viņu, tāpat kā komisāri *Malmström*, lai rastu tādu risinājumu šai problēmai, kas atbilst tiesiskuma principam, respektē cilvēktiesības, nodrošina datu aizsardzību un, protams, ņem vērā arī drošības apsvērumus. Šeit izskanēja daudz bažu. Es gribētu norādīt uz dažiem jautājumiem. Lai šī regula darbotos, vispirms mums jāizpēta katrā dalībvalstī pastāvošā prakse un jāuzzina par to vairāk. Mēs zinām, ka dažas dalībvalstis spēj laikus izsniegt uzturēšanās atļaujas. Šī labākā prakse mums var daudz nozīmēt. Mums jāsaprot dalībvalstu prakse, lai palielinātu uzticēšanos. Visām dalībvalstīm ir jāizmanto SIS sistēma — mēs zinām, ka šodien visas to nedara —, un SIS II ieviešana un VIS sistēmu izmantošana ir ārkārtīgi steidzami uzdevumi, jo šīs sistēmas

nodrošinās ilgtermiņa garantijas. Eiropas interesēs ir tas, lai trešo valstu valstspiederīgie, kas šeit uzturas — studenti, uzņēmēji, pētnieki —, varētu patiešām brīvi pārvietoties.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, arī es vispirms vēlos pateikties *Coelho* kungam par viņa lielisko darbu pie šā ziņojuma un teikt sekojošo:

Pirmkārt, Šengenas *acquis* tieši to arī nozīmē — pārvietošanās brīvību Šengenas zonas robežās. Tāpēc šajās debatēs mums jāizdara pirmais vienkāršais un pats galvenais secinājums: ir svarīgi, lai šī regula tiktu pieņemta. Piemērs par studentu ir ilustratīvs; ikvienam, kam ir ilgtermiņa uzturēšanās vīza, jābūt tiesībām brīvi pārvietoties.

Rodas jautājums — un to es gribētu uzsvērt —, vai tas, kaut arī netieši, neveicinās nelegālo imigrāciju, ja pastāvēs drošības problēmas un ja personai, kas izmanto šīs tiesības, tai pašā laikā nebūs līdzekļu, lai pārvietotos, un tas dalībvalstīm ir jāņem vērā.

Protams, katrai dalībvalstij, izsniedzot vīzas, būs jābūt ļoti piesardzīgai. Kā norādīts ziņojumā, šeit parādās ļoti svarīgs, izšķirošs kritērijs: datu apstrāde Šengenas Informācijas sistēmā pirms ilgtermiņa uzturēšanās vīzu izsniegšanas tagad būs obligāta. Līdz ar to mēs galu galā ne tikai pasargāsim Šengenas *acquis*, bet arī uzlabosim drošību saistībā tieši ar to.

Tāpēc mums visiem jābūt pārliecinātiem par šo perspektīvu, un SIS II sistēma, kas ir obligāti vajadzīga — lai notiek, kas notikdams —, ir jāievieš ātri. Visbeidzot, sadarbībā ar dalībvalstīm un dalībvalstu dienestiem mums ne tikai jāveicina un jāstiprina Šengenas *acquis*, bet vienlaicīgi jāuzlabo arī drošība, kas nepieciešama ikvienai dalībvalstij, ikvienam no mums un arī Šengenas *acquis*.

(Aplausi)

Tanja Fajon (S&D). – (SL) Pārvietošanās brīvība un iekšējo robežu atcelšana ir divi no svarīgākajiem Eiropas integrācijas faktoriem. Mums jāatvieglo pārvietošanās Šengenas zonā tiem trešo valstu pilsoņiem, kas legāli uzturas kādā dalībvalstī. Nav pieņemams tas, ka birokrātisku šķēršļu dēļ mums jāierobežo studentu, pētnieku un uzņēmumu pārvietošanās Eiropā.

Tāpat mums pēc iespējas ātrāk jānodrošina pārvietošanās brīvība Bosnijas un Hercegovinas un Albānijas pilsoņiem un Kosovas iedzīvotājiem, kuriem paradoksālā kārtā šodien ir mazāk tiesību brīvi pārvietoties nekā pirms daudziem gadiem. Protams, lai tas notiktu, ir nepieciešami pareizie nosacījumi, un mēs nedrīkstam pieļaut, ka mūs maldina dati par masveida nelegālo imigrāciju.

Rietumbalkānu iedzīvotājus vīzu režīms ir turējis izolētībā jau pārāk ilgi. Viņiem jāstiprina sakari ar Savienības pilsoņiem, bet parasti tas nav iespējams, jo viņu vīzu pieteikumi tiek noraidīti. Neriskēsim radīt vēl lielāku izolētības un diskriminācijas sajūtu, jo īpaši jauniem cilvēkiem, kuriem varbūt nekad nav bijusi iespēja atklāt Savienību. Tāpēc, līdzko Bosnija un Hercegovina vai Albānija būs izpildījušas vīzu liberalizācijas kritērijus, netērēsim vairs laiku.

Ikviens pasākums, ko mēs veicam, lai atvieglotu ceļošanu Šengenas zonā, būs solis uz priekšu, un tas būs Eiropas Savienības interesēs.

Zbigniew Ziobro (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, priekšlikums, par kuru notiek diskusijas, attiecas uz vienu no Eiropas Savienības darbības pamatprincipiem — iekšējo robežu nojaukšanu un cilvēku brīvu pārvietošanos. Tāpēc tas ir pelnījis īpašu uzmanību. Nav saprotams un līdz ar to arī nav pieņemams tas, ka ilgtermiņa uzturēšanās vīzu turētājiem ir mazāk tiesību brīvi pārvietoties Šengenas zonā nekā cilvēkiem ar īstermiņa uzturēšanās vīzām. Tāpēc man patīk Eiropas Komisijas priekšlikums. Tomēr es domāju, ka priekšlikumā vajadzētu izdarīt grozījumus, lai garantētu drošību. Tāpēc es atbalstu Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas priekšlikumu par to, ka Šengenas Informācijas sistēmas ietvaros ir nepieciešama informācijas plūsma starp dalībvalstīm par nevēlamām personām. Ir jāizvirza prasība Eiropas Komisijai ziņojumu par regulas piemērošanu iesniegt līdz 2012. gada 5. aprīlim. Sagatavotie grozījumi ir pelnījuši, lai tiktu nopietni izskatīti un — vairumā gadījumu — atbalstīti.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, ne tikai trešo valstu pilsoņi vēlas to, lai viņiem būtu vieglāk pārvietoties Šengenas zonā, — to vēlamies arī mēs, Eiropas Savienības iedzīvotāji. Tas ir paradoksāli, ka īstermiņa uzturēšanās vīzas turētājam šodien ir lielāka pārvietošanās brīvība nekā ilgtermiņa uzturēšanās vīzas turētājam un ka persona no trešās valsts, kura ar ilgtermiņa uzturēšanās vīzu var legāli uzturēties, piemēram, Polijā, nedrīkst doties uz Vāciju vai Franciju. Pārvietošanās brīvību nedrīkst attiecināt tikai uz Eiropas Savienības iedzīvotājiem. Pētniekiem, studentiem, skolēniem un uzņēmējiem no

trešām valstīm jābūt iespējai brīvi pārvietoties, apciemot savus draugus un apgūt citu valstu tradīcijas, paražas un kultūru. Viņi būs labi Eiropas Savienības idejas nesēji, un mēs, Eiropas Savienības iedzīvotāji, spersim soli uz priekšu, lai īstenotu ideju par Savienību bez robežām.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Šengenas valstu vīzu sistēma acīmredzot ir tik sarežģīta, ka konsulātu darbinieki vairs nezina, ko dara, un godīgajiem ceļotājiem ļauj iekrist vīzu slazdos. Tas, ka konsulātu darbinieki neko nezina par D un C kategorijas vīzām, šķiet diezgan savādi. Tā ir pilnīga nolaidība, ja kāds vēlas atvieglot savu darbu, neveicot pārbaudi Šengenas Informācijas sistēmā. Skaidrs, ka tas radīs daudz nevajadzīgu problēmu pie ārējām robežām, un šī situācija ir nekavējoties jāmaina. Tāpēc nav jēgas runāt par dalībvalstu brīdinājumu sarakstiem, ja ES brīdināšanas sistēma un ES brīdināšanas noteikumi pat netiek konsekventi piemēroti.

Vīzu liberalizācija Balkānu valstīs iet roku rokā ar veltīgu patvēruma pieteikumu skaita pieaugumu no šīm valstīm. Pašreiz, kad pēc vīzu izsniegšanas noteikumu atvieglošanas Balkānu valstīm pastāv reāli imigrācijas viļņa draudi, kad septiņu nedēļu laikā savu jauno pārvietošanās brīvību ir izmantojuši gandrīz 150 000 cilvēku no Maķedonijas un saskaņā ar prognozēm gandrīz divas trešdaļas no tiem savās mājās droši vien neatgriezīsies, ir īpaši svarīgi noregulēt vīzu izsniegšanas noteikumu piemērošanas kārtību.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Kā Parlamenta deputāti no Ungārijas mēs atrodamies īpašā situācijā attiecībā uz to, vai balsot un lemt par labu trešo valstu valstspiederīgo pārvietošanās brīvībai Eiropas Savienībā, vai, gluži otrādi, mēģināt to kavēt. Trianonas traģēdijas rezultātā Ungārija zaudēja lielu daļu savas teritorijas, un šobrīd daudz ungāru dzīvo ārpus Ungārijas pašreizējām robežām un līdz ar to arī ārpus Eiropas Savienības pašreizējām robežām — bijušajā Dienvidu reģionā un Piekarpātu vojevodistē. Mūsu tautieši nonāk ļoti pazemojošā situācijā, kad viņi studē vai strādā pētniecībā vai citās jomās paši savā sašķeltajā valstī un nedrīkst atstāt Ungārijas teritoriju. Tā ir ārkārtīgi nožēlojama un neciešama situācija, kas mums jāmaina. Tāpēc mēs, patriotiski noskaņotie Parlamenta deputāti no Ungārijas, balsojumā šo priekšlikumu atbalstīsim, lai izbeigtu šo nejēdzīgo situāciju.

Andrew Henry William Brons (NI). – Priekšsēdētāja kungs, šis priekšlikums ir balstīts uz pieņēmumu, ka visām personām, kas no trešām valstīm iebrauc Eiropas Savienībā, ir labi nodomi un ka, ja tās apgalvo, ka ieradusies šeit studēt, tad tā tas arī ir. Eiropas Savienībā ir daudz fiktīvu koledžu, un pat īstās koledžās bieži vien ir reģistrēti studenti, kas lekciju telpā tā arī nekad nav parādījušies. Ja tiks atvieglota viņu pārvietošanās uz citām valstīm, tad būs daudz grūtāk pārbaudīt viņu reālo statusu un būs daudz grūtāk viņus sameklēt, ja izrādīsies, ka viņi ir melojuši.

Kaut arī Apvienotā Karaliste neatrodas Šengenas zonā, Eiropas Savienībai ir pieredze nelegālo imigrantu legalizēšanā. Šodienas ilgtermiņa uzturēšanās vīzas vai uzturēšanās atļaujas turētājs var būt rītdienas nelegālais imigrants, un vēl pēc dienas — ES pilsonis ar pilnām tiesībām brīvi pārvietoties.

Cecilia Malmström, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs, šeit izskanēja divi jautājumi, kas gan nav īpaši saistīti ar šo tematu, tomēr jebkurā gadījumā es gribētu izmantot iespēju, lai uz tiem īsi atbildētu.

Busuttil kungs pieminēja Lībiju. Es varu viņam apliecināt, ka šis ir ļoti sarežģīts jautājums, bet mēs esam aktīvi iesaistījušies dialogā ar Lībiju, ar Šveici, ar dalībvalstīm, lai rastu risinājumu šai ļoti sarežģītajai problēmai, pirms tā saasinās vēl vairāk. Tāpēc es ceru, ka drīzumā varēšu jūs informēt, kā šī situācija būs attīstījusies.

Fajon kundzei es gribu teikt, ka, protams, Albānijas un Bosnijas un Hercegovinas situācija ir vēl viens jautājums un tieši šobrīd mēs beidzam tur misiju, kas tika veikta, lai novērtētu, kā šīs abas valstis pilda kritērijus. Pēc apspriešanās ar dalībvalstīm un ekspertiem Komisija pavisam drīz sagatavos ziņojumu par šo situāciju, un pirms iespējamā priekšlikuma iekļaušanas darba kārtībā ar šā ziņojuma novērtējumu iepazīstinās Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas locekļus.

Attiecībā uz šo priekšlikumu es varu apgalvot deputātiem un referentam, ka Komisija ir noskaņota ļoti apņēmīgi, lai tas tiktu pieņemts, un mēs darīsim visu iespējamo, lai šī regula tiktu īstenota. Tā varētu šķist tīri tehniska problēma, tomēr tas tā nav. Tā attiecas uz atsevišķiem pilsoņiem, un mēs gribam iedrošināt cilvēkus — vai tie būtu studenti, pētnieki, eksperti vai zinātnieki — ierasties šeit legāli, ar visiem nepieciešamajiem dokumentiem. Tas nāks par labu gan viņiem, gan arī mums. Tas atbilst arī Eiropas Savienības idejai par telpu bez iekšējām robežām. Tāpēc mums nevajadzētu bez vajadzības sarežģīt šo cilvēku dzīvi.

Es domāju, ka šajā priekšlikumā mēs esam atraduši labu līdzsvaru. Mēs esam spējuši pietiekamā apmērā ņemt vērā drošības apsvērumus, un par to mēs varam sevi apsveikt. Tā ir Savienība, kurā veiksmīgi sadarbojas trīs iestādes, mēģinot identificēt problēmu un atrast konkrētu risinājumu par labu pilsoņiem.

Tāpēc liels paldies par jūsu darbu, *Coelho* kungs, un paldies par vērtīgajām debatēm šajā plenārsēdē.

Carlos Coelho, referents. – (PT) Priekšsēdētāja kungs, četras pēdējās piezīmes. Pirmkārt, man žēl, ka Padomes pārstāvja krēsls šo debašu laikā bija tukšs. Otrkārt, paldies komisārei *Malmström* par laipnību, un es arī gribu viņai un Padomei lūgt parūpēties par to, lai šī regula stātos spēkā 5. aprīlī. Pretējā gadījumā mēs nonāksim juridiska vakuuma situācijā, no kā cietīs reāli cilvēki.

Treškārt, tas ir nožēlojami, ka deputāti, kas piedalījās šajās debatēs un pieminēja jautājumu par drošības problēmām, nav spējuši atzīt uzlabojumus, kurus Parlaments ir ieviesis ar šīs regulas palīdzību, jo īpaši pienākumu iepriekš izmantot Šengenas Informācijas sistēmu.

Kā jau es uzsvēru savā ievadrunā, es uzskatu, ka Parlaments šo uzdevumu ir izpildījis labi, jo tas ir stiprinājis gan pārvietošanās brīvību, gan arī drošību. Ja šis fakts netiek atzīts, tas nozīmē, ka skatījums nav objektīvs un visaptverošs.

Visbeidzot, priekšsēdētāja kungs, es pateicos visiem tiem, kas strādāja kopā pie šā mērķa sasniegšanas, proti, tiem, kas mums ļāva vienoties jau pirmajā lasījumā, jo īpaši Komisijai un Padomei, bet arī visām tām politiskajām grupām Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejā un Juridiskajā komitejā, kas ļāva panākt tik plašu vienprātību. Es domāju, ka, ja mēs šādā veidā piedalīsimies arī risinājuma meklēšanā, tad savu darbu paveiksim tik labi, cik vien iespējams.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsošana notiks pēc neilga brīža.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Petru Constantin Luhan (PPE), rakstiski. – (RO) Es atbalstu šā ziņojuma ietvaros pieliktās pūles ilgtermiņa uzturēšanās vīzu turētājiem veiksmīgi nodrošināt tādu pašu pārvietošanās brīvību kā uzturēšanās atļauju un īstermiņa uzturēšanās vīzu turētājiem. Šobrīd spēkā esošie nolīgumi ir ļoti neizdevīgi trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri legāli uzturas kādā no dalībvalstīm un dažādu iemeslu dēļ vēlas ceļot pa visu Eiropas Savienību. Starp dalībvalstīm pastāv atšķirības attiecībā uz vīzu piešķiršanai nepieciešamo laiku, izmantoto metodi un kritērijiem. Praksē novērots, ka vīzu pieprasītāji, kas saņēmuši atteikumu no vienas valsts, izmēģina laimi citā dalībvalstī. Tas ir tādēļ, ka attiecībā uz vīzu un uzturēšanās atļauju piešķiršanu dažas valstis izvirza augstākas prasības, kamēr citas ir pielaidīgākas. Lai izvairītos no vīzu pieteikumu pieplūduma caur atsevišķām valstīm, kas īsteno liberālāku vīzu piešķiršanas politiku, es ierosinu standartizēt pārbaudes un vīzu pieteikumu apstiprināšanas metodi visās dalībvalstīs. Šī procedūra nodrošinās standarta pieeju attiecībā uz visiem pieteikumiem, tādējādi novēršot risku, ka varētu parādīties kaut kādi „vārti” iebraukšanai Šengenas zonā.

(Sēdi pārtrauca plkst. 11.50 un atsāka plkst. 12.00)

SĒDI VADA: D. WALLIS

Priekšsēdētāja vietniece

6. Balsošanas laiks

Priekšsēdētāja. – Nākamais darba kārtības punkts ir balsošana.

(Balsojuma rezultāti un cita informācija par balsojumu: sk. protokolu)

6.1. Netieši novērtēto finanšu starpniecības pakalpojumu (FISIM) iedalīšana nacionālā kopienākuma (NKI) noteikšanai (A7-0022/2010, Jean-Luc Dehaene) (balsošana)

6.2. Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda līdzekļu izmantošana — Vācija (atlaišana no darba) (A7-0020/2010, Reimer Böge) (balsošana)

6.3. Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda līdzekļu izmantošana — Lietuva (atlaišana no darba) (A7-0021/2010, Reimer Böge) (balsošana)

6.4. Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda līdzekļu izmantošana — Lietuva (ēku celtniecība) (A7-0019/2010, Reimer Böge) (balsošana)

6.5. Papildprotokols, kas pievienots Sadarbības nolīgumam par Atlantijas okeāna ziemeļaustrumu piekrastes un ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu (A7-0009/2010) (balsošana)

- *Pirms balsošanas:*

Anna Rosbach, *referente*. – (DA) Priekšsēdētājas kundze, es lūdzu vārdu, jo šim svarīgajam papildu protokolam atvēlētajā laikā debates nebija iespējamas ne komitejā, ne plenārsēdē. Ar šo papildu protokolu ES dalībvalstis varēs kopīgi cīnīties pret piesārņojumu Atlantijas okeānā. Šis nolīgums ir reģionālo jūras nolīgumu tīkla daļa, ko ES ir noslēgusi ar vairākām atsevišķām dalībvalstīm un kaimiņos esošajām trešām valstīm. Katrs no šiem nolīgumiem attiecas uz dažādām jūras daļām, kas atrodas ES dalībvalstu tuvumā, un to mērķis ir līgumslēdzēju pušu individuāla un/vai kolektīva iejaukšanās ūdeņu vai piekrastes piesārņojuma vai piesārņojuma draudu gadījumā. Neslēpšu, ka ļoti ceru, ka šis papildu protokols ļaus cīnīties pret daudziem Atlantijas okeāna piesārņojuma veidiem. Galu galā šis protokols ir pārāk ilgi gatavots. Tā sagatavošanai ir bijuši nepieciešami divdesmit gadi Marokas un Spānijas domstarpību dēļ par Rietumsahāru. Tie ir divdesmit zaudēti gadi. Jūras vide nevar atgūt šos gadus, bet tas liek uzsvērt, cik svarīgi ir nepaildzināt šo procesu arī šajā Parlamentā. Tādēļ es ceru, ka tāpat kā tad, kad mēs izskatījām šo jautājumu komitejā, arī no Parlamenta deputātiem tas saņems plašu atbalstu, un es ļoti pateicos par jūsu atbalstu.

6.6. Patērētāju aizsardzība (A7-0024/2010, Anna Hedh) (balsošana)

6.7. SOLVIT (A7-0027/2010, Cristian Silviu Buşoi) (balsošana)

6.8. Dzīvnieku veselības prasības, kas piemērojamas lolojumdzīvnieku nekomerciālai pārvietošanai (A7-0082/2009, Bairbre de Brún) (balsošana)

6.9. Ilgtermiņa vīzas turētāju pārvietošanās (A7-0015/2010, Carlos Coelho) (balsošana)

- *Pirms balsošanas:*

Carlos Coelho, *referents*. – (PT) Priekšsēdētājas kundze, šis ir īss paziņojums, lai atgādinātu, ka Kopienas Vīzu kodekss stājas spēkā 5. Aprīlī — tas ir, nākamajā mēnesī — un tāpēc ir būtiski, lai šī jaunā regula stātos spēkā pirms minētā datuma.

Tā kā Padomes nav klāt, ļaujiet ierakstā atspoguļot to, ka tā ir Parlamenta vēlēšanās, ja — es ceru — tas nolems ļaut īstenot manu ziņojumu.

Priekšsēdētāja. – Padomes prombūtne ir pamanīta un ir neizdevīga.

6.10. 2008. gada ziņojums par konkurences politiku (A7-0025/2010, Sophia in 't Veld) (balsošana)

6.11. Iekšējā tirgus rezultātu apkopojums (A7-0084/2009, Róza, Gräfin von Thun Und Hohenstein) (balsošana)

7. Balsojumu skaidrojumi

Mutiski balsojumu skaidrojumi

Ziņojums: Anna Hedh (A7-0024/2010)

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Gadu gaitā Eiropas Savienības patērētāju aizsardzības politika ir ļoti attīstījusies un atspoguļo izmaiņas iedzīvotāju vajadzībās un vēlmēs. Galvenokārt sakarā ar strauju e-komercijas attīstību patērētāju tirgu pārrobežu dimensija Eiropas Savienībā ir būtiski pieaugusi, tāpēc patērētāju aizsardzība ir kļuvusi vēl svarīgāka, jo īpaši patērētāju aizsardzība augstā līmenī.

Manuprāt, stingrākai tirgus uzraudzībai un tiesību īstenošanas mehānismiem un to efektīvai un visaptverošai īstenošanai ir būtiska nozīme patērētāju uzticības palielināšanā. Tādēļ es atbalstīju ziņojuma pieņemšanu un tajā minētos grozījumu priekšlikumus.

Zigmantas Balčytis (S&D). – Priekšsēdētājas kundze, es atbalstīju šo ziņojumu. Efektīvai patērētāju aizsardzības politikai vienotajā tirgū ir galvenā nozīme.

Mums ir nepieciešams reāls un labi funkcionējošs iekšējais tirgus ar augstu patērētāju aizsardzības līmeni, kāds tas šodien diemžēl nav. Mums ir pieņemti tiesību akti, bet dalībvalstīs tie netiek pienācīgi izpildīti. Galvenais ir tas, ka mūsu patērētāji nejūtas droši, jo viņi nezina noteikumus un daudzos gadījumos kompensācijas mehānismi nedarbojas tā, kā vajadzētu.

Komisijai ir jāpastiprina centieni, lai dalībvalstis piemērotu direktīvas pareizi un lai iedzīvotāji būtu informēti par savām tiesībām un — pats galvenais — spētu izmantot šīs tiesības praksē.

Ziņojums: Cristian Silviu Buşoi (A7-0027/2010)

Viktor Uspaskich (ALDE). – (LT) Referent, dāmas un kungi! Es noteikti piekrītu šai iniciatīvai. Jo īpaši es piekrītu SOLVIT tīkla stiprināšanai un tā darbības paplašināšanai. Nevajadzētu taupīt finanses, lai informāciju par šīs Eiropas struktūras darbību un iespējām izplatītu valstu plašsaziņas līdzekļos, internetā vai televīzijas programmās. Tomēr varu jums visiem teikt, ka pastāv dubultstandarti, tiesību akti netiek vienādi piemēroti un ir pat dažādi sodi par vienu un to pašu darbību. Paldies, tieši to es gribēju uzsvērt.

Alfredo Antoniozzi (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Es balsoju par Buşoi kunga ziņojumu, jo uzskatu, ka SOLVIT sniegtajiem pakalpojumiem ir būtiska nozīme, nodrošinot skaidru un pārredzamu saikni starp iestādēm, iedzīvotājiem un uzņēmumiem, kas ir viens no Eiropas Savienības stūrakmeņiem.

SOLVIT ir izrādījies nozīmīgs instruments, lai atrisinātu to iedzīvotāju un uzņēmumu problēmas, kuri vēlas pilnīgi izmantot iespējas, ko piedāvā iekšējais tirgus. Daudzu Eiropas Savienības valstu tiesību aktos joprojām ir šķēršļi, kas jānovērš. Tādēļ es uzskatu, ka mums vajadzētu atbalstīt papildu līdzekļu piešķiršanu, papildu speciālistu pieņemšanu darbā un šo pakalpojumu pārredzamības uzlabošanu, tostarp vietējo pašvaldību līmenī, kur tas varētu būt ļoti noderīgi.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Kā ēnu referente es vēlētos pateikties visiem deputātiem par to, ka mūsu ziņojumu par SOLVIT tīklu Parlaments ir pieņēmis ar šādu absolūtu balsu vairākumu. Tas ir nepārprotams signāls Padomei un Komisijai nopietni ņemt vērā mūsu ieteikumus, kam būtu jānodrošina, ka pilsoņi un uzņēmēji labāk izmantotu šo noderīgo instrumentu. Tiek prasīts tikai tas, lai uzņēmēji un iedzīvotāji faktiski zinātu par šo instrumentu. Es gribētu ticēt, ka nākamajā gadā Komisija iesniegs Parlamentam pilnvērtīgu gada pārskatu, no kura sabiedrība uzzinās par sūdzībām par tiesību neievērošanu, ko citādi vajadzētu garantēt Eiropas tiesību aktiem.

Ziņojums: Bairbre de Brún (A7-0082/2009)

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos sniegt pamatojumu par savu balsojumu par Bairbre de Brún ziņojumu. Liels paldies par šā dokumenta sagatavošanu. Prasību noteikšana attiecībā uz dzīvnieku pārvadāšanu nozīmē, ka mēs ne tikai aizsargājam dzīvniekus, bet ka mēs galvenokārt rūpējamies par cilvēku drošību un veselību. Es vēlētos izteikt atbalstu pasākumiem, kas paredzēti, lai pagarinātu pārejas režīmu un tā rezultātā izbeigtu problēmas ar trakumsērgu Eiropas Savienībā. Protams, mums ir jābūt uzmanīgiem un saprātīgiem jautājumā par lolojumdzīvnieku brīvu plūsmu Eiropas Savienībā un būtu jāņem vērā arī pētniecības institūtu ekspertu atzinumi.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Es balsoju par pārejas perioda pagarinājumu, kura laikā dažas valstis var piemērot izņēmumus, jo šīs valstis ir apņēmušās turpmāk nepiemērot vēl plašākus atbrīvojumus attiecībā uz veterinārajiem nosacījumiem. Man ir saprotamas Īrijas, Maltas, Zviedrijas un Apvienotās Karalistes bažas, jo tām ir stingrākas prasības dokumentācijai attiecībā uz lolojumdzīvnieku ceļošanu kopā ar to īpašniekiem.

uz viņu mītnes zemi. Galvenie riski ir trakumsērga, ehinokokoze un slimības, ko pārnēsā ērces. Jāsaka, ka, protams, nekonsekvence, kad dažām valstīm ir atļauts pārejas periods, mums ir turpmāk jānovērs un ka ir būtiski, lai mēs rīkotos kopīgi un mūsu tiesību akti būtu saskaņoti.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, no vienas puses, es varu saprast, ka atsevišķu dalībvalstu interesēs ir pieprasīt īpašā režīma pagarinājumu attiecībā uz lolojumdzīvnieku ieviešanu. No otras puses, tomēr mums vienmēr jābūt uzmanīgiem, lai nodrošinātu, ka izdevumi ir proporcionāli ieguvumiem. Šajā gadījumā mēs neesam to spējuši pietiekoši mērā. Šis ir iemesls, kāpēc es no balsošanas atturējos. Mums ir vajadzīga, no vienas puses, pietiekami efektīva ārējā aizsardzība attiecībā uz dzīvnieku ieviešanu Eiropas Savienībā, bet, no otras puses, arī aizvien plašāka tiesību saskaņošana Eiropas Savienībā, jo tas ir arī patērētāju interesēs, kuriem daži noteikumi var būt diezgan mulsoinoši, ja dzīvnieku ieviešanas nosacījumi A valstī atšķiras no nosacījumiem B valstī.

Nicole Sinclair (NI). – Priekšsēdētājas kundze, es balsoju pret priekšlikumu galvenokārt tāpēc, ka esmu no Apvienotās Karalistes. Es domāju, ka mums jau ir pieņemti labi tiesību akti, lai risinātu šo jautājumu, un mēs negribam, lai trakumsērgas draudi skartu mūsu salu.

Es diezgan apmulsusi arī par to, kāpēc šis priekšlikums attiecas tikai uz suņiem, kaķiem un baltajiem seskiem, un es arī gribētu norādīt, ka kāds Kliezdošais Lords Sačs šādu priekšlikumu ierosināja jau pirms 25 gadiem un šodien viņš droši vien ļoti apmierināts noraugās lejup.

Bet daudzi no maniem vēlētajiem Rietummidlendā, Apvienotā Karalistē, nodomās, ka liela daļa šā Parlamenta politikas ir Monstru murgaini vājpātīgās partijas politika.

Daniel Hannan (ECR). – Priekšsēdētājas kundze, ir prieks jūs atkal redzēt vadībā.

Mēs laiku pa laikam saņemam Komisijas ziņojumus, ka ES dara pietiekami daudz. Tai vajadzētu darīt mazāk, bet labāk un koncentrēties uz patiesi lielām lietām.

Un tad mums ir visi šie priekšlikumi par tādām lietām kā, piemēram, kādus dzīvniekus un uz kuriem mums ir atļauts vest. Manuprāt, šeit ir jautājums par samērīgumu, vai ne? Valstīs vietējie apstākļi ir atšķirīgi. Mūsu valsts ir sala bez zemes robežām un mēs lieliski spējam panākt saprātīgus, samērīgus divpusējus vai daudzpusējus savstarpējos nolīgumus.

Vai mēs patiesi domājam, ka mums būtu labāk, ja jaunu administratīvo birokrātiju radītu tie paši ģēniji, kuri ievieša kopējo lauksaimniecības politiku, kopējo zivsaimniecības politiku, neauditētus budžetus un visu pārējo iegūto ES tiesību aparātu? Protams, šo lietu varētu atstāt dalībvalstu ziņā.

Ziņojums: Carlos Coelho (A7-0015/2010)

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Šengenas zonas mērķis ir pārvietošanās brīvība. Ir neloģiski, ka daudziem ilgtermiņa vīzu turētājiem ir ievērojami mazāk brīvības pārvietoties Šengenas zonā nekā tiem, kam ir īstermiņa vīzas. ES Vīzu kodeksam jāstājas spēkā mēneša laikā, lai gan, kā liecina to pasākumu analīze, kurus dalībvalstis veic attiecībā uz ilgtermiņa vīzām un uzturēšanās atļaujas piešķiršanu, spēkā ir dažādas versijas un īstenošanas veidi, kā rezultātā tiek pārkāptas pilsoņu pamattiesības.

Ar Komisijas priekšlikumu palīdzību varētu izvairīties no praktiskām problēmām un kavēšanās attiecībā uz uzturēšanās atļauju piešķiršanu, kas — kā jau minēju — līdz šim ir vērojams daudzās dalībvalstīs. Tas ir ļoti steidzams jautājums: Vīzu kodeksam jāstājas spēkā ļoti drīz, un es atbalstu ziņojumā izvirzītos priekšlikumus.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Es atbalstīju šo regulu, kas personām, kurām ir ilgtermiņa vīzas, atvieglos pārvietošanos Šengenas zonā. Ir loģiski, ka studentiem, zinātniekiem un uzņēmējiem no trešām valstīm ir tiesības pārvietoties visā ES, ja tie ir ieguvuši vīzu jebkurā dalībvalstī.

Tomēr es vēlētos vēlreiz vērsties pie citām valstīm, lai demonstrētu solidaritāti ar Čehiju, kas veltīgi cīnās pret vīzu prasības ieviešanu Kanādā. Tas veido vēl nebijušas atšķirības starp Eiropas Savienības pilsoņiem. Kanāda pašlaik apsver vīzu ieviešanu citām valstīm, piemēram, Ungārijai, un mēs nevaram to pieņemt, neko nedarot. Šeit vainojami pārāk dāsni un tāpēc vilinošie nosacījumi patvēruma meklētājiem. Tie burtiski provocē sistēmas ļaunprātīgu izmantošanu. Kanāda ir apsollījusi tos grozīt, taču neko nedara. Es vēlētos atvainoties par atkārtotu iespējas izmantošanu, lai pievērstu uzmanību šim jautājumam.

Kinga Gál (PPE). – (HU) Kā mēs dzirdējam debatēs, priekšlikuma mērķis ir atvieglot ceļošanu Eiropas Savienības teritorijā trešo valstu pilsoņiem, kuriem ir ilgtermiņa uzturēšanās D vīza, ko izsniegusi kāda no

dalībvalstīm. Tā varētu nodrošināt risinājumu situācijās, ja kāda iemesla dēļ dažas dalībvalstis nespēj vai nevēlas laikus izsniegt uzturēšanās atļauju trešo valstu valstspiederīgajiem vai ja tās neatbilstoši piemēro Šengenas noteikumus paredzēto juridisko pamatu. Ungārijas *Fidesz* delegācija atturējās no galīgās balsošanas par šo likumu, jo līdz šim Ungārija ir spējusi pareizi transponēt tiesību aktus, problēmu nav bijis, un, izmantojot iespējas, ko sniedz Šengenas līgums, mums bija iespēja noteikt to efektīvāk. Tomēr mēs vēlētos uzsvērt, ka ungāru minoritātes, kuras dzīvo kā trešo valstu valstspiederīgie Eiropas Savienības kaimiņvalstīs, ir ieinteresētas likumīgi dzīvot ES dalībvalsts teritorijā bez pārmērīga administratīvā sloga. Tādēļ nepieciešami likumi gan Kopienas, gan dalībvalstu līmenī, kuri nav pretrunā viens otram, bet stiprina mūsu mērķus.

Ziņojums: Sophia in 't Veld (A7-0025/2010)

Marian Harkin (ALDE). – Priekšsēdētājas kundze, šajā ziņojumā ir daudz labu lietu, bet es vienkārši nevaru atbalstīt 35. punktu, kurā tiek aicināts ieviest kopēju konsolidētu uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi (KKUINB).

Viena no lietām, ko mums pastāstīja par KKUINB, ir tāda, ka tā būs efektīvāka un ka tā vienkāršos lietas. Bet, ņemot vērā to, kā ir pašlaik, kad uzņēmumi var to izmantot vai atteikties no tās, galu galā pašreizējo 27 vietā mums būs 28 nodokļu bāzes, un tā nav vienkāršošana.

Arī tas, kā šī bāze ir ierosināta pašlaik, KKUINB varētu nozīmēt Eiropas peļņas pārdali visā ES, tādējādi, piemēram, mana valsts, Īrija, kura lielu daļu saražotā eksportē, tiktu sodīta, jo peļņa, protams, nonāktu pārdošanas vietā. Tas šķiet nedaudz dīvaini, jo ES pamatā ir brīva preču kustība, tādēļ mēs galu galā, izmantojot KKUINB, sodītu eksportētājvalstis.

Visbeidzot es arī uzskatu, ka tās ieviešana kaitētu Eiropas spējai piesaistīt tiešās ārvalstu investīcijas, jo noteikumi neattiektos uz dalībvalsti, kurā tie atrastos, bet ar atsauci uz sarežģītu formulu, to varētu aprēķināt tikai retrospektīvi, tāpēc es uzskatu, ka tā noteikti kaitētu mūsu spējai piesaistīt ārvalstu tiešos ieguldījumus.

Ziņojums: Róza Gräfin Von Thun Und Hohenstein (A7-0084/2009)

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, sākumā es vēlētos pateikties savai kolēģei par šā ziņojuma sagatavošanu, kas ir būtisks ekonomiskajai izaugsmei. Es pilnīgi atbalstu autores novērojumus un piezīmes par Kopienas tiesību aktu ieviešanu un izpildi dalībvalstīs. Efektīvi funkcionējošs vienotais iekšējais tirgus ir stabilas ekonomikas neaizstājams faktors, un tas ir ļoti nepieciešams krīzes laikā. Tirgus iespēju efektīva izmantošana ir atkarīga no efektīvas sadarbības starp iestādēm valstu un Eiropas līmenī. Administratīvā sloga samazināšanas, efektīvas saziņas starp attiecīgajām iestādēm, procedūru vienkāršošanas un tiesību aktu saskaņošanas rezultātā direktīvas tiks transponētas dalībvalstīs ātri un efektīvi. Turklāt pašreizējo datu publicēšana un efektīva iedzīvotāju un uzņēmēju informēšana par viņu tiesībām un tirgus situāciju palīdzēs uzlabot tirgus darbību un uzlabos šo darbības principu pārredzamību, nodrošinot vienlīdzīgus konkurences apstākļus.

Viktor Uspaskich (ALDE). – (LT) Priekšsēdētājas kundze, referent, dāmas un kungi! Es piekrītu šai iniciatīvai un ticu, ka tā var palīdzēt cilvēkiem un uzņēmumiem valsts līmenī. Tomēr es šaubos, vai bez skaidras un stingri regulētas iekšējā tirgus situācijas uzraudzības un tiesību sistēmas būs iespējams glābt šos tirgus dalībniekus neatkarīgi no to lieluma un izmantotajiem pakalpojumiem. Stingri sodi jānosaka, ja analīžu rezultāti nepārprotami liecina par pārkāpumu. Pilnīgi jāievēro prakse, izmeklējot sūdzības starptautiskā līmenī un lai noteiktu kritērijus. Diemžēl bēdīgā statistika manā valstī rāda, ka astoņās no desmit starptautiskajām lietām, kurās pašlaik notiek izmeklēšana, ir konstatēts, ka valsts iestādes vai tiesas ir rīkojušās nepareizi. Tāpēc es domāju, ka bez skaidriem sodu noteikumiem nebūs iespējams sasniegt vēlamā rezultātu. Es vēlētos, lai tam tiktu pievērsta uzmanība.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Lai izveidotu stabilu un inovatīvu ekonomisko vidi, pienācīgi funkcionējošs iekšējais tirgus ir absolūti nepieciešams. Tomēr iekšējais tirgus pienācīgi nedarbosies, ja vien Eiropas Savienības noteikumus, kas ietekmē tās darbību, nepieņem visas dalībvalstis. To pieņemšana savukārt var būt veiksmīga tikai tad, ja dalībvalstu parlamenti tiek iesaistīti tiesību aktu pieņemšanas procesā. To pieņemšana ir svarīga arī no parlamentārās uzraudzības viedokļa. Tā kā šāda nostāja tika atspoguļota arī ziņojumā, es no visas sirds atbalstīju ziņojuma pieņemšanu.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Parlaments, kā paredzēts, apstiprināja visus trīs ziņojumus par iekšējā tirgus darbību. Attiecībā uz grāfienes *Von Thun Und Hohenstein* ziņojumu sociālisti un zaļie ir izdarījuši izņēmumu priekšlikumā par iekšējā tirgus darbības regulāru pārbaužu veikšanu. Viņi iebilst, ka tās varētu kaitēt pieņemtajiem sociālajiem un vides standartiem. Tomēr, kā mums visiem zināms, šie standarti ir par noteiktu

maksu, un mums ir zināms arī tas, ka tie ļauj nodrošināt augstāku dzīves kvalitāti Eiropas Savienībā. Kreisie šodienas debatēs nav paskaidrojuši, kāpēc viņi tik ļoti baidās no šīs vērtības kvantificēšanas. Es atbalstīju balsojumā visus priekšlikumus.

Rakstiski balsojumu skaidrojumi

Ziņojums: Jean-Luc Dehaene (A7-0022/2010)

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Komisijas priekšlikums attiecas uz netieši novērtēto finanšu starpniecības pakalpojumu (*FISIM*) iedalīšanu dalībvalstu nacionālā kopienākuma (NKI) noteikšanai, ko izmanto Eiropas Savienības budžeta vajadzībām un tās pašu resursiem.

FISIM ir finanšu iestāžu produkta daļa, kura pamatā nav pakalpojumu tiešā pārdošana par fiksētu cenu, bet gan tādu procentu likmju iekasēšana par aizdevumiem, kuras ir augstākas par noguldījumiem piemērotajām likmēm.

Komisija ierosina sākt *FISIM* iedalīšanu NKI noteikšanai un uzskata, ka tas būtu jāīsteno ar atpakaļejošu spēku no 2005. gada 1. janvāra, kad stājās spēkā Regula (EK) Nr. 1889/2002. Tomēr ierosinātā īstenošana ar atpakaļejošu spēku no 2005. gada 1. janvāra ir problemātiska precīzai šā atpakaļejošā spēka noteikšanai.

Tāpēc mēs piekrītam referenta nostājai, aizstāvēt to, ka *FISIM* iedalīšanu NKI noteikšanai nevajadzētu sākt līdz 2010. gada 1. janvārim. Tas nodrošinās pienācīgu *FISIM* iedalīšanu no 2010. gada, un tā rezultātā tiks precīzāk aprēķināts NKI.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Netieši novērtēto finanšu starpniecības pakalpojumu (*FISIM*) iedalīšana dalībvalstu nacionālā kopienākuma (NKI) noteikšanai, ko izmanto Eiropas Savienības budžetam un pašu resursiem, ir vecs jautājums, un tas bija jāīsteno 2005. gadā. Tomēr nepieciešamība pārbaudīt šo metodi, lai novērtētu tās precizitāti un to, vai tā faktiski nodrošina ticamus rezultātus, lai pareizi novērtētu attiecīgās ekonomikas aktivitāti, ir aizkavējusi tās īstenošanu. Es piekrītu, ka šīs metodes īstenošanai nav jābūt ar atpakaļejošu spēku, lai izvairītos no konflikta starp dalībvalstīm un iespējamās tiesvedības.

Ziņojums: Reimer Böge (A7-0020/2010)

Alfredo Antoniozzi (PPE), rakstiski. – (IT) Globalizācijas pielāgošanas fonda kā noderīga instrumenta izmantošana, lai risinātu ekonomikas un finanšu krīzes sekas, ir ļoti vērtīga iniciatīva, kas finansiāla atbalsta veidā sniedz praktisku atbildi. Ir svarīgi norādīt, ka šā fonda mobilizācija veicinātu atlaisto darbinieku nodarbinātību.

Es ceru, ka tiks atbalstīts arī citu valstu, piemēram, Itālijas, pieprasījums, kurām ir nepieciešama šo īpašo fondu interence, lai atbalstītu darbiniekus tajos uzņēmumos, kurus ir skārusi krīze un kuri ir spiesti samazināt strādājošo skaitu. Šajā saistībā es tomēr vēlētos lūgt Komisijai lielāku elastību, novērtējot pieņemamības kritērijus attiecībā uz fondu, kuru vajadzētu aktivizēt arī strukturālu problēmu gadījumos mazās un vidējās vietējās rūpniecības zonās.

Carlos Coelho (PPE), rakstiski. – (PT) Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonds (GPF) tika izveidots, lai sniegtu papildu atbalstu darbiniekiem, kurus skārušas starptautiskās tirdzniecības lielu strukturālo pārmaiņu sekas. GPF finansējums potenciālajiem saņēmējiem tika palielināts, sākot ar 2009. gada 1. maiju, tā, lai tas tagad pareizi ietvertu palīdzību darbiniekiem, kuri atlaisti pasaules finanšu un ekonomiskās krīzes tiešo seku dēļ.

Es atbalstu šo priekšlikumu par EUR 6 199 341 mobilizēšanu, lai palīdzētu Vācijai, reaģējot uz Vācijas pieprasījumu, kas izteikts 2009. gada 13. augustā, ar nodomu sniegt atbalstu automobiļu uzņēmuma *Karmann Group* no darba atlaistajiem strādniekiem.

Visas trīs iestādes 2008. gadā apstiprināja, ka ir svarīgi garantēt ātru lēmuma apstiprināšanas procedūru fonda mobilizēšanai, lai spētu palīdzēt cilvēkiem vajadzīgajā laikposmā. Šā lēmuma pieņemšanai bija nepieciešami septiņi mēneši. Es ceru, ka procedūra Solidaritātes fonda aktivizēšanai tiks veikta daudz ātrāk, lai būtu iespējams stāties pretī postošajām situācijām, kuras prasa tūlītēju reakciju, piemēram, nesena Madeiras traģiskais gadījums.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Kādreiz plaukstošais un konkurētspējīgais Vācijas uzņēmums *Karmann Group*, kas cīnās ar krīzi autorūpniecības nozarē, ir iesniedzis maksātnespējas pieteikumu un nesen to daļēji

iegādājās uzņēmums *Volkswagen*. Lai atbalstītu un palīdzētu šīs grupas 1793 no darba atlaistajiem strādniekiem, ir jāmobilizē EUR 6 199 341 no Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda.

Saskaņā ar Komisijas veikto atbilstības kritēriji šā fonda mobilizēšanai ir izpildīti, kas nozīmē to, ka Eiropas Savienība pilnīgi pamatoti ātri sniedz palīdzību strādniekiem, kas nonākuši grūtībās.

Es ceru, ka no darba atlaistie strādnieki šajā grūtajā dzīves posmā varēs uzlabot savas prasmes un kvalifikāciju un ka šie uzlabojumi ļaus tiem ātri integrēties darba tirgū.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonds (GPF) tika izveidots, lai sniegtu papildu atbalstu strādniekiem, kuri atlaisti no darba sakarā ar nozīmīgām pārmaiņām starptautiskās tirdzniecības struktūrā. Šādā veidā tiek meklēti risinājumi to reintegrācijai darba tirgū.

2006. gada 17. maija iestāžu nolīgums paredz GPF mobilizēšanu, nepārsniedzot EUR 500 miljonu gada maksimālo robežu. Pašreizējais priekšlikums attiecas uz kopējās summas EUR 6 199 341 mobilizēšanu no GPF, lai palīdzētu Vācijai sniegt atbalstu automobiļu uzņēmuma *Karmann Group* atlaistajiem strādniekiem.

Saskaņā ar GPF noteikumu 6. pantu mums jānodrošina šā fonda atbalsts atlaisto strādnieku individuālai reintegrācijai jaunos uzņēmumos. GPF neaizstāj pasākumus, kuri ir uzņēmumu kompetencē saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai koplīgumiem, nedz arī finansē uzņēmumu vai nozaru pārstrukturēšanu.

Ir atkārtoti jāuzsver, ka saistībā ar GPF mobilizēšanu Komisija nedrīkst sistemātiski nodot subsīdijas maksājumiem no Eiropas Sociālā fonda, jo GPF tika īpaši izveidots kā atsevišķs instruments ar saviem mērķiem un priekšrocībām.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Pieteikumi uz finansējumu no šā fonda ir bijuši sekmīgi. Šajā gadījumā jautājums bija par atbildi uz palīdzības pieprasījumu Vācijai *Karmann Group* ietvaros sakarā ar darbinieku atlaišanu automobiļu ražošanas nozarē.

Vispirms ir svarīgi norādīt, ka šis fonds var tikai daļēji atvieglot dažas ekonomiskās un finanšu krīzes sekas, ņemot vērā pieņemtos budžeta ierobežojumus (kas ierobežo to līdz EUR 500 miljoniem gadā) un ierobežojošos atbilstības kritērijus, saskaņā ar kuriem tas darbojas. Kāds laiks jau ir pagājis, kopš atlaisto strādnieku skaits tā sauktās „pārstrukturēšanas” rezultātā būtiski pārsniedza Komisijas sākotnējās aplēses attiecībā uz strādnieku skaitu, kuriem būs jāpiešķir pabalsti no fonda.

Ir pilnīgi jāpārtrauc neoliberālā politika, kas mūsu acu priekšā izraisa ekonomisko un sociālo postu Eiropas Savienības valstīs. Protams, reakcijai uz šo postu arī jābūt vairāk nekā tikai paliatīvai. Mēs nevaram arī nenorādīt uz netaisnīgumu noteikumos, pamatojoties uz kuriem valstis ar lielākiem ienākumiem gūst labumu lielākā mērā, jo īpaši tās, kurās ir augstāks algu un bezdarbnieku pabalsta līmenis.

Mēs uzsveram, ka ir steidzami nepieciešams reāls plāns, lai atbalstītu ražošanu un jaunu darbavietu radīšanu ar tiesībām strādāt Eiropas Savienības valstīs.

Peter Jahr (PPE), rakstiski. – (DE) Esmu ļoti gandarīts, ka Eiropas Parlaments šodien ir nolēmis piešķirt EUR 6,2 miljonus palīdzībai strādniekiem, kuri atlaisti no darba automobiļu rūpnīcā *Karmann*. Eiropas Savienība tādējādi piešķir 65 % no kopā pieejamiem EUR 9 miljoniem. Šie līdzekļi ir jāizmanto, lai aptuveni 1800 cilvēkiem piedāvātu papildu pārkvalificēšanās un mācību pasākumus, lai viņi pēc iespējas ātrāk atkal varētu atrast darbu. Šis ir reāls Eiropas Savienības ieguldījums palīdzībai iedzīvotājiem krīzes laikā. Šādā veidā ES nepārprotami parāda, ka tā vēlas un spēj sniegt atbalstu cilvēkiem arī krīzes situācijās. Pašlaik ir svarīgi, lai nauda būtu pieejama raiti un uzreiz, lai ļautu šiem cilvēkiem drīz atgriezties darba tirgū. Tomēr papildus šai individuālajai palīdzībai skartajiem strādniekiem Eiropas Savienībai ir jāveic arī papildu pasākumi, lai novērstu finanšu krīzes sekas. Globalizācija starptautiskās darba dalīšanas (labklājības sadales) aspektā ir vajadzīga un svarīga. Tomēr Komisijai, Eiropas Parlamentam un dalībvalstīm ir jāstrādā vairāk, lai veicinātu godīgas konkurences apstākļus starptautiskajās ekonomiskajās attiecībās, lai izvairītos no tā, ka atsevišķas valstis vai nozares ir neizdevīgā situācijā.

Alan Kelly (S&D), rakstiski. – Šim priekšlikumam par EGPF mobilizāciju Vācijas strādniekiem — kā arī priekšlikumam no Lietuvas saldēšanas iekārtu nozares — bija jābūt vienam no pirmajiem finansējuma saņēmējam 2010. gadā. Abi pieteikumi ir svarīgi. Es atzinīgi vērtēju jaunās Komisijas apņemšanos turpināt šo fondu, kas ļauj cilvēkiem „nenolaist rokas”, nevis vienkārši izsniedz finanses pēc atlaišanas no darba. Mans vēlēšanu apgabals jau ir guvis labumu no šā fonda, un es ceru, ka tā būs arī turpmāk. Pasaules ekonomikas lejupslīde ir būtiski samazinājusi pieprasījumu pēc luksusa priekšmetiem un, pat ja pašreizējās rūpes par automobiļu ražošanas nozari ir saprotamas, tāpēc tās nav mazāk bedrīgas. Situācija Vācijā ir īpaši sarežģīta,

par ko liecina skaitļi paši par sevi; 2476 štata vietu samazināšana ir koncentrēta vienā reģionā, vienā un tajā pašā nozarē. Es ceru, ka EUR 6,199 miljoni palīdzēs strādniekiem, viņu ģimenēm un šim reģionam rast veiksmīgu izeju no krīzes.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) ES ir solidaritātes teritorija, un Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonds (GPF) ir tās daļa.

Šis atbalsts ir būtisks, lai palīdzētu bezdarbniekiem un tiem, kurus skārusi pārvietošana sakarā ar globalizāciju. Arvien vairāk uzņēmumu tiek pārvietoti, izmantojot zemākas darbaspēka izmaksas dažādās valstīs, īpaši Ķīnā un Indijā, bieži kaitējot valstīm, kuras ievēro darba ņēmēju tiesības.

GPF mērķis ir palīdzēt strādniekiem, kurus ir skārusi uzņēmumu pārvietošana, un ir būtiski, lai palīdzība tiem dotu iespēju jaunai nodarbinātībai nākotnē. GPF jau agrāk ir izmantots arī citās ES valstīs, jo īpaši Portugālē un Spānijā, un tagad mums šis atbalsts jāpiešķir Vācijai.

Andreas Mölzer (NI), *rakstiski*. – (DE) Es balsoju par ziņojumu par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda mobilizēšanu. Šajā gadījumā Vācija lūdza atbalstu saistībā ar štata vietu samazināšanu automobiļu ražošanas nozarē, konkrēti, uzņēmumā *Karmann Group*. Šajā saistībā ir jāuzsver, ka nauda no fonda tiek izmantota, lai katrs darba ņēmējs, kas ir atlaists no darba, reintegrētos darba tirgū, nevis lai uzņēmumiem vai nozarēm kompensētu visus nepieciešamos restruktūrizācijas pasākumus. Solidarizējoties ar mūsu kaimiņvalsti un strādniekiem, manuprāt, nekavējoties ir jābūt pieejamai naudai, kura ir diemžēl vajadzīga nepārtrauktās globalizācijas un ekonomiskās un finanšu krīzes dēļ, ko izraisījuši spekulanti abos Atlantijas okeāna krastos.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *rakstiski*. – (RO) Es balsoju par Eiropas Parlamenta rezolūciju par GPF mobilizāciju 2476 cilvēku atbalstam, kas atlaisti no darba Vācijas autobūves nozarē. Vācijas iestādes šo bezdarba periodu izmantos plašai prasmju līmeņa paaugstināšanai ne tikai saistībā ar profesionālām mācībām un augstāko izglītību, bet arī lai ļautu imigrantiem un zemas kvalifikācijas strādniekiem iegūt pamatprasmes, kas palīdzētu viņiem reintegrēties darba tirgū.

Eiropas līmenī mēs sastopamies ar līdzīgām situācijām automobiļu ražošanas nozarē Zviedrijā, kur ir atlaisti 2258 strādnieki, Austrijā, kur ir 774 atlaisti uzņēmumos, kuri ražo automobiļus, piekabes un puspiekabes, kā arī Beļģijā, kur šajā nozarē nekā 2500 strādnieku ir kļuvuši lieki. Visā Eiropā tiks zaudēts vairāk nekā 8000 darbavietu automobiļu ražošanas nozares pārstrukturēšanas dēļ.

Finansiālā palīdzība atlaistajiem strādniekiem jāsniedz, cik ātri un efektīvi vien iespējams. Taču šis ir īstermiņa pasākums, kas neatrisinās izzūdošo darbavietu problēmu. ES ir vajadzīga stingra rūpniecības politika automobiļu ražošanas nozarē, lai saglabātu esošās darbavietas un pat radītu jaunas.

Ziņojums: Reimer Böge (A7-0021/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), *rakstiski*. – (LT) Šodien mēs balsojam par trim pieteikumiem palīdzības piešķiršanai no Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda. Es atbalstīju visus trīs pieteikumus, jo uzskatu, ka šā fonda sniegtā palīdzība mūsu iedzīvotājiem šajā laikā ir īpaši nepieciešama. 2009. gada maijā Eiropas Komisija atļāva novirzes regulas noteikumos izņēmuma gadījumos un, ņemot vērā situāciju, kas ir izveidojusies ekonomikas un finanšu krīzes laikā, atļāva sniegt palīdzību bezdarbniekiem.

Man ir ļoti žēl, ka dažas dalībvalstis, kurās bezdarba līmenis ir īpaši liels un nabadzības līmenis ir ļoti augsts, nespēja lūgt palīdzību laikus un iegūt šā fonda sniegtās iespējas, lai piedāvātu palīdzību bezdarbniekiem. Es domāju, ka Eiropas Komisijai vajadzētu arī paskaidrot, vai šā fonda sniegtā palīdzība tiek izmantota efektīvi un vai šim atbalstam ir reāla pievienotā vērtība tiem cilvēkiem, kuriem tas ir paredzēts.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *rakstiski*. – (LT) Es balsoju par šo ziņojumu, jo finansiālais atbalsts no Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda (GPF) palīdzēs atlaistajiem strādniekiem atgriezties un integrēties darba tirgū. Finanšu un ekonomiskās krīzes laikā bezdarba līmenis Lietuvā 12 mēnešos ir būtiski pieaudzis, un tādēļ ir jāpielāgojas krīzes sekām un jānodrošina vismaz pagaidu finansiālā palīdzība, lai nodrošinātu darbavietas atlaistajiem darbiniekiem uzņēmumā *Snaige*. Šajā gadījumā mēs nerunājam par dažiem uzņēmuma atlaistiem strādniekiem, bet gan par milzīgu skaitu cilvēku, par aptuveni 651 strādnieku vecuma grupā 25–54 gadi. Esmu gandarīts, ka ilgi gaidītais balsojums par pagaidu finansiālās palīdzības piešķiršanu šodien notika, jo šis jutīgais jautājums par šo Lietuvas uzņēmumu un tā atlaistajiem darbiniekiem tika atlikts un daži no šā uzņēmuma strādniekiem ir zaudējuši darbu jau 2008. gada novembrī. Es ceru, ka šodienas balsojumā apstiprinātie līdzekļi tiks piešķirti mērķtiecīgi un efektīvi.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Viena no Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda īpatnībām ir tā, ka tā mērķis ir veicināt uzņēmējdarbības garu. Eiropas iestādēm un valstu valdībām ir jāsaprot, ka šī veicināšana ir būtisks faktors, sastopoties ar izaicinājumiem Eiropas ražošanas nozarē.

Es atzīstu, ka valsts rīcībai jābūt ne tikai šādā veicināšanas veidā, bet arī — un tas ir pats galvenais — likvidējot mākslīgos un birokrātiskos šķēršļus uzņēmējdarbībai. Joprojām šajā ziņā ir daudz darāmā.

Ir taisnība, ka vajadzētu veikt pasākumus, kuru mērķis ir pārbaudīt, pārcelt citā darbā un pārkvalificēt tos, kuri kļūst par bezdarbniekiem globalizācijas rezultātā, piemēram, Lietuvas saldēšanas iekārtu nozares, konkrēti, uzņēmuma *AB Snaige* un tā divu piegādātāju, strādniekus. Tomēr ne mazāk patiesi ir tas, ka ir jābūt pasākumiem, kas, saglabājot taisnīgumu un veselīgu konkurenci, tiecas stiprināt uzņēmumus un to darbaspēku saistībā ar atvērtu ekonomiku, kurā arvien vairāk pieaug konkurētspēja.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) ES ir solidaritātes teritorija, un Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonds (GPF) ir tās daļa.

Šis atbalsts ir būtisks, lai palīdzētu bezdarbniekiem un tiem, kurus ietekmējusi uzņēmumu pārvietošana globalizācijas dēļ. Arvien vairāk uzņēmumu tiek pārvietoti, izmantojot zemākas darbaspēka izmaksas dažādās valstīs, jo īpaši Ķīnā un Indijā, bieži kaitējot valstīm, kuras ievēro darba ņēmēju tiesības.

GPF mērķis ir palīdzēt strādniekiem, kurus ir ietekmējusi uzņēmumu pārvietošana, un ir būtiski, lai šī palīdzība dotu tiem iespēju jaunai nodarbinātībai nākotnē. GPF jau agrāk ir izmantots arī citās ES valstīs, jo īpaši Portugālē un Spānijā, un tagad mums šis atbalsts jāpiešķir Lietuvai.

Vilja Savisaar (ALDE), rakstiski. – (ET) Šodienas rezolūcija par to, ka Eiropas Savienība atbalsta Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošanu ar trim ziņojumiem, no kuriem divi attiecas uz Lietuvu, bet viens uz Vāciju, ir apsveicama visos aspektos un konkrēti liecina, ka Eiropas Savienība var tieši atvieglot to iedzīvotāju situāciju, kuri ir atlaisti no darba, un ka tas var viņiem palīdzēt pārkvalificēties. Igaunijā vairāk nekā 30 000 cilvēku celtniecības nozarē ir zaudējuši darbu pēdējo astoņpadsmit mēnešu laikā, un tāpēc es aicinu Igaunijas valdību un sociālo lietu ministriju droši lūgt palīdzību no Eiropas Savienības fondiem, kas ir paredzēti šāda veida situācijām. Ir vērts norādīt, ka, lai gan šodien Vācija un Lietuva saņēma atbalstu, saskaņā ar *Eurostat* datiem bezdarba līmenis ir augstākais Spānijā, Latvijā un Igaunijā, kuras arī varētu domāt par to, kā Eiropas Savienība varētu sniegt tām tiešu palīdzību.

Viktor Uspaskich (ALDE), rakstiski. – (LT) Referent, dāmas un kungi! Es atzinīgi vērtēju šo iniciatīvu atbalstīt uzņēmumu darbiniekus, kuri ir cietuši globalizācijas procesa dēļ. Es šo priekšlikumu atbalstu no visas sirds un priecājos, ka šajā gadījumā cilvēki Lietuvā saņems atbalstu. Vispār es uzskatu, ka šā fonda kopsumma jāpalielina vairākas reizes, samazinot asignējumus citur. Esmu pārliecināts, ka šādam fondam ir jāietver arī uzņēmuma īpašnieki. Bieži vien viņi cieš tik stipri, ka vēlāk viņi nevar atkal nostāties uz kājām un sākt jaunu uzņēmējdarbību. Daudzos gadījumos uzņēmuma īpašnieki cieš vairāk nekā viņu darba ņēmēji: lai uzņemtos risku, veicot uzņēmējdarbību, lai radītu darbavietas un maksātu nodokļus, viņi ne tikai iegulda savas akcijas, bet arī savu personisko īpašumu. Tādēļ būtu lietderīgi, ja — izskatot katru gadījumu atsevišķi — mēs izpētītu iespēju sniegt palīdzību arī uzņēmumu īpašniekiem, kuri ir cietuši globalizācijas un globālās ekonomiskās krīzes dēļ.

Ziņojums: Reimer Böge (A7-0019/2010)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), rakstiski. – (LT) Esmu gandarīta, ka šodien mums bija balsojums par līdzekļu piešķiršanu no Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda (GPF) ar mērķi assignēt EUR 1 118 893 finanšu palīdzību strādniekiem, kuri atlaisti no 128 uzņēmumiem būvniecības nozarē Lietuvā. Būvniecības nozarei Lietuvā ir grūti laiki, jo ir milzīgs būvniecības pieprasījuma kritums finanšu un ekonomikas krīzes dēļ, un lejupslīdes laikā Lietuvas iedzīvotājiem ir ļoti grūti saņemt aizdevumus, lai uzceltu vai iegādātos mājokli. Es balsoju par šo ziņojumu, jo šī ES finansiālā palīdzība ļaus cilvēkiem, kurus ietekmējusi globalizācija, atrast darbu un atgriezties darba tirgū un palīdzēs viņiem izvairīties no lejupslīdes žņaugiem. Tāpēc šajā situācijā mums ir jāparāda solidaritāte ar strādniekiem, kuri ir atlaisti tieši saistībā ar finanšu krīzes izraisītām pārmaiņām pasaules ekonomikā un darbavietu skaita samazināšanos atsevišķās nozarēs.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Tas, ka arvien vairāk Eiropas valstu cenšas panākt Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda (GPF) mobilizēšanu, liecina, ka šā procesa rezultātus izjūt visas puses, attaisnojot fondam doto nosaukumu.

Lai gan ir pierādīts, ka pasaules līmenī globalizācija ir izdevīga, tomēr ir jāpievērš uzmanība gadījumiem, kad, ņemot vērā tās sekas, tiek skartas mazāk konkurētspējīgās nozares. Viens šāds gadījums ir Lietuvas būvniecības nozare.

Tas, ka fonds sniedz precīzu, konkrētu palīdzību īsā laikā prasa visu politisko lēmumu pieņēmējiem, uzņēmējdarbības vadītājiem un strādniekiem izstrādāt jaunus veidus, kā atjaunot zaudēto konkurētspēju un piekļuvi jauniem tirgiem. Pretējā gadījumā šāds GPF atbalsts būs tikai paliatīvs un beidzot izrādīsies nepietiekams.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonds (GPF) tika izveidots, lai sniegtu papildu atbalstu strādniekiem, kuri atlaisti sakarā ar nozīmīgām pārmaiņām starptautiskās tirdzniecības struktūrā. Šādā veidā tiek meklēti risinājumi to reintegrācijai darba tirgū.

Eiropas Savienībai ir jāizmanto visi tās rīcībā esošie līdzekļi, lai reaģētu uz pasaules ekonomikas un finanšu krīzes sekām, un šajā saistībā GPF var būt izšķiroša nozīme, veicinot no darba atlaisto strādnieku reintegrāciju.

2006. gada 17. maija iestāžu nolīgums paredz GPF mobilizēšanu nepārsniedzot EUR 500 miljonu gada maksimālo robežu. Pašreizējais priekšlikums attiecas uz kopējās summas EUR 1 118 893 mobilizēšanu no GPF, lai palīdzētu Lietuvai ar mērķi atbalstīt strādniekus, kas atlaisti no 128 uzņēmumiem, kuri darbojas civilās būvniecības nozarē.

Ir atkārtoti jāuzsver, ka saistībā ar GPF mobilizēšanu Komisija nedrīkst sistemātiski pārvietot subsīdijas maksājumiem no Eiropas Sociālā fonda, jo GPF tika īpaši izveidots kā atsevišķs instruments ar saviem mērķiem un priekšrocībām.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT). Pieteikumi uz finansējumu no šā fonda ir bijuši sekmīgi. Šajā gadījumā jautājums bija par atbildi uz palīdzības pieprasījumu Lietuvai, kas nepieciešama sakarā ar atlaišanu no darba, kura ir notikusi 128 uzņēmumos, kas darbojas civilās būvniecības nozarē.

Pirms sacīt ko citu, ir svarīgi norādīt, ka šis fonds var tikai daļēji atvieglot dažas no ekonomikas un finanšu krīzes sekām, ņemot vērā pieņemtos budžeta ierobežojumus (kas ierobežo to līdz EUR 500 miljoniem gadā) un ierobežojošos atbilstības kritērijus, pēc kuriem tas darbojas. Kāds laiks jau ir pagājis, kopš atlaisto strādnieku skaits tā sauktās „pārstrukturēšanas” rezultātā būtiski pārsniedza Komisijas sākotnējās aplēses attiecībā uz strādnieku skaitu, kuriem būs jāpiešķir pabalsti no fonda.

Ir pilnīgi jāpārtrauc neoliberālā politika, kas mūsu acu priekšā izraisa ekonomisko un sociālo postu Eiropas Savienības valstīs. Protams, reakcijai uz šo postu arī jābūt vairāk nekā tikai paliatīvai. Mēs nevaram arī nenorādīt uz netaisnīgumu noteikumos, saskaņā ar kuriem valstis ar lielākiem ienākumiem gūst labumu lielākā mērā, jo īpaši tās, kurās ir augstāks algu un bezdarbnieku pabalstu līmenis.

Mēs uzsveram, ka ir steidzami nepieciešams reāls plāns, lai atbalstītu ražošanu un jaunu darbavietu radīšanu ar tiesībām Eiropas Savienības valstīs.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) ES ir solidaritātes teritorija, un Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonds (GPF) ir tās daļa.

Šis atbalsts ir būtisks, lai palīdzētu bezdarbniekiem un tiem, kurus ietekmējusi uzņēmumu pārvietošana globalizācijas dēļ. Šajā konkrētajā gadījumā mērķis ir palīdzēt tiem, kuri ir atlaisti no darba vairāk nekā 120 uzņēmumos civilās būvniecības nozarē, kas ir bijuši spiesti slēgt savas durvis saistībā ar lielo krīzi, kura skar šo nozari.

Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda (GPF) mērķis ir palīdzēt visiem, kurus ietekmējusi pasaules tirdzniecības modeļu lielo strukturālo pārmaiņu sekas, un palīdzēt viņiem reintegrēties darba tirgū. GPF jau agrāk ir izmantots arī citās ES valstīs, konkrēti, Portugālē un Spānijā, un tagad mums šis atbalsts jāpiešķir Lietuvai.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), rakstiski. – (RO) 2009. gada septembrī Lietuva iesniedza palīdzības pieprasījumu, lai izmantotu Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fondu (GPF) saistībā ar atlaišanu 128 uzņēmumos civilās būvniecības nozarē. Es balsoju par Eiropas Parlamenta rezolūciju par GPF mobilizēšanu būvniecības nozarei Lietuvā.

Es uzskatu, ka ekoloģiski efektīva ekonomika un energoefektīvu ēku būvniecība var veicināt ekonomikas atveseļošanu Eiropas Savienībā. Tiek lēsts, ka šie sektori līdz 2020. gadam var radīt aptuveni 2 miljonus darbavietu visā Eiropā.

2006. gadā bija aptuveni 2,9 miljoni uzņēmumu, kas darbojas būvniecības nozarē, ģenerējot EUR 51 miljardu un nodrošinot darbavietas 14,1 miljonam cilvēku ES-27 mērogā. Ekonomikas un finanšu krīzes rezultātā 2009. gada pirmajā un otrajā ceturksnī darbības apjoms būvniecības nozarē Lietuvā samazinājās par attiecīgi 42,81 % un 48,04 % salīdzinājumā ar 2008. gada sākumu. Tas negatīvi ietekmē Lietuvu brīdī, kad tās bezdarba līmenis ir viens no augstākajiem ES. Būvniecības nozare ir īpaši skarta, un darbavietu zaudējums veido gandrīz 10 % no Lietuvas darbavietu skaita tikai 2008. gadā vien.

Viktor Uspaskich (ALDE), rakstiski. – (LT) Es no visas sirds atbalstu šo iniciatīvu un balsošu par palīdzību būvniecības uzņēmuma strādniekiem, kuri ir cietuši pašreizējās pasaules krīzes un globalizācijas procesa dēļ. Esmu pārliecināts, ka mēs visi esam vairāk nekā mazliet vainīgi, ka nespējam apturēt burbuli, kuru uzpūta nekustamā īpašuma aģenti un būvniecības organizācijas. Bija skaidrs, ka tas izraisīs krīzi. Politiku pienākums ir kalpot cilvēkiem un novērst nelaimi. Tādējādi, balsojot par šo projektu, es ierosinu un lūdzu finansiālo palīdzību palielināt, jo EUR 1 miljons ir tikai piliens jūrā simtiem uzņēmumu, kas ir cietuši zaudējumus un kas nodarbina desmitiem tūkstošu strādnieku. Runājot ar cilvēkiem, kas strādā tieši šādos uzņēmumos, esmu dzirdējis, ka cilvēki vairs netic ne savai valstij, ne Eiropas Savienībai. Tāpēc, palielinot šāda veida palīdzību, mēs varētu uzlabot Eiropas Savienības tēlu un stiprināt ticību valstij.

Ziņojums: Reimer Böge (A7-0021/2010), (A7-0019/2010)

Laima Liucija Andriekienė (PPE), rakstiski. – Es pilnīgi atbalstu abus Reimer Böge ziņojumus, ko Parlaments pieņēma attiecībā uz Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda finansiālo atbalstu atlaistajiem strādniekiem Lietuvā un esmu pateicīga citiem kolēģiem, kuri to atbalstīja. Diemžēl es nokavēju šo balsojumu, jo ceļā uz plenārsēžu zāli nedarbojās lifts.

Abi ziņojumi — par situāciju būvniecības nozarē un par uzņēmumu *Snaige* — ir vissmagākie darbavietu zaudēšanas gadījumi Lietuvā. ES finansiālais atbalsts mazinās Lietuvas strādnieku grūtības.

Būvniecības nozare ir viena no vissmagāk skartajām Lietuvā. Tagad vairāk nekā simts uzņēmumu ir spiesti bankrotēt. EUR 1,1 miljons tiks vērsts gandrīz 1000 strādnieku atbalstam šajā ļoti apdraudētajā un vissmagāk skartajā sektorā.

Uzņēmuma *Snaige* situācija ir ļoti līdzīga — atbalsts EUR 258 000 no GPF ir paredzēts 650 no darba atlaistajiem pilsētā, kurā bezdarba līmenis ir viens no augstākajiem — pašlaik gandrīz 20 %.

Lai gan tā varētu būt tikai aisberga redzamā daļa bezdarba problēmai Lietuvā, šis finansiālais atbalsts palīdzēs tiem, kam tas visvairāk vajadzīgs.

Ziņojums: Reimer Böge (A7-0020/2010), (A7-0021/2010), (A7-0019/2010)

Regina Bastos (PPE), rakstiski. – (PT) Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonds (GPF) tika izveidots 2006. gadā, lai sniegtu papildu atbalstu strādniekiem, kurus skārušas būtisko pārmaiņu sekas starptautiskajā tirdzniecības struktūrā, un palīdzētu to reintegrācijai darba tirgū.

No 2009. gada 1. maija GPF kompetence ir paplašināta, un tagad tajā ir iekļauta palīdzība strādniekiem, kuri atlaisti tieši ekonomikas un finanšu krīzes dēļ. Šajā laikā, kad mēs saskaramies ar šo smago ekonomikas un finanšu krīzi, vienas no galvenajām sekām ir bezdarba pieaugums. ES ir jāizmanto visi tās rīcībā esošie līdzekļi, lai reaģētu uz krīzes sekām, jo īpaši attiecībā uz palīdzību tiem, kuri saskaras ar bezdarba realitāti ik dienas.

Šo iemeslu dēļ es balsoju par šo priekšlikumu par GPF līdzekļu mobilizāciju, lai palīdzētu Lietuvai ar mērķi atbalstīt strādniekus, kuri atlaisti no darba 128 uzņēmumos, kas darbojas civilās būvniecības nozarē.

Andrew Henry William Brons (NI), rakstiski. – Lai gan mēs esam pret dalību ES un tāpēc pret ES finansējumu, šā fonda nauda jau ir piešķirta un tāpēc nav „jauna” nauda.

Mēs dotu priekšroku tam, lai finansējumu atlaistajiem darbiniekiem piešķirtu valstu valdības. Tomēr, kamēr vien ES ir kompetentā institūcija, palīdzībai strādniekiem, šķiet, jānāk no šā fonda.

Tas, ka šī nauda tiks maksāta Vācijas un Lietuvas strādniekiem, Apvienotajā Karalistē izpelnīsies kritiku. Tomēr, ja tiktu piedāvāts nodrošināt līdzekļus (piemēram) mūsu tērauda rūpnīcas *Corus* strādniekiem, mēs nevarētu iebilst pret šādu maksājumu. Tāpēc mēs nevaram loģiski iebilst pret šiem maksājumiem.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kung! Mēs balsojam par Böge kunga ziņojumiem par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda mobilizēšanu, domājot, pirmkārt, par strādniekiem,

kas tiek atlaisti. Tomēr, to darot, mēs jutām arī zināmu satraukumu. Jo faktiski šis fonds, ņemot vērā jūsu bezatbildīgās, pārmērīgi brīvās tirgus politikas plašās sociālās sekas, ir tikpat labs kā plākssteris uz koka kājas.

Lai gan jūs to noliedzat, dažreiz rodas iespaids, ka Eiropas nodokļu maksātāju nauda tiek izmantota, lai finansētu lielo uzņēmumu pārvietošanas un pārveidošanas politiku, vienlaikus sniedzot Briseles Eiropai lēto iespēju paziņot, ka tā „solidarizējas” ar bezdarbniekiem, kurus pati rada. Vēl viens iemesls mūsu satraukumam: robežvērtības kas vajadzīgas, lai pretendētu uz šo fondu, jo īpaši attiecībā uz atlaisto skaitu. Jo galvenokārt un atkal, izņemot atsevišķus gadījumus, tikai ļoti lieli uzņēmumi gūst labumu no fondiem. Šķiet, ka vidējo, mazo un ļoti mazo uzņēmumu strādnieki, mazie uzņēmēji un uzņēmējas, kas slēdz savu veikalu, atkal ir palikuši bez ievērojamas ekonomiskās un sociālās politikas jomā.

Ziņojums: Anna Rosbach (A7-0009/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), rakstiski. – (PT) Mēs nobalsojam par šo rezolūciju, lai nodrošinātu vides ilgtspēju Atlantijas okeāna reģionos, jo īpaši Eiropas Savienības salās. Tās veido būtisku jūras zonas daļu un pašreiz sastopas ar problēmām un specifiskām vajadzībām, piemēram, vides problēmām.

Azoru salu gadījumā ir vērts norādīt, ka tajās ir lielākā ekskluzīvā ekonomikas zona Eiropas Savienībā. Šīs diskusijas ietvaros ir jānodrošina vides uzraudzība Atlantijas okeāna ūdeņos, jo šo salu iedzīvotāji ir atkarīgi no laba vides stāvokļa to jūras ūdeņos. Tādēļ ir svarīgi līdz ar monitoringa programmām skaidri noteikt vides kvalitātes mērķu minimumu, kas var nodrošināt šo vides veselību.

Ir jārod risinājums arī referentes minētajos gadījumos, piemēram, navigācijas negadījumos vai attiecībā uz plastikāta maisiem, kuriem var būt postošas sekas uz ekonomikas, sociālo un vides ilgtspēju Atlantijas okeāna reģionos. Ir jāīsteno konkrēti pasākumi, kas atbilst vides un jūras ekosistēmas sociāli ekonomiskajai realitātei Atlantijas okeāna reģionā.

Tas ir iemesls, kāpēc šādu nolīgumu parakstīšana ir svarīga populācijai ilgtspējīgai attīstībai, kura ir atkarīga no Atlantijas okeāna.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Es atzinīgi vērtēju šā papildu protokola parakstīšanu, lai atrisinātu politisko strīdu, kas atturēja Spāniju un Maroku no Sadarbības nolīguma par Atlantijas okeāna ziemeļaustrumu piekrastes un ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu (Lisabonas nolīgums) ratificēšanas. Piekrastes un ūdeņu aizsardzība ir stratēģiski svarīga piekrastes kopienai sociāli ekonomiskajai labklājībai vietējā attīstībā, nodarbinātībai, kā arī saimnieciskās darbības saglabāšanai un veidošanai. Jānodrošina labs visu Eiropas Savienības jūras ūdeņu ekoloģiskais stāvoklis, lai nodrošinātu ilgtspējīgu attīstību. Šis protokols ir tieši saistīts ar tādiem jautājumiem kā vides aizsardzība, klimata pārmaiņas, drošība, sabiedrības veselība, reģionālā attīstība, attiecības ar trešām valstīm un sadarbība attīstības jomā. Šis protokols, kas ļaus apkarot dažādu piesārņojumu Atlantijas okeānā, ir būtiski svarīgs, lai nodrošinātu cīņu pret piesārņojumu vai jūras vai piekrastes piesārņojuma risku, izmantojot mehānismu, ar kuru var nodrošinātu sadarbību starp līgumslēdzējam pusēm piesārņojuma gadījumā un izvirzīt tām pienākumu izveidot un ieviest savas ārkārtas struktūras un plānus.

Diane Dodds (NI), rakstiski. – Es balsoju pret šo ziņojumu un, to darot, ņēmu vērā labo ziņu stāstu par mūsu jūras vidi. Referente norāda uz „plastmasas zupu” — Klusajā okeānā peldošo plastmasas un gumijas masu — un norāda, ka zvejas tīklu nozaudēšana Atlantijas okeānā kļūst par aktuālu problēmu. Šajā saistībā ir vērts pieminēt KIMO *International* darbu un viņu „Atkritumu zvejas” projektu. Vispirms 2000. gadā martā to sāka Nīderlandes valdība un nīderlandiešu zvejnieki, projekta mērķis bija attīrīt Ziemeļjūru no atkritumiem, izmantojot zvejas tīklus. KIMO *International* ar ES finansiālu atbalstu ir paplašinājusi šo projektu, ietverot Apvienotās Karalistes, Zviedrijas un Dānijas ostas.

Kopš 2001. gada ES zvejnieki ir izcēlušies no jūras simtiem tonnu atkritumu un atveduši tos krastā, kur tie ir savākti un atbildīgi likvidēti. Visi šajā ES projektā iesaistītie zvejnieki būtu apsveicami par viņu centieniem pilnīgi atbrīvot jūras ūdeņus no atkritumiem, kā rezultātā ieguvēji ir zvejniecības nozare, savvaļas dzīvnieki un vide.

Robert Dušek (S&D), rakstiski. – (CS) ES ir parakstījusi tos grupu nolīgumu ar atsevišķām dalībvalstīm un kaimiņos esošajām trešām valstīm, kuri attiecas uz jūru, tostarp Helsinku konvenciju, Bonnas vienošanos, Barselonas konvenciju un tā saukto Lisabonas nolīgumu. Šo nolīgumu mērķis ir nodrošināt individuālus un kolektīvus pasākumus piesārņojuma riska gadījumā vai gadījumos, kad piesārņojums jūrā vai piekrastes zonās jau ir. Lai gan Lisabonas nolīgums tika parakstīts 1990. gadā, tas nav stājies spēkā saistībā ar teritoriālo strīdu starp Spāniju un Maroku. Papildu protokolu, kas atrisina šo strīdu, 2008. gadā ir parakstījušas visas

nolīguma puses, un tādēļ nekas nevarētu kavēt Lisabonas nolīguma pieņemšanu. Ziņojumā referente atsaucas uz divām noturīgām un pieaugošām problēmām, kas saistītas ar piesārņojumu jūras un piekrastes zonās, no kurām pirmā ir liela peldošu plastmasas un gumijas priekšmetu masa Klusajā okeānā, kas platības ziņā ir 34 reizes lielāka nekā vidēja lieluma dalībvalsts, piemēram, Nīderlande. Otra pastāvīga problēma, kuru piemin un kurai vēlas rast risinājumu *Anna Rosbach*, ir veco, izmesto un pazaudēto zvejas tīklu daudzums. Šis ziņojums ir konstruktīva darba paraugs, kurā uzmanība pievērsta tam, lai atrisinātu galvenās problēmas jūras un piekrastes piesārņojuma jomā, un tādēļ es to atbalstu ar savu balsojumu.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Divdesmit gadus pēc parakstīšanas Sadarbības nolīgums par Atlantijas okeāna ziemeļaustrumu piekrastes un ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, par ko vienojās Portugāle, Spānija, Francija, Maroka un ES, varētu stāties spēkā pēc tam, kad visas līgumslēdzējas puses būs to ratificējušas. Padome priekšlikumā tagad ierosina Eiropas Savienības vārdā noslēgt papildu protokolu, kas beidzot ļaus nolīgumam stāties spēkā.

Šis nolīgums ir ārkārtīgi svarīgs Portugālei, ņemot vērā tās piekrastes garumu un jūras nozīmi valsts ekonomikā un neaizmirstot kuģu *Erika* un *Prestige* katastrofu. Tāpēc es apsveicu Padomi un dalībvalstis ar šā papildu protokola noslēgšanu un ceru, ka nolīgums stāties spēkā ātri un efektīvi, jo tas nodrošinās labāku mūsu piekrastes aizsardzību pret apkārtējās vides katastrofām, kas diemžēl ir skārušas mūsu krastus nesenā pagātnē.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Es priecājos par šā ziņojuma pieņemšanu, jo tas ļaus stāties spēkā to reģionālo nolīgumu par jūras piesārņojumu tīklam, kuri ir noslēgti starp ES un atsevišķām dalībvalstīm un kaimiņos esošajām trešām valstīm.

Šajā gadījumā mums ir Lisabonas nolīgums, kuru parakstīja 1990. gada oktobrī, bet kurš nav stājies spēkā teritoriālo strīdu dēļ starp divām līgumslēdzējām pusēm Spāniju un Maroku par dienvidu robežām (Rietumsahāru), kas apstiprinātas nolīguma 3. panta c) apakšpunktā.

Papildu protokolu, kurā ir atrasts konflikta risinājums un pieņemams formulējums 3. panta c) apakšpunktam, Portugāle, Spānija, Francija un Maroka parakstīja tikai 2008. gada maijā.

Līdz ar šā papildu protokola noslēgšanu Lisabonas nolīgums 20 gadus pēc tā parakstīšanas var stāties spēkā. Šā protokola darbības jomā ietilpst gan drošības aspekti, gan vides aizsardzība. Mums visiem ir zināmas ekoloģiskās katastrofas, kuras pēdējos gados ir apdraudējušas mūsu valstu piekrastes. Cerams, ka šie noteikumi palīdzēs izvairīties no tādiem negadījumiem kā *Erika* un *Prestige*, jo jūrai nav nekādu fizisku vai politisku robežu un tā prasa kopīgus centienus un saskaņotu rīcību.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Eiropas Kopiena ir piedalījusies dažādos tādos reģionālos nolīgumos par jūras piesārņojumu, kas veicina savstarpēju palīdzību un dalībvalstu sadarbību. Šo nolīgumu tīkls parādās Portugāles atbalstītajā Sadarbības nolīgumā par Atlantijas okeāna ziemeļaustrumu piekrastes un ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu (Lisabonas nolīgums), bet tas nav stājies spēkā sakarā ar teritoriālo strīdu starp Spāniju un Maroku. Es ceru, ka ES ierosinātie vides noteikumi ļaus beidzot piemērot praksē Lisabonas līgumu pēc tam, kad būs panākta vienošanās par papildprotokolu.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Sadarbības nolīguma par Atlantijas okeāna ziemeļaustrumu piekrastes un ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu papildu protokols ir reģionālo nolīgumu par jūras vides aizsardzību tīkla daļa, ko ES ir noslēgusi ar atsevišķām dalībvalstīm un kaimiņvalstīs esošajām trešām valstīm. Svarīgs Eiropas Savienības uzdevums ir okeāna aizsardzība, jo tas ir pārtikas avots miljoniem eiropiešu, tāpēc es pārliecināti balsoju par šo ziņojumu. Šajā saistībā jānorāda, ka papildus šeit aplūkotajam Lisabonas nolīgumam ir arī Helsinku konvencija, Bonnas vienošanās un Barselonas konvencija.

Katrs no šiem nolīgumiem attiecas uz dažādām jūrām ap ES dalībvalstīm un ir paredzēts, lai līgumslēdzējas puses atsevišķi vai kopīgi iejauktos jūras vai piekrastes piesārņojuma vai piesārņojuma draudu gadījumā negadījuma rezultātā. Lisabonas nolīgums tika parakstīts 1990. gada oktobrī, bet nav stājies spēkā, ņemot vērā teritoriālo strīdu starp divām līgumslēdzējām pusēm Spāniju un Maroku par „dienvidu robežām” (Rietumsahāru). Papildu protokolu, kurā strīds tika atrisināts un atrasts atbilstošs formulējums, Portugāle, Spānija, Francija un Maroka parakstīja nesen, 2008. gada maijā, un visbeidzot 2009. gada 25. martā to parakstīja arī Eiropas Savienība.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), rakstiski. – (PT) Gandrīz 50 % Eiropas Savienības iedzīvotāju dzīvo piekrastes reģionos, un šis fakts vien prasa pievērst divreiz lielāku uzmanību šo reģionu integrētai saglabāšanai un pārvaldībai. Ņemot to vērā, ir būtiski, lai ES teritorijā tiktu nodrošināta piekrastes zonu integrēta pārvaldība, kā to ieteikusi Eiropas Komisija šajā jautājumā publicētā paziņojumā.

Ir svarīgi arī uzsvērt, ka 80 % jūras atkritumu un piesārņojuma izraisa uz sauszemes saražotā produkcija, tāpēc ir vajadzīga saskaņota stratēģija, kas ietver arī šīs problēmas apkarošanu uz sauszemes.

Neatkarīgi no vides problēmām okeāna piesārņojums un Eiropas piekrastes degradācija ir ekonomiska problēma. Tas ir tāpēc, ka dažās valstīs, piemēram, Portugālē, tūrisms, kura mērķis ir ar jūru saistīti pasākumi, piemēram, vaļu vērošana, niršana un citas aktivitātes, ir būtisks ienākumu avots dažos reģionos, tostarp Azoru salās, Madeirā un Algarvē.

Tāpat kā pārzvejas gadījumā, arī ūdeņu piesārņojums ir būtiski veicinājis noteiktu tādu sugu krājumu pašreizējo izsīkšanu, kas ir svarīgi zvejas resursi. Tāpēc Jūras vides stratēģijas direktīva — integrētas jūrniecības politikas stratēģijas vides plāns — ir jāīsteno pilnīgi.

Okeāniem un piekrastes zonām ir jābūt Eiropas stratēģiskajai prioritātei, un šā iemesla dēļ es pilnīgi atbalstu šo Parlamenta ziņojumu.

Rovana Plumb (S&D), rakstiski. – (RO) Es balsoju par šo ziņojumu, lai Lisabonas nolīguma papildprotokols stātos spēkā. Šis nolīgums rada mehānismu, lai nodrošinātu sadarbību starp līgumslēdzējam pusēm piesārņojuma negadījumos, un izvirza tām pienākumu izstrādāt un ieviest savas ārkārtas struktūras un plānus.

Šis nolīgums ir daļa no reģionālo jūras nolīgumu tīkla, ko ES noslēgusi ar dažām atsevišķām dalībvalstīm un kaimiņos esošajām trešām valstīm. Šajā tīklā ir Helsinku konvencija, Bonnas vienošanās, Barselonas konvencija un šajā gadījumā arī Lisabonas nolīgums, no kuriem katrs attiecas uz dažādām jūras daļām ap ES valstīm un ir vērsts uz līgumslēdzēju pušu individuālu vai kolektīvu iejaukšanos jūras vai piekrastes piesārņojuma vai piesārņojuma draudu gadījumā, lai aizsargātu vidi un iedzīvotāju veselību.

Ziņojums: Anna Hedh (A7-0024/2010)

Regina Bastos (PPE), rakstiski. – (PT) Patērētāju aizsardzības politikas mērķis ir veicināt veselības aizsardzību, drošību, ekonomisko un tiesisko interešu aizsardzību, kā arī viņu tiesības saņemt informāciju. Patērētāju aizsardzība ir visaptveroša pamattiesību politika Eiropas Savienībā, īpašu uzmanību pievēršot veselīga tāda tirgus garantijai, kurā patērētāji var droši un pārliecināti darboties, veicinot inovācijas un pārrobežu tirdzniecību.

Es balsoju par šo ziņojumu, jo uzskatu, ka ir svarīgi stiprināt Eiropas patērētāju aizsardzības politiku un veidot to efektīvāku un nozīmīgāku sabiedrībai. Pārliecināti un labi informēti patērētāji, kuri spēj pieņemt lēmumu, ir būtiski efektīvai iekšējā tirgus darbībai. Mērķim ir jābūt šādam — sniegt patērētājiem pietiekami daudz iespēju izvēlēties augstas kvalitātes produktus un pakalpojumus par konkurētspējīgu cenu, vienlaikus piedāvājot augsta līmeņa aizsardzību, tādējādi nodrošinot, ka ES kļūst konkurētspējīga, dinamiska un novatoriska pasaules līmenī.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), rakstiski. – (RO) Eiropas Savienības iekšējais tirgus pēdējos gados ir ievērojami paplašinājies un pašlaik aptver gandrīz 500 miljonus patērētāju 27 dalībvalstīs. Patērētāju aizsardzības principu un noteikumu standartizācija Eiropas Savienības līmenī un mehānismu uzlabošana, lai atbalstītu to piemērošanu, ir sasniedzams mērķis bez pieņēmuma, ka produkti un pakalpojumi, kurus piedāvā visās 27 dalībvalstīs, sasniegs vienādu kvalitātes līmeni īsā vai vidējā termiņā.

Pašreizējo sarežģīto situāciju ekonomikā, kuru piedzīvo Eiropā kopumā, raksturo ienākumu samazinājums un bezdarba pieaugums, kas visā Kopienā izraisa patiesu nepieciešamību labāk plānot ikdienas iepirkumus. Eiropas patērētāju attieksme, kuru tieši ietekmē ekonomiskā lejupslīde, ir īpaši redzama attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, ko tie pērk un vēlas labā kvalitātē, lai varētu tos patērēt pēc iespējas vairāk. Tā rezultātā pastāvīgi pieaug patērētāju tiesību aizsardzības pasākumu nozīme. Pašreizējā situācijā atbilstošs risinājums ir tirgus uzraudzības struktūru konsolidācija visās dalībvalstīs, lai nodrošinātu, ka tirgū laistie produkti atbilst visaugstākajiem drošības standartiem.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Lai veicinātu izaugsmi, nodarbinātību un konkurētspēju, būtiski svarīgi ir ES patērētāji, un viņu intereses ir galvenā prioritāte, veidojot galvenos politikas virzienus, piemēram, veselības, uzņēmējdarbības un rūpniecības, vides un enerģētikas un transporta politiku. Attiecībā uz enerģētiku iekšējais tirgus nevar pienācīgi konkurētspējīgi darboties, jo pastāv tā sauktās „enerģijas salas”, piemēram, Baltijas reģions, kas enerģijas aspektā ir izolēts no pārējās Eiropas un atkarīgs tikai no viena ārējā piegādātāja. Tādu elektrotīklu un gāzes vadu esamība, kas aptver visu Eiropas teritoriju, ir prioritāte, jo Eiropa ir ļoti atkarīga no energoresursu importa. Arī attiecībā uz elektroenerģijas tirgu ir jāpieņem pasākumu

kopums, kura mērķis ir pilnīga atklātība Eiropas patērētāju labā. Lai veidotos patiesa un godīga konkurence un tiktu izveidots reāls vienots tirgus, ir nepieciešami labvēlīgi apstākļi. Dalībvalstīm jāveic visi nepieciešamie pasākumi, lai īstenotu skaidrus mērķus, jo īpaši neaizsargātāko patērētāju aizsardzību, patērētāju pamattiesības un ekonomisko un sociālo kohēziju.

Carlos Coelho (PPE), rakstiski. – (PT) Patērētāju tiesību un labklājības veicināšana ir būtisks Eiropas Savienības aspekts. Šajā saistībā es atbalstu visus centienus, kas atjauno sabiedrības uzticību tirgiem. Patērētāju aizsardzība kļūst vēl nozīmīgāka saistībā ar ekonomisko krīzi, kas ir palielinājusi spiedienu uz vismazāk aizsargātajiem patērētājiem — tiem, kuriem ir mazi ienākumi. Ir jāievieš saskaņota pieeja, lai patērētāji, izmantojot savas tiesības, būtu pārliecināti. Ņemot to vērā, es uzsveru vajadzību: pirmkārt, veicināt patērētāju informēšanas un izglītošanas politiku (ko īstenotu ES un dalībvalstis), izmantojot kampaņas, informācijas punktus un palielinot Eiropas patērētāju centru resursus, otrkārt, efektīvi piemērot jau pastāvošos noteikumus, stiprinot tirgus uzraudzību un regulatīvos mehānismus un piemērojot spiedienu uz dalībvalstīm pareizai Kopienas līdzekļu saņemšanai.

Es atkārtoju, ka tikai šādā veidā patērētāji būs pietiekami informēti, lai varētu pieņemt lēmumus, nepakļaujoties dažādam spiedienam no ražotāju puses. Tas pastiprinās uzticēšanos tirgum, radīs lielāku konkurenci, uzlabos produktu un pakalpojumu kvalitāti un palielinās patēriņu (svarīgs faktors ekonomikas atveseļošanai).

Lara Comi (PPE), rakstiski. – (IT) Patērētāju aizsardzība ir cieši saistīta ar tirgus spēju piedāvāt plašu augstas kvalitātes preču un pakalpojumu sortimentu par konkurētspējīgām cenām. Ir skaidrs, ka lielāka patērētāju uzticība, izpratne un atbildība prasa arvien vairāk augstas kvalitātes preču un pakalpojumu, kas savukārt palielina konkurenci starp piegādātājiem, kuri tiks mudināti uzlabot savus produktus, saglabājot cenas konkurētspējīgā līmenī.

Es piekřītu Komisijai un dalībvalstīm, kuras lielu nozīmi piešķir saziņas stratēģijas sākšanai attiecībā uz patērētāju tiesībām, izmantojot tīmekļa portālus, izpratni veicinošas kampaņas un informācijas punktus, vienlaikus veicinot "eYouGuide" tīmekļa vietnes izmantošanu un nodrošinot arī to organizāciju uzticamību, ticamību un objektivitāti, kuras atbild par pārvaldību un organizēšanu.

Turklāt pieci rezolūcijā ietvertie patēriņa tirgus rezultātu pārskata rādītāji — lai gan nav izsmelši — noteikti ļauj cilvēkiem iegūt noderīgu informāciju, lai uzlabotu, ja nepieciešams, atsaucei izmantoto tiesisko regulējumu ar nosacījumu, ka dalībvalstu sniegtā informācija ir visaptveroša un var tikt apkopota viegli salīdzināmā veidā. Es balsoju par ziņojumu, lai gan esmu neizpratnē par patērētāju ombuda iecelšanu un kolektīvās pārsūdzības līdzekļiem.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), rakstiski. – (RO) Es uzskatu, ka pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā un pašreizējās ekonomiskās krīzes laikā ir stingri jāgarantē patērētāju intereses un aizsardzība. Patērētāji ir jānodrošina ar īpašiem instrumentiem, lai to intereses efektīvi integrētu Eiropas Savienības politikā.

Robert Dušek (S&D), rakstiski. – (CS) Referentes ziņojuma pamatā ir patēriņa tirgus rezultātu pārskats, kas ir loģiska un pragmatiska pieeja. Patērētāju apmierinātību un problēmas var secināt no statistikas pārskatiem šajā jautājumā. Konfidencialās datubāzes par patērētāju problēmām turpmākā attīstība ir būtiska tirgus identifikācijai. Tomēr datu vākšana ir jāuzlabo tā, lai tajos varētu ņemt vērā dažādu sistēmu atšķirības dalībvalstīs, kuras daudzveidības dēļ dažreiz ir galēji atšķirīgas. Manuprāt, visproblemātiskākais jautājums ir tiesību aktu izpilde un līgumsaistības. Attiecībā uz tirdzniecību pārrobežu tirgos likumi netiek izpildīti. Patērētāju aizsardzības noteikumu pieņemšanai ES nebūs nozīmes, ja šie noteikumi netiks pienācīgi ieviesti valstu tiesību aktos un piemēroti, kā arī izpildīti dalībvalstu līmenī. Referente aplūko patērētāju aizsardzības jautājumu, atbilstoši pamatojoties uz patēriņa tirgus rezultātu pārskatu. Tomēr es vēlētos konkrētākus priekšlikumus, kā uzlabot pašreizējo situāciju. Lai gan man ir šie iebildumi, tomēr uzskatu, ka ziņojums veicina patērētāju aizsardzību Eiropas Savienībā, un tāpēc balsošu par tā pieņemšanu.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Eiropas Savienības patērētāju politika ir būtisks elements iekšējā tirgus konsolidācijā. Šā iemesla dēļ šai politikai jānodrošina Eiropas patērētājiem un sabiedrības locekļiem piekļuve augstas kvalitātes produktiem un pakalpojumiem par konkurētspējīgām cenām, vienlaikus augstā līmenī aizsargājot viņu tiesības.

Patērētāju izglītošana un viņu informētības par savām tiesībām un pienākumiem palielināšana, kā arī uzņēmumu atbildīga attieksme veicinās dinamiskāku pārrobežu tirdzniecību un tā rezultātā ciešāku integrāciju iekšējā tirgū, ietekmējot Eiropas konkurētspēju.

Pareizs līdzsvars ir jāpanāk arī starp patērētāju tiesībām un pienākumiem un attiecīgo pieņemto tiesību aktu ietekmi uz uzņēmumu un pakalpojumu sniedzēju tiesībām un pienākumiem.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Lisabonas līgums attiecas uz patērētāju tiesību aizsardzību kā Eiropas Savienības visaptverošu un pamattiesību politiku, kas nosaka, ka ir jāņem vērā patērētāju tiesību aizsardzības prasības.

Šajā saistībā ir svarīgi stiprināt Eiropas patērētāju aizsardzības politiku un veidot to efektīvāku un sabiedrībai nozīmīgāku. Ir būtiski reaģēt uz Eiropas sabiedrības vajadzībām un problēmām.

Šajā ziņā ir attaisnojami tādi tirgus uzraudzības instrumenti kā patēriņa tirgus rezultātu pārskats. Labai patērētāju aizsardzības politikai ir jānodrošina veselīgs tirgus, kā arī drošība un uzticēšanās tam, veicinot arī pārrobežu tirdzniecību un inovācijas.

Es atbalstu pārredzamu politiku, kurā ir ietverta obligāta prasība norādīt preču zīmes izcelsmes valsti. Patērētāju aizsardzība ir svarīga saistībā ar importētajiem ražojumiem, kas nav droši, un tāpēc ir nepieciešama ciešā sadarbība starp tirgus uzraudzības iestādēm un muitas iestādēm.

Lai garantētu produktu drošumu iekšējā tirgus aprītē, ir jāapvieno centieni ar trešo valstu iestādēm, un tāpēc pamatota ir Komisijas iniciatīva pastiprināt starptautisko sadarbību un parakstīt oficiālus nolīgumus ar attiecīgajām trešo valstu, jo īpaši Ķīnas, ASV un Japānas, iestādēm.

Ian Hudghton (Verts/ALE), rakstiski. – Es balsoju par *Hedh* kundzes ziņojumu. Skotijai pašlaik nav balss ES patērētāju jautājumos: mums nav neatkarīgas pārstāvības Padomē un patērētāju aizsardzības likumdošana ir lielā mērā rezervēta Londonai. Ņemot vērā mūsu atsevišķo juridisko institūciju, ir svarīgi, lai šīs pilnvaras tiktu atdotas atpakaļ Skotijas Parlamentam, lai Skotija varētu pilnīgi iesaistīties notiekošajās ES debatēs par šiem jautājumiem.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Patērētāju aizsardzība ir un vienmēr ir bijusi viena no ES prioritātēm, un tā tika konsolidēta pēc Lisabonas līguma pieņemšanas. Patērētāji, kuri ir labi informēti par savām tiesībām un pienākumiem, veicinās pārredzamāku un konkurētspējīgāku tirgu.

Šajā ekonomiskajā krīzē ir svarīgi aizsargāt visneaizsargātākos patērētājus un tos, kuriem ir zemāki ienākumi. Līdz ar mazumtirdzniecības tirgu pieaugošo sarežģītību, jo īpaši saistībā ar pakalpojumiem, patērētājiem ir grūtāk pieņemt labāko lēmumu.

Lai efektīvi novērtētu tirgu un pieņemtu politiku, kas sniegtu labākos iespējamus rezultātus patērētājiem, ir nepieciešami tirgus uzraudzības instrumenti. Šā iemesla dēļ patēriņa tirgus rezultātu pārskats ir ļoti svarīgs.

Franz Obermayr (NI), rakstiski. – (DE) Lai nodrošinātu patērētāju efektīvu aizsardzību, ir svarīgi uzlabot patērētājiem sniegto informāciju un izglītību. Mērķis ir panākt, lai iekšējā tirgū būtu „pilnvaroti patērētāji”. Taču ziņojumā nav pienācīgi risinātas problēmas, kas saistītas ar pilnīgi neregulēto tirgu. Eiropas standarti ne vienmēr tiek ievēroti neatkarīgi no tā, vai tie ir kvalitātes vai drošības standarti vai pat vides un veselības aizsardzības noteikumi. Tāpēc es atturējos no balsošanas

Czesław Adam Siekierski (PPE), rakstiski. – (PL) Patērētāju aizsardzība ir ļoti svarīga, Komisijai risināms jautājums. Ar vienkārši efektīvu pasākumu īstenošanu šajā jomā, protams, nepietiks, ja neiesaistīsies patērētāji. Patērētājiem ir jāzina savas tiesības. Eiropas vienotā tirgus iespēju maksimāla izmantošana ir milzīgs izaicinājums Komisijai. Lai izpildītu šo uzdevumu, efektīvai patērētāju tiesību aizsardzībai ir jābūt vienai no ES prioritātēm. Manuprāt, patēriņa tirgus rezultātu pārskatu izmantošana, kas ir tirgus uzraudzības līdzeklis, ir visizdevīgākā no patērētāja viedokļa. Patēriņa tirgus rezultātu pārskati skaidri parāda, kuri tirgi nav pietiekami atbilstoši patērētāju vajadzībām. Analizējot tos, mēs varam cita starpā pārliecināties, ka patērētāji saskaras ar īpašām problēmām pakalpojumu tirgū un ka interneta tirdzniecību starp atsevišķām dalībvalstīm lielā mērā ierobežo pārrobežu šķēršļi. Es priecājos par to, ka tiek plānoti turpmāki rezultātu pārskati. Turklāt es ceru, ka tie sniegs vēl sīkāku informāciju nekā līdz šim. Pateicoties šādiem instrumentiem, ir ievērojami vieglāk izprast patērētāju problēmas un reaģēt uz to vajadzībām. Nav šaubu, ka ES noteikumu par patērētāju aizsardzību ieviešana ES valstīs ir izdevīga mūsu iedzīvotājiem.

Bart Staes (Verts/ALE), rakstiski. – (NL) Es balsoju par *Hedh* kundzes ziņojumu par patērētāju aizsardzību. Šajā patstāvīgajā ziņojumā ir pamatoti atzīta patērētāju organizāciju būtiskā nozīme, šīs organizācijas ir ideālas valsts iestāžu brīdināšanai par patērētāju problēmām ikdienas dzīvē. Protams, es arī atbalstu prasību, lai dalībvalstis pienācīgi apspriestos ar patērētāju organizācijām visos lēmumu pieņemšanas procesa posmos un par patērētāju tiesību aktu transponēšanu un īstenošanu. Ļoti svarīgs ir arī jautājums par to, lai patēriņa

tirgus rezultātu pārskatos ietvertu arī ilgtermiņa rādītājus, piemēram, attiecībā uz tirgus daļām, kvalitāti, reklāmu, piedāvājumu pārredzamību un salīdzināmību, rādītājus, kas saistīti ar tiesību izpildi un lielākām iespējām patērētājiem, sociālos, vides un ētiskos rādītājus, kā arī rādītājus, lai novērtētu kompensācijas un patērētājiem nodarīto kaitējumu.

Manuprāt, vienīgais šā ziņojumu trūkums ir tas, ka nav pieņemti divi grozījumi — Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas iesniegtais grozījums par mācīšanos no tirgus nepilnībām enerģētikas nozarē un mūsu grozījums par Rotaļlietu direktīvas pārskatīšanu. Tas, ka šis grozījums nebija noteicošais, ir nožēlojami. Tomēr es vēlos apsveikt referenti un viņas kolēģus Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejā par šo saturīgo ziņojumu.

Catherine Stihler (S&D), rakstiski. – Es atzinīgi vērtēju šo Parlamenta ieguldījumu patēriņa tirgus rezultātu pārskatā. Patēriņa pārskats ir nozīmīgs rādītājs tam, cik rezultatīvi un iedarbīgi dalībvalstis īsteno ES tiesību aktus. Es atzinīgi vērtēju to, ka referente prasa uzraudzības pasākumu lielāku pārredzamību un atpazīstamību un atbalstu viņas aicinājumu uzlabot kolektīvās kompensācijas mehānismus ES.

Alf Svensson (PPE), rakstiski. – (SV) Brīvais tirgus ES veido Savienību par spēcīgu spēlētāju, bet nozīmē arī to, ka ir jāsniedz patērētājiem izsmeļoša un nepārprotama informācija par tirgū pieejamo produktu klāstu. Patērētāju stāvoklis ir jānostiprina. Tādēļ es šodien balsoju par ziņojumu par patērētāju aizsardzību. Tomēr ziņojumā ir daži formulējumi, kas ir problemātiski. Pastāv risks, ka apspriešanās ar patērētāju organizācijām visos lēmumu pieņemšanas procesa posmos pārāk izstieps šo procesu. Pilsoniskajai sabiedrībai ir būtiska nozīme, lai panāktu attiecīgo patērētāju aizsardzību, taču to dažādās valstīs var īstenot dažādi, neietekmējot negatīvi rezultātu. Jautājumā par patērētāju aizsardzības iestāžu un patērētāju ombuda izveidi, kā arī formulējumā attiecībā uz skolu mācību programmām ir jāpiemēro subsidiaritātes princips. ES ir jānosaka kopējās patērētāju politikas minimālie līmeņi un mērķi, bet nevajadzētu lemt visos sīkumos, kā tieši dalībvalstīm jāsniedz šie mērķi. Ziņojumā visas dalībvalstis tiek aicinātas vākt un kopīgā datubāzē reģistrēt informāciju par nelaimes gadījumiem un traumām. Šāda datubāze nedrīkst radīt vajadzību pārmērīgi palielināt administratīvo slogu. Tās administrēšanai jābūt pamatotai un samērīgai, lai dotu labumu cilvēkiem. Tomēr patērētāju tiesības un patērētāju aizsardzība iekšējā tirgū ir tik svarīga, ka es balsoju par ziņojumu, lai gan mani uztrauc tās lietas, kuras tikko izklāstīju.

Viktor Uspaskich (ALDE), rakstiski. – (LT) Referente, dāmas un kungi! Es priecājos, ka mēs nopietni cenšamies rūpēties par patērētāju tiesību aizsardzību. Tomēr tas turpinās jau vairākus gadus, un mēs joprojām nespējam radīt ideālu mehānismu un nostiprināt obligātos nosacījumus, izpildot šos uzdevumus valsts līmenī. Dažreiz tā gandrīz šķiet kā spēle vai liekulība. Kamēr mēs strikti nereglamentēsim monopolu darbību jebkurā jomā tā, lai viņu peļņa ir precīzi ierobežota, bet darbības izmaksas, algas un prēmijas tiek stingri kontrolētas — t. i., izejvielu sagāde, ražošana, produktu nodrošināšana —, ir grūti iedomāties, ka patērētāji saņems lētas un augstas kvalitātes preces vai pakalpojumus. Tā kā man ir ievērojama pieredze šajā jomā, es esmu gatavs sadarboties šajā jautājumā.

Derek Vaughan (S&D), rakstiski. – Es atzinīgi vērtēju šā ziņojuma pieņemšanu. Es uzskatu, ka ir svarīgi aizsargāt patērētājus un lielāku uzmanību pievērst tirgus uzraudzības stiprināšanai, lai iedzīvotājiem paredzētie produkti atbilstu visaugstākajiem pieņemtajiem standartiem. Es atzinīgi vērtēju nodomu pastiprināt starptautisko sadarbību par produktu drošumam un noslēgt oficiālus nolīgumus ar iestādēm trešās valstīs. Es atbalstu aicinājumus izveidot īpašu patērētāju ombudu strīdu ārpustiesas izšķiršanai un uzskatu, ka efektīvāki pārrobežu sadarbības mehānismi palīdzēs uzlabot patērētāju aizsardzību visā ES.

Anna Záborská (PPE), rakstiski. – (FR) Līguma par Eiropas Savienības darbību 12. pants vēlreiz apstiprina, ka patērētāju tiesību aizsardzības prasības ir jāņem vērā, definējot un īstenojot citas Eiropas Savienības politikas jomas un darbības. Komisijai jānodrošina, lai patērētāju intereses tiktu patiesi integrētas visās politikas jomās, un ietekmes pētījumos ir jāizvērtē jebkura jauna tiesību akta un politikas iespējamās sekas, kas tieši vai netieši ietekmē patērētājus. Lai gan patērētāju sūdzības ir svarīgs tirgus nepilnību rādītājs, to trūkums ne vienmēr nozīmē, ka tirgi darbojas labi, jo ir reizes, kad patērētājiem ir tendence sūdzēties mazāk dažādu patērētāju tradīciju dēļ vai atkarībā no viņu priekšstatiem par to, cik liela ir varbūtība, ka sūdzība tiks ņemta vērā. Patērētāju organizācijām ir būtiska loma brīdināt valsts iestādes par problēmām, ar kurām saskaras patērētāji. Instrumenti ir jāoptimizē tā, lai tie varētu darboties efektīvāk visos līmeņos. Es aicinu dalībvalstis visos lēmumu pieņemšanas posmos un patērētāju tiesību aktu transponēšanas un īstenošanas laikā pienācīgi apspriesties ar patērētāju organizācijām.

Ziņojums: Cristian Silviu Buşoi (A7-0027/2010)

Liam Aylward (ALDE), rakstiski. – (GA) Es balsoju par šo ziņojumu par SOLVIT. Eiropas patērētājiem ir jābūt pilnīgi informētiem par savām tiesībām, un šim problēmu risināšanas tīklam jābūt viegli pieejamam ikvienam.

Kopumā Eiropas Savienībā pieaug to cilvēku skaits, kas sazinās ar SOLVIT, meklējot padomu un palīdzību, un no tā var secināt, ka arvien palielinās SOLVIT kā problēmu risināšanas līdzekļa Eiropas iedzīvotājiem un uzņēmumiem nozīme.

Es pilnīgi atbalstu prasību ziņojumā par labāku un plašāku SOLVIT dienestu reklāmu un piekritu, ka ir jāskaidro informācija par pilsoņu un uzņēmumu tiesībām iekšējā tirgū, lai ikviens šīs tiesības varētu izmantot ikdienā.

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – Lai patērētāji varētu baudītu iekšējā tirgus labumus, ir jānodrošina efektīvi līdzekļi, kā viņi varētu vērsties pret iekšējā tirgus tiesību aktu nepareizu piemērošanas. SOLVIT tīkls tika izveidots, lai nodrošinātu ātru kompensāciju, neizmantojot tiesvedību. Es uzskatu, ka šis tīkls varētu būt ļoti lietderīgs, bet pašlaik tas nedarbojas efektīvi un neizmanto savu potenciālu pilnīgi. Daudzi iedzīvotāji un mazie uzņēmumi nezina par šādu tīklu. Tādēļ es uzskatu, ka dalībvalstīm jāiegulda lielākas pūles un līdzekļi SOLVIT veicināšanā un iedzīvotāju un uzņēmumu informētības palielināšanā. Turklāt daži SOLVIT centri saņem vairāk sūdzību, nekā spēj atrisināt, jo šiem centriem trūkst darbinieku. Es uzskatu, ka dalībvalstīm ir jāstiprina SOLVIT centru nozīme, nodrošinot sadarbību starp valsts, reģionālajām un vietējām iestādēm, un jāiesaistās aktīvā viedokļu un labas prakses apmaiņā ar citām dalībvalstīm, lai pilnīgi izmantotu SOLVIT tīkla potenciālu.

Regina Bastos (PPE), rakstiski. – (PT) Darbojoties kopš 2002. gada, SOLVIT ir problēmu risināšanas tiešsaistes tīkls, kurā Eiropas Savienības dalībvalstis piedalās ar mērķi nodrošināt pragmatisku atbildi uz grūtībām, kas rodas, ja valsts iestādes nepareizi piemēro Kopienas tiesību aktus.

Lai gan iekšējais tirgus pašlaik darbojas samērā labi, ir arī taisnība, ka dažkārt rodas kļūdas vai interpretācijas problēmas saistībā ar to sabiedrības locekļu un uzņēmumu tiesībām, kuri cenšas gūt maksimālu labumu no iekšējā tirgus sniegtajām priekšrocībām.

Es balsoju par šo ziņojumu, jo ir izrādījies, ka SOLVIT tīklam ir liela nozīme dažādu problēmu risināšanā — sākot ar sabiedrības locekli, kurš meklē citu dalībvalsti, kurā studēt, strādāt vai dzīvot kopā ar partneri utt., līdz uzņēmumiem, kuriem radušās problēmas ar valsts iestādēm, kā arī problēmas ar PVN atmaksu un citiem jautājumiem. SOLVIT tīkla mērķis ir nodrošināt sabiedrības locekļiem un uzņēmumiem augstu apkalpošanas līmeni, pamatojoties uz svarīgiem kvalitātes un efektivitātes kritērijiem.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Es atzinīgi vērtēju Buşoi kunga ziņojumu par SOLVIT. Šis neformālais tīkls tādu problēmu risināšanai, kas saistītas ar iekšējo tirgu, ir svarīgs, sniedzot bezmaksas palīdzību gan sabiedrības locekļiem, gan uzņēmumiem īpašu problēmu risināšanā ar valsts iestādēm. Tā nozīmīgumu atspoguļo pagājušajā gadā pieaugošais iesniegto sūdzību skaits. Tomēr, ņemot vērā pārnozaru problēmas valsts līmenī, ir svarīgi apsvērt vairākus pasākumus, lai uzlabotu šo centru efektivitāti. Tāpēc, manuprāt, dalībvalstīm jāpastiprina centieni, lai sniegtu informāciju sabiedrības locekļiem un uzņēmumiem par viņu tiesībām iekšējā tirgū, izmantojot finanšu un cilvēkresursu palielināšanu un darbinieku mācības SOLVIT tīklā par iekšējā tirgus noteikumiem. Ir arī svarīgi, lai tās darbiniekiem būtu labas angļu valodas, kā arī viņu dzimtās valodas zināšanas. Es aicinu dalībvalstis un Komisiju sekmēt sabiedrības locekļu un uzņēmumu labāku piekļuvi SOLVIT tīklam, lai efektīvi īstenotu iekšējā tirgus noteikumus.

Carlos Coelho (PPE), rakstiski. – (PT) Iekšējais tirgus nav un nedrīkst būt tikai birokrātiska struktūra. Lai patiesi gūtu labumu no tā acīmredzamajām priekšrocībām, ir jābūt iespējai uzņēmumiem un Eiropas sabiedrībai īstenot savas tiesības praksē, izmantojot ātrus, atsaucīgus un efektīvus mehānismus. Pamatojoties uz to, SOLVIT tīklam ir būtiska nozīme.

Ņemot vērā pieaugošo to sūdzību skaitu, kuras SOLVIT centri pagājušajā gadā ir izskatījuši, es uzskatu, ka patērētāju labuma dēļ ir svarīgi izstrādāt virkni reformu un uzlabojumu, kurus Parlaments šajā saistībā ir ierosinājis. Piemēram, Komisijas kontroles stiprināšana pār efektīvu iekšējā tirgus noteikumu piemērošanu; konkrēti resursu palielinājumi SOLVIT centriem (iekšējā tirgus ekspertu nolīgšana, valsts centru finanšu līdzekļu palielināšana, specializētas un mūsdienīgas mācības esošajiem speciālistiem, koordinēta saikne tiešsaistē starp vietējo centru un Komisijas dienestiem) un nozīmīgs dalībvalstu un Komisijas ieguldījums

SOLVIT tīkla veicināšanā un reklāmā, izmantojot visas sociālās komunikācijas metodes, veicinot saikni ar sabiedrību un uzņēmumiem augstā līmenī. Visu šo iemeslu dēļ es atbalstu Buşoi kunga ziņojumu par SOLVIT.

Lara Comi (PPE), rakstiski. – (IT) SOLVIT tīkls ir pierādījis, ka tas ir ļoti noderīgs instruments problēmu risināšanai — bez tiesvedības —, ar kurām saskaras iedzīvotāji un uzņēmumi iekšējā tirgus tiesību aktu nepareizas piemērošanas rezultātā valsts iestādēs. Tādēļ tas būtu jāatbalsta vairākos veidos, veidojot labāku sadarbību starp Komisiju, Parlamentu un dalībvalstīm. Galvenokārt ir nepieciešams labāk veicināt iedzīvotāju un uzņēmumu informētību par tā pastāvēšanu un stiprināt sadarbību starp valsts, reģionālajām un pašvaldību iestādēm. Lielāka nozīme būtu jāpiešķir arī to valsts ierēdņu mācībām, kuri strādā šajā jomā, piemēram, SOLVIT tīkla darbinieku mācībām, kuras, kā Komisijas paziņojumā ir uzsvērts, arī būtu jāizstrādā, izmantojot Eiropas Sociālā fonda līdzekļus.

Es balsoju par ziņojumu, jo uzskatu, ka SOLVIT tīkla stiprināšana var patiesi palīdzēt uzlabot iekšējā tirgus tiesisko regulējumu, kuru mēs tik ļoti cenšamies veidot. Datu pārredzamības veicināšana ar interaktīvu tiešsaistes datubāzi palielina izpratni par standartiem, ļauj problēmas atrisināt ātrāk un palielina uzticēšanos tirgus operatoriem.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Komisijas un dalībvalstis izveidoja SOLVIT tīklu, lai ārpustiesas ceļā atrisinātu visas problēmas, ar kurām sabiedrības locekļi un uzņēmumi saskaras tiesību aktu nepareizas piemērošanas rezultātā attiecībā uz iekšējo tirgu.

Šis tīkls ir pierādījis sevi kā efektīvu risinājumu problēmām, taču plaša sabiedrība to joprojām izmanto pārāk maz. Šā iemesla dēļ Komisija plāno veicināt ātru un pilnīgu SOLVIT tīkla piemērošanu, palielinot pārredzamību, lai pārvarētu šķēršļus pārvietošanās brīvībai un nodrošinātu sabiedrību ar informāciju par tās tiesībām, un īstenotu iekšējā tirgus potenciālu.

Paturot to prātā, Komisija mudina dalībvalstis pienācīgi veicināt SOLVIT tīklu sabiedrībā un starp uzņēmumiem, ņemot vērā tā spējas un pievienoto vērtību.

Sakarā ar to, ka daudzas problēmas, kuras varētu risināt, izmantojot SOLVIT tīklu, šobrīd tiek risinātas tiesā un tādējādi palielinās sabiedrības locekļu un uzņēmumu iztērētais laiks un nauda, un ņemot vērā, ka SOLVIT tīkls varētu nodrošināt alternatīvu un ātrāku un efektīvāku risinājumu juridiskiem strīdiem, es uzskatu, ka pilnīgi funkcionējoša SOLVIT tīkla izveidošana uzlabos iekšējā tirgus darbības principus, kā arī sabiedrības locekļu un uzņēmumu interešu un tiesību aizsardzību.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) SOLVIT tīkls sāka darbību 2002. gada jūlijā, kad Komisija un dalībvalstis to izveidoja, lai ātri, bez maksas un bez tiesvedības risinātu problēmas, ar kurām saskaras iedzīvotāji un uzņēmumi iekšējā tirgus tiesību aktu nepareizas piemērošanas rezultātā.

Visas ES dalībvalstis, kā arī Norvēģija, Īslande un Lihtenšteina ir izveidojušas SOLVIT centrus valstu līmenī, kuri lielākoties ir integrēti to attiecīgajās ekonomikas vai ārlietu ministrijās. Šie centri sadarbojas tieši, izmantojot elektronisko datubāzi, lai atrastu ātrus un pragmatiskus risinājumus sūdzībām, kuras iesniedz iedzīvotāji un uzņēmumi.

Dalībvalstīm intensīvāk jāsniedz informācija iedzīvotājiem un uzņēmumiem par viņu tiesībām iekšējā tirgū, tādējādi ļaujot tiem izmantot šīs tiesības. SOLVIT sniegtie pakalpojumi jādara zināmi iedzīvotājiem un uzņēmumiem efektīvā veidā.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) SOLVIT tīkls, kura mērķis ir rast efektīvu risinājumu iekšējā tirgus problēmām, ir risinājis šīs problēmas ļoti veiksmīgi. SOLVIT tīkls tika izveidots 2002. gadā, lai risinātu problēmas, ar kurām saskaras iedzīvotāji un uzņēmumi Eiropas tiesību aktu nepareizas piemērošanas rezultātā attiecībā uz iekšējo tirgu.

SOLVIT tīkls aizstāj tiesas, efektīvākā un mazāk birokrātiskā veidā atrodot risinājumus 10 nedēļu laikā. Tomēr pieaugošā iesniegto sūdzību plūsma ir izraisījusi nepilnības vairākās SOLVIT atbildēs uz tām. Tas nozīmē, ka ir ļoti svarīgi censties palielināt cilvēku un finanšu līdzekļus, kā arī organizēt atbilstošas SOLVIT tīkla ierēdņu mācības, lai viņi efektīvāk varētu izskatīt iesniegtās sūdzības, kuru skaits arvien pieaug.

Rovana Plumb (S&D), rakstiski. – (RO) Iekšējais tirgus piedāvā iedzīvotājiem un uzņēmumiem ļoti daudz iespēju. Iekšējais tirgus kopumā darbojas labi. Tomēr dažreiz var gadīties arī kļūdas.

SOLVIT ir tīkls problēmu atrisināšanai, kurā ES dalībvalstis sadarbojas, lai, neizmantojot tiesvedību, atrisinātu problēmas, kuras rodas, valsts iestādēm neatbilstoši piemērojot iekšējā tirgus tiesību aktus. SOLVIT centrs ir katrā Eiropas Savienības dalībvalstī, kā arī Norvēģijā, Īslandē un Lihtenšteinā.

Es balsoju par šo ziņojumu, lai atbalstītu SOLVIT centru darbu tādu sūdzību izskatīšanā, kuras iesniedz gan iedzīvotāji, gan uzņēmumi.

Robert Rochefort (ALDE), rakstiski. – (FR) Šķiet, ka iekšējais tirgus, uz kuru attiecas vairāk nekā 1 500 bieži vien sarežģītu dokumentu, eiropiešiem ir diezgan neizprotams, „liels izgudrojums”, kura „iedarbināšana” ne vienmēr tiek pareizi īstenota dalībvalstīs (es īpaši gribu akcentēt tieši profesionālās kvalifikācijas atzīšanu). Tādējādi SOLVIT ir izrādījies vērtīgs līdzeklis: šis kooperatīvais tīkls ir patiesi atbalsta dienests patērētājiem un uzņēmējiem jautājumos, kas attiecas uz vienoto tirgu, un vairākus gadus ir neformāli atrisinājis problēmas, kas rodas, valsts iestādēm nepareizi piemērojot iekšējā tirgus tiesību aktus. Es balsoju par ziņojumu par SOLVIT.

Lai gan ir lieliski panākumi rādītāji (sekmīgs atrisinājums vairāk nekā 80 % lietu) un lai gan SOLVIT ir ātrs, ārpustiesas un bezmaksas risinājums kompensācijas saņemšanas problēmai, tomēr plašākai sabiedrībai tas joprojām ir diezgan mazpazīstams. Mums ir jādara vairāk, lai palielinātu tā popularitāti. Visbeidzot ar nožēlu jāsaaka, ka dažās dalībvalstīs, tostarp manā, SOLVIT centram ir ļoti slikts budžeta un personāla nodrošinājums. Ir pienācis laiks, manuprāt, dalībvalstīm novērtēt, cik šie centri ir lietderīgi, un nodrošināt līdzekļus to pienācīgai darbībai.

Bart Staes (Verts/ALE), rakstiski. – (NL) Bušoi kunga ziņojums par SOLVIT ir ļoti nozīmīgs. Pildot deputāta pienākumus, ar mani vairākas reizes nedēļā sazinās iedzīvotāji un bieži jautā ļoti personīgus un konkrētus jautājumus par Kopienas tiesību aktu darbību. Es bieži varu palīdzēt viņiem nekavējoties, aicinot vērsties SOLVIT.

Ziņojumā, kuru mēs šodien pieņemām, skaidri izklāstīts šā instrumenta labums. Ziņojums ir ļoti līdzsvaroti izstrādāts dokuments, jo tas nepārprotami norāda, kādi pasākumi jāveic, lai uzlabotu šo instrumentu. Noteikti ir nepieciešama laba mediju stratēģija, lai palielinātu informētību par SOLVIT. Šajā jomā ieguldījumu var dot unikālas interneta adreses pieejamība.

Ir skaidrs, ka jāturpina palielināt SOLVIT efektivitāti. To patiesi var izdarīt, veicinot sadarbību starp ierēdņiem, kuriem ir pietiekami augsts zināšanu līmenis. Būtisks ir arī dalībvalstu ieteikums palielināt SOLVIT centru personālu, lai valstu līmenī attīstītu administratīvo kapacitāti dažādās ministrijās. Visu SOLVIT centru uzdevumam ir jābūt atbildēt uz jautājumiem ātri un ierosināt reālus risinājumus, jo šīm mērķim SOLVIT tika izveidots.

Viktor Uspaskich (ALDE), rakstiski. – (LT) Referent, dāmas un kungi! Es atbalstu šo iniciatīvu un pilnīgi piekrītu SOLVIT tīkla stiprināšanai un tā darbības paplašināšanai. Nevajadzētu taupīt finanses, lai informācija par šīs Eiropas struktūras darbību un iespējām tiktu izplatīta valstu plašsaziņas līdzekļos, internetā vai televīzijas programmās. Tomēr varu pateikt jums visiem, ka pastāv dubultstandarti: tiesiskais regulējums netiek piemērots vienādi un ir pat dažādi sodi par vienu un to pašu darbību.

Anna Záborská (PPE), rakstiski. – (FR) SOLVIT tika izveidots, lai atrisinātu problēmas, ar kurām saskaras iedzīvotāji un uzņēmumi tiesību aktu nepareizas piemērošanas rezultātā iekšējā tirgū. Visas dalībvalstis, kā arī Norvēģija, Īslande un Lihtenšteina ir izveidojušas valsts SOLVIT centrus. Tie sadarbojas tieši, lai izstrādātu ātrus un pragmatiskus risinājumus iedzīvotāju un uzņēmumu problēmām, ar kurām tie vēršas SOLVIT. Šiem centriem ir vajadzīga pareiza juridiska konsultācija par iesniegto problēmu juridisko pamatotību un ierosinātajiem risinājumiem. Viņiem ir iespēja saņemt juridisku konsultāciju gan pašā centrā, gan kompetentajā administratīvajā iestādē. Ja kopīgi izskatāmās lietās ir juridiskā atzinuma atšķirības, sarežģīti juridiski jautājumi vai vienkārši savā valstī nav pienācīgas piekļuves juridiskajām konsultācijām, SOLVIT centri bieži pēc padoma vēršas Komisijā. Dalībvalstīm jānodrošina, lai centriem būtu pienācīga piekļuve juristu slēdzieniem savā administratīvajā iestādē. Komisijai pēc pieprasījuma būtu ātrāk jāsniedz centriem neformālie juridiskie slēdzieni. Es atzinīgi vērtēju dalībvalstu apņemšanos pārraudzīt Eiropas tiesību aktus un to piemērošanu. Nevajadzētu būt tā, ka Eiropas likumdevējiem jāīsteno tiesību akti, kuri vairāk rada problēmas, nekā tās risina.

Ziņojums: Bairbre de Brún (A7-0082/2009)

Liam Aylward (ALDE), rakstiski. – (GA) Mums ir ļoti augsti dzīvnieku veselības prasību standarti Īrijā, un tāpēc es balsoju par šo svarīgo ziņojumu, kas aizsargās dzīvnieku veselības statusu Īrijā. Ziņojuma ierosinājums

par pārejas pasākuma pagarināšanu attiecībā uz pārvietošanu līdz 2011. gada decembrim ir nepieciešams un laikus ierosināts.

Minētie noteikumi izveido vispārēju sistēmu to lolojumdzīvnieku (kaķu, suņu un balto sesku) identifikācijai, kuri ceļo starp dalībvalstīm, un visiem dzīvniekiem būs jābūt pasei, kurā apliecināta vakcinācija pret trakumsērgu.

Šie aizsardzības pasākumi ir nepieciešami, jo veselības standarti Īrijā pašlaik ir ļoti augsti, tādēļ valsts ir brīva no trakumsērgas, noteiktu sugu ērcēm un plakantārpiem, kuri var apdraudēt gan cilvēku, gan dzīvnieku veselību.

Jan Březina (PPE), rakstiski. – (CS) Priekšsēdētājas kundze, es balsoju par ziņojumu par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes rezolūcijai par veterinārajiem nosacījumiem lolojumdzīvnieku nekomerciālai pārvietošanai, lai gan es nepiekrītu visam priekšlikuma tekstam. Esmu īpaši nobažījies, ka tas paredz pagarināt pārejas periodu, kura laikā suņu un kaķu ievēšanai Īrijā, Maltā, Somijā, Zviedrijā un Apvienotajā Karalistē ir noteiktas stingrākas prasības. Piemēram, Malta, Īrija un Apvienotā Karaliste lūdz, lai suņiem un kaķiem veiktu papildu pārbaudes attiecībā uz ērcēm, un tas ir jāapliecina arī šo dzīvnieku pasē. Šis ir jau otrais pārejas perioda pagarinājums, ko es uzskatu par ļoti nepamatotu no ES likumdošanas prakses viedokļa. Komisijai būtu, cik drīz vien iespējams, jāizvērtē iespēja paplašināt vispārējo režīmu, ietverot dalībvalstis, uz kurām pašlaik attiecas pārejas režīms, un šajā nolūkā tai būtu jālūdz, lai Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde sagatavotu konsultatīvu atzinumu. Esmu pārliecināts, ka atkārtota pārejas perioda pagarināšana nav Eiropas iedzīvotāju interesēs. Iepriekš minēto dalībvalstu pašreizējās atšķirības aizsardzības pasākumos, piemēram, atšķirīgais laika ierobežojums potēm un seroloģiskajiem testiem un dažādi termiņi pretparazītu pārbaudēm, apgrūtina un sadārdzina ceļošanu ES kopā ar lolojumdzīvniekiem.

Robert Dušek (S&D), rakstiski. – (CS) Kopienas tiesību akti reglamentē lolojumdzīvnieku nekomerciālu pārvietošanu Kopienā un izveido tā saukto vispārējo režīmu, saskaņā ar kuru suņiem, kaķiem un baltajiem seskiem, kas tiek pārvietoti starp ES dalībvalstīm, ir jābūt identifikācijas dokumentam un informācijai par obligāto vakcinēšanu pret trakumsērgu un pārslimotajām slimībām. Ar Regulu (EK) Nr. 998/2003 nosaka arī tā saukto pārejas režīmu, kura laikā dalībvalstis var piemērot stingrākas prasības attiecībā uz dzīvnieku ievēšanu un pārvietošanu to teritorijā. Lielbritānijā īpaši ievērojami izmanto šo izņēmumu. Komisija ierosina pagarināt izraudzīto pārejas režīmu līdz 2011. gada 31. decembrim, un referente *de Brun* kundze atbalsta šo pagarinājumu. Ņemot vērā to, ka kompromiss ir panākts gan Padomes, gan ENVI komitejā un šis ziņojums ir tā daļa, es balsoju par tā pieņemšanu.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Regula (EK) Nr. 998/2003, kuru Komisija ierosina grozīt, nosaka saskaņotas normas lolojumdzīvnieku nekomerciālai pārvietošanai Eiropas Savienības iekšienē, kā arī to ievēšanai. Tomēr tā paredz pagaidu sistēmu, saskaņā ar kuru dažas dalībvalstis var piemērot stingrākus nosacījumus dažu slimību, piemēram, trakumsērgas, ehinokokozes, un ērcu invāzijas gadījumos.

Lai gan lolojumdzīvnieku brīva pārvietošana Eiropas Savienībā ir svarīga, es vēlreiz atkārtāju savu pārliecību, ka ir būtiski, lai šie lolojumdzīvnieki atbilstu visiem higiēnas kritērijiem un neradītu risku cilvēku vai dzīvnieku veselībai.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Šajā ziņojumā izklāstīti noteikumi par lolojumdzīvnieku pārvietošanu Eiropas teritorijā un par to, kā to darīt saskaņā ar mērķi novērst slimību, jo īpaši trakumsērgas, izplatīšanos.

Brīva pārvietošanās ir viens no galvenajiem Eiropas vienotā tirgus pilāriem. Šis jautājums ir īpaši attiecināms uz iedzīvotājiem Eiropā bez robežām, kurā vērojama palielināta lolojumdzīvnieku pārvietošana starp dalībvalstīm.

Mēs visi piekrītam, ka ir jābūt iespējai ceļot ar lolojumdzīvniekiem, bet mēs visi arī piekrītam, ka tas jāveic saskaņā ar noteiktajiem sabiedrības veselības aizsardzības kritērijiem, lai nodrošinātu cilvēku un dzīvnieku veselības augstāku aizsardzības līmeni.

Tādēļ es atzinīgi vērtēju vispārējo pasu sistēmu, kas saskaņos higiēnas pasākumus un kontroli, kas veicina lolojumdzīvnieku brīvu apriti.

Ziņojums paredz arī pārejas pasākumus līdz 2011. gadam, lai dažas valstis var sagatavoties, izveidojot vajadzīgo infrastruktūru.

Ian Hughton (Verts/ALE), rakstiski. – Es balsoju par *de Brún* kundzes ziņojumu. Pārvietošanās brīvība, kas ir vienotā tirgus pamatā, nozīmē to, ka tas ir svarīgs jautājums lielai daļai iedzīvotāju visā Eiropā. Arī sabiedrības un dzīvnieku veselības jautājumi ir ļoti svarīgi, un es uzskatu, ka referente ir paveikusi labu darbu, panākot līdzsvaru..

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Dzīvnieku veselības prasības, kuras piemērojamas lolojumdzīvnieku nekomerciālai pārvietošanai pāri robežām, ir izstrādātas tāpēc, lai nodrošinātu cilvēku un dzīvnieku veselības lielāku aizsardzību un lielā mērā atvieglotu lolojumdzīvnieku ceļošanu kopā ar īpašniekiem. Ja attiecīgie noteikumi tiks ievēroti un ceļojuma laikā Kopienas teritorijā būs līdzīgs sertifikāts par vakcināciju pret trakumsērgu un pilnvarota veterinārārsta veikta imūnsistēmas reakcijas analīze uz šo vakcīnu, tas atvieglos lolojumdzīvnieku nekomerciālu pārvietošanu..

Raúl Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – (ES) Es balsoju par šo svarīgo ziņojumu, jo, to darot, mēs atbalstām Komisijas priekšlikumu par pārejas režīma pagarinājumu attiecībā uz trakumsērgu, un tas nozīmē, ka režīma beigas sakrīt ar laiku, kad Eiropas Komisija paredz izbeigt ES finansējumu vakcinācijas programmai, lai dažās dalībvalstīs izskaustu meža trakumsērgu, kas ir galvenā trakumsērgas problēma Eiropas Savienībā. Turklāt Komisija ir izvēlējusies rūpīgi piesardzīgu pieeju, dodot priekšroku profilaksei un papildu veselības apsvērumiem, kas saistīti ar iekšējo tirgu un lolojumdzīvnieku brīvu apriti. Komisija ir salīdzinājusi un izskatījusi dažādus politikas risinājumus, ņemot vērā Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes (EFSA) dažādos viedokļus. Ierosinātais pārejas režīma beigu termiņš ļaus pārveidot infrastruktūru un pakāpeniski mācīt personālu pielāgoties jaunajai situācijai.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), rakstiski. – Es atzinīgi vērtēju šo ziņojumu, kas ne tikai ļaus dalībvalstīm turpināt īstenot pasākumus aizsardzībai pret trakumsērgas izplatīšanos, bet arī nodrošinās, lai lolojumdzīvnieku aprīte arī pēc 2011. gada visā Eiropā būtu brīva un droša. Dažu valstu izņēmuma pagarinājums līdz 2011. gadam ļaus tām turpināt testus un veselības pārbaudes attiecībā uz tādām slimībām kā trakumsērga. Šis pārejas periods ir nozīmīgs solis ceļā uz lolojumdzīvnieku brīvu un drošu pārvietošanu Eiropas Savienībā.

Es vēlētos apsveikt visus tos, kas strādāja, lai nodrošinātu vienošanos par jauno komitoloģijas procedūru. Tas ir labs kompromiss, kas ļaus efektīvi reaģēt, ja dalībvalstu bažas par citu slimību izplatīšanos būs pamatotas. Tā arī nodrošina, ka, izmantojot deleģētās pilnvaras, Komisija apspriedīsies ar dažādiem speciālistiem — Komisijas, dalībvalstu, privātajiem un Eiropas Parlamenta ekspertiem. Mums ir jānodrošina, lai šīs saistības tiktu apstiprinātas. Plašākā kontekstā mēs esam saņēmuši rakstiskus apliecinājumus, ka šis ziņojums nebūs precedents, lai nākotnē izmantotu deleģētās pilnvaras. Tajā ņemtas vērā Parlamenta bažas par precedentu veidošanu jaunajai komitoloģijas procedūrai saskaņā ar Lisabonas līgumu.

Ziņojums: Carlos Coelho (A7-0015/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – (LT) ES stratēģija 2020. gadam ir dokuments, kas piedāvā daudz cerību. Pēdējā laikā daudz runā par ES ekonomikas atveseļošanu, bet lielākajā daļā dalībvalstu krīzes beigas vēl nav redzamas. Publiskā diskusija par krīzi aplūko tikai valsts finanšu stāvokli, lai gan strauji augošais bezdarbs dažās dalībvalstīs jau ir sasniedzis kritisko līmeni. Ir dīvaini dzirdēt ES augsta līmeņa ierēdņus slavējam dažas valdības par viņu lielisko darbu, ja katru mēnesi bezdarbnieku skaits šajās valstīs katastrofāli pieaug, sociālās garantijas tiek samazinātas un cilvēku skaits, kuri dzīvo zem nabadzības līmeņa, palielinās. Šādās valstīs cilvēkiem kļūst ļoti grūti saprast, vai Eiropas Savienība īsteno nabadzības samazināšanas politiku vai faktiski palielina nabadzību sociālajā jomā. Manuprāt, valdībām, kas nav varējušas atrisināt pat bezdarba stabilizācijas problēmas, nebūtu jāsaņem nepelnītas uzslavas. Eiropas Komisijai būtu jāuzņemas lielāka atbildība un atbildīgi jāuzrauga valstu valdību krīzes vadības plānu izpilde, vienlaikus ļoti skaidri izvērtējot šādu reformu ietekmi uz iedzīvotājiem.

Regina Bastos (PPE), rakstiski. – (PT) Šengenas līgums ir līgums starp Eiropas valstīm par personu brīvas pārvietošanās politiku Šengenas zonā. Jebkura persona, kurai ir dokuments, kas pierāda, ka tā likumīgi uzturas dalībvalstī, jābūt iespējai brīvi pārvietoties teritorijā, kurā nav iekšējo robežu.

Tomēr ne visas valstis vēl ievēro pienākumu izsniegt uzturēšanās atļauju trešo valstu valstspiederīgajiem, kuriem ir izsniegta šāda veida ilgtermiņa uzturēšanās vīzas. Šā iemesla dēļ tā ir pretruna, ja studentam, kurš ieguvis vīzu, lai studētu Portugālē, nav iespējas doties, piemēram, uz Beļģiju, lai iegūtu informāciju no specializētās bibliotēkas disertācijas rakstīšanai.

Tādēļ es balsoju par šo ziņojumu, paturot prātā, ka ir svarīgi veicināt brīvu pārvietošanos Šengenas zonā trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri likumīgi dzīvo vienā no dalībvalstīm, pamatojoties uz ilgtermiņa D tipa

vīzu, ko izsniegusi šī dalībvalsts. Es apsveicu referentu *Coelho* kungu, ka viņš vēlreiz spēja panākt vienošanos pirmajā lasījumā, kas ļaus šo situāciju atrisināt pirms Vīzu kodeksa stāšanās spēkā nākamajā mēnesī.

Vilija Blinkevičiūtē (S&D), rakstiski. – (LT) Es balsoju par šīs regulas jaunajiem grozījumiem, ņemot vērā, ka līdz šim trešo valstu valstspiederīgie, kuriem ir ilgtermiņa uzturēšanās vīzas, saskārās ar problēmām saistībā ar brīvas pārvietošanās ierobežojumiem. Viņi nav varējuši brīvi ceļot no vienas ES dalībvalsts uz citu un pat saskārās ar grūtībām atgriezties savā dzimtajā valstī. Šī regula attiecas uz līdzvērtības principu starp uzturēšanās atļaujām un īstermiņa uzturēšanās vīzām, ko izsniedz dalībvalstis, kuras pilnīgi piemēro Šengenas *acquis* ilgtermiņa uzturēšanās vīzām. Jāuzsver, ka ilgtermiņa uzturēšanās vīzai būtu jābūt tādai pašai ietekmei kā uzturēšanās atļaujai attiecībā uz brīvu pārvietošanos Šengenas zonā bez iekšējām robežām. Es vēlētos pievērst uzmanību tam, ka ir ļoti svarīgi, lai, vienkāršojot trešo valstu valstspiederīgo pārvietošanos Šengenas zonā, drošības garantijas dalībvalstīs nebūtu pārkāptas. Šīs regulas īstenošanai nevajadzētu mazināt drošību, jo tā paredz valstu pienākumu pārbaudīt personas datus Šengenas Informācijas sistēmā pirms ilgtermiņa uzturēšanās vīzas izsniegšanas un, ja nepieciešams, pieprasīt citai ES dalībvalstij informāciju par šo personu. Līdz šim tas tika darīts, tikai izsniedzot uzturēšanās atļaujas.

Marielle De Sarnez (ALDE), rakstiski. – (FR) Es atzinīgi vērtēju šīs regulas pieņemšanu ar ļoti lielu balsu vairākumu — ar 562 balsīm par, 29 pret un 51 atturoties. No šā brīža jebkurš trešās valsts pilsonis, kuram ir ilgtermiņa uzturēšanās vīza, ko izsniegusi dalībvalsts, varēs ceļot uz citām dalībvalstīm uz trim mēnešiem jebkurā sešu mēnešu periodā ar tādiem pašiem nosacījumiem kā uzturēšanās atļaujas turētājs. Tas ir pasākums, kuru ir gaidījuši daudzi studenti un pētnieki, piemēram, tie, kuri piedalās Eiropas apmaiņas programmās (*Erasmus Mundus*). Tas ir solis uz priekšu, lai padarītu Eiropas Savienību par pievilcīgāku galamērķi studentiem, mācību spēkiem un pētniekiem no trešām valstīm. Turklāt to var uzskatīt par Eiropas Parlamenta prasības atgādinājumu dalībvalstīm veikt pasākumus, lai nākotnē ieviestu vīzas, kas īpaši paredzētas studentiem, kuri piedalās apmaiņas programmās. Tomēr man ir žēl, ka Apvienotā Karaliste, Īrija un Dānija nav pieņēmušas šo regulu un to nepiemēros, lai gan šīs valstis piesaista lielu skaitu ārvalstu studentu un pētnieku, kuri atrodas Šengenas zonā.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Eiropas telpas bez robežkontroles izveide ar Šengenas līgumu bija nozīmīgs pasākums, veidojot atvērtu iekšējo tirgu ar personu un preču brīvu pārvietošanos.

Šā paša iemesla dēļ šā nolīguma pamatā ir ļoti svarīgais mērķis atļaut personu brīvu pārvietošanos zonā, kurā nav iekšējo robežu. Tāpēc mums šķiet absurdi, ka šajā zonā nedrīkst brīvi pārvietoties persona, kura nav no ES, bet kurai ir ilgtermiņa uzturēšanās vīza, ko izdevusi viena no valstīm, kura ir Šengenas līguma puse.

Referenta minētie piemēri, šķiet, ir pierādījums absurdaī situācijai, kuru šī sistēma veido praksē. Šā iemesla dēļ es piekritu Komisijas priekšlikumam Parlamenta ierosinātajā redakcijā, lai ilgtermiņa uzturēšanās vīzām būtu tāds pats statuss kā uzturēšanās atļaujām, tā nodrošinot to turētājiem brīvu pārvietošanos.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Pirmkārt, es atzinīgi vērtēju šā ziņojuma lielisko kvalitāti. Saskaņā ar Kopienas spēkā esošajiem tiesību aktiem trešo valstu valstspiederīgajiem, kuriem ir ilgtermiņa uzturēšanās vīza (vīza, ar kuru atļauts uzturēties ilgāk nekā trīs mēnešus), nav atļauts savas uzturēšanās laikā ceļot uz citām dalībvalstīm vai ceļot tranzītā caur citu dalībvalstu teritoriju, atgriežoties uz savu izcelsmes valsti, jo par to nav noteikumu Šengenas konvencijā.

Jaunie ierosinātie noteikumi nozīmē, ka ilgtermiņa uzturēšanās vīzai būs tāda pati ietekme kā uzturēšanās atļaujai attiecībā uz brīvu pārvietošanos Šengenas zonā bez iekšējām robežām vai ka personai, kurai ir ilgtermiņa uzturēšanās vīza, ko izsniegusi dalībvalsts, būs atļauts doties uz citām dalībvalstīm trīs mēnešus jebkuru sešu mēnešu laikā un ar tādiem pašiem nosacījumiem kā uzturēšanās atļaujas turētājam.

Lai šī sistēma darbotos, ir jābūt kontrolei, kas būtu līdzvērtīga tai, kura šobrīd darbojas citās jomās, lai nodrošinātu labu saziņu starp dalībvalstīm un saskaņotību starp ilgtermiņa uzturēšanās vīzu, uzturēšanās atļauju izsniegšanu un Šengenas Informācijas sistēmas brīdinājumiem.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Tas ir labi, ka ārvalstnieki, kam ir ilgtermiņa uzturēšanās vīza, ko izdevusi kāda dalībvalsts, var ceļot uz citām dalībvalstīm vismaz trīs mēnešus jebkuru sešu mēnešu laikā un pamatojoties uz tādiem pašiem nosacījumiem kā uzturēšanās atļaujas turētājs. Tā kā šis ir galvenais jautājums regulā, uz kuru attiecas šis ziņojums, mēs balsojam „par”.

Kā zināms, pašlaik saskaņā ar Kopienas spēkā esošajiem tiesību aktiem trešo valstu valstspiederīgajiem, kam ir ilgtermiņa uzturēšanās vīzas un kas varētu būt, piemēram, studenti, kuri vēlas doties mācību ekskursijā

uz citu dalībvalsti, zinātnieki, mācību spēki, trešo valstu pilsoņu un ES pilsoņu ģimenes locekļi, nav atļauts doties uz citām dalībvalstīm savas uzturēšanās laikā vai ceļot tranzītā caur citām dalībvalstīm, atgriežoties uz savu izcelsmes valsti, jo tā ir situācija, kas nav paredzēta Šengenas līgumā.

Jaunie noteikumi, kas tagad ir apstiprināti, nozīmēs, ka personai, kurai ir ilgtermiņa uzturēšanās vīza (vīza, ar kuru atļauts uzturēties ilgāk nekā trīs mēnešus, jeb D tipa vīza), ir tādas pašas tiesības kā uzturēšanās atļaujas turētājam attiecībā uz brīvu pārvietošanos Šengenas zonā.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Mēs balsojam pret *Coelho* kunga ziņojumu. Patiesi, atļaut ilgtermiņa uzturēšanās vīzas, proti, vīzas, kuras termiņš ir vairāk nekā seši mēneši, turētājiem automātiski gūt labumu no pārvietošanās brīvības visās Šengenas zonas valstīs, it kā tie būtu uzturēšanās atļaujas turētāji, ir bezatbildīgi. Jūsu piemēri ir maldinoši. Nav svarīgi, vai mēs runājam par studentiem, kas vēlas apmeklēt Eiropas galvaspilsētas (izņemot Londonu, Dublinu un Kopenhāgenu, kas atrodas ārpus Šengenas teritorijas), zinātniekiem, kuru pētījumu paredzētais ilgums ir mazāks par gadu, vai emigranti bez atbilstošas uzturēšanās un darba atļaujas — tas viss nav svarīgi un ir tikai iegansts.

Faktiski šis pasākums ir vēl viens noliegums valstu suverēnajām tiesībām izlemt, kurš var vai nevar, ar kādiem nosacījumiem un uz cik ilgu laiku ieeļot to teritorijā. Standartizējot tiesības, galu galā ilgtermiņa uzturēšanās vīzas kļūst pilnīgi bezjēdzīgas un veicina automātisku iedzīvotāja statusu — tādu, kas tiek piešķirts no brīža, kad persona vēlas doties uz Eiropu vairāk nekā uz trim mēnešiem ar mērķi, kas nav tūrisms. Tas ir nepieņemami.

Sylvie Guillaume (S&D), rakstiski. – (FR) Es atbalstīju *Coelho* kunga ziņojumu par to personu pārvietošanās brīvību, kurām ir ilgtermiņa uzturēšanās vīzas, jo es uzskatu, ka svarīgāk par jautājumiem, kas attiecas uz administratīvajām formalitātēm, ir tas, lai, piemēram, jaunajiem ārvalstniekiem, kas dodas studēt mūsu valstīs, nebūtu jādzīvo tikai vienā valstī, bet būtu iespējams brīvi ceļot no vienas valsts uz citu, lai studētu vai atklātu Eiropas kultūras daudzveidību un bagātību. Atšķirībā no tiem, kas izvirza jautājumu par drošību un cīņu pret nelegālo imigrāciju, mums šeit, tāpat kā citur, ir jāizstāv nepieciešamība attīstīt zināšanu sabiedrību Eiropā.

Ian Hudgton (Verts/ALE), rakstiski. – Es atbalstīju balsojumā par *Coelho* kunga ziņojumu, jo tas attiecas uz Šengenas līguma aspektiem, kas nav piemērojami Skotijā.

Véronique Mathieu (PPE), rakstiski. – (FR) Pirmkārt, es vēlos pateikties *Coelho* kungam par ziņojuma kvalitāti un patieso kompetenci, kuru viņš parāda visā savā darbā par vīzu jautājumiem. Šīs regulas pieņemšana ir nepieciešama un steidzama. Tā ir nepieciešamība, jo, ņemot vērā ārkārtīgi pretrunīgo praksi dalībvalstīs, kuras ilgtermiņa uzturēšanās vīzu vietā vairs neizdod uzturēšanās atļaujas, mēs nonākam absurdās situācijās, kad trešās valsts pilsonis, kas likumīgi uzturas ES teritorijā, pamatojoties uz D tipa vīzu, nevar ceļot citās dalībvalstīs Šengenas līguma teritorijā. Šī prakse rada nevajadzīgus šķēršļus ceļošanai Šengenas zonā un ir pretrunā Šengenas *acquis* filozofijai. Šā teksta pieņemšana ir steidzama, ņemot vērā arī gaidāmo Kopienas Vīzu kodeksa stāšanos spēkā, kas atceļ D + C tipa vīzas. Šajā ziņojumā izvirzītā prasība izmantot Šengenas Informācijas sistēmu, apstrādājot D vīzas pieprasījumus, nodrošinās augstu drošības līmeni Šengenas zonā, turklāt tiks nodrošināts taisnīgs un līdzsvarots risinājums situācijām, kuras vairs nedrīkst rasties nākotnē.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Iepriekšējās tiesību normas, kas trešo valstu pilsoņiem, kuriem ir ilgtermiņa uzturēšanās vīza, ko piešķirusi kāda dalībvalsts, liedza ceļot uz citām dalībvalstīm, neatbilst lielākās šo iedzīvotāju daļas mobilitātes vajadzībām. Mēs runājam par studentiem, zinātniekiem, mācību spēkiem un citiem, kuriem saistībā ar viņu profesionālo un/vai akadēmisko darbu ir jāceļo starp vairākām dalībvalstīm un kuri nevarētu to izdarīt saskaņā ar spēkā esošajiem tiesību aktiem.

Šādā veidā šīs izmaiņas labo anomālo situāciju, bet joprojām tiek ievēroti visi drošības noteikumi attiecībā uz trešo valstu pilsoņu pārvietošanos ES robežās.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par šo regulu, jo uzskatu, ka tas ir apsveicams uzlabojums iepriekšējiem pasākumiem, kas ierobežoja ilgtermiņa uzturēšanās vīzu turētāju tiesības dalībvalstī. Tāpat kā sabiedrība ir dinamiska, arī Eiropas tiesību akti nedrīkst palikt nemainīgi tāpēc, ka mēs saskaramies ar jaunām problēmām un izaicinājumiem. Mums tiek doti jauni instrumenti, lai pārvaldītu jautājumus, kas saistīti, piemēram, ar brīvu pārvietošanos.

Franz Obermayr (NI), rakstiski. – (DE) Šā ziņojuma mērķis ir trešo valstu valstspiederīgajiem, kuriem ir ilgtermiņa uzturēšanās D tipa vīzas, ievērojami atvieglot brīvu pārvietošanos visā Kopienā. To darot, pilnīgi

tiek ignorēts tas, ka tam būtu jābūt dalībvalstu kompetencē — izlemt, vai un kuru trešo valstu pilsoņiem ir atļauts iebraukt valstī un kam ieceršana būtu liegta. Tieši šā iemesla dēļ es balsoju pret ziņojumu.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Es, tāpat kā mana grupa, balsoju par šo ziņojumu, jo tas norāda, ka attiecībā uz šo sistēmu priekšlikumu mērķis ir trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri likumīgi uzturas kādā dalībvalstī, atvieglot pārvietošanos Šengenas zonā, pamatojoties uz D ilgtermiņa uzturēšanās vīzu, ko izdevusi minētā dalībvalsts. Tie ir paredzēti, lai reaģētu uz situācijām, kad dalībvalstis dažādu iemeslu dēļ nespēj laikus izsniegt uzturēšanās atļaujas trešo valstu valstspiederīgajiem, kas uzturas to teritorijā, un paplašinātu esošo līdzvērtības principu starp uzturēšanās atļauju un īstermiņa uzturēšanās C vīzu, ietverot ilgtermiņa uzturēšanās D vīzu.

Tādējādi ilgtermiņa uzturēšanās vīzai būs tāda pati ietekme kā uzturēšanās atļaujai attiecībā uz pārvietošanos Šengenas zonā. Tas dos iespēju ikvienam, kam ir dokuments, kurš apliecina, ka viņš likumīgi uzturas kādā dalībvalstī, brīvi pārvietoties Šengenas teritorijā īsos laikposmos, kas nepārsniedz trīs mēnešus jebkurā pusgadā.

Nuno Teixeira (PPE), rakstiski. – (PT) Personu brīva pārvietošanās ir viens no Eiropas Savienības pamatprincipiem, un Šengenas zona tika izveidota, lai efektīvi īstenotu šo mērķi praksē. Eiropas Tautas partijas grupa, kurai es piederu, vienmēr ir aizstāvējusi personu pārvietošanās brīvības principu, ievērojot principu, ka noteikumiem un vienotām procedūrām attiecībā uz vīzu un uzturēšanās atļauju izsniegšanu un robežkontroli ir jābūt Šengenas koncepcijas daļai.

Šajā saistībā es atbalstu jaunus pasākumus, kas pieņemti, ņemot vērā faktu, ka dažreiz ir apgrūtināta trešo valstu valstspiederīgo brīva pārvietošanās, proti, ceļošana uz citām dalībvalstīm Šengenas zonā tiem dalībvalsts iedzīvotājiem, kas dalībvalstī uzturas, pamatojoties uz D tipa ilgtermiņa uzturēšanās vīzu, jo viņu vīza netiek laikus pārveidota par uzturēšanās atļauju.

Saskaņā ar šo dokumentu ekvivalences princips starp uzturēšanās atļaujām un īstermiņa uzturēšanās vīzām tagad tiks piemērots ilgtermiņa uzturēšanās vīzām. Šo iemeslu dēļ un ņemot vērā, ka pieņemtie pasākumi neskar vīzu piešķiršanas jautājumus, tostarp attiecībā uz drošību, bet ir dabiska un nepieciešama Šengenas jēdziena attīstība, es balsoju par šo dokumentu.

Ziņojums: Sophia in 't Veld (A7-0025/2010)

Liam Aylward un Pat the Cope Gallagher (ALDE), rakstiski. – (GA) *Fianna Fail* deputāti Eiropas Parlamentā, *Pat the Cope Gallagher* un *Liam Aylward* stingri iebilst pret to, kas ierosināts šajā ziņojumā attiecībā uz kopējās konsolidētās uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzes (CCCTB) angļu valodā ieviešanu.

Eiropas Ekonomisko pētījumu centrs nesen veica pētījumu par to, cik praktiski būtu ieviest kopējo konsolidēto uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi Eiropā, un pētījumā izteiktie secinājumi skaidri apliecināja, ka šāda nodokļu sistēma nebūtu darboties spējīga, praktiska vai vēlama no politiskā viedokļa.

Kopējā konsolidētā uzņēmumu ienākuma nodokļa bāze Eiropā neuzlabotu Eiropas Savienības konkurētspēju vai vienotā tirgus darbību, un turklāt CCCTB varētu traucēt arī mazajām, atvērtajām ekonomikām, piemēram, Īrijas ekonomikai. Nodokļu jautājums ir katras atsevišķas dalībvalsts kompetencē, un Īrijas valdībai ir tiesības izmantot savas veto tiesības attiecībā uz jebkuriem nodokļu pasākumiem, tostarp pret CCCTB. Šīs tiesības ir paredzētas līgumos, tostarp Lisabonas līgumā.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Efektīva preču piegādes un pakalpojumu konkurence samazina cenas, paaugstina kvalitāti un dod lielāku izvēli patērētājiem. Tā ļauj attīstīties arī tehnoloģiju inovācijām. Pētniecībai enerģētikas jomā, kā arī investīcijām infrastruktūrā, jo īpaši gāzes un elektroenerģijas tīklu savstarpējā savienošanā, ir izšķiroša nozīme konkurences veicināšanā. Apgādes drošība un reāla konkurence enerģijas tirgū ir atkarīga no savstarpējo savienojumu un enerģētikas infrastruktūras netraucētas darbības. Spēcīga konkurētspēja ir svarīga arī telekomunikāciju nozarē, kurā konkurētspējas veicināšanas pasākumos izmanto tarifu preferenču sistēmu. Lai to panāktu, ir svarīgi analizēt attiecīgos tirgus. Es pat uzsvērtu, cik svarīgi ir uzraudzīt pret konkurenci vērstu rīcību degvielas tirgū Eiropas Savienībā. Es vēlētos uzsvērt, ka atbalsta mehānismus, piemēram, valsts atbalstu, nedrīkst izmantot, lai aizsargātu valstu rūpniecību uz iekšējā tirgus un Eiropas patērētāju rēķina, un ka šie mehānismi būtu jāizmanto, lai atjaunotu ilgtspējīgu, uz zinātnes atziņām pamatotu ekonomiku.

Lara Comi (PPE), rakstiski. – (IT) Ziņojums par konkurences politiku parāda, kā uzlabot tirgus darbību Eiropas patērētāju un uzņēmumu atbalstam. Īpaša uzmanība tiek veltīta jautājumiem, kuri attiecas uz

kartelēm un patērētājiem. Cīņa pret kartelēm ir būtiska, lai nodrošinātu to, ka konkurētspējīgas sistēmas labums sasniedz galapatērētāju. Patiesi, karteli ir vainojami vienā no visnopietnākajiem konkurences tiesību aktu pārkāpumiem: operatori var palielināt cenas, ierobežot ražošanu un sadalīt tirgu savā starpā. Komisijas pienākums ir piemērot sankcijas, lai novērstu pret konkurenci vērstu rīcību, uzliekot naudas sodus karteļa dalībniekiem, atturot uzņēmumus no iesaistīšanās pret konkurenci vērsta rīcībā vai tās turpināšanas.

Ekonomiskās krīzes laikā ir protekcionisma līmeņa palielināšanās risks. Tādēļ ir jānovērš valsts iejaukšanās, kas varētu mainīt konkurences nosacījumus iekšējā tirgū, bet vienlaikus jāatzīst, ka valsts atbalsts dažkārt ir nepieciešams, lai cīnītos ar krīzi. Es balsoju „par”, jo pretkonkurences apstākļi veicina dominējošā stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu, kaitējot MVU, un tāpēc ir ļoti svarīgi, ka Eiropa dara visu iespējamo, lai sniegtu lielākas garantijas un preču aizsardzību.

Derk Jan Eppink, *ECR grupas vārdā, rakstiski*. – ECR grupa stingri atbalsta spēcīgu un efektīvu konkurences politiku, kas ir instruments gan patērētāju aizsardzībai, gan godīgas piekļuves tirgum veicināšanai. Mēs priecājamies atbalstīt Komisijas darbības, ko pēdējos gados tā ir veikusi šo mērķu sasniegšanai, jo īpaši darbības pret negodīgu valsts atbalstu.

Tāpēc mums nav saprotams, kāpēc ziņojums, kas sākotnēji bija labi sagatavots, ir kļuvis mazāk efektīvs ar nenozīmīgiem un nevēlamiem rindkopu papildinājumiem, apsteidzot finanšu uzraudzības arhitektūras sarunu iznākumu, aicinot veidot kopīgu konsolidētu uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi un kritizējot uzņēmumu tiesības pieņemt darbā līgumdarbiniekus.

Mūsu grupas locekļi iepriekš balsoja par ziņojumiem par Komisijas konkurences politiku, un mēs ceram, ka turpmāk šādi Ekonomikas un finanšu komitejas ziņojumi būs labāk sagatavoti. Mūsu atturēšanās atspoguļo šīs bažas, un šajā balsojuma skaidrojumā mēs vēlreiz paužam atbalstu Komisijas nepārtrauktajam labajam darbam konkurences jomā.

Diogo Feio (PPE), *rakstiski*. – (PT) Lielāka konkurence nozīmē lielāku izvēli Eiropas sabiedrībai un konkurētspējīgāku vidi uzņēmumiem. Piemēram, nedrīkst nodalīt ES konkurences politiku no politikas, kura attiecas uz patērētājiem. Tādējādi komitejas rīcība, lai nodrošinātu efektīvu, konkurētspējīgu vidi iekšējā tirgus centrā ir būtiska, ja mēs vēlamies nodrošināt šo mērķu sasniegšanu, lai gan var apšaubīt šīs absolūtās iestādei piešķirtās pilnvaras.

Šajā krīzes laikā pēdējos mēnešos būtiska ekonomikas atlabšanai ir atļauja piešķirt valsts atbalstu, kuru pamato nesenie notikumi. Turklāt cīņa pret kartelēm un uzņēmumu dominējošā stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu ir būtiska, ja mēs gribam garantēt godīgas konkurences klimata saglabāšanos iekšējā tirgū, ļaujot dažādiem tautsaimniecības subjektiem gūt labumu no nosacījumiem, kuri veicina to darbību.

José Manuel Fernandes (PPE), *rakstiski*. – (PT) Ekonomiskā krīze, kuras sekas mēs joprojām jūtam, prasa ārkārtas pasākumus, piemēram, valsts atbalstu. Tomēr ir jānodrošina, lai tas nevajadzīgi neizkropļotu konkurenci vai nepalielinātu budžeta deficītu un valsts parādu. Ņemot to vērā, tā piemērošana būtu saprātīgi jāapsver.

Strauji augošie valsts parāda apjomi būs slogs nākamajām paaudzēm un šķērslis ekonomikas atlabšanai un izaugsmei. Pārmērīgs parāds un budžeta deficīts ne tikai apdraud eiro stabilitāti, bet arī stipri ierobežo publiskos izdevumus tādām prioritātēm kā izglītība, veselības aprūpe, inovācijas un mērķi vides jomā.

Ņemot to vērā, glābšanas un atveseļošanas pasākumu kopums un valsts atbalsta efektivitāte ir pamatīgi jāizvērtē. Ir jāizvairās no protekcionisma un iekšējā tirgus sadrumstalotības, jo tie vājina Eiropas pozīcijas pasaules ekonomikā.

Pareizi funkcionējošs vienotais tirgus ir veselīgas ekonomikas un noteikti arī ekonomikas atveseļošanas pamats. Visbeidzot, ekonomikas politikai ir vajadzīga lielāka leģitimitāte, piešķirot Eiropas Parlamentam lielāku ietekmi, ko tam beidzot dos koplēmuma procedūra.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Konkurences politikai un efektīviem noteikumiem vienmēr ir bijusi izšķiroša nozīme visu uzņēmumu veselīgai līdzāspastāvēšanai eiro zonā. Lai gan Eiropas Savienību ir smagi skārusi nesenā pasaules ekonomikas krīze, taču spēcīgā valūta, konsekvents vienotais tirgus, stabilas publiskās finanses un droša sociālās aizsardzības sistēma ir lielā mērā palīdzējuši mums pārdzīvot krīzes ietekmi.

Tomēr dažādās dalībvalstīs izsniegtais valsts atbalsts bez jebkādam bažām par labumu Eiropas Savienībai kopumā var būtiski izkropļot konkurenci. Tāpēc ir ļoti svarīgi, lai katras dalībvalsts veiktie pasākumi cīnā

pret krīzi tiktu novērtēti, lai turpmāk ES spētu reaģēt kopīgi un saskaņoti un izvairītos no vienotā tirgus protekcionisma un sadrumstalotības. Šādas situācijas kaitē Eiropai, kas pasaules ekonomikā vēlas būt spēcīga.

Ślawomir Witold Nitras (PPE), rakstiski. – (PL) Konkurences politika ir viena no svarīgākajām Kopienas politikas jomām un bija viena no pirmajām, par kurām vienojās. Tās leģitimitāte un ieviešanas nepieciešamība tieši attiecas uz Eiropas Kopienas galveno mērķi — kopējā tirgus izveidi dalībvalstīs. Konkurences politika ir paredzēta, lai garantētu to, ka iekšējās tirdzniecības šķēršļi, kas ir atcelti kā kopējā tirgus daļa, netiktu aizstāti ar citiem pasākumiem no uzņēmumu vai valdību puses, jo tas novestu pie konkurences izkropļojumiem. Konkurences politika ir galvenokārt saistīta ar patērētāju interesēm un cenšas tiem nodrošināt ērtu piekļuvi precēm un pakalpojumiem, ko piedāvā vienotajā tirgū par cenām, kuras, cik vien iespējams, ir līdzīgas visā Savienībā. Es gribētu pievērst jūsu uzmanību nopietnai krīzei, kas skārusi Eiropu, un teikt, ka labi funkcionējošs iekšējais tirgus ir veselīgas ekonomikas atslēga un pašlaik, protams, ir galvenais elements atjaunošanas darbā, kas mūs gaida tuvākajā nākotnē.

Franz Obermayr (NI), rakstiski. – (DE) Šajā ziņojumā iekļauti daži saprātīgi priekšlikumi, piemēram, atšķirīga attieksme konkurences tiesībās pret starptautiskajiem koncerniem, no vienas puses, un mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, no otras puses. Tomēr es neuzskatu, ka ir pareizi atcelt noteikumus vai neregulēt mazumtirdzniecības cenas telesakaru nozarē. Vispār es uzskatu, ka ziņojuma saturs ir aplams, jo tajā tiek pieņemts, ka brīvais tirgus ir pilnīgi efektīvs. Tieši šā iemesla dēļ es balsoju pret šo ziņojumu.

Robert Rochefort (ALDE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par *in 't Veld* kundzes ziņojumu, kas atbalsta Komisijas 2008. gada ziņojumu par konkurences politiku. Es tiešām piekrītu šim pozitīvajam viedoklim: ir jānorāda šīs izmaiņas Komisijas pieejā.

Faktiski šajā ziņojumā Komisija paskaidro, ka, veicot darbības attiecībā uz konkurenci, tās uzmanības centrā ir rūpes par patērētājiem un tā uzskata, ka konkurences politikas galvenais mērķis ir patērētāju labklājības uzlabošana. Es to vērtēju atzinīgi. Vai tas var būt, ka Komisija beidzot rīkojas pilnīgā saskaņā ar Lisabonas līguma 12. pantu, kas paredz, ka patērētāju tiesību aizsardzības prasības ņem vērā, nosakot un īstenojot pārējo Savienības politiku un darbības?

Es mudinu Komisiju turpināt iesaistīties arī regulārā dialogā, ko tā ir nolēmusi izveidot starp saviem dienestiem, patērētājiem un tos pārstāvošajām apvienībām. Šajā saistībā labi ir tas, ka 2008. gadā Konkurences ģenerāldirektorāta ietvaros tika izveidota struktūrvienība, lai risinātu patērētāju attiecības. Mēs tagad pieprasām pilnu ziņojumu par šīs vienības darbību, lai gūtu labāku priekšstatu par to, cik lietderīga tā ir.

Raúl Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Es kopā ar savu grupu Greens/EFA, nobalsoju par *in 't Veld* kundzes ziņojumu par 2008. gada Ziņojumu par konkurences politiku, jo tas dod iespēju Parlamentam noteikt savas prioritātes un novērtēt to, kā Komisija īsteno savu konkurences politiku. Es priecājos, ka saskaņā ar balsojumu ECON komitejā *in 't Veld* kundzes ziņojums tika pieņemts (kā paredzēts) ar lielu balsu vairākumu (Zaļie tāpat kā lielākās politiskās grupas balsoja „par”).

Czesław Adam Siekierski (PPE), rakstiski. – (PL) Ekonomiskās krīzes skartā Eiropa, pateicoties tās kopējai valūtai, stipram iekšējam tirgum un stabilai sociālās aizsardzības sistēmai, spēja ātri reaģēt un mazināt krīzes ietekmi. Tas nenozīmē, ka krīzes sekas šobrīd nav jūtamas, bet ir redzamas stāvokļa uzlabošanās pazīmes. Diemžēl patērētājiem vēl joprojām ir grūti gūt labumu no konkurences. Viņu tiesības ir jāaizsargā, bet tiem ir jābūt arī labāk informētiem un zinošākiem. Eiropas tirgus pienācīga darbība un konkurētspēja nozīmē to, ka patērētājs var izmantot konkurences sistēmu, izvēloties produktus, pakalpojumus un zemākas cenas. Tomēr pašlaik ir vērojama nepietiekama konkurence, jo īpaši farmācijas un telekomunikāciju nozarē. Konkurences trūkums tieši kaitē gan patērētājiem, gan ekonomikai. Ir jāuzrauga arī konkurējošās darbības ES degvielas tirgū. Par konkurences aizsardzības likuma pārkāpšanu būtu jāpiemēro sankcijas, kas ir proporcionālas pārkāpumam, un lielāki soda līdzekļi būtu jāizmanto, ja likums tiek pārkāpts atkārtoti. Galvenais, ka krīze ir atklājusi vājās vietas Eiropas ekonomikā un likusi mums saprast, kuras jomas jānostiprina. Ekonomikas politikas nostādnes ir jāpakļauj demokrātiskai pārraudzībai un jāīsteno, rūpējoties par kopējo labumu un ar cieņu pret visu Eiropas iedzīvotāju tiesībām.

Ziņojums: Róza Gräfin Von Thun Und Hohenstein (A7-0084/2009)

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – Es balsoju par šo ziņojumu. Iekšējā tirgus efektīva darbība ir obligāts priekšnoteikums stabilas un inovatīvas ekonomiskās vides izveidei. Tomēr iekšējais tirgus nevar pienācīgi darboties bez Kopienas noteikumu pareizas transponēšanas, piemērošanas un izpildes. Diemžēl pret dalībvalstīm sāktu pienākumu neizpildes procedūru skaits vēl aizvien ir pārāk liels.

Šāda situācija kropļo iekšējo tirgu un nenodrošina patērētājiem atbilstošu aizsardzību. Eiropas Parlaments 2008. gadā aicināja Komisiju sniegt sīkāku informāciju par direktīvām, kuras nav īstenotas dalībvalstīs, un es ļoti ceru, ka Komisija tuvākajā laikā varēs sniegt šādu informāciju.

Regina Bastos (PPE), rakstiski. – (PT) 1997. gadā Komisija publicēja pirmo Iekšējā tirgus rezultātu pārskatu, kurā uzmanība bija pievērsta iekšējā tirgus noteikumu īstenošanai dalībvalstīs, ņemot vērā, ka būtiski kavējumi traucēja iedzīvotājiem un uzņēmumiem maksimāli izmantot iekšējā tirgus darbību.

Novērtējot un publicējot īstenošanas attīstības tendences, Novērtēšanas komisija ir veicinājusi dalībvalstīs netransponēto direktīvu skaita samazināšanos. Es balsoju par šo ziņojumu, jo, manuprāt, ir svarīgi, lai dalībvalstīs iekšējā tirgus tiesību aktus laikus transponētu savos tiesību aktos, jo iekšējais tirgus var pienācīgi darboties tikai tad, ja ES noteikumi attiecībā uz tā darbību tiek pareizi īstenoti un piemēroti un ja tiek veiktas atbilstības pārbaudes.

Carlos Coelho (PPE), rakstiski. – (PT) Lai gan dalībvalstīs ir sasniegušas visaugstākos standartus attiecībā uz iekšējā tirgus noteikumu transponēšanas laiku valstu tiesību aktos, es neuzskatu, ka jaunākā Iekšējā tirgus rezultātu pārskata dati būtu apmierinoši. Stabila un inovatīva iekšējā tirgus veidošana, kurš apmierina patērētāju vajadzības un kurā uzņēmumi varētu maksimāli palielināt jaunu darbavietu skaitu, nevar pastāvēt līdzās sistemātiskai Kopienas tiesību aktu īstenošanas kavēšanai un direktīvu nepiemērošanai.

Visvairāk no kavēšanās īstenot iekšējā tirgus politiku cieš iedzīvotāji un uzņēmumi to izmaksu dēļ, kuras rada mazāka izvēle, mazāka konkurence un mazāk atvērts tirgus. Paturot to prātā, es uzskatu, ka ir svarīgi, lai Parlaments izdarītu spiedienu attiecībā uz iekšējā tirgus piemērošanas noteikumiem. Šo direktīvu īstenošanas termiņu nosaka dalībvalstīs. Tām būtu jāievēro vismaz pašu izvirzītie mērķi. Tas ir būtisks iekšējā tirgus mērķis ekonomiskās krīzes periodā.

Lara Comi (PPE), rakstiski. – (IT) Lai gan nepietiekamā direktīvu transponēšana ir uzlabojusies un sasniedz 1 %, joprojām ir svarīgi pievērst uzmanību iekšējā tirgus tiesību aktu faktiskās transponēšanas uzlabošanai valstu tiesību sistēmās. Komisijai, Parlamentam un dalībvalstīm šajā saistībā ir jāpieliek lielākas pūles un jāsadarbības vienai ar otru.

Komisijai, no savas puses, būtu jādara vairāk, lai visā transponēšanas periodā atbalstītu dalībvalstīs, izmantojot dialogu un informācijas apmaiņu, lai līdz transponēšanas termiņa beigām atrisinātu problēmas. Tai arī jāorganizē ikgadējais iekšējā tirgus forums un jāmeklē jauni veidi, lai novērstu atlikušos iekšējā tirgus pabeigšanas šķēršļus, tostarp tiesību aktu vienkāršošanu.

Mums, Eiropas Parlamenta deputātiem, kā iedzīvotāju pārstāvjiem ir jāizmanto visas iespējas informēt tos par Eiropas tiesību aktiem, veicinot pētījumus, seminārus, konferences un uzklaušanās. Valstu parlamentiem, no otras puses, ir cieši jāiesaistās Eiropas likumdošanas procesos, lai laikus apzinātu ierosinātos pasākumus un uzlabotu sadarbību starp valstu, reģionālajām un vietējām iestādēm. Šajā saistībā Lisabonas līgums piešķir vēlētajām asamblejām skaidrākus pienākumus, kuri tām ir maksimāli jāīsteno. Visu šo iepriekš minēto iemeslu dēļ, kuri ir skaidri izklāstīti ziņojumā, es balsoju „par”.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Pēc jaunākās Iekšējā tirgus rezultātu pārskata publikācijas (2010. gada martā) ir pierādīts, ka valstu tiesību aktos netransponēto iekšējo tirgu reglamentējošo direktīvu procentuālā attiecība ir 0,7 %, kas ir zemāks rezultāts nekā 2009. gada jūlijā, kas, kā norādīja referente, bija 1,0 %.

Laikus veiktai un atbilstīgai Kopienas tiesību aktu īstenošanai ir būtiska nozīme iekšējā tirgus lielākai koordinēšanai, ņemot vērā tās tiešo ietekmi uz tiesisko drošību un Eiropas sabiedrības uzticību. Šā iemesla dēļ dalībvalstīm šie tiesību akti ir jāpiemēro ar atbildīgu attieksmi, lai turpmāk būtu nevis transponēšanas trūkumi, bet lielāka juridiskā noteiktība un iespēja sabiedrībai gūt labumu no vienlīdzīgiem iekšējā tirgus nosacījumiem.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Iekšējais tirgus nevar pienācīgi darboties, ja to ietekmējošie Kopienas noteikumi netiek pareizi transponēti, piemēroti un ja atbilstība tiem nav pārbaudīta. Tādēļ ir svarīgi, lai dalībvalstīs iekšējā tirgus tiesību aktus laikus transponētu valsts tiesību aktos.

Ir 22 direktīvas, kuru transponēšanas termiņš ir beidzies vairāk nekā pirms diviem gadiem. Turklāt 6 % direktīvu nav transponējušas visas dalībvalstīs, tas nozīmē, ka 100 direktīvas attiecībā uz iekšējo tirgu Eiropas Savienībā nebija tik efektīvas, cik tās varēja būt.

Dalībvalstīm un Komisijai ir jārikojas izlēmīgi, reaģējot uz šo situāciju. Es piekrītu, ka Komisijai savā tīmekļa vietnē vajadzētu publicēt direktīvas, kuras nav īstenotas visās dalībvalstīs, lai šī situācija kļūtu zināma

sabiedrībai. Šķiet, ka pienākuma neizpildes procedūru skaits joprojām ir ļoti liels, daudzām dalībvalstīm pārsniedzot ES vidējo lietu skaitu — 47.

Dalībvalstis tiek aicinātas nodrošināt arī elektronisko informācijas sistēmu pārrobežu tīklu darbību, kurus izveidojusi Komisija.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Pretēji tam, kas apgalvots ziņojumā, šodien ir skaidrs, ka tirgus liberalizācija un sabiedrisko pakalpojumu privatizācija, kas joprojām turpinās, nav devušas nekādu būtisku ieguvumu ne cenu, ne pakalpojumu kvalitātes, ne valsts izdevumu samazināšanas aspektā. Gluži pretēji — patērētāju aizsardzības organizācijas un sabiedrisko pakalpojumu lietotāji ziņo par cenu palielināšanos, pakalpojumu kvalitātes samazināšanos un pakalpojumu sniegšanas izmaksu pieaugumu. Liberalizācija faktiski ir veicinājusi darbavietu zudumu un privāto monopolu rašanos, apdraudot darba ņēmēju, sabiedrisko pakalpojumu lietotāju un patērētāju tiesības, kā tas skaidri notika telekomunikāciju, transporta, elektroenerģijas un pasta nozarē. Šī situācija savukārt veicināja ekonomiskās un sociālās krīzes pasliktināšanos.

Šo iemeslu dēļ šādas politikas turpināšana ir strīdēšanās par turpmāku sociāli ekonomiskās situācijas pasliktināšanos miljoniem cilvēku. Tā ir strīdēšanās par sabiedrisko pakalpojumu izšķērdēšanu, kas ir sabiedrības resurss, kā arī to nodošanu privātām grupām. Tā ir strīds par nedrošību, bezdarbu un nabadzību. Tā ir strīdēšanās par plaisas starp bagātākajiem un nabadzīgākajiem paplašināšanu. Tā ir strīdēšanās par daudz netaisnīgāku sabiedrību. Tieši tāpēc mēs balsojām „pret”.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Mēs balsojām pret *Thun und Hohenstein* kundzes ziņojumu. Šis Parlaments pārāk daudz uzmanības pievērš transponēto direktīvu skaitam, slavenajam Iekšējā tirgus rezultātu pārskatam. Nevienam nekad neapšaubā šā tiesību akta patieso kvalitāti un atbilstību vai reālo vajadzību sagatavot 90 000 lappušu garu tekstu, kas ir piemērs tam, ko jūs saucat par *acquis communautaire*, vai vajadzību izstrādāt aptuveni 1700 direktīvas, kuras attiecas uz iekšējo tirgu. Tikpat maz, starp citu, kādu uztrauc noskaidrot, vai šo tekstu pieņemšanas laikā izvirzītie mērķi ir sasniegti, vai ietekmes analīzes ir bijušas pareizas un vai ir ievēroti subsidiaritātes un proporcionalitātes principi.

Tiek norādīts, ka par visiem trūkumiem ir atbildīgas dalībvalstis, kam tomēr ir aizvien mazāk manevrēšanas iespēju pielāgot šos dokumentus valsts apstākļiem, ņemot vērā, ka tiek noteikta vissīkākā detaļa, lai gan līgumos norādīts pienākums noteikt rezultātus, bet ne līdzekļus. Eiropas Savienības iestādēm nenāktu par ļaunu mazliet pašanalīzes un paškritikas.

Małgorzata Handzlik (PPE), rakstiski. – (PL) Iekšējā tirgus rezultātu pārskats ir ļoti svarīgs instruments, kas sniedz informāciju par Eiropas tiesību aktu transponēšanas situāciju dalībvalstīs. Lai gan ir noteiktas konkrētas saistības, dalībvalstis kavē transponēšanu, kā arī transponē nepareizi. Rezultātu pārskats liecina, ka dalībvalstis arvien labāk īsteno tiesību aktus, lai gan daudzas no tām vēl joprojām ir ārpus noteiktā mērķa. Mums ir skaidri jānosaka dalībvalstu pienākums uzlabot šos rādītājus. Nesen Eiropas Parlamentā mēs plaši apspriedām nepieciešamību stiprināt iekšējo tirgu. Tomēr iekšējais tirgus nedarbosies pareizi, ja tiesību akti, kas ir pareizi funkcionējoša iekšējā tirgus pamats, netiks transponēti pareizi un noteiktajā laikā.

Iekšējam tirgum ir jāgūst arī mūsu iedzīvotāju atbalsts. Tāpēc es piekrītu referentes ierosinājumam rīkot ikgadēju iekšējā tirgus forumu, kā arī ieteikumam par iekšējā tirgus pārbaudi, kas ir ieteikums pārbaudīt tiesību aktus saistībā ar cetrām iekšējā tirgus brīvībām — kapitāla, preču, pakalpojumu un cilvēku brīvu plūsmu.

Ian Hudghton (Verts/ALE), rakstiski. – Iekšējā tirgus rezultātu pārskats sniedz noderīgu kopainu par Kopienas noteikumu piemērošanu Eiropas patērētājiem un uzņēmumiem būtiskās jomās.

Diemžēl Skotija rezultātu pārskatā vēl nav ietverta kā neatkarīga valsts. Es uzskatu, ka ir būtiski, lai Skotijas parlaments saņemtu visas pilnvaras tajās jomās, kuras pašlaik ir rezervētas Londonai, kad tas notiks, esmu pārliecināts, ka Skotija būs starp dalībvalstīm, kuras īsteno pasākumus patērētāju un uzņēmumu labā.

Alan Kelly (S&D), rakstiski. – Es pilnīgi atbalstu Iekšējā tirgus rezultātu pārskata koncepciju kā līdzekli, lai mērītu vienotā tirgus panākumus. Tas ir būtisks instruments saziņai par to, kā dalībvalstis izturas pret Eiropas tiesībām. Tas arī liecina, ka pārmērīgas regulēšanas slogs, kas bieži vien bojā ES tēlu, ir nevis kādas ES iestādes, bet gan pašas dalībvalsts vaina. Šeit ir gūstama mācība un turpmāk ir nepieciešama labāka pārredzamība.

Eija-Riitta Korhola (PPE), rakstiski. – (FI) Priekšsēdētājas kundze, efektīvi funkcionējošs iekšējais tirgus ir atkarīgs no to patērētāju apmierinātības, kuri tam uzticas. Pārejā no lejupslīdes uz izaugsmi Eiropas

patērētājiem ir būtiska nozīme. Mūsu pieņemtie ziņojumi, kurus es atbalstīju gan Komitejas apspriedē, gan šodienas balsojumā, izvirza svarīgus jautājumus par to, kā uzlabot patērētāju aizsardzību un iekšējā tirgus darbību. Es pieminēju trīs no tiem. Pirmkārt, Iekšējā tirgus rezultātu pārskats ir apsveicams instruments. Tā pieci galvenie rādītāji noteikti ir būtiski, novērtējot, kā iekšējais tirgus darbojas kopumā un patērētāju izpratnē. Es domāju, ka mums vajadzētu atbalstīt priekšlikumu, ka turpmāk rezultātu pārskatā ir jāietver informācija par iekšējā tirgus tiesību aktu īstenošanu dalībvalstīs, kas joprojām, izrādās, varētu būt sekmīgāka. Mums ir jāatsakās no „atlases principa” domāšanas. Otrkārt, esmu pārstiegta par Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas ļoti negatīvo attieksmi pret ierosināto iekšējā tirgus pārbaudi. Iespējams, tas ir kļūdaina secinājuma dēļ, jo ar šo pārbaudi var arī veicināt īpašus sociālos un vides mērķus. Tam, protams, ir pievērsts viss integrācijas process — lai ekonomika un stabils iekšējais tirgus atbilstu vispārīgākiem mērķiem. Vēsture ir pierādījusi Šumaņa deklarācijas gudrību. Treškārt, es vēlos izteikt savu atbalstu tiesiskās aizsardzības līdzekļu izstrādei, lai nodrošinātu patērētāju tiesisko aizsardzību. Somijā mūsu sistēma patērētāju strīdu ārpustiesas izšķiršanai un patērētāju ombuda iestāde strādā ļoti labi. Komisijai ir jāvada intensīvs dialogs ar dalībvalstu iestādēm, lai nodrošinātu labas prakses izplatīšanos. Tomēr mums ir jāatceras, ka tad, ja ir jānostiprina patērētāju aizsardzība un iekšējais tirgus, informēti un aktīvi patērētāji ir svarīgāki nekā oficiālā uzraudzība un tiesiskā aizsardzība.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Veselīgs iekšējais tirgus ir būtisks, lai tādējādi veidotos veselīga konkurence un ekonomiskā attīstība. Tomēr, lai tā kļūtu realitāte, Kopienas direktīvas visām dalībvalstīm ir jāpieņem vienādi, bez izņēmumiem.

Iekšējā tirgus rezultātu pārskatam un Patērētāju grupai ir izšķirošā nozīme iekšējā tirgus darbības uzlabošanā. Lai gan mēs esam uz pareizā ceļa, mēs joprojām esam tālu no visiem mērķiem, kas vērsti uz efektīvāku iekšējo tirgu. Tāpēc jācenšas ir ikvienam, tostarp valstu parlamentiem, kuru darbība ir ļoti nozīmīga un izšķiroša.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Es beidzot nolēmu balsot pret ziņojumu, jo mums neizdevās izslēgt no teksta 10. pantu. Šā panta saglabāšanai ir izšķirošā nozīme, jo tas prasa izveidot sistemātiskas „iekšējā tirgus pārbaudes”, lai pārliecinātos *ex ante*, vai ES tiesību aktu priekšlikumi atbilst visiem iekšējā tirgus noteikumiem.

Ziņojumi: Jean-Luc Dehaene (A7-0022/2010), Reimer Böge (A7-0020/2010), (A7-0021/2010), (A7-0019/2010), Anna Rosbach (A7-0009/2010), Anna Hedh (A7-0024/2010), Cristian Silviu Buşoi (A7-0027/2010), Bairbre de Brún (A7-0082/2009), Carlos Coelho (A7-0015/2010), Sophia in 't Veld (A7-0025/2010), Róza Gräfin Von Thun Und Hohenstein (A7-0084/2009)

Luis Manuel Capoulas Santos (S&D), rakstiski. – (PT) Tā kā bija problēmas ar balsošanas mašīnu, mans paredzētais balsojums nav reģistrēts.

Tādēļ es apliecinu, ka es balsoju par visiem punktiem, par kuriem balsošana notika šajā sesijā.

8. Balsojumu labojumi un nodomi balsot (sk. protokolu)

(Sēdi pārtrauca plkst. 12.35 un atsāka plkst. 15.00)

SĒDI VADA: J.BUZEK

Priekšsēdētājs

9. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana (sk. protokolu)

10. Jautājumu laiks (Komisijas priekšsēdētājs)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir jautājumu stunda ar Komisijas priekšsēdētāju.

Joseph Daul, PPE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Komisijas priekšsēdētāj Barroso! Ja mana grupa un lielākā daļa šeit klātesošo ir gadiem ilgi nerimstoši strādājuši Lisabonas līguma interesēs un ja tas ir stājies spēkā — un tagad tas ir bijis spēkā jau vairāk nekā trīs mēnešus —, tas viss bija darīts, lai Eiropas politika varētu būt sava nosaukuma cienīga starptautiskajā arēnā.

Vai šajā saistībā esam uz pareizā ceļa? Šo jautājumu es uzdošu jums, priekšsēdētāja kungs. Kā lai mēs nodrošinām, ka 500 miljoni eiropiešu balsu tiek sadzirdētas skaļi un skaidri? Viņi to ir jautājuši gadiem, un ir pienācis laiks Eiropai aizstāvēt savus ideālus un vērtības visaugstākajā līmenī.

Visbeidzot, Lisabonas līgumā paredzētais Ārējās darbības dienests sāks darbu tuvākajās nedēļās un mēnešos, un šis Parlaments vēlas cieši iesaistīties tā veidošanā.

Tā kā Eiropas Parlamentam kā budžeta iestādei ir tādas pašas tiesības kā Padomei, tam jebkurā gadījumā būs kopīgas lēmumu pieņemšanas pilnvaras gan attiecībā uz attiecīgo ierēdņu Civildienesta noteikumu grozījumiem, gan uz finanšu noteikumiem.

Priekšsēdētāja kungs, mana grupa piešķir īpašu nozīmi prasībai, ka šim Eiropas Ārējās darbības dienestam jāuzņemas pilnīga politiskā un budžeta atbildība. Kāds ir jūsu viedoklis šajā jautājumā?

José Manuel Barroso, *Komisijas priekšsēdētājs*. – (FR) Daul kungs, kā zināms, Eiropas Ārējās darbības dienesta izveide ir ļoti nozīmīgs jauninājums Lisabonas līgumā. Šis dienests būs ļoti būtisks, atbalstot Augsto pārstāvi viņas uzdevumā nodrošināt mūsu kopējās ārpolitikas un drošības politikas (KĀDP) konsekvenci. Mērķis ir stiprināt Eiropas Savienību, ļaujot dalībvalstīm vairāk iesaistīties un apvienot savus pašlaik atsevišķos centienus attiecībā uz KĀDP. Tādēļ jautājums nav par Eiropas pilnvaru nodošanu starpvaldību sistēmai, gluži otrādi.

Kā zināms, Komisijai ir jāpiekrīt Padomes lēmumam par šā dienesta izveidi. Šajā jautājumā ceturtdien mums būs īpaša Komisāru kolēģijas sanāksme. No savas puses, es atbalstu spēcīgu dienestu, reālu Eiropas dienestu, kas būs stratēģiskās koordinācijas instruments un vērtīga saikne starp dalībvalstīm un Eiropas iestādēm ārpolitikas jomā.

Lai izpildītu savu misiju, dienestam ir jārod pienācīga vieta Eiropas Savienības struktūrā Augstās pārstāves vadībā, kura kā Komisijas priekšsēdētāja vietniece pilnīgi atskaitās šim Parlamentam un kura ir atbildīga par Eiropas Savienības ārējo darījumu citu aspektu koordināciju Komisijas ietvaros.

Martin Schulz, *S&D grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Barroso kungs! Eiro krīzi izraisīja Grieķijas sniegtie nepareizie skaitļi. Es vēlētos jums jautāt, vai jūs varat apstiprināt, ka ne jums, ne Komisijas dienestiem nevienu brīdi nebija jau zināmi faktiskie skaitļi, pirms Grieķijas valdība iesniedza jaunākos datus par tās budžeta deficītu.

Otrkārt, vai varat apstiprināt, ka Eurostat ģenerāldirektors Rademacher kungs jau 2004. un 2005. gadā puda nopietnas šaubas par datiem, kas atsūtīti no Atēnām? Ko jūs esat darījuši, lai palīdzētu Eurostat vākt datus?

Treškārt, vai tā ir taisnība, ka Eurostat revidenti Jūs informēja, ka viņiem ir nopietnas šaubas par Atēnu sniegtajiem datiem?

José Manuel Barroso, *Komisijas priekšsēdētājs*. – Schulz kungs, tieši tādēļ, ka mums bija šaubas par Grieķijas skaitļiem — komisārs Almunia strādā ar šo lietu pēdējo piecu gadu laikā ar lielu kompetenci, objektivitāti un neitralitāti —, mēs ne tikai vairākas reizes izvirzījām šo jautājumu Grieķijas iestādēm, bet patiesībā ierosinājām regulu Padomē, ka Eurostat ir jāpiešķir revīzijas pilnvaras. Diemžēl dalībvalstis to noraidīja. Tās negribēja Eurostat un Eiropas Komisijai piešķirt lielākas pilnvaras, lai padziļināti pārbaudītu Grieķijas valsts kontus.

Esmu ļoti gandarīts jums teikt, ka jaunās Komisijas pirmais lēmums bija vēlreiz izvirzīt minēto regulu, un varu informēt, ka vismaz dažas no valstīm, kas balsoja pret šo regulu, man jau teica, ka šoreiz balsos par lielāku pārredzamību.

Martin Schulz, *S&D grupas vārdā*. – (DE) Es saprotu, ka Almunia kungs bija kompetentais komisārs. Tomēr es jautāju par iejaukšanos no jūsu puses, vai jūs varētu vienkārši mums to pateikt vēlreiz, ko jūs pats esat darījis?

Vai es jūs pareizi sapratu, Barroso kungs, ka Grieķijas krīzē vainojamas dalībvalstis, jo tās atteicās piekrist jūsu priekšlikumam? Vai jūs, lūdzu, pastāstītu mums, par kuriem valdību vadītājiem, kurās dalībvalstīs ir runa?

José Manuel Barroso, *Komisijas priekšsēdētājs*. – Pirmkārt, ja jūs man jautājat par vainu — es nelietoju šo vārdu — tā, pirmkārt, jāuzņemas Grieķijas iestādēm, kuras nav ievērojušas Stabilitātes un izaugsmes paktu. Tieši tādēļ mums ir milzīga problēma.

Attiecībā uz Komisiju komisārs *Almunia* ar manu pilnīgu atbalstu un Komisāru kolēģijas atbalstu veic savu darbu izcili kompetenti. Šis Grieķijas pārskatu jautājums vairākas reizes tika izvirzīts eiro zonas sanāksmēs.

Attiecībā uz dalībvalstu sarakstu, kuras šajā jautājumā balsoja „pret”, es nevaru pateikt no galvas tieši kuras, bet es zinu, ka, piemēram, Vācija balsoja „pret” un Vācija teica arī to, ka šoreiz viņi balsos par.

Guy Verhofstadt, *ALDE grupas vārdā*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, pašlaik ir liela vienprātība par spēcīgas ekonomiskās pārvaldības nepieciešamību Eiropas Savienībā. Tās pašas par sevi ir milzīgas pārmaiņas pēdējos gados.

Pagājušā svētdienā *Schäuble* kungs teica, ka šajā saistībā viņš atbalsta Eiropas valūtas fonda izveidi un arī citus priekšlikumus un iespējas, piemēram, Eiropas Parāda aģentūras, Eiroobligāciju un pat Eiropas Reitingu aģentūras izveidi.

Saskaņā ar Komisijas pārstāvja teikto, *Barroso* kungs, lietas šobrīd virzās ātri. Man ir trīs ļoti specifiski jautājumi. Pirmkārt, vai tā ir taisnība, ka Komisija pašreiz izstrādā priekšlikumu par Eiropas Valūtas fonda izveidi? Otrkārt, vai ir taisnība tas, ko saka *Merkel* kundze — un man par to ir šaubas —, ka tas prasa grozījumus līgumā? Treškārt, vai jūs arī piekristat, ka šis fonds varētu būt nekas cits kā pirmais solis ceļā uz reālu Eiropas kasi, kas mums ir nepieciešama saistībā ar ekonomisko un monetāro savienību?

José Manuel Barroso, *Komisijas priekšsēdētājs*. – Pirmkārt, attiecībā uz priekšlikumu par EVF izveidi — šo ideju izvirzīja Vācijas finanšu ministrs, neprecizējot informāciju par šo iestādi. Tas tomēr šķiet interesants ieguldījums pašreizējās debatēs par eiro zonu. EMF tomēr ir ilgtermiņa priekšlikums, saistībā ar kuru var arī pieprasīt izmaiņas līgumā.

Mēs pašlaik sagatavojam dažas iniciatīvas par ekonomikas politikas koordinācijas un valstu uzraudzības pastiprināšanu. Šobrīd mēs nevaram pateikt, kāds tieši būs tā visa formāts.

Protams, vispārīgi runājot, kā jūs teicāt, mēs atbalstām virzību uz lielāku ekonomisko pārvaldību, bet mums ir jāredz precīza informācija un jāizvirza priekšlikums pareizajā laikā.

Tomēr EMF jautājums nevar atrisināt steidzamo Grieķijas jautājumu. Tas ir atsevišķs jautājums, kas prasa daudz analīzes, un tas ir veicams ilgtermiņā.

Guy Verhofstadt, *ALDE grupas vārdā*. – (FR) Vispirms es gribētu pateikties Komisijas priekšsēdētājam par viņa atbildi. Es piekritu viņa teiktajam, ka fonds pats nevar atrisināt visas problēmas uzreiz. Tādēļ es lūdzu Komisijas apspriežu laikā izvirzīt dažādas iespējas.

Ir Eiropas Valūtas fonds, kas ir ilgtermiņa projekts; ir eiroobligācijas — cita ideja, kas, protams, var palīdzēt risināt Grieķijas problēmu; ir Eirogrupas priekšsēdētāja ierosinājums par kredītvērtējuma aģentūru, kas ir absolūti būtiska, ja mēs nevēlamies uz visiem laikiem būt atkarīgi no ārvalstu kredītvērtējuma aģentūrām; un tad ir ideja par Eiropas Parādu aģentūru.

Es gribētu lūgt, lai mēs apkopotu visas šīs idejas un lai nonāktu pie vienas saskaņotas ideja, kuru izvirza Komisija, nevis kāda dalībvalsts.

José Manuel Barroso, *Komisijas priekšsēdētājs*. – (FR) Mēs nevēlamies steigties tieši tāpēc, lai izvairītos no tā, kas notiek pašlaik — ja visi ierosina atšķirīgas idejas, ja dažreiz tās ir divas dažādas idejas vienā un tajā pašā valdībā. Mēs vēlamies sagatavoties un, kā komisārs *Rehn* jau ir publiski paziņojis, pašlaik gatavojam paziņojumu par pastiprinātu ekonomikas politikas koordināciju un valsts uzraudzību eiro zonas līmenī un, iespējams, pat visas Eiropas Savienības līmenī.

Mēs esam tā sagatavošanas procesā un nevaram katru dienu iesniegt jaunu priekšlikumu. Mēs objektīvi un atbildīgi darbojamies šajā lietā, jo tā var sasniegt vislabākos rezultātus.

Rebecca Harms, *Vers/ALE grupas vārdā*. – (DE) Ņemot vērā faktu, ka pašlaik nav reāla tirgus Eiropas Savienībā un nav jāaudzē ģenētiski modificētie cietes kartupeļi — tiem ir alternatīvas —, es vēlētos jums jautāt, kāpēc jūs ar tik lielu spiedienu centāties panākt ģenētiski modificēto kartupeļu *Amflora* apstiprinājumu ļoti īsā un ātrā procedūrā. Tā kā tie nav nepieciešami, es gribētu paskaidrojumu, kāpēc jūs mudinājat jauno veselības komisāru vienkārši ignorēt Pasaules Veselības organizācijas bažas attiecībā uz lopbarības pētījumiem un kāpēc jūs negaidījāt, kamēr Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde (EFSA) būs iesniegusi jaunas pamatnostādnes, kuras tā ir izstrādājusi tieši, lai novērtētu vispārējo risku bioloģiskajai daudzveidībai un biosfērai, ko rada ĢMO, un kāpēc *en passant* jūs arī palielinājat piesārņojuma robežu lopbarības un pārtikas kartupeļiem līdz 0,9 %. Es uzskatu, ka tā ir riskanta stratēģija, kura iedzīvotājiem vispār nav pieņemama.

Priekšsēdētājs. – Arī es gribētu pateikties mūsu kolēģiem deputātiem. Mēs esam redzējuši jūsu protestu. Liels paldies.

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – Komisija vienprātīgi nolēma ierosināt šo ĢMO atļauju saskaņā ar Eiropas tiesību aktiem. Mums ir institucionālā vide, kas mums ir jāievēro, un mums vajadzēja pieņemt nostāju: jā vai nē.

Bija pagājis ievērojams laiks, kopš viņu pieteikums tika iesniegts, un tas notika tāpēc, ka šīs atļaujas intensīvu pārbaudi veica Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde (EFSA), mūsu neatkarīgā pārtikas drošības aģentūra. Mēs vēlējāmies rūpīgi izvērtēt visas bažas attiecībā uz iespējamo pretantibiotiku rezistences marķierģēnu klātbūtni.

Pēc plašas un pilnīgas šo neizlemto lietu pārskatīšanas bija skaidrs, ka nav jaunu zinātnisku jautājumu, kas būtu pelnījuši sīkāku novērtējumu, pamatojoties uz kompetentās iestādes atzinumu — šī iestāde ir neatkarīga no Komisijas.

Tādēļ mēs uzskatām, ka visi zinātniskie jautājumi ir pilnīgi atrisināti.

Faktiski es biju gaidījis no jums apsveikuma vārdus...

(Protesti)

...jo es esmu paziņojis, ka Komisijai ir nodoms ierosināt, lai dalībvalstis izlemj, vai tās vēlas vai nevēlas audzēt ĢMO.

Tā, manuprāt, ir saprātīga nostāja, ņemot vērā, ka pastāv būtiskas atšķirības starp mūsu dalībvalstīm — dažas tos ļoti atbalsta, bet dažas ir ļoti pret tiem.

Rebecca Harms, Verts/ALE grupas vārdā. – (DE) Pirmkārt, Barroso kungs, es joprojām neesmu saņēmusi atbildi uz jautājumu par šo ģenētiski modificēto kartupeļu nepieciešamību, kas vienkārši ir paredzēti, lai nodrošinātu rūpniecisko cieti. Ja ir pieejamas alternatīvas, tad kāpēc uzņemties risku?

Otrkārt, pastāv piesārņojuma robeža. Kāpēc pēkšņi tā jāmaina uz 0,9 %? Līdz šim šajā saistībā mēs esam runājuši par noteikšanas robežu, un es to uzskatu par ļoti riskantu pieeju gan attiecībā uz lopbarību un īpaši pārtiku, gan attiecībā uz kartupeļiem, kas ir rezistenti pret antibiotikām. Jūs neko neteicāt par to.

Es arī gribētu zināt, vai tuvākajā laikā jūs plānojat izdot papildu atļaujas bez Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes pamatnostādņēm un ieteikumiem, piemēram, attiecībā uz ievestajiem rīsiem vai kukurūzu.

(Aplausi)

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – Redzot jūsu grupas entuziasmu — un es gribu apsveikt jūs par šo izpausmi —, es saprotu, ka jums ir stingra nostāja pret ĢMO. Tas ir skaidrs. Jums ir tādas tiesības. Man nav nekādas nostājas par vai pret. Tā ir atkarīga no atzinuma, ko man sniedz EFSA eksperti. Man nav nekādu aizspriedumu par vai pret ĢMO.

Komisijai ir nostāja, kas ir jāievēro šajos jautājumos. Es nedomāju, ka Komisijai vajadzētu organizēt ideoloģiskas diskusijas par katru ĢMO un ka tā būtu jārikojas attiecībā uz katru no tiem. Komisija ieņem nostāju, pamatojoties uz mums iesniegtu, neatkarīgu novērtējumu, nevis tāpēc, ka ĢMO ir nepieciešams, bet tāpēc, ka situācijā, kad nav pierādījumu, ka tas varētu apdraudēt sabiedrības veselību vai vidi, mēs jūtamies spiesti to pieņemt, jo mums ir arī pienākumi pret PTO, proti, ja — no zinātnes viedokļa — nekas nekavē mūs to darīt.

(Protesti)

Tas nozīmē, ka mēs ļoti respektējam subsidiaritātes principu Eiropas Savienībā.

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Ivo Strejček, ECR grupas vārdā. – (CS) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos apliecināt, ka man būs vienkāršāks temats par ģenētiski modificētiem organismiem. Manuprāt, ir ļoti un pareizi pašreizējo ekonomikas krīzi apspriest Eiropas Parlamentā, un es esmu diezgan pārliecināts, ka Eiropas Savienības un dalībvalstu iedzīvotājiem noteikti daudz vairāk interesē nodarbinātība un darbs nekā ģenētiski modificēti kartupeļi.

No vienas puses, runātāji šajā Parlamentā atbalsta lielu, centrālu, stingru valdību, bet, no otras puses, — un šeit es runāju kā Eiropas konservatīvais — mēs uzskatām, ka stingras valdības nerada darba iespējas. Tie ir uzņēmumi, kas rada darba iespējas.

Es gribētu jums uzdot trīs konkrētus jautājumus: pirmkārt, kāda līmeņa neatkarību Eiropas Komisija atstāj pašu dalībvalstu ziņā ekonomisko problēmu risināšanā? Otrkārt, vai jūs varat solīt būtiski samazināt Eiropas Savienības tiesību aktu skaitu, jo tie būtiski palēnina ekonomisko izaugsmi? Treškārt, vai jūs piekrītat mums, ka mazāk regulējumu, mazāk centralizētas kontroles un mazāk saskaņošanas pašlaik ir labākā pieeja, lai atrisinātu Eiropas Savienības ekonomiskās problēmas?

José Manuel Barroso, *Komisijas priekšsēdētājs*. – Pirmkārt, mēs pilnīgi ievērojam mūsu dalībvalstu atšķirības. Tieši tāpēc mēs šo jautājumu ļoti skaidri izklāstām ES stratēģijā 2020. gadam un tāpēc mēs šo dažādības jautājumu risinām ļoti precīzi ar tādiem instrumentiem kā sociālās un ekonomiskās kohēzijas politika.

Tas ir fakts, ka mūsu dalībvalstis nav visas vienādas. Tomēr mums ir nepieciešama — kā tika minēts iepriekš — lielāka ekonomikas pārvaldība, jo nespēja koordinēt eiro zonu un Eiropas Savienību kopumā ir bezjēdzīga. Ja dalībvalstis īsteno šīs politikas jomas patstāvīgi, tām noteikti nebūs sviru diskusijām uz vienlīdzīgiem pamatiem, piemēram, ar Amerikas Savienotajām Valstīm vai Ķīnu, par lielajiem izaicinājumiem, ar kuriem mēs saskaramies visā pasaulē. Tāpēc mums ir nepieciešama kopīga pieeja, bet vienlaikus jāizstrādā īpaši pasākumi dažādām dalībvalstīm.

Jautājums par administratīvā sloga samazināšanu ir ļoti svarīgs punkts manā programmā. Mēs uzskatām, ka mums būtu jāturpina pragmatiski apsvērt, kur Eiropas tiesību akti ir nepieciešami, un jāizvairās no likumdošanas, ja tā vienkārši nav vajadzīga.

Lothar Bisky, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (DE) Barroso kungs, pagājušajā nedēļā jūs iepazīstinājāt ar savu priekšlikumu ekonomikas stratēģijai. Tajā izklāstīti svarīgi mērķi. Padome tagad ir noteikusi taupības programmu Grieķijai, saskaņā ar kuru, manuprāt, šo mērķu sasniegšana nav iespējama, ja vienai valstij ir 3 % ES iekšzemes kopprodukta. Tomēr jūs joprojām uzstājat uz Stabilitātes un izaugsmes paktu. Savukārt vairākas dalībvalstis aicina izveidot Eiropas monetāro fondu vai pat ekonomikas pārvaldību.

Mani jautājumi ir šādi. Vai jūs plānojat pārskatīt savu priekšlikumu ES stratēģijai 2020. gadam vēlreiz, lai tajā ietvertu ideju par valūtas fondu un ekonomisko pārvaldību, lai sāktu virzīties prom no nodokļu un algu pazeminājuma un valdošās konkurences ideoloģijas? Vai jūs plānojat veikt pasākumus nekavējoties kopā ar dalībvalstīm, lai aizliegtu to banku spekulācijas pret eiro, kuras tikko tika izglābtas, izmantojot nodokļu maksātāju naudu?

José Manuel Barroso, *Komisijas priekšsēdētājs*. – Attiecībā uz situāciju Grieķijā mēs uzskatām, ka Grieķija ir veikusi nepieciešamos pasākumus, lai šogad samazinātu valsts budžeta deficītu. Šie pasākumi liecina par Grieķijas valdības apņemšanos risināt strukturālās problēmas.

Vienlaikus mēs darām to, kas ir nepieciešams, lai nodrošinātu eiro zonas finanšu stabilitāti kopumā. Komisija aktīvi strādā ar eiro zonas dalībvalstīm, lai izstrādātu mehānismu, kuru Grieķija nepieciešamības gadījumā varētu izmantot. Šāds mehānisms atbilstu pašreizējam Lisabonas līgumam, jo īpaši ar „neglābšanas” klauzulu. Tas paredzētu stingru nosacījumu izpildi.

Komisija ir gatava ierosināt Eiropas sistēmu palīdzības koordinēšanai, kurai būtu nepieciešams eiro zonas dalībvalstu atbalsts. Tas ir tas, ko varu jums pastāstīt par Grieķiju un mūsu reakciju uz eiro zonas stabilitāti.

Attiecībā uz ES 2020 priekšlikumiem mēs neuzskatām, ka tie ir jāmaina. Mēs esam izvirzījuši šos priekšlikumus. Tos tagad apspriedīs Eiropas Padome un Parlaments, un mēs ceram, ka tā būs ļoti auglīga diskusija.

Lothar Bisky, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (DE) Es neesmu pilnīgi apmierināts. Problēma ir tā, ka nodokļu maksātāju nauda tiek izmantota, lai spekulētu pret Grieķijas valsti. Daļa šīs nodokļu maksātāju naudas nāk no Vācijas bankām, un Vācijas bankas to arī aizdod. Tomēr, kamēr mums atkārtoti stāsta, ka noteikti pasākumi tiks veikti, faktiski nekas nenotiek. Tāpēc esmu diezgan sarūgtināts, ka tik maz ir darīts, lai vienkārši aizliegtu konkrētas lietas ES, lai vienreiz un attiecībā uz visiem pārtrauktu šādas spekulācijas un ļautu mums patiešām pievērsties izaugsmei un nodarbinātībai.

José Manuel Barroso, *Komisijas priekšsēdētājs*. – Attiecībā uz spekulācijām teiksim skaidri, ka pašreizējās problēmas Grieķijai neizraisīja spekulācijas. Tās galvenokārt izraisīja budžeta pārtēriņš un Eiropas sistēmas

attiecībā uz Stabilitātes un izaugsmes pakta neievērošana, proti, pārmērīgs parāds, bet pēc tam var notikt tā, ka spekulanti darbojas pret šīs valsts parādu.

Tas arī liecina, cik svarīgi ir veikt būtiskas reformas atvasināto instrumentu tirgū un cik nozīmīgi ir Komisijas jau veiktie pasākumi. 2009. gada 20. oktobrī Komisija sāka rīcības programmu, lai veicinātu efektīvu, stabilu atvasināto instrumentu tirgu. Tiesību aktu priekšlikumi, kurus komisārs *Barnier* iesniegs pirms vasaras, un arī tie, kuri attiecas uz tirgus ļaunprātīgu izmantošanas direktīvu un ar kuriem komisārs *Barnier* iepazīstinās līdz gada beigām, palielinās tirgus pārredzamību un ierobežos riskus.

Papildus šai sistēmiskajai reakcijai ir nepieciešama jauna *ad hoc* pieeja kredītsaistību neizpildes mijmaiņas darījumiem attiecībā uz valsts parādu un nesegto vērtspapīru prakses problēmai šajā saistībā ir jāpievērš īpaša uzmanība. Nav attaisnojams tas, ka, pamatojoties tikai uz spekulācijām, iegādājas apdrošināšanu un neredzētas intervences riska novēršanai. Īstermiņā mums ir jāpanāk nepieciešamā koordinācija, lai nodrošinātu, ka dalībvalstis rīkojas saskaņoti, jo īpaši attiecībā uz nesegtajiem vērtspapīriem. Šajā saistībā Komisija rūpīgi izskatīs nepieciešamību aizliegt valsts parāda kredītsaistību neizpildes mijmaiņas līgumu pilnīgi spekulatīvo, nesegto pārdošanu.

Vienlaikus mēs centīsimies panākt starptautisku koordināciju. Tā kā šie tirgi ir nepārskatāmi, mēs gatavojamies šo jautājumu apspriest G20 samitā, un par dažiem no šiem jautājumiem ir jārunā arī mūsu divpusējos kontaktos, jo īpaši ar Amerikas Savienotajām Valstīm.

Niki Tzavela, EFD grupas vārdā. – (EL) Priekšsēdētāja kungs, cik veiksmīgi, ka jūs paredzējāt manu jautājumu! Vispirms atļaujiet man kā Grieķijas deputātam teikt, ka Grieķija sasniegs savu mērķi. Grūtie laiki, kurus mēs piedzīvojam pašlaik un par kuriem mēs esam atbildīgi, ir ļoti labs pretestības un disciplīnas pārbaudījums Grieķijai.

Es priecājos, ka jūs gatavojaties izvirzīt mijmaiņas darījumu jautājumu G20 valstu samitā. Grieķiju smagi ietekmēja ne tikai tās kļūdas, bet arī tirgus spekulācijas.

Vai plānojat — un es gribētu, lai jūs to ierosinātu G20 samitā — ieviest iniciatīvas, lai pieņemtu skaidrus noteikumus, kas reglamentētu atklāto, nesegto pārdošanu un kredītsaistību neizpildes mijmaiņas līgumus?

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – Kā jau teicu iepriekš, Grieķijas problēmas pamatā — un ir svarīgi to teikt — ir pārmērīgais valsts parāds. Ir taisnība, ka, iespējams, bija arī spekulatīvi uzbrukumi, bet tas ir tāpēc, ka viņi tajos saskatīja iespēju.

Mums tagad ir jāatbalsta Grieķija, un Grieķija tagad ir paziņojusi par ļoti svarīgiem pasākumiem. Mēs pilnīgi atbalstām šos pasākumus. Tomēr mums ir jāaplūko jautājums plašāk. Es jau teicu, ka mēs rūpīgi izskatīsim nepieciešamību aizliegt valsts parāda kredītsaistību neizpildes mijmaiņas līgumu pilnīgi spekulatīvo, nesegto vērtspapīru pārdošanu. Jautājums par pārredzamību starp regulatoriem — jo īpaši attiecībā uz piekļuvi informācijai par šīm darbībām — arī būtu jāizvirza G20 samitā un citos forumos, arī divpusēji.

Pagājušo piektdien komisārs *Barnier* organizēja sanāksmi Briselē ar valstu regulatoriem, lai uzzinātu, ko tieši mēs zinām par dažu šo spekulantu darbību pret valsts parādu. Mums ir jāturpina padziļināta analīze par kredītsaistību neizpildes mijmaiņas tirgiem, lai labāk konstatētu, kā šie tirgi darbojas un vai to darbība neattiecas uz apšaubāmu praksi. Ja nepieciešams, Komisija izmantos arī savas konkurences pilnvaras šajā jautājumā.

Niki Tzavela, vārdā EFD grupas. – (EL) Priekšsēdētāja kungs, vai tam ir laika grafiks, proti, mehānismam, lai apkarotu spekulāciju? Pastāstiet mums, vai ir kāds laika grafiks tā, lai es zinātu, vai tad, kad mēs iesim aizņemties starptautiskajā tirgū, mums būs kāds atbalsts no šā mehānisma.

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – Es jau teicu, bet varu to atkārtot.

Komisārs *Barnier* līdz vasarai iesniegs atsevišķus priekšlikumus attiecībā uz direktīvu par atvasinājumiem, kā arī līdz gada beigām iesniegs tiesību aktu priekšlikumu attiecībā uz tirgus ļaunprātīgas izmantošanas direktīvu. Mēs uzskatām, ka šie priekšlikumi palielinās tirgus pārredzamību un ierobežos riskus.

Mēs vēlamies izvirzīt jautājumu par kredītsaistību neizpildes mijmaiņas līgumiem G20 samitā jūnijā.

Daniël van der Stoep (NI). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, Komisijas priekšsēdētāj *Barroso*! Atvērtība un pārredzamība ir pamatvērtības jebkurā sevi cenošā demokrātijā. Ja iedzīvotājiem nav iespējas uzraudzīt administrācijas izdevumus, tad tas var izraisīt alkatības un sevis bagātināšanas atmosfēru. Mēs redzējām piemēru pagājušajā gadā Apvienotajā Karalistē. Saskaņā ar ziņojumiem Nīderlandes presē priekšsēdētājs

Barroso deklarēja summu EUR 730 000 par 2009. gadu. Tā ir ne tikai smieklīgi liela summa, bet arī citādi vērā ņemams sasniegums: spēt deklarēt EUR 2000 par katru dienu. Cepuri nost, priekšsēdētāj *Barroso*.

Runājot uz nopietnākas nots, demokrātiskā kontrole pār šiem paziņojumiem, protams, ir nožēlojama. Viena iekšējā revīzija un daži iepriekš apstiprināti cilvēki var uzlikt savu apstiprinājuma zīmogu. Es uzstāju, lai šī Komisija, jo īpaši priekšsēdētājs *Barroso*, atteiktos no šīs sazvērestības klusēšanas un savas deklarācijas atklāti un pārredzami publicētu internetā, lai visi Eiropas iedzīvotāji redzētu. Paldies par jūsu atbildi uz šo!

José Manuel Barroso, *Komisijas priekšsēdētājs*. – Esmu nedaudz pārsteigts par šādu komentāru.

Faktiski tā sauktie reprezentācijas izdevumi ir izdevumi, kas rodas, strādājot Eiropas Savienībai, proti, komandējumiem man un citiem Komisijas locekļiem.

Faktiski, ja jūs salīdzināsi šīs summas ar tām, kuras tērē valdības vai valstu vai valdību vadītāji, jūs redzēsiet, ka šīs summas salīdzinoši ir ļoti mazas.

Komisāru kolēģijas budžetu katru gadu nosaka budžeta lēmēj institūcija. Jūs esat daļa no tās un šis budžets nav mainījies piecus gadus, tikai pielāgots inflācijai.

Attiecībā uz šiem izdevumiem mēs uzskatām, ka tie ir pamatoti un samērojami ar sabiedrības interesēm, kurām ar tos cenšas izmantot. Mēs, protams, nodrošinām pilnīgu pārredzamību. Mēs sniedzam budžeta lēmēj institūcijai un Revīzijas palātai visu informāciju, ko tā no mums prasa.

Daniël van der Stoep (NI). – (NL) Priekšsēdētājs *Barroso* apgalvo, ka Parlamentam ir piekļuve deklarācijām, bet tas, protams, ir absurds. Viss šeit notiek aiz slēgtām durvīm; viss ir paslaucīts zem tepiku. Ja priekšsēdētājs *Barroso* patiešām vēlas būt atbildīgs, viņš vienkārši publicēs šos ienēmumus, bet, ja nevēlas, tad viņam vienkārši vajadzētu būt godīgam un to pateikt. Priekšsēdētāj *Barroso*, ja jūs esat ievērojis visus noteikumus, es nesaprotu, kāpēc jūs nepublicējat savus ienēmumus internetā, ja vien jums nav bail par to, kā sabiedrība reaģēs. Vienkārši publicējiet tos!

José Manuel Barroso, *Komisijas priekšsēdētājs*. – Tiesību sistēmā mēs respektējam tiesiskumu, un analizēt cilvēku nodomus ir vismaz negodīgi. Jūs nevarat piedēvēt man vai Komisijai kādu citu nodomu, kā vien tiesiskuma ievērošanu. Vēlreiz, manuprāt, mums ir jānošķir Eiropas Komisijas pienākumi — vai jebkuras valsts struktūras — attiecībā uz tiesiskumu un padošanās demagoģiskiem uzbrukumiem Eiropas iestādēm.

Eiropas Komisijai, Eiropas Parlamentam un Eiropas iestādēm kopumā ir visaugstākie standarti attiecībā uz pārredzamību. Tāpēc es nepiekrītu šādai nelielai kritikai, kas ir populistiska un demagoģiska.

Priekšsēdētājs. – Mēs esam pabeiguši jautājumu pirmo kārtu, kas bija brīvie jautājumi par dažādām tēmām. Tagad mēs pievērsīsimies jaunā līguma un pamattiesību īstenošanas tēmai.

Alf Svensson (PPE). – (SV) Priekšsēdētāja kungs, es ceru, ka nenovirzīšos no jautājumiem, kurus paredzēts izvirzīt tagad. Es esmu pilnīgi pārliecināts, ka *Barroso* kungs man piekrīt, ka cieņa pret pilsonisko brīvību un cilvēktiesību ievērošanu ir vissvarīgākais ES aspekts tās iekšienē un veidojot sakarus starp ES un citām valstīm. ES sniedz atbalstu Eritrejai, un kopā EUR 122 miljoni Eritrejai ir piešķirti laikposmā no 2009. līdz 2013. gadam.

Es neprasu, lai Komisijas priekšsēdētājs zinātu, kam šie līdzekļi tika izmantoti, taču būtu lietderīgi dzirdēt *Barroso* kunga attieksmi pret Eritrejas valsti. Ļoti bieži, kad ir runa par totalitārisma valstīm, Eritreja netiek minēta, tās vietā tiek minētas vairākas citas valstis. Tādēļ būtu lietderīgi uzklaut *Barroso* kunga viedokli tieši par situāciju Eritrejā.

José Manuel Barroso, *Komisijas priekšsēdētājs*. – Paldies, ka atzīstat, ka Komisija aizstāv pamattiesības. Protams, ka mēs tās aizstāvam ne tikai Eiropas Savienībā, bet arī mūsu ārējās attiecībās.

Tas nenozīmē, ka mēs varam veidot attiecības tikai ar tām valstīm, kuras ievēro pamattiesības. Diemžēl ir daudzas pasaules valstis, kuras neievēro pamattiesības, un mums ar tām ir jāsiglabā attiecības.

Eritrejas gadījums rada bažas saistībā ar pamattiesību ievērošanu šajā valstī un arī saistībā ar ārkārtīgi sarežģīto situāciju šajā valstī. Pēc dažu komentētāju domām, to var uzskatīt par bankrotējušu valsti — valsti, kurā nav tiesiskuma civilo konfliktu un izplatītās vardarbības dēļ. Ir daudzas jomas šajā valstī, kur pat varas iestādes nevar īstenot likumīgu demokrātisko varu.

Mēs faktiski ļoti cieši uzraugām stāvokli visās valstīs, kuras var radīt problēmas saistībā ar pamattiesībām.

Artur Zasada (PPE). – (PL) Saistībā ar šodienas debatēm es vēlos pievērst uzmanību jautājumam par skeneriem Eiropas lidostās.

Viena no acīmredzamām Eiropas politikas funkcijām ir aizsargāt Eiropas Savienības iedzīvotāju dzīvību, veselību un pamatbrīvības. Tāpēc nedrīkst būt tā, ka apmaiņā pret iluzoru drošības sajūtu mēs tik viegli atsakāmies respektēt Kopienas iedzīvotāju cieņu, tiesības uz privātumu un personas datu aizsardzību.

Man ir radies iespaids, ka situācija ar skeneriem ir ļoti līdzīga situācijai cūku gripas epidēmijas laikā. Rīkojoties saskaņā ar spiedienu, mēs milzīgas summas ieguldījām vakcīnās, kas, kā mēs tagad zinām, bija neracionāli un nepamatoti. Manuprāt, skeneri ir samērā neefektīvas zāles, kurām mēģina atrast piemērotu slimību.

Barroso kungs, es gribētu skaidri dzirdēt, kāds ir jūsu viedoklis šajā jautājumā. Vai Jūs esat par vai pret skeneriem?

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – Es būšu par tiem, ja dalībvalstis piekritīs, jo, manuprāt, vajadzētu būt iespējai saskaņot drošības un drošuma noteikumus mūsu lidostās.

Tagad notiek tā, ka dažas mūsu dalībvalstis lidostās ievieš ķermeņa skenerus, bet citas ne. Kā jums zināms, pirms kāda laika Komisija iesniedza priekšlikumu par ķermeņa skeneriem, kurš tika noraidīts.

Tas, protams, rada zināmas bažas, bet mums vajadzētu mēģināt atrast, ja iespējams, saskaņotu nostāju attiecībā uz jebkādu drošības ierīču izmantošanu Eiropas lidostās.

Pretējā gadījumā būs diskriminācija, novērtējot drošību mūsu lidostās.

Derek Vaughan (S&D). – Līgums respektē vietējo un reģionu pašvaldību tiesības visā Eiropā, un tas būs svarīgs faktors, kad jūs sāksiet diskusijas, piemēram, par kohēzijas politikas nākotni. Es gribētu zināt, vai jūs varētu mums apliecināt, ka, sākot šīs sarunas — piemēram, par piekto Kohēzijas ziņojumu —, jūs apspriedīsiet kohēzijas politikas nākotni ar vietējām pašvaldībām un reģioniem un, protams, ar šo Parlamentu.

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – Tas nav jautājums par pamattiesībām, taču, protams, mēs šos jautājumus apspriedīsim ar vietējām un reģionālajām pašvaldībām.

Jūs zināt, cik svarīga mums ir sociālā, ekonomiskā, un teritoriālā kohēzija. Tas tagad ir norādīts arī Lisabonas līgumā kā viens no Eiropas Savienības mērķiem. Jaunajā stratēģijā 2020. gadam, ar kuru es jūs pirms kāda laika iepazīstināju, mēs skaidri noteicām, ka kohēzija paliks galvenais elements mūsu priekšlikumos un mēs gribam, lai turpmāk kohēzijas politika vienmēr tiktu ņemta vērā. Tā ir ietverta mūsu dialogā ar reģionālajām un politikas īstenošanas iestādēm.

Es arī pieminēju nepieciešamību konsultēties ar Reģionu komiteju, piemēram, dokumentā, uz kuru tikko atsaucos.

Catherine Stihler (S&D). – Es vēlētos aplūkot kādu gadījumu saistībā ar pamattiesībām. Es nesen apmeklēju *Cairneyhill* pamatskolu netālu *Dunfermline* Skotijā un pie manis vērsās kāds zēns vārdā *Douglas*, kas vēlējās ierosināt lietu par kādu Eritrejas meiteni *Rima Andmariam*. Tas ir saistīts ar to, ko pirmais runātājs teica par Eritreju.

Rima ģimene tika vajāta un nogalināta Eritrejā tāpēc, ka bija kristieši. Es zinu, ka kristiešu vajāšana Eritrejā ir jums pazīstams temats. *Rima* izdevās aizbēgt uz Itāliju un pēc tam uz Glāzgovu Skotijā, kur *Alison* un *Robert Swinfin* pieņēma viņu un rūpējās kā par savu meitu.

Rima tagad ir 17 gadu. Viņai draud deportācija atpakaļ uz Itāliju, kur viņa vispirms meklēja patvērumu, un mēs darām visu iespējamo, lai iesniegtu *Rima* lietu visiem tiem, kas var viņai palīdzēt. Viņai ir jāpaliek mīlošajā *Alison* un *Robert* aprūpē.

Viņas lietu izvirza pilsoniskā sabiedrība, cilvēktiesību organizācijas un baznīcas visā Skotijā. Tā bija minēta pat Skotijas radio pārraidē vakar „Doma dienai”. Ko Komisija var darīt, lai aizsargātu *Rima* pamattiesības?

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – Diemžēl man nav zināms šis konkrētais gadījums Skotijā.

Es gribētu norādīt vienu vispārīgu lietu. Šajās politiskajās debatēs jūs nevarat gaidīt, ka Komisijas priekšsēdētājs, pat ja viņš ir salīdzinoši ļoti strādīgs cilvēks, zinātu par visām lietām, kuras ir ļoti jutīgas un ļoti nopietnas un kuras notiek Eiropā.

Protams, es varu jums apliecināt mūsu bažas un izteikt mūsu solidaritāti ar jebkuru personu, kas uzskata, ka viņas vai viņa cilvēktiesības ir pārkāptas, bet attiecībā uz šo konkrēto gadījumu man nav pietiekami daudz informācijas. Tomēr es būšu vairāk nekā priecīgs atbildēt rakstiski uz jautājumu, kuru jūs tikko izvirzījāt.

Sonia Alfano (ALDE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es runāju Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas vārdā, kas ir mana politiskā grupa. Šā gada 5. martā Itālijas Republikas prezidents *Giorgio Napolitano* parakstīja skaidrojošo dekrētlukumu, kas pazīstams arī kā „glābšanas saraksta” dekrētlukums.

Faktiski šis dekrēts ļauj mainīt spēles noteikumus pēc tam, kad vēlēšanu kampaņa ir sākusies. Tīmekļa vietnē *Quirinal Palace* *Giorgio Napolitano* norāda, ka atšķirībā no dekrēta projekta, ko viņam ierosināja valdības saspringtajā sanāksmē ceturtdienas vakarā, pēc viņa domām, tekstā, ko pēc tam izstrādāja Iekšlietu ministrija un premjerministrs, nebija acīmredzamo antikonstitucionāla rakstura defektu.

Itālijas Konstitūcijas 87. panta 5. punktā teikts, ka Itālijas Republikas prezidents izsludina likumus un izdot dekrētus ar likuma spēku un noteikumus. Valsts prezidents absolūti nevar piedalīties dekrētlukumu izstrādes procedūrā. Iepriekšējais valsts prezidents *Carlo Azeglio Ciampi* uzskata, ka tā ir novirze no mūsu parastās demokrātiskās sistēmas un tās sagrozīšana. Ir skaidrs, ka valdība dara to, ko Konstitūcija aizliedz. Ar šo dekrētu, priekšsēdētāja kungs, ir mainīti spēles noteikumi attiecībā uz vēlēšanu sacensībām, kas ir jau sākušās, un tiem, kuri ir pārkāpuši likumu, piešķir tiesības kandidēt un būt pieņemtiem atpakaļ vēlēšanu sacensībās.

Interesanti, kāpēc Parlaments vienmēr ir gatavs ieņemt nostāju pret valstīm, kuras pārkāpj likumus, bet neatzīst, ka starp 27 dalībvalstīm ir valsts, kas pārkāpj likumu.

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – (FR) *Alfano* kundze, vēlreiz, lūdzu, nelūdziet man apspriest valsts iekšpolitikas jautājumus. Komisija ir atbildīga par Eiropas tiesību aktos paredzētajām pamattiesībām, kad tās īsteno Eiropas Savienības iestādes vai dalībvalstis.

Šķiet, ka jūsu minētajā gadījumā nav piemērojams attiecīgais Eiropas Savienības likums. No tā, ko esmu sapratis jūsu runā, tā ir tipiska iekšējo politisko diskusiju problēma, varbūt ar aspektu, kas attiecas uz tiesību aktiem vai tiesiskumu, bet Eiropas Komisijai nav tiesību iejaukties konfliktos starp dažādiem politiskajiem spēkiem vai politiskām personām nevienā no mūsu dalībvalstīm.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, *Barroso* kungs! Pamattiesību harta pagaidām ir vienīgais starptautiskais dokuments, kas aizliedz diskrimināciju seksuālās orientācijas dēļ. Daudzās citās pasaules daļās pat lepojas ar to, ka Eiropa ir to sasniegusi, un arī viņi to vēlētos.

Eiropas Savienībā ir problēma, ka trīs dalībvalstis, proti, Apvienotā Karaliste, Polija un Čehija, neuzskata Pamattiesību hartu par Eiropas likumdošanas sistēmas daļu. Es būtu ļoti ieinteresēta uzzināt, ko Komisija dara — ko jūs plānojat darīt —, lai īstenotu lesbiešu, geju, biseksuālu un transseksuālu cilvēku pamattiesības visās ES daļās, lai skaidri apliecinātu, ka homofobija un diskriminācija seksuālās orientācijas dēļ vairs nav pieņemama ne tikai nodarbinātības jomā, kurā, protams, mums jau ir direktīvas, bet visās jomās, un lai cilvēki varētu dzīvot un izvēlēties savas seksuālās attiecības bez bailēm.

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – Šeit ir divi jautājumi. Es nezinu, vai es varēšu atbildēt uz tiem vienā minūtē.

Pirmkārt, attiecībā uz diskrimināciju seksuālās orientācijas dēļ jūs zināt, ka iepriekšējā Komisija ir ierosinājusi direktīvu pret jebkādu diskrimināciju, tostarp tādu, kuras pamatā ir seksuālā orientācija, jomās, kas nav saistītas ar nodarbinātību. Mēs esam apņēmušies nodrošināt, lai Eiropas tiesību aktos un dalībvalstu īstenošanas pasākumos pilnīgi būtu ievērots diskriminācijas aizliegums seksuālās orientācijas dēļ. Šie nediskriminācijas principi, kā jūs zināt un teicāt, ir ietverti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā.

Attiecībā uz Poliju un Apvienoto Karalisti protokolā ir precizēta hartas piemērošana attiecībā uz Polijas un Apvienotās Karalistes tiesību aktiem un iniciatīvām un tās likumīgumu šajās dalībvalstīs.

Tajā īpaši noteikts, ka harta nepalielina ES Tiesas vai jebkuras Polijas tiesas, vai Apvienotās Karalistes tiesas kompetenci konstatēt, ka likumi un noteikumi vai iniciatīvas noteikumi, prakse vai darbības šajās dalībvalstīs ir pretrunā pamattiesībām, brīvībām un principiem, kas tajā atkārtoti apstiprināti.

Tātad mums vēl ir jāredz, kā Eiropas Kopienu Tiesa interpretēs šo divu dalībvalstu protokolu.

Ashley Fox (ECR). – Priekšsēdētāj *Barroso*, daudzas valstis visā pasaulē ir sīki ietvērušas tiesību hartas to konstitūcijā. Daudz mazāk valstu nodrošina īstu aizsardzību saviem pilsoņiem. Vai piekrītat, ka svarīga ir nevis tiesību aizsardzības struktūra, bet gan tas, kā šī aizsardzība tiek īstenota?

Apvienotajā Karalistē vispārējās vēlēšanas notiks pēc trim mēnešiem. Konservatīvā partija, ja to ievēlēs, atceļ Cilvēktiesību aktu un aizstās to ar mūsu pašu tiesību hartu. Tas nozīmētu, ka Eiropas Cilvēktiesību konvencija vairs nebūtu tieši piemērojama Apvienotās Karalistes vietējos tiesību aktos.

(Starpsauciens no zāles: „Jūs to nevarat darīt!”)

Priekšsēdētāj *Barroso*, vai jūs paskaidrotu, cik lielā mērā ES plānos par Eiropas Cilvēktiesību konvencijas parakstīšanu tiks ņemta vērā dalībvalstu atšķirīgā nostāja?

Mana partija centīsies mainīt līgumu, lai garantētu, ka Pamattiesību harta neattiecas uz Apvienoto Karalisti. Kā jūs nodrošināsi, ka ES neiejaucas Apvienotās Karalistes tiesībās atteikties no šīm struktūrām, kurās mēs nevēlamies piedalīties?

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – Es daļēji jau atbildēju uz šo jautājumu, atbildot uz iepriekšējo jautājumu.

Apvienotajai Karalistei un citām valstīm ir protokols par Pamattiesību hartu. Tām ir šādas tiesības. Tas tika apspriests, un mums ir starpvaldību līgums, kas to atzīst.

To sakot, es, protams, dodu priekšroku tam, lai visas dalībvalstis akceptētu Pamattiesību hartu, jo uzskatu, ka šī harta ir pamatkompass visai Eiropas Savienības politikai.

Mēs pašlaik arī esam gatavi pievienoties Eiropas Cilvēktiesību konvencijai. Tā noslēgs Eiropas Savienības pamattiesību aizsardzības sistēmu.

Protams, es ļoti cienu Apvienoto Karalisti kā demokrātisku un tiesisku valsti. Faktiski tā ir viena no valstīm, kura gadsimtu gaitā ir devusi vissvarīgāko ieguldījumu demokrātijā. Tieši tāpēc man ir patiesi žēl, ka Apvienotā Karaliste nevēlas būt kopā ar visiem tās partneriem priekšējās līnijās, lai tās cilvēktiesības būtu ne tikai valsts līmenī, bet arī kā Eiropas projekts.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – *(PT)* Priekšsēdētāja kungs, Komisijas priekšsēdētāja kungs! Sieviešu tiesības un tiesības dzīvot cilvēka cienīgu dzīvi ir cilvēka pamattiesības, kuras Eiropas Savienībai ir jāveicina.

Tādēļ, ņemot vērā acīmredzamo nevienlīdzību, kas turpinās un pat pasliktinās, tostarp darba samaksas atšķirības starp vīriešiem un sievietēm, nabadzība un nedroša nodarbinātība — visas problēmas, kas pārsvarā skar sievietes, — nepietiek publicēt Sieviešu tiesību hartu, kura būtībā ir neskaidra un neprecīza un pirms kuras pieņemšanas nebija nekādu diskusiju ar sieviešu organizācijām vai Parlamentu.

Tādēļ es jautāju, vai Eiropas Komisija ir gatava piešķirt prioritāti šādiem jautājumiem par sieviešu tiesību aizsardzību ar konkrētiem pasākumiem, jo īpaši izstrādājot jaunu vienlīdzības stratēģiju, ko gatavo Parlaments, — ziņojumu, kurš, es ceru, tiks ņemts vērā.

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – *(PT)* Pagājušā piektdienā es iepazīstināju komisāri *Reding* ar Sieviešu tiesību hartu, kas atkārtoti apstiprina Komisijas apņemšanos attiecībā uz dzimumu līdztiesību, kā arī vēlreiz apstiprina tās vēlmi strādāt un gūt panākumus šajā jomā.

Papildus hartei, par kuru mēs tagad esam paziņojuši, septembrī tiks izstrādāta jauna stratēģija par dzimumu līdztiesību. Tas nodrošinās vispārīgu un diezgan visaptverošu rīcības plānu, ko izstrādās Komisija, attiecībā uz panākumiem vienlīdzības starp vīriešiem un sievietēm jomās, kuras mans kolēģis, deputāts tikko minēja, sākot no nodarbinātības līdz citiem aspektiem, kuros ir svarīgi nodrošināt un garantēt šādu vienlīdzību.

Šī harta nav radusies no nekuriens. Šī harta parādījās, kad tika pieminēta 15. gadadiena kopš Pekinas Rīcības platformas, un ir daudzu apspriežu rezultāts, kuras man bija, jo īpaši ar šā Parlamenta deputātu grupu, kas ir pievērsusies sieviešu jautājumam. Faktiski rīt no rīta man būs vēl viena šāda sanāksme. Katru gadu man ir bijusi vismaz viena sanāksme ar deputātiem, kam šī ir viena no svarīgākajām prioritātēm.

John Bufton (EFD). – Priekšsēdētāj *Barroso*, jautājums, kuru es šodien gribētu izvirzīt, attiecas uz Grieķijas finansiālo stāvokli. Pirmo reizi tiek izmantots Lisabonas līguma 121. pants, lai virzītu strukturālās reformas šajā valstī. Grieķijas iedzīvotāji tagad atrodas bezizejā, jo kļūst pilnīgi skaidrs, ka šo valsti vadāt jūs, nevis to ievēlētā valdība.

Vai tas nozīmē, ka, tā kā jūs esat nosūtījuši savas amatpersonas atrisināt Grieķijas finanšu situāciju, jūs tagad var uzrunāt ne tikai kā Komisijas priekšsēdētāju, bet arī kā Grieķijas gubernatoru? Ja pasākumi, kurus jūs amatpersonas noteiks Grieķijai, nebūs lietderīgi, vai jums ir plāns B? Ja ir, vai tas paredz, ka Grieķijai jāatstāj eiro zona? Visbeidzot, vai jūs plānojat sūtīt amatpersonas uz citām valstīm, kuras cieš finansiālas grūtības, piemēram, uz Portugāli, Spāniju un Itāliju?

Priekšsēdētājs. – *Buften* kungs, mūsu tēma ir jaunā līguma īstenošana un pamattiesību ievērošana, tādēļ, lūdzu, ievērojiet šo tēmu.

Priekšsēdētāj *Barroso*, vai esat gatavs sniegt atbildi?

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – Priekšsēdētāja kungs, es vienmēr cenšos būt gatavs atbildēt uz Parlamenta deputātu jautājumiem.

Jūsu jautājuma pamatā, ievērojamais Parlamenta deputāt, ir nepareizs pieņēmums, proti, ka Grieķijai problēmas ir tieši tāpēc, ka tā ir eiro zonā. Patiesībā ir valstis arī ārpus eiro zonas, kurām ir līdzīgas problēmas — dažos gadījumos pat vēl nopietnākas — gan Eiropas Savienībā, gan ārpus Eiropas Savienības. Vai es drīkstu jums atgādināt, piemēram, par Īslandes nopietno situāciju, un tagad tā gatavojas pievienoties Eiropas Savienībai tieši tādēļ, ka arī Īslande cer kādu dienu ieviest eiro.

Tātad faktiski ir pilnīgi kļūdaini domāt, ka Grieķijas problēmas radušās tādēļ, ka Grieķijā ir eiro. Tās radušās tāpēc, ka Grieķija nav ievērojusi Stabilitātes un izaugsmes pakta noteikumus, un tagad tā saskaras ar grūtībām. Tai, protams, būs jāsedz izmaksas saistībā ar sarežģīto pielāgošanos, kura tai jāveic.

Andreas Mølzer (NI). – (*DE*) *Barroso* kungs, es gribētu uzdot jautājumu, kas attiecas uz datu uzglabāšanas problēmu, tā kā Vācijas Konstitucionālā tiesa šā mēneša sākumā atzina par spēkā neesošu visu telekomunikācijas datu vispārējo uzglabāšanu. Cik lielā mērā neierobežota un nekontrolēta datu uzglabāšana vai piekļuve datiem ir saderīga ar pamattiesībām, joprojām ir strīdīgs jautājums. Šeit, Parlamentā, mēs teicām skaidru „nē” *SWIFT* nolīgumam. Manuprāt, ES Datu saglabāšanas direktīva, iespējams, arī ir jāvērtē, ņemot vērā Lisabonas līgumā iekļauto pamattiesību sarakstu. Vai jūs, vai Komisija plānojat veikt jebkādu pārskatīšanu šajā jomā, lai redzētu, kā pamattiesību saraksts attiecas uz datu glabāšanu?

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – Datu aizsardzība ir personas pamattiesības, kas ir skaidri atzītas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 8. pantā.

Pateicoties Lisabonas līgumam, mēs tagad varam izveidot visaptverošu un saskaņotu sistēmu personas datu aizsardzībai. Ir būtiski aizsargāt mūsu iedzīvotāju privātumu, lai nodrošinātu kopēju pieeju attiecībā uz visām datu apstrādes darbībām Eiropas Savienībā, un Parlaments, protams, pilnīgi iesaistīsies pašreizējā tiesiskā regulējuma reformā, jo koplēmuma procedūra attiecas arī uz bijušo trešā pīlāra jomu.

Mums ir arī jānodrošina, lai Eiropas iedzīvotāju pamattiesību aizsardzība turpinātos, kad persona dati atstāj Eiropas Savienību. Šajā saistībā Eiropas Savienības un Amerikas Savienoto Valstu nolīgums par personas datu aizsardzību attiecībā uz personām varētu būt svarīgs, un mēs strādājam šajā virzienā.

Pašlaik konsultējamies, lai nodrošinātu pārredzamību un apkopotu ieinteresēto personu un iedzīvotāju viedokļus.

Komisija plāno iesniegt ieteikuma projektu, lai izdotu pilnvaras sarunām ar Amerikas Savienotajām Valstīm.

Sarah Ludford (ALDE). – Pēdējo desmit gadu laikā starptautiskā sadarbība pret terorismu ir apgrūtināta sakarā ar bažām par cilvēktiesību ievērošanu, tostarp par ASV administrācijas praksi.

Bijām cerējuši, ka līdz ar *Obama* administrāciju tas paliks pagātnē. Diemžēl mēs uzzinām, ka negodīgas militārās komisijas un beztermiņa apcietināšana bez tiesas turpinās, kaut arī *Gvantamo* ir slēgta.

Šādas atkāpes no starptautiskajām un valstu tiesību normām padara transatlantiskos datu apmaiņas projektus problemātiskākus, nekā tie būtu pretējā gadījumā.

Kādus iebildumus Komisija izvirza ASV administrācijai, lai atbalstītu lietu taisnīgu iztiesāšanu, un brīdinājumus, ka pretējā gadījumā tas ietekmēs sadarbību? Es ceru, ka mūsdienās atšķirībā no pagātnes Eiropas Savienība vai tās dalībvalstis neriskē slēgt slepenas vienošanās, kurās tiek pārkāptas pamattiesības terorisma apkarošanā.

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – Es lepojos, ka Eiropas Savienība bija pirmā, cik atceros, kas izvirzīja šo jautājumu ASV prezidentam — bijušajam prezidentam — par nepieciešamību ievērot pamattiesības un tiesiskumu, arī cīnoties pret terorismu, proti, attiecībā uz jautājumu par Gvantanamo. Tas bija es un pēc tam Eiropas Padomes priekšsēdētājs Schüssel kungs — toreiz Austrijas premjerministrs —, kurš izvirzīja šo jautājumu. Šis jautājums vienmēr ir bijis jautājums par dialogu ar mūsu amerikāņu partneriem. Varat būt droši, ka tas būs ļoti augstu darba kārtībā.

Attiecībā uz datu aizsardzību mēs uzskatām, ka mums ir jāstrādā kopā ar Amerikas Savienotajām Valstīm, lai izveidotu sistēmu. Es to teicu jau iepriekšējā atbildē. Vienlaikus mums ir nepieciešama sistēma, lai kopā apkarotu terorismu. Tātad jautājums ir atrast pareizo veidu, kā reaģēt uz divām svarīgām vajadzībām: uz vajadzību pēc brīvības un datu aizsardzības ievērošanas, bet arī uz drošības nepieciešamību, jo bez drošības nav brīvības iespējas.

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, viens no galvenajiem jautājumiem jaunajā Lisabonas līgumā ir Eiropas Savienības ietekmes palielināšana pasaulē.

Ar šo jauno pastiprināto ārpolitiku mums kā Savienībai aktīvāk jāveicina un jāaizsargā cilvēktiesības un pamattiesības trešās valstīs.

Ko jūs un Ashton kundze plānojat darīt, lai stiprinātu ES politiku demokrātijas veicināšanai? Otrkārt, vai jūs atbalstīsiet lielāku finansējumu ar Eiropas Demokrātijas un cilvēktiesību instrumentu nākamajā budžetā?

Cilvēktiesības vienmēr, šķiet, ieņem otro un trešo vietu mūsu dialogos. Es domāju, ka mums ir jāvelta vairāk laika un naudas demokrātijas veicināšanai un jāveido patiens Eiropas ieguldījums demokrātijā. Es gribētu dzirdēt jūsu viedokli šajos jautājumos.

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – Līguma noteikumi paredzēti, lai veicinātu cilvēktiesības visā pasaulē. Eiropas Savienība ir pieņēmusi pamatnostādnes cilvēktiesību jautājumos, no jautājuma par nāvessodu līdz spīdzināšanas novēršanai un cilvēktiesību aizstāvju atbalstam.

Saskaņā ar šīm pamatnostādnēm Eiropas Savienība īsteno dažādus pasākumus, sākot no publiskiem paziņojumiem vai diplomātiskiem demaršiem, beidzot ar tiesas procesu novērošanu. Es pats esmu izvirzījis cilvēktiesību jautājumu augstākā līmeņa sanāksmēs ar valstu vai valdību vadītājiem no trešām valstīm. Pavisam nesen samītā ar Maroku pagājušā nedēļā mēs izvirzījām jautājumus par pamattiesībām.

Eiropas Savienība ir izveidojusi aptuveni 40 cilvēktiesību dialogus ar partnervalstīm visā pasaulē, un tas ir specializēts forums sīki izstrādātām diskusijām šajā jautājumā. Saskaņā ar Eiropas demokrātijas un cilvēktiesību instrumentu Komisija plāno aptuveni EUR 150 miljonus gadā, lai atbalstītu NVO cilvēktiesību jomā visā pasaulē. Mēs cenšamies iekļaut cilvēktiesību klauzulu visos pamatnolīgumos, kurus mēs slēdzam ar trešām valstīm.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Viens no pamatprincipiem ir pārvietošanās brīvība. Ņemot vērā atklāto jautājumu starp Lībiju un Šveici, priekšsēdētāja kungs, simtiem Eiropas Savienības pilsoņu un darba ņēmēju tiek liegta iebraukšana Lībijā darba nolūkā. Man ir jautājums: ko Eiropas Komisija dara, lai rastu risinājumu šim steidzamajam jautājumam? Un vai Eiropas Komisijas priekšsēdētājs to uzskata par pieņemamu, ka viena valsts, proti, Šveice, pieņem vienpusēju lēmumu, kas skar visus Šengenas zonas iedzīvotājus, jo īpaši darba ņēmējus, kuriem ir jāiebrauc Lībijā, lai nopelnītu savu ikdienas iztiku?

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – Mēs esam ļoti noraizējušies par šo lietu. Komisārs Malmström jau teica, ka tas, ka Lībija ir apturējusi vīzu izsniegšanu pilsoņiem no Šengenas zonas, ir nesamērīgs pasākums. Turklāt šī situācija nav saderīga ar pozitīvu attiecību tendenci starp Lībiju un Eiropas Savienību.

Tiek veikti intensīvi diplomātiskie pasākumi, lai rastu šīs krīzes risinājumu. Viens no diviem Šveices pilsoņiem jau ir atstājis Lībiju. Tas ir pozitīvs solis.

Eiropas Savienības ārlietu un tieslietu ministri apsprieda šo jautājumu attiecīgi šā gada 22. un 25. februārī un atbalstīja diplomātisko centienu turpināšanu.

Es uzskatu, ka ir svarīgi saglabāt atvērtu dialogu un pūlēties izprast abu pušu nostāju, lai rastu risinājumu, cik drīz vien iespējams.

Olle Ludvigsson (S&D). – (SV) Priekšsēdētāja kungs, Lisabonas līgumu ratificēšana ir nostiprinājusi cilvēka pamattiesību un arodbiedrību tiesību ievērošanu. Eiropas Kopienu Tiesas nolēmumi pēdējos gados tomēr

liecina, ka ir jāstiprina arodbiedrību pamattiesību aizsardzība. *Laval, Rüffert, Viking* un Luksemburgas lietās Tiesa ir konsekventi pazeminājusi arodbiedrību tiesību nozīmi.

Šo nolēmumu dēļ nav iespējams nodrošināt vienlīdzīgu attieksmi pret darba ņēmējiem neatkarīgi no to pilsonības. Arodbiedrības vairs nespēj norīkotajiem darba ņēmējiem garantēt vienlīdzīgu darba samaksu un vienlīdzīgus darba apstākļus, kas būtu tādi paši kā vietējiem darba ņēmējiem. Arī es tāpēc atzinīgi vērtēju priekšsēdētāja *Barroso* solījumu šajā Parlamentā pirms viņa atkārtotas ievēlēšanas par Komisijas priekšsēdētāju.

Mans jautājums tagad *Barroso* kungam ir šāds: kad mēs varam gaidīt, ka Komisija iesniegs tiesību akta priekšlikumu, lai atrisinātu problēmas, kas radušās pēc Eiropas Kopienu Tiesas nolēmumiem? Vai Komisijas priekšsēdētājs var sniegt mums šādu informāciju jau šodien?

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – Kad šie lēmumi tika publiskoti, mēs paudām savu nostāju ļoti skaidri. Es pats un komisārs *Špidla*, kurš it atbildīgs par nodarbinātību un sociālajiem jautājumiem, paskaidroja, ka, mūsaprāt, šajos lēmumos nevar apšaubīt tādas pamattiesības kā tiesības streikot, tiesības uz arodbiedrībām un dažādu darba attiecība mehānismu specifiku mūsu valstīs.

Mēs strādājam ar dažiem priekšlikumiem, lai risinātu šo jautājumu. Baidos, ka es tagad nevaru minēt konkrētu datumu, jo nebiju gaidījis šo jautājumu. Tomēr es varu pateikt, kā jau to arī teicu iepriekš, ka ar šīs Komisijas ievēlēšanu — un atbildīgais komisārs arī ir teicis — tas ir jautājums, kuram mēs pievērsīsimies tuvākajā laikā.

Bogusław Liberadzki (S&D). – (PL) *Barroso* kungs, es gribētu jautāt par pamattiesībām un jauno līgumu, tostarp par ārējiem darījumiem. Saskaņā ar Budžeta kontroles komitejas pētījumiem 43 % finanšu darījumu ir bijuši nepareizi. Vai jaunais līgums un jaunie risinājumi saistībā ar mūsu darbu, lai panāktu pamattiesību ievērošanu visā pasaulē, palīdzēs nodrošināt kļūdu līmeņa radikālu samazinājumu budžeta sagatavošanas, īstenošanas un ziņošanas posmā? Man jāuzsver tas, ka 43 % ir aplēstais finanšu kļūdu līmenis.

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – Kā zināms, mēs jau vairākus gadus strādājam, lai samazinātu finanšu kļūdas Eiropas Savienības grāmatvedībā. Par daudzām no šīm kļūdām, kā jūs zināt, atbildīgas ir dalībvalstis, īstenojot daudzas Eiropas programmas.

Cerības vieš Eiropas Revīzijas palātas jaunākais atzinums, kurā atzīti līdz šim gūtie panākumi, bet es uzskatu, ka mēs nedrīkstam būt pašapmierināti šajā jomā. Mēs esam gatavi strādāt, lai samazinātu visu veidu kļūdas, īstenojot Eiropas Savienības budžetu.

David Casa (PPE). – (MT) Līgums nosaka cilvēka pamattiesību aizsardzības principus, un tām valstīm, kuras vēlas kļūt par Eiropas Savienības dalībvalstīm, ir jānodrošina atbilstība Eiropas Savienības prasībām, kā to darīja Malta un visas citas valstis, kas pievienojās vienlaicīgi ar to. Attiecībā uz Turciju, vai priekšsēdētājs neuzskata, ka Turcijai vēl ir daudz jādara cilvēktiesību jomā? Turklāt, ko Komisija dara, lai nodrošinātu, ka pirms ekonomikas sakārtošanas Turcijā un pirms citu prasību izvirzīšanas, pirmkārt un galvenokārt, uzmanība tiek pievērsta cilvēka pamattiesībām? Es tomēr uzskatu tās par prioritāti, bet diemžēl Turcijā tās nepastāv.

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – Es negribētu teikt, „nepastāv”, atklāti runājot. Turcija ir guvusi panākumus attiecībā uz tiesiskumu. Tomēr mēs neuzskatām, ka tie vēl būtu samērojami — tās pamattiesību un tiesiskuma ievērošanas standarti — ar Eiropas standartiem. Tieši šī ir daļa no darba jautājumiem, kurus mēs izstrādājam ar Turciju gadu gaitā.

Ik gadus, tā kā Turcija ir Eiropas Savienības kandidātvalsts, Komisija ļoti objektīvi novērtē Turcijas reformas attiecībā uz tiesiskumu un visiem jautājumiem, kas saistīti ar pamattiesībām.

Taisnību sakot, dažās jomās ir gūti panākumi. Citās jomas mēs esam pieprasījuši vairāk rīcības no Turcijas iestādēm.

Es uzskatu, ka šā dialoga uzturēšana — un faktiski šo sarunu — par Turcijas pievienošanu ir patiešām pareizais veids, kā panākt progresu jautājumā par pamattiesību ievērošanu un, vispārīgi runājot, tiesiskumu un demokrātiskām reformām Turcijā.

Priekšsēdētājs. – Priekšsēdētāj *Barroso*, liels paldies par ļoti interesantajām debatēm. Tā bija ceturtā jautājumu stunda plenārsēdē. Nākamā būs pēc viena mēneša pēc nākamās sesijas sanāksmes laikā Strasbūrā.

Šis punkts ir slēgts.

SĒDĪ VADA: S. KOCH-MEHRIN*Priekšsēdētāja vietniece*

David-Maria Sassoli (S&D). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Pirms brīža šajā Parlamentā izskanēja apkaunojoša, melīga runa pret Itālijas Republikas prezidentu. Es uzskatu, ka Parlamenta prezidijam nevajadzētu ļaut deputātiem iztirzāt valsts politikas jautājumus, jo īpaši izskatot lielas nozīmes institucionālus un politiskus jautājumus.

Es jums atgādināšu — un atgādināšu visiem kolēģiem deputātiem —, ka Itālijas Republika nav paredzēta pārdošanai un ka republikas prezidents *Giorgio Napolitano* ir Itālijas Konstitūcijas sargs. Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas Itālijas delegācijas vārdā es aicinu šo Parlamenta prezidiju piesardzīgāk izvēlēties apspriežamās tēmas un sakāmās runas.

Žēl, ka prezidents *Buzek* neiejaucās, lai pārtrauktu runu, kurā tika kritizēts valsts prezidents, kas tikai pirms nedēļas apmeklēja Eiropas Parlamentu.

(Aplausi)

Priekšsēdētāja. – Gan komentārs, uz kuru jūs atsaucāties, gan jūsu piezīme tiks ierakstīti, un es centīšos ņemt vērā jūsu prasību sēdes darba kārtības laikā, kurā es pašlaik esmu priekšsēdētāja. Es ceru, ka man izdosies.

11. Starptautiskā politika klimata jomā pēc Kopenhāgenas konferences: jauna impulsa sniegšana starptautiskajām sarunām ar tūlītējas rīcības palīdzību

Priekšsēdētāja. – Nākamais jautājums ir Komisijas paziņojums par starptautisko politiku klimata jomā pēc Kopenhāgenas konferences: jauna impulsa sniegšana starptautiskajām sarunām ar tūlītējas rīcības palīdzību.

Connie Hedegaard, Komisijas locekle. – Priekšsēdētājas kundze! Šī ir mana pirmā uzstāšanās šajā Parlamentā. Es priecājos, ka nepilnas četras nedēļas pēc stāšanās amatā šodien varu iepazīstināt jūs ar paziņojumu par starptautisko politiku klimata pārmaiņu jomā pēc Kopenhāgenas konferences – paziņojumu, kuru Komisija pieņēma tās sanāksmē šodien.

Paziņojuma nosaukums ir „Tūlītēja rīcība, lai dotu jaunu sparbu globālai cīņai ar klimata pārmaiņām”, un tieši tāds ir mūsu rīcības mērķis. Protams, gatavojot paziņojumu, mēs esam pilnībā ņēmuši vērā Parlamenta 10. februāra rezolūciju par COP 15 iznākumiem.

Kopenhāgena bija daudz mazāks solis uz priekšu nekā Eiropas Savienība bija vēlējusies, bet tomēr tas bija solis uz priekšu. Simt deviņas valstis — gan industriāli attīstītās, gan jaunattīstības valstis, kuras ir kolektīvi atbildīgas par vairāk nekā 80 % pasaules siltumnīcas efektu izraisīto gāzu emisiju, tagad ir oficiāli iekļāvušas savus emisijas samazināšanas mērķus un pasākumus vienošanās dokumentā. Citiem vārdiem sakot, mums ir iespēja stiprināt šo apņemšanos un palīdzēt pārvērst to starptautiskā rīcībā. Mums jāizmanto šī iespēja, lai palīdzētu saglabāt virzību uz stingru un juridiski saistošu globālo klimata nolīgumu laika periodam pēc 2012. gada, kas, protams, paliek mūsu mērķis.

Komisijas sākumpunkts nosaka, ka ES jāturpina būt līdera pozīcijā. Mēs uzskatām, ka vispārliciecinātāk Eiropa to var darīt ar reālu un apņēmīgu rīcību tās iekšienē, kļūstot par klimatam visdraudzīgāko reģionu pasaulē. Mums tas jādara „Eiropa 2020” stratēģijas ietvaros, kura tika izvirzīta pagājušajā nedēļā. Es vēlētos pateikt skaļi un skaidri: tas ir Eiropas pašas interesēs. Kā tas ir? Ja mēs to izdarīsim pareizi, tas veicinās mūsu konkurētspēju, stiprinās mūsu energodrošību un stimulēs zaļākas ekonomikas izaugsmi un inovācijas, tādējādi radot jaunas darbavietas. Tādēļ Komisija uzsāks darbu lai iezīmētu stratēģiju Eiropas Savienības pārejai uz zemu oglekļa dioksīda emisiju ekonomiku līdz 2050. gadam.

Tā ietvers mūsu emisiju samazināšanu no 80 % līdz 95 % 2050. gadā, kā jau panākta vienošanās un, kā šim Parlamentam labi zināms, ES ir apņēmusies līdz 2010. gadam samazināt emisijas par vismaz 20 % zem 1990. gada līmeņa un paaugstināt šo samazinājumu līdz 30 %, ja tiek izpildīti zināmi nosacījumi. Es pilnībā pievienojos šī Parlamenta paustajai vēlmei, ka ES vajadzētu iet tālāk par 20 % mērķi. Mums jāatvērš samazinājums zinātnieku atziņām par to, kas nepieciešams, lai izpildītu Kopenhāgenas vienošanās mērķi par globālās sasilšanas noturēšanu zem diviem grādiem. Kā jūs minējāt savā rezolūcijā, krīze ir atvieglojusi šo mērķu sasniegšanu. Ja mēs šodien vēlamies būt tikpat vērienīgi, cik bijām gatavi būt tad, kad pieņemām Klimata pārmaiņu un enerģētikas tiesību aktus 2007. un 2008. gadā, mums būtu jāpārsniedz 20 %. Tādēļ

es ar gandarījumu paziņoju, ka Komisija pirms Eiropas Padomes jūnijā sagatavos analīzi par to, kādi praktiski pasākumi būs nepieciešami, lai ieviestu 30 % emisiju samazinājumu līdz 2020. gadam. Komisija iesaistīsies arī analīzes sagatavošanā par atskaites punktiem mūsu plānā līdz 2050. gadam, iekļaujot nepieciešamos scenārijus par vēriena plašumu līdz 2030. gadam. Tam būs nepieciešams noteikt piemērotas stratēģijas galvenajām ar emisiju saistītajām nozarēm saskaņā ar stratēģiju „Eiropa 2020”. Atbilstīgi ETS direktīvā noteiktajiem termiņiem Komisija sāks situācijas analīzi par energoietilpīgo nozaru stāvokli oglekļa pārvirzes gadījumā.

Paralēli šim darbam ES jāsāk īstenot Kopenhāģenas vienošanos. Tas nozīmē stabilas un pārredzamas starptautiskas valstu emisiju un darbības rādītāju uzskaites sistēmas izveidi. Tas nozīmē arī ātru 7,2 miljardu eiro mobilizēšanu tūlītējam jaunattīstības valstu finansējumam, kuru Eiropa ir atvēlējusi laika posmam no 2010. līdz 2012. gadam. Tas ir īpaši svarīgi mūsu uzticamībai, kā arī ilgtermiņa finansējuma nodrošināšanas veicināšanai. Komisija ir gatava palīdzēt, lai nodrošinātu ES palīdzības labu koordinēšanu.

Visbeidzot, šis paziņojums piedāvā rīcības plānu nākamajiem soļiem ANO procesā, par kuru tiks panākta vienošanās Bonnā šopavasār, kad atsāksies sarunas. Tehniskajām sanāksmēm Bonnā jāsāk Kopenhāģenas vienošanās politiskās vadības integrēšanas process ANO nolīguma tekstā un jānovērš ievērojamie „baltie plankumi”. Es uzskatu, ka vissvarīgākais ir saprast, kādi var būt konkrētie rezultāti Kankunā. Attīstīto valstu mērķu un jaunattīstības valstu darbība, ko ietver vienošanās, kā arī politiskās MRV vadības iekļaušana oficiālajā ANO sarunu procesā būs svarīga, kā arī lēmumi par jautājumiem, kuri nav minēti vienošanās dokumentā, tādi kā starptautiskā oglekļa tirgus attīstība, starptautiskās aviācijas un jūras transporta emisiju samazināšana ar ICAO un SJO līdzdalību, lauksaimniecība un citas lietas. Oficiālajās sarunās Kopenhāģenā tika panākts vērā ņemams progress par adaptācijas satvaru, tehnoloģijas satvaru, mežkopību, kas varētu būt arī starp konkrētajiem rezultātiem Meksikā.

Nebūtu laimīgāka cilvēka par mani, ja Kankunā tiktu panākts juridiski saistošs globāls darījums un atrisināts arī juridiskais jautājums — un nešaubieties, Eiropas Savienība ir gatava. Tomēr mums jāatceras, ka pastāvošās pušu atšķirības var aizkavēt nolīgumu par to līdz nākamajam gadam. Tādēļ mums savās gaidās jābūt uzmanīgiem. Es domāju, ka jūs visi zināt, ka lielas cerības uz Meksiku bez konkrētiem rezultātiem nozīmē augstu risku beigās nogalināt šo procesu. Tāpēc visiem mums, kam ir ļoti svarīgi panākt starptautisku vienošanos, es arī domāju, ka ir ļoti svarīgi meklēt pakāpenisku pieeju un censties darīt visu iespējamo, lai nodrošinātu, ka pasaule saņem juridiski saistošu darījumu līdz 2012. gadam.

Nobeigumā daži vārdi par vides integritāti. Vides integritātei jābūt mūsu parolei sarunās un es zinu, ka par to bažijas Parlaments. Tādēļ jārisina Kioto protokola trūkumi. Ar to es domāju ierobežoto valstu skaitu, ko tas ietver, — tas atbilst tikai 30 % šodienas emisiju — un tā nopietnos trūkumus, tādus kā mežrūpniecības emisiju uzskaites noteikumi un rīcība ar atlikušajām valstu emisiju kvotām laika posmā no 2008. līdz 2012. gadam, kuri arī tika uzsvērti jūsu februāra rezolūcijā.

Visbeidzot, Eiropai jāveic ātrā darbība, lai veicinātu atbalstu ANO procesam un atjaunotu pārliecību, ka globāls darījums ir iespējams. Mums labāk jāsaprot mūsu partneru nostāja galvenajos jautājumos un jāskaidro, ko ES prasa no globālā darījuma. Komisija veiks ātrā darbību, cieši kontaktējoties ar Padomi un Padomes prezidentūru. Es risināšu sarunas Vašingtonā un Meksikā šomēnes un plānoju cita starpā aprīlī apmeklēt Indiju, Maldivu salas, Ķīnu un Japānu.

Mēs vēlētos mudināt arī jūs, Eiropas Parlamentu, dot savu ieguldījumu, kontaktējoties ar saviem kolēģiem parlamentāriešiem visā pasaulē. Es jau esmu sastapusi dažus jūsu parlamentāro delegāciju pārstāvjus galvenajās trešās valstīs un tikšos drīz ar citiem, lai spriestu par to, kā mēs varētu apvienot centienus un veikt ātrā darbību kopā un kā Komisija var palīdzēt jums šajā svarīgajā uzdevumā.

Komisijas paziņojums nosaka stratēģiju, lai palīdzētu saglabāt globālos centienus klimata pārmaiņu risināšanā, par ko liecina Kopenhāģenas vienošanās pieaugošais atbalsts. ES vadība šajā procesā būs ļoti svarīga panākumiem. Es ceru, ka mēs varam rēķināties ar Parlamenta atbalstu.

Richard Seeber (PPE). - (DE) Es vēlos apsveikt jauno komisāri ar pirmo uzstāšanos. Ziņojums, ar kuru jūs iepazīstinājat, ir arī ļoti interesants. Tomēr es vēlētos tagad minēt pāris trūkumus.

Būtu bijis vietā, ja jūs pati vairāk analizētu ANO procesu šajā sākotnējā paziņojumā un kritizētu jomas, kurās tam ir īsti trūkumi. Kā mēs zinām, jo īpaši 2. darba grupa tieši neizmantoja zinātnisku precizitāti.

Otrkārt, divu grādu mērķim, kuru mēs esam izvirzījuši, vajadzētu zinātniskākus pierādījumus, lai to atbalstītu un jums vajadzētu palielināt pūliņus, lai mēs intensificētu pētījumus par to, vai tas joprojām ir iespējams, vai arī — kā daži cilvēki jau saka — mums vajadzētu no tā ievērojami norobežoties.

Treškārt — kas varbūt vissvarīgākais — mums tagad jo sevišķi nepieciešams risināt uzticības krīzi, kuru mēs redzam visā pasaulē un īpaši šeit, Eiropā. Kā jūs zināt, ir pētījumi, kuri norāda, ka tikai 30 % Eiropas iedzīvotāju uzskata, ka CO₂ ietekmē klimatu. Ikviens projekts, kurš neņem to vērā, ir lemts neveiksmēi.

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Priekšsēdētājas kundze! Komisāre *Hedegaard* kundze izteica virkni pozitīvu apgalvojumu, bet viņa minēja arī divas ļoti satraucošas lietas: viņa labprātāk runā par 2050. gadu nekā par 2010. gadu, kas mani satrauc, un vairāk runā par to, kā mums jāmazina cerības, nevis par lietu virzīšanu uz priekšu, lai mūsu mērķi un cerības būtu tik augsti, cik iespējams jau ieplānotajās sanāksmēs.

Es vēlos jautāt, vai Komisija strādās pie vērienīga un juridiski saistoša nolīguma par klimata pārmaiņām, kurš tiks parakstīts decembrī Kankunā vai arī tā turpinās aizstāvēt procesu, kurā Kankunu uzskatīs tikai par soli ceļā uz nolīgumu, kurš tiks parakstīts Dienvidāfrikā vai kādā citā valstī tālā nākotnē: 2011., 2012., 2020. gadā vai sliktākajā gadījumā pat vēl vēlāk?

Chris Davies (ALDE). – Priekšsēdētājas kundze! Pēc Kopenhāgenas daži no mums jutās kā sakautas armijas atliekas, izklīdēti un demoralizēti, tādēļ es priecājos, ka jūs šeit pacēlāt karogu un sākt pretuzbrukumu.

Bet, lai gan jūs izklausāties pārliecinoša un pozitīva, praksē daudz kas no tā balstās uz vēlmi un lūgšanām. Mēs esam ļoti atkarīgi no citiem, lai spētu panākt progresu.

Es pamanu, ka jūs runājat par idejas pārskatīšanu par mūsu mērķa pacelšanu līdz 30 % samazinājumam. Vai es pareizi saku, ka jūs esat ierosinājusi jaunu un subjektīvāku formulu tā piemērošanai? „Ja tiek izpildīti zināmi nosacījumi”, teikts dokumentā. Tas ir jaunums, es domāju.

Kāpēc dokumentā nav nekā par Kopenhāgenas konferences neveiksmes cēloņu analīzi un iegūtajām mācībām? Kāpēc tajā nav norādes uz klimata pārmaiņu problēmas nolīgumu, kas vājina politisko gribu? Un visbeidzot, kāpēc tajā nav nekā par nepieciešamību plašāk iesaistīt uzņēmumus?

Eiropā ir daudz uzņēmumu, kuri vēlas ar mums strādāt kopā pie tā, un atklāti runājot, es vēlu jums labu un mēs vēlam jums labu, un jums nepieciešami visi draugi, kurus jūs varat dabūt.

Connie Hedegaard, Komisijas locekle. – Priekšsēdētājas kundze! Vispirms atbildēšu *Seeber* kungam par IPCC un to, kāpēc mēs nekritizējam to vai nedarījām ko citu šajā dokumentā. Man jāsaka, lai gan es uzskatu, ka IPCC ir svarīgi uztvert kritiku nopietni un mēģināt labot to, kas jālabo, es pagaidām neesmu redzējusi neko, kas mainītu manu dziļāko sapratni un sajūtu, ka jā, mums jārisina klimata pārmaiņas. Ir lietas, detaļas, nopludinātas elektroniskās vēstules un līdzīgas lietas. Es neesmu redzējusi neko pamatīgāku, kas mainītu manu visdziļāko pārliecību, un es domāju, ka tas attiecas uz daudziem, tādēļ tas ir ļoti apsverams. Es domāju, ka IPCC jācenšas būt uzmanīgai, lai atjaunotu ticību visai informācijai, kas nāk no IPCC.

Es pilnībā piekrītu punktam, kuru jūs laika trūkuma dēļ nemaz nepieminējāt, proti, uzticības jautājumam, un tādēļ mums ir vērā ņemama ārējā darbība, kas ir svarīga Eiropas Savienībai.

Ulvskog kundze, jūs minējāt, ka es vairāk runāju par 2050. gadu nekā par 2010. gadu. Tā ir stratēģija ceļā uz 2012. gadu. Mums Eiropas Savienībā jau ir politika šim brīdim, 2010. gadam, tātad tā ir nākotnes stratēģija. Es domāju, ka viena no jaunajām lietām, kam jāpievērš uzmanība, ir tas, ka mēs sākam runāt par to, ka jādefinē stratēģijas laika posmam starp 2020. un 2050. gadu, un tādēļ es nākšu klajā ar to, kas būtu jāsasniedz līdz 2030. gadam.

Līdz 2020. gadam ir tikai desmit gadi. Šajā Komisijas periodā mums jānosprauž ceļš uz to, kur mēs būsim 2030. gadā, tādēļ tas bija ļoti pārdomāti un tā ir viena no jaunajām lietām šajā dokumentā.

Es noteikti negribu pazemināt cerību sliekšni, bet mums jāuzmanās lolot tik lielas cerības, lai tiem, kuri nevēlas starptautiskas sarunas, neizdotos nogalināt procesu pēc Meksikas, ja mēs neko nepanāksim. Tāpēc mums jābūt praktiskiem. Es aizstāvēšos, sakot, ka līdz Kopenhāgenai bija pareizi lolot lielas cerības, saglabāt spiedienu tur un izvirzīt to pirmajā vietā valstu vadītāju darba kārtībā. Tas uzlika viņiem atbildību, tas lika valstīm ar strauji augošu ekonomiku un Savienotajām Valstīm izvirzīt valstu mērķus; tas bija svarīgi. Bet tikai vienreiz jūs varat izdarīt tādu lietu un pilnībā to nesasnēgt. Es baidos, ka mēs to nevaram darīt divreiz.

Kāpēc negatavot konkrētu ceļvedi Bonnā, garantējot, ka iespēja tiek izmantota? Tāda ir domāšana.

Nobeigumā atbildēšu *Chris Davies*, jā, jums ir taisnība. Mēs esam atkarīgi no citiem, lai panāktu progresu, un tādēļ mums jārikojas līdzsvaroti un jācenšas analizēt informāciju, kuru saņemam. Kas notiek Pekinā? Kas notiek Deli? Kas notiek Vašingtonā? Kas notiek ASV Kongresā? Un tad, ņemot vērā visas šīs lietas, jācenšas

saskatīt, ka mēs tajā pašā laikā varam nodrošināt mūsu mērķa sasniegšanu, proti, juridiski saistošu, patiešām starptautisku vienošanos.

Jūs minējāt tos 30 %, ja nosacījumi ir pareizi — jā, jums taisnība, tas ir jauns formulējums. Arī „Eiropa 2020” stratēģijā ir zemsvītras piezīmes ar atsauci uz līdzšinējām politikām, ka tiek pieņemts, ka citas valstis ... un tā tālāk un tā joprojām, bet es domāju, ja nosacījumi tiek izpildīti, un varbūt ja mēs to darām gudri, arī Eiropa varētu gūt labumu. Mums tas jāiekļauj arī dažādās mūsu stratēģijās un dokumentos.

Es zinu, ka šī ir viena joma, kurā šajā pakāpē Eiropā nav vienprātības. Es domāju, ka ir svarīgi to ņemt vērā. Vai, piemēram, tad, ja Ķīna nepieņemtu starptautisku nolīgumu, mēs joprojām pastāvētu uz 20 %? Kādu labumu no tā gūs mūsu ekonomika, mūsu jauninājumi, mūsu izaugsme? Vai mēs neriskētu zaudēt tirgus Ķīnā un citos reģionos, kas pārceļas arī šajā dienaskārtībā, neatkarīgi no tā, vai un kad mēs panāksim starptautisku nolīgumu?

Tas ir tikai diskusijas sākums, proti, jā, starptautiskajās sarunās ir priekšrocības, bet mēs nedrīkstam aizmirst, ka tām ir arī iekšpolitikas puse. No kurienes nāks mūsu izaugsme nākotnē? Tāpēc mums jāuzmanās nebūt pietiekami vērienīgiem.

Satu Hassi (Verts/ALE). – (FI) Dāmas un kungi, komisāres kundze! Brīnišķīgi redzēt, ka jūs esat lasījusi Parlamenta rezolūciju un atsaucaties uz to. Tā ir laba zīme, jums sākot jaunu darbu.

Ja ES patiesi vēlas saglabāt vadošo lomu klimata aizsardzības jautājumā, mums jāpaceļ mērķis līdz vismaz 30 %, kā jūs jau minējāt. Vēlos piebilst, ka recesijas izraisītās klimata pārmaiņas šajā situācijā nozīmē, ka -20 % patiesībā daudz neatšķiras no „parasta darījuma” scenārija. Ja mēs gribam būt ambiciozi, mums jāpadara mūsu mērķi stingrāki un jāpaceļ līdz vismaz -30 % un, ieteicams, -40 %.

Otrkārt, kā Parlaments savās pēdējās debatēs vienbalsīgi...

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju)

Martin Callanan (ECR). – Priekšsēdētājas kundze! Es vēlētos pateikties komisāres kundzei par runu un apsveicu viņu mūsu zālē.

Savā runā viņa minēja mūsu mērķa pacelšanu līdz 30 % ja tiks izpildīti zināmi nosacījumi.

Kādi pierādījumi viņai ir, ka izdarot to, tas mums palīdzēs pārliecināt Ameriku, Indiju, Ķīnu vai citas valstis parakstīt globāli saistošu nolīgumu?

Ja nepastāv globāli saistošs nolīgums, vai viņa nepiekrīt tam, ka pastāv liels risks padarīt mūsu rūpniecību mazāk konkurētspējīgu un aplaimot mūsu patērētājus ar vēl lielākiem rēķiniem par elektrību, kas kopumā nedos nekādu labumu apkārtējai videi, jo šos emisiju samazinājumus, protams, atceļ pieaugums Indijā, Ķīnā, ASV un citur?

Bairbre de Brún (GUE/NGL). – (GA) Priekšsēdētājas kundze! ES jāaņem samazināt emisijas par 40 % līdz 2020. gadam atbilstīgi jaunākajai pieejamajai zinātniskajai informācijai. Šādas saistības nevar uzņemt, esot atkarīgiem no citu rīcības.

Kādus pasākumus veiks Komisija, lai nodrošinātu, ka saistības samazināt ES emisijas tiks paaugstinātas līdz 40 %? Attiecībā uz nepieciešamo finansējumu, kas pieejams jaunattīstības valstīm, lai tās varētu apkarot klimata pārmaiņas un to sekas, kurš tieši nodrošinās šo finansējumu jaunattīstības valstīm? Cik dos katra attīstītā valsts? Kā un kad tas tiks nodrošināts?

Komisāres kundze runāja arī par vērienīgu, juridiski saistošu nolīgumu. Kādus soļus Komisija spers, lai panāktu nolīgumu, kas atzīst kopējos, bet atšķirīgos industriālo un jaunattīstības valstu pienākumus, balstoties uz vēsturisko siltumnīcas efektu izraisīto gāzu izvadi atmosfērā un uz pieejamajiem resursiem, lai risinātu problēmas, kas saistītas ar emisiju samazināšanu un klimata pārmaiņu sekām?

Connie Hedegaard, Komisijas locekle. – Priekšsēdētājas kundze! Ja es pareizi sapratu pēdējo punktu, tas ir par to, kā mēs varam realizēt savas vienošanās. Tas, protams, ir galvenais jautājums.

Otrs jautājums bija par to, cik vajadzētu dot jaunattīstības valstīm, kā es to sapratu. Kritēriji vēl nav noteikti, bet domāju, ka ir ļoti svarīgi, lai mēs neizvirzām pārāk daudz nosacījumu tam. Tāds bija Kopenhāgenā dots solījums, ka tūlītējais, šeit un tagad finansējums tiks piešķirts vismazāk attīstītajām un visneaizsargātākajām valstīm daļēji adaptācijai, daļēji mazināšanai.

Es arī uzskatu, ka ir tikai loģiski, ka mēs aizstāvam faktu, ka tam jānotiek, izmantojot esošos kanālus. Mēs laika dēļ nevaram atļauties izdomāt jaunas pārvaldes sistēmas vai kanālus vai ko citu, lai šī nauda sāktu darboties, jo mums tā jāliek lietā, cik drīz vien iespējams.

Es teiktu, ka ES jau ir gatava Bonnai, lai sniegtu neatliekamo finansējumu, un es teiktu, ka, vēlākais, Meksikā pasaulei jābūt gatavai ziņot par saviem Kopenhāgenā dotajiem solījumiem par tūlītējo finansējumu, izvirzīt dažādus kritērijus un runāt par to, kā mēs tieši to darīsim.

Atbildot *Hassi* kundzei, tas bija uzskats par nepieciešamību pieturēties pie 30 %, un daudzējādā ziņā tas sasaucas arī ar *Callanan* kunga teikto.

Nav ļoti viegli nolemt, kad tieši mums vajadzētu sasniegt 30 % un kas tieši būs nepieciešams, lai sasniegtu 30 %. Tādēļ šajā paziņojumā mēs sakām, ka pirms jūnija Eiropas Padomes nodrošināsim analīzi par to, kā mēs varētu gudri iet uz 30 %. Ko tas prasīs?

Protams, nevajadzētu būt naiviem. Protams, mums acīmredzot jā rūpējas par savu rūpniecību. Mums vajadzētu zināt, ko mēs darām, un nevajadzētu būt naiviem. Es vienkārši domāju, ja mēs to darītu gudri un saskaņoti, būtu iespējams izvēlēties instrumentus, kuri vienlaikus varētu dot labumu klimata pārmaiņām un emisiju samazināšanai, energoefektivitātei, energodrošībai, jauninājumiem un darbavietu radīšanai. To mēs meklēsim. Es nesaku, ka tas būs viegli. Mēs nedomājam, ka virzība uz 30 % būs viegla, lai gan mums jāzina, kāds būs potenciāls, kāda būs ietekme, un tā būs analīze, kuru es nodrošināšu pirms Eiropas Padomes sanāksmes šī gada jūnijā. Tad gada nogalē mums būtu analīze par virzību uz 2050. gadu, iekļaujot šo 2030. gada perspektīvu, par ko mums jāsāk domāt un kam par iemeslu kalpo mūsu apņemšanās līdz 2050. gadam samazināt par 80 %–95 %. Ja mēs nesāksim rīkoties, pēdējie desmit vai divdesmit gadi, tuvojoties 2050. gadam, būs ļoti grūti.

Paul Nuttall (EFD). – Priekšsēdētājas kundze! Pretēji Komisijas uzskatiem, debates par cilvēka radītajām klimata pārmaiņām ne tuvu nav beigušās.

Tikai pagājušajā mēnesī mums bija Austrumanglijas universitātes skandāls, tad bija sagrave saistībā ar Himalaju šļūdoņiem, un tagad mums ir jautājumi par to, kāda būs klimata pārmaiņu ietekme uz Amazones dzīvo dabu.

Pētījumi liecina, ka vismaz 20 rindkopas IPCC ziņojumā kā autoritatīvus avotus citē speciālistu nenovērtētus Pasaules dzīvās dabas fonda vai *Greenpeace* ziņojumus. Tā nav zinātne. Mums nepieciešami pārliecinoši speciālistu novērtēti zinātniski pierādījumi, nevis tādu spiediena grupu veikums, kuras izmanto klimata pārmaiņas, uzspiežot savas darba kārtības, vai tādu politiķu darbi, kuri izmanto tās, lai attaisnotu Eiropas Savienības pastāvēšanu.

Es vēlētos jautāt, vai tagad ir laiks ieturēt pauzi, izvērtēt un apsvērt steigšanos uz priekšu ar politikām, kuras varētu sagraut ekonomikas, radīt darba vietu zaudēšanu vai potenciāli radīt enerģētikas haosu?

Andrew Henry William Brons (NI). – Jūs būsit informēti, ka no Austrumanglijas universitātes nopludinātās elektroniskās vēstules atklāj, ka cilvēka izraisīto klimata pārmaiņu hipotēzes atbalstītāji manipulējuši ar vēsturiskajām temperatūras izmaiņām, subjektīvi izvēloties bāzes gadus. Šis triks izmantots, lai maskētu neseno temperatūras pazemināšanos un ietvertu Viduslaiku siltā laika perioda problēmu. Elektroniskās vēstules atklāj arī to, ka zinātnieki, kuri skeptiski izturējušies pret šo hipotēzi, ir izstumti no citu zinātnieku veikuma pārskatīšanas procesiem, lai novērstu pētījumu kļūdu atklāšanu sabiedrības uzmanībai.

Vai hipotēze, kas balstās uz manipulāciju ar datiem, var kalpot par pienācīgu pamatu milzīgo izdevumu attaisnošanai un tādu rūpniecību slēgšanai kā *Corus* rūpnīca Midlsbro? Eiropas Savienība maksā milzīgas subsīdijas apkārtējās vides spiediena grupām, kuras gatavas ieteikt ES sekot politikai, kuru tā jau realizē. Vai Eiropas Savienībai pieklājas izmantot publisko finansējumu spiediena grupu subsidēšanai? Tas izšķir publisko naudu, sniedz fiktīvu atbalstu Eiropas Savienības politikai un kompromitē kampaņas rīkojošo organizāciju neatkarību.

Karl-Heinz Florenz (PPE). – (DE) Es vēlu jums sirsnīgu uzņemšanu šajā Parlamentā! Ticības zaudēšana Kopenhāgenā, pēc manām domām, ir viena no galvenajām problēmām. Tā varētu teorētiski turpināties visā pasaulē un arī Eiropas Savienībā. Mans jautājums jums ir šāds. Kas notiek ar instrumentiem, kurus mēs pieņemām pagājušajā gadā? Man bažas rada emisijas kvotu tirdzniecības sistēma (ETS), jo neesmu pilnībā pārliecināts par to, ko Komisija dara šobrīd Kopenhāgenas lēmumu gaismā, piemēram, attiecībā uz atskautes punktiem un arī uz oglekļa emisiju pārbīdes gadījumu.

Mans otrais jautājums ir šāds. Francijas valdība ir izvirzījusi priekšlikumu iekļaut importētājus no jaunattīstības valstīm ETS sistēmā, lai paplašinātu tirgu un ļautu šīm valstīm piedalīties šajā sistēmā. Vai jums par to ir viedoklis?

Connie Hedegaard, *Komisijas locekle*. – Priekšsēdētājas kundze! Vispirms atbildēšu abiem kungiem, kuri jautāja par IPCC.

Pirmkārt, es šeit nepārstāvu IPCC. Es esmu pārliecināta, ka viņi pilnībā spēj runāt paši.

Kad es dzirdu „Vai nav laiks ieturēt pauzi?“, man jāsaka, ka starptautiskās klimata sarunas daudzējādā ziņā ir bijušas apturētas diezgan ilgu laiku. Uzskatu, ka mums joprojām nepieciešams vērā ņemams progress. Es vienkārši nesaprotu, kāpēc dažu noplūdušo lietu dēļ kāds vēlas skeptiski izturēties pret visu projektu? Tā nav mana pieeja. Es esmu politiķe. Es nevaru vērtēt zinātnieku darbu, bet es varu izmantot savu veselo saprātu, protu lasīt viņu galvenos secinājumus un redzu, kādi fakti ir līdzīgi. Tad es varu izvērtēt, vai vēlos riskēt un nedarīt neko, ņemot vērā, ka šādi nedarīšanai varētu būt ļoti liela ietekme, vai arī tā vietā censties atbildēt uz izaicinājumu?

Es vienkārši nesaprotu to, ka klimata jautājuma skeptiķi nespēj saskatīt, ka planētai, kuras iedzīvotāju skaits tuvojas deviņiem miljardiem vai vēl vairāk cilvēku līdz šī gadsimta vidum, vienmēr būs ļoti daudz energoefektīvāki un daudz vairāk resursus taupoši.

Mums vajadzētu rast kopīgu pamatu, nonākot pie instrumentiem, jo tas var dot labumu mūsu apkārtnē, videi, mūsu iedzīvotājiem un ekonomikām. Tas dos labumu arī uzņēmumiem, lai tie kļūtu ļoti energoefektīvi nākotnē, kad enerģija kļūs vēl dārgāka. Tas beigās atmaksāsies pasaulē, kurā notiks cīņa par resursiem. Tādēļ es vienkārši nesaprotu, kāpēc mēs nevaram pieņemt šo darba kārtību no šī skatupunkta.

Florenz kungam par to, ko mēs darām ar ETS instrumentiem. Kā es jau minēju, līdz vasarai tiks publicēta analīze par oglekļa emisiju pārvirzi, un, kad pienāks atskaites punkts, mēs turpināsim darbu ar to. Vēl ir daudzas lietas, pie kurām jāstrādā ETS. Es domāju, ka mums joprojām vajadzētu strādāt ar citām pusēm pasaulē, kuras plāno iegūt kāda veida tirdzniecības sistēmas.

Es joprojām domāju, ka tas būs visefektīvākais veids, kā mēģināt to regulēt, bet tad, protams, ir ļoti svarīgi, lai mums būtu izveidotas un darbotos savas sistēmas, cik vien efektīvi un uzņēmumiem draudzīgi iespējams, lai viņi var redzēt, ka tās patiesībā strādā un ka beigās dod labumu viņu iespējai nodrošināt jauninājumus.

Jo Leinen (S&D). – (DE) Ļoti sirsnīgi sveicu jūs Parlamentā, komisāres kundze! Es uzrakstīju vēstuli Parlamenta priekšsēdētājam, lai informētu viņu, ka visas šajā zālē esošās delegācijas ir iekļāvušas klimata aizsardzību diskusiju dienaskārtībā ar mūsu partneriem visā pasaulē. Mums jāatrod cits mehānisms, lai veicinātu šo informāciju un šie rezultāti jāsaista ar jūsu braucieniem pa pasauli, lai mēs šeit, Briselē, un Strasbūrā zinātu, kur tieši mēs esam.

Es ļoti bažījos par to, ka sarunas par klimatu var piedzīvot tādu pašu likteni kā Dohas sarunas, kuras atliek gadu no gada. Tādēļ mans jautājums ir, kāds ir jūsu plāns B, lai, iespējams, sasniegtu rezultātus daļā nozaru? Man ir jautājums arī par Kioto protokolu. Mēs Bangkokā pieļāvām vienu stratēģisku kļūdu, radot iespaidu, ka mēs no tā vēlamies atteikties. Kas notiktu, ja mēs neko nepieņemtu līdz 2011. vai 2012. gadam? Kāda ir Kioto protokola nākotne?

Frédérique Ries (ALDE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze! Es vēlos sveikt *Hedegaard* kundzi mūsu zālē. Komisāres kundze, es priecājos sveikt jūs ar pirmo pienākumu un atkārtot teikto jūsu uzklaušanās un apsveikt jūs par entuziasmu, kuru jūs ienesat debatēs, jūs, kas iemiesojat klimata diplomātiju, protams, ar nepārtrauktu mūsu Parlamenta atbalstu.

Esmu pārliecināts, ka Eiropai jāieņem aktīvāka pozīcija, ka tai jārada savi ieroči, nevis nodomi. Mans jautājums, uz kuru jums būs viegli atbildēt, ir līdzīgs Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas priekšsēdētāja jautājumam, jo es arī esmu pārliecināts, ka Eiropai turpmāk jānodrošina klimata dimensijas iekļaušana visos tās tirdzniecības nolīgumos ar trešajām valstīm, ar Eiropas oglekļa nodokli, ja tā ir vienīgā valoda, kuru saprot tie, kuri atsakās aptvert problēmas lielumu.

Man ir vēl viens no manas puses nedaudz dumpīgs jautājums, priekšlikums, kuram jebkurā gadījumā nepieciešama jūsu atbilde: Vai Eiropas Parlaments, Komisija un arī iestādes nevarētu rādīt piemēru, pasludinot sevi par oglekļa neitrālām, citiem vārdiem, kompensēt savas CO₂ emisijas, lai sasniegtu vismaz — lai gan tas ir tikai viens aspekts — apkārtējās vides izmaksas mūsu ceļojumiem uz Strasbūru.

Claude Turmes (Verts/ALE). – Priekšsēdētājas kundze! Vispirms es domāju, ka mēs visi ļoti gaidām ietekmes novērtējumu. Mēs patiešām esam vairāk vai mazāk pārliecināti, ka 30 % būs labi Eiropas ekonomikai un arī centieniem pēc zaļajām tehnoloģijām.

Man ir divi jautājumi, komisāres kundze, viens par tūlītējā finansējuma naudu. Kā jūs sadarbosieties ar Piebalga kungu, lai patiešām pārliecinātos, ka šī nauda tiek tērēta efektīvai, atjaunīgajiem resursiem un decentralizētā veidā, decentralizētai enerģijas ražošanai, kombinējot to ar enerģijas trūkumu? Otrs jautājums ir, kā jūs iesaistīsiet lielās Eiropas pilsētas un attīstītos reģionus šajā spēlē, arī starptautiskā līmenī? Es biju patiešām vilies, ka pagājušās nedēļas „Eiropa 2020” dokumentā pilsētas un reģioni pamatā neeksistē. Kā mēs varam uzdrošināties domāt, ka virzīsim Eiropu uz priekšu, ignorējot iedzīvotāju reģionus Eiropā un to starptautisko ietekmi?

Connie Hedegaard, Komisijas locekle. – Priekšsēdētājas kundze! Pirmkārt, atbilde *Leinen* kungam. Es domāju, ka ļoti laba ir ideja par to, ka, delegācijām dodoties ceļā, ir laiks un prioritāte iekļaut darba kārtībā klimata jautājumu. Tas ir ļoti svarīgi, un būtu ļoti noderīgi salīdzināt piezīmes, lai tad, kad jūs saņemat informāciju vienā valstī un es saņemu informāciju pēc mēneša, mēs ik pa laikam satiktos un salīdzinātu piezīmes, lai varam patiešām izmantot informāciju, ko katrs saņemam.

Risks nonākt pie Dohai līdzīga procesa bija iemesls, kādēļ mēs izmantojām tik daudz spiediena Kopenhāgenā, darot visu iespējamo, lai izvairītos no šādas situācijas. Jums ir arī taisnība, ka tagad tas ir bīstami: ja mēs neizdarījām to Kopenhāgenā, vai tas var turpināties mūžīgi? Tāpēc es vēlētos redzēt konkrētāku ceļvedi ar precīziem iznākumiem katram pasākumam un precīzu datumu, kad mums tas jānoslēdz. Manuprāt, tas ir ļoti labs punkts.

Pēdējais jautājums bija par Kioto protokolu un tā nākotni. Mēs visi zinām, ka ir problēmas ar Kioto protokolu. Mēs zinām, ka ir daudzas valstis, kuras nevēlas tajā iesaistīties, un visas šīs problēmas. Visbeidzot, tas ir arī izaicinājums Eiropas Savienībai. Mēs nevaram nostāties vieni Kioto Protokolā. Manuprāt, ir ļoti svarīgi, ka Eiropai ir labāk, neuzņemoties vainu, ja mēs neesam vainojami.

Mēs neesam problēma attiecībā uz Kioto Protokolu. Mēs izpildījām visu pirms visiem citiem. Mēs esam izpildījuši un uzturējuši savas oficiālās saistības pirmajā periodā no 2008. līdz 2012. gadam. ES šajā kontekstā nav problēma. Šeit problēma ir citas puses, un tām būs jātieks skaidrībā, vai tās vēlas alternatīvu, ja tāda būtu, vai par to, kā tās tiks galā ar turpinājumu, otro saistību periodu.

Tādēļ apspriežamais jautājums ir atklāts, bet, kā *Chris Davies* jau minēja, mēs esam atkarīgi no tā, ko dara citas puses. Mums jābūt piesardzīgiem. Kāpēc mums jābūt tiem, kas nogalina Kioto protokolu? Mēs esam izpildījuši savus solījumus Kioto protokolā, tādēļ dažreiz labāk mums Eiropā nevajadzētu uzņemties vainu, kur tā jāuzņemas citiem.

Par priekšlikumu par iestādēm šeit es varu teikt, ka esmu jau uzdevusi šo jautājumu savā kabinetā. Manuprāt, tas ir dabiski. Es ļoti vēlētos sadarboties ar Parlamentu. Ja jūs varētu strādāt ar Parlamentu, tad es strādāšu ar Komisiju. Es domāju, ka tas ir loģiski arī attiecībā pret iedzīvotājiem.

Atbilde *Turmes* kungam par tūlītējo finansējumu un sadarbību ar komisāru Piebalga kungu. Jūs varbūt pamanījāt, ka šis paziņojums ir gatavots kopā ar Piebalga kungu. Viņš arī to ir parakstījis, jo mēs zinām, ka ir ļoti svarīgi, ka mēs cenšamies sadarboties arī saistībā ar viņa portfolio un ka to var izmantot ļoti pozitīvā veidā. Mums, abiem komisāriem, jau ir diskusijas par to.

Es saprotu jūsu teikto par lielajām pilsētām. Es domāju, ka C40 un daudzas citas iniciatīvas ir ļoti labas, un jums taisnība arī par to, ka vairums emisiju būs saistītas ar lielajām pilsētām un dzīvesveidu tajās. Problēma ir tāda, ka liela daļa plānošanas un citu instrumentu, kuri var patiešām risināt šos jautājumus, bieži ir dalībvalstu ziņā, bet es piekrītu jums un arī esmu strādājusi ar dažām lielajām pilsētām pirms Kopenhāgenas konferences. Šo aspektu mums vajadzētu atcerēties un censties saskatīt, kā mēs to varam attīstīt tālāk. Piemēram, arī nonākot pie transporta un zemu oglekļa emisiju transporta, pats par sevi saprotams, ka lielās pilsētas būs galvenās risinājumu meklētājas šajā jautājumā.

Maria Da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Komisāres kundze! Kopenhāgenas konference ir parādījusi, ka ir nepieciešams gatavoties nākamajai Līgumslēdzēju pušu konferencei (COP) ne tikai iekšlietu, globālajā un tehniskajā, bet arī politiskajā līmenī. Eiropai ir iekšpolitisks uzdevums ieviest enerģijas un klimata paketi un investēt tīrajās tehnoloģijās, zinātniskajos pētījumos un energoefektivitātē.

Priekšzīmes rādīšana citiem ir nepieciešama prasība, bet ar to vien nepietiek, kā pierādīja Kopenhāgenas konference. Tādēļ ir svarīgi attīstīt un veicināt diplomātisko aspektu un izmantot Lisabonas līguma piedāvātās

iespējas, lai gatavotu ceļu uz nākamo COP ar ambīcijām, pārstāvēt vienotu nostāju un veidojot stratēģiskas alianses ar potenciālajiem partneriem par šo tematu, piemēram, ar Āfrikas, Karību jūras un Klusā okeāna valstīm.

Ir svarīgi iekļaut klimata pārmaiņu tematu visos samitos un augsta līmeņa sanāksmēs. Es vēlos jautāt Komisijai un komisāres kundzei, kāds progress ir panākts šajās politiskajās sarunās.

Dan Jørgensen (S&D). – (DA) Priekšsēdētājas kundze! Esiet sveicināta, *Hedegaard* kundze! Jūs minējāt daudzas labas lietas, un tikpat daudz to ir paziņojumā. Es pievērsīšos lietām, kurām es nepiekrītu.

Es noteikti nepiekrītu stratēģijai, kas balstās uz pieņemumu šajā sākuma stadijā, ka mēs Meksikā nepanāksim vienošanos. Tādēļ mans jautājums jums ir par to, vai jūs vienkārši tā esat nolēmusi, vai tāds mandāts jums ir dots — un, ja tā, kurš jums to deva? Vai tie ir valstu vadītāji? Vai tā ir koplēmuma procedūra vai kas cits? Es ceru, ka šo stratēģiju var pārskatīt. Kādu labumu var gūt, sakot: „Ja ir panākts svarīgs pagrieziena punkts un ir lielas cerības, bet tad viss pielīdzinās nullei — kā mēs varēsim izskaidrot divas sakāves?” Klausieties, par to jums nav jābažijas. ASV, Ķīna un pārējie, iespējams, nodrošinās, ka no Meksikas nevajag daudz cerēt. Par ES lomu nevajadzētu runāt, pazeminot cerības, ES loma ir sarunās attaisnot cerības. Ja mēs sakām pirms samita sākuma: „Klausieties, mēs esam gatavi pieņemt, ka nebūs sevišķi nozīmīgas vienošanās” un tā tālāk, tad jūs izslēdzat jebkādu panākumu iespēju pirms paša sākuma. Tas nosaka visu sākuma punktu, un nolīgums tādēļ tikai kļūs sliktāks.

Holger Krahmer (ALDE). – (DE) Komisāres kundze, man ir divi konkrēti jautājumi jums.

Pirmkārt, jūsu dokumentā es neredzu Eiropas sarunu pozīcijas analīzi starptautiskā līmenī. Vai mēs esam ņēmuši vērā to, ka Eiropas ietekme klimata politikā ir mazinājusies? Vai mēs esam ņēmuši vērā to, ka politiskais un ekonomiskais līdzsvars pasaulē ir krasi nosvērīes Āzijas virzienā? Vai iespējams, ka mēs esam pilnībā pārvērtējuši savas iespējas tur?

Otrkārt, jūsu dokuments ir izcils. Divpadsmit pilnībā aizpildītās lapās nav nevienas atsauces uz IPCC darba grupu. Vai tas ir smalks mēģinājums distancēties no šīs organizācijas? Es vēlētos atgādināt jums, ka šī darba grupa veidoja pamatu visiem politiskajiem lēmumiem, kas saistīti ar direktīvām, kuras mēs esam pieņēmuši šeit pēdējos gados. Vai nav pienācis laiks pieprasīt plašu zinātnisku pieeju, kas dod mums īstus zinātniskus, nevis politiskus faktus?

Connie Hedegaard, Komisijas locekle. – Priekšsēdētājas kundze! Tas noteikti ir skaidrs „nē” pēdējam punktam par IPCC. Ja man vajadzētu distancēties no visa, kas nav dokumentā, tad es distancētos no daudzām lietām. Tas ir mēģinājums uzskatīt pašu par sevi saprotamu, ka mēs sastopamies ar problēmu, ka mums tā jārisina un ka ES jāuzņemas vadošā loma tās risināšanā. Tas ir šī dokumenta mērķis.

Es nepiekrītu, ka ES nav ietekmes uz starptautiskajām sarunām. Jums taisnība, ka mums nav tik daudz ietekmes, kā mēs vēlētos, lai mēs varētu diktēt noteikumus notiekošajā. Mēs esam atkarīgi no citiem.

Tomēr mēs Kopenhāgenas konferencē redzējām ko jaunu: ja agrāk ES nereti bija tikai daži partneri starptautiskajās sarunās un, cenšoties panākt lietu attīstību, šoreiz valstu vadītāji, kuri pārstāvēja vairāk kā 80 % globālo emisiju, Kopenhāgenā apsolīja, ka, sākot no tā brīža, sekos mums. Tas ievērojami maina visu dinamiku. Vai es varu atgādināt jums, ka iesaistīt strauji augošās ekonomikas un panākt to līdzatbildību gadiem ilgi ir bijusi Eiropas prioritāte un ka tas patiesībā tika sasniegts Kopenhāgenā?

Carvalho kundzei: jā es pilnībā piekrītu, ka mums vajadzētu gatavoties gan tehniski, gan politiski un ka mums būtu tas jādara labāk, ne sliktāk, lai, nonākot pie sarunu galda, nebūtu tā, ka mēs tikai pasakām, ko vēlamies, un, ja visa pasaule nav vienprātis ar mums, mēs vairs nezinām, ko darīt, jo esam iztērējuši visu enerģiju, lai vienotos par ļoti stingru un detalizēti formulētu pozīciju. Mums jābūt elastīgākiem sarunās par to.

(DA) ... un visbeidzot atbilde *Jørgensen* kungam: Protams, ka es neuzskatu, ka mums nevajadzētu panākt vienošanos Meksikā. Pašlaik mēs diskutējam par to, vai uzskatām, ka mēs varam Meksikā iegūt visas detaļas, tostarp nolīguma formu. Tās ir manas bažas. No šī skatupunkta esmu pārliecināta, ka mēs palielināsim spiedienu uz ASV, Ķīnu un citiem, tieši pasakot, ka mums jāgūst ļoti konkrēti iznākumi un ka šos ļoti konkrētos rezultātus var sasniegt Kankunā. Mēs nevaram to vienkārši atlikt.

Es cenšos apgrūtināt šo mērķu nesasniegšanu Meksikā. Uzskatu, ja mums tas jāpanāk, tad jāpārliecinās, ka mēs nepievēšam pārāk lielu uzmanību juridiskajai formai, jo tas varētu ievērojami apgrūtināt vienošanās panākšanu par pašu saturu. Ir jāņem vērā daudzi faktori, piemēram, tas, ko mēs domājam, ko mēs dzirdam un par ko, pēc mūsu domām, ir iespējams panākt vienošanos ar ASV tikai trīs nedēļas pēc viņu vidusposma

vēlēšanām. Šeit darbojas daudzi faktori, bet esmu pārliecināta, ka *Jørgensen* kungs pietiekami labi pazīst mani, lai saprastu, ka tas nav tādēļ, ka es nedomāju, ka mums nevajadzētu būt vērienīgiem Meksikā. Mums vienkārši jācenšas definēt, ko mēs maksimāli varam sasniegt Meksikā. Tas ir centrālais punkts stratēģijā, ar kuru es centos iepazīstināt šodien.

Priekšsēdētāja. – Dāmas un kungi! Daudz vairāk ir to deputātu, kuriem nebija iespējas uzstāties, nekā to, kuriem tika dots vārds. Nebija pietiekami daudz laika. Es ceru, ka jūs to saprotat. Pateicos jums visiem par disciplinētajām debatēm. Paldies, komisāres kundze! Ceru, ka mēs biežāk tiksīmes plenārsēdēs. Esmu pārliecināta, ka tā būs.

Debates ir slēgtas.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Sebastian Valentin Bodu (PPE), rakstiski. – (RO) ES ir visas iespējas uzņemties vadošo lomu CO₂ emisiju samazināšanā. Iespējams, ka Kopenhāgenas konference daudziem radīja vilšanās sajūtu tāpēc, ka daži dalībnieki atturējās uzņemties jebkādas noteiktus klimata pārmaiņu novēršanas mērķus. Indija un Ķīna nesen signalizējušas ANO, norādot uz savu apņēmību sasniegt Kopenhāgenas vienošanās mērķus, lai cik neskaidri tie nebūtu. Tā ir svarīga zīme, un ES var izmantot šo iniciatīvu starptautiski un nosēdināt visas valstis pie viena galda, jo īpaši Āzijas valstis, kuru industriālā kapacitāte aug ar katru mēnesi. Klimata pārmaiņas ir neapšaubāmas, tāpat kā tas, ka piesārņojums tikai paātrina tās. Tas attaisno ES ambīcijas rādīt piemēru piesārņojuma samazināšanas aktivitātēs. Galu galā, mērķis kļūt par vismazāk piesārņoto reģionu pasaulē var būt tikai mūsu priekšrocība. Ieguvums no tā ietver vairāk nekā tikai tiešu tīrākas vides ieguvumu. Eiropas pārorientēšanās uz zaļo ekonomiku un rūpniecību radīs darbavietas, atvērs jaunas pētniecības iespējas un, visbeidzot, kas ne mazāk svarīgi, mazinās katras valsts izdevumus.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Lai gan Zemes atmosfēras saglabāšanai jābūt dažādu valstu kopīgai atbildībai, ir skaidrs, ka katras valsts ietekme uz atmosfēru vēstures gaitā un ietekme šodien ir divas ļoti atšķirīgas lietas, kas nozīmē, ka viņu atbildība jādiferencē taisnīguma dēļ. Vēl vairāk, definējot katras valsts atbildību starptautiskajos centienos mazināt emisijas, jāņem vērā to iedzīvotāju skaits to pašu taisnīguma iemeslu dēļ. Ķīnas emisijas uz vienu iedzīvotāju šobrīd ir četras reizes mazākas nekā ASV un apmēram puse no vidējās ES emisijas. Indijai ir apmēram desmitā daļa no vidējās ES emisijas un divdesmit reizes mazākas emisijas nekā ASV. Šobrīd Indijā ir apmēram 500 miljoni iedzīvotāju (aptuveni ES iedzīvotāju skaits), kam nav piekļuves elektrībai. Tādēļ mēģinājumi vainot šīs valstis Kopenhāgenas konferences neveiksmēs ir nesaprotīgi un negodīgi, nemaz nerunājot par smieklīgo Amerikas tautu bolivārisma alianses valstu vainošanu ar šī Parlamenta rezolūciju. Šo pozīciju attaisno tikai tīrs politiskais frakcionālisms, kurš grauj un apgāž to, kas patiesībā notika Kopenhāgenas konferencē.

Adam Gierek (S&D), rakstiski. – (PL) Eiropas Komisijas un tās prezidenta neatlaidīgā lobēšana par „vērienīgu” klimata un enerģijas politiku, kas ilgusi gadiem, nav nekas cits kā centieni iznīcināt ES rūpniecību. Šī politika ir iznākums vai nu nezināšanai, kuru pasliktina Starpvaldību ekspertu grupa klimata pārmaiņu jautājumos, vai vienkāršai mulķībai, vai arī pārmērīgam cinismam, kurš noved pie ekonomiskas sabotāžas. Žēl, ka Kreisā spārna Parlamenta deputāti nav sapratuši, ka tas nav nekas cits kā slazds viņiem, jo lielākais skaits emisijas kvotu tirgošanas atbalstītāju tiek vervēts starp tiem, kas jau ir izraisījuši vienu krīzi. Tomēr šoreiz „finanšu burbulis” būs ievērojami lielāks. Zaudējumi, kurus jau ir izraisījuši šī pašnāvnieciskā politika, ir milzīgi, jo īpaši manā valstī Polijā. Mums nav vajadzīgs karš. Ir vieglāk sagraut valsti nekā atjaunot to. Es aicinu Komisiju — nāciet pie prāta, jo tas, ko jūs darāt, ir ne tikai pret Eiropu, bet arī nehumāni. Ir nepieciešama tūlītēja klimata un enerģijas paketes pārskatīšana. Sāciet strādāt pie tā un beidziet pārliecināt citus par ekonomisko pašnāvību. Zaļā ekonomika — jā, bet tas, protams, nozīmē materiālu un enerģijas pārstrādi, koģenerāciju, termomodernizāciju, ilgtspējīgo enerģiju, kur nav citu avotu, atkritumu pārstrādi, kodolenerģiju, lielāku enerģijas ekonomiju, augstāku energoefektivitāti un citas lietas. Tādējādi, vai arī CO₂ emisijām ir kāds sakars ar ekonomiku, kura ir tik „zaļa” kā šī? Jā, ir, bet paradoksāli, kad pieaug emisijas... tas ir labi.

Eija-Riitta Korhola (PPE), rakstiski. – (FI) Priekšsēdētājas kundze! Esmu pateicīga komisārei *Hedegaard* kundzei par norādi, ka viņa saprot klimata politikas pamatdilemmu: ES nevar veikt samazinājumus viena, jo tad ne tikai mūsu centieni būs veltīgi, bet mēs radīsim apdraudējumu, ka cietīs apkārtējā vide. Ja ražošana nevar turpmāk notikt Eiropas Savienībā pieaugošo emisijas kvotu pārdošanas cenu dēļ un ja tādējādi tērāuds vai papīrs tiks ražots vietās, kur emisijas ir lielākas nekā Eiropā, emisijas kopumā palielināsies. Vienpusēji mērķi nav mērķi: tikai rīkojoties kopā atbilstīgi vieniem noteikumiem būs iespējams ievērojami atlaist jostas. Tā pamatā jābūt citai klimata stratēģijai: pastāvīgs konkrēto emisiju samazinājums. Tas veido dekarbonizācijas sistēmu, kura nav atkarīga no biznesa cikla un kura vienmēr atalgo to pusi, kura veic samazinājumus, atšķirībā

no pašreizējās emisijas kvotu tirdzniecības. Ķīna, Japāna un Amerikas Savienotās Valstis, cita starpā, ir ieinteresētas šādā shēmā, un tādēļ ES arī jāatjauno sava stratēģija, lai atspoguļotu pašreizējo situāciju. Es vēlētos arī jautāt, vai ir jēga pieturēties pie emisiju tirdzniecības shēmas pēc 2012. gada, jo tagad šķiet, ka nebūs globālu shēmu, kuras varētu saistīt ar mūsu shēmu. Ja vien emisiju kompensāciju specifikācija un sadalījums nebūs proporcionāls, būs neiespējami izvairīties no konkurences izkropļojuma. Vēl tikai pirms desmit gadiem, kad mēs sākām veidot Komisijas tirdzniecības direktīvu, shēma kopumā tika mums popularizēta kā līdzeklis emisiju tirdzniecības sagatavošanai globālā mērogā. Mēs ieguvām praksi un pieredzi. Šī pieredze mums noteikti maksāja dārgi, un tās devums apkārtējai videi nekādā ziņā nav redzams. Emisiju samazinājumus var veikt tā, ka tie ir mazāk pakļauti tirgus neveiksmēm un spekulācijām. Vai Komisija uzskata, ka ir pietiekami iemesli turpināt darboties vienatnē?

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE), rakstiski. – (PL) Priekšsēdētājas kundze, *Hedegaard* kundze! Kopenhāgenas konference, uz kuru mēs devāmies kā klimata pārmaiņu līderi, bija sakāve, un parādīja, ka tikai Eiropa ir ieinteresēta CO₂ emisiju ierobežošanā. *Hedegaard* kundze ir paziņojusi, ka, par spīti šai sakāvei, cīņa pret globālo sasilšanu joprojām būs Eiropas politikas centrā. Tagad mēs veidojam jaunu stratēģiju pirms Meksikas samita, tādēļ mums jāatbild uz jautājumu, kur mēs kļūdiņāmies, un jāpēta mūsu uzskati un gaidas tāpēc, ka pasaule nav šodien gatava pieņemt tik lielus ierobežojumus. Tādēļ man ir trīs jautājumi *Hedegaard* kundzei. Pirmkārt, kā mēs turpināsim sarunas un kādus mērķus izvirzīsim sev, lai Meksikas samits nebeidzas tāpat kā Kopenhāgenas samits? Otrkārt, vai Eiropas Komisija ir pārbaudījusi informāciju par globālo sasilšanu un kūstošajiem aisbergiem dažu zinātnieku sniegtās maldinošās un nepatiesās informācijas kontekstā? Treškārt, vai jūs piekrītat manam secinājumam, ka bez ASV, Ķīnas, Krievijas un Indijas piekrišanas ievērojamam emisiju samazinājumam Eiropas Savienības centieni un ar tiem saistītās izmaksas būs veltīgas?

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE), rakstiski. – (PL) Galvenais izaicinājums Eiropas Savienībai pēc Kopenhāgenas samita ir pēc iespējas drīzāk izstrādāt ko svarīgu — kolektīvu ceļvedi COP 16 samitam Meksikā. Kopenhāgenas konference ir likusi mums saprast, ka ar labiem nodomiem vien nepietiek. Kopenhāgenas konferences rezultātā mēs varam nonākt pie šādiem četriem secinājumiem. Pirmkārt, Eiropas Savienība nebūs pilnīgi efektīva, ja tikai noteiks ietvarus, kas jāievēro. Eiropai jāsniedz jaunattīstības valstīm reāls atbalsts, dodot priekšroku Kopienas ambiciozajiem emisiju mērķiem. Otrkārt, Eiropas Savienībai atkal jāšak diskusijas ar Savienotajām Valstīm kā daļu no Transatlantijas vadības un ar citiem vadošiem pasaules spēkiem. Treškārt, Eiropas Savienībai jāpieņem racionālāka pieeja CO₂ emisiju samazināšanas stratēģijai ar mērķi samazināt emisijas, vienlaikus izvairoties no augstām adaptācijas izmaksām. Ceturtkārt, Eiropas Savienībai jāintensificē centieni veidot efektīvu zemu emisiju ekonomiku. *Hedegaard* kundze, jautājums ir vienkāršs — vai Eiropā ir klimats šādām pārmaiņām?

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), rakstiski. – (RO) Es augstu vērtēju svarīgo vietu, kas atvēlēta klimata pārmaiņām Komisijas paziņojumā „Eiropa 2020 — Eiropas stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei”.

Ir vērts uzsvērt divus tā aspektus. Pirmkārt, investēšana zaļākās zema oglekļa līmeņa tehnoloģijās ir svarīgs instruments. Šīs investīcijas aizsargās apkārtējo vidi, vienlaikus radot jaunas biznesa iespējas un jaunas darbavietas. Eiropas Savienība var spēlēt svarīgu lomu šajā nozarē globālajā tirgū. Otrs aspekts ir pamatiniciatīvas „Resursu ziņā efektīva Eiropa” nozīme. Komisijas lūgums dalībvalstīm izmantot struktūrfondus, lai investētu energoefektīvu sabiedrisko ēku celtniecībā, noteikti ir daļa risinājuma. Tomēr es domāju, ka mums jāvelta tikpat daudz uzmanības arī dzīvojamajam sektoram, precīzāk, agrāk celtajām daudzdzīvokļu ēkām, jo īpaši Austrumeiropā.

Rovana Plumb (S&D), rakstiski. – (RO) Es uzskatu, ka mēs esam mācījušies no Kopenhāgenas neveiksmes. Apliecinot to, jāpārskata mūsu stratēģija, lai varam panākt juridiski saistošu nolīgumu Meksikā.

Tulītēja rīcība ir nepieciešama, lai pārvērstu panākto politisko nolīgumu darbībā, kā arī jāliek lietā 7,2 miljardi eiro, kas paredzēti „tulītējam finansējumam” jaunattīstības valstīm.

ES ir paudusi savu vēlmi būt saistītai ar vienošanos, un zināms, ka tā ir uzņēmusies vienpusējas saistības samazināt ES globālās emisijas par 20 % no 1990. gada līmeņa un nosacītu piedāvājumu pacelt šo samazināšanas procentu līdz 30 %, ja citi lielie emisiju ražotāji arī apņemsies dot ieguldījumu ar ekvivalentu proporciju globālajos centienos samazināt emisijas.

Kopš 18. februāra 40 valstis ir darījušas zināmus savus samazināšanas plānus un 100 ir parakstījušas vienošanos, bet ar to nepietiek.

Es aicinu augsto pārstāvi un Klimata pārmaiņu novēršanas komisāri mūs steidzami iepazīstināt ar klimata diplomātijas stratēģiju un iekļaut ES un dalībvalstis visās klimata pārmaiņu politikas divpusējās un daudzpusējās stratēģiskajās partnerībās, lai sasniegtu šo svarīgo mērķi.

Stratēģiskās partnerībās klimata pārmaiņu apkarošanai jāiekļauj NVO un pilsoniskā sabiedrība.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), rakstiski. – Par spīti vilšanās sajūtai pēc Kopenhāgenas, tika panākts zināms progress, tostarp īstermiņa finansējums, kuru mēs nodrošinājam jaunattīstības valstīm. Tas ne tikai sniegs konkrētu palīdzību uz vietas, tas palīdzēs arī veidot uzticēšanos starp partneriem, kuri bija sašķelti Kopenhāgenā.

Turpmākajos mēnešos un gados mums jāparāda jaunattīstības pasaulei, ka mēs cienām savas apņemšanās finansēt adaptāciju un mazināšanu, un mums jābūt drošiem, ka finansējums tiek tērēts labākajā iespējamajā veidā, lai sasniegtu to mērķus.

Svarīgs progress Kopenhāgenā tika panākts arī par monitoringu, paziņošanu un pārbaudi. Tie ir tieši saistīti ar uzticības veidošanu, jo šāda sistēma ļaus mums redzēt, ka ikviens spēlē savu lomu, un ļaus mums noteikt mūsu politikas efektivitāti un to adaptēšanu nākotnē. Eiropas Savienībai jāturpina īstenot tās emisiju kvotu tirdzniecības sistēmu un citas iniciatīvas, piemēram, enerģijas samazināšanu ēkās. Mums jāsasniedz savi emisiju mērķi un jāparāda, kā mēs visi varam gūt labumu no enerģijas taupīšanas. Rādīt veiksmīgu emisiju samazināšanas politikas piemēru, kura pārvēršas ieguvumos vienkāršajiem cilvēkiem, ir labākais veids, kā pārliecināt citus sekot mums.

12. Otrais romu jautājumiem veltītais Eiropas samits (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais darba kārtības jautājums ir mutiskie jautājumi Padomei un Komisijai par otro romu jautājumiem veltīto Eiropas samitu. (B7-0013/2010; B7-0014/2010; B7-0202/2010; B7-0203/2010).

Monika Flašíková Beňová, autore. – (SK) Visus Komisijai un Padomei iesniegtos jautājumus par romiem veltīto Eiropas samitu vieno dažas kopīgas iezīmes.

Pirmā ir neapmierinātība ar vairākuma romu pašreizējo stāvokli Eiropas Savienībā. Šis jautājums ir cieši saistīts arī ar neapmierinātību par pirmsiestāšanās fondu un struktūrfondu izdevumiem vai izdevumu līmeni romu integrēšanai sabiedrībā, kā arī ar viņu sociālo rehabilitāciju. Vēl viens svarīgs punkts ir pilsoniskās sabiedrības, tostarp romu organizāciju, loma problēmu risināšanā.

Abi punkti ir svarīgi, bet es vēlētos atgādināt, ka ļoti svarīgs ir veids, kā šīs problēmas tiks risinātas. Būsim godīgi pret sevi — pēc daudziem neskaidru politisko deklarāciju un pasivitātes gadiem vairāki no mums jūt akūtu nepieciešamību beidzot virzīties uz konkrētu darbību. Es esmu nelokāma cilvēktiesību aizstāve un visi mani izteikumi Eiropas Parlamentā pēdējo sešu gadu laikā vienmēr ir bijuši šajā kontekstā. Šajos sešos gados esmu noklausījies vairākas diskusijas par diskrimināciju pret etniskajiem romiem un nepieciešamību risināt etnisko romu problēmas. Neraugoties uz daudzajām debatēm, mēs neesam spējuši spert nekādus ievērojamus soļus pretī konkrētiem risinājumiem, un es uzskatu, ka tas ir galvenokārt tāpēc, ka mēs formāli koncentrējamies uz tehnisko terminu „diskriminācija” un nerisinām patiesos cēloņus, kuri rada pašreizējo situāciju, kurā dzīvo mūsu līdzpilsoņi romi.

Tādēļ, ja mēs patiešām vēlamies risināt romu problēmu, mums būs galvenokārt jākoncentrējas uz atbilstību starptautiskajiem līgumiem par valstu likumiem, kā arī starptautiskajām konvencijām. Es jo īpaši domāju par Konvenciju par bērnu tiesībām, kuras nosacījumus pārkāpj daudzas romu ģimenes. Es runāju par Slovēnijas Republiku, kur paredzēta bezmaksas aprūpe un izglītība pamatskolās un vidusskolās. To visu nodrošina un finansē valsts. Tomēr pat šīs divas stratēģijas nerespektē bērnu pamattiesības.

Ja jūs patiešām vēlaties objektīvi runāt par romu problēmu risināšanu, tad mums jārunā par iemesliem un cēloņiem, kuri rada diskrimināciju.

SĒDĪ VADA: A. VIDAL-QUADRAS

Priekšsēdētāja vietnieks

Hélène Flautre, autore. – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Pamattiesību aģentūra ziņo, ka romi piedzīvo visa veida diskrimināciju visās jomās, vai tas būtu attiecībā uz piekļuvi nodarbinātībai, veselības aprūpei, izglītībai vai mājoklim. Tādēļ viņi ir visdiskriminētākā minoritāte Eiropā.

Piemēram, 2009. gadā vidēji viens no četriem romiem kļuva par upuri noziegumam pret personu — fiziska izrēķināšanās, draudi vai nopietna aizskaršana — vismaz vienā gadījumā pēdējo 12 mēnešu laikā, kamēr katru trešo romu policija izjautāja vidēji četras reizes pēdējo divpadsmit mēnešu laikā. Romu kritisko situāciju sarežģī viņu neinformētība par viņu tiesībām.

Šī situācija, kas ietekmē gandrīz 10 miljonus cilvēku Eiropas Savienības vidienē, kura tagad nodrošinājusies ar Pamattiesību hartu un drīz parakstīs Eiropas Cilvēktiesību konvenciju, met nopietnu šaubu ēnu pār nediskrimināciju un tiesību efektivitāti gan ES, gan dalībvalstu līmenī. Bija nepieciešama rasistiska varmācība Itālijā 2007. gada decembrī, lai panāktu plašu augsta līmeņa Eiropas mobilizāciju, kuras rezultātā tika noorganizēts pirmais Eiropas samits 2008. gada septembrī.

Tomēr aicinājums izstrādāt Eiropas Savienības pamatstratēģiju romu integrācijai, ietverot direktīvu par romu iekļaušanu, vēl nav ieraudzījis dienasgaismu. Dalībvalstīs, piemēram, Francijā un dažās citās valstīs, kuras atbalsta pagaidu pasākumus bulgāru un rumāņu piekļuvei viņu tirgiem, galvenokārt soda romus, un tām jāatceļ šie pasākumi pēc iespējas ātrāk kā labas politiskās gribas žests.

Dalībvalstīm beidzot jāatceļ vienošanās par divpusējo atpakaļuzņemšanu ar Kosovu, kuras rezultātā romi tiek sūtīti atpakaļ uz svina saindētajām nometnēm Ziemeļmitrovicā, kā Eiropas Padomes Cilvēktiesību komisārs *Hammarberg* kungs mums parādīja.

Es vēlos atgādināt Eiropas Komisijai par 2009. gada 11. marta Eiropas Parlamenta rezolūciju par romu sociālo situāciju. Šajā nabadzības apkarošanas gadā esmu pārliecināta, ka mēs varam vismaz pieņemt lēmumu par labāku mūsu instrumentu un struktūrfondu izmantošanu, lai atrisinātu šo nopietno situāciju.

Diego López Garrido, *Padomes priekšsēdētājs*. – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Es atbildēšu uz *Flašíková Beňová* kundzes un *Flautre* kundzes jautājumiem par lietu, kura tieši ietekmē cilvēktiesības, visus mūs un arī plašāku sabiedrību, jo romi, kā jūs zināt, ir lielākā Eiropā dzīvojošā etniskā minoritāte, un nevar teikt, ka viņiem būtu tāds pats dzīves standarts kā vidējam Eiropas iedzīvotājam.

Pirmais no man uzdotajiem jautājumiem ir par struktūrfondu šajā jomā, un es vēlētos teikt, ka secinājumi, kurus Spānijas prezidentūra plāno pieņemt Padomē, ietver šos desmit pamatprincipus, tostarp pašreizējo struktūrfondu darbības programmu pārskatīšanu vai modificēšanu, kā arī plānotos noteikumus laika posmam, sākot ar 2014. gadu.

Mēs esam uzsvēruši, ka struktūrfondi jāizmanto pilnībā, lai veicinātu romu integrāciju, un konkrēti mēs esam ierosinājuši, ka integrētas darbības jārealizē gan lauku rajonos, gan pilsētās, pamatojoties uz neseno Eiropas Reģionālās attīstības fonda 7. panta grozījumu. Tā mērķis ir visaptveroša romu kopienu veicināšana, sākot ar viņu dzīves un sociālās situācijas uzlabošanu.

Otrais jautājums ir par pasākumiem, kuri jāveic vietējām pašvaldībām. Lai romiem būtu piekļuve struktūrfondu, mēs zinām, ka pašvaldībām, romu organizācijām un pašiem romiem aktīvi jāiesaistās visās procesa fāzēs; citiem vārdiem sakot, Eiropas fondu plānošanā, vadīšanā, monitoringā un vērtēšanā.

Savos secinājumos Padome plāno ierosināt, ka Eiropas Komisijai jāsniedz tehniskais atbalsts un palīdzība dalībvalstīm un pašvaldībām, un tai jāveicina horizontālā koordinācija starp dalībvalstīm un vertikālā koordinācija no Eiropas līmeņa līdz valstu, reģionu un vietējam līmenim.

Trešais jautājums prasa, vai prezidentūras „trio” ir stratēģisks priekšlikums vai stratēģiska darba kārtībai šajā jautājumā. Es varu apliecināt, ka prezidentūras „trio” izstrādātajā programmā ir nepārprotami risināta romu tautības cilvēku sociālā un ekonomiskā integrācija. Šis nodoms ir iekļauts programmā, kuru vienbalsīgi pieņēma Vispārējo lietu padome, un tādējādi tas atbilst stratēģijai nākamajiem 18 mēnešiem, kas ir prezidentūras „trio” programmas darbības periods.

Mēs saprotam nepieciešamību veikt īstermiņa un ilgtermiņa pasākumus. Lai mazinātu nevienlīdzību īstermiņā, mums par prioritāti jānosaka iepriekš minētie instrumenti un jāpieņem rīcības plāns, lai nekavējoties risinātu tādus jautājumus kā skolēnu apmācība speciālās skolās, kas dažos gadījumos ir pilnīgi vai daļēji tikai romu bērniem — acīmredzamas segregācijas situāciju —, jau minētās mājokļa problēmas, veselības jautājumus un piekļuvi nodarbinātībai.

Ilgtermiņā mēs vēlamies redzēt horizontālu līdztiesīgu pieeju romu jautājumam visās Eiropas Savienības politikas jomās, un tas būs jāveic atvērtās koordinācijas metodes kontekstā un tādās jomās kā pamattiesības, diskriminācijas apkarošana, reģionu attīstība, izglītība un piekļuve publiskajai nodarbinātībai un sabiedriskajiem pakalpojumiem.

Nobeigumā par nediskriminācijas jautājumu. Ir labi zināms, ka savas darbības laikā Spānijas prezidentūra un prezidentūru „trio” vēlas veicināt direktīvas pieņemšanu, kura nu jau kādu laiku nav pieņemta vai pabeigta Eiropas Savienībā: tā ir integrēta direktīva par diskriminācijas apkarošanu un vienlīdzīgu tiesību veicināšanu; tā ir svarīga tieši tām grupām, kuras cieš no konkrētas diskriminācijas, un jo īpaši romu kopienai.

Viviane Reding, Komisijas priekšsēdētāja vietniece. – Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos pateikties Swoboda kungam un viņa kolēģiem par mutiskā jautājuma sagatavošanu par romu jautājumiem vēltīto Eiropas samitu. Tas ļauj Komisijai paust apņemšanos nodrošināt no vienas puses pamattiesību aizsardzību, no otras puses pilnu sociālu un ekonomisku integrāciju mūsu sabiedrībās. Mēs tikko dzirdējām Komisijas lūgumu par to, kā dalībvalstīm jāturpina darboties, izvirzot to savu politiku centrā.

Kā jūs zināt, debates notiek tikai dažas nedēļas pirms otrā samita par romu jautājumiem, kurš notiks Spānijas prezidentūras laikā Kordovā 8. un 9. aprīlī. Komisija apsveic un aktīvi atbalsta šo iniciatīvu. Domāju, ka šī iniciatīva būs īstais brīdis apkopot notikumus valstu, Eiropas un starptautiskajā līmenī kopš 2008. gada. Tas palīdzēs mums dot ieguldījumu kopējā skatījumā uz nākotni.

Pirms diviem gadiem notika pirmais samits. Cik tālu esam tikuši? Jūs varat uzlūkot glāzi kā pa pusei tukšu vai pa pusei pilnu. Protams, ir ievērojami uzlabojumi, bet ir arī nozīmīgi „baltie plankumi”. Jūsu jautājums pareizi akcentē Eiropas Savienības instrumentu un politiku centrālo lomu un nozīmi sadarbības stiprināšanā starp visām galvenajām iesaistītajām pusēm — dalībvalstīm, Eiropas līmeņa iestādēm, starptautiskajām organizācijām un pilsonisko sabiedrību.

Komisija ir apņēmusies izpildīt direktīvu, kura aizliedz diskrimināciju, pamatojoties uz rasu un etnisko izcelsmi, un romu diskriminācija pilnībā iekļaujas tajā. Tagad mums ir tiesību akti Eiropas līmenī un pamatlēmums par rasismu un ksenofobiju, kas kalpos par galveno instrumentu cīņā pret rasismu, no kura cieš romu tautības cilvēki.

Pamatlēmumā teikts, ka līdz šī gada novembrim visām dalībvalstīm jāievieš sods par rasistiskiem un ksenofobiskiem noziegumiem. Kā es jau paziņoju, esmu apņēmis sekot šī pamatlēmuma ieviešanai, cik vien cieši iespējams.

Komisija pilnībā apzinās, ka ar to nepietiek un ka stingra likumdošana jāpapildina ar informāciju un informētības paaugstināšanu par tiesībām un pienākumiem. Šobrīd Komisija risina romu jautājumus ES kampaņas „Par dažādību. Pret diskrimināciju” kontekstā un īpaši apmācot praktizējošus juristus.

Patiesi, struktūrfondi, lauku attīstības fondi un pirmsiestāšanās instrumenti tika uzsvērti kā svarīgi līdzekļi pārmaiņām, jo tie ļauj dalībvalstīm realizēt vērienīgas romiem domātas programmas. Ir acīmredzams, ka šīm programmām jābūt ļoti piezemētām un pragmatiskām, jābalstās uz pierādījumiem un jāiekļauj romu sadzīves apstākļi visā to sarežģītībā.

Tas nav jautājums, kuru var atrisināt ar vienkāršu saukli. Tam nepieciešams daudz konkrēta darba. Tādēļ Komisija aicina dalībvalstis izmantot visu šo fondu potenciālu, lai atbalstītu romu integrāciju. Šobrīd mēs esam uzsākuši augsta līmeņa divpusējo vizīšu sēriju dalībvalstīs, kurās ir ievērojams romu skaits. Tām vajadzētu noslēgties ar konkrētām saistībām ar saskaņotiem mērķiem. Pirmais pasākums notika 2009. gada oktobrī Ungārijā ar pilnu valsts sadarbību. Citi tiks organizēti nākotnē.

Vēl viens konkrēts piemērs Komisijas apņēmībai izmantot struktūrfondus romu atstumšanas apkarošanai ir priekšlikums par grozījumu likuma par Eiropas Reģionālās attīstības fondu 7(2) pantā. Ļoti liels vairākums šajā Parlamentā balsoja par jūsu kolēģa *van Nistelrooij* kunga ziņojumu pagājušā mēneša sākumā: par pasākumu, kurš atklāj jaunas politikas un finanšu iespējas nelabvēlīgos apstākļos esošo kopienu mājokļa jautājuma risināšanai, kur mēs varam iekļaut jo īpaši, bet ne tikai romus.

Visbeidzot, pateicoties Eiropas Parlamentam, ir izmēģinājumuprojekti par romu integrēšanu ar 5 miljonu eiro budžetu diviem gadiem. Šis izmēģinājumuprojekts attiecas uz pirmsskolas izglītību, pašnodarbinātību ar mikrokredītu palīdzību un sabiedrības informētību. Šis izmēģinājumuprojekta novērtējumu kopīgi veiks ANO attīstības programma un Pasaules Banka. Es ļoti gaidu šo novērtējumu, jo tas mūs informēs par to, ko esam darījuši labi un kur ir trūkumi, lai mēs varētu to izmantot ļoti mērķtiecīgiem pasākumiem nākotnē.

Eiropas platforma romu iekļaušanai sākās kā Komisijas un Čehijas prezidentūras kopīga iniciatīva 2009. gada aprīlī. Tās mērķis ir satuvināt iesaistītās puses Eiropas, valstu un starptautiskajā līmenī, kā arī no pilsoniskās sabiedrības un padarīt jau esošās politikas daudz aptverošākas. Šī platforma ir veicinājusi kopēju pamatprincipu izstrādi romu iekļaušanai, kas papildina Padomes secinājumus par romu iekļaušanu, kurus pieņēma pagājušā gada jūnijā. Šie secinājumi aicina Komisiju, plānojot un ieviešot politikas, ņemt vērā 10 kopējos

pamatprincipus romu iekļaušanai. Gaidāmās platformas sanāksmes notiks Spānijas un Beļģijas prezidentūru laikā, tātad tā nav vienreizēja rīcība, tai būs turpinājums. Es augstu vērtēju prezidentūras „trio” stingro apņemšanos šim mērķim, jo mums jādarbojas roku rokā, lai panāktu progresu. Komisija turpinās dot ieguldījumu „trio” darbībā ar politikām un instrumentiem, protams, ciešā partnerībā ar dalībvalstīm un pilsonisko sabiedrību.

Pirms romu jautājumiem veltītā samita es vēlētos informēt šo Parlamentu, ka mans kolēģis komisārs *Andor kungs* un es publicēsim paziņojumu par romu tautības cilvēku sociālo iekļaušanu, aplūkojot gaidāmās problēmas un iezīmējot ES devumu to risināšanā. Šis paziņojums kalpos par diskusiju pamatu Kordovā.

Livia Járóka, *PPE grupas vārdā*. – (HU) Papildus efektīvākai starptautisko un valstu pretdiskriminācijas likumu ieviešanai, kā mēs tikko dzirdējām no komisāres *Reding kundzes*, īpašs uzsvars Kordovā jāliek uz romu iekļaušanas ekonomisko aspektu, jo viņu integrēšana darba tirgū un izglītībā ir galvenās dalībvalstu ekonomiskās intereses. Pēdējos gados virkne starptautisku organizāciju ir izstrādājušas tālejošus plānus, bet tie nav ieviesti dalībvalstu līmenī saistošā spēka, potenciālo sankciju un pienācīgu budžeta piešķirumu trūkuma dēļ.

Eiropas Savienība spēj nodrošināt attīstību, pienācīgu ieviešanu un novērtējumu, pamatojoties uz neobligātu Kopienas stratēģiju skaidriem indikatoriem, kuri pārsniedz „ieteikuma tiesību” pasākumus. Kā Eiropas Parlamenta referente par Eiropas romu stratēģiju es uzskatu, ka ir ļoti svarīgi šai stratēģijai definēt krīzes jomas dalībvalstīs, kurām nepieciešama tūlītēja iejaukšanās. Sociālais nelabvēlīgums ģeogrāfiskajos reģionos nav vienāds, galēja nabadzība un sociālā atstumtība koncentrējas noteiktos mikroreģionos, kurus bieži apdzīvo romu un citu tautību cilvēki. Tas rada nopietnus šķēršļus Eiropas sociālajai attīstībai. Šos reģionus vajadzētu atbrīvot no konkurences, kas ir negodīga pret tiem, un to attīstību vajadzētu sākt, izmantojot intensīvas programmas, kas speciāli pielāgotas to konkrētajām vajadzībām.

Saskaņā ar subsidiaritātes principu stratēģijas pārraudzībai un uzraudzībai jābūt vietējo organizāciju pienākumam. Es ierosinu arī plašas aptaujas par vietējo mērķa grupu vajadzībām, līdzīgi kā par lauksaimniecības projektiem Īrijā. Lai varētu novērtēt programmas rezultātus, ir svarīgi savākt statistikas datus, sadalīt tos grupās saistībā ar etniskajām grupām un novērtēt tos atsevišķi. Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupa uzskata, ka tie ir svarīgi jautājumi, kas jārisina Kordovas samitā.

Claude Moraes, *S&D grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs! Kā minēja iepriekšējais runātājs un komisāra kungs, tā ir ārkārtīgi sarežģīta problēma, tādēļ mutiskais jautājums, kuru mēs uzdodam šodien, noteikti ir mūsu grupas priekšlikums, un esmu pārliecināts par visām grupām, ka tas atjaunos un atsvaidzinās debates par romu jautājumu.

Romu kopienas Eiropā joprojām sastopas ar pārāk daudziem aizspriedumiem un daudzos gadījumos ar vardarbību. Tomēr, kā mēs redzam no Romu iekļaušanas dekādes iniciatīvas, šajā Parlamentā ir patiesa sajūta, ka mēs vēlamies redzēt visaptverošu pieeju.

Tomēr mēs esam runājuši par visaptverošu pieeju arī agrāk. Šim Parlamentam no jauna jānovērtē mūsu padarītais no jautājuma par mikrokredītiem līdz cīņai pret rasu vardarbību, un visiem šiem sarežģītajiem jautājumiem mums nepieciešama visaptveroša stratēģija.

Ir aizvien vairāk pierādījumu, ka situācija uz vietas pietiekami neuzlabojas. Atvērtās sabiedrības institūts runā, ka aizspriedumi un vardarbība, ar ko saskaras romu kopienas visā Eiropā, nemazinās. Bez tam Pamattiesību aģentūras pētījums par diskrimināciju atklāja, ka romus diskriminē vairāk nekā jebkuru citu pētījumā iekļauto grupu.

Mēs esam pateicību parādā šim Parlamentam, ka spēkā esošie tiesību akti — Rasu vienlīdzības direktīva, Padomes pamatlēmums par cīņu pret vardarbību — patiesībā ir īstenoti, un tas ir noticis, pateicoties mūsu visaptverošajai stratēģijai, kā jau iepriekš tika teikts, ka mēs aplūkojam to kā sarežģītu problēmu, kurai nepieciešama rīcība, integrēta un visaptveroša pieeja.

Lai šis mutiskais jautājums kalpo par priekšlikumu šo debašu atsvaidzināšanai, nāk klajā ar jauniem risinājumiem un īsteno tos likumus, kuri jau pastāv un kuriem vajadzētu palīdzēt romu kopienām.

Renate Weber, *ALDE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs! Gaidot otro samitu par romu jautājumiem, es vēlētos dalīties ar jums pāris idejās cerībā, ka tās tiks ieviestas, cik drīz vien iespējams.

Pirmkārt, es esmu cieši pārliecināta, ka mums nepieciešama plaša un visaptveroša stratēģija romu integrēšanai un mums nepieciešams arī rīcības plāns ar skaidriem atskaites punktiem un piemērotu budžetu. Manuprāt, tai jābūt stratēģijai ne tikai ES dalībvalstīm, bet arī citām valstīm, kurās dzīvo romu kopienas un kuras ir vai nu paplašināšanās procesā, vai kaimiņattiecību politikā, tādējādi ļaujot ES izmantot vispiemērotākos pieejamos instrumentus romu stratēģijās.

Otrkārt, esmu pārliecināta, ka mums jāizmanto mācības, kuras guvām no dzimumu vienlīdzības politikas, proti, iekļaušanu kopējos procesos. „Romu iekļaušanai” vajadzētu kļūt par visu ES iestāžu darba pieeju.

Treškārt, runājot par pieredzi ar romiem, mums jāapsver dažas apstiprinošas darbības, jo īpaši romu ekspertu pieņemšana darbā Padomē, Komisijā un Parlamentā. Uz šāda viļņa es esmu sagatavojuši vēstules prezidentam *Van Rompuy* kungam un priekšsēdētājam *Barroso* kungam, iesakot viņiem rādīt piemēru un pieņemt darbā romu tautības konsultantus.

Jean Lambert, *Verts/ALE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos atkārtot aicinājumu pēc visaptverošas stratēģijas, kas izskanēja šeit.

Kā tika norādīts, mēs dzīvojam Eiropas gadā cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību, kas, kā zinām, ir grūti recesijas laikā, un tādēļ mēs prasām sociālos nosacījumus glābšanas paketēm, lai visvairāk atstumtie nekļūtu vēl vairāk atstumti.

Mēs jau dzirdējām, ka plaša padziļinās, tādēļ mūsu stratēģijai „Eiropa 2020” jāņem vērā nepieciešamība mazināt plaisas starp bagātajiem un nabagajiem.

Izmaiņas reģionu attīstības fondos ir svarīgas. Mēs esam vienisprātis ar Padomi, ka vietējās pašvaldības ir svarīgas, jo tajās bieži vien vistuvāk jūt diskrimināciju romu tautības cilvēku mājokļu un citās specifiskajās vajadzībās, izglītībā un policijā, kuras darbs ir aizsargāt, nevis vienkārši krimināli sodīt, kā tas notiek dažās dalībvalstīs.

Un mēs vēlamies redzēt augstas kvalitātes publiskos pakalpojumus. Padome atcerēsies tās rekomendāciju par to cilvēku aktīvu iekļaušanu, kuri atrodas vistālāk no darba tirgus, kur augstas kvalitātes publiskos pakalpojumus uzskata par svarīgiem.

Mūs interesē, vai Padome un Komisija ir apmierinātas ar pašreizējo fondu apgūšanas līmeni.

Es vēlētos arī atzinīgi vērtēt konteksta izmaiņas, kuras Komisija stingri formulēja antirasisma un ksenofobijas terminos, un ceru, ka katras dalībvalsts valdība būs uzticīga šiem ideāliem.

Peter van Dalen, *ECR grupas vārdā*. – (NL) Priekšsēdētāja kungs! Šim Parlamentam ir labi un nepieciešami bažīties par romu likteni. Dažos pēdējos gadsimtos diskriminācija, iespējams, ir mazākais no ļaunumiem, kuri nākuši pār viņiem. Eiropas fondi un Eiropas direktīvas jāizmanto, lai veicinātu romu integrāciju un novērstu viņu nelabvēlīgo situāciju. Uzskatu, ka ir svarīgi veidot labu stratēģiju, lai nodrošinātu, ka Eiropas miljoni patiešām nonāk pie cilvēkiem, kam tie vajadzīgi. Uzsvars jāliek uz izglītību. Mums jādod iespēja romu bērniem izrauties no negatīvā cikla, kas diemžēl ir realitāte.

Tomēr es vēlētos šodienas diskusiju papildināt ar diviem elementiem. Pirmkārt, es nedomāju, ka ir labi daudziem romiem palikt upura lomā. Viņiem pašiem arī jārīkojas, lai mazinātu daudzos apvainojumus viņu kopienās.

Otrkārt, romu integrāciju nevar uzspiest ar Eiropas fondu un Eiropas tiesību aktu palīdzību. Galu galā dalībvalstīm, kurās romi dzīvo un bieži vien ir dzīvojuši daudzās paaudzēs, būs jāuzņemas vadošā loma, sākot risināt romu integrācijas jautājumu savās valstīs. Tā ir daudz vairāk sociāla nekā politiska vai finansiāla problēma. Eiropas fondi var un tiem vajadzētu labākajā gadījumā nodrošināt palīdzīgu roku.

Cornelia Ernst, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs! 2009. gada decembrī, kad es biju Prištinā un Mitrovicā un redzēju, kā cilvēki dzīvo Mahalā un konkrēti ar varu saindētajās nometnēs, es biju diezgan šokēta, jo īpaši par bērnu nožēlojamo stāvokli. Gandrīz visās sarunās man stāstīja, ka ne tikai Kosovā, bet arī daudzās Eiropas valstīs situācija vienai no senākajām Eiropas iedzīvotāju grupām, proti, romiem, ir drausmīga. Es tikos ar *Bekim Sylā* no Romu un ashkali dokumentācijas centra Prištinā, kurš sagaidīja mūs ar vārdiem: „Mēs esam noguruši no runāšanas”.

Ir jārīkojas, un tādēļ mūsu vislielākās cerības attiecībā uz Kordovas samitu ir, ka nebūs tikai runāšana un ka nekavējoties sekos rīcība. Tūlītēja rīcība nenozīmē dusēšanu uz lauriem pēc ES direktīvas, kas ievieš vienlīdzīgas attieksmes principu, vienlīdzīgu attieksmi pret personām neatkarīgi no rases vai etniskās izcelsmes un

Nodarbinātības pamatdirektīvas, jo tas nedos neko labu. Tūlītēja rīcība prasa atzīt un pieņemt, ka ar šīm direktīvām nepietiek, lai pasargātu romus Eiropas Savienībā no degradējošas un diskriminējošas attieksmes un, vissvarīgākais, veicinātu viņu pastāvīgu integrāciju. Tādēļ mums ir nepieciešama Eiropas romu stratēģija, kas iekļauta visās politikas jomās — būtiska visu politiku sastāvdaļa.

Tomēr vairums valdību realizē projektus, kuri ir tikai sporādiski pasākumi. Mums nepieciešamas vidēja un ilgtermiņa politiskās iniciatīvas. Mums steidzami vajadzīgi pasākumi romu kopienu ekonomiskajai attīstībai. ES nedrīkst gaidīt līdz 2014. gadam, lai padarītu elastīgāku tās strukturālo un reģionu finansējumu; tas jādara tagad, lai romi arī var gūt arī labumu no tā. Tas ietver mikrokredītu aizdevumus, kuri jāizsniedz ar vismazāko iespējamo birokrātiju, piemēram, romu apmetņu rekonstrukcijai. Tas ietver ļoti konkrētus pasākumus veselības un izglītības veicināšanai, apmācībai un darba tirgus attīstīšanai. Es vēlos skaidri pateikt, ka nevienam bērnam nevajadzētu ciest neveiksmi izglītības vai valodas barjeras dēļ. Eiropas Apvienotā kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālā grupa nevēlas romu skolas, bet skolas ikvienam, kur romi var arī dzīvot un mācīties.

Vēlos piebilst, ka runa nav tikai par naudu, bet arī par izšķirošu pasākumu veikšanu, lai apkarotu rasismu. Pret romiem vērstu noskaņojumu nedrīkst uzskatīt vai pieņemt par sīku pārkāpumu, bet tas jāoda kā noziegums. ES nes lielu atbildību, kurai pateicoties, cerams, drīz mums izdosies radīt taisnīgumu vairāk nekā 10 miljoniem romu Eiropā, jo tā sākas ar taisnīgumu un turpinās ar vienlīdzību. Tam mums nepieciešams ļoti skaidrs politisks „jā” un noteikta, spēcīga Eiropas pamatstratēģija un, atklāti runājot, tai nepieciešama arī mūsu kā Parlamenta deputātu un kā cilvēku dedzīga pievēršanās šai iedzīvotāju grupai — romiem un sinti. Rīkosimies tagad!

Jaroslav Paška, EFD grupas vārdā. – (SK) Otrais Eiropas Savienības samits par romu jautājumu noteikti būs lieliska iespēja dalībniekiem dalīties pieredzē ar daudzo pasākumu rezultātiem, kuri veikti, lai veicinātu sekmīgu romu integrāciju sabiedrībā.

Vēsturnieki saka, ka romi atnāca uz Eiropu no 5. līdz 9. gadsimtam mūsu ērā un daudzas Eiropas tautas kopš tā laika ir meklējušas līdzaspastāvēšanas iespējas ar romiem vislabākajā iespējamajā veidā. Objektīvi jāatzīst, ka pat pēc tūkstoš gadiem šāda modeļa meklējumu mums nav izdevies atrast veidu, kā pienācīgi integrēt romus mūsu sabiedrībā. Es nezinu, vai pastāvošo problēmu cēloņi ir mūsos vai otrā pusē, bet pēc manas valsts pieredzes es skaidri zinu, ka palīdzēt viņiem tikai dodot nav jēgas.

Mūsu valdība ir savākusi ievērojamu finansējumu no nodokļu maksātāju naudas un devusi to romu iedzīvotājiem, lai ļautu viņiem dzīvot cienīgu dzīvi. Ir uzbūvēti un viņiem piešķirti moderni dzīvokļi, kādi citiem cilvēkiem jāpērk. Mūsu valdība nodrošināja viņus ar piekļuvi darbam, medicīnisko palīdzību un izglītību uz vienādiem noteikumiem ar visiem pārējiem iedzīvotājiem. Bezdarbniekiem romiem tiek sniegts tāds pats atbalsts un sociālie pabalsti kā pārējiem iedzīvotājiem.

Kāds ir rezultāts? Modernie dzīvokļi ir izpostīti, santehnika un cits aprīkojums demontēts un nozagts. Notekūdeņus un atkritumus šajos dzīvokļos dzīvojošie cilvēki met ārā pa logu tieši uz ielas. Viņi nevēlas iet uz darbu, pat ja vietējā pašvaldība to piedāvā. Medicīnas darbinieki, kuri cenšas pasargāt viņus no infekcijas slimībām, tiek padzīti no romu apmetnēm. Bērni ir atstāti bez uzraudzības, izsalkuši un nereti neapmeklē skolu. Tādēļ esmu pārliecināts, ja mēs vēlamies patiešām palīdzēt romiem, mums būs jācenšas vispirms mācīt romu bērniem civilizētu un kulturālu dzīvesveidu.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Tā kā es runāšu savā dzimtajā ungāru valodā, standarta termina „romi” vietā es lietošu vārdu „čigāni”, kuram manā valodā nav nievājoša nozīmē un tas tiek lietots arī mūsu konstitūcijā.

Šis darba kārtības punkts ir rīcība pret čigānu atstumšanu un diskrimināciju. Būtiskais priekšnoteikums risinājumam ir čigānu tautības cilvēku sociālā integrācija. Skola ir tai svarīgs instruments. Daudzos gadījumos ir iemesls atsevišķai attieksmei vai pozitīvai diskriminācijai, ja jums tīk, lai mazinātu nelabvēlīgo stāvokli. Dzirdot to, minoritāšu tiesību aktīvisti nekavējoties runā par segregāciju, lai gan mērķis ir strauja iekļaušana.

Čigānu paaudzes atsevišķos Ungārijas reģionos ir uzaugušas ģimenēs, kuras pārtiek no pabalstiem, nevis nopelna iztiku. No tā nav izejas, neradot darba vietas. Tādēļ mums jāatbrīvojas no neoliberālās ekonomiskās politikas. Pat grūtā sociālā situācija nevar attaisnot likumpārkāpumus. Ungārijā čigāni ir iesaistīti procentuāli lielā skaitā noziegumu. Mums jārikojas pret to ne tikai sabiedrības lielākās daļas labā, bet arī godīgo čigānu tautības cilvēku labā. Mēs nekad neesam uzsvēruši ģenētiskās vai etniskās pazīmes kā iemeslu. Tātad nav runa par rasismu, mēs tikai minējam īpašos sociāli kulturālos apstākļus kā fonu. Ja mēs, kā ierasts, nozākāsim cilvēkus, kuri to saka, par rasistiem, mēs tikai piekopsim strausa politiku.

Mums jāmeklē izeja kopā. Lai to darītu, ir nepieciešami čigānu līderi, kurus atzīst viņu kopienas un sabiedrība kopumā. Mums patiešām nepieciešama kopēja Eiropas stratēģija, bet tai jābūt stratēģijai, kura ietver visus jautājuma aspektus un kuras mērķis ir rast risinājumu, tos godīgi izpētot.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Es gribu sākt ar apsveikumu *Jároka* kundzei par romu aizstāvēšanu Eiropas Savienības institūcijās. Jānorāda, ka *Jároka* kundze un Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupa ir izstrādājusi stratēģiju romu minoritātes integrēšanai, rosinot konkrētas Kopienas darbības, kuras dotu labumu vairāk nekā deviņiem miljoniem iedzīvotāju, kuri dzīvo Eiropas Savienībā. Romu situācija atšķiras no citām nacionālajām minoritātēm Eiropā, un tāpēc mums jāpieņem konkrēti pasākumi attiecībā uz tām.

Otrajam Eiropas samitam par romu iekļaušanu, kas notiks Kordovā, jākalpo par forumu, kurā drosmīgi jārisina problēmas, kuras piedzīvo šī kopiena, un jāveido konkrēti finanšu un juridiskie instrumenti, kuri dos labumu minoritātei, kurai jāspēlē vadošā loma savas nākotnes veidošanā, atsakoties no mūsu agrākās tēvišķās attieksmes. Esmu vienisprātis, ka nevienam nav tiesību gūt politisko kapitālu uz viņu rēķina.

Tikai daudzdisciplināra koordinēta Komisijas, Padomes un dalībvalstu rīcība var dot pozitīvus rezultātus romu iedzīvotājiem. Daudzajiem iesaistītajiem Eiropas komisāriem būs jākoordinē sava pieeja, lai izbeigtu jebkādas darbības, kas atstumj vai diskriminē romu tautības cilvēkus. Padomei kopā ar dalībvalstīm jāveicina pilnīga romu integrācija.

Visbeidzot, dalībvalstis ir atbildīgas par pasākumu veicināšanu, lai apkarotu diskrimināciju, no kuras tik bieži cieš romi. Piekļuve veselības aprūpei, kvalitatīvai izglītībai, tālākai apmācībai un profesionālai pārkvalifikācijai ir neaizvietojami mērķi, lai romu tautības cilvēki spētu sasniegt pienācīgu nodarbinātību un pilnīgu līdzdalību pilsoniskajā sabiedrībā. Šajā ziņā ir svarīga vietējo iestāžu līdzdalība, un es ļoti labi zinu, ko runāju. Mums jādara viss iespējamais viņu labā, bet neko nevar izdarīt bez viņiem, un šajā zālē, priekšsēdētāja kungs, mums jau ir daži izcili romu deputāti.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Esmu pārliecināts, ka otrais samits par romu jautājumiem Kordovā būs izcila iespēja izvērtēt pēdējos gados sasniegto lielākās un visneaizsargātās minoritātes Eiropā — romu — integrācijā. Pirmkārt, es vēlos uzsvērt, ka mēs esam spēruši ļoti svarīgus soļus, lai padarītu to par Eiropas jautājumu. Tas nav tikai Centrāleiropas un Austrumeiropas jautājums, tas drīzāk ir visas Eiropas jautājums. Lai rastu risinājumu, mums tāda pati pieeja jāizmanto nākotnē. Eiropas Parlaments ir spēris svarīgus soļus, virzot rezolūciju par romu stratēģijas nepieciešamību. Diemžēl tā vēl nav pieņemta un mēs patiesi ceram, ka tiks sperti turpmāki nozīmīgi soļi prezidentūras „trio” un šīs Komisijas mandāta laikā. Eiropas Parlamenta 2009. gada ziņojums par romu sociālo un darba tirgus stāvokli bija svarīgs pieturas punkts, un ir pagājuši puse no romu mazākumtautības integrācijas desmitgades, kas arī ir svarīga programma. Lai mūsu stratēģija būtu sekmīga, mums jāredz, kādā apjomā ir izmantoti struktūrfondi un kohēzijas fondi un vai un kādos apstākļos tie veicināja romu sociālo integrāciju. Mums nepieciešami dati, bet mēs apzināties, ka dati par etnisko izcelsmi ir sensitīvi un mums jābūt piesardzīgiem, tos pieprasot un izmantojot. Lai gan ir sperti daudzi pozitīvi soļi, mums arī jāatzīmē, ka atpakaļuzņemšanas nolīgumu stāšanās spēkā ir radījusi arī daudzas problēmas. Kosovu jau šeit minēja. Es patiesi ceru, ka samits palīdzēs risināt šos jautājumus.

Nicole Kiil-Nielsen (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Romu jautājums ir asi jūtams manā reģionā, Francijas rietumos. Nantē vairāk kā 1000 romi tiek dzenāti no vienas vietas uz citu tāpēc, ka nav valdības noteiktu vietu, kur viņus izmitināt. Nedaudzās pašvaldības ar telpām romu izmitināšanai, piemēram, *Rezé* un *Indre* Nantes konurbācijā, ir pārpildītas, un tām trūkst publisko iestāžu atbalsta. Tāpēc aktīvākie un atvērtākie pašvaldību vadītāji sastopas ar milzīgām grūtībām. Reakcijas nevar būt vietējas. Tām jābūt starptautiskām. Romu integrācija jāiekļauj katrā Eiropas Savienības politikā, lai izbeigtu diskrimināciju, no kuras cieš šie Eiropas iedzīvotāji.

Es vēlētos pievērst uzmanību arī sieviešu īpašajai situācijai. Problēmas, ar kurām sastopas romu sievietes, ir sevišķi uzkrītošas, piemēram, attiecībā uz vardarbību laulībā vai nevēlamu grūtniecību. Francijā *Médecins du monde* dati liecina, ka viena no katrām divām romu sievietēm jeb 43 % no šīs grupas ir izdarījusi abortu līdz 22 gadu vecumam. Vidējais pirmās grūtniecības vecums ir 17 gadi. Tikai 10 % romu sieviešu lieto kontracepcijas līdzekļus. Tādēļ Eiropas Savienībai jāiekļauj dzimumu skatījums visos pētījumos un likumos, kas attiecas uz romiem. Izglītībai ir jābūt galvenajai prioritātei. Mums steidzīgi jārikojas ar romu kopienām, lai informētu tās par viņu pamattiesībām un nodrošinātu viņu piekļuvi publiskajiem pakalpojumiem.

Es ceru, ka otrajā Eiropas samitā par romu integrāciju Eiropas Savienība parādīs apņēmību risināt romu jautājumu visaptverošā veidā.

Lorenzo Fontana (EFD). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Romu jautājums kļūst aizvien sarežģītāks un prasa efektīvu un ātru reakciju. Romu pārstāvji, institūcijas, asociācijas un pilsoniskās sabiedrības daļa pieprasa viņu iekļaušanu sociāli ekonomiskajā dzīvē, bet reti tiek uzsvērts svarīgākais punkts, proti, ka integrācija ir divpusējs, vēsturisks un kultūras process.

Bez dažu romu tautības cilvēku patiesas vēlmes pieņemt to valstu noteikumus un kultūru, kurās viņi dzīvo, vienlaikus neatsakoties no visas uzvedības, kas nav savienojama ar pilsonisko harmoniju, viņu iekļaušana nekad nenotiks: šajā gadījumā mēs varam turpināt piedāvāt projektus un piešķirt finansējumu, bet mēs nekad neredzēsīm vērā ņemamus rezultātus.

Šo problēmu nevajadzētu risināt ar demagoģiju: mēs pieprasām, lai jautājums tiktu risināts ar pienācīgu pragmatismu un atceroties, ka satraucošā ekonomiskā un nodarbinātības situācija būs faktors, kas romu tautības cilvēku iekļaušanu darba tirgū padarīs grūtāku. Mēs esam pārliecināti, ka mums māca gadsimtu vēsture, ka šo problēmu pilno integrāciju nevar atstāt tikai mītnes valstu ziņā un ka atbildība par pašreizējo integrācijas trūkumu jāuzņemas abām pusēm.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Es arī vēlos paust savu atbalstu jo īpaši deputātei *Járóka* kundzei, kura nemitīgi strādājusi pie šī jutīgā un svarīgā temata. Priekšsēdētāja kungs! Kā mani kolēģi deputāti teica, romu situācija Eiropā nesatrauc tikai ierobežotu skaitu valstu. Tā ir situācija, kas satrauc visu Eiropu, jo romu kopiena ir lielākā etniskā minoritāte Eiropā. Ņemot to vērā, nepieciešams novērtēt, ko Eiropas Savienība šobrīd dara, lai redzētu, kā mēs varam rīkoties labāk. Es ar gandarījumu klausījos Eiropas Savienības priekšsēdētāja vietnieces *Viviane Reding* pilno šī jautājuma skaidrojumu. Un šis ir īstais laiks to darīt, gaidot samitu par romiem, kurš nākamajā mēnesī notiks Kordovā. Ir skaidrs, ka mēs nevaram atstāt situāciju bez izmaiņām, jo tā neatrisināsies pati no sevis, un, ja mēs nespēsim nepieciešamos soļus, šie cilvēki paliks atstumti un sapinušies nabadzības valgos. Tāpēc mums jāpieņem integrācijas politika, kuras rezultātā romu kopiena patiešām iegūs piekļuvi iespējām, kas pieejamas citiem. Jo īpaši šiem cilvēkiem jānodrošina iespēja strādāt, izmantot savas spējas, dzīvot cilvēka cienīgu dzīvi un gūt panākumus. Tādējādi viņi ne tikai spēs uzturēt sevi, bet arī dos ieguldījumu sabiedrībā, kurā tie dzīvo. Tomēr, lai to panāktu, mums jāspēr nepieciešami soļi, lai likvidētu šķēršļus. Es ceru, ka mūsu vēstījums šajā zālē, šajā Parlamentā, vēstījums par solidaritāti ar romu tautības cilvēkiem tiks uztverts, gaidot nākamā mēneša samitu.

María Muñiz De Urquiza (S&D). – (ES) Priekšsēdētāja kungs! 10 miljoni romu tautības cilvēku Eiropā veidotu vidēja lieluma Eiropas Savienības dalībvalsti, ja viņiem būtu valsts. Tomēr viņiem tās nav. Romu tautības cilvēki vienmēr ir nolikuši savu eiropēiskumu pie visām robežām. Patiesībā viņi ir kā otršķirīgi iedzīvotāji diskriminācijas dēļ, kuru viņi ir pārdzīvojuši vēstures laikā, ne tikai izglītības, veselības un mājokļa jomās, bet arī kā migranti, kas ir viņu patiesā būtība.

Eiropas Savienības Cilvēktiesību komisārs ir teicis, ka atsevišķās Eiropas Savienības valstīs pret romu migrantiem izturas citādi kā pret pārējiem Eiropas migrantiem, kas ir rupjš tiesību uz pārvietošanās brīvību pārkāpums.

Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupa ir apņēmusies veidot Eiropu, kurā tiek atzītas etniskās un kultūras minoritātes un kurā mēs virzāmies uz iekļaujošu Eiropas pilsonību un vienlīdzības, brīvības un dažādībā līdzāspastāvošu teritoriju. Šī iemesla dēļ mēs apsveicam direktīvu par nediskrimināciju visās jomās — direktīvu, kura ne vienmēr ir guvusi atbalstu no visām politiskajām grupām šajā zālē.

Mēs apsveicam arī Spānijas prezidentūras programmu šajā jomā, mēs uzskatām, ka tā ir nepieciešama, jo nedrīkst ilgāk kavēties, kad runa ir par Eiropas iniciatīvas izstrādāšanu, kura atzīst un atbalsta romu tautības cilvēkus.

Kordovas samits, kurš notiks Spānijas prezidentūras laikā, ir svarīga iespēja izveidot visaptverošu plānu romu tautības cilvēkiem, atstājot pagātnē klusuma un rasisma gadus.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – Priekšsēdētāja kungs! Man ļoti maz kas piebilstams, tikai lūgums. Kā jau tika teikts, neaizmirsīsim, ka samits par romu jautājumu bija šī Parlamenta iniciatīva un tika sagatavots Slovēnijas prezidentūras laikā ar mērķi satuvināt ES valdības kopīgam darbam pie romu jautājuma.

Tas ir vēl viens iemesls, kādēļ Parlamentam jābūt aktīvam šajā jautājumā. Tomēr Zālie domā citādi, un mēs neleposimies, ka visas dalībvalstis neatzīst, ka varam rīkoties labāk romu jautājumā. Šādiem jautājumiem ir jāklūst par kopīgu aicinājumu uz Eiropas stratēģiju romu iekļaušanai. Mums nepieciešama šī stratēģija, jo

Eiropas Savienība arī zaudē uzticību starptautiskā līmenī. Daudzas valstis norāda uz mums šī jautājuma dēļ. Tas ir svarīgs arī tāpēc, ka arī pagātnē mēs sapratām, ka tas ir saistīts ar cilvēktiesībām un sociālo iekļaušanu.

Mums jāsaprot arī tas, ka šis ir politikas jautājums. Politiskajās debatēs mums jāsaprot, ka ir jāmeklē nepieciešamais risinājums.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Pieņemot, ka romi ir viena no lielākajām un visneaizsargātākajām minoritātēm Eiropā, viņu kopienai vēl aktīvāk jāatspoguļojas Eiropas darba kārtībā. Bezdarbs, nabadzība, pārkāpumi, diskriminācija un, kas ir ne mazāk svarīgi, nepietiekama piekļuve izglītībai ir problēmas, ar kurām romu minoritāte bieži sastopas un kuras noved pie sociālās atstumtības. Uzskatu, ka ir nepieciešama integrēta Eiropas programma, kas piemērota viņu kultūrai un vērtībām, paturot prātā, ka viņi brīvi pārvietojas.

Bērni veido 40 % no romu iedzīvotāju skaita augstās dzimstības un diemžēl zemā dzīves ilguma dēļ. Piekļuve izglītībai nodrošinātu viņiem reālu iespēju. Lai gan piekļuvei izglītībai un tiesības uz to garantē Eiropas likumi, vairums nabadzīgo romu kopienu bērnu neapmeklē skolu vispār vai pārtrauc mācības. Viens konkrēts pasākums būtu iekļaut šos bērnus un jauniešus obligātās izglītības sistēmā, tādējādi novēršot mācību pārtraukšanu. 2009./2010. mācību gadā Rumānijas Izglītības ministrija piešķīra 7 483 īpašas vietas lauku vidusskolās, uz kurām pieteicās tikai 2 460 skolēni, no kuriem tika uzņemti 2 246.

Tomēr pūles jāpieliek abām pusēm. Romu minoritātei jārikojas atbildīgi, lai uzlabotu savu dzīves standartu. Izglītības trūkums neļauj romiem aktīvi piedalīties viņu mītnes valsts sociālajā, ekonomiskajā un politiskajā dzīvē. Eiropas Savienība atbalsta romu integrēšanos sabiedrībā ar dažādām finansējuma programmām, piemēram, Eiropas Sociālo fondu, Eiropas Reģionālās attīstības fondu, kā arī ar Progresu un jaunatnes programmām.

Paldies par uzmanību!

Emine Bozkurt (S&D). – Priekšsēdētāja kungs! Romi, lielākā Eiropas minoritāte, cieš no institucionālās diskriminācijas, pret čigāniem vērsta noskaņojuma, ārkārtīga nabadzības līmeņa, sociālās atstumtības un segregācijas sistēmām mājokļa, izglītības un sociālās labklājības jomās. Īslaicīgi risinājumi nav atbilde uz plaši izplatītajām un dziļajām romu problēmām. Mums jāizvērtē esošie labās prakses piemēri, kā arī esošo politiku negatīvās sekas romiem.

Viens, bet ne vienīgais piemērs ir romu bērnu izņemšana no ģimenēm un izmitināšana atsevišķās internātskolās. Šie pasākumi nerisina problēmas, tie drīzāk noved pie lielākas segregācijas un atstāj dziļu un negatīvu ietekmi uz romu ģimenes dzīvi. Eiropai nepieciešama efektīva ilgtermiņa romu stratēģija. Šis samits dod mums jaunu iespēju atbalstošai rīcībai, atšķirībā no pirmā romu samita, kurš neietvēra reālas politiskas saistības ES. ES jāsāk ar laba piemēra rādīšanu, piedāvājot vairāk amatu romu tautības cilvēkiem un iekļaujot stratēģijā romus un pilsonisko sabiedrību.

Danuta Maria Hübner (PPE). – Priekšsēdētāja kungs! Samits Kordovā būs pārbaudījums visiem mums, Eiropas institūcijām un dalībvalstīm. Tam jāparāda skaidra Eiropas apņemšanās apsvērt pilnvērtīgu politisku un operacionālu stratēģiju, kura, risinot romu jautājumus, pārsniegtu cilvēktiesību perspektīvas, lai cik tās būtu fundamentālas, virzībā uz reālu ekonomisko un sociālo iekļaušanu.

Mums nepieciešama integrēta stratēģijas politika un rīcības plāns, kas ietver visas jomas, kas svarīgas ekonomiskajai un sociālajai piederībai. Ir daudz izdarīts un sasniegts, bet, bez šaubām, mums vēl ir tāls ceļš ejams. Mums nepieciešams, lai Komisija, Parlaments, dalībvalstis un, kā teica ministrs *López Garrido* kungs, arī vietējās un reģionu valdības strādātu roku rokā.

Mēs gaidām no Komisijas skaidru atbildības sadalījumu šajā jautājumā un efektīvu visu attiecīgo dienestu koordināciju. Mēs gaidām, ka 5 miljonu eiro vērtais izmēģinājumsprojekts, kuru pašlaik realizē Komisija, gatavos ceļu efektīviem un lietderīgiem risinājumiem vissvarīgākajās jomās: pirmsskolas izglītībā, ekonomiskajā iekļaušanā un nodrošinās progresu politikas apguvē un novērtēšanā.

Mēs augstu vērtējam Komisijas, jo īpaši Reģionālās politikas ĢD centienus un mudinām Komisiju arī turpmāk veicināt vietējo un reģionu iesaistīšanos praktiskā darbībā, stiprinot romu sabiedrības ekonomisko iekļaušanos.

Parlamentā daudzi kolēģi politiskajās grupās jau ir apliecinājuši savu ieinteresētību, bet mūsu pienākums ir ielikt šajā jautājumā daudz lielāku politisko varu.

Romu iekļaušana dotu mums iespēju virzīties uz priekšu, padarot Eiropas darba tirgu patiešām iekļaujošu. Tā dotu mums iespēju virzīties uz priekšu Eiropas demogrāfisko problēmu risināšanā.

Ļaujiet man nobeigumā teikt, ka mums jāizturas pret Kordovas samitu kā pret pēdējo aicinājumu uz reālu romu iekļaušanu.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Kā pirmās vidēja termiņa valdības programmas Eiropai par romu jautājumu veidotājs un referents par 2002. gada Eiropas Padomes ziņojumu par romiem, esmu vienprātis ar tiem, kuri apgalvoja, ka šis ir viens no vissarežģītākajiem Eiropas jautājumiem šodien. Es neapskaužu komisāres Reding kundzes pozīciju, jo šis šobrīd ir vissarežģītākais jautājums Eiropā. Acīmredzot romi nav tikai etniskā un nacionālā minoritāte, tā ir arī daudzējādā ziņā nelabvēlīgā situācijā esoša sociālā minoritāte. Tomēr atbildību sadalījums starp vairākumu un minoritāti nav acīmredzams. Sociālā atbildība ir asimetriski sadalīta starp vairākumu un minoritāti, jo vairākumam ir daudz lielāka atbildība, bet minoritātei, šajā gadījumā romiem, arī ir sava atbildība. Ceturtais un sevišķi svarīgais punkts ir tas, ka mums nepieciešama integrācija bez asimilācijas.

Visbeidzot, šis nav tikai budžeta jautājums un nav atkarīgs tikai no resursiem. Tas ir jautājums par to, vai cilvēki un mehānismi ir vietā, gan vairākuma sabiedrībā, gan romu vidū. Kā bijušajam valsts sekretāram man jāsaka, ka rezultāti tika sasniegti reģionos, kuros bija šim jautājumam uzticīgi vietējie vairākuma līderi un uzticami vietējo minoritāšu līderi spēja motivēt minoritāti un saņēma NVO atbalstu. Jautājums nav par finansējumu. Mums nepieciešams Eiropas līmenis, bet panākumi jāgūst dalībvalstu un vietējā līmenī. Tādēļ es atbalstu Savienības stratēģiju.

Elena Oana Antonescu (PPE). – (RO) Romu minoritātes grupas ekonomiskā un sociālā attīstība ir viens no delikātākajiem un pretrunīgākajiem jautājumiem, ar kuru sastopas Centrāleiropas un Austrumeiropas valstis. Mums nav precīzu aprēķinu par patieso romu skaitu ES. Tomēr mēs zinām, ka romu minoritāte ir lielākā un nabadzīgākā pārrobežu etniskā minoritāte.

Eiropas Savienībai nepieciešama visaptveroša ilgtermiņa pieeja, jo valstu politikas ir nepietiekamas, kad nonāk pie romu situācijas mainīšanas. Katra valsts ir atbildīga par romu dzīves apstākļu uzlabošanu. Tomēr šī procesa panākumi lielā mērā slēpjas šī jautājuma risināšanai visā pilnībā ar koordinētas rīcības palīdzību.

Manuprāt, izredžu trūkums jaunajai paaudzei ir viena no lielākajām problēmām, ar ko mēs sastopamies. Romi ir jauna iedzīvotāju grupa ar ievērojamu skaitu cilvēku, kas jaunāki par 20 gadiem. Uz zināšanās un jauninājumiem balstītā sabiedrībā, kuru Eiropa vēlas veidot, ja mēs neveiksim tūlītējus pasākumus, plaisa starp jaunajiem romiem un pārējiem iedzīvotājiem pieaugs. Bērni un jaunieši ir iekļauti dažās no pašreizējām politikām un stratēģijām, lai gan lielais skaits bērnu un jauniešu romu vidū padara viņus par pārmaiņu paaudzi. Ilgtspējīgas attīstības procesam jā sākas no bērnu paaudzes, kurai ir piekļuve izglītībai, medicīnai un visām iespējām, kuras bauda sabiedrības vairākuma bērni.

Tādēļ es vēlos vērst jūsu uzmanību uz faktu, ka Komisijas priekšlikumā „Eiropa 2020” stratēģijai nav minēts neviens mērķis romu kopienas problēmu risināšanai. Ja mēs neveiksim konkrētus pasākumus un ievērojami nemainīsim nostāju, miljoniem jauno romu turpinās saskarties ar sociālu atstumtību un nelabvēlīgiem apstākļiem visā viņu dzīves laikā. Cerību trūkums padarīs šīs kopienas nedrošas to iedzīvotājiem un pārējai sabiedrībai. Mums jāpiedāvā romu kopienai reāla iespēja mainīt savu nākotni. Solidaritāte ir pamatvērtība Eiropas projekta centrā. Tādēļ mums jāvirzās no politiskas gribas veikt pasākumus uz to realizēšanu dzīvē.

SĒDI VADA: E. McMILLAN-SCOTT

Priekšsēdētāja vietnieks

Olga Sehnalová (S&D). – (CS) Dāmas un kungi, atbilstoši nesen veiktajai sabiedriskās domas aptaujai 76 % čehu nevēlas romus sev kaimiņos. Pēdējos desmit gadus vai ilgāk es savā ikdienas politiskajā dzīvē, pildīdama domes priekšsēdētājas pienākumus, esmu savā dzimtajā pilsētā risinājusi līdzaspastāvēšanas un kaimiņattiecību problēmas romiem piederīgo un romiem nepiederīgo pilsoņu starpā. Rezultātā es esmu stingri pārliecināta, ka finanšu risinājumi nenodrošina atbildi; tas katrā ziņā ir skaidrs, spriežot pēc līdz šim nepārliecinošajiem kopējiem ES finansēto projektu rezultātiem, kuru mērķis ir uzlabot romu sociālo un ekonomisko stāvokli.

Manuprāt, risinājumu var rast, vienīgi panākot vietējo kopienu kohēziju pilsētās un ciemos, kam jāpieņem romi kā pilntiesīgi pilsoņi gan priekos, gan bēdās. Taču tas pats ir spēkā arī pretējā virzienā. Arī romiem ir jābūt piederīgiem savai kopienai un jāpieņem tās noteikumi un standarti. Viņu pašu pozitīvie piemēri un pienākumu modeļi ir ārkārtīgi svarīgi attiecībām ar vairākuma kopienu un efektīvam darbam romu kopienā. Tomēr galvenais ir, lai notiktu konsekventa un bezkompromisu cīņa pret ksenofobiju un rasismu sabiedrībā kopumā. Izmantojot visus iespējamus resursus, konkrētas darbības un amatus, teiksim absolūti skaidri, ka tas mums ir pilnīgi nepieņemams. Mums turpmāk jāpieņem kopējas pūles šajā virzienā.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). – (RO) Es vēlos jau pašā sākumā izteikt cerību, ka romu augstā līmeņa sanāksme Kordovā būs izšķirīgais brīdis, kad varēs pieņemt kopēju stratēģiju, kas veltīta romu iekļaušanai.

Šīs kopienas dzīves apstākļi joprojām ir nepieņemami, un diskriminācija pret viņiem palielinās, neskatoties uz to, ka šajos gados piešķirtās summas projektiem, kuru mērķis ir uzlabot viņu stāvokli, tuvojās EUR 0,5 miljardiem. Es domāju, ka mums ir pienācis laiks pāriet no labiem nodomiem pie darbiem.

Diemžēl Eiropas Komisija vēl nav pierādījusi, ka tai ir vajadzīgā vēlēšanās koordinēt darbību romu dzīves līmeņa uzlabošanai un sociālajai integrācijai, cīņai pret rasistiskajām darbībām, kas tiek vērstas pret viņiem. Manuprāt, romu jautājumam ir jābūt īpašam, skaidri definētam sociālo lietu komisāra uzdevumam. Būtu arī ārkārtīgi lietderīgi, ja Komisijas ekspertu vidū, kuru pienākumos ir nodarboties ar šo jautājumu, atrastos arī romu izcelsmes eksperti.

Es arī uzskatu, ka mums ir vajadzīga sociāla un kultūras pieeja, lai izvairītos no jau esošās nevienlīdzības palielināšanās gan attiecībā uz lasīt un rakstīt prasmi, gan nodarbinātības līmeņiem. Par to domājot, es aicinu Komisiju veicināt romu migrantu darba tirgus pieejamības programmas un sadarbību starp vietējām iestādēm un romu kopienām un apsvērt ciešāku sadarbību ar nevalstiskajām organizācijām.

Milan Zver (PPE). – (SL) Priekšsēdētāja kungs, komisār, *López Garrido* kungs! Vispirms es vēlos apsveikt Spāniju par to, ka tā ir iekļāvusi šo augstā līmeņa sanāksmi savā prioritāšu sarakstā. Tajā pašā laikā ļaujiet man apsveikt arī Komisiju par to, ka tā ir nolēmusi sagatavot vispusīgu ziņojumu par romu stāvokli Eiropā. Tas ir pierādījums, ka mēs apzināmies, cik svarīgs ir šis jautājums. Tomēr tas ir kļuvis svarīgs tikai pēdējos gados līdz ar Eiropas Savienības paplašināšanos.

Vēl viens fakts, ko es ar prieku novēroju, ir tas, ka praktiski visas parlamentārās grupas vai to lielākā daļa ir nopietni pievērsušās šā jautājuma atrisināšanai. Lisabonas līgums ir nodrošinājis mums papildu tiesisku pamatu, kas ļauj mums pamatīgāk virzīties uz vispusīgas un spēcīgas stratēģijas izveidi romu jautājuma risināšanai, izmantojot shēmu, ko parasti sauc par „ieteikuma tiesībām”.

Ir skaidrs, ka mums nav iespējams attīstīt kopēju romu politiku ES līmenī, jo primārā kompetence šajā jomā pieder dalībvalstīm. Tomēr mēs varam izstrādāt dažus rādītājus un kopīgu datubāzi; mēs varam apmainīties ar labu pieredzi, un šeit dalībvalstis var ļoti daudz palīdzēt cita citai.

Es esmu no Slovēnijas, kur, piemēram, mēs esam izveidojuši amatu „romu klases palīgs”, kura darba pienākums ir būt par starpnieku starp skolu un vecākiem un kas ļoti palīdz ievadīt romu bērnus izglītības sistēmā.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Pirmā Eiropas Romu augstākā līmeņa sanāksme faktiski atzina atsevišķo Eiropas valstu nespēju garantēt romiem viņu tiesības un integrāciju un iezīmēja pirmo soli kopējas ilgtermiņa stratēģijas pieņemšanas virzienā ES līmenī.

Diemžēl pastāv milzīga nesakritība starp plāniem un pētījumiem un to īstenošanu, lai taustāmi uzlabotu dzīvi romu kopienai, kas joprojām paliek visneaizsargātākā etniskā grupa Eiropā laikā, kad tā saskaras ar visaugstāko nabadzības un sociālās atstumtības līmeni. Nenoliedzami, viņu izredzes nemaz nav iepriecinošas, ja ņemam vērā, ka aptuveni puse no romu iedzīvotājiem ir nepilngadīgi augstā dzimstības līmeņa un īsā mūža ilguma dēļ.

Es uzskatu, ka pirmkārt, veidojot sakarīgu iekļaušanas stratēģiju, ir jāgarantē jaunajai romu paaudzei nediskriminējoša piekļuve izglītībai. Tas ir vienīgais pasākums, kam var būt izšķiroša nozīme, veicinot pārmaiņas tā, lai romi varētu integrēties darba tirgū un atbrīvoties no sociālās atstumtības burvju loka.

Iosif Matula (PPE). – (RO) Romi ir pārrobežu etniska un kultūras kopiena, kuras locekļu skaits ir lielāks par 10 miljoniem cilvēku visā Eiropā. Sociālās problēmas, kas ietekmē romus, prasa mērķtiecīgu ilgtermiņa rīcību, kurā iesaistās visa Eiropas Savienība un dalībvalstis.

Šajā jomā ir sāktas svarīgas iniciatīvas, bet es uzskatu, ka mums jāiet tālāk. Mums jāpieņem pienācīga Eiropas stratēģija romiem, balstoties uz mērķtiecīgām darbībām un regulāru ietekmes novērtējumu.

Es esmu no valsts, kurā ir plaša romu kopiena, un es atzinīgi vērtēju to, ka mēs šodien atzīstam romu jautājumu kā jautājumu, ar kuru jānodarbojas visai Eiropai. Rumānijā ir spēkā stratēģija, kas sākās pirms valsts pievienošanās ES, un tās mērķis ir uzlabot romu stāvokli. Viņiem ir piešķirtas īpašas brīvas vietas valsts universitātēs, kas ļoti palīdz celt izglītības un kultūras līmeni šīs kopienas locekļu starpā. Valsts un vietējās iestādes cenšas veicināt romu sociālo iekļaušanu un integrēt viņus darba tirgū, lai apkarotu galēju nabadzību

un nodrošinātu viņiem piekļuvi veselības aprūpes dienestiem. Tomēr no Eiropas ir nepieciešams konsekvents finansiāls atbalsts, lai sasniegtu vēlamos rezultātus.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Čigānu jeb romu bērniem vienīgais veids, kā izrauties no sava stāvokļa, ir regulāri apmeklēt skolu. Diemžēl mēs regulāri dzirdam dažādi argumentētus, politiski korektus paziņojumus, kas attaisno vecākus, kuri nemudina vai pat kavē savus bērnus apmeklēt skolu. No šā viedokļa raugoties, meitenes, čigānu meitenes, tiek pakļautas un kļūst par upuri īpašai diskriminācijai, jo viņu bezatbildīgie vecāki bieži uzliek viņām pienākumu uzraudzīt savus daudzus brāļus un māsas un pildīt mājsaimniecības pienākumus, nevis iet uz skolu. Vienīgā starptautiskajiem cilvēktiesību standartiem atbilstošā pieeja ir tā, kurā valdība uzņemas pienākumu iejaukties šādos gadījumos un aizstāvēt bērna tiesības, uzlikt sodus, sankcijas vai nepieciešamības gadījumā atņemot ģimenes pabalstu vai citu palīdzības veidu, lai piespiestu vecākus ievērot bērna tiesības.

Monika Smolková (S&D). – (SK) Visnabadzīgākā cilvēku grupa Eiropas Savienībā, protams, ir romi. Tāpēc es esmu par visu līdzekļu izmantošanu, lai integrētu romus sociālās un ekonomiskās darbībās. Galveno risinājumu es saskatu bērnu un jauniešu izglītībā.

Es piekřitu arī, ka ir jāizskauž romu slēptā un atklātā diskriminācija. Tomēr es uzskatu, ka jārunā atklāti par to, kā romu bērnu tiesības apspiež viņu pašu vecāki. Katram ir tiesības uz cilvēka cienīgu dzīvi. Lielākajai daļai romu bērnu tādas nav. Nākamajā augstā līmeņa sanāksmē ierosinu runāt par to, ka romiem galvenokārt pašiem jābūt aktīviem savu problēmu risināšanā; pirmkārt, attiecībā uz savu bērnu izglītību, bet arī savu personīgo iesaistīšanos savas dzīves apstākļu uzlabošanas procesā. Un, tā kā es negribu nākotnē kļūt par komisāru, es vēlos šeit, šajā sēžu zālē, teikt, ka mums nākamajā augstā līmeņa sanāksmē būtu jārunā arī par to, kā paši romi pārkāpj atbalsta piešķiršanu romiem.

Diego López Garrido, Padomes priekšsēdētājs. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, tikko notikušās debates par romu iedzīvotājiem un tuvojošos Kordovas augstā līmeņa sanāksmi vēlreiz skaidri parāda, ka romu sociālā un ekonomiskā integrācija ir Eiropas līmeņa problēma, un tāpēc tai vajadzīga Eiropas stratēģija. Ņemot vērā nepietiekamo progresu, kas sasniegts, tieši to mēs ceram panākt Kordovas augstā līmeņa sanāksmē, kas daudzkārt jau ir tikusi pieminēta.

Mums nepieciešama stratēģija, kas balstās uz darbības plānu, ko Padome gatavoja pildīt, paturot prātā trīs valstu prezidentūras noteikto vispārējo programmu, jo tā ir tālejoša programma, darbības plāns, kam bez šaubām ir vajadzīgi struktūrfondi kā vieni no galvenajiem instrumentiem — jo tas ir Eiropas vispēcīgākais sociālās kohēzijas rīks —, kuri jāīsteno konkrētās darbībās.

Manuprāt, dažām darbībām jākoncentrējas uz īpašajiem jautājumiem, kas ir svarīgi romu cilvēkiem: diskriminācija pret viņiem kā romiem, piemēram, apgrūtināta piekļuve publiskiem pakalpojumiem un nodarbinātībai. Mums jāpievēršas arī romu sieviešu stāvoklim, kurām īpašas ciešanas rada nabadzība, mājokļa pieejamības problēma, diskriminācija un vardarbība, un arī romu jauniešu problēmai, jo kvalifikācijas trūkums vēl vairāk apgrūtinā viņu piekļuvi nodarbinātībai šajā smagajā ekonomiskās krīzes laikā. Ir arī romu bērnu jautājums: saka, ka viņu mūža ilgums ir par 10 gadiem mazāks nekā vidējais Eiropas bērna mūža ilgums.

Tajā pašā laikā mums tomēr ir jāuzsāk kopēja rīcība, kuras labuma guvēji būs romu iedzīvotāji kopumā; viņi ir kopiena, kas pakļauta visļauņākajai diskriminācijai, tāpēc ikviens pretdiskriminācijas politikas pasākums viņiem palīdzēs. Tāda situācija ir ar darbību, kas sāka pret dzimumu vardarbību, tāpēc ir tik svarīgi, lai tik ātri, cik vien iespējams, mums būtu direktīva par aizsardzības rīkojumu cīņā pret dzimumu vardarbību, jo šīs darbības rezultātā īpaša labuma guvējas būs romu sievietes; tas pats attiecas uz nediskriminēšanas direktīvu, no kuras īpašu labumu gūs romu iedzīvotāji.

Mūsu pieeja visiem šiem jautājumiem nedrīkst būt tēvišķīgi pamācoša, jo mums vispirms jāciena romu iedzīvotāju identitāte un kultūras iezīmes.

Viviane Reding, Komisijas priekšsēdētāja vietniece. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikties Parlamentam par daudzajiem izteiktajiem ieteikumiem un priekšlikumiem. Komisārs Andor un es tos ņemsim vērā, kad pirms augstā līmeņa sanāksmes nāksim klajā ar paziņojumu. Šajā paziņojumā būs ļoti skaidri pateikts, ka Komisijai nav un nevar būt pieņemama romu diskriminācija un izstumšana no mūsu sabiedrības viņu etniskās piederības dēļ.

Protams, mums ir instrumenti, mums patiešām ir politika. Jautājums ir, kā mēs to izmantojam? Kā mēs iekļaujam romu jautājumu un problēmas šajos instrumentos un šajā politikā? Es uzskatu, ka mums nav vajadzīga romu direktīva vai romu fonds. Mūsu pienākums ir ņemt vērā visus romu jautājumus kopumā,

kad piemērojam ES tiesību aktus un izmantojam ES līdzekļus. Svarīgākais — un to ir pieminējuši daudzi no jums — ir partnerība un sadarbība visu galveno dalībnieku starpā. Komisija izmanto šo pieeju Eiropas līmeņa romu iekļaušanas platformā un savās iekšējās procedūrās.

Bet es vēlos arī ļoti skaidri uzsvērt, ka, lai gan, protams, romu atstumtībai ir ciešs sakars ar pamattiesībām, tā visvairāk ir saistīta ar sociālajiem un ekonomiskajiem jautājumiem. Piemēram, es vēlos citēt Pasaules Bankas pētījumu par romu atstumtības ekonomiskajām izmaksām un parādīt, ka tas ir ļoti svarīgs apliecinājums tam, ka mums jāatrod risinājumi visas mūsu sabiedrības dēļ. Tāpēc, lai mums pieejamos instrumentus piemērotu visefektīvākajā veidā, mums, protams, būs vajadzīga stratēģiska pieeja — iekļaušana, kā daži no jums teica. Šīs pieejas pamatā ir sadarbība, nepieciešamo resursu mobilizēšana un stratēģijas apgūšana, mācoties gan no panākumiem, gan neveiksmēm.

Mums jāvairās radīt stratēģiju, kas pastāv tikai uz papīra. Ir vajadzīgi rezultāti, rezultāti, kas ved pie romu integrēšanas vispārējās skolās. Es esmu dzirdējusi daudzus no jums runājam par skološanos. Es ceru redzēt sīki izstrādātus pirmsskolas izglītības pasākumus, kā tie tiek īstenoti. Vispārējais darba tirgus; šajā jautājumā mans kolēģis *Andor* kungs gatavojas izvirzīt precīzus sasniedzamos mērķus sabiedrībā vispār, kas ir visu mūsu politikas virzienu atbildība kopumā.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Priekšsēdētāja kungs, mums ir tehniska problēma. Es nupat pamanīju, ka dators ir klonējis mani, jo mans vārds *Tabajdi* ir parādījies maniem kolēģiem, kuri ir ievietojuši savas kartes. Es to pamanīju *Gomez* kundzei un arī citur. Tāpēc es secinu, ka datoram ir problēma. Manai kolēģei deputātei *Kinga Göncz* kundzei arī parādās uz kartes *Tabajdi* vārds. Lūdzu, pārbaudiet to, jo es negribu tik daudz klonu Eiropas Parlamentā. Lūdzu informējiet par to tehnisko dienestu. Paldies! *Zoli*, vai tev arī ir tas pats?

Priekšsēdētājs. – Paldies! Tehniskais dienests to ņems vērā.

Debates ir slēgtas.

Balsošana notiks nākamajā sesijā.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Vilija Blinkevičiūtē (S&D), rakstiski. – (LT) Es vēlos uzsvērt, ka, kopīgi uzņemoties atbildību par diskriminācijas novēršanu pret romiem un par palīdzību viņiem integrēties sabiedrībā, romu jautājums ir kļuvis par Eiropas cilvēktiesību politikas sastāvdaļu. Tāpēc, gatavojoties otrajai Eiropas Romu augsta līmeņa sanāksmei Kordovā, mums jāapspriež romu sociālās problēmas un veidi, kā tās risināt. Es priecājos, ka Spānijas prezidentūra organizē šo augstā līmeņa sanāksmi, jo mums jārunā un jāatzīst, ka romu problēmas eksistē. Es vēlos uzsvērt, ka demokrātiskā un brīvā sabiedrībā ir nepieņemami, ka kāda cilvēku grupa tiek izolēta no sabiedrības un ka cilvēku pamattiesības un brīvības tiek klaji pārkāptas. Romu kopienas locekļi saskaras ar rasistiskiem uzbrukumiem, nevienlīdzīgu piekļuvi publiskiem pakalpojumiem un sociālajiem pabalstiem, kā arī ar milzīgu segregāciju dzīvē un izglītībā. Turklāt mums jāpievērš uzmanība faktam, ka romi izjūt ne tikai tiešu diskrimināciju, bet saskaras arī ar slēptu, netiešu diskrimināciju, piemēram, romu nepieņemšanu darbā un vienlaicīgi viņu neintegrēšanu sabiedriskajā dzīvē. Tāpēc es piekřītu, ka mums jāaicina Eiropas Komisija rosināt dalībvalstu valdības un reģionālās un vietējās iestādes labāk īstenot ES projektus attiecībā uz romiem. Es arī aicinu Komisiju sākt konkrētu rīcību un uzņemties iniciatīvas, lai cīnītos pret tiešu un netiešu diskrimināciju, kas vērsta pret romiem Eiropā.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), rakstiski. – Statistika rāda, ka diemžēl romi ir etniskā minoritāte, kuru visvairāk neieredz un diskriminē. Mēs esam redzējuši grūtības, kādas ir vairākām dalībvalstīm, tostarp arī manai, attiecībā uz romu sociālo iekļaušanu. Tas skaidri parāda, ka šis ir plašāks Eiropas mēroga jautājums, ar ko mums jānodarbojas visiem kopā. Labāka piekļuve izglītībai un nodarbinātībai ir izšķiroša, lai mēs izvairītos no romu tendences izvēlēties citus, vieglākus, bet kaitīgus naudas ieguves veidus. Mums pilnā apmērā jāpiemēro antidiskriminācijas tiesību akti romu cilvēkiem un jāturpina iniciatīvas integrēt viņus mūsu sabiedrībā. Līdz šim mums nav bijusi sakarīga stratēģija. Es vēlos, kaut šī Otrā Eiropas romu augstā līmeņa sanāksme nestu romiem īstu ES stratēģiju. Struktūrfondi un pirmsiestāšanās fondi ir jāizmanto efektīvāk, lai finansētu šādas iniciatīvas. Es vēlos arī uzsvērt to, ka šai stratēģijai ir jābūt koordinācijas rīkam un tai jāstimulē dalībvalstis. Iniciatīvām ir jābūt vietējā līmenī un jāizmanto vietējo NVO ekspertīze, un paši romi, kas zina, kādas ir galvenās grūtības, lai tādā veidā šī stratēģija patiešām atbilstu romu vajadzībām.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), rakstiski. – Romi vēl joprojām ir viena no mazākumtautībām, kas atrodas visnelabvēlīgākajā situācijā un ir pakļauta plaši izplatītai diskriminācijai visās dzīves jomās.

Pēdējos desmit gados Eiropas Savienība un tās dalībvalstis ir veltījušas uzmanību un resursus romu situācijas uzlabošanai. Sadarbībā ar Romu tiesību kustību dažas dalībvalstis ir sākušas īstenot politiku, kuras mērķis ir nodrošināt romu bērniem vienlīdzību piekļuvē kvalitatīvai izglītībai. Nākamajos gados jāsaglabā tā pati galvenā prioritāte — turpmāki centieni šajā jomā.

Politikai jābūt vispusīgai, lai panāktu maksimāli sistēmisku ietekmi, likvidējot plaisu starp romiem piederīgajiem un nepiederīgajiem visās jomās: izglītībā, nodarbinātībā, mājokļos un veselībā. Eiropas Savienībai un dalībvalstīm jāturpina novērtēt sava šīsdiēnas politika saistībā ar romiem un meklēt veidus, kā izskaust katru tēvišķīga pārkuma pieeju romu jautājumam, kura izturas pret romiem kā pret atkarīgiem, pasīviem politikas pabalstu saņēmējiem.

Ir jāizveido apmācības shēma romu jauniešiem, lai ar programmām Komisijas nodaļās un attiecīgās valdības iestādēs palielinātu viņu profesionālās prasmes.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), rakstiski. – (RO) Mēs esam pavadījuši pusi no romu iekļaušanai veltītās desmitgades (2005-2015). Mēs varam redzēt, ka daudz tiek runāts par romu minoritāti, tiek radītas dažādas programmas un platformas, bet rezultāti ir niecīgi. Joprojām pastāv problēmas saistībā ar izglītību, nodarbinātību, reģionālo attīstību utt., un dažās dalībvalstīs tās padziļinās. Otrā romu augstā līmeņa sanāksme, kas šogad notiks Kordovā, ir iecerēta, lai atdzīvinātu Eiropas aspektu un rastu jaunus darbības virzienus. Es piekřitu, ka principi ir jādefinē vēlreiz, bet es uzskatu, ka mums drīzāk jārada visaptveroša, horizontāla stratēģija, kas nodarbosies ar šīs mazākumtautības problēmām integrētā, nevis ekskluzīvā veidā. Vissvarīgākais aspekts ir tas, lai pirms pievienošanās fondi un struktūrfondi tiktu pareizi izmantoti un dotu rezultātus, kurus mēs kā politisku lēmumu pieņemēji labprāt vēlētos saņemt un kurus gaida arī pilsoniskā sabiedrība un, galvenokārt, romu minoritāte.

Marian-Jean Marinescu (PPE), rakstiski. – (RO) Pirmajai romu augstā līmeņa sanāksmei bija vismaz viens pozitīvs rezultāts: Kopienas līmenī panākts secinājums, ka romiem ir vajadzīga izglītība kā pirmais solis sociālās integrācijas virzienā. Saistībā ar šo es atzinīgi vērtēju arī otro sanākumu par Eiropas platformu romu iekļaušanai, kas pilnīgi veltīta romu izglītības jautājumam Eiropā. Izglītības reformas process prasa, lai tajā iesaistītos ne tikai valsts iestādes, bet arī nevalstiskās organizācijas, kurām vairs nav jāizvēlas par savu galveno mērķi diskriminācijas gadījumu identificēšana, bet tās var pievērsties etnisko grupu izglītošanai. Analfabētisma samazināšana, nodrošinot bērniem pabeigtu skolas izglītību, un vajadzība apgūt profesiju un papildināt profesionālās prasmes piedāvā iespējas iekļūt darba tirgū, kā arī nodrošina sociālās iekļaušanas līdzekļus. Ir skaidrs, ka mums steidzami ir jāpanāk pozitīva attīstība šīs mazākumtautības pārstāvju vidū, bet par to atbildīgas ir gan varas iestādes, gan arī pati romu kopiena. Otrajai romu augstā līmeņa sanāksmei ir jārada motivācija Eiropas Komisijai izstrādāt tiesību aktu priekšlikumus, lai panāktu taustāmus rezultātus šajā jomā. Eiropas Komisijai arī jāpārskata Sociālais fonds un jāierosina palielināt finansējumu projektiem, kuru mērķis ir uzlabot Eiropas Savienības vislielākās mazākumtautības sociālo un ekonomisko stāvokli.

Franz Obermayr (NI), rakstiski. – (DE) Romu augstā līmeņa sanāksme Kordovā ir iecerēta kā iespēja runāt atklāti par paralēlām sabiedrībām Eiropā, un tai jābalstās uz efektīvu integrāciju visos līmeņos. Tā jāveicina kā nacionālā, tā arī Eiropas līmenī. Tomēr ir lieta, ko mēs nedrīkstam aizmirst šajā saistībā, un tā ir izpratne, ka abām pusēm jāstrādā kopā, lai integrācija būtu efektīva. Romu cilvēkiem arī jādod savs ieguldījums integrācijā un jāstrādā no iekšienes, lai novērstu paralēlu sabiedrību rašanos. Šajā sakarā man ir īpašas bažas par bērnu skolas izglītību, jo īpaši meiteņu izglītību. Pašā Eiropas vidū nedrīkst pieļaut, ka bērni netiek nemaz vai gandrīz nemaz integrēti esošajā skolu sistēmā un pēc tam liels skaits bērnu priekšlaikus pamet skolu. Tā rezultātā viņu turpmākais stāvoklis darba tirgū ir ievērojami apdraudēts, un pēc tam viņi vēl jo vairāk meklē glābiņu ārpus sabiedrības, tādējādi izolējot paši sevi. Problēmas saistībā ar sociālo nodrošināšanu un viņu dzīves apstākļiem līdz ar to ir iepriekš izlemtas, un burvju loks ir noslēdzies. Tāpēc ir svarīgi vērsties pie Eiropas romiem un aicināt viņus mainīt savu arhaisko attieksmi pret skolas izglītību un sieviešu tiesībām, aktīvi cīnīties, lai apkarotu viņu pašu atstumtību, un strādāt, lai integrētos sabiedrībā un jo īpaši darba tirgū.

Csaba Sógor (PPE), rakstiski. – (HU) Lai gan dalībvalstis jau ir izdevušas ievērojamus ES un nacionālos resursus darbavietu radīšanai ilgstoši bez darba dzīvojošajiem romiem, saskaņots Eiropas līmeņa risinājums vēl nav atrasts. Dalībvalstis risināja situāciju dažādos veidos un dažādās pakāpēs. Es uzskatu, ka ir svarīgi izstrādāt saskanīgu un efektīvu stratēģiju, lai atrisinātu romu jautājumu, kas palicis neatrisināts līdz šai dienai un ir kopēja Eiropas Savienības kā juridiskas vienības un dalībvalstu problēma. Vissvarīgākajam jautājumam Eiropas romu augstā līmeņa sanāksmē, kas notiks Kordovā 8. aprīlī, jābūt Eiropas līmeņa stratēģijas principu formulējumam, lai novērstu romu jautājuma turpmāku „pārceļošanu” un ļautu visām dalībvalstīm atrast risinājumu, pamatojoties uz kopēju Eiropas stratēģiju. Es esmu pārliecināts, ka galvenais rīks tā risināšanā ir izglītība. Es uzskatu, ka ir nepieciešams attīstīt vispusīgu programmu kopumu, kas veicina un iedrošina

romu jauno intelektuāļu atgriešanos kopienā un viņu darbu kopienā un kopienas labā. Ciešas partnerības veidošana starp dažādām romu aizstāvības organizācijām, atbildīgām valsts iestādēm, pilsonisko sabiedrību un ES sadarbības iestādēm varētu to lielā mērā atbalstīt. Lielāka nozīme būtu jāveltī metodēm, kā tiek piešķirti valsts subsidētie mikrokredīti vai procentu atlīdzināšana. Romu kopienai pieejami nosacījumi, kas jāievēro, lai nopelnītu iztiku, ir jāuzskata par svarīgu mērķi lauksaimniecības subsīdiju izpratnē. Situācija ir nopietnāka, nekā tiek uzskatīts: ilgtermiņa bezdarbnieku procents ir strauji audzis romu vidū un arvien lielāks skaits romu nonāk marginālā situācijā.

13. Jautājumu laiks (jautājumi Komisijai)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir Jautājumu laiks (B7-0017/2010). Tas šovakar būs mazliet īsāks, nekā tam ir jābūt, jo iepriekšējās debates par 25 minūtēm pārsniedza tām atvēlēto laiku iepriekšējo kavēšanos dēļ. Es par to atvainojos. Mēs beigsim apmēram pēc plkst. 19.30. Es plānoju būt ļoti strikts attiecībā uz laiku. Runātājiem no zāles ir 30 sekundes.

Tālāk izklāstītie jautājumi ir iesniegti Komisijai.

Pirmā daļa

Jautājums Nr. 28, ko iesniedza **Vilija Blinkevičiute** (H-0063/10)

Temats: Privāto pensiju fondu regulējums

Pēdējo gadu laikā ir ievērojami samazinājusies privāto pensiju fondu aktīvu vērtība. *Jacques de Larosière* vadītā augsta līmeņa ekspertu grupa ES finanšu uzraudzības jautājumos ir uzsvērusi vajadzību pēc stingrāka regulējuma privāto pensiju fondu nozarē.

Finanšu krīze ir skaidri iezīmējusi, cik lielā mērā dalībvalstis ir pakļautas dažādiem riskiem. Šie riski tiešā veidā skar tos, kas veic ieguldījumus minētajos fondos, un Eiropas finanšu tirgu stabilitāti un integritāti, kā arī tie nopietni ietekmē finanšu tirgus dalībniekus. Daudzi Eiropas valstu iedzīvotāji šajā nestabilajā ekonomikas periodā ir zaudējuši uzticību privāto pensiju fondu sistēmas regulējumam.

Vai Komisija neuzskata, ka tai vajadzētu ierosināt visaptverošu tiesisku pasākumu, lai noteiktu uzraudzības normas privāto pensiju fondu regulēšanai?

Michel Barnier, Komisijas loceklis. – (FR) *Blinkevičiūtē* kundze ir uzdevusi ļoti svarīgu jautājumu par pensiju reformu, kas ir galvenais jautājums nākamajiem gadiem, ņemot vērā tās problēmas, ar kurām mums kopā ir jāsaskaras: demogrāfiskā novecošanās, valsts finanšu dzīvotspēja un, jo īpaši, darba ņēmēju mobilitāte. Turklāt pensiju fondi ir nozīmīgākie institucionālie ieguldītāji.

Finanšu krīze ir atklājusi trūkumus dažu pensiju shēmu izstrādē, un, dāmas un kungi, ņemot vērā *J. de Larosière* ziņojumu, mēs gatavojamies uzņemties zināmu iniciatīvu. Priekšsēdētājs *M. Barroso* ir paziņojis Eiropas Parlamentam dažas politikas pamatnostādnes šajā jautājumā.

2010. gadā mēs gatavojamies iesniegt Zaļo grāmatu par pensijām, kas, cerams, rosinās stingras debates par privāto pensiju fondu regulējumu. Šajā sakarā varētu būt jāpārskata direktīva par papildpensijas kapitāla uzkrāšanas iestāžu darbību un uzraudzību. Komisija saglabā apņemšanos stiprināt iekšējo tirgu pensiju fondu jomā. Šī direktīvas pārskatīšana ietvertu arī pensiju fondu maksātspējas noteikumus. Turklāt, priekšsēdētāja kungs, tas atbilst prasībai, ko Eiropas Parlaments izvirzīja sarunās par Otro maksātspējas direktīvu.

Lai izvairītos no jebkādas neskaidrības šajā ļoti nozīmīgajā jautājumā, kas ietekmē pilsoņus, es gribētu piebilst, ka subsidiaritātes vārdā Komisija ļoti rūpīgi ievēros daudzu dalībvalstu izdarīto izvēli par savu piesaisti paaudžu solidaritātes pensiju shēmai.

Vilija Blinkevičiūtē (S&D). – (LT) Paldies, komisār, par jūsu atbildi, un mēs, protams, ceram, ka Eiropas Komisija, cik drīz vien iespējams, iesniegs Zaļo grāmatu par pensijām, jo lielākajā daļā Eiropas Savienības dalībvalstu šis ir īpaši steidzams jautājums. Dažas dalībvalstīs, piemēram, manā valstī, Lietuvā, pensijas, kas jau bija mazas, tika samazinātas pat vēl vairāk, tāda bija pašreizējās ekonomiskās un finanšu situācijas realitāte. Komisār, es tomēr arī vēlētos vaicāt, vai jūs varētu pateikt, kādēļ ES stratēģijā 2020. gadam Eiropas Komisija ir veltījusi tik mazu uzmanību pensiju drošībai un stabilitātei un pensiju garantijām, ja reiz mums ir jāņem vērā pašreizējā situācija darba tirgū, pašreizējā demogrāfiskā situācija un, patiešām, šis ir viens no vissvarīgākajiem jautājumiem, proti, kādas pensijas cilvēki saņems pēc 10 gadiem.

Michel Barnier, *Komisijas loceklis.* – (FR) *Blinkevičiūtē* kundze, tas ir acīmredzams, ka dokumentā par stratēģiju 2020. gadam, kas ir dokuments „zaļai izaugsmei”, saprātīgai, taisnīgai un iekļaujošai izaugsmei, nevar pieminēt visus izskatāmos jautājumus. Tādēļ mums ir citi instrumenti, citi gadījumi un citas sistēmas, ar kurām mēs varam izpildīt savu pienākumu attiecībā uz tādu pamatjautājumu izskatīšanu kā, piemēram, Eiropas pilsoņu pensijas un atkarība.

Blinkevičiūtē kundze, es tikko teicu, ka pensiju fondi ir galvenie institucionālie ieguldītāji. Dažāda veida pensiju shēmām, kas darbojas, pamatojoties uz likumā noteiktu finansējumu neatkarīgi no tā, vai tās būtu papildpensijas, vai brīvprātīgās pensijas, pašlaik ir arvien svarīgāka nozīme vispārējā pensiju sistēmā daudzās dalībvalstīs.

Es atkārtoju, ka mēs strādāsim, subsidiaritātes vārdā ievērojot daudzu valstu — un es diezgan labi zinu dažas no tām — apņemšanos un piesaisti paaudžu solidaritātes pensiju shēmai, un, pamatojoties uz to, mēs strādāsim pie Zaļās grāmatas, kas tiks pabeigta nākamajās nedēļās vai, vēlākais, nākamajos mēnešos. Man jābūt priecīgam par pēc iespējas plašākām debatēm ar jums un citiem ieinteresētajiem deputātiem.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, mana izcelsmes valsts, Austrija, privāto pensiju nodrošinājumu subsidē maksimāli 210 euro apmērā gadā, kaut arī pensiju spekulācijas, kā izrādījās, ir bijis viens no faktoriem, kas izraisīja finanšu sabrukumu Savienotajās Valstīs.

Es uzskatu, ka Komisijai ir jāvaicā pašai sev, vai pensiju nodrošinājums patiesībā nav valsts būtiskākais uzdevums un vai mums šajā saistībā būtu stingri jātur grožos apšaubāmi finanšu spekulanti. Ir arī jautājums par to, vai pēc Komisijas domām nav tuvredzīgi vai pat nolaidīgi sniegt valsts subsīdijas privāto pensiju nodrošinājumam bez kvalitātes standartiem, ja pastāv risks, ka pēc šiem milzīgajiem zaudējumiem pensiju saņēmējiem būs vajadzīgs pat vēl lielāks valsts atbalsts.

Michel Barnier, *Komisijas loceklis.* – (FR) *Barroso* kungam pirms neilga laika bija iespēja šajā sēžā zālē atbildēt uz vairākiem jautājumiem par šiem būtiskajiem jautājumiem saistībā ar finanšu darījumiem.

Obermayr kungs, jūs runājat par spekulāciju. Es, būdams Eiropas Iekšējā tirgus un pakalpojumu komisārs, kurš ir atbildīgs par regulējumu un pārraudzību, varu teikt, ka neviens izstrādājums, tirgus vai teritorija netiks izslēgta vai atbrīvota no pamatotas uzraudzības un efektīva regulējuma.

Tādēļ ikvienu šajos tirgos, kuros ir dažādas preces, ietekmēs darbs, ko mēs esam paredzējuši uzsākt, darbs, kas jau ir sācies uzraudzības pasākumu kopuma veidā, par kuru jau notiek diskusijas, un, pārskatot vairākas direktīvas, jo īpaši Papildpensijas kapitāla uzkrāšanas institūciju (PKUI) direktīvu, mēs esam paredzējuši noteikt stingrus ieguldījumu noteikumus.

Es apstiprinu, ka mēs nevienu no šiem izstrādājumiem vai tirgiem neatbrīvosim no prasības par uzraudzītu pārredzamību un pamatotu, efektīvu regulējumu.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Es uzskatu, ka ilgtermiņā ir vajadzīga stratēģiska domāšana par pensiju sistēmas reformēšanu gan privātajā, gan valsts sektorā. Es šeit atsaucos uz faktu, ka 20. gadsimta septiņdesmitajos gados strauji palielinājās dzimstības līmenis. Pēc 30 gadiem šie cilvēki dosies pensijā, kaut arī šobrīd dzimstības līmenis ir ļoti zems. Tie, kas ir dzimuši pašreiz, nodrošinās vajadzību pēc darbaspēka pēc 30 gadiem, un viņi tajā laikā nespēs nodrošināt pensiju fondiem nepieciešamos resursus.

Tādēļ es vēlētos jums vaicāt: kādus pasākumus jūs pieņemat, lai ilgtermiņā, ilgtspējīgā veidā īstenotu pensiju sistēmas piemērotu reformu, kas dotu labumu Eiropas pilsoņiem?

Michel Barnier, *Komisijas loceklis.* – (FR) *Țicău* kundze, savas tikko teiktās runas pirmajā daļā, kas saskaņā ar noteikumiem bija diezgan īsa, es pats minēju vienu no galvenajām problēmām, kas ir nevis mobilitāte, bet gan demogrāfijas problēma. Turklāt, kaut arī jautājums par ģimeni vai demogrāfijas politika neietilpst galvenajās Eiropas kompetences jomās, es patiešām domāju, ka mēs visi būtu ieguvēji, debatējot un veicot salīdzinājumus šajā jautājumā, kas lielākā vai mazākā mērā attiecas uz visām Eiropas valstīm. Mūsu kontinents, iespējams, ir viens no tiem nedaudzajiem pasaules kontinentiem, kurā, salīdzinot ar citiem kontinentiem, būs vērojama iedzīvotāju skaita samazināšanās, ja dzimstības līmeņa rādītāji neatjaunosies.

Šajā ārkārtīgi nopietnajā kontekstā, *Țicău* kundze, un, domājot plašāk nekā par pensionēšanās jautājumu vien, mums ir jāstrādā pie pensiju jautājuma un pie jautājuma par atbildības uzņemšanos par atkarību. Tādēļ es uzskatu, ka šī Zaļā grāmata ir labs instruments, kas nāk īstajā laikā. Jums nebūs jāgaida pārāk ilgi. Mēs strādājam pie šī jautājuma, un mēs gatavojamies salikt pēdējos uzsvarus, lai uzdotu visus šos jautājumus,

pienācīgi ņemot vērā to, kas ietilpst valsts atbildībā par pensiju sistēmām, un to, ko ir iespējams darīt Eiropas līmenī, jo īpaši saistībā ar visiem šiem privāto pensiju fondiem un to izplatīšanos Eiropas tirgos.

Jebkurā gadījumā visi šie jautājumi, no kuriem neviens netiks izslēgts, veidos daļu no tiem jautājumiem, kurus mēs esam paredzējuši apsvērt, ierosinot atsevišķus rīcības virzienus vai pamatnostādnes manis pieminētajā Zaļajā grāmatā, kas tiks publicēta pēc dažiem mēnešiem.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 29, ko iesniedza **Seán Kelly** (H-0068/10)

Temats: Pretplūdu apdrošināšanas sistēmas ES

Nesenie plūdi Īrijā nodarīja ap 500 miljonu euro zaudējumus, skarot gan privāto, gan valsts infrastruktūru. Īrijas valdība ir iesniegusi pieteikumu ES Solidaritātes fondam, lai segtu valsts infrastruktūrai nodarītos zaudējumus.

Tomēr bieži vien privātās mājāsaimniecības un uzņēmumi neiesniedz kompensācijas prasību, jo privātā apdrošināšana pret plūdiem ir ļoti dārga. Jāatzīmē, ka viens no bezprecedenta plūdu iemesliem bija nesaskaņota attīstības plānošana, kas dažos gadījumos ietver applūstošas platības, un ka atsevišķi apdrošinātāji atsakās apdrošināt konkrētas mājāsaimniecības un uzņēmumus.

Ņemot vērā iepriekš minēto, vai Komisija var izklāstīt savus plānus, ja tādi plāni ir, par likumdošanas priekšlikumu izstrādi, lai saskaņotu pretplūdu apdrošināšanas noteikumus ES, ņemot vērā, ka atsevišķu dalībvalstu apdrošināšanas tirgū nevar saņemt atbilstīgu apdrošināšanu? Ja šādu plānu nav, vai Komisija var iepazīstināt ar kādām programmām, ko tā izstrādājusi, lai šajā jomā apmainītos ar dalībvalstu labāko praksi?

Michel Barnier, *Komisijas loceklis.* – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! *Kelly* kungs uzdod jautājumu saistībā ar nesenu traģisku notikumu, kas ir pārsteidzis Madeiru un Atlantijas okeāna piekrasti, jo īpaši manā valstī, izraisot daudzus nāves gadījumus. Runājot par šo tematu, es, protams, gribētu vēlreiz paust mūsu solidaritāti ar visiem upuriem, un mans kolēģis, komisārs *J. Hahn* ir apmeklējis abas šīs vietas, kuras es tikko minēju.

Arī šajā gadījumā mums ir jāsaskaras ar globālo problēmu, ko radījušas klimata pārmaiņas, un mēs pieredzēsim dabas katastrofu skaita pieaugumu, turklāt turpmāk mēs pieredzēsim arī katastrofas, kam nav dabiskas izcelsmes un kuras var nopietni ietekmēt cilvēku dzīvi, dabu un ekonomiku. Piemēram, es domāju par rūpnieciskajām katastrofām, ugunsgrēkiem un katastrofām jūrā.

Tas ir jautājums, ar kuru es personīgi esmu bijis saistīts ļoti ilgu laiku. Šajā pašā plenārsēžu zālē 1999. gadā man kā nesen ieceltajam reģionālās politikas komisāram bija jāatbild Grieķijas deputātiem, kuri bija satraukti par to zemestrīču sekām, kuras tikko bija notikušas viņu valstī.

Tajā laikā es ierosināju, pirmkārt, solidaritātes fonda izveidi un, otrkārt, Eiropas civilās aizsardzības spēku izveidi. Mums bija jāgaida līdz 2002. gadam un lielajiem plūdiem, kas skāra Vāciju, Austriju un Slovākiju, līdz Komisija spēja triju mēnešu laikā ar Parlamenta un Padomes palīdzību izveidot Solidaritātes fondu, kas iekļausies Madeirā un Atlantijas okeāna piekrastē tāpat, kā tas ir iekļausies daudzās lielās katastrofās kopš 2002. gada.

Mana kolēģe *Georgieva* kundze strādā kopā ar baronesi *C. Ashton*, lai ieviestu Eiropas civilās aizsardzības spēkus, un es ceru, ka mums nebūs jāgaida jauna katastrofa, lai apvienotu mūsu atbildes reakciju un mūsu palīdzības centienus zem vienota Eiropas karoga, ja notiek tādas katastrofas kā, piemēram, Haiti katastrofa vai cunami.

Uzdots jautājums ir saistīts ar apdrošināšanu, jo ne viss attiecas uz neapdrošināmu valsts īpašumu, ko var nodrošināt Solidaritātes fonds. Es domāju, ka ir jāpanāk progress attiecībā uz tiem riskiem, kurus var segt, izmantojot apdrošināšanas polises.

2009. gada Baltā grāmata par pielāgošanos klimata pārmaiņām iesaka izveidot valsts atbalstītas apdrošināšanas sistēmas tur, kur apdrošināšanas nav. Šīs Baltās grāmatas turpmākajos pasākumos es vēlos pārbaudīt apdrošināšanas iespējamo nozīmi šo pasākumu papildināšanā. Es esmu paredzējis sākt ar salīdzinošās novērtēšanas veikšanu: es esmu lūdzis saviem dienestiem pārbaudīt to, kas pastāv dažādās dalībvalstīs. Situācijās, kad ir iespējama pārrobežu ietekme, varētu pat būt pareizi veicināt drīzāk Eiropas mēroga, nevis valsts mēroga apdrošināšanas shēmas.

Es ļoti labi apzinos šī jautājuma sarežģītību, *Kelly* kungs. Es veikšu šo darbu sadarbībā ar visām ieinteresētajām pusēm, ar apdrošināšanas sabiedrībām, ar dalībvalstīm un ekspertiem, lai apmainītos ar labāko praksi un

noteiktu prioritātes pareizā līmenī. Es esmu pārliecināts, ka mēs varam uzlabot Eiropas pilsoņu aizsardzību par spīti tam, ka dabas katastrofu skaits palielinās. Tādēļ es vēlos uzsākt šo ārkārtīgi praktisko uzdevumu uzraudzīt, salīdzinoši pārskatīt esošās dažādās dabas katastrofu apdrošināšanas sistēmas 27 dalībvalstīs.

Seán Kelly (PPE). – Mēs visi nepārprotami bijām ļoti nobažījušies par Madeiru un Franciju. Par laimi, manā valstī neviens nezaudēja dzīvību, bet apdrošināšanas problēma parādījās ļoti ātri. Daudzas mājāsaimniecības tagad nevar saņemt apdrošināšanu, un Klonmelā, pilsētā, kur plūdi bija pirms vairākiem gadiem, maksa par apdrošināšanu ir palielinājusies sešas reizes. Nepārprotami tas ir milzīgs jautājums, un es izsaku atzinību komisāram par pievēršanos šim jautājumam.

Es arī gribētu viņam vaicāt par valstīm un valdībām, kuras neīsteno Plūdu direktīvu. Vai viņš apsver iespēju tām noteikt arī zināmas sankcijas?

Michel Barnier, Komisijas loceklis. – (FR) Šī Plūdu direktīva tiek datēta ar 2007. gadu. 2009. gadā bija arī Komisijas paziņojums par dabas vai cilvēku izraisītu katastrofu novēršanu kopumā.

Kelly kungs, jūs runājat par samērā jaunām direktīvām, bet gan uz šīm, gan visām pārējām direktīvām, kad tās stājas spēkā, attiecas viens un tas pats, proti, Komisijai ir jāpārbauda, un tā pārbaudīs to, kā dalībvalstis piemēro vai nepiemēro šīs direktīvas. Runājot par plūdiem, kā bija skaidri redzams Francijā un kā var redzēt jūsu valstī, piesardzības pasākumu trūkuma un būvniecības seku ietekme uz zemes apsaimniekošanu plūdu skartajās teritorijās ir acīmredzama. Komisija rīkosies šajā jomā tāpat kā visās citās, pārbaudot, ko dalībvalstis dara vai nedara, un veicot atbilstīgus pasākumus, arī pasākumus pret pārkāpumiem, lai nodrošinātu, ka šīs direktīvas tiek piemērotas.

Jim Higgins (PPE). – Attiecībā uz to, par ko runāja *Kelly kungs*, un tas ir par Plūdu direktīvas īstenošanu — kā jūs zināt, tā ir jātransponē valsts tiesību aktos šajā, 2010. gadā visās 27 dalībvalstīs. Es gribētu mudināt, lai Komisija seko līdzi valsts iestādēm saistībā ar šīs direktīvas īstenošanu. 1995. gadā es biju ministrs, kura atbildībā bija plūdi Īrijā. Mēs tajā posmā izstrādājām ziņojumu, ka applūstošajās platībās nav jānotiek turpmākai jaunu māju būvniecībai. Un tomēr daudzas no mājām, kuras gaidīja kompensāciju, bija pēc tam būvētas dažādās Īrijas daļās.

Tātad mums ir jāīsteno Plūdu direktīva patiešām ļoti nelokāmi un jāuzliek sodi Īrijas valdībai un vietējām pašvaldībām, un ikvienam, kurš pārkāpj Plūdu direktīvas nosacījumus.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) *Barnier kungs*, es vēlētos vaicāt jums par kaut ko citu. Mēs runājam par apdrošināšanu, bet es domāju, ka attiecībā uz katastrofām ir vajadzīgi divi cita veida pasākumi. Saistībā ar to es gribētu vaicāt jums par šādu lietu — vai Eiropā nevajadzētu straujāk izveidot ātrās reaģēšanas centru? Mums nav vienota centra, kas varētu reaģēt katastrofu situācijās. Otrkārt, vai mums nevajadzētu pielikt lielākas pūles civilo iespēju izveidošanā? Piemēram, mums nav lidmašīnu transportēšanai. Citiem vārdiem sakot, līdztekus apdrošināšanai mums ir vajadzīgs vienots centrs, un mums ir vajadzīgas lielākas iespējas, lai sniegtu palīdzību.

Michel Barnier, Komisijas loceklis. – (FR) Ir uzdoti divi dažādi jautājumi. Vispirms par plūdu jautājumu; es, būdams Iekšējā tirgus un pakalpojumu komisārs, ierados, lai atbildētu uz konkrētu jautājumu, *Kelly kungs*, un šis jautājums bija šāds: kā var vislabāk izmantot apdrošināšanas polises, jo īpaši kompensācijām cilvēkiem, kuru personiskā manta ir cietusi? Es gatavojos strādāt pie šā dažādo vairāk vai mazāk sarežģīto privāto apdrošināšanas shēmu kopsavilkuma, kur dažās valstīs gandrīz nav nekādas apdrošināšanas šāda veida katastrofu gadījumā un citās valstīs, piemēram, Francijā ir shēma, kas dabas katastrofas gadījumā izmaksā kompensāciju 100 % apmērā.

Kelly kungs, plūdi nav jautājums, par ko es esmu atbildīgs. Es grasos lūgt savam kolēģim *Potocnik kungam*, kurš ir atbildīgs par vides jautājumiem, sniegt jums rakstisku atbildi, informējot jūs par to, kā šī Plūdu direktīva ir tikusi vai nav tikusi piemērota. Tomēr jums ir taisnība, ka galvenais jautājums attiecas uz valsts un pat reģionālajām vai vietējām pilnvarām būvniecības vai būvniecības piemērotības jomās. Nevar prasīt visu no Briseles, kaut arī vispārējie noteikumi ir acīmredzami: ir teritorijas, kur būvniecībai vai turpmākai būvniecībai nav jānotiek. Manā valstī pat tika pieņemti tiesību akti par mājokļu un fabriku pārvietošanu, kuras atradās teritorijās, kuras regulāri bija skāruši plūdi. 1995. gadā tika pieņemts tiesību akts, un cilvēki saņem kompensācijas, tādējādi viņi dodas prom, pirms vēl nav notikusi cita katastrofa.

Tādas ir tās domas, kuras es gribētu apkopot pirms atgriešanās pie jums ar atsevišķiem priekšlikumiem par apdrošināšanas polišu jautājumu.

Nobeigumā es gribētu pievērsties jautājumam par civilo aizsardzību, kaut arī šis jautājums ietilpst citu kolēģu kompetencē. Šajā jautājumā, kā jūs zināt, pēc priekšsēdētāja M. Barroso pieprasījuma 2006. gadā es esmu veicis zināmu darbu, ko atbalstīja Eiropas Parlaments. Šā darba rezultātā tika ierosināts izveidot Eiropas civilās aizsardzības spēkus, ko nodrošina dalībvalstis, pamatojoties uz brīvprātības principiem. Mēs varētu ieviest ciešāku sadarbību visos līmeņos, sākot ar zemāko, lai pierastu gatavoties mūsu atbildes reakcijām. Ja notiek cunami vai traģēdija Haiti, mums nekad nepietrūkst labas gribas, bet mums pietrūkst koordinācijas. Tiktu glābtas cilvēku dzīvības, tiktu ietaupīts laiks, tiktu ietaupīta nauda, un tajā pašā laikā būtu lielāka uzskatāmība, ja Eiropas brīvprātīgajiem būtu jāsagatavo atbildes reakcija uz dažādu kategoriju katastrofām.

Protams, šīs atbildes reakcijas nevar būt vienādas rūpnieciskai katastrofai, tādai katastrofai kā, piemēram, „Erika”, plūdiem Vācijā vai Francijā, ugunsgrēkiem Grieķijā, cunami, lielai pandēmijai vai pat tādām teroristu uzbrukumiem, kāds notika 11. septembrī un kāds diemžēl varētu vēl notikt Eiropā.

Mērķis šai idejai, pie kuras strādā mani kolēģi — mēs pie jums atgriezīsimies ar dažiem konkrētiem priekšlikumiem —, ir sagatavot kopēju plānotu atbildes reakciju. Katrā gadījumā es arī turpmāk būšu ļoti cieši saistīts ar šo ideju, kurai esmu veltījis daudz darba, pateicoties Eiropas Parlamenta atbalstam.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 30, ko uzdeva **Silvia-Adriana Ticau** (H-0109/10)

Temats: Eiropas nabadzības apkarošanas līdzekļi

Saskaņā ar Eurostat publicētajiem rādītājiem 2008. gadā 85 miljoni Eiropas iedzīvotāju, tostarp 20 % bērnu un 19 % par 65 gadiem vecāku cilvēku draudēja nabadzība. Eiropas līmenī 8 % aktīvo iedzīvotāju un 44 % bezdarbnieku ienākumi bija zem nabadzības līmeņa, un darbs ne vienmēr nodrošināja apmierinošu dzīves līmeni. Dalībvalstu sociālās aizsardzības pasākumi Eiropas Savienībā pastāvošo nabadzības risku ir samazinājuši par 32 %. Ekonomiskā krīze bezdarba līmeni ir kāpinājusi aptuveni par 10 %, vēl vairāk palielinot sociālo plaisu.

Vai Komisija varētu norādīt, kādus pasākumus tā plāno, lai radītu un saglabātu darbavietas Eiropas Savienībā un lai ar piemērotas un pieņemamas sociālās aizsardzības sistēmas palīdzību nodrošinātu pietiekamu dzīves līmeni visiem Eiropas Savienības pilsoņiem?

László Andor, Komisijas loceklis. – Es pilnīgi piekritu bažām, kas tiek paustas šajā jautājumā par eiropiešu pārticību un labklājību, nodarbinātības jautājumiem un sociālo aizsardzību un nabadzības apkarošanu.

Kā jūs zināt, 2010. gads ir Eiropas gads cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību, lai palielinātu izpratni par sociālām problēmām. Cerams, ka šis gads noderēs ne tikai diskusijām par nabadzību, bet arī, lai mēs iesaistītos tās apkarošanā un šīs politiskās apņēmības atjaunošanā ES līmenī un dalībvalstu starpā.

Lai dotu iespēju šai atjauninātajai apņēmībai, Eiropas Komisija ir iekļāvusi jaunajā ES 2020. gada stratēģijā kopēju mērķi par nabadzības samazināšanu, kas atspoguļo mūsu rūpes un mācības, kas gūtas pēdējās desmitgadēs. Tagad mērķis ir līdz 2020. gadam samazināt nabadzību par vienu ceturto daļu.

Nabadzības apkarošanai ir vajadzīga pārticība, augstas kvalitātes darbavietas tiem, kuri var strādāt un uzturēt paši sevi, un solidaritāte pret tiem, kam vajadzīga palīdzība. Šie aspekti ir ietverti ES 2020. gada stratēģijā Nabadzības samazināšanas kopējā mērķa sasniegšanu atbalstīs mērķtiecīgas iniciatīvas paraugs, ko sauc par Eiropas platformu pret nabadzību. Darbavietu saglabāšanai un jaunu radīšanai Eiropas līmenī ir konkrēti instrumenti, izmantojot Eiropas Sociālo fondu, Eiropas Globalizācijas fondu un arī neseno mikrokredītu iniciatīvu.

Īpaši svarīgas ir dalībvalstu atsevišķi veiktās darbības. Tomēr jāstrādā vēl vairāk, lai vispirms jau nodrošinātu to, ka augstas kvalitātes darbavietas ir pieejamas visiem, bet nabadzības samazināšana neaprobežojas ar nodarbinātības jautājumiem. Kā tas ir atzīts ES 2020. gada paziņojumā, nabadzības un atstumtības novēršanai un izskaušanai ir nepieciešama efektīva, labi izplānota sociālā aizsardzība.

Dalībvalstis ir atbildīgas par sociālās aizsardzības finansēšanu un organizāciju, saņemot Komisijas atbalstu šā uzdevuma veikšanā. Būdam galvenā atklātās sociālās koordinācijas metodes partnere, Komisija palīdz identificēt un izvirzīt skaidras politiskās prioritātes, nodrošina pārraudzības shēmu un veicina savstarpēju mācīšanos. Labs piemērs ietver aktīvās iekļaušanas pamatnostādni, bērnu nabadzības salīdzinošu novērtēšanu un krīzes sociālās ietekmes pārraudzību.

Mēs šogad strādāsim cieši kopā ar abām prezidentūrām: Spānijas prezidentūru un Beļģijas prezidentūru. Abām ir svarīgas iniciatīvas: romu augstā līmeņa sanāksmes pirmā kārtā, par kuru pirms pāris minūtēm šajā

Parlamentā notika diskusijas un kura ļoti spēcīgi ietekmē nabadzības samazināšanu, bet ar Beļģijas prezidentūru mēs gatavojam iniciatīvu bērnu nabadzības samazināšanai.

Taču mums ir jāstrādā ne tikai ar valdībām, bet arī ar NVO. Bez NVO mēs nevaram izstrādāt pilnīgi veiksmīgas programmas. Mēs vispār atbalstām NVO, kas pievēršas nabadzībai un sociālajai aizsardzībai, no Progresā fonda.

Tie ir galvenie jautājumi, un tie attiecas uz dažādiem virzieniem, kuros Komisija darbojas nabadzības mazināšanai.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). - (RO) Paldies par atbildi. Tomēr es būtu gribējusi, lai mēs īsi apspriestu arī deindustrializācijas procesu, kas norisinās daudzās dalībvalstīs un kas ir viens no ekonomiskās un sociālās krīzes cēloņiem, kuru mēs pašlaik pārdzīvojam.

Vērienīga un saprātīga Eiropas rūpniecības politika ne tikai stiprinās Eiropas Savienības konkurētspēju, bet galvenokārt radīs jaunas darbavietas. Tāpēc kādi Eiropas rūpniecības politikas pasākumi tiks iekļauti pašreizējā Komisijas darba programmā, kas ļaus palielināt Eiropas Savienības konkurētspēju, bet, galvenais, radīt jaunas darba vietas, tādējādi radot iespēju garantēt Eiropas pilsoņiem cilvēka cienīgu dzīvi?

Paldies!

László Andor, Komisijas loceklis. – Patiešām, vairāk un labāku darbavietu radīšana arī ir paredzēta ES 2020. gada stratēģijā. Es vēlētos vērst jūsu uzmanību uz vēl divām virzības iniciatīvām. Es jau pieminēju vienu, kas pievēršas nabadzībai, bet attiecībā uz darbavietu skaitu un kvalitāti Eiropā mums ir „jauno darba prasmju” virzības iniciatīva, un Eiropas 2020. gadā ilgtspējas pilārā ir ietverta rūpniecības politikas virzības iniciatīva.

Es domāju, ka tas ir būtisks punkts saistībā ar šo jautājumu, jo ir jāatzīst, ka Eiropas Savienības instrumentiem, piemēram, Globalizācijas fondam, būtu jātiecas ne tikai ietekmēt uzņēmumus, kas dodas prom no Eiropas. Tam ir ļoti svarīga nozīme, lai novērstu nabadzību, novērstu ienākumu un prasmju zaudēšanu, kad korporācijas nolēmj pārcelties ārpus Eiropas, un tagad, pirmoreiz pēc ilga laika, mums tiek gatavota rūpniecības politikas virzības iniciatīva ilgtspējīgai ekonomikai.

Es domāju, tā pievērsīsies daudziem rūpniecības attīstības un izvietojuma jautājumiem. Es pilnīgi piekrītu tam, kas bija ietverts jautājumā, ka bez vispusīgas ekonomikas politikas un nodarbinātības politikas mēs nevaram sekmīgi apkarot nabadzību.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Krāpniecības draudi sociālajā nodrošināšanā ekonomiskās krīzes laikā ir īpaši lieli. Vai Komisijai ir zināms, ka Viduseiropā notiek plaša krāpšana sociālās nodrošināšanas jomā valstīs ar lielām sociālām atšķirībām? Piemēram, ES pilsoņi no deviņām dalībvalstīm krāpnieciski pieprasīja kompensāciju maksājumus par minimālajām pensijām, kur šīs kompensācijas nepārprotami pārsniedza reālās pensijas.

Mans jautājums ir šāds: vai Komisija gatavojas piešķirt atsevišķām dalībvalstīm rīkus, ko tās varētu izmantot, lai novērstu šādu plaša mēroga krāpšanu sociālā nodrošinājuma jomā?

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, komisār! Grieķijā vairāk nekā 20 % iedzīvotāju dzīvo zem nabadzības līmeņa. No tiem 34 % cilvēku, kas dzīvo nabadzībā, ir bez darba un 14 % strādā slikti.

Nabadzības problēma, ko mana kolēģe deputāte izvirzīja savā jautājumā saistībā ar Eiropu, un statistika, ko es esmu iesniedzis jums par Grieķiju, ir radusies, manuprāt, neveiksmīgā neoliberālās ekonomikas modeļa dēļ, kas pasludināts Lisabonas līgumā un iekļauts 2020. gada stratēģijas dokumentā.

Es vēlos jums jautāt: vai ir iespējams apkarot nabadzībā dzīvojošo cilvēku pieaugošo īpatsvaru ar sadrumstalotu politiku, ar labdarības elementiem, vai arī mums ir vajadzīga cita ekonomikas politika, kas saistās ar pilna laika darbu, kas nozīmē, ka ir jāpārskata ES 2020. gada stratēģija?

László Andor, Komisijas loceklis. – Ja neiebilstat, sāksu ar otro jautājumu: patiešām, ir ļoti svarīgi, lai būtu stabilāka makroekonomiskā vide.

Iepriekšējā atbildē es pieminēju vispusīgas ekonomikas politikas nozīmi, lai radītu stabilāku vidi, un patiešām, tas, kas tika nosaukts par „neoliberālo tendenci” iepriekšējās desmitgadēs, ir jāpārskata. Eiropā 2020. gadā mums ir vairākas iniciatīvas, un es vēlos jo īpaši pieminēt nodaļu par finanšu regulēšanu. Tā ir būtiska pārmaiņa salīdzinājumā ar iepriekšējo kārtību, un to rosina nodoms stabilizēt makroekonomisko vidi, kas

atvieglotu spiedienu uz fiskālajām sistēmām, kuras ir domātas sociālo aizsardzības sistēmu un nodarbinātības politikas atbalstam.

Attiecībā uz ļaunprātīgu izmantošanu un sociālās aizsardzības sistēmu efektivitāti krīze patiešām ir pārbaudījums šajā ziņā. Komisija var izmantot atklātās koordinācijas metodi un tai pieejamo analīzes un vērtēšanas jaudu, lai palīdzētu dalībvalstīm labāk pievērsties sociālās aizsardzības pasākumiem.

Jautājumā pieminētais krīzes posma un arī turpmākā perioda izaicinājums, kad dažādas dalībvalstis saskarsies ar fiskālās konsolidācijas nepieciešamību, būs īsts pārbaudījums, un mums nav viegli atrast lielākus resursus nabadzības apkarošanai. Tieši tāpēc mums jādalās pieredzē par to, kā efektīvāk izmantot instrumentus un kā precīzāk par mērķi izvēlēties neaizsargātās grupas.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 31, ko uzdeva **Georgios Papanikolaou** (H-0089/10)

Temats: Kultūras programmas 2007.–2013. gadam izvērtēšana

Eiropas Savienība, cenšoties veicināt Eiropas kultūru un uzsvērt tās nozīmi, 2007. gadā pieņēma arī Kultūras programmu, kas turpināsies līdz 2013. gadam. Tās kopējais budžets ir apmēram EUR 400 miljoni.

Starp šīs programmas mērķiem ir arī izpratnes veidošana par visai Eiropai nozīmīgiem kultūras aspektiem un kultūras darbinieku starpvalstu mobilitātes veicināšana.

Kā Komisija vērtē līdz šim sasniegto progresu šo divu mērķu īstenošanā?

Vai dalībvalstis izrāda interesi par Kultūras programmu un piedalās tās īstenošanā, vai arī Komisija uzskata, ka tai vajadzētu sākt jaunas un dinamiskākas iniciatīvas, lai varētu savus mērķus īstenot līdz 2013. gadam?

Androulla Vassiliou, Komisijas locekle. – (EL) Priekšsēdētāja kungs, kā teica *Papanikolaou* kungs, Kultūras programmas mērķis ir bagātināt Eiropas pilsoņu kultūras pieredzi, izmantojot mūsu kopējo kultūras mantojumu. Komisija veicina sadarbību kultūras jomā starp autoriem, cilvēkiem, kas strādā kultūras nozarē un iestādēs valstīs, kuras piedalās programmā, ar mērķi risināt Eiropas nācijas veidošanos.

Kultūras programmas īpaši cenšas veicināt pārobežu mobilitāti to cilvēku starpā, kuri strādā kultūras jomā, rosināt mākslas un kultūras darbu un izstrādājumu kustību pāri robežām un atbalstīt pārobežu dialogu. Piemēram, Kultūras programmai 2009. gadā tika iesniegti 749 pieteikumi, un 256 plāni tika izraudzīti finansēšanai, no kuriem 127 plāni attiecās uz kultūras nozares darbinieku mobilitāti.

Saskaņā ar tiesisko pamatu programmai jāveic regulāra ārēja un neatkarīga izvērtēšana. 2009. gada jūlijā Komisija pieaicināja neatkarīgu līgumslēdzēju, lai izvērtētu Kultūras programmas 2007.–2009. gada pirmo trīs gadu izpildi un, vēl jo svarīgāk, mērķu konsekventu ievērošanu, sākotnējos rezultātus un programmas sākotnējo ietekmi.

Līgumslēdzējs veica vērtējumu, balstoties uz datiem par plānu izpildes rezultātiem, nesen veiktajiem atsevišķiem vērtējumiem un pētījumiem, un intervijām ar labuma guvējiem un ieinteresētajām personām, kas strādā kultūras jomā. Viņa galīgais ziņojums tiks iesniegts šā gada otrajā pusē. Pamatojoties uz to, Komisija izstrādās ziņojumu par programmas izpildes gaitu un iesniegs to Eiropas Parlamentam ne vēlāk kā 2010. gada 31. decembrī.

Lūdzu, ievērojiet, ka programmas galvenais mērķis nav valstu iestādes, tās mērķauditorija ir cilvēki, kuri strādā kultūras nozarē. Kultūras jomā strādājošo cilvēku līdzdalība plānos ir samērā vienmērīgi sadalīta pa dalībvalstīm. Valsts iestādes piedalās ekspertu grupās Eiropas līmenī, lai formulētu programmas attīstības politiku.

Pēc mākslinieku mobilitātes eksperimentālo pētījumu divām kārtām, ko 2008. un 2009. gadam uzsāka Eiropas Parlaments, atceroties sarunas, kas jau ir notikušas ar atklātās koordinācijas metodi, Komisija pašlaik izvērtē līdz šim panākto progresu un izskata veidus, kā uzlabot pašreizējās programmas īstenošanu.

Vēlāk, pirms šā gada beigām Komisija uzsāks sabiedriskās apspriešanas procedūru, lai gatavotu jauno Kultūras programmu 2014. gadam.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Paldies par jūsu atbildi, komisāre. Man šķiet, šī ir pirmā reize, kad jūs piedalāties šeit, šajā procedūrā. Ļaujiet vēlēt jums veiksmi jūsu darbā un *bon courage*.

Patiešām, ir ļoti svarīgi palielināt Eiropas pilsoņu izpratni par kultūras aspektiem, kas ir svarīgi Eiropai un veido mūsu Eiropas kultūras un kopējo vērtību atsaucies punktus. Es domāju, ka šis jautājums pēdējos gados

ir kļuvis ārkārtīgi svarīgs arī Grieķijai, jo īpaši, lai mazliet pavirzītu uz priekšu debates, izjūtot spiedienu uz kultūras pieminekļu izmantošanu ar kultūru nesaistītos nolūkos, lai padarītu par apsmieklu manu valsti. Es runāju par rakstu vācu žurnālā *Focus* ar Milosas Venēras mainītu attēlu, es runāju par rakstiem tīmeklī, kas raksturo Akropoli kā drupas.

Es baidos, ka šāda prakse vairs nav izņēmums, un tāpēc es jautāju jums, komisāre, vai esat nosodījusi šādu praksi un vai pašlaik apspriežamajā programmā, bet ne tikai tajā Komisija plāno pieņemt izlēmīgāku, ja atļauts teikt, agresīvāku politiku kultūras veicināšanai ...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Androulla Vassiliou, Komisijas locekle. – (EL) Ja jūs neiebilstat, es labprātāk pašlaik neizteiktos par rakstiem dažādos izdevumos, jo es nedomāju, ka mēs ko sasniegsim, reaģējot uz tādiem rakstiem kā šis.

Es tomēr vēlos teikt, ka kultūras pieminekļi, piemēram, Akropole un citi pieminekļi Grieķijā un citās dalībvalstīs ir iedvesmas avots un kultūru kopēja bagātība, un tieši šodien Eiropas Komisija pieņēma jaunu marķēšanas sistēmu Eiropas Savienības galvenajiem kultūras pieminekļiem, tostarp Akropolei.

Es domāju, tas daudz ko izsaka par to, ko Eiropa domā par šiem pieminekļiem.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 32, ko uzdeva **Liam Aylward** (H-0090/10)

Temats: Sporta pamatorganizāciju stiprināšana un finansēšana ES

Sporta pamatorganizācijas ir ārkārtīgi nozīmīgas Eiropas sabiedrībai, kultūrai un Eiropas pilsoņu veselībai; tomēr pašreizējā ekonomiskajā situācijā daudzas sporta pamatorganizācijas saskaras ar finansiālām grūtībām. Ko Komisija var darīt, lai stiprinātu sporta pamatorganizācijas un veicinātu to attīstību visās dalībvalstīs?

Nesen Komisija noslēdza sabiedrisko apspriešanu par sporta pamatorganizāciju finansēšanu. Vai Komisija var sniegt vairāk informācijas par sabiedriskās apspriešanas mērķiem un atbildēt, kad būs pieejama tālāka informācija par šīs apspriešanas rezultātiem?

Androulla Vassiliou, Komisijas locekle. – Komisija pilnīgi atzīst sporta pamatorganizāciju svarīgo nozīmi Eiropas sabiedrībā.

Tāpēc 2007. gada Baltā grāmata par sportu pievērsās sporta sociālajiem aspektiem un ierosināja vairākas darbības, tostarp veselību veicinošas fiziskas aktivitātes vai sporta izglītojošās nozīmes pastiprināšanu sociālajā iekļaušanā, izmantojot sportu un brīvprātīgo kustību sportā, kas ir tikusi vai tiek īstenota.

Tāpat arī jaunās ES pilnvaras sportā, kas paredzētas 165. pantā, izceļ šīs jomas īpašo raksturu, tās sociālo un izglītojošo funkciju un struktūras, kas balstās uz brīvprātīgu darbību.

Tādējādi tās nodrošina pamatnostādnes turpmākajai ES darbībai un dod ievirzi sporta veicināšanai visā ES un Eiropas dimensijas attīstīšanai sportā.

Šogad Komisija gatavojas ierosināt iniciatīvas Lisabonas līguma īstenošanai sporta jomā. Tajās tiks ņemta vērā nepieciešamība stiprināt pamatlīmeņa sporta jomu.

Godātais deputāts pamatoti norāda arī uz to, ka sporta pamatorganizācijas saskaras ar pašreizējās ekonomiskās krīzes radītajām problēmām. Šīm problēmām pašlaik pievēršas ES pētījums par iekšējā tirgus šķēršļiem sporta finansēšanā, par ko tika paziņots Baltajā grāmatā un kas pievēršas pamatlīmeņa sporta finansēšanai. Pētījuma mērķis ir raksturot galvenos finansējuma avotus, identificēt finansēšanas modeļus dažādās dalībvalstīs un dažādiem sporta veidiem un analizēt ES regulējošo vidi un valsts politiku, kas ietekmē sporta finansējumu.

Visbeidzot pētījumam jāieezīmē efektīvi uzņēmējdarbības modeļi, kas spēj arī pārvarēt turpmākās problēmas, piemēram, ekonomiskās krīzes ietekmi uz sabiedriskā sektora budžetu vai uz sponsorēšanu, un identificēt sporta pamatorganizāciju attīstības stiprināšanas līdzekļus visā Eiropas Savienībā.

Godātā deputāta pieminētās apspriedes par sporta pamatorganizāciju finansēšanu bija šā pētījuma sastāvdaļa. Ar šo apspriežu sākotnējiem rezultātiem ieinteresētās puses tika iepazīstinātas konferencē par sporta pamatorganizāciju finansēšanas ilgtspējīgiem modeļiem iekšējā tirgū, kuru 16. februārī Briselē organizēja pētījuma veicējs.

Informācija par konferences iznākumu drīz tiks publicēta Iekšējā tirgus un pakalpojumu ģenerāldirektorāta tīmekļa vietnē.

Liam Aylward (ALDE). – Es vēlos pateikties komisāres kundzei par atbildi. Es atzinīgi vērtēju viņas apliecināto apņēmību nodarboties ar sporta attīstību pamatlīmenī.

Es atzinīgi vērtēju faktu, ka Lisabonas līguma ratificēšanas dēļ Eiropas Savienības kompetencē tagad ir sporta joma ar budžeta atbalstu. Vai Komisija var, pirmkārt, izklāstīt, kā tā domā veidot Eiropas Savienības sporta programmu, un, otrkārt, vai tā var pateikt, kad mēs varam gaidīt pirmo Komisijas paziņojumu par šo jautājumu?

Androulla Vassiliou, Komisijas locekle. – Mēs patiešām šovasar gatavojamies sniegt paziņojumu par sportu. Tādējādi paziņojums būs gatavs pirms vasaras pārtraukuma. Tajā tiks sniegtas pamatnostādnes paplašinātai sadarbībai, jauna darba programma sportam ES līmenī, kā arī lēmuma projekts par ES divu gadu sporta programmu 2012. un 2013. gadam.

Protams, kā jūs ļoti labi zināt, vienlaicīgi mums notiek sporta pasākumi 2009., 2010. un 2011. gadā, pievēršoties pamatlīmeņa sportam un sporta sociālajam aspektam. 2009. gada pasākumi jau ir apstiprināti, un tie jāizpilda šogad. Mēs gatavojamies apstiprināt 2010. gada darbību, kas arī būs gatava pēc pāris mēnešiem.

Protams, kā jūs ļoti labi zināt, budžets 2010. gadam diemžēl ir ticis samazināts no EUR 6 miljoniem līdz EUR 3 miljoniem Attiecībā uz 2011. gada budžetu mums ir paredzētas jaunas darbības un jauni pārbaudes materiāli, lai formulētu programmu 2012. un 2013. gadam.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, Vassiliou kundze! Es vēlos izteikt milzīgu pateicību par paziņoto jaunās darba kārtības izveidi sportam, bet es vēlos arī izteikt kādu domu saistībā ar to, par ko runā arī Kultūras un izglītības komiteja. Tā ir saistīta ar jaunajām svarīgajām kompetencēm, kurām šodien var pievienot spējas sportā, kultūras zināšanas un zināšanas par Eiropas Savienību. Vassiliou kundze, vai jūs gatavojaties iesaistīties diskusijā par jauno un ļoti svarīgo aspektu attiecībā uz galvenajām jauno cilvēku prasmēm visā Eiropas Savienībā, lai tādējādi sporta jautājumi, zināšanas par Eiropas Savienību un zināšanas par kultūru, kas ir tik svarīgas Eiropas identitātes veidošanai, tiktu arī uzsvērtas un izceltas?

Androulla Vassiliou, Komisijas locekle. – Protams, kad es runāju par sporta sociālo nozīmi, jautājumi par izglītību un apmācību ir ļoti svarīgi, un es domāju, ka izglītība par mūsu kopējo Eiropas identitāti ir pat vēl svarīgāka. Tas noteikti tiks ņemts vērā, kad mēs formulēsim savu ilgtermiņa programmu sportam.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 33, ko uzdeva **Jim Higgins (H-0072/10)**

Temats: Bojā gājušie uz ceļiem

Vai Komisija nevarētu īsumā paskaidrot, kā tā ir paredzējusi apkarot trīs svarīgākos iemeslus nāvei uz ceļiem: ātruma pārsniegšanu, braukšanu alkohola/narkotiku reibumā un neatbilstīgu ceļa infrastruktūru?

Siim Kallas, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – Kā to paredz trešā Eiropas Rīcības programma ceļu satiksmes drošībai līdz 2010. gadam, tika īstenotas vairākas darbības, lai apkarotu ātruma pārsniegšanu, braukšanu narkotiku un alkohola reibumā, kā arī lai uzlabotu ceļu infrastruktūru. Daudzās šajās darbībās tika iesaistīts arī Eiropas Parlaments koplēmuma procedūrā. Bet, protams, ir nepieciešamas turpmākas pūles.

Komisija pašlaik strādā pie Eiropas ceļu satiksmes drošības stratēģijas izveides nākamajiem desmit gadiem. Tā uzsvērs pienācīgas izpildes nozīmi un sankcijas par bīstamu izturēšanos, jo īpaši braukšanu dzērumā un ātruma pārsniegšanu. Dalībvalstu pilsoņiem nav saprotams, kāpēc netiek sodīti citi ES pilsoņi, kad viņi pārkāpj likumu. Šā iemesla dēļ ir steidzami jāatsāk diskusijas par priekšlikumu direktīvai par pārrobežu izpildi, kura saņēma pilnīgu Eiropas Parlamenta atbalstu, bet kuru bloķēja Padome. Komisija ir apņēmusies šo priekšlikumu virzīt uz priekšu.

Līdzās kontrolei un sankcijām izglītība un izpratne ir jomas, kurām Komisija nopietni pievērsīsies. Īpašas darbības ir jāierosina attiecībā uz alkoholu un ātruma pārsniegšanu, piemēram, alkohola slēgs noteiktos transporta līdzekļos vai stingrākas prasības šoferiem iesācējiem. Arvien lielāka problēma ir braukšana narkotiku reibumā. Komisija cer, ka pētniecības projekts *DRUID*, pie kura pašlaik tiek strādāts, piedāvās konkrētus darbības priekšlikumus. Attiecībā uz infrastruktūru Eiropas Parlaments un Padome ir pieņēmusi tiesību aktu par drošu apsaimniekošanu un drošības prasībām Eiropas transporta tīkla ceļiem un tuneļiem.

Komisija, protams, cieši sekos tam, lai dalībvalstis tās pienācīgi īstenotu. Bet ceļu infrastruktūras drošums neaprobežojas ar lielākajiem Eiropas tīkla (*TEN*) ceļiem; 56 % bojāejas negadījumu notiek uz lauku ceļiem. Tāpēc Komisija pārbaudīs pašreizējā tiesību akta par drošu apsaimniekošanu attiecināšanu uz dalībvalstu

otrās kategorijas ceļu tīklu. Visbeidzot Komisija arī pārbaudīs, vai infrastruktūras projekti, kas saņem ES finansējumu vai aizdevumus, ņem vērā ceļu drošības prasības.

Man arī jāuzsver, ka par ceļa drošību kopīgi atbild ES iestādes, dalībvalstis, vietējās un reģionālās struktūras, apvienības un, protams, pilsoņi. Lai panāktu maksimālu efektivitāti, risinājumiem jāatbilst konkrētajām problēmām konkrētajā vietā. Nākamā Eiropas Ceļu drošības stratēģija ierosinās vairākas darbības, pamatojoties uz šo principu. Tās galvenais mērķis ir izveidot kopēju Eiropas ceļu drošības telpu, kas būs vienotas Eiropas transporta telpas sastāvdaļa, kurā labuma guvēji būs visi ES pilsoņi, izmantojot vienāda līmeņa drošību visā Eiropā.

Jim Higgins (PPE). - (GA) Priekšsēdētāja kungs, arī es vēlos pateikties Komisijai. Klausoties komisārā, ir skaidrs, ka daudz ir izdarīts saistībā ar ceļa negadījumiem, ko izraisījuši ātruma ierobežojumu pārkāpšana un braukšana alkohola reibumā. Tomēr ir skaidrs, ka mēs neveicam pētījumus par narkotiku iedarbību šajos gadījumos. Braukšana alkohola vai narkotiku reibumā ir galvenais cēlonis gandrīz 25 % no ceļa negadījumiem Eiropas Savienībā katru gadu. Šo negadījumu rezultātā katru gadu iet bojā 10 000 cilvēku.

Tomēr mums ir jāstrādā vairāk attiecībā uz narkotikām, jo ir skaidrs, ka tās ir galvenais cēlonis ceļa negadījumiem un cilvēku bojā ejai uz ceļiem. Es ierosinu komisāram, ka mums jādara daudz vairāk.

Es atzinīgi vērtēju pētījumu, bet mums ir daudz jāstrādā, lai tam būtu efekts.

Siim Kallas, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – Protams, es varu tikai piekrist jūsu bažām. Narkotiku problēma, kā jūs ļoti labi zināt, ir tā, ka, lai gan mums ir samērā attīstīta tehnoloģija, lai atklātu šoferus, kas atrodas alkohola reibumā, ir daudz grūtāk atklāt narkotiku ietekmi. Mums tiešām ir jāveic pētījumi, lai atrastu nepieciešamo tehnoloģiju, jo šodien policija izmanto tikai vizuālu apskati, lai pēc tam nosūtītu cilvēkus uz medicīnisku pārbaudi, un tikai pēc tās kļūst skaidrs, ka ir problēma. Mums, protams, ar to nepietiek.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Paldies jums par priekšlikumiem, kas iesniegti šīs problēmas risināšanai. Es vēlos jums jautāt, vai jūs piekrītat pētījumiem, kas parāda, ka mobilo telefonu lietošana, vadot automašīnu, var izraisīt šofera reakcijas laika samazināšanos tikpat lielā mērā kā atrašanās alkohola vai narkotiku reibumā? Mans otrs jautājums attiecas uz smagajiem kravas transportlīdzekļiem. Tie ir paaugstināta riska objekti, jo īpaši nakts stundās, un, kā jūs ļoti labi zināt, smagie kravas transportlīdzekļi bojā arī ceļus, un tas palielina negadījumu skaitu. Vai jūs domājat, ka mums jāpalielina un jāizvērs politikā, lai pārvirzītu kravu pārvadāšanu no autoceļiem uz sliežu ceļiem?

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Komisār, jautājums, kuru mēs apspriežam un kuru mans kolēģis deputāts ir skāris savā jautājumā, ir ļoti nopietns. Tas, ko mēs saucam par „ceļu satiksmes negadījumiem”, manuprāt, ir radies daudzu cēloņu sakritības dēļ un ir daudzu fatālu seku reālais iemesls Eiropā.

Tāpēc es vēlos jums uzdot divus konkrētus jautājumus.

Pirmkārt, tā kā šīs sadursmes vairumā gadījumu notiek pilsētās un upuru lielākā daļa ir gājēji un velobraucēji, kādas iniciatīvas, jūsuprāt, būtu jāattīsta, lai ievērotu „nulles perspektīvu”, citiem vārdiem sakot, neviena upura pilsētās, veltot īpašu uzmanību skolām, veloceliņiem un tā tālāk?

Otrkārt, jautājums ir šāds: ko jūs gatavojaties darīt, lai šajā nulles perspektīvā tiesiskums tiktu ievērots upuru un viņu radnieku labā, lai mēs varētu izmantot šo perspektīvu negadījumu novēršanai?

Siim Kallas, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – Protams, modalitātes pārmaiņa, kā to mēdz saukt, lai dotu priekšroku preču pārvadāšanai pa dzelzceļu, ir arī skaidra prioritāte Komisijā, bet tāda vēlme ir bijusi jau desmitiem gadu. Mums tagad jāatrod un jānovērš šaurās vietas, kas traucē mums pilnībā izmantot dzelzceļa priekšrocības. Ir jāizdara daudzas lietas, un es domāju, ka šīs Komisijas pilnvaru termiņā mēs spēsim mazliet pārvirzīties uz priekšu.

Man jāsaka, ka mobilo telefonu lietošana, vadot automašīnu, vismaz dažās valstīs, tostarp manā valstī, ir aizliegta.

Attiecībā uz darbībām, lai novērstu cietušo un bojā gājušo rašanos ceļu satiksmes negadījumos, Komisija darbības plānā paredzēja vērienīgu mērķi samazināt nāves gadījumu skaitu par 50 %. Tas netika sasniegts, bet nāves gadījumu samazinājums bija būtisks.

Tas, protams, tika panākts, pateicoties kopīgām Eiropas iestāžu, bet jo īpaši dalībvalstu pūlēm. Manā valstī, piemēram, bojā gājušo skaita samazināšanās ir bijusi pat vēl ievērojamāka šajos desmit gados — gandrīz trīskārša. Mums ir rezerves, un, lai gan mēs nekad nepanāksim nulli kā negadījumu rādītāju, mēs varam

daudz darīt cietušo skaita samazināšanai. Tas, protams, ir ļoti sarežģīts jautājums, kurā ietilpst alkohola nelietošana, labāki ceļi, labāki nosacījumi, izglītība, apmācība — viss kopā.

Priekšsēdētājs. – Tā kā nākamie jautājumi attiecas uz vienu un to pašu tematu, tie tiks izskatīti kopā: Jautājums Nr. 34, ko iesniedza **Ivo Belet** (H-0077/10)

Temats: Vilcienu katastrofa Buizingen pilsētā un elektroniskā drošības sistēma

Smago vilciena katastrofu 2010. gada 15. februārī Buizingen pilsētā, Beļģijā, izraisīja tas, ka nav tādās elektroniskās drošības sistēmas, kura automātiski iedarbina vilcienu bremzes, ja tie neapstājas pie sarkanās gaismas.

Papildus valsts automātiskas vilcienu aizsardzības (ATP) sistēmām, kuras vairākus gadus pastāv dažās dalībvalstīs, tiek turpināts darbs, lai drīz ieviestu Eiropas dzelzceļu satiksmes pārvaldības sistēmu (ERTMS).

Cik plaši un uz cik ilgu laiku dažādas dalībvalstis aprīkojušas savas dzelzceļa sliedes un vilcienus ar valsts automātiskajām vilcienu aizsardzības sistēmām?

Kāda ir pašreizējā situācija attiecībā uz ERTMS ieviešanu dažādās dalībvalstīs (gan vilcienos, gan uz dzelzceļa sliedēm)?

Vai attiecībā uz dalībvalstīm, kurās vēl nav vilcienu aizsardzības valsts sistēmas, būtu mērķtiecīgi izdarīt ieguldījumus šādās sistēmās, ņemot vērā to, ka pašreiz notiek ERTMS ieviešana, jo tādā gadījumā liela daļa ieguldījumu būtu jānovirza valsts sistēmu izveidošanai?

Ar kādiem pasākumiem tiek novērstas briesmas, ka ar ERTMS var aprīkot dzelzceļa sliežu infrastruktūru, neaprikojot vilcienus, vai pretēji?

Vai šādas problēmas rodas arī pašlaik, piemēram, starppilsētu ātrvilcienu satiksmē uz līnijas starp Ljēžu un Āheni?

Kādus secinājumus mums, iespējams, vajadzētu izdarīt attiecībā uz dzelzceļa satiksmes liberalizāciju Eiropā?

Jautājums Nr. 35, ko iesniedza **Frieda Brepoels** (H-0091/10)

Temats: Iemesli, kas izraisīja traģisko vilcienu katastrofu Buizingenā pirmsdien, 15. februārī

Vai Komisija varētu informēt, kā liberalizācija ir ietekmējusi drošumu?

Komisija 2008. gada jūnijā nosūtīja Beļģijai argumentētu atzinumu, oficiāli kritizējot Beļģijas dzelzceļa uzņēmuma sarežģīto trīspusējo struktūru. Vai kopš tā laika ir īstenoti nepieciešamie pasākumi, atbildot uz Komisijas paustajiem iebildumiem? Kādā veidā?

Kopš kura laika ir pieejams Eiropas dzelzceļu satiksmes pārvaldības sistēmas (ERTMS) standarts? Vai ir notikusi kāda aizkavēšanās salīdzinājumā ar paredzēto ieviešanas termiņu? Ja tā, tad kas izraisīja šo aizkavēšanos un kādas koriģējošas darbības Komisija ir veikusi?

Vai debates par Eiropas standartu netraucēja dzelzceļiem ieviest pašiem savu sistēmu iekšzemes maršrutu drošības nodrošināšanai? Kopš kura laika ir pieejamas specifikācijas šādām valsts sistēmām? Cik valstīs no ES 27 dalībvalstīm jau ir spēkā valsts sistēmas un kopš kura laika tās ir ieviestas? Kurām valstīm ir labākie panākumi?

Kāds ir Beļģijas stāvoklis ES 27 dalībvalstu vidū attiecībā uz dzelzceļu tīkla drošību?

Siim Kallas, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – Vilcienu katastrofa Buizingenas pilsētā pirmsdien, 15. februārī bija satriecoša traģēdija, un pēc šīs smagās katastrofas var rasties vairāki tehniski un politiski jautājumi par dzelzceļu drošību.

Traģēdijas cēloņi vēl nav pilnīgi zināmi, un ir uzsākta tehniskā izmeklēšana atbilstīgi ES Drošības direktīvas noteikumiem. Beļģijas izmeklēšanas struktūra ir atbildīga par tās veikšanu. Tikai dažas stundas pēc katastrofas Beļģijas komandai, kas vada izmeklēšanu, pievienojās divi izmeklētāji no Eiropas Dzelzceļu aģentūras.

Es vēlos uzsvērt, ka, kamēr katastrofas cēloņi nav noskaidroti, nav pareizi izdarīt secinājumus.

Kā tas ļoti bieži pēc dzelzceļa katastrofām notiek, ir tikušas izteiktas piezīmes par iespējamu saistību starp Eiropas noteikumiem vai regulām un katastrofām. Es vispirms vēlos pilnīgu skaidrību par tirgus atvēršanu.

Atverot kravas dzelzceļu pārvadājumu nozari konkurencei un nosakot prasības, lai atdalītu infrastruktūras vadītāju darbības no dzelzceļa pasākumiem, vienlaikus tika ieviesta stingra regulatīva pamatstruktūra, kas aptver dzelzceļu drošību un savietojamību. Mēs esam rūpīgi pārraudzījuši konkurences ienākšanu dzelzceļa nozarē, lai nodrošinātu, ka tai nav nekādas negatīvas ietekmes uz dzelzceļu drošību, un dati skaidri rāda, ka šādas ietekmes nav.

Es nesaskatu arī nekādu sakarību starp katastrofu un argumentēto atzinumu, kuru mēs nosūtījām Beļģijai 2008. gadā par neatkarības trūkumu starp infrastruktūras vadību un dzelzceļa uzņēmumiem.

Jebkurš ieteikums saistīt dzelzceļa drošības līmeņus ar dzelzceļa tirgus atvēršanu, manuprāt, ir tikai iegansts, lai aizvirzītu debates nost no katastrofas patiesajiem cēloņiem.

Šajā nozīmē var rasties jautājums par valsts un Eiropas vilcienu kontroles sistēmu līdzāspastāvēšanu, šodien Eiropā tiek izmantotas vairāk nekā 20 dažādas valstu sistēmas, lai nodrošinātu vilcienu drošu kustību. Valstu dažādo sistēmu nesavienojamība rada lielu problēmu starptautiskiem vilcieniem, jo ir jāmaina vai nu lokomotīves uz katras robežas, vai arī tās jāaprīko ar vairākām borta sistēmām.

Šā iemesla dēļ ir izstrādāta un attīstīta vienota sistēma izmantošanai Eiropas līmenī, un pašlaik tā tiek uzstādīta Eiropas galvenajos starptautiskajos maršrutos un vilcienos. Šo sistēmu pazīst kā Eiropas dzelzceļu satiksmes pārvaldības sistēmu ERTMS.

Attiecībā uz termiņiem lielākā daļa valstu sistēmu tika attīstītas 1980. gadu sākumā, bet to ierīkošana ir ilgs un dārgs process. Pašlaik lielākajā daļā valstu, kurās šīs sistēmas pastāv, valstu tīkli un lokomotīves ir tikai daļēji aprīkotas, un šī aprīkojuma daļēji uzstādīšana prasīja aptuveni 20 gadus.

ERTMS specifikācijas ir bijušas pieejamas kopš 2000. gada. Laikposmā no 2000. līdz 2005. gadam tika īstenoti vairāki eksperimentāli projekti. Kopš 2005. gada ir sākušas darboties vairākas ar ERTMS aprīkotas līnijas.

Pašlaik 10 dalībvalstīs ir līnijas ar ERTMS, un darbs ar projektiem notiek gandrīz visās dalībvalstīs. Beļģijā, piemēram, ir aprīkota dzelzceļa līnija starp Āhenu un Ljēžu, un aprīkoti arī starppilsētu vilcieni, kas pa šo līniju brauc.

ERTMS tāpēc varbūt pastāvēs līdzās valsts sistēmai vēl 20 gadus. Dažas dalībvalstis ātrāk nekā citas būs ieguvējas no Eiropas sistēmas. Mēs, piemēram, redzam, ka Itālijas un Spānijas ātrvilcienu tīkls jau gandrīz pilnīgi ir aprīkots, ka Luksemburgas tradicionālais tīkls arī gandrīz pilnīgi ir aprīkots, bet 15 dalībvalstīs ir tikai eksperimentālas līnijas vai projekti.

Ir jāatzīmē arī tas, ka automātiskas vilciena aizsardzības sistēmas ir tikai viens elements, kas dod ieguldījumu tīkla drošībā. Atbilstošas apmācības, kārtīga apkope un labāka pārbrauktuvi aizsardzība ir citas svarīgas drošības sastāvdaļas.

Ja mēs aplūkojam plašāku drošības rādītāju loku, dati kopumā rāda, ka dzelzceļa drošības standarti Eiropā vispār ir ļoti augsti.

Ivo Belet (PPE). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, komisār, secinājumi, kas jāizdara pēc šīs traģēdijas, patiešām ir Beļģijas dienestu rokās: Beļģijas valdības rokās. Patiešām ļoti drīz īpaša izmeklēšanas komiteja sāks darbu pie šā jautājuma Beļģijas parlamentā.

Man ir vēl viens jautājums jums, komisār. Kādas ir jūsu domas par sociālo aspektu, par vilcienu komandu un jo īpaši vilcienu vadītāju darba slodzēm? Vai varbūt mums vajadzētu arī to apskatīt, un vai varētu tā būt, ka Eiropas noteikumi tiek pieprasīti, īpaši ņemot vērā to, ka konkurencei pasažieru pārvadāšanā ir pat jāpieaug turpmākajos gados?

Frieda Brepoels (Verts/ALE). – (NL) Es vēlos izteikt sirsnīgu pateicību komisāram par viņa atbildēm uz daudziem ļoti specifiskiem jautājumiem. Viņš neatbildēja uz vienu no maniem jautājumiem, kas bija saistīts ar argumentēto atzinumu, ko Komisija nosūtīja Beļģijai vēl 2008. gadā. 2009. gadā Beļģijas dzelzceļu infrastruktūras vadītāja (*Infrabel*) neatkarības trūkums no Beļģijas Valsts dzelzceļa sabiedrības (SNCB) un holdinga uzņēmuma tika konstatēts vēlreiz. Es vēlos zināt, cik ilgi vēl Komisija gatavojas ļaut SNBC reāli veikt nepieciešamās restrukturizācijas darbības?

Siim Kallas, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – Vispirms par izpildītājiem un sociālajiem jautājumiem. Mēs varam to dziļi pētīt un analizēt situāciju, jo, protams, jo lielāka konkurence un intensīvāka satiksme, jo nopietnāk mums jāpievēršas arī šiem sociālajiem aspektiem. Mums darbojas jau dažādas regulas, piemēram,

par lidotājiem aviācijā. Jūs droši vien zināt par Darba laika direktīvu autotransportam, un līdzīga braukšanas laika kontrole būtu jāpiemēro visiem transporta līdzekļu vadītājiem, tostarp lokomotīvu vadītājiem.

Tādēļ es domāju, ka mums ļoti nopietni jāizskata šis jautājums. Vienmēr ir arī valsts tiesību akti, un šie jautājumi galvenokārt ir arī valsts likumdošanas kompetence, bet šis jautājums mums noteikti ir jāizskata.

Es teicu, ka 2008. gadā Komisija nosūtīja Beļģijai argumentētu atzinumu par aizsardzības trūkumu, lai garantētu infrastruktūras vadības neatkarību no dzelzceļa uzņēmumiem svarīgu pamatfunkciju pildīšanā, ceļu piešķiršanā un cenu noteikšanā. Beļģijas iestādes ir atbildējušas, un Komisijas dienesti analizē šo atbildi ar mērķi ierosināt turpmāku rīcību.

Bet, atgriežoties pie dzelzceļa katastrofas, tas bija traģisks notikums, no kura vajadzēja izvairīties, bet nekad pasaulē nebūs tā, ka nebūs nevienas katastrofas. Šis ir komplicēts jautājums. Es domāju, ka izmeklēšana dos mums konkrētas atbildes par to, kas bija katastrofas cēloņi, un bieži tā ir vairāku faktoru, tostarp cilvēka faktora traģiska kopsakarība. Sākot ar 19. gadsimtu, ir bijis skaidrs, ka sarkanais signāls ir signāls apstāties. Bet tas nenozīmē, ka mēs varam atrast vienu ļoti vienkāršu atbildi jautājumam, kāpēc katastrofa notika.

Piotr Borys (PPE). – (PL) *Kallas kungs, es domāju, ka mums no šīs traģēdijas jāizdara secinājumi. Protams, ļoti sīki izstrādāta procedūra dos skaidrojumu, vai bija vainojams cilvēka faktors vai varbūt tas drīzāk bija iekārtas vai sistēmas trūkuma jautājums. Cik ilgi, jūsuprāt, jāgaida, lai ERTMS sāktu darboties, un vai jūs nedomājat, ka ar pasažieru un kravas pārvadāšanas dzelzceļa transporta liberalizēšanu ļoti skaidrai pakalpojumu un iekārtu kvalitātes pārbaudes sistēmai ir jābūt atdalītai no valsts sistēmām?*

Siim Kallas, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – ERTMS sistēmu galvenajos Eiropas dzelzceļu tīklos ir plānots izvietot pirms 2015. gada, tas ir datums, kurā, mūsaprāt, šis izvietojuma plāns būs īstenots, bet tas nenozīmē, ka katra līnija, īpaši reģionālās līnijas būs aprīkotas ar šādu augsta līmeņa iekārtu, tāpēc vienmēr ir jābūt arī citām sistēmām. Izvietojuma plāns ir izveidots, bet šis ir dārgs pasākums un liels ieguldījums.

Eiropas kvalitātes mērījumu sistēma ir laba doma. Kad es izsaku domu par transporta kā Eiropas vienības kopējo attīstību, apzīmējot to ar nosaukumu Eiropas vienotā transporta telpa, tas, protams, nozīmē, ka mums ir arī jāsaskaņo kvalitātes prasības, un pakalpojumu kvalitāte jāsaģlabā ļoti augstā līmenī.

Priekšsēdētājs. – Jautājums 36, ko iesniedza **Jacek Włosowicz** (H-0103/10)

Temats: Laika maiņa vasarā un ziemā

Vai Komisija varētu norādīt, vai ir kādi pētījumi, kas pamato laika maiņu divas reizes gadā, kura rada nopietnus traucējumus Eiropas Savienības iedzīvotāju ikdienas dzīvē?

Siim Kallas, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – Protams, mums ir direktīva kopš 2001. gada janvāra, kad Padome un Parlaments pieņēma pašreizējo direktīvu par pāreju uz vasaras laiku Eiropas Savienībā. Šī direktīva saskaņo kalendāru pārejai uz vasaras laiku Eiropas Savienībā. Tā ir devītā direktīva šajā jautājumā kopš 1980. gada, kad tika pieņemta pirmā Vasaras laika direktīva.

Saskaņā ar iepriekš minēto direktīvu Komisija 2007. gadā sniedza ziņojumu par pašreizējā vasaras laika režīma ietekmi. Ziņojums secināja, ka, pamatojoties uz Komisijas rīcībā esošo informāciju, vasaras laika režīmam nav nekādas negatīvas ietekmes un ir gūts noteikts enerģijas ietaupījums. Pašreizējā kārtība nedod pamatu nekādām bažām Eiropas Savienības dalībvalstīs. Neviena dalībvalsts ne pirms, ne pēc ziņojuma publicēšanas nav pieprasījusi grozīt pašreizējo kārtību.

Godātais deputāts nevarētu atrast labāk piemērotu personu, lai saņemtu atbildi uz šo jautājumu, nevis tāpēc, ka es esmu atbildīgs par transportu, bet tāpēc, ka es biju Igaunijas valdībā, kura darīja tieši to, kas slēpjas jūsu jautājumā. Pirmkārt, 1999. gadā mēs atcēlām ar 2000. gadu pulksteņa laika maiņu. Mēs mainījām šo režīmu un pieturējāmies pie viena laika režīma. 2002. gadā mēs atgriezāmies atpakaļ un atkal ieviesām vasaras laiku. Tāpēc man ir ļoti personiska pieredze.

Notika divas nepatīkamas lietas, kuru dēļ šis 2000. gadā pieņemtais lēmums kļuva ļoti nepopulārs. Viena lieta bija tā, ka vakarā vairs nav dienasgaismas. Rīts būs spožs, bet jums nav nekādas vajadzības pēc saulesgaismas no rīta. Vakarā kļūs tumšs pārāk agri, un, ja jūs atgriežaties mājās no darba un gribat ar kaut ko nodarboties vai pastaigāties ar bērniem, ir jau vakars. Cilvēkiem tas nemaz nepatika.

Otrkārt, protams, bija pilnīgs sajukums ar grafikiem un sarakstiem, kā viegli var iedomāties, saistībā ar ceļošanu uz citām valstīm. Tāpēc mēs atjaunojām iepriekšējo vasaras laika režīmu, pagriežot pulksteni divreiz gadā. Cilvēki ir apmierināti, un šāds jautājums nav vairs radies.

Jacek Włosowicz (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, Kallas kungs! Manas šaubas ir saistītas ar to, ka dažas valstis Eiropā, piemēram, Apvienotā Karaliste, izmanto citu laiku salīdzinājumā ar kontinentālo Eiropu, un tas, ka nav šīs pārejas, tur nerada problēmas. Vai galu galā nav tā, ka visā Eiropā būtu vēlama laika standartizācija uz vienu laika zonu, no transporta perspektīvas raugoties?

Siim Kallas, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks.* – Kā es teicu, man ir bijusi personīga pieredze, un es neredzu iemeslu, kāpēc atkal būtu jāsaņem mainīt sistēmu vai būtu jāievieš tajā kādas izmaiņas. Tā var kļūt sarežģītāka.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 37, ko iesniedza **Gay Mitchell** (H-0071/10)

Temats: Līdzsvarotība starp brīvību un drošību

Daudzās Eiropas Savienības valstīs starptautiskā terorisma dēļ saceltā panika ir novedusi pie biedējošas pilsonisko brīvību neievērošanas. Sociālā līguma pamatprincips nosaka, ka valdībai jāattaisno jebkuri pilsoņu tiesību ierobežojumi, skaidri un neapstrīdami pierādot, ka tie nepieciešami nācīgas vispārējās drošības vārdā. Pierādīšanas pienākums, šķiet, vairs nav jāpilda varas iestādēm, kas īsteno drošības pasākumus, bet gan cilvēkiem, kurus tas tieši skar.

Vai Komisija piekrīt šim novērojumam? Kādā veidā Komisija domā izlīdzināt šo drošības un brīvības nelīdzsvarotību?

Viviane Reding, *Komisijas priekšsēdētāja vietniece.* – Pamattiesību aizstāvēšanu un veicināšanu nevajadzētu pretstatīt pasākumiem, kas vēršas pret ilgstošo terorisma draudu: tiem jānotiek roku rokā. Pretterorisma darbības jāveic, pilnīgi ievērojot tiesiskuma principu un pamattiesības, kā Eiropas Savienības līmenī paredzēts Pamattiesību hartā.

Tas nav kompromisa jautājums vai preprasības izvirzīšana, tas ir jautājums par abu prasību izpildi, bet bez piekāpšanās attiecībā uz pamattiesībām, protams.

Pamattiesību ievērošana netraucē pieņemt efektīvus drošības pasākumus, un to, piemēram, ir atzinusi Stokholmas programma, kas aicina Eiropas iestādes nodrošināt, lai visi rīki, kas izvietoti cīņai pret terorismu, pilnīgi ievērotu pamattiesības. Tāpēc es uzskatu, ka šis ir līdzsvara jautājums, nevis jautājums par viena atsvēršanu ar otru.

Gay Mitchell (PPE). – Manis pēc sitiet teroristus, sitiet noziedzniekus! Man nav nekas pret to, bet bažas man rada tas, ka mēs kā parlamentārieši pietiekami neuzsveram ne Eiropas Parlamentā, ne dalībvalstīs, ka vēlamies, lai veids, kādā tas tiek darīts, aizsargā sabiedrību, nevis kaitē tai vai tās privātajai dzīvei, lai dati tiek aizsargāti, lai pilsoņu privātā dzīve tiek aizsargāta un pilsoņi, kas ir bezvainīgi un likumam paklausīgi, nekļūst par valsts iekļaušanās upuriem. Ir absolūti nepieciešams to iekļaut.

Viviane Reding, *Komisijas priekšsēdētāja vietniece.* – Es nevaru nepiekrīt tam, ko saka godātais deputāts. Gan klausoties manī, gan vērojot manu iepriekšējo darbību telekomunikāciju komisāres amatā, jūs zināt, ka datu aizsardzība ir ļoti svarīgs darba kārtības jautājums.

Es esmu devusi solījumu reformēt 1995. gada Datu aizsardzības direktīvu, lai pielāgotu to mūsdienu tehnoloģijas pasaulei, bet es esmu arī skaidri norādījusi, ka tādēļ vien, ka mums jāaizstāv sabiedrība, mēs nevaram izsniegt datus. Individu privātie dati nedrīkst tikt pakļauti citu pasākumu riskam.

Es redzēju, kā Parlaments strīdējās un balsoja jautājumā par *SWIFT*. Komisija ņems vērā Parlamenta uzskatus, izstrādājot jaunu mandātu par jaunu *SWIFT* nolīgumu ar mūsu Amerikas partneriem, nolīgumu, kurā līdzsvarotas tiesības uz privāto dzīvi un nepieciešamība cīnīties pret terorismu.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 38, ko iesniedza **Marian Harkin** (H-0087/10)

Temats: Zaļā grāmata par brīvprātīgo darbu

Lai veicinātu izpratni par brīvprātīgā darba nozīmību visā ES, vai Komisija, saistībā ar ierosinātajām iniciatīvām pasludināt Eiropas brīvprātīgā darba gadu, apsver iespēju izstrādāt visaptverošu Zaļo grāmata par brīvprātīgo darbu, lai atbalstītu un atzītu brīvprātīgo darbu un veicinātu tā pievienoto vērtību?

Vai Komisija, līdztekus šādas Zaļās grāmatas izstrādāšanai, apsvērtu, ka ir svarīgi veidot sinerģijas starp citām starptautiskām organizācijām, piemēram, SDO un ANO saistībā ar Džona Hopkina universitātes un SDO Brīvprātīgā darba novērtējuma projektu un ANO Rokasgrāmata par bezpeļņas organizācijām?

Viviane Reding, Komisijas priekšsēdētāja vietniece. – Man ļoti žēl, bet man šī jautājuma nav. Man te ir daudz jautājumu, bet ne šis.

(Priekšsēdētājs ierosināja uz šo jautājumu atbildēt rakstiski)

Marian Harkin (ALDE). – Es būšu pilnīgi apmierināta, saņemot komisāres rakstisku atbildi.

Viviane Reding, Komisijas priekšsēdētāja vietniece. – Es atvainojos. Ir pieļauta kaut kāda organizatoriska kļūda.

Marian Harkin (ALDE). – Es ceru, ka komisāre rūpīgi izskatīs to, ko esmu ierosinājusi, ņemot vērā iespējas saistībā ar 2011. gadu kā Eiropas brīvprātīgā darba gadu, un varbūt arī izskatīs iespēju par Zaļo grāmatu pēc apspriedēm ar brīvprātīgo grupām utt.. Es ceru arī, ka jūs ņemsiet vērā to, cik svarīgi ir izmantot vai nu SDO norādījumus, vai ANO rokasgrāmatu, lai izmērītu brīvprātīgo darbu visās dalībvalstīs.

Viviane Reding, Komisijas priekšsēdētāja vietniece. – Es varu apliecināt godātajai deputātei, ka par brīvprātīgo darbu, kas ir ļoti svarīgs jautājums, pie kura Komisija strādā, viņa saņems pareizo atbildi par to, ko viņa ir jautājusi.

Priekšsēdētājs. Jautājums Nr. 39, ko uzdeva **Bernd Posselt** (H-0088/10)

Temats: Tradicionāli ilgāku laiku vienā vietā dzīvojošas mazākumtautības

Kāds ir Komisijas viedoklis par to, kādas iespējas paredzētas Lisabonas līgumā un ES Pamattiesību hartā, lai izstrādātu stratēģiju tradicionāli ilgāku laiku vienā vietā dzīvojošu tautas grupu un mazākumtautību aizsardzībai un atbalstīšanai, un kādi konkrēti pasākumi ir paredzēti?

Viviane Reding, Komisijas priekšsēdētāja vietniece. – Jums ir zināms, ka viena no vērtībām, kas liktas Eiropas Savienības pamatā, ir to cilvēku tiesību ievērošana, kuri pieder pie mazākumtautībām, un līdz ar Lisabonas līguma stāšanos spēkā tas ir skaidri paredzēts līguma 2. pantā. Pamattiesību hartas 21. pants skaidri aizliedz katru diskrimināciju pēc valodas vai piederības mazākumtautībai. Komisija nodrošinās sava mandāta robežās, lai šīs pamattiesības tiktu ievērotas ES tiesību aktos, kā arī tad, kad dalībvalstis īsteno ES tiesību aktus.

Ir arī vairāki ES tiesību akti un ES programmas, kas var veicināt stāvokļa uzlabošanu mazākumtautību pārstāvjiem; Komisijai ir nodoms visus šos instrumentus izmantot, lai novērstu grūtības, tostarp diskriminācijas gadījumus, kas var ietekmēt mazākumtautību piederīgos.

Jūs arī zināt, ka ir ES tiesību akti pret diskrimināciju, kuri tiks izmantoti, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret personām, kas pieder pie mazākumtautības, un Komisija ir pieņēmusi priekšlikumu par jaunu direktīvu, kas pašlaik tiek apspriesta un kas paplašinās aizsardzību pret diskrimināciju pēc reliģijas un pārliecības, invaliditātes, vecuma un dzimumorientācijas ne tikai attiecībā uz nodarbinātību un profesiju, bet arī citām jomām.

Padomes pamatlēmums par noteiktu rasisma un ksenofobijas veidu un izpausmju izskaušanu ar kriminālkodeksa palīdzību arī izvirza mērķi nodrošināt, ka naidīgi izteikumi uz rasisma, ādas krāsas, reliģijas, izcelsmes vai nacionālās un etniskās piederības pamata un naida izraisīti noziegumi tiek sodīti visās dalībvalstīs. Tagad Komisija tik rūpīgi, cik vien iespējams, pārbauda šā pamatlēmuma īstenošanu, un šajā nolūkā ir tikusi izveidota nacionālo ekspertu grupa.

Ir arī Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūra, kurai ir galvenā nozīme, palīdzot Komisijai pildīt tās uzdevumu, un ir Eiropas Padomes reģionālo un mazākumtautību valodu harta un pamatkonvencija par mazākumtautību aizsardzību.

Es vēlos teikt godātajam deputātam, ka es ceru, ka būs vēl vairāk sekotāju to dalībvalstu piemēram, kuras jau ir parakstījušas un ratificējušas šīs svarīgās konvencijas.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Komisāre, beidzamais punkts attiecas tieši uz to, kas man rada bažas. Es gribētu jautāt vēlreiz: vai ir kādi pozitīvas diskriminācijas instrumenti ilgāku laiku vienā vietā dzīvojošu mazākumtautību labā? Mums būtu jāattīsta stratēģijas šiem cilvēkiem tāpat, kā mēs to darām citos gadījumos.

Otrkārt, vai Pamattiesību aģentūra Vīnē ir atbildīga arī par šo, un kā viņi vienojas ar pilsonisko sabiedrību? Tas pašlaik tiek, protams, risināts, bet vai tradicionālās mazākumtautības arī tiek šeit iekļautas? Nekas nav netaisnīgāks par vienādu attieksmi pret nevienādām grupām.

Viviane Reding, *Komisijas priekšsēdētāja vietniece*. – Es godāmajam deputātam piekristu. Nav nekā netaisnīgāka par izturēšanos pret nevienādām grupām vienādā veidā.

Mums patiešām ir jāapsver, kā lai mūsu rīcībā esošie trūcīgie resursi tiktu ļoti aktīvi un saprātīgi izmantoti.

Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūrai, protams, ir savi mērķi, kas jāpilda, bet, ja Parlaments vai Komisija liks aģentūrai veikt noteiktu uzdevumu, aģentūra noteikti to darīs.

Tāpēc es lūdzu deputātu iesniegt man jautājumus, kurus viņš gribētu uzdot Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūrai risināt, un es skatīšos, kas ir darāms pozitīvā veidā.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es labi saprotu laika ierobežojuma prasības. Es tikai vēlos uzsvērt īpašo gadu, kas veltīts vardarbībai pret sievietēm, tādi tabu vēl joprojām bieži eksistē attiecībā uz šo jautājumu.

Pārāk daudz sieviešu ir upuri vardarbībai, kas bieži ir fiziska, protams, bet tā var būt arī verbāla un psiholoģiska. Turklāt tā bieži notiek ģimenes vidē, un šīs sievietes kaunas atzīt to. Ir tiesa, ka gads, kas veltīts šai problēmai, noteikti palīdzēs nodrošināt, lai šī parādība, kas arvien vēl ir tabu, samazinātos, un tādejādi palīdzēs efektīvāk apkarot vardarbību pret sievietēm.

Priekšsēdētājs. – Uz jautājumiem, uz kuriem netika atbildēts laika trūkuma dēļ, sniegs rakstiskas atbildes (sk. pielikumu).

Jautājumu laiks tiek slēgts.

(Sēdi pārtrauca plkst. 19.50 un atsāka darbu plkst. 21.00)

SĒDI VADA: P. SCHMITT

Priekšsēdētāja vietnieks

14. Pirmā dzelzceļa pasākumu kopuma direktīvu īstenošana (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir debates par jautājumu, uz ko jāatbild mutiski un ko Transporta un tūrisma komitejas vārdā Komisijai iesniedza *Brian Simpson*, par pirmā dzelzceļa pasākumu kopuma direktīvu īstenošanu (Direktīvas 2001/12/EK, 2001/13/EK un 2001/14/EK) (O-0030/2010 - B7-0204/2010)

Brian Simpson, *autors*. – Priekšsēdētāja kungs, es šeit šovakar negrastos vicināt dūres saistībā ar šo konkrēto mutiski atbildamo jautājumu par pirmā dzelzceļa pasākumu kopuma īstenošanu. Jūs, komisār, droši vien zināt, ka trīs direktīvas, kas veido pirmo dzelzceļa pasākumu kopumu, tika pieņemtas 2001. gadā, un 2006. gada marts tika noteikts par transponēšanas pabeigšanas termiņu valstu tiesību aktos. Mans kā Transporta komitejas priekšsēdētāja pienākums ir skatīt šo lietu, uzdodot jums jautājumu, uz kuru jāatbild mutiski.

Tagad, pēc deviņiem gadiem mēs debatējam par to, ka līdz 2009. gada oktobrim 21 dalībvalsts nebija ieviesusi šīs direktīvas un ka par neizpildi šīm valstīm ir nosūtīts argumentēts atzinums. Pieaug bažas, ka, tuvojoties pirmā dzelzceļa pasākumu kopuma pārskatīšanai, vairākas valstis, tostarp tā sauktās ietekmīgās valstis, tostarp valstis, kas informē mūs par saviem eiropeskajiem mandātiem, nav ieviesušas šo svarīgo Eiropas tiesību aktu kopumu. Šīm dalībvalstīm apkaunojumā būtu jānoliec galva un jāatceras un jāpilda solījumi, ko tās deva šim Parlamentam 2001. gadā.

Viens no politikas vismulsinošākajiem faktiem ir tas, ka visā Eiropas Savienībā mēs spējam izveidot vienotu tirgu daudzās jomās, bet nespējam to izveidot dzelzceļa nozarē. Tā nav šā Parlamenta neveiksme. Tā ir dalībvalstu neveiksme, ko bieži atbalsta dzelzceļa industrijas posmi, un, atklāti runājot, Parlamenta pacietība tuvojas izsīkumam.

Šo mutiski atbildamo jautājumu ir radījusi vilšanās, vilšanās par to, ka likums tiek tīši pārkāpts un ka vēl joprojām Komisija nav saukusi dalībvalstis pie atbildības. Mēs tagad pieprasām informāciju par katru direktīvu, par visiem aspektiem, ko katra nesekmīgā dalībvalsts nav ieviesusi. Mums jāzina, kāpēc konkrētas dalībvalstis nav pareizi īstenojušas šīs direktīvas. Mēs gribam zināt, kuras dalībvalstis vēl joprojām pretojas godīgas konkurences jēdzienam dzelzceļa nozarē un patvaļīgi aizsargā pašas savas valsts uzņēmumus.

Mums ir bažas par regulatoru un infrastruktūru vadītāju pilnvarām un neatkarību dažās no šīm dalībvalstīm. Mēs uzskatām, ka pārredzamības trūkums un infrastruktūru izcenojumu nesaskaņotība veicina protekcionisma praksi un kavē vienotā tirgus izveidi dzelzceļa nozarē, kā arī traucē pārrobežu darbībai. Ja tam vēl pievieno dažādos valstu pasākumus, piemēram, ritošā sastāva nodokļus, jāuzdod jautājums, vai šādām dalībvalstīm vispār ir bijis nodoms īstenot šīs direktīvas.

Šodien mums jāuzzina daudzas lietas. Mums jāuzzina, kā Komisija ar pārstrādāto redakciju veicinās visa dzelzceļa pasākumu kopuma pilnīgu īstenošanu. Šodien mums jāzina, ko Komisija dara, lai Eiropas likums šajā jautājumā tiktu pildīts. Šodien mums jāuzzina, kāpēc bija vajadzīgs tik ilgs laiks, lai tiktu uzsākta darbība pret dalībvalstīm, kuras nav pildījušas prasības.

Mēs Transporta komitejā bieži izceļam efektīvas savienojamības nepieciešamību dzelzceļa nozarē. Bez tās un bez valstu infrastruktūras atvēršanas Eiropas kravas dzelzceļš ir lemts iznīkšanai. Eiropas pārrobežu pasažieru vilcieni tiks iznīdēti. Vienotais tirgus nekad netiks radīts, un ERTMS nekad nerealizēsies.

Ir pienācis laiks attīstīt īstu Eiropas perspektīvu mūsu dzelzceļa tīklam, un pirmā pakāpe šajā attīstībā ir pirmais dzelzceļa pasākumu kopums. Bez šīs pirmās pakāpes nākamās nav iespējamās. Mums nepieciešama tieša rīcība, un tā vajadzīga tūlīt. Sauksim kauna pilnā vārdā tās dalībvalstis, kuras nepilda solīto, un vērsīsimies pret tām tūlīt.

Siim Kallas, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikties Simpson kungam un Transporta un tūrisma komitejai par šīs diskusijas ierosināšanu un par konkurētspējas un atklātuma veicināšanu dzelzceļa nozarē. Man vienmēr ir bijis spēcīgs atbalsts Parlamentā, un es ceru, ka tā tas būs arī turpmāk.

Ziņojums par dzelzceļa tirgus pārraudzību, ko Komisija publicēja 2009. gada beigās, rāda, ka kopš 20. gadsimta 70. gadiem pieaugošā dzelzceļu lejupslīde ir apstādināta visos tirgus segmentos pēc tirgus atvēršanas un pirmā dzelzceļa pasākumu kopuma pieņemšanas. Tātad ir arī dažas pozitīvas iezīmes.

Tomēr ekonomiskā krīze ir nopietni ietekmējusi dzelzceļu, kravas dzelzceļa pakalpojumu sniedzējiem ciešot līdz 30 % zaudējumu uzņēmējdarbībā; šī krīze ir izgaismojusi un palielinājusi pašreizējās dzelzceļu strukturālās problēmas.

Šīs problēmas no vienas puses ir saistītas ar dzelzceļa ekonomiku un dažu dalībnieku ilgstoši vājo finansiālo stāvokli. Vairākas dalībvalstis vēl joprojām nespēj nodrošināt pietiekamu budžetu infrastruktūru pārvaldītājiem. Tā rezultātā rodas ne tikai investīciju nepietiekamība, kas apdraud dzelzceļa tīkla kvalitāti un darbības rādītājus, bet paaugstinās arī parādu līmeņi.

No otras puses, ekonomiski un tehniski šķēršļi vēl joprojām apgrūtina ienākšanu tirgū. Ļoti bieži jaunie ienācēji tiek diskriminēti, jo īpaši tad, ja dominējošajiem dzelzceļa pakalpojumu sniedzējiem ir arī netieša kontrole pār dzelzceļa infrastruktūras nodrošināšanu un izmantošanu.

Ne visām jaunizveidotajām regulējošajām iestādēm ir nepieciešamās pilnvaras un neatkarība, lai nodrošinātu taisnīgus un pārredzamus tirgus nosacījumus. Komisija izvēlējās divu līmeņu pieeju šo problēmu risināšanai: pienākumu neizpildes procedūras, lai vērstos pret noteikumu nepareizu īstenošanu, un noteikumu grozījumus, kad tie nav bijuši pietiekami skaidri vai precīzi.

Pirmajai pieejas līnijai — pienākumu neizpildes procedūrām — bija jāanalizē tiesiskā situācija visās 25 dalībvalstīs, kurās ir dzelzceļa sistēmas, un tā noslēdzās ar argumentētiem atzinumiem, kas tika izsūtīti 2009. gadā. Galvenās problēmas ir, pirmkārt, nepietiekami īstenota direktīva par maksas noteikšanu par piekļuvi sliežu ceļiem; otrkārt, infrastruktūras pārvaldītāja neatkarības trūkums attiecībā uz dzelzceļa pakalpojumu sniedzējiem un nespēja nodrošināt pietiekamu neatkarību, resursus un pilnvaras regulējošajai iestādei.

Otrajai pieejas līnijai bija jāizmanto priekšrocības, ko deva izzinotā pašreizējo dzelzceļa pasākumu kopumu pārstrādāšana, lai ierosinātu uzlabojumus pašreizējos noteikumos par piekļuvi sliežu ceļu tīgum.

Līdzās tam mēs turpināsim savu visaptverošo pieeju, lai sasniegtu reālu iekšējo tirgu sliežu ceļiem. Mēs turpināsim veicināt sliežu ceļu tehnisko saskaņošanu kopā ar Eiropas Dzelzceļa aģentūru.

Mathieu Grosch, PPE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi! Ja Beļģijas gleznotājs Magritte būtu gleznojis pirmā dzelzceļa pasākumu kopuma direktīvas, viņš zem gleznas būtu uzrakstījis: „Tās nav direktīvas”. Faktiski visas debates, kas mums jau ir bijušas šajā laikposmā, man šķiet

gandrīz sirreālas. 2003. gadā mēs nolēmām, ka transponēšana jāpabeidz 2006. gadā, un tagad 2010. gadā mēs prasām, kāpēc 21 valsts nedara to, par ko tā ir parakstījusies.

Liberalizācija bija domāta, lai jauniem dalībniekiem ļautu piekļūt tirgum. Tā bija teorija. Dzīvē lietas izskatās citādāk arī šajā aspektā. Šodien mūsu situācija ir tāda, kurā — neatkarīgi no tā, vai esam par vai pret liberalizāciju šajā jomā — mums jāizvērtē šī liberalizācija, un mēs saduramies ar problēmu, ka tā vairumā gadījumu nav tikusi transponēta. Paši uzņēmumi — kā mēs to esam redzējuši dažādās valstīs — ir pieņēmuši lēmumus liberalizācijas vārdā attiecībā uz personāla un tehnoloģijas izvēli, kas ne vienmēr bija patīkami, lai gan šī liberalizācija nebija transponēta.

Ņemot to vērā, mums ir jāsecina, ka šādā skatījumā vēsturisko dzelzceļa labumu guvēju rokās joprojām atrodas atslēgas tirgum — piekļuvei ceļiem, tehniskajai savietojamībai, apmācībām un sertifikācijai, ja nosaucam tikai dažus piemērus. Ar šo atslēgu palīdzību viņi var atslēgt durvis uz atvērtu tirgu, bet viņi var tās arī aizslēgt. Tieši tas ir noticis lielākajā daļā valstu un notiek vēl joprojām.

Tāpēc priekšlikumi, kurus jūs esat iesnieguši un kurus mēs ātri esam apskatījuši, ir sākums. Manuprāt, lai pareizi izvērtētu liberalizāciju, ir svarīgi, lai mēs ātri veiktu tā īstenošanu vai ieviešanu, izmantojot Komisijai pieejamos līdzekļus vai arī līdzekļus, kuri tai jāpiešķir pašai.

Saïd El Khadraoui, S&D grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, komisār! Es vēlos sākumā atzīmēt, ka dzelzceļa kravu pārvadājumu tirgus daļa vispirms samazinājās no aptuveni 13 % 1995. gadā līdz 10,5 % 2002. gadā un pēc tam stabilizējās, turpretim pasažieru transportā, kurā liberalizācija arī ir bijusi neseismīga vai nav tikusi īstenota, pēdējos gados faktiski ir bijis pieaugums.

Ar to es gribu galvenokārt teikt, ka tirgus atvēršana ir tikai viens instruments un ka vienota Eiropas dzelzceļa tirgus sekmēm faktiski ir vajadzīgs dažādu instrumentu komplekts. Tajos ietilpst pasākumi, kas saistīti, protams, ar tirgus spēkiem, bet arī ar sociāliem pamatnoteikumiem, cilvēku resursu aspektiem, attīstītāku savietojamību, kuras sasniegšanai, manuprāt, mums ir jāiegulda vēl daudz vairāk darba, un katrā ziņā pietiekami instrumenti infrastruktūras projektu finansēšanai. Tikai tad, ja mēs to risinām konsekventā, saskaņotā veidā, mēs varam sasniegt mērķi.

Man ir vēl viens jautājums komisāram. Mēs dzirdam, ka pirmā dzelzceļa pasākumu kopuma pārskatīšana ir patiešām sāktā. Mans jautājums ir šāds: kad mēs varam to gaidīt, un ko komisārs uzskata par galveno mērķi, kas tādā veidā būtu jāsasniedz?

Gesine Meissner, ALDE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār! Transporta un tūrisma komitejā uzklaušanās laikā es ar lielu prieku dzirdēju jūs sakām, ka visnozīmīgākā lieta, ko mēs Eiropā esam spējuši sasniegt, ir mobilitāte un pārvietošanās brīvība cilvēkiem. Attiecībā uz pārvietošanās brīvību, kā arī iekšējo tirgu jūs pieminējat arī to, ka iespēja pārvietoties no punkta A uz punktu B ir svarīga ne tikai cilvēkiem, bet arī precēm. 1992. gadā mēs Eiropas Parlamentā pieņēmām iekšējo tirgu *de facto*, un ar pirmo dzelzceļa pasākumu kopumu 2001. gadā mēs radījām nosacījumus brīvam iekšējam tirgum arī dzelzceļa nozarē. Jau ir ticis norādīts, ka tagad ir 2010. gads un mums tā joprojām vēl nav. Faktiski ir kauns, ka 21 valsts vēl joprojām liek šķēršļus. Tas ir protekcionisms — arī tas jau ir ticis pieminēts — un tas ir visnozēlojamākais fakts.

Protams, mums tagad jādomā, kādi tam iemesli. Jūs, komisār, pieminējat dažādās sliežu sistēmas, bet tas nevar būt vienīgais iemesls. Faktiski ir vēl daudzas valstis, kas domā, ka varēs izvairīties, ja tās mēģinās atgriezties vecajos laikos, sakot, ka nekas no tā, kam ir saistība ar infrastruktūru un pakalpojumu atdalīšanu, nav jāuztver pārāk nopietni. Tas ir pilnīgi nepareizs ceļš.

Es arī ļoti vēlos zināt, kad jūs varētu pabeigt šo direktīvas pārskatīšanu. Es vēlos arī īpaši mudināt jūs — un to jau ir teikuši iepriekšējie runātāji — izvirzīt stingras prasības dalībvalstīm. Mēs, protams, esam no dažādām dalībvalstīm, bet transporta nozarē mēs visi vienojamies, ka ir ļoti svarīgi beidzot ieviest kārtību. Jūs esat jauns komisārs, tāpēc jūs neesat vainīgs pie tā, kas ir vai nav izdarīts iepriekš. Tāpēc jums tagad ir vienreizēja iespēja samērā ātri panākt progresu dzelzceļa nozarē un patiešām virzīt uz priekšu iekšējo tirgu un kopā ar to arī visus Eiropas pilsoņus. Es ar to rēķinos un ar cerībām skatos, ko jūs gatavojaties darīt tuvākajā nākotnē.

Isabelle Durant, Vets/ALE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisār! Pirmā dzelzceļa pasākumu kopuma ierosme nāca gandrīz pirms 15 gadiem. Tajā laikā prioritārais mērķis, kam es, protams, piekritu, bija palielināt sliežu transporta tirgus daļu. Liberalizācija, kas bija viens no veidiem, kā šo mērķi sasniegt, uzrāda neviendabīgus un ne vienmēr ļoti pārliecinošus rezultātus. Runātāji jau ir teikuši, ka dzelzceļa transporta īpatsvars kravu pārvadājumu tirgū nemainās, turpretī autotransports palielina savu tirgus īpatsvaru.

Tajā pašā laikā ceļotāju skaits ir ievērojami pieaudzis pat bez liberalizācijas procesa, un ātrvircienu dzelzceļa tīkls, kas būvēts, balstoties uz sadarbību, nevis konkurenci, ir no tiesas veiksmīgs.

Turklāt jūs pieminējat jaunos ienācējus. Jauno ienācēju ir pārāk maz, un daudzus no viņiem lielie uzņēmumi ir absorbējuši. Citiem vārdiem sakot, es nedomāju, ka lielo uzņēmumu monopols bija izvirzītais mērķis.

Attiecībā uz piemērošanu, ja ņemam vērā pienākumu neizpildes procedūru skaitu, objektīvi runājot, ir labi zināma problēma, proti, regulējošo un apelācijas iestāžu neatkarības trūkums pat tajos gadījumos, kad funkcionālā un iestāžu atdalīšana ir notikusi, un šī atdalīšana var izraisīt arī citus jautājumus un izmaksas saistībā ar iekšējo koordināciju.

Gaidot no jums atbildes, komisār, es varu tikai mudināt jūs būt apdomīgam un neizdarīt spiedienu šajā jautājumā, kas prasa visaptverošo pieeju, kuru jūs pieminējat un kura pilnīgi un objektīvi izvērtē iepriekšējos pasākumu kopumus, bet pirms nākamā soļa veikt izvērtējumu pilnā apjomā. Tāpēc šim izvērtējumam ir jābūt rūpīgam, un tajā jāiekļauj jautājumi par darba apstākļiem, drošību, sabiedrisko pakalpojumu pienākumiem un ārējo izmaksu internalizācijas trūkumu, pirms liberalizācijas process tiek virzīts tālāk.

Tāpēc man būtu interesanti dzirdēt, kādas ir jūsu prioritātes saistībā ar šo problēmu, ņemot vērā, ka ir panākts noteikts progress — tas ir jāatzīst, un citi ir par to runājuši — proti, uzlabota pārredzamība pārskatu sniegšanā, progress savietojamībā, apmācību un licenču saskaņošanā un labākā signalizācijā un drošībā. Tomēr darāmā vēl daudz, un es iestāšos par apdomīgu, rūpīgu izvērtējumu, kam sveši aizliegumi, lai mūsu pāreja uz nākamajiem posmiem nebūtu pārāk sasteigta.

Oldřich Vlasák, ECR grupas vārdā. — (CS) Dāmas un kungi, kad tika pieņemta Eiropas regulatīvā pamatnostādne dzelzceļiem, mēs visi cerējām, ka tā nodrošinās lielāku pārredzamību šīs ekonomikas nozares finansēšanā un ka tiks radītas jaunas iespējas piesaistīt jaunus dalībniekus. Šķita, ka Eiropas dzelzceļa transporta nozare stāv uz jaunas ēras sliekšņa. Tomēr cerētā tirgus liberalizācija neīstenojās. Kā mēs visi zinām, 21 dalībvalstī, tostarp Čehijas Republikā, nav kārtīgi īstenots pirmais dzelzceļa pasākumu kopums, bet jautājumi paliek bez risinājuma, īpaši attiecībā uz dzelzceļa tirgu atvēršanu ekonomiskai konkurencei.

Situācija Čehijas Republikā apliecina to, ka tā ir reāla problēma. Lai gan valsts tagad ir veikusi pirmos pasākumus, kas ļauj tirgū ienākt citiem dzelzceļa transporta dalībniekiem, faktiski trūkst politiskās gribas pieļaut dzelzceļos reālu konkurenci. To apstiprina dažādo reģionu sociālistisko vadītāju rīcība, kuri pagājušā gada beigās noslēdza desmit gadu nolīgumu ar Čehijas dzelzceļa uzņēmumu *České dráhy* ar iespējamu piecu gadu pagarinājumu par reģionālo dzelzceļa pakalpojumu sniegšanu, un tas viss notika bez nekāda publiska piedāvājuma. Tādā veidā vietējie vadītāji, kas vēlēšanās ieguvuši mandātus uz četriem gadiem, faktiski ir slēguši dzelzceļu tirgu uz 15 gadiem. Monopolists *České dráhy* tagad nekādā veidā vispār nebūs spiests uzlabot pakalpojumus, un tas radīs liktenīgas sekas dzelzceļam.

Tāpēc saistībā ar šo rodas jautājums, vai pašreizējās debates par nodarbinātības pabalstu aplikšanu ar nodokļiem, kuras Čehijas Republikā ir uzsāktas pēc arod biedrību iniciatīvas, un ar tām saistītie streiku draudi faktiski nekāpo tikai uzmanības novēršanai no patiesajiem jautājumiem. Šo jautājumu rezultāts ir tāds, ka dzelzceļa transports arvien vairāk tiek nobīdīts nost no sociālo un ekonomisko interešu degpunkta, turpretī autotransports, ko tik smagi kritizē zaļie, loģiski, kļūst arvien populārāks. Tāpēc es vēlos mudināt Eiropas Komisiju pastiprināt pūles, lai panāktu dzelzceļa nozares patiesu liberalizāciju, un cieši pārraudzīt, vai dažādo dalībnieku pret tirgu vērsta rīcība ir saskaņā ar Eiropas likumdošanu.

Jaromír Kohlíček, GUE/NGL grupas vārdā. — (CS) Es vēlos sākt ar to, ka es absolūti nepiekrītu Vlasák kungam, kura valdība arī piedalījās procesos, kurus viņš pats kritizē. Taču pievērsīsimies izskatāmajam jautājumam. Tā kā šā dzelzceļa pasākumu kopuma mērķis bija atvērt dzelzceļa transporta tirgu, atdalot infrastruktūru, pasažieru transportu un kravu pārvadājumus, ir iespējams samērā viegli atklāt, vai dalībvalstis pēc dažāda ilguma pārejas posmiem ir izpildījušas direktīvas formālās prasības. Tas, ko nav tik viegli atklāt un kam direktīva nepievērš uzmanību, ir atsevišķo valstu dažādie drošības noteikumi, vilcienu apkāpes komandu un infrastruktūras darbības nodrošināšanas personāla darba apstākļu obligātā atbilstība prasībām un daudzās tehnisko noteikumu atšķirības. Uzskata, ka ERTMS ir burvju formula, kas tehniski unificēs gan infrastruktūru, gan ritošo sastāvu. Tāpēc es ceru saņemt skaidru atbildi par ES sliežu tīkla atbilstību ERTMS standartam. Es vēl neesmu saņēmis atbildi.

Varbūt šim jautājumam ir sakars ar loģiski saistītu jautājumu par to, kā pašlaik dzelzceļa transporta tirgu atvēršanu dažādās valstīs izmanto ārzemju un nacionālās vienības. Es, protams, interesējos nevis par vienībām ar savstarpēji saistītiem īpašumiem, kas nodrošina transporta pakalpojumus uz formāli neatkarīga pamata tādās valstīs kā, piemēram, Vācijā, bet par neatkarīgiem pakalpojumu sniedzējiem tirgū.

Es vēlos nobeigumā uzsvērt, ka ne pirmais, ne tam sekojošie dzelzceļa pasākumu kopumi neatrisinās darbinieku sociālo situāciju. Tas var drīz kļūt par svarīgu problēmu dzelzceļa tirgus atvēršanai. Nav pieļaujams, ka atrisinājums varētu būt tik zema standarta pieņemšana, cik vien iespējams.

Mike Natrass, EFD grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, par nelaimi Apvienotajai Karalistei AK valdība ir īstenojusi ES dzelzceļa pasākumu kopumu. Tas galvenokārt noticis tādēļ, ka mūsdienās Vestminsterā sēž liberāli leiboristiski konservatīvie, kam patīk, ja viņiem saka priekšā, kas jādara, jo viņi ir nodevuši kontroli Eiropas Savienībai.

Vilcienu vadītāju atdalīšana un sliežu tīkla atdalīšana ar laipnu ES gādību rada lielas problēmas. Nav brīnums, ka 21 valsts parāda pietiekamu gudrību, lai neļautu sevi noķert ES dzelzceļa tīklā, kas rada haosu visās stacijās līdz Briselei.

Es neesmu sociālists, bet, ja jums ir vajadzīga integrēta transporta sistēma, tad vislabākais ir valsts īpašums, nevis īpašums, kas sadalīts daudzās privātās rokās. Seši dažādi uzņēmumi, kas darbojas tīkla posmā no Birmingemas līdz Berlīnei, radīs pilnīgas „suņa brokastis” jeb, precīzāk, „*Dachshunds Frühstück*”.

Ja tiks sagrauts *Eurorail* un tiek atļauts, ka dažādi uzņēmumi ievieš papildu jaudu, mums vairs nebūs ritošais sastāvs, bet apsmejamais sastāvs.

Brian Simpson, kas ir atbildīgs par šīm debatēm, ir leiboristu partijas biedrs. Bija laiks, kad leiboristi bija sociālisti, un viņu ievēlēja cilvēki, kas joprojām domā, ka leiboristi ir sociālisti. Tomēr te nu viņš ir, paslēpies Eiropas Savienībā no saviem uzticīgajiem atbalstītājiem. Ko viņš pieprasa? Viņš pieprasa privatizāciju. Turklāt viņš pieprasa ES modeli, kurš nedarbojas un neatbilst viņa paša vēlētoju vēlmēm.

Viņš faktiski ir „biezais regulētājs”, kas rada biezu maksu pasākumu kopumus biežajiem. Par vienu lietu mēs varam būt droši, ka šīs ES direktīvas pieņemšana būs tikpat bieža iespēja, jo ar to tiks nolaists no sliedēm viss ES sliežu tīkls.

Georges Bach (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār! Es atzinīgi vērtēju pārskatu par pirmā dzelzceļa pasākumu kopuma transponēšanu un plānoto pārstrādi. Es uzskatu, ka sen bija laiks to pārskatīt. Tomēr es izsaku nožēlu, ka Komisija nesaņem nekādu vai saņem nepietiekamu informāciju no dalībvalstīm. Tas ļoti apgrūtina efektīvu un godīgu vērtējumu. Taču ir nepieciešams veikt ne tikai izvērtēšanu. Mums ir arī jāmudina dalībvalstis reāli īstenot nepieciešamos pasākumus.

Katrā vērtējumā ir svarīgi, lai drošības aspektam tiktu piešķirta būtiska nozīme. Vai esam mācījušies no nesenās sliktās pieredzes, un vai tā tiks ņemta vērā? Tas ir mans jautājums. Šajā lietā Komisija ir pārāk atturīga pret publiku, kas ir ļoti nobažījusies. Tas pats attiecas arī uz kvalitāti. Es vēlos lūgt Komisiju apsvērt, kā ir iespējams noteikt vispār saistošus kvalitātes kritērijus. Daudz ir runāts par neatbilstošu kvalitāti, bet to nav iespējams pārliecinoši izmērīt. Investīciju trūkums, ko jūs, komisār, jau pieminējāt, arī izraisa nožēlu. Neskatoties uz Kohēzijas fonda līdzfinansējumu, daudzās valstīs investīcijas autoceļos joprojām ir ievērojami augstākas nekā dzelzceļa sistēmā. Sakarā ar to es vēlos pieminēt ERTMS — šī sistēma obligāti ir jāievieš visā Eiropā tīklā, kā arī ritošajā sastāvā, lai uzlabotu maršrutu drošību.

Saistībā turpmāku pasākumu veikšanu plānotās nacionālā pasažieru transporta liberalizācijas virzienā es vēlos izteikt brīdinājumu. Tikko pieņemtās iniciatīvas saistībā ar šo ir parādījušas, ka vēl ir jāpārvar daudz šķēršļu un ka Komisija rīkosies labi, ja vispirms veiks pilnīgu tehnisko saskaņošanu un nodrošinās pilnīgu pieņemto direktīvu transponējumu.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Sliežu transportam ir jābūt ES transporta politikas prioritātei līdz 2020. gadam, atbalstot tādus mērķus kā konkurences ienākšana, nacionālo tīklu savietojamības un drošības uzlabošana un sliežu transporta infrastruktūras attīstīšana.

Taču konkurenci nedrīkst palielināt uz dzelzceļa pakalpojumu drošības vai kvalitātes pazemināšanas rēķina. Es uzskatu, ka pirmā dzelzceļa pasākumu kopuma pārskatīšanā jāidentificē problēmas, ar kurām saskaras dalībvalstis, kas no Komisijas ir saņēmušas argumentētu atzinumu, kopā ar metodi, kā tās atrisināt.

Es vēlos vērst uzmanību uz to, ka krīzes dēļ tūkstosiem cilvēku ir zaudējuši darbu dzelzceļa transporta nozarē, kas var radīt nelabvēlīga sekas Eiropas dzelzceļa transportā. ERTMS pagājušā gada beigās tika ieviesta uz dzelzceļa līnijām Eiropas Savienībā aptuveni 2 700 km garumā, un līdz 2020. gadam šī sistēma būs ieviesta uz dzelzceļa līnijām 24 000 km garumā. Tas nozīmē, ka ir jāveic milzīgi ieguldījumi, un mēs gaidām, komisār, jaunus risinājumus un finanšu instrumentus, kas spēj nodrošināt nepieciešamo finansējumu, kā arī ieguldījumu ritošā sastāva pienācīgā modernizācijā.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Mums Polijā ir paruna, sakāmvārds, kas māca, ka jums nav jāuztraucas, ja viens cilvēks jums saka, ka esat piedzēries, bet, ja pieci cilvēki saka, ka jūs esat piedzēries, labāk ejiet gultā, apgulieties un guliet.

Ja tikai viena vai divas dalībvalstis nebūtu ieviesušas pirmo pasākumu kopumu, mēs šodien varētu uzlikt sankcijas un paust neapmierinātību šajā plenārsēžā zālē, bet, ja vairāk nekā divdesmit dalībvalstu nav ieviesušas šo pasākumu kopumu, tad, iespējams, pasākumu kopums, maigi sakot, nav vislabākais. Var būt, ka tur slēpjas iemesls vai problēma. Ja es pirms mirkļa dzirdu būtisku kritiku no sava kolēģa, Apvienotās Karalistes deputāta un tā faktiski ir valsts, kura ir ieviesusi šo pasākumu kopumu, var rasties jautājums, vai pasākumu kopuma izmantošana patiešām ir pilnīgi piemērota.

Monētai, protams, ir arī otra puse sakarā ar katastrofām, par kurām mēs šeit ar Komisiju runājam pirms divām stundām jautājumu laikā. Es domāju par drošības aspektu. Skatoties no šā viedokļa, drošība patiešām ir lielāka. Komisijas priekšsēdētāja vietnieks Kallas kungs vērsa uzmanību uz svarīgu problēmu, sakot, ka vairākas dalībvalstis neveic ieguldījumus dzelzceļā un ka netiek īstenotas ieguldīšanas iespējas infrastruktūrā. Viena no šīm valstīm ir mana valsts, Polija, kur pēdējos divos gados ir noticis dzelzceļu finansējuma sabrukums ar visām no tā izrietošajām sekām.

Nobeigumā, manuprāt, ļoti vienkāršas definīcijas un ļoti vienkāršas receptes jau pēc definīcijas rada aizdomas.

Jacky Hénin (GUE/NGL). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, daži cilvēki šeit sūdzas par grūtībām un lēno progresu pirmā dzelzceļa pasākumu kopuma direktīvu īstenošanā. Par sevi varu teikt, ka man tas patīk. Manā valstī un manā reģionā mēs ar dzelzceļa apvienībām un ar lietotāju komitejām cīnāmies, lai panāktu, ka šīs sliktās direktīvas netiktu piemērotas un tādējādi tiktu aizmēztas vēstures mēslainē.

Francijā viena no reģionālo vēlēšanu problēmām ir tieši fakts, ka reģionālās padomes bloķē sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistību (PSO) regulu par konkurences pieļaušanu reģionālā dzelzceļa transportā. Mēs negribam divu ātrumu dzelzceļu, kurā privātiem uzņēmumiem ir ātro, ērto vilcienu tirgus ar rezervētām vietām, kuru cenas var atļauties vienīgi bagātie, bet sabiedrībai ir nedroši, neērti, novecojuši otrās klases vilcieni nabadzīgajiem.

Ar katru dienu pierādās tas, ka direktīvās noteiktā infrastruktūras atdalīšana no transporta uzņēmējdarbības, lai atvērtu sistēmu brutālas konkurences ienākšanai, ir tehnisks un organizatorisks absurds, kas dārgi izmaksā gan nodokļu maksātājiem, gan lietotājiem. Ja tā ir noderīga lielajām korporācijām, tā pārmaina sabiedrisko transportu un ir atbildīga par tīkla stāvokļa pasliktināšanos un drošības pazemināšanos. Iepriekš minētās direktīvas grauj arī darbavietas un ir uzskatāmas par sabiedriskā īpašuma zādzību privātās interesēs.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Ar trīs direktīvu kopumu, kas nosaka kustību uz dzelzceļa līnijām, Eiropas Komisija ir uzņēmusies kopēju atbildību par dzelzceļa transporta organizāciju Eiropas Savienībā.

Nav šaubu, ka jaunu dzelzceļa noteikumu īstenošana dažādajos valsts tiesību aktos var radīt noteiktas problēmas un cenu palielināšanos. Tomēr labi organizēts transports un labi funkcionējoša dzelzceļa transporta struktūra nenoliedzami ir mūsu kopējās interesēs kā nozīmīga alternatīva īpaši autotransportam, kas neapšaubāmi rada mūsu videi ļoti lielu slogu. Tāpēc, protams, ir pareizi runāt atklāti par problēmām, kas ir kavējušas straujāku dzelzceļa transporta attīstību. Taču mūsu interesēs varētu būt ne tikai noteikumi, bet arī ieskaits nākotnē.

Eiropas dzelzceļi, raugoties uz trim debess pusēm, izbeidzas jūras ostās, bet austrumu virzienā dzelzceļa līnijas stiepjas līdz pat Klusajam okeānam. Labi sakaru mezgli Eiropas dzelzceļu starpā uz ES austrumu robežas pavērtu Eiropas pārvadātājiem jaunas iespējas preču transportēšanā. Tāpēc, ja tuvākajā nākotnē varētu sekmīgi pagarināt ātrgaitas dzelzceļa līnijas no Parīzes līdz Vīnei un Bratislavai un tajā pašā laikā platsliežu līniju varētu pagarināt no Čiernas pie Tisas Ukrainas pierobežā līdz Bratislavai un Vīnei, tad trīs dažādas dzelzceļa sistēmas — tradicionālais, ātrgaitas un platsliežu dzelzceļš — sastaptos posmā starp Bratislavu un Vīni. Savienojumā ar divām lidostām, Vīnes un Bratislavas lidostu, divām ostām uz Donavas — atkal Vīnes un Bratislavas ostu, un automaģistrāļu mezgliem tiek radīts jauns un svarīgs loģistikas un pārvadāšanas centrs pašā Eiropas vidū.

Nav apstrīdams, ka papildus noteikumu ievērošanā un konkretizēšanā mums vēl ir lielas rezerves dzelzceļa transporta dinamikas efektīvam pieaugumam. Mums tikai jāmeklē investīciju iespējas un varbūt jāmeģina izveidot precīzākus noteikumus, kā arī jāiegulda jaunus projektus, lai atbalstītu dzelzceļa transportu tā, ka tas kļūst iesaistošāks un spēj labāk kalpot Eiropas pilsoņiem.

Antonio Cancian (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi! Šajā laikposmā mēs daudz esam runājuši par transporta plānošanu, un par to mēs runāsim arī nākamajā laikposmā. Manuprāt, nav viegli sākt pārskatīt pirmo pasākumu kopumu, ņemot vērā to, kas līdz šim ir noticis. Tāpēc mums ir jābūt drosmīgākiem, lai mēģinātu kaut ko mainīt. Es uzskatu, ka viss saistās un balstās uz trim svarīgiem punktiem.

Manuprāt, pirmkārt, tā ir dzelzceļu transporta liberalizācija, lai radītu konkurenci un stimulētu konkurētspēju ar nepārprotami skaidriem un visiem paredzamiem noteikumiem, kā tas jau iepriekš minēts. Otrkārt, svarīgs punkts ir savietojamība dalībvalstu starpā un dažādo iekšējo dzelzceļa transporta veidu starpā. Treškārt, drošība; un drošības sertificēšanai, protams, ir jābūt priekšnoteikumam, lai iegūtu darbības licenci. Tomēr, runājot par drošību un ņemot vērā kopējo tirgu, nepietiek sodīt valsts regulējošo iestāžu neefektivitāti: ir jāpaplašina Eiropas Dzelzceļa aģentūras pilnvaras, lai palielinātu tās ietekmi uz inspekcijām un pārbaudēm.

Es uzskatu, ka mums nākamajā laikposmā ir jāpieliek šīs pūles, lai transportam nodrošinātu ilgtspējīgu nākotni, Eiropas Transporta tīklu (TEN-T) un kravu pārvadāšanas transporta pārskatīšanu, kas jau sākas mūsu komitejā, un turklāt arī šo pārskatīšanu, kura mums jākontrolē un jāizpilda, lai grozītu virzienu, kurā esam devušies līdz šim.

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, mana valsts bija viena no tām divdesmit valstīm, kuras saņēma brīdinājumu 2009. gada oktobrī, un es varu jums apliecināt, ka kopš tā laika mēs šajā jautājumā esam pavisam izstrādājuši uz priekšu.

Ne velti Spānija ir pirmā to Eiropas Savienības valstu sarakstā, kurās pasažieru dzelzceļa pārvadājumu pieaugums bija vislielākais 2007.–2008. gadā. Taču preču pārvadājumi ir pavisam cita lieta.

Tomēr es jums, komisār, vēlos jautāt: ja attāla valsts no Eiropas ir atdalīta ar kalnu grēdu vairāk nekā 500 km garumā — Pirenejiem, kuru dzelzceļi var šķērsot tikai abos galos un kur nepieciešams mainīt asis katram vilcienam, kas šķērso robežu, dažādā sliežu ceļa platuma dēļ, kurš līdz mums ir nonācis kā senas autokrātiju vēstures mantojums, kāds var būt stimuls citiem pakalpojuma sniedzējiem šķērsot robežu ar Franciju, ja ir tik daudz šķēršļu? Pat neskatoties uz to, ka *Deutsche Bahn* ir nopircis *Transfesa*, tam joprojām ir grūtības.

Šā iemesla dēļ es nopietni uzskatu, ka mums bez brīdinājumu un sankciju rīkstes, kuru pieprasa mani kolēģi deputāti, ir vajadzīgs arī Eiropas līmeņa infrastruktūru burkāns. Vajadzība pēc Eiropas tīkliem ir neatliekama.

Tieši tāpēc mums steidzami un noteikti jāuzsāk vērienīgi pārrobežu dzelzceļa projekti, piemēram, Viduspireneju pāreja, ar zema līmeņa tuneļiem, kas domāti preču pārvadāšanai. Tas liks uz protekcionismu orientētajām, atturīgajām dalībvalstīm pievienoties ziemeļu-dienvidu, austrumu-rietumu dzelzceļa tīklam, kas ir nepieciešams Eiropai ar tās 2020. gada stratēģiju.

Brian Simpson, autors. – Priekšsēdētāja kungs, viens no deputātiem nosauca manu vārdu. *Nattrass* kungs izteica dažas ļoti personiskas piezīmes pret mani, pirms viņš izlavījās no plenārsēžu zāles, nenoklausījis debates. Protams, tas ir cilvēks, kurš neatšķir lokomotīves vienu galu no otra un kura zināšanas aprobežojas ar rotaļu dzelzceļu.

Es patiešām pārliecinātos, ka AKNP nav nekāda priekšstats par etiķeti un parlamentāro procedūru; tas bija skaidri redzams nesen Briselē. Tomēr, būdams demokrāts, kas ievēro demokrātiskus principus un procedūras, es iesniedzu šo jautājumu Transporta un tūrisma komitejas vārdā kā tās priekšsēdētājs, par ko man ir gods būt. Tieši tāpēc es iesniedzu šādu jautājumu, tāpēc es patiešām nedomāju, ka man būtu jāpacieš apvainojumi, kas nāk no plenārsēžu telpas pretējās pusēs, no tās blēžu grupas.

Turklāt gribu garāmejot piebilst, ka Apvienotajā Karalistē leiboristu valdības laikā dzelzceļa pastāvīgā klientūra palielinājusies par 20 % pēdējos gados — pat maršrutā no Londonas uz Birmingemu!

Herbert Dorfmann (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi! Ļaujiet man vienkārši izstāstīt savu personīgo pieredzi. Es dzīvoju pie svarīga dzelzceļa, kas iet pa maršrutu caur Brennera pāreju uz Veronu. Itālijas valsts dzelzceļi gan preču, gan pasažieru pārvadājumiem gadiem ilgi ir tikuši atstāti novārtā. Austrijas dzelzceļi tagad kursē pa šo maršrutu piecas reizes dienā. Tomēr Itālijas dzelzceļa stacijās par tiem nav nekādu vilcienu sarakstu, kā arī netiek pārdotas biļetes. Tagad tiek domāts par šā maršruta rekonstrukciju, kas izmaksās aptuveni EUR 20 miljardus, un arī Eiropas Savienība te ir ieguldījusi ļoti daudz naudas. Tā mēs redzam, cik daudz absurda dažreiz sastopam šajā jomā. Ne vienmēr sarežģījumus rada ļoti lielas lietas; dažreiz tos rada sīkumi.

Šā iemesla dēļ, komisār, es rosinu jūs rīkoties izlēmīgi, lai noteiktu sankcijas un aktīvi nodrošinātu to, ka Komisijas direktīvas tiek ievērotas.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, tagad ir skaidri redzams, kas ir bijis tā sauktā dzelzceļa pasākumu kopuma patiesais mērķis, kuru uzsākot, tika postulēts cildināms mērķis izveidot savienojuma punktus, kas nodrošinātu savietojamību. Īstais nodoms, kuru mēs tajā laikā nosodījām, bija dzelzceļa transporta, jo īpaši preču kravu transporta, atvēršana konkurencei un privātām interesēm kā pirmais solis pretī nozares pilnīgai liberalizācijai Kopienas līmenī.

Tāpat kā citos liberalizācijas gadījumos process iesākas ar īpašu uzsvāru uz to, ka kaut kas nedarbojas labi noteiktā laikā, atstājot bez ievērības šādas situācijas reālos cēloņus, īpaši gadiem ilgušo neatlaidīgo sabiedriskā sektora noārdīšanas un novārtā atstāšanas politiku, lai attaisnotu liberalizācijas pasākumus un veicinātu iepriekš minēto konkurenci bez īstām pārdomām par to, kā un kāpēc tā uzlabos stāvokli. Pieredze, kā mēs to šodien jau dzirdējām, rāda mums tieši pretējo: liberalizācija ir nozares būtisko problēmu cēlonis, nevis risinājums, visskaidrāk tas redzams attiecībā uz pakalpojumu kvalitāti un pieejamību un darbinieku tiesībām.

Nevar būt šaubu, ka sabiedriskajam ieguldījumam dzelzceļa nozarē ir stratēģiska nozīme enerģijas un vides apsvērumu dēļ, bet tam nav jānotiek, lai kalpotu lielu privātu uzņēmumu peļņas gūšanas interesēm, kuri vēlas pārņemt kontroli pār šo svarīgo sabiedrisko sektoru katrā valstī, pateicoties liberalizācijai ES iekšējā tirgus līmenī.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Es vēlos vēlreiz pieminēt situāciju, kāda draud apmācītam un akreditētam dzelzceļa nozares personālam krīzes laikā.

Rumānijā šajā laikā vairāk nekā 6 000 darbinieku zaudēs darbu dzelzceļa transportā. Eiropas Sociālais fonds un Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonds tiks, protams, mobilizēti, lai atbalstītu tos, kurus tas ietekmēs, bet tie ir tikai īslaicīgi risinājumi. Šā iemesla dēļ, komisār, es ceru, ka mēs spēsim kopā izveidot stratēģiju, kas veicinās dzelzceļa transporta ilgtspējīgu attīstību, lai tādējādi mēs varētu piedāvāt drošus, kvalitatīvus pakalpojumus un darbavietas kvalificētiem darbiniekiem dzelzceļa transporta nozarē.

Siim Kallas, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikties godātajiem deputātiem par viņu piezīmēm. Mums būs pietiekama iespēja apspriest pirmā dzelzceļa pasākumu kopuma pārstrādāšanu. Es vēlos tikai atbildēt uz dažām piezīmēm.

Pirmkārt, informācija par 21 dalībvalsti un konkrētajiem iemesliem, kāpēc argumentētais atzinums tika nosūtīts, ir publiska informācija, tāpēc katrs, kas vēlas, var to saņemt.

Šim pirmajam dzelzceļa pasākumu kopumam ir ļoti labi nodomi: novērst šķēršļus un uzlabot nosacījumus transporta labākai funkcionēšanai. Mēs šim mērķim sekosim, arī pārstrādājot pasākumu kopumu. Problēma nav tā, ka pasākumu kopums būtu bijis slikts, bet īstenošana bija nepietiekama. Šķēršļi joprojām pastāv, un pretestība pret šķēršļu novākšanu joprojām ir ļoti stipra. Mums jāmaina vecā sistēma, kurā valstij pieder monopoli ar lielām privilēģijām un pilnīgu nesavietojamību. Mums jāmaina tā sistēma un jāuzlabo savietojamība. Tas ir šīs dzelzceļa reformas attīstīšanas nolūks.

Problēma ir tieši tā, ka tā nav pabeigta. Mums, protams, vienmēr viss veiktais ir jālīdzsvaro ar kvalitātes kontroli. Arī par to dzelzceļa pasākumu kopumā ir idejas, piemēram, kā pastiprināt regulējošo aģentūru nozīmi. Problēma ir tā, ka regulējošās aģentūras joprojām ir ļoti cieši saistītas ar valstij piederošo uzņēmumu interesēm. Tādēļ nevar gaidīt augstas kvalitātes kontroli.

Šiem jautājumiem ir jāpievēršas, pārstrādājot dzelzceļa pasākumu kopumu, un varbūt arī citos stratēģijas dokumentos. Samērīgs finansējums joprojām ir ļoti liela problēma, un mums jāatrod inovatīvi veidi, kā finansēt šaurās vietas. Daudzi deputāti pieminēja investīciju nepieciešamību. Mums jāapvieno visi iespējamie rīki un jāatrod jauni rīki, lai norādītu resursus investīcijām dzelzceļos, tostarp modernās satiksmes vadības sistēmās, rezervēšanas sistēmās biļešu iegādei tādā pašā veidā, kā notiek gaisa transportā, un arī lai labāk savienotu Austrumeiropu ar Rietumeiropu, kas ir vēl viena būtiska problēma.

Sīki izstrādātais visu elementu saraksts šajā dzelzceļa pasākumu kopuma pārstrādes sagatavošanas procesā ir ļoti garš. Es labprāt gribētu atgriezties pie jums ar konkrētiem priekšlikumiem, tiklīdz mums būs konkrēti normatīvi dokumenti.

Priekšsēdētājs. – Debates ir slēgtas.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Ádám Kósa (PPE), rakstiski. – (HU) Es atzinīgi vērtēju to, ka, izsludinot pirmo dzelzceļa pasākumu kopumu, Eiropas Komisija uzsāka procesu, kuru var uzskatīt par pirmo soli dzelzceļa pakalpojumu saskaņošanā

Eiropā. Tomēr tas, ka pasākumu kopumā iekļauto triju direktīvu transponēšana bija nopietna problēma 21 dalībvalstij, radīja nopietnu sarežģījumu, kas varēja kavēt visu nākamo pasākumu kopumu transponēšanu. Es vērsu Eiropas Komisijas uzmanību uz pretrunu starp ekonomisko un efektivitātes prasību augsto līmeni, kas noteikts saistībā ar dzelzceļa sistēmām Eiropā, no vienas puses, un dzelzceļa pozitīvo ietekmi uz reģionālo attīstību, uzlabojot mobilitāti lauku iedzīvotājiem un cilvēkiem ar invaliditāti, un vidi, no otras puses. Es ierosinu Komisijai atrisināt šo pretrunu, atrodot pienācīgu līdzsvaru un kompromisu, turot prātā izmaksu sadales principa noskaidrošanu starp dalībvalstīm un Eiropas Savienību un lielo nozīmi, kāda ir saskaņota transporta izveidei ES iekšienē. Ir jāattīsta veselīga konkurence, kurā iesaistās visi industrijas dalībnieki un kurā reālā konkurence ir starp individuāliem un sabiedriskiem pārvaldājumiem, nevis starp dažādiem sabiedriskā transporta veidiem.

Artur Zasada (PPE), rakstiski. – (PL) Problēma dzelzceļa tirgus kārtīgai funkcionēšanai jaunajās dalībvalstīs un, savukārt, faktors, kas ierobežo tirgus liberalizēšanu, ir nepareizā dzelzceļu finansēšana, citiem vārdiem sakot, pietiekamu līdzekļu trūkums, lai uzturētu dzelzceļa infrastruktūru. Tas noved pie augstām piekļuves cenām un rezultātā ierobežo šīs pārvaldāšanas industrijas nozares konkurētspēju augsto transporta izmaksu dēļ. Nākamā problēma ir sabiedrisko dienestu nepietiekams finansējums, kā rezultātā ir radušies parādi uzņēmumiem, kas darbojas pasažieru pārvaldājumu sektorā. Tas samazina iespējas ieguldīt, piemēram, jaunā ritošā sastāvā. Saistībā ar Eiropas dzelzceļa tirgus pienācīgu regulējumu, ir svarīgi stiprināt valsts tirgus regulatorus. Ar stiprināšanu es domāju viņu neatkarības un efektivitātes palielināšanu, darbinieku kvalitātes uzlabošanu utt.. Šķiet, ir arī pamatoti izveidot Eiropas tirgus regulatoru, kas pārraudzīs valsts regulatoriem uzdoto funkciju pareizu izpildi un ziņos tieši Eiropas Komisijai par visiem atklātajiem pārkāpumiem.

15. Viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīgums (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir debates par jautājumu Komisijai, uz kuru jāatbild mutiski un kuru Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas vārdā iesniedza *Carl Schlyter*, Eiropas Tautas partijas grupas (Kristīgie demokrāti) vārdā — *Daniel Caspary*, Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas vārdā — *Kader Arif*, Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas vārdā — *Niccolò Rinaldi*, Eiropas Apvienotā kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālās grupas vārdā — *Helmut Scholz*, Eiropas Konservatīvo un reformistu grupas vārdā — *Syed Kamall* par sarunu par Viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīgumu (ACTA) pārredzamību un pašreizējo stāvokli (O-0026/2010 - B7-0020/2010).

Carl Schlyter, autors. – (SV) Priekšsēdētāja kungs, katrai iestādei ir jāaizstāv sava loma. Parlaments ir Eiropas Savienības iedzīvotāju balss, un tam ir jāaizstāv šo cilvēku intereses. Komisija sevi dēvē par līguma sargu, taču šajā gadījumā runa ir par pārredzamības, cilvēktiesību un parlamentāro tiesību principu, un šīs tiesības jums ir jāaizsargā. Ja mums nebūs pieejami šie dokumenti, neviena no ES iestādēm nevarēs pildīt savu lomu vai attaisnot mūsu iedzīvotāju cerības.

Daži komisāri savās uzklaušanās uzvēra to, ka Parlamentam ir jānodrošina pieeja dokumentiem ar tādiem pašiem noteikumiem kā Ministru padomei, un Parlaments cer, ka Komisija turēs savus solījumus. Daudzus iedzīvotājus uztrauc tas, ka viņu brīvības un tiesības ierobežo nemitīga agresīvu tiesību aktu straume, piemēram, tiesību akti par datu saglabāšanu, *IPRED I*, *IPRED II*, *SWIFT* utt. ES nedrīkst turpināt sarunas par Viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīgumu līdz brīdim, kad iedzīvotājiem būs dota iespēja piedalīties šajā procesā.

Šodien galvenais jautājums ir pārredzamība, lai gan, protams, arī saturs ir jutīgs temats. ES ir skaidri jānorāda, ka nosacījumi attiecībā uz mūsu dalību Viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīguma procedūrā ir pārredzamība un cilvēku tiesības un brīvības. Tikai pēc tam, kad būs noteiktas neatņemamās tiesības, kas raksturo brīvu un atklātu sabiedrību, mēs šo tiesību ietvaros varēsim apkarot noziedzību un pārrunāt dažādu nolīgumu formu.

Ir pilnīgi absurdi un nepieņemami tas, ka mums aiz slēgtām durvīm ir jāprasa Komisijai izklāstīt to nolīgumu saturu, par kuriem mums būs jāpieņem lēmums. Mūsu iedzīvotāji grib, lai būtu garantija, ka uz robežas viņu elektroniskās ierīces netiks pārmeklētas, ka viņiem ir tiesības tās lietot un ka viņiem netiks piemērotas kriminālsankcijas. Mēs vēlamies, lai jūs šodien apsolāt mums nodrošināt pilnīgu līdzdalību Viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīgumā; pretējā gadījumā būs jāsaka klasiskā frāze — uz tikšanos tiesā.

Daniel Caspary, autors. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi! Ir skaidrs, ka viltošana, kontrabanda un intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumi ir nopietna problēma Eiropas Savienībai kopumā, kā arī daudzām dalībvalstīm. Uzņēmējiem, strādniekiem un patērētājiem problēma ir tā, ka arvien vairāk

viltotu produktu nonāk Eiropas iekšējā tirgū. Ir aprēķināts, ka patlaban mūsu tirgū tiek ievestas viltotas preces apmēram EUR 250 miljardu vērtībā. Labākajā gadījumā, ja zāles, piemēram, kontracepcijas tablete, ir viltota un nedarbojas — kā tas nesen tika minēts — sievietei paliktu stāvoklī. Bet sliktākajā gadījumā, ja tablete nedarbojas, tas var būt dzīvības un nāves jautājums, un tas noteikti nav mūsu interesēs.

Steidzami ir jārikojas attiecībā uz pārkāpumiem intelektuālā īpašuma tiesību, kontrabandas un viltošanas jomā. Tas ir nepieņemami, ka 2008. gadā pie mūsu robežām tika konfiscēti 178 miljoni viltotu preču, 20 miljoni šo preču bija bīstamas, un 50 % šo preču tika ievestas no Ķīnas. Tāpēc ir jārikojas šajā jomā. Problēma ir skaidra — Lisabonas līgums, kas stājās spēkā 1. decembrī. Sarunas par Viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīgumu tiek risinātas jau trīs gadus, un Eiropas Parlaments līdz šim šajās sarunās nebija iesaistījies tādā mērā, kādā tam būtu jāiesaistās turpmāk.

Tāpēc es ceru, ka turpmākajās nedēļās un mēnešos mēs noteikti panāksim to, lai tiktu nodrošināta labāka pārredzamība šajā jomā. Mums ir jābūt pieejamiem datiem, kas skaidri norāda uz pašreizējo progresu attiecībā uz šīm sarunām un Eiropas Komisijas nostāju. Šīs sarunas ir jāturpina. Ir veiksmīgi jānoslēdz atbilstošs nolīgums. Šajā Parlamentā ir pietiekami labi zināms, ko kritizē dažādas grupas. Strādnieku, darba devēju, nozares pārstāvju un patērētāju dēļ es ceru, ka mēs panāksim pozitīvu rezultātu, taču, lai tas notiktu, mums sarunās ir jāņem vērā pašreizējā *acquis communautaire*, un mēs nedrīkstam rīkoties pretrunā ar to.

Bernd Lange, *aizstājot autoru.* – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs! Mani interesē trīs jautājumi. Pirmkārt, kāpēc joprojām nav nodrošināta pārredzamība, neskatoties uz to, ka Lisabonas līgums stājās spēkā jau 1. decembrī un ka kopš 10. februāra ir spēkā Iestāžu nolīgums, kas noslēgts ar Komisiju? Es nesaprotu, kāpēc Komisija joprojām sarunās piedalās tikai kā novērotājs, Parlaments šajās sarunās nepiedalās un dokumenti nav publiski pieejami. Komisāra kungs, kāpēc tas tā ir?

Otrkārt, mani interesē, kas tieši piedalās sarunās par Viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīgumu? Pasaules Tirdzniecības organizācijā šis nolīgums netiek pārrunāts kā TRIPS nolīguma turpmāka vienošanās. Sarunās piedalās tikai atsevišķas valstis un — kā informēja Amerikas Savienotās Valstis — ekonomikas lielpar. Es sev jautāju, vai faktiski netiek noteiktas normas, kas galu galā attieksies uz visiem, neskatoties uz to, ka visi nemaz nav piedalījušies sarunu procesā.

Trešais jautājums, kas mani uztrauc, komisāra kungs, ir šāds: kāda ir šo sarunu būtība? Jūsu uzklaušanās jūs atbildējāt uz manu jautājumu un man apgalvojāt, ka *acquis communautaire* ir drošība. Taču, izvērtējot atsevišķus dokumentus, kas ir kļuvi publiski pieejami, es diemžēl par to šaubos. Es saprotu, ka tiek risinātas sarunas, ka ir iespējami bloki internetā, ka piegādātāji tiks izmantoti, lai, tā sakot, palīdzētu kontrolēt darbības internetā no ekonomisko interešu viedokļa, ka dažreiz tiktu noteikti ierobežojumi izpētes un zinātnes jomā un ka daži cilvēki pat cenšas ieviest vispārējās uzraudzības sistēmas. Tāpēc es sev jautāju, kur tajā visā ir *acquis communautaire*?

Runa ir arī par kompensācijām. Fakts, ka tiek pārrunāta negūtās peļņas iekļaušana kompensācijā, neattiecas uz šo politiku.

Komisāra kungs, mans trešais jautājums, protams, ir par to, kāda ir reālā saikne starp tiešsaisti un bezsaisti? Es saprotu, ka gan tiešsaiste, gan bezsaiste attiecas uz digitālo pasauli, un vai tas būtībā paredz arī ierobežojumus un to, ka pie robežām tiks pārmeklēti portatīvie datori, *iPod* un MP3 atskaņotāji? Vai jūs, lūdzu, varētu atbildēt uz šiem jautājumiem?

Niccolò Rinaldi, *autors.* – (IT) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi! Manuprāt, ar tēmu, par kuru mēs šovakar runājam, ir saistīta kāda kļūda jau pašos pamatos, un tā ir slepenība, kādā sarunas līdz šim ir risinātas. Iespējams, šo slepenību veicināja nelīdzsvarotība, ja tā ir taisnība, ka Amerikas Savienoto Valstu nozares pārstāvjiem, atšķirībā no Eiropas sabiedrības un iestādēm, uz konfidencialu līgumu pamata ir bijusi pieeja dažādiem informācijas avotiem. Sarunu nepārredzamība ir problēma arī attiecībā uz citiem jautājumiem — mēs par to runājam saistībā ar nolīgumu ar Koreju — un tagad, līdz ar Lisabonas līguma stāšanos spēkā, tam ir jāpieliek punkts.

Manuprāt, šī kļūda ir ļaunprātīgas izmantošanas rezultāts, proti, cīņas pret viltošanu izmantošana, lai vadītu citas kaujas, it kā tas būtu kā atslēgvārds, kuru pasakot, viss ir atļauts. Turklāt šī cīņa ir īpaši svarīga tirdzniecības lielvarām, piemēram, Eiropas Savienībai. Komisāra kungs, es esmu no Venēcijas, pilsētas, kuru jūs ļoti pazīstat un kur noteikumi produktu viltošanas jomā — es domāju, piemēram, *Murano* stiklu — kādreiz bija ļoti stingri (paredzot pat nāvessodu). Tāpēc mums noteikti pret šo jautājumu ir jāizturas nopietni aizvien globalizētākajā ekonomikā, kādā tā ir arī mūsu gadījumā.

Taču šis nolīgums rada nopietnus draudus, kas uztrauc iedzīvotājus, un Komisijai, protams, tas ir jāņem vērā. Faktiski, šis jautājums, kurš būtu jārisina Starptautiskās tirdzniecības komitejai, uz to attiecas arvien mazāk, kamēr šī komiteja arvien vairāk risina jautājumus, kas attiecas uz Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteju.

Mūs uztrauc jautājumi, kas saistīti ar informācijas un vārda brīvību internetā, tiesībām uz privātumu un interneta pakalpojumu sniedzēju iespējamu kriminālo un civilo atbildību. Mēs esam pie tādas kā bīstamas robežas, kuru nedrīkst pārkāpt, un es lūdzu Komisiju šajā jautājumā rīkoties ļoti piesardzīgi.

Runājot par tirdzniecību, es vēlos, lai komisāra kungs garantē to, ka Viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīgumu (ACTA) nevarēs izmantot, lai traucētu to medikamentu tirdzniecību, kas pieejami par konkurējošākām cenām, kā arī drošus, nepatentētus medikamentus, kuru tirdzniecība nav uzskatāma par autortiesību pārkāpumu un ar kuriem saistītā vienīgā pretlikumība ir tā, ka tos ražo jaunattīstības valstīs, piemēram, Indijā un Brazīlijā, un ka tie var traucēt rietumvalstu farmācijas nozares uzņēmumiem.

Helmut Scholz, autors. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, komisāra *De Gucht* kungs! Ja jūs slepeni šaurā lokā tiekaties ar desmit valstu valdību pārstāvjiem, lai vienotos par pasaules uzraudzības regulējumu, kurā iekļautas tādas jutīgas jomas kā tiesību aktu īstenošana un civilā atbildība robežkontroles un interneta jomā, nav nekāds brīnums, ka rodas baumas un jautājumi, uz kuriem iedzīvotāji pamatoti grib saņemt atbildes.

Es pilnībā piekritu deputātu izteiktajai kritikai. Taču jums ir jāapzinās bažas, kas saistītas ar Starptautiskās tirdzniecības komitejas uzdotajiem jautājumiem, kurus atbalsta vairākas grupas, proti, ka nolīgums, kura sākotnējais mērķis bija aizsargāt sasniegumus un patentus inženierzinātnes jomā, tagad lielā mērā ir saistīts ar pilsoņu tiesībām, demokrātiju sakaru jomā, decentralizētām iespējām jauninājumu un kultūras attīstībai, kā arī personas datu aizsardzību. Taču Pamattiesību hartas 7. un 8. pants arī regulē jūsu sarunu kārtību, un mēs jums to regulāri atgādināsim.

Šis nolīgums ietekmēs visu pasauli. Taču jūs no šīm sarunām izslēdzat jaunās tirgus ekonomikas valstis un jaunattīstības valstis, kā arī pilsoniskās sabiedrības organizācijas, arodbiedrības un valstu valdības pārstāvjus; vienkāršāk sakot, jūs izslēdzat visu sabiedrību, kuras labā un pārziņā jums būtu jāstrādā. Jūs piedalāties sarunās, neņemot vērā Eiropas Parlamenta pilnvaras. Jūs joprojām cenšaties mūs krāpt, uzrādot kopsavilkumus divu lappušu garumā, kur izklāstīti visu sarunu kārtu rezultāti. Jūs nerīkojaties saskaņā ar jauno likumu un neatklājat mums tos dokumentus, kurus dalībvalstis saņem par šīm sarunām. Ja jūs apgalvojat, ka manis pārstāvētās grupas bažas ir nepamatotas, tad pierādiet to un tūlīt pat atklājiet dokumentus, kas attiecas uz šīm sarunām. Ja jūs vēlaties, lai kādu dienu Parlaments apstiprinātu jūsu sarunu rezultātus, jums būtu jāņem vērā pieredze attiecībā uz demokrātisko lēmumu, kas tika pieņemts par *SWIFT* nolīgumu. Es varu tikai teikt, ka, lūk, ko nozīmē demokrātija! Šis Parlaments turpmāk nepieļaus to, ka notiek slepenas debates un tiek pieņemti slepeni lēmumi.

Syed Kamall, autors. – Priekšsēdētāja kungs, manuprāt, komisāra kungam ir skaidra Parlamenta un visu parlamentāro grupu stingrā nostāja, kas ir skaidri paudusi savu nostāju, neatkarīgi no mūsu atšķirīgiem viedokļiem attiecībā uz dažādiem ACTA nolīguma aspektiem, viltojumu tirdzniecību un intelektuālā īpašuma tiesībām, un mēs visi uzskatām, ka sarunām ir jābūt pārredzamākām. Es ceru, ka tas ir skaidrs.

Komisāra kungs, mūs uztrauc tas, ka risinot sarunas, kas nav pietiekami pārskatāmas — mums nav zināmi principi un mūsu nostāja šajās sarunās —, jūs veidojat tādu kā vakuumu, un mēs visi zinām, ka šis vakuums tiks piepildīts ar baumām. Ir bijuši gadījumi, kad noplūst informācija, kas tiek uzskatīta par oficiāliem dokumentiem. Mēs nekādi nevaram zināt, vai tie patiešām ir oficiālie dokumenti vai nav, taču tas tikai parāda to, kas notiek gadījumā, kad nav nodrošināta pietiekama pārredzamība un kad jūs neatklājat informāciju.

Es domāju, ka daži no klātesošajiem arī saprot to, ka dažreiz sarunām ir jābūt lielākā mērā konfidencialām. Protams, piedaloties sarunās, mēs nevēlamies pilnībā atklāt savu nostāju un visus savus trumpjus.

Taču mēs lūdzam nodrošināt samērīgu pārredzamību. Kāpēc mums šie dokumenti nav pieejami? Kāpēc mums nav pieejami dokumentu teksti? Un, ja jums šķiet, ka pārredzamības nodrošināšanas un sarunu dēļ jūs mums šo informāciju atklāt nedrīkstat, tad vismaz sniedziet mums kopsavilkumu un informējiet mūs par mūsu pamatprincipiem šajās sarunās.

Vai tā, piemēram, mēs atbalstīsim priekšlikumus par to, ka, saskaņā ar izplatīto informāciju, MP3 atskaņotāji un portatīvie datori pie robežām var tikt konfiscēti? Vai tiks piemērotas kriminālas sankcijas? Vai Eiropas Savienība plāno šo priekšlikumu atbalstīt? Manuprāt, mums tas ir jāzina, un man šķiet, ka šī Parlamenta

spēks ir tajā, ka mēs spējam panākt vispārēju kompromisu, lai gan ir iespējami mazliet atšķirīgi viedokļi un nianšes, vienojoties par kopīgu tekstu.

Tāpēc, komisāra kungs, ir jūsu kārtā apliecināt pārredzamību un to, ka jūs atbalstāt demokrātisko atbildību, kas ir svarīga mums visiem.

Karel De Gucht, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētāja kungs, es saprotu deputātu bažas par ACTA nolīguma sarunām.

Vispirms es vēlos atgādināt, ka šo sarunu mērķis ir labāk aizsargāt Eiropas jaunievedumus visās jomās, kurās ir iespējami intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumi. Ja mēs vēlamies saglabāt Eiropas ekonomikas konkurētspēju, mums ir jāpaļaujas uz jauninājumiem, radošumu un izņēmuma tiesībām uz preču zīmi. Tā ir viena no mūsu konkurences priekšrocībām pasaules tirgū. Tāpēc mums ir vajadzīgi līdzekļi, lai nodrošinātu atbilstošu šo konkurences priekšrocību aizsardzību mūsu galvenajos eksporta tirgos.

Mēs vairākus gadus esam piedāvājuši šo jautājumu izskatīt daudzpusējās organizācijās, piemēram, PTO vai Pasaules Intelektuālā īpašuma organizācijā. Citas valstis šādus mēģinājumus sistemātiski bloķē. Tāpēc, par spīti tam, ka mēs vēlamies panākt risinājumu pasaules mērogā, mums nebija citas izvēles, kā vien noslēgt interesi izrādījušo valstu koalīcijas līgumu.

Galīgais nolīgums būs saistošs tikai tām valstīm, kuras šo nolīgumu būs parakstījušas, lai gan, protams, mēs priecātos, ja pēc tam pievienotos vēl vairāk valstu, un jo īpaši jaunās tirgus ekonomikas valstis.

Kā es minēju savā uzklaušanās, šīs starptautiskās sarunas ir konfidencialas. Tas nav nekas neparasts. Sarunu mērķis ir vienoties par iznākumu, un šajās sarunās ir jānodrošina minimāla konfidencialitāte, lai visas puses justos ērti, piedāvājot koncesiju un/vai izmēģinot dažādus variantus pirms nolīguma parakstīšanas.

No otras puses es piekřitu, ka Parlaments ir labāk jāinformē par sarunu gaitu. Divās jomās mēs darām visu, kas ir mūsu spēkos: informēt Parlamentu un pārliecināt mūsu sadarbības partnerus piekřirt tam, lai tiktu nodrošināta labāka pārredzamība. Pirmkārt, runājot par Parlamenta informētību, mēs jums iesniedzām sarunu pamatnostādnes, pilnīgus ziņojumus par sarunu kārtām un gandrīz visus svarīgākos dokumentus, kurus sagatavojis Tirdzniecības ģenerāldirektorāts un par kuriem dalībvalstis informē Tirdzniecības politikas komiteja. Tas ir darīts saskaņā ar pamatnolīgumu. Pēdējos trīs gados ACTA nolīgums vairākas reizes ir pārrunāts arī Starptautiskās tirdzniecības komitejā.

Es vēlos piebilst arī to, ka Komisija 2008. gada jūnijā un 2009. gada aprīlī organizēja divas konferences ieinteresētajām personām, un šajās konferencēs varēja piedalīties visi iedzīvotāji, nozaru pārstāvji, NVO un plašsaziņas līdzekļu pārstāvji. Nākamā publiskā konference 22. martā notiks Briselē.

Es saprotu, ka, jūsu prātā, tas nav pietiekami, lai gūtu skaidru priekšstatu par mūsu nostāju šajās sarunās. Es esmu lūdzis Komisijas dienestiem sniegt ieinteresētajiem Parlamenta deputātiem oficiālus paziņojumus par visiem sarunu aspektiem. Šie ziņojumi jums būs pieejami sarunām pirms un pēc nākamās sarunu kārtas.

Otrkārt, manuprāt, vislabākais veids, kā jūs varētu uzzināt par šo sarunu procedūru, būtu izlasīt sarunu projekta tekstu. Tas jums ļoti skaidri parādītu mūsu nostāju šajās sarunās. Kā jūs jau noteikti zināt, ACTA nolīgumā iesaistītās puses ir noslēgušas vienošanos, kas paredz, ka sarunu tekstu drīkst atklāt tikai tadā gadījumā, ja tam piekřirt visas puses. Komisija atbalsta to, lai sarunu dokumenti tiktu atklāti pēc iespējas drīzāk. Taču dažas ACTA nolīguma sarunās iesaistītās puses pret to iebilst. Es noteikti nepiekrītu šādai pieejai, taču es nevaru vienpusēji lauzt konfidencialitātes saistības. Uz spēles ir likta uzticība man kā sarunu dalībniekam.

Taču es darīšu iespējamo, lai nākamajā sarunu kārtā, kas notiks aprīlī, Komisija stingri pastāvētu uz to, lai sarunu dalībnieki piekřirt atklāt sarunu tekstu, un es informēšu par Parlamenta bažām divpusējās sarunās ar ACTA sarunās iesaistītajām pusēm, piemēram, Amerikas Savienotajām Valstīm, ar kurām man ir paredzēts tikties vēl pirms tam. Visu interesēs ir tas, lai visiem būtu skaidrs, par ko tieši ir šīs sarunas, un vēl svarīgāk ir zināt arī to, kas netiek pārrunāts šajās sarunās.

Visbeidzot, attiecībā uz jūsu bažām par saturu, es vēlos atgādināt galvenos principus, kurus Komisija atbalsta šajās sarunās.

Pirmkārt, šo sarunu mērķis ir risināt jautājumus attiecībā uz vērēnīgiem intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumiem, kam ir būtiska komerciāla ietekme. Tā rezultātā netiks ierobežotas pilsoņu brīvības un patērētāji necietīs.

Otrkārt, ACTA nolīgums ir saistīts tikai ar intelektuālā īpašuma tiesību ieviešanu. Tas neparedzēs noteikumus, kuru rezultātā tiks grozīti pamata tiesību akti intelektuālā īpašuma jomā, piemēram, jaunu tiesību izveide, aizsardzības sfēra vai ilgums. Taču tam būtu jānosaka noteikumu minimums par to, kā novatori var realizēt savas tiesības tiesā, pierobežā vai internetā. Piemēram, lai Eiropas modes dizainera tiesības ārzemēs, ja viņa darbus vilto ārpus Eiropas, būtu atbilstoši aizsargātas.

Treškārt, ACTA arī turpmāk ir jābūt un tas būs saskaņā ar *acquis communautaire*, ieskaitot IĪT piemērošanas pašreizējo saskaņošanas līmeni, telekomunikāciju normatīvo regulējumu un pēdējo, bet ne mazāk svarīgo — ES tiesību aktiem, kas piemērojami datu aizsardzības un privātuma jomā. Aiz slēgtām durvīm netiks saskaņoti vai mainīti ES tiesību akti.

Šajā nozīmē ACTA neietekmēs Eiropas pilsoņus, jo tas ES neradīs jaunas saistības un vajadzību pēc īstenošanas noteikumiem. Taču tā mūsu novatori būs labāk aizsargāti aizjūras tirgos.

Es saprotu bažas, ko daži no jums izteica par obligātā „trīs pārkāpumu” noteikuma ieviešanu vai samērīgus pasākumus autortiesību pārkāpumu un pirātisma internetā apkarošanas jomā. Es vēlos, lai tas visiem ir skaidrs. Trīs pārkāpumu noteikums vai samērīgu pasākumu sistēmas Eiropā nav obligātas. Dažādām ES valstīm ir atšķirīga pieeja, un mēs vēlamies, lai šāds elastīgums tiktu saglabāts, tajā pašā laikā pilnībā nodrošinot pamata tiesību, brīvību un pilsoņu brīvību ievērošanu. ES neatbalsta un nepieļaus to, ka ACTA nolīgums liegtu cilvēkiem lietot internetu nelikumīgas failu lejupielādes dēļ.

Mēs arī nodrošināsim to, lai ACTA neierobežotu nepatentētu medikamentu pieejamību. Es zinu, ka ir bijuši dažas domstarpības par ES muitas tiesību aktu ietekmi uz nepatentētu medikamentu tirdzniecību. Kā es jau minēju uzklaušanās, šī problēma tiks risināta nākamajā muitas tiesību aktu pārskatīšanā.

Visbeidzot, jūs jautājat arī par ietekmes novērtējumu attiecībā uz ACTA. Faktiski, tā kā Komisija nerīkosies pretrunā ar *acquis communautaire*, mēs par pamatu ņemām pētījumus par 2004. gada direktīvu par intelektuālā īpašuma tiesību ieviešanu un 2005. gada priekšlikumu direktīvai par krimināltiesiskiem pasākumiem attiecībā uz IĪT (kas netika pieņemts).

Mēs pārrunājam arī iespēju noslēgt 2008. gada ESAO pētījumu par viltošanas un pirātisma ietekmi uz ekonomiku. Šajā pētījumā runa ir par fiziskiem starptautiski pārdotiem viltojumiem USD 250 miljardu apmērā, kas ir vairāk nekā 150 atsevišķu valstu IKP. Šajā pētījumā arī ir sniegta pilnīga digitālu materiālu pirātisma analīze.

Īsāk sakot, es ņemšu vērā jūsu bažas un es par tām pastāvēšu, cik vien būs manos spēkos. Jūsu uzticība un atbalsts palīdzēs man risināt šo svarīgo jautājumu.

Tokia Saïfi, PPE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs! Kopš Lisabonas līguma stāšanās spēkā mums ir noteiktas jaunas pilnvaras, un mēs vēlamies, lai turpmāk tās tiktu ņemtas vērā. Mēs uzklaušijām jūsu sacīto un aicinām jūs ieviest reālu, pārredzamu konsultāciju procedūru attiecībā uz Viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīgumu (ACTA), lai Eiropas Parlamentu un pilsoņus, kurus pārstāv šis Parlaments, regulāri un pilnīgi informētu par sarunu gaitu, tajā pašā laikā ievērojot arī jūsu tikko pieminētā konfidencialitātes nolīguma prasības. Mēs vēlamies, lai mums būtu pieejams sarunu teksts un kopsavilkums, lai mēs varētu pilnībā iesaistīties likumdošanas procesā.

Turklāt es un manis pārstāvētā grupa vēlamies jūs mudināt piedalīties šajās sarunās, lai noslēgtu daudzpusēju līgumu, kas uzlabotu piemērošanas normas un intelektuālā īpašuma tiesību ievērošanu, ko galu galā varētu parakstīt jaunās tirgus ekonomikas valstis, piemēram, Ķīna. Viltošana ir posts un nelikumīga darbība, un tā ir viens no negodīgas konkurences aspektiem, kas arī apdraud cilvēkus, sabiedrību, ekonomiku un prātu.

Laupot darba augļus autoriem un uzņēmumiem, kuri daudzus gadus ir veltījuši izpētei un izstrādei, citi zaudē vēlmi ieguldīt pūles, lai ieviestu jauninājumus un kaut ko radītu. Taču mēs zinām, ka tieši šī jaunrade ir Eiropas Savienības konkurētspējas pamatā.

Visbeidzot, manuprāt, vērojot mūsu digitālās vides attīstību, mēs nevaram noliegt to, ka viltošana ir kļuvusi netverama. Tāpēc es joprojām esmu pārliecināta par to, ka interneta lietotāji būtu jāsauc pie atbildības, jo īpaši tie, kuri pārkāpj autortiesības, tajā pašā laikā neierobežojot pamattiesības un pilsoņu brīvību. Mums ir jāsadarbjas, lai panāktu līdzsvaru starp tiesībām un atbildību.

David Martin, S&D grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikties komisāra kungam par uzrunu. Komisāra kungs, jūs savas runas beigās sacījāt, ka esat uzklaušījis mūsu bažas un ka jūs par tām pastāvēsiet. Manuprāt, kā mēdz teikt — līdz zināmai robežai. Es neesmu pārliecināts, ka jūs esat pilnībā izpratis mūsu

bažas par ACTA sarunām. Tiesa, mēs esam vienādās domās par to, ka tie, kuriem ir intelektuālā īpašuma tiesības, ir pelnījuši godīgu atlīdzību par šādām tiesībām, taču preču viltošana var apdraudēt un dažreiz arī apdraud cilvēku veselību.

Mēs, tāpat kā jūs, neiebilstam pret starptautisku sadarbību, lai apkarotu pirātismu un viltošanu un risinātu citus ar intelektuālā īpašuma tiesībām saistītus pārkāpumus. Taču mēs atkārtojam, ka pamatā ir jābūt esošajam *acquis communautaire*. Ja jūs mums pilnīgi droši varat apgalvot, kā tā tas būs, tad man tas ir pieņemams, taču jūs sacījāt, ka negrasāties to darīt slepeni — manuprāt, tas joprojām jums deva iespēju to darīt atklāti —, taču, ja nav problēmu ar *acquis communautaire*, tad man ir prieks to dzirdēt un es turu jūs pie vārda.

Jūs arī teicāt, ka neatbalstāt personu sodīšanu par lejupielādi no interneta, taču pēc tam jūs minējāt Kopienas ārējās robežas un to, kas varētu notikt tad, ja cilvēki izceļotu no ES, nevis tajā ieceļotu, tāpēc arī šajā jomā mēs nevēlamies, lai kāds ACTA aspekts paredzētu sodīt kādu par failu lietošanu personiskiem nolūkiem. Mums tas var nepatikt, taču neviens nebūtu jāsoda par to, ka viņš izmanto ar autortiesībām aizsargātu materiālu personiskiem nolūkiem.

Protams, visām darbībām saskaņā ar ACTA ir jābūt atbilstošām nolūkam. Tas nav neizpildīts čeks autortiesību subjektiem. Kā daži deputāti jau minēja, problēma ir tā, ka mēs nezinām, kāda ir reālā situācija, jo ar šo jautājumu ir saistīta liela slepenība.

Es atbalstu to, ka jūs esat paudis stingru nostāju attiecībā uz sarunu projekta tekstu un ka jūs izdarīsiet spiedienu uz pārējām pusēm. Manuprāt, jums tas ir jādara zināms pārējām pusēm, lai gan tā jūs neuzlabosiet savas kā sarunu dalībnieka pozīcijas: ja jūs nevarat publiskot projekta tekstu, šīs pozīcijas pasliktināsies, jo — kā šovakar skaidri tika pateikts — šī Parlamenta deputāti jūs neatbalstīs, ja mums nebūs pieejams tā projekta teksts, pie kura jūs strādājat.

Nobeidzot savu uzrunu uz pozitīvas nots, es labprāt dzirdētu jūsu komentārus par nepatentētiem medikamentiem un es ceru, ka Muitas regula tiks pārskatīta.

Sophia in 't Veld, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, gatavojoties šīm debatēm par autortiesībām, intelektuālā īpašuma tiesībām un to, kā mēs vēlamies aizsargāt mūsu iedzīvotāju radošo un intelektuālo darbu, es atcerējos zādzību, kas notika pirms dažiem gadiem, kad dažas dienas pirms izdošanas tika nolaupīta kravas automašīna ar jaunajām Harija Potera grāmatām. Šodien tā vietā, lai zagtu kravas automašīnu, zaglis tikai nelikumīgi lejupielādētu grāmatu savā portatīvajā datorā vai MP3 atskaņotājā un pārvestu to pāri robežai.

Es atzinīgi vērtēju Komisijas apņemšanos nodrošināt pārredzamību, taču saskaņā ar kopsavilkumu, kuru laipni piegādāja jūsu dienestā, apgalvojums, ka sarunu dalībniekiem bija jāparaksta vienošanās par informācijas neizpaušanu, nav patiess. Jūs tikko teicāt, ka jūs vai iepriekšējais Komisijas sastāvs parakstīja šādu vienošanos, kas ierobežo jūsu rīcību. Es vēlos noskaidrot, kurš no šiem diviem apgalvojumiem ir patiess. Ja nav spēkā nosacījums par informācijas neizpaušanu, visi attiecīgie dokumenti nekavējoties ir jāpublisko.

Taču, ja šāds noteikums ir spēkā, mēs vēlamies no komisāra kunga dzirdēt to, kā viņš nodrošinās pilnīgu pārredzamību un sabiedrības, nevis tikai šī Parlamenta informētību, jo nepietiek ar to, ka ierobežota piekļuve tiks nodrošināta tikai Parlamenta deputātiem uz konfidencialitātes nolīguma pamata. Eiropas iedzīvotājiem ir tiesības zināt par lēmumiem, kuri lielā mērā ietekmē viņu tiesības un brīvības. Jebkurā gadījumā mūsdienās nav vietas šādiem līgumiem par informācijas neizpaušanu. Turpmāk ES būtu jāpanāk tas, lai tiktu piemēroti Eiropā spēkā esošie pārredzamības standarti.

Šo sarunu demokrātiskā legimitāte ir vāja. Nav bijušas debates, kurās tiktu noteikti ES mērķi un principi. Parlaments nav atbalstījis šādas pilnvaras. Jūs varētu iebilst, sakot, ka nav šādas juridiskas prasības, taču tas nav svarīgi, jo, ja 27 personas — valstu ministri — uzskata, ka viņi var sev piešķirt pilnvaras slepeni risināt sarunas par Eiropas iedzīvotāju pamattiesībām un brīvībām, es varu secināt tikai to, ka šo cilvēku izpratne par demokrātiju būtiski atšķiras no manējās.

Parlaments ir komercdarbība. Nav pieļaujama trīs pārkāpumu sistēma, portatīvo datoru vai mobilo tālrunu nesankcionēta pārmeklēšana un konfiskācija. Parlamentam ir vajadzīga neapstrīdama garantija, ka šādi noteikumi netiks pieņemti, izmantojot slepenu starptautisku vienošanos.

Nobeigumā es vēlu jums veiksmīgu braucienu uz Jaunzēlandi, kas paredzēts nākamajā mēnesī, un, lūdzu, pārbaudiet, vai jūsu iPod atskaņotājā nav lejupielādēti nelikumīgi materiāli!

Christian Engström, Verts/ALE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlos apsveikt Komisiju ar to, ka beidzot ir izdevies panākt to, par ko ES vadītāji runā jau vairākus gadu desmitus. Viņiem patiesi ir izdevies panākt to, ka vidusmēra iedzīvotājus interesē ES politika.

ACTA ir nolīgums, kas patiesi interesē tos, kuri izmanto internetu. Bet, neskatoties uz to, es vēlos izteikt kritisku piezīmi Komisijai par tās izmantoto metodi. Tik daudzi iedzīvotāji interesējas par ACTA nolīgumu tādēļ, ka viņi ir dusmīgi. Viņi dusmojas par priekšlikumu ierobežot viņu brīvību un privātumu tikai tāpēc, ka to lūdz daži lielie uzņēmumi.

Viņi dusmojas par to, ka viņu pamata pilsoņu brīvības tiek pretstatītas nozares pārstāvju interesēm, priekšroku dodot nozares pārstāvjiem. Viņi dusmojas par to, ka šīs darbības ir pilnīgi nepārredzamas. Demokrātiskā sabiedrībā tam tā nebūtu jābūt.

Rīt mēs balsosim par rezolūciju, kas aicina Komisiju rīkoties saskaņā ar lūgumu un publiskot visus dokumentus saistībā ar ACTA nolīgumu. Es ceru, ka šī rezolūcija tiks pieņemta ar balsu lielu vairākumu. Brīvas un atvērtas sabiedrības pamatā ir tiesības uz privātumu, informācijas brīvību un godīgu un atbilstošu tiesu.

Rīt mēs apliecināsim to, ka šis Parlaments ir gatavs pastāvēt par tiesībām šajā informācijas laikmetā. Mēs pieprasīsim, lai tiktu atklāta informācija, uz kuru mums ir tiesības un kas mums pienākas kā ievēlētiem pārstāvjiem, un mēs godbijīgi atgādināsim Komisijai, ka šis ir Parlaments, nevis kājslauķis.

Edvard Kožušník, ECR grupas vārdā. – (CS) Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlos izteikt atzinību komisāra Karel De Gucht kungam par to, ka viņš atkāpjas no pieejas, kuru izmantoja viņa priekšgājējs, kurš apgāja Eiropas Parlamentu kā vienīgo tieši vēlētu Eiropas iestādi un kurš neinformēja par šī nolīguma sarunu procedūru. Taču man ir diezgan neērti, jo, kad es augu, man mācīja ar cieņu attiekties pret svarīgām personām, un mani ļoti izbrīnīja tas, ka De Gucht kungs demonstratīvi tīrīja brilles, kamēr šeit stāvēja mans kolēģis S. Kamall kungs. Taču tagad es pievērsīšos konkrētajam jautājumam.

Personīgi es atbalstu šo nolīgumu, jo intelektuālais īpašums ir jāaizsargā labāk, nekā tas tiek darīts šobrīd. Neskatoties uz to, man bažas rada tas, ka šo nolīgumu nav parakstījuši Krievija un Ķīna, lai gan šajās valstīs visbiežāk tiek pārkāptas autortiesības. Man bažas rada arī šī nolīguma faktiskais lietderīgums. Kā daudzi deputāti minēja, šī nolīguma saturs ir kā miglā tīts, tāpēc es aicinu Komisiju, kas piedalās šī nolīguma sarunās dalībvalstu vārdā, panākt to, lai tas neklūst par veidu franču digitālās giljotīnas izvešanai uz citām valstīm, un tajā pašā laikā arī programmatūru patentu ieviešanai Eiropas Savienībā.

Eva-Britt Svensson, GUE/NGL grupas vārdā. – (SV) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, es esmu pārsteigta un ļoti noraizējusies par to, ka Komisija atbalsta konfidencialas sarunas, kad runa ir par tiesību aktiem attiecībā uz iedzīvotāju brīvībām, pamattiesībām, privātumu un tā tālāk. Nav attaisnojuma tam, ka informācija par šīm sarunām tiek slēpta no iedzīvotājiem.

Es lūdzu, lai šī saruna tiktu nekavējoties pārtraukta. Sarunas var atsākt, kad ACTA nolīguma puses vienosies par to, ka sarunām ir jābūt pārredzamām un demokrātiskām. Es vēlos, arī visu iedzīvotāju vārdā, lai tūlīt pat tiktu publiskoti visi dokumenti. Pārredzamība un informētība ir vieni no demokrātijas pamatprincipiem, jo īpaši attiecībā uz pamatbrīvībām un iedzīvotāju tiesībām. Tāpēc mēs lūdzam nekavējoties publiskot visus dokumentus un lūdzam, lai tie būtu pieejami visiem iedzīvotājiem, jo, protams, tieši tā ir jārīkojas demokrātijas apstākļos.

Laurence J.A.J. Stassen (NI). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, ja dosjē tiek gatavoti aiz slēgtām durvīm, manis pārstāvētajā grupā sākas trauksme. Viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīgums (ACTA) ir viens no šādiem dosjē. Es pārstāvu valsti, kur daudzi iedzīvotāji bija neizpratnē par to, kāpēc Eiropas Parlamentā tika ievēlēta holandiešu Brīvības partija (PVV). Lūk, kāpēc — tāpēc, lai mēs varētu iebilst pret to, kas notiek ES kuluāros, kur visi ir gatavi un gaida, lai aiz slēgtām durvīm darītu dažādas nepatīkamas darbības un lai sabiedrībai šajā jautājumā nebūtu nekādas teikšanas.

Šoreiz mēs pat nenojaušam, kas notiek šajos ES kuluāros; Eiropas Parlamentam būs jāizsaka savs viedoklis par jautājumu, par kuru joprojām nav skaidrības. Vai tas nav mulķīgi? Tas apliecina pilnīgi necienīgu izturēšanos pret Parlamentu un sabiedrību. Informācija, kas līdz šim ir tikusi atklāta par šo ACTA lietu, ir ļoti nomācoša. Ciestu patērētāji, un, iespējams, viņiem tiktu liegta iespēja lietot internetu: tas ir ļoti nopietni.

Eiropa vienmēr ir bijis kontinents, kur cilvēku brīvība uzkrāt zināšanas ir bijusi goda vietā. Tagad šī brīvība būtu nopietni apdraudēta, un to nevar un nedrīkst pieļaut. Turklāt runa ir par subsidiaritātes principa pārkāpumu. Šajā dosjē dalībvalstīm vairs nav pilnīgi nekādas teikšanas. Manis pārstāvētā grupa atbalsta pilnīgu pārredzamību un ļoti iebilst pret kriminālatbildības noteikšanu iedzīvotājiem. ACTA veido kultūru,

kas paredz apspiestu uzraudzību un nepārredzamību; valsts jūs vēro. ACTA apiet visas esošās starptautiskās iestādes, piemēram, Pasaules Tirdzniecības organizāciju (PTO).

Ko Komisijas vēlas panākt, slepeni darbojoties kuluāros? Kāpēc konsultāciju procesā piedalās gandrīz tikai Amerikas Savienoto Valstu uzņēmumi; ko tie tur dara? Vai tie tur nodrošina savas komerciālās intereses? Kā paliek ar Eiropas iedzīvotāju interesēm? Vai tās ir mazāk svarīgas? Šeit kļūst skaidra PVV nozīme. Mēs cīnāmies par iedzīvotāju interesēm, kad tiek konstatēta slepenība vai kad politika tiek veidota aiz slēgtām durvīm.

Es tikai vēlos teikt, ka PVV neatbalsta medikamentu un izstrādājumu viltošanu. Šajās debatēs runa ir par ko citu; runa ir par to, ka šī Parlamenta deputāti nespēj skaidri un gaiši izteikt pienācīgu viedokli par šo dosjē, jo tas ir slepens, un mēs nezinām, kas tajā ir rakstīts. Mēs nespējam iedomāties parlamentāro pilnvaru vēl nopietnāku pārkāpumu. Mūsaprāt, šī aplamība, noslēpumainība kuluāros ir jāizbeidz, un pie durvīm ir jāpieliek liels uzraksts „Slēgts noteikumu pārkāpumu dēļ”.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Komisāra kungs, dāmas un kungi! Mēs zinām, ka globalizācija un jo īpaši Ķīnas iekļaušana PTO ir radījusi nopietnu problēmu. Eiropa ir pārpludināta ar viltotiem izstrādājumiem, kas ir arvien bīstamāki cilvēku veselībai un kas rada nopietnus materiālus zaudējumus uzņēmumiem. Iedzīvotāji un uzņēmumi nav apmierināti, jo dalībvalstu kontroles mehānismi ir pilnīgi nepietiekami, un tie pamatoti aicina Eiropas līmenī īstenot efektīvākus pasākumus, to skaitā lielu sodanaudu piemērošanu viltošanas gadījumā. Šim nolīgumam būtu būtiski jāuzlabo starptautiskā sadarbība viltojumu atklāšanas jomā, taču, manuprāt, mūsu galvenajam mērķim nevajadzētu būt sodīt vidusskolēnus, kuri lejupielādē spēles no interneta. Vairāk nekā divus gadus apspriestā nolīguma saturs ir slepens, un tā mūsu rīcībā nonāk tikai informācija par strīdīgiem fragmentiem, kas var ietekmēt pašreizējās Eiropas iedzīvotāju tiesības, privātumu un personas datus. Tādas pilnvaras mēs Komisijai nedevām.

Tāpēc es baidos, ka Eiropas Parlaments noraidīs šī ļoti nepieciešamā nolīguma ratifikāciju līdzīgi, kā tas bija SWIFT nolīguma gadījumā. Lai tā nenotiktu, Komisijai ir regulāri jāinformē Parlaments par pārrunātā nolīguma struktūru un ierobežojumiem. Es nevēlos, lai mums atkal piedāvātu pabeigtu precī, citiem vārdiem sakot, likumu, kas mums ir jāpieņem vai jānoraida, nedodot mums iespēju detalizēti pārrunāt šī likuma saturu un kļūdēt iedzīvotāju bažas.

Manuprāt, stratēģiska kļūda ir arī tā, ka Ķīna, kas ir lielākā viltojumu ražotājvalsts, netika aicināta piedalīties šī nolīguma sarunās. Tāpēc, komisāra kungs, es lūdzu mums izskaidrot šī pasākuma taktiku un pateikt, vai jūs ar Ķīnu pārrunājat iespēju, ka tā šajā nolīgumā varētu iesaistīties vēlāk? Vai jūs patiešām domājat, ka tas notiks?

Gianluca Susta (S&D). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Eiropas mērķis saglabāt savas kā pasaules lielākās ekonomikas pozīcijas arvien vairāk jāsaista ar konkurētspējas atjaunošanu, ar tās ražošanas sistēmas kvalitāti un spēju iekarot jaunus tirgus.

Šajā kontekstā būtiska nozīme ir cīņai pret viltojumiem un komerciālo tiesību pārkāpumiem. Taču precīzīmu, patentu un intelektuālā īpašuma aizsardzība ir vairāk nekā tikai nefinansiāli līdzekļi, kas palielina sistēmas konkurētspēju, tie ir arī taustāms piemērs demokrātiskas juridiskās kultūras principu piemērošanai rūpnieciskā ekonomikā, kas balstās uz šo noteikumu ievērošanu attiecībā uz tiem noteikumiem, kas pēdējos gadus starptautisko finanšu spekulāciju rezultātā tiek pārkāpti.

Viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīgums (ACTA) ir galvenais viltošanas apkarošanas instruments, kas nodrošina ievērojamus ienākumus USD 500 miljardu gadā, kas ir saistīts ar organizēto noziedzību un kas ietekmē — patiesībā, apdraud — cilvēka pamattiesības, piemēram, veselību, runājot tikai par medikamentu viltošanu. Izvērtējot ACTA nepieciešamību, šis starptautiskais konteksts ir jāņem vērā.

No otras puses, šajā līgumā ir arī jāņem vērā noteikti koeksistences pamatprincipi, kuru pamatā ir noteikumu ievērošana. Mēs nevaram noslēpt to, ka mēs esam nobažījušies par šī līguma juridisko pamatu, kā arī par sarunu mandātu un pārredzamību. Tiem, kuri tāpat kā šis Parlaments pārstāv 500 miljonus iedzīvotāju, ir jānodrošina oficiāla, nevis konfidenciāla informācija. Sarunu dalībniekiem, kuri pārstāv Komisiju, ir jāziņo šim Parlamentam par darba gaitu, un ir jānodrošina piekļuve dokumentiem un informācijai, lai varētu sagatavot sīki izstrādātu atzinumu.

Sarežģīta, bet rezultatīva sadarbība starp Parlamentu un Komisiju var palīdzēt Eiropas Savienībai vislabāk īstenot tās iespējas. Rezolūcijā tas ir atrunāts, un par to būtu jābalso.

Alexander Alvaro (ALDE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāra De Gucht kungs! Uz jūsu pleciem gulstas smags mantojums, un, ja šī tēma nebūtu tik nopietna, mani pat uzjautrinātu spekulācijas, kas saistītas ar

ACTA. Taču divu iemeslu dēļ man tas viss nemaz nešķiet smieklīgi. Pirmkārt, viltošana un likumu pārkāpumi autortiesību un prečzīmju jomā apdraud ekonomikas integritāti un cilvēku veselību.

Viltošanas un likumu pārkāpumu rezultātā autortiesību un prečzīmju jomā materiālie zaudējumi visā pasaulē tikai 2007. gadā vien bija apmēram EUR 185 miljardi. Šis skaitlis ir daudz lielāks par Eiropas Savienības budžetu. Tas apdraud mūsu uzņēmumus, veicina noziedzību un likvidē darba vietas. Tas mums noteikti nenāk par labu.

Turklāt viltoti medikamenti var apdraudēt to cilvēku dzīvību, kuri šādus medikamentus lieto, nezinot, ka tie ir viltoti. Arī tas ir nepieņemams risks.

Ir arī pilnīgi skaidrs, ka mūsu interesēs ir rīkoties šajā sakarā. Ir arī jābūt pilnīgi skaidram, ka Eiropas Komisijas sarunu pilnvarām ir jābūt stingri ierobežotām attiecībā uz *acquis communautaire*, lai par ACTA turpmāk neteiktu, ka tas ir „vēl viens traks līgums”.

Līdz ar Lisabonas līguma stāšanos spēkā ir jāsniedz Eiropas Parlamentam plaša un speciāla informācija par nolīguma sarunu līdzšinējo progresu. Galu galā mums tas būs jāapstiprina. Citiem vārdiem sakot, Eiropas Parlaments cer, ka tiks nodrošināta pilnīga pārredzamība un ka tiks publicēti sarunu dokumenti un visi pārējie attiecīgie dokumenti. Ja Komisija nevēlas, lai arī turpmāk izplatītos baumas un spekulācijas par ACTA, manuprāt, vienīgais risinājums ir interesentiem sniegt detalizētu informāciju.

Šajā sakarā man ir trīs svarīgi jautājumi. Pirmkārt, neskatoties uz to, ka šim jautājumam jau pieskārieties, vai Komisija var garantēt, ka netiks ieviests noteikums, kas paredz to, ka ir pieļaujami tikai trīs pārkāpumi? Tas, protams, būtu pretrunā ar jauno elektronisko komunikāciju pamatdirektīvu.

Otrkārt, vai Komisija var garantēt, ka interneta pakalpojumu sniedzējiem netiks noteikta trešās puses atbildība par nosūtīto failu saturu? Tas, protams, būtu pretrunā ar Direktīvu par elektronisko tirdzniecību.

Treškārt, vai Komisija var apgalvot, ka ACTA neparedzēs sodu, kas neietilpst Eiropas Savienības kompetencē, un es ļoti labi zinu, ka par to atbildība būs jāuzņemas dalībvalstīm. Taču es ceru, ka Komisija, būdama līgumu uzraudzītāja, rīkosies pareizi.

Jan Philipp Albrecht (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, *De Gucht* kungs! Vairāk nekā pirms gada Eiropas Parlaments Komisijai ļoti skaidri lūdza nodrošināt to, lai turpmāk ACTA nolīguma sarunas būtu pārredzamas, un lūdza arī šajās sarunās iesaistīt sabiedrību un valstu valdības pārstāvjus. Mēs arī jūs mudinājām saglabāt šauru jautājumu loku attiecībā uz viltošanas novēršanu, kā to pauž šī nolīguma virsraksts. Kas kopš tā laika ir izdarīts? Nekas, pilnīgi nekā! Gluži pretēji, ar jūsu tālruna atbalstītāju velnišķīgo koalīciju, jo īpaši bagātajām, rūpnieciski attīstītajām valstīm, nolīgumu sarunu diplomātija ir ļoti nedemokrātiska, pat nelikumīga un slepena, un daudzās jomās šis nolīgums noteikti tiecas daudz tālāk par pašreizējiem tiesību aktiem attiecībā uz intelektuālā īpašuma tiesību ieviešanu Eiropā. Protams, mēs par to neesam pārliecināti, jo mēs no jums neesam saņēmuši nekādu informāciju.

Taču īstais skandāls vēl tikai priekšā. Kopš pagājušā gada 1. decembra jūs daudzās jomās vairs nevarēsiet mūs ignorēt un ar Padomi veidot slepenu politiku, jo ar Lisabonas līgumu pilsoņi, kurus pārstāv Parlaments, pareizi beidzot ir pielikuši punktu šādai rīcībai. Tāpēc es sev jautāju, ko jūs faktiski darāt šajā jomā? Komisija ir līgumu uzraudzītāja, un tās pienākums ir nodrošināt precīzi formulētā ES līguma faktisku ievērošanu. Ja tā nespēj garantēt pilnīgu šī līguma ievērošanu, tad šī Parlamenta deputātu balsojums atkal būs negatīvs. Ja, jūsu prāt, jūs šajās sarunās nevarat garantēt līgumu ievērošanu, lūdzu, pārtrauciet šīs sarunas, kamēr tas vēl ir iespējams. Tāpēc Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupa saka: „Rīkojieties tagad! *Rīkojieties attiecībā uz ACTA!*”

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs! No klātesošajiem neviens neatbalsta viltošanu un pirātismu. Taču, komisāra kungs, jūs tikko mums pastāstījāt blēņas, lai attaisnotu starptautiska nolīguma pārrunāšanu slepus no iedzīvotājiem un viņu pārstāvjiem.

Komisāra kungs, es vēlos jums atgādināt, ka Lisabonas līguma 218. pantā ir teikts šādi — citēju: „Eiropas Parlamentu nekavējoties un pilnīgi informē visos procedūras posmos” attiecībā uz sarunām vai starptautisku nolīgumu noslēgšanu. Šis gadījums attiecas tieši uz Viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīgumu (ACTA), tāpēc turiet solījumu un rīkojieties saskaņā ar savu līgumu! Mūs uztrauc pamata brīvības. Patiesi, acīmredzot viena pārkāpuma — pirātisma — un tā soda interpretācija turpmāk būs nevis tiesu iestādes, bet interneta pakalpojumu sniedzēju kompetence.

Vēl vairāk, turpmāk saskaņā ar Pasaules Starpbanku finanšu telekomunikāciju sabiedrības (SWIFT) nolīgumu, kura mērķis bija apkarot terorismu, muitas dienesti tajās valstīs, kuras ir parakstījušas līgumu, šķiet, drīkstēs pārmeklēt tālruņus, personālos datorus un portatīvos mūzikas stereo atskaņotājus. Taču atcerieties, komisāra kungs, ka Parlaments uzņēmās vadību attiecībā uz SWIFT nolīgumu un vajadzības gadījumā tas uzņemsies vadību arī attiecībā uz ACTA nolīgumu.

Tāpēc daži vēlas jaukt kopā cīņu pret viltošanu un pirātismu, privātuma pārkāpumus, intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumus un medikamentu tirdzniecības gadījumā pat tiesību uz veselības aprūpi pārkāpumus. Komisāra kungs, nekavējoties atklājiet šī nolīguma saturu.

Cristiana Muscardini (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi! Viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīgums (ACTA) ir ļoti svarīgs, lai pilnīgi saskaņotu pasākumus Eiropas tirdzniecības aizsardzībai pret viltošanu un pirātismu. ACTA sarunas ir saistītas ar sensitīviem jautājumiem par Eiropas tieslietām, piemēram, intelektuālā īpašuma tiesību, datu pārraides un datu aizsardzības piemērošanas garantiju, un tāpēc mēs vēlreiz lūdzam nodrošināt labāku pārredzamību.

Komisijai ir pilnībā jāīsteno saskaņā ar konfidencialitātes līmeni. Parlamentam ir jābūt pieejamiem līdzšinējiem sarunu tekstiem, lai tas varētu kontrolēt nolīgumus un, iespējams, piedāvāt priekšlikumus ACTA dalībvalstīm. Šovakar komisāra kungs mums deva cerību, taču mēs vēlamies, lai viņa sacītais tiktu īstenots.

Parlaments vienmēr ir aizsargājis Eiropas iedzīvotājus un ražotājus pret viltošanu un pasākumiem, kas ierobežo privātumu interneta vidē. Tāpēc ir ļoti svarīgi, lai Komisija arī turpmāk aktīvi piedalītos pašreizējās sarunās, iesaistot lielāku skaitu dalībnieku; diemžēl šobrīd ir tikai divpadsmit dalībnieki. Mēs ceram, ka arvien vairāk valstu — jaunattīstības un jaunās tirgus ekonomikas valstis — būs ieinteresētas piedalīties šajās sarunās un parakstīt galīgo nolīgumu, lai tas tiktu īstenots plašākā reģionā.

Valstīm ir jāievēro un jārespektē viņu kopējās saistības, lai efektīvāk apkarotu viltošanu un pirātismu. Šī ekonomiskā sērga izposta daudzus rūpniecības sektorus, kuri darbojas saskaņā ar šiem noteikumiem. Tāpēc patērētājiem, kuri ir pakļauti arī nopietnam veselības apdraudējumam, ir jānodrošina skaidri noteikumi, jo, komisāra kungs, ja nebūs precīzu un ieviestu noteikumu, to skaitā attiecībā uz interneta lietošanu, internets vairs nepiedāvās iespējas, bet drīzāk tam būs bumeranga efekts. Mums visiem ir jādara iespējama, lai to nepieļautu, jo runa nav tikai par privātās dzīves aizsardzību, bet arī par mūsu dalībvalstu drošību.

Emine Bozkurt (S&D). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs! Eiropas iedzīvotāji nevēlas, lai nolīgumi tiktu pārrunāti aiz slēgtām durvīm, un viņi to nav pelnījuši. Eiropas Savienība šobrīd piedalās sarunās par ļoti svarīgu tirdzniecības nolīgumu — Viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīgumu (ACTA), un atkal tas notiek slepeni. Valstu valdības pārstāvjiem un Eiropas Parlamentam nav bijusi neviena iespēja šo sarunu saturu demokrātiski pārskatīt, jo sarunās iesaistītās puses ir noslēgušas konfidencialitātes līgumu.

Tāpēc atkal Parlaments un Eiropas sabiedrība ir atdalīti, atkal graujot sabiedrības uzticību Eiropai. Šoreiz runa drīzāk ir par tirdzniecības interesēm, nevis par cīņu pret terorismu. Nepārprotiet mani, Eiropas ekonomika ir jāstimulē, un šajā jomā liela nozīme ir intelektuālajam īpašumam, taču pašreizējā nedrošība sarunu dokumentu konfidencialitātes dēļ ir devusi iemeslu pārāk daudzām baumām.

Es vēlos noskaidrot, kā šajā jomā notiek saziņa starp komisāru tirdzniecības jautājumos un komisāru pamattiesību jautājumos. Vai komisāra *De Gucht* kungs kādā sarunu posmā informēs savus kolēģus par šī nolīguma būtību? Vai komisāres *V. Reding* kundze plāno kādā brīdī lūgt savam kolēģim, komisāram pamattiesību jautājumos, nodrošināt pārredzamību? Eiropas Parlaments pieprasa, lai šāda pārredzamība tiktu nodrošināta, un tieši tagad, pirms šai iestādei šis tirdzniecības nolīgums ir jāapstiprina.

Eva Lichtenberger (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs! Jauno komisāru uzklausišanās viens no visbiežāk minētajiem vārdiem bija pārredzamība. Šodien jūs atkal minējāt, ka viss jau ir pārredzams un atklāts. Godīgi sakot, diemžēl man šāda pārredzamības definīcija nav pieņemama. Ir skaidrs, ka man piekrist arī daudzi klātesošie Parlamenta deputāti. Pārredzamība ir kas vairāk nekā tikai informācijas drusku pamešana, sakot šādi: „Diemžēl pārējo informāciju mēs nevaram atklāt, jo mēs kādam apsolījām, ka tā būs konfidenciala”.

Tagad ir citi laiki, un starptautiskus nolīgumus vairs nevar izmantot, lai ar tirdzniecības partneriem noslēgtu slepenas vienošanās, kas pēc tam ietekmēs Eiropas tiesību aktus. Tagad spēkā ir Lisabonas līgums, un tas vairs nav iespējams. Tas nozīmē, ka Eiropas Parlamenta pievārtē ir jāpieliek punkts slepeniem nolīgumiem, slepenībai un nepārredzamībai. Ir jānodrošina ticamība attiecībā uz jauninājumu aizsardzību, kuru jūs šajā jautājumā mināt kā galveno argumentu. Taču jums neizdosies nodrošināt ticamību, visas sarunas risinot aiz

slēgtām durvīm un pēc tam mēģinot mierināt cilvēkus, ka galu galā viss nebūs nemaz tik slikti. Komisāra kungs, šāda rīcība nav pareiza.

Catherine Trautmann (S&D). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi! Runāsim skaidru valodu: veids, kā notiek sarunas par Viltosanas novēršanas tirdzniecības nolīgumu Eiropas Parlamentam nav pieņemams.

Lisabonas līgums — viens no jaunajiem likumdevējiem šajā jomā — tagad garantē mums tiesības saņemt pilnīgu informāciju vienlaicīgi ar Padomi. Līdz šim atklātie dokumenti liecina par to, ka attiecībā uz sarunu veidu, šis nosacījums pilnīgi nav ievērots.

Ko var pateikt par saturu? Blēdīgais darījums, ko piedāvā interneta pakalpojumu sniedzējiem, ir šāds: ja viņi piekrīt sadarboties, lai nodrošinātu sistemātisku to materiālu satura monitoringu, kas tiek pārsūtīti pa to tīkliem, viņiem arī turpmāk netiks piemērota atbildība par šo materiālu saturu. Pretējā gadījumā tiesību īpašnieki pret viņiem var ierosināt tiesvedību, un viņi tiktu sistemātiski sodīti.

Manuprāt, šāds pavēršiens ir ļoti bīstams, jo tad būtu apšaubāms *acquis communautaire*, nevis tikai attiecībā uz „vienkāršās rīcības” principu — ko franču valodā dēvē par vienkāršo transportu — Direktīvā par elektronisko tirdzniecību, bet arī saistībā ar iedzīvotāju pamata tiesību ievērošanu, kas nesen tika pieminēts mūsu debatēs par telekomunikāciju paketi.

Nobeigumā es vēlos jums atgādināt, ka mūsu palāta jau ir apliecinājusi savu negatīvo attieksmi pret šo principu, noraidot Pasaules Starpbanku finanšu telekomunikāciju sabiedrības (SWIFT) nolīgumu. Es nebrīnītos, ja tas notiktu vēlreiz. Tāpēc es ļoti vēlos uzsvērt šovakar šeit pārrunātā jautājuma nozīmīgumu. Es atzinīgi vērtēju mūsu koordinatora K. Arifkunga darbu un visas sarunas, kuras organizēja Starptautiskās tirdzniecības komiteja, kas nodrošināja to, ka signāls, ko Eiropas Parlaments dos rītdien, būs ļoti simbolisks, jo tas ir vienbalsīgs.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, viltotas preces ne tikai kaitē Eiropas uzņēmumu konkurētspējai, bet arī apdraud cilvēku veselību. Risinājums būtu stiprināt intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu pasaules mērogā.

Minētajā nolīgumā ir jāiesaistās pēc iespējas vairāk tirdzniecības partneriem. Šim nolīgumam ir pilnībā jābūt saskaņā ar attiecīgo Kopienas *acquis*, tam ir jāievēro pamata brīvības un jāaizsargā personas dati, jānodrošina brīva informācijas plūsma, un tas nedrīkst uzlikt likumīgai tirdzniecībai patvaļīgus slogus.

Nobeigumā, Parlamenta rīcībā ir jābūt pilnīgai un plašai informācijai visu sarunu laiku, nodrošinot pienācīgu konfidencialitāti.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs! No neskaidrās procedūras, kuru vada Eiropas Komisija, viens jautājums ir samērā skaidrs, proti, nolūks intelektuālā īpašuma tiesību jomas paplašināšanai un izmaksu palielināšanai, nodrošinot lielajiem uzņēmumiem vēl lielāku peļņu.

Gadījumos, kad ir jāpanāk šis mērķis, netiek ņemti vērā pamata noteikumi attiecībā uz demokrātisku un pārredzamu procedūru, bet tajā pašā laikā tiek slēpta informācija, un tā netiek demokrātiski izskatīta un kontrolēta. Gadījumos, kad ir jāpanāk šis mērķis, tiek ierobežota globāla piekļuve svarīgākajām precēm, piemēram, drošiem medikamentiem, to skaitā nepatentētiem, un tiek pārkāpti noteikumi personas datu aizsardzības jomā.

Tirgus pastāvīgā klātbūtne un ekonomisko interešu aizsardzība, kuras nolūks ir īstenot savus mērķus attiecīgajā sektorā, nav savietojami ar kopējo interešu aizsardzību un nodrošināšanu. Šīs politikas rezultāti tagad ir diezgan skaidri.

Karel De Gucht, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, jāteic, ka, klausoties uzrunas pēc manas uzstāšanās, man radās iespaids, ka daudzi no jums īsti neklausījās manis sacītajā, jo es ļoti skaidri norādīju, ka mēs ņemsim vērā *acquis communautaire*, ka es centīšos panākt to, lai pārējās šajā nolīgumā iesaistītās puses piekristu publiskot minēto dokumentu tekstu, es arī skaidri norādīju, ka tas attiecas tikai uz intelektuālā īpašuma tiesību komerciāliem pārkāpumiem, un tā es varētu turpināt vēl ilgi. Tāpēc es vēlreiz neatbildēšu uz visiem šeit izskanējušiem jautājumiem, jo, godīgi sakot, manuprāt, es uz tiem atbildēju jau savā pirmajā uzrunā.

David Martin jautāja, kas notiek, ja kāds izceļo nevis no Eiropas Savienības, bet no kādas no ACTA nolīguma dalībvalstīm. Tas ir interesants jautājums, jo tas, protams, ir atkarīgs no tā, uz kuru valsti viņš dodas. Ja viņš dodas uz valsti, kas nav ACTA nolīguma dalībvalsts, tad šis jautājums ir attiecīgās valsts muitas un policijas

kompetencē, taču tas uz mums neattiecas. Taču ciktāl tas uz mums attiecas, mēs darīsim iespējamo, lai tā nenotiktu, taču, protams, mēs nevaram runāt citu vārdā.

Es ne pārāk piekrītu *S. in 't Veld* jaunkundzes teiktajam par Parlamenta apstiprinājumu un parlamentāro kontroli, taču es vēlos ļoti skaidri un gaiši pateikt, ko tas nozīmē attiecībā uz Lisabonas līgumu. Padome dod pilnvaras Komisijai, un Komisija risina sarunas, bet Padome pieņem lēmumu par pilnvarām saskaņā ar savu Reglamentu. Tas, vai Ministru padomes ministram pirms tam ir jāsaņem savas valsts parlamenta piekrišana, nav Eiropas tiesību aktu, bet valsts tiesību aktu kompetencē, un šie tiesību akti dažādās valstīs ir atšķirīgi. Es zinu, ka, piemēram, jūsu pārstāvētajā valstī šādiem viedokļiem bieži vien ir vajadzīga Parlamenta iepriekšēja piekrišana, taču citās valstīs tas notiek citādi. Manuprāt, mums nevajadzētu spriest par to, kā Padome pieņem lēmumu. Ja padome ievēro līguma nosacījumus un savu Reglamentu, manuprāt, tā ir tikai viņu darīšana, nevis mūsējā.

Zināmā mērā jūs mani aizstāvējāt, sakot, ka viņiem nevajadzētu pārbaudīt manu *iPod* atskaņotāju. Man nav *iPod* atskaņotāja, tāpēc pagaidām tā nav problēma. Patiesībā, man tas ir tikai divas dienas, bet es to vēl neesmu lietojis un es neplānoju doties uz Jaunzēlandi. Tas ir mazliet par tālu. Tādēļ meklējiet ierēdņus, kuriem ir mazliet vairāk laika, lai turp dotos.

(NL) Diskusiju par slepenajām sarunām es atstāšu *L. Stassen* kundzes pārziņā...

Interesants jautājums ir par Ķīnu. *Z. Roithová* jaunkundze, kā jums zināms, Ķīna nav šī nolīguma dalībvalsts. Ķīna ir nopietna problēma, jo, kā jūs pareizi norādījāt, tajā tiek izgatavota lielākā daļa viltojumu.

Šobrīd mēs ar viņiem risinām vairākas sarunas un pārrunājam arī augsta līmeņa ekonomiskus jautājumus. Mēs atkārtoti uzsveram intelektuālā īpašuma tiesības, kas ir viena no galvenajām problēmām ne tikai attiecībā uz tirdzniecību internetā, bet arī daudzās citās jomās. Tiklīdz ACTA nolīgums tiks noslēgts, to varēs parakstīt visas valstis, un es ceru, ka Ķīna secinās, ka arī tās rūpniecības nozare iegūtu no tā, ja tiktu labāk aizsargātas intelektuālā īpašuma tiesības, un agrāk vai vēlāk tas notiks. Palūkojieties uz situāciju citās valstīs, kuras arī to ir piedzīvojušas: tagad šīm valstīm daudz vairāk rūp intelektuālā īpašuma tiesības.

Es diez ko nepiekrītu *P. Le Hyaric* kunga un *C. Trautmann* kundzes teiktajam par 218. pantu. 218. pantā ir teikts, ka Parlaments būtu jāinformē par visiem procedūras posmiem; tas tiek darīts, un pat vēl vairāk. Mēs sniedzam vairāk informācijas, nekā to paredz 218. pants; daudz vairāk, taču es pret to neiebilstu. Savā ievadrūnā es skaidri norādīju, ka mēs uzstāsim uz to, lai citas puses piekristu tam, lai mēs varētu atklāt pašreizējā teksta projektu, taču tā nav taisnība, ka mēs rīkojamies pretrunā ar 218. pantu.

Starp citu, es vēlos teikt *S. in 't Veld* jaunkundzei, ka visas ACTA nolīguma dalībvalstis jums nosūtīja vienotā paziņojuma 16. pielikumu par dokumentu konfidencialitāti. To jums 2009. gada 21. janvārī nosūtīja ģenerāldirektors *David O'Sullivan* kungs. Protams, tas bija iepriekšējā Parlamenta sastāva pilnvaru laikā, taču viņš joprojām ir tas pats; *D. O'Sullivan* kungs ir tas pats un arī *S. in 't Veld* jaunkundze ir tā pati, tāpēc ņemiet to vērā. Tāpēc nav tik vienkārši mani izjautāt, par ko tieši ir runa.

Nobeigumā es vēlos, lai būtu pilnīgi skaidrs, ka tas, ko es saku, un tas, ko es sacīju uzklaušīšanā, ir jāuztver nopietni. Es darīšu visu, kas ir manos spēkos, lai vienotos ar līgumslēdzējām pusēm par jūsu pilnīgu informētību. Taču, kamēr tas nav noticis, es nevaru jums atklāt šī nolīguma projektu, jo tādā gadījumā tiktu pārkāpts konfidencialitātes līgums, un šāda līguma pārkāpums atsauktos ne tikai uz sarunām par ACTA nolīgumu, bet arī uz daudzām citām sarunām, kuras tiek risinātas ar šīm valstīm. Tas būtu konfidencialitātes pārkāpums, un tas ļoti sarežģītu vai pat padarītu neiespējamu visas sarunas. Taču es darīšu visu iespējamo, lai jūs šo informāciju saņemtu.

Priekšsēdētājs. – Esmu saņēmis rezolūciju⁽¹⁾ priekšlikumus, kas iesniegti saskaņā ar Reglamenta 115. panta 5. punktu.

Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks trešdien, 2010. gada 10. martā.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Françoise Castex (S&D), rakstiski. – (FR) Parlaments jau vairākus mēnešu lūdz, lai tam tiktu nodrošināta piekļuve tekstiem, taču Viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīgums (ACTA) tiek pārrunāts vislielākajā

⁽¹⁾ Sk. protokolu

iespējamā slepenībā aiz iedzīvotāju un viņu pārstāvju muguras, un tas nav pieņemami. Komisija pati nevar pieņemt nolīgumu. Tā mums apgalvo, ka dokumenti mums jau ir nosūtīti, un tajā pašā laikā tā arī apgalvo, ka tā lūgs Padomi atklāt visu informāciju: ko gan tā cenšas apmulķot?

Mēs vēlamies ne tikai panākt to, lai tiktu nodrošināta pārredzamība, bet mēs arī vēlamies atgādināt Komisijai un Padomei, ka sarunu beigās tām būs nepieciešama Parlamenta piekrišana. Informācija, kas ir nonākusi mūsu rīcībā, liecina, ka šo situāciju var salīdzināt ar Trojas zirgu: kā ieganstu pilnīgi likumīgai cīņai pret viltošanu dalībvalstis un galvenokārt Francijas valdība vēlas balsot par tekstu, kas var ierobežot piekļuvi medikamentiem, kā arī vārda brīvību, interneta neitralitāti un tā starpnieku juridiskās saistības.

Patiesībā Parlaments iebildīs pret jebkāda veida apdraudējumu *acquis communautaire*. Ja Komisija un Padome nemainīs savu stratēģiju, mēs aizsargāsim mūsu iedzīvotāju personiskās brīvības, noraidot ACTA nolīgumu, tāpat kā mēs noraidījām Pasaules Starpbanku finanšu telekomunikāciju sabiedrības (SWIFT) nolīgumu.

Ioan Enciu (S&D), rakstiski. – (RO) Es atbalstu jautājumu, kas Komisijai iesniegts par pārredzamību un par Viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīguma (ACTA) sarunu procedūru. Manuprāt, ir nekavējoties jārikojas, lai atrisinātu pašreizējo situāciju. Nav pieļaujams, ka Komisija izslēdz Eiropas Parlamentu no sarunām par ACTA sagatavošanu, ņemot vērā, ka mums ir jāapstiprina šī līguma noteikumi. Kā jau tika minēts, Komisijai pēc iespējas drīzāk ir jāpublicē visas sarunas, kas notikušas saistībā ar ACTA, kā arī aprīli paredzētās tikšanās izredzes. Tādi jautājumi kā prasība interneta pakalpojumu sniedzējiem kontrolēt plūsmu un noteikt ierobežojumus savos tīklos var negatīvi ietekmēt iedzīvotājus attiecībā uz viņu tiesībām uz privātumu un papildu izmaksām, kas jāsedz lietotājiem. Šis jautājums ir jārisina atklāti un ir jāuzklausā sabiedrības viedoklis. Ir jānoskaidro Eiropas iedzīvotāju un nozares pārstāvju viedoklis šajā jomā, un tas ir jāņem vērā, lai nepieļautu nekādu aizskarošu iztērēšanu, kas būtu pretrunā ar demokrātijas standartiem.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), rakstiski. – (PL) Dāmas un kungi, Viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīgums, kas patlaban tiek pārrunāts Eiropas Komisijā, neattiecas tikai uz samērīguma principu, kas ir nostiprināts ES tiesību aktos. Šis princips paredz, ka Eiropas Savienības darbības nedrīkst pārsniegt pasākumus, kas ir nepieciešami, lai sasniegtu šī līguma mērķus. Nodaļa, kurā ir runa par internetu, rada bažas. Tiek apgalvots, ka šī nolīguma noteikumi var ierobežot vārda brīvību internetā, kā arī komerciālās un citas darbības. Tās būs sekas tam, kas it kā esot ierosināts attiecībā uz interneta pakalpojumu sniedzēju atbildību par nosūtītās informācijas saturu, kā arī sodu par failu lejupielādi personiskām vajadzībām. Manuprāt, tas tiek sacīts tādēļ, ka informāciju par šī nolīguma saturu neizplata oficiālās iestādes, bet tā izplatās slepeni un kā baumas, jo Komisija neinformē Parlamentu par sarunu gaitu. Taču tagad to paredz Lisabonas līgums. Turklāt tagad Padomes nolīgumus var pieņemt tikai tad, ja to atbalsta Parlamenta deputātu vairākums. Jaunais līgums arī paredz kompetenci, kas ļauj rīkoties intelektuālā īpašuma jomā, un šī kompetence vienlīdz attiecas uz Parlamentu un Padomi. Tāpēc es piekrītu tiem deputātiem, kuri prasa nodrošināt šo sarunu labāku pārredzamību, un, manuprāt, ir jānodrošina labāka starpiestāžu sadarbība attiecībā uz ACTA, kas apliecinātu visu iestāžu nopietnu attieksmi pret šo jauno līgumu, kas tagad ir stājies spēkā. Patlaban tas tā nav.

Alan Kelly (S&D), rakstiski. – Viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīgums paredz pilnvaras, kas ir ļoti svarīgas, lai nodrošinātu intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzību. Pēc krīzes ir nepieciešams stimul, kuram ir jānodrošina tas, lai intelektuāli un mākslinieki varētu internetā droši lietot savu radošumu un publicēt jaunus materiālus. Šīs tiesības ir jāasakaņo ar cilvēku tiesībām piekļūt informācijai, un sankcijas būtu jāpiemēro tikai tiem, kas autortiesību materiālus izmanto plašākā mērogā. Taču tā ir cita tēma. Patlaban mani galvenokārt uztrauc tas, kādā mērā Parlaments tiek informēts par sarunu gaitu. Lisabonas līgums paredz, ka ir nepieciešams Parlamenta apstiprinājums, un, spriežot pēc saviem kolēģiem, es nojaušu, ka šādi šis nolīgums netiks atbalstīts. Sarunām par ACTA ir jābūt atklātākām, un Komisijai un Padomei ir jāapliecina gatavība to nodrošināt, lai Parlamentam būtu plaša piekļuve šiem dokumentiem.

Stavros Lambrinidis (S&D), rakstiski. – Es ceru, ka rakstiska deklarācija par ACTA, ko es pirms divām nedēļām iesniedzu kopā ar kolēģiem F. Castex, A. Alvaro un Z. Roithová, un šodienas debates Padome un Komisija uztvers kā vēlīnu brīdinājuma signālu. Šis Parlaments nesēdēs mierīgi laikā, kad aiz slēgtām durvīm uz spēles tiek liktas vairāku miljonu iedzīvotāju pamata tiesības. Mēs neatbalstām nekāda veida nelikumības attiecībā uz starptautiskiem tiesību aktiem, ko būtu grūti saskaņot ar lielāko daļu valstu tiesību aktiem, un arī ar Eiropas Parlamenta tiesību aktiem. Runa, protams, ir par bēdīgi slaveniem tiesību aktiem par trīs pārkāpumu sistēmu. Šis Parlaments noteikti uzskata, ka intelektuālā īpašuma tiesības ir jāaizsargā, taču ne tādā veidā, kas paredz privātiem uzņēmumiem plašas tiesības kontrolēt visu iedzīvotāju darbības internetā — to mēs neatbalstām pat attiecībā uz savu politiku terorisma apkarošanas jomā —, un noteikti ne piemērojot nesamērīgu sodu, kas paredz veselām māsaimniecībām liegt piekļuvi internetam. Piekļuve internetam jau ir viens no pamattiesību veidiem, un tas ir jāņem vērā un jāaizsargā.

Michael Theurer (ALDE), rakstiski. – (DE) Eiropas Komisijas sarunas par Viltušas novēršanas tirdzniecības nolīgumu (ACTA) ir radījušas daudzus jautājumus. Šajā nolīgumā runa ir par pamatotiem jautājumiem, proti, par izstrādājumu un zīmolu viltušas un kontrabandas apkarošanu, taču tam ir lielākā mērā jābalstās uz mūsu Eiropas principiem. Tas nenozīmē to, ka ir jāsaskaņo Eiropas Savienības tiesību akti autortiesību, patentu vai preču zīmju jomā; gluži pretēji mūsu vadošajam principam arī turpmāk ir jābūt subsidiaritātes principam. Tirdzniecības nolīgumus nedrīkst ļaunprātīgi izmantot, lai ierobežotu cilvēku pamattiesības un pamatbrīvības. Lai Parlaments apstiprinātu šī nolīguma ratifikāciju, ir jāveic būtiski uzlabojumi un ne tikai attiecībā uz nolīguma saturu. Parlamentam ir vairāk jāiesaistās sarunās, un sarunu dokumentiem ir jābūt mums pilnīgi pieejamiem.

16. Regula, ar ko piemēro vispārējo tarifa preferenču sistēmu (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir debates par jautājumu, uz kuru jāatbild mutiski un kuru Komisijai uzdeva *Daniel Caspary* PPE grupas vārdā, *Kader Arif* S&D grupas vārdā, *Niccolò Rinaldi* ALDE grupas vārdā, *Yannick Jadot* Verts/ALE grupas vārdā, *Joe Higgins* GUE/NGL grupas vārdā un *Robert Sturdy* ECR grupas vārdā: Regula, ar ko piemēro vispārējo tarifa preferenču sistēmu (O-0022/2010 - B7-0018/2010).

Daniel Caspary, autors. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi, saskaņā ar vispārējo tarifa preferenču sistēmu (VPS) Eiropas Savienība ir paredzējusi piešķirt piekļuvi tās tirgum 176 jaunattīstības valstīm, samazinot ievadmaksas nodokli. Tas ir ieguvums, kuru mēs, proti, Eiropas Savienība, varam sniegt, negaidot neko pretī no mūsu partneriem. Valstīm ar īpašām problēmām, kā arī tām, kuras atbilst īpašiem nosacījumiem, tiek piešķirts VPS+ režīms.

Kāda ir mūsu izejas pozīcija? Sākot ar 2012. gada 1. janvāri, mums ir vajadzīga jauna regula, jo iepriekšējā būs zaudējusi spēku. Mums ir vajadzīgs laiks atbilstīgai procedūrai, kura nodrošinātu divus lasījumus, tādēļ savas grupas vārdā es vēlos paust cerību, ka Komisija iespējami drīz iesniegs jaunu priekšlikumu. Kā jau es teicu, mums ir nepieciešams pietiekami ilgs laiks procedūrai, kas ietvertu divus lasījumus. Būtu nepieņemami, ja mums, Eiropas Parlamentam, steigšām jāpieņem apšaubāmus lēmumus. Mums ir jānovērtē arī esošā sistēma. Es ceru, ka mēs tuvākajā laikā saņemsim faktus, skaitļus un datus, kuri būs apliecinājums tam, cik esošā sistēma ir bijusi efektīva praksē. Vai tā patiesi ir veicinājusi tirdzniecību ar valstīm, kurām vajadzētu būt labumu no šīs sistēmas? Vai ir palielinājušies eksporta apjomi? Vai ieguvējas ir īstās valstis? Ikvienam, kurš ir šeit, es vēlos uzdot jautājumu: vai ar šo sistēmu viss ir kārtībā? Ja, piemēram, tādai valstij kā Katara, kurā ienākumi uz vienu iedzīvotāju ir lielāki nekā 25 Eiropas Savienības dalībvalstīs, tiks piemērota VPS, esmu pārliecināts, ka mums šo sistēmu vajadzēs ļoti rūpīgi pārskatīt.

Kas attiecas uz rītdienas balsojumu, es gribētu lūgt saviem kolēģiem deputātiem, kuri pārstāv visas politiskās grupas, vienu lietu, proti, mums ir jāpanāk, lai rezolūcija būtu vispārēja, par kādu tika panākta vienošanās tās sākotnējā projektā. Es būšu ļoti pateicīgs, ja šajā rezolūcijā netiks minēti apspriestie īpašie gadījumi.

David Martin, aizstājot autoru. – Priekšsēdētāja kungs, tāpat kā *Caspary* kungs, arī es atzinīgi vērtēju trīs dažādos tarifa preferenču režīmus – „Viss, izņemot ieročus”, VPS un VPS+.

Tas tiesa, ka 49 nabadzīgākajām pasaules valstīm ir jānodrošina atklāta piekļuve mūsu tirgos visam, izņemot ieročus. Pareizi ir arī tas, ka, *Caspary* kunga vārdiem runājot, 176 jaunattīstības valstīm ir jānodrošina preferenciāla piekļuve un 16 valstīm jānodrošina vēl labāka piekļuve mūsu tirgum, nosakot VPS+ režīmu un pretī pieprasot ratificēt un īstenot 27 starptautiskās konvencijas par cilvēktiesībām un darba tiesībām, ilgtspējīgu attīstību un labu pārvaldi.

Tomēr tiesa ir arī tas, ka mēs vēlamies, lai šīs 16 saņēmējvalstis uzņemtos un ievērotu tām paredzētās saistības saskaņā ar minēto konvenciju prasībām.

Ja mēs pieļausim, ka minētās valstis var nepildīt savas saistības un neievērot konvenciju noteikumus, tad būsīm zaudējuši stimulu, kuru paredz VPS+ režīms. Tas nebūt nenozīmē, ka mēs, kas esam pie varas, varam sodīt citas VPS režīma valstis, atņemot tām preferences un piešķirot tās 16 valstīm, neievērojot šo citu valstu tiesības.

Ņemot vērā iepriekš minēto, es atzinīgi vērtēju Komisijas veikto izmeklēšanu saistībā ar Šrilanku, kā arī ierosinājumu vērst represīvas darbības pret šo valsti. Esmu pārliecināts arī, ka Komisijai vajadzētu sākt izmeklēšanu, lai noteiktu, kā 27 minētās konvencijas īsteno Kolumbija. Tas nenozīmē, ka mums vajadzētu vērst pret to represīvas darbības, bet ir jāveic izmeklēšana, kā tas bija Salvadoras gadījumā, kad tika nolemts, ka šādas darbības nav nepieciešamas.

Man ir trīs jautājumi komisāram.

Pirmkārt, vai Komisija piekrīt, ka Parlamentam turpmāk tiks piešķirtas tiesības ierosināt izmeklēšanu saistībā ar VPS+?

Otrkārt, vai Komisija iesniegs Parlamentam pieprasīto ziņojumu par to, kā VPS+ saņēmējvalstis ratificē un īsteno minētās konvencijas?

Un visbeidzot, kad Komisija ir paredzējusi iesniegt Parlamentam pārskatīto regulu par VPS sistēmas piemērošanu nākamajam laika posmam? Bija apsolīts, ka tā tiks iesniegta līdz jūnijam, un mēs vēlamies, lai šis solījums tiktu izpildīts.

Niccolò Rinaldi, autors. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi, neilgi pēc tam, kad tika ievēlēts šis Parlaments, mēs saskārāmies ar jautājumu par vispārējo preferenču sistēmas VPS+ režīma atcelšanu, jo īpaši attiecībā uz tā piemērošanu vai nepiemērošanu Šrilankai un Kolumbijai.

Pirmajā gadījumā mēs bijām liecinieki vairākiem pārkāpumiem, no kuriem daži bija nopietni, ņemot vērā, ka Šrilankai vainu mikstinošs apstāklis ir šīs valsts ilgais pilsoņu karš pret briesmīgu teroristu organizāciju. Manuprāt, Komisija šajā gadījumā reaģēja nekavējoties, un tika izteikts priekšlikums par VPS+ režīma atcelšanu. Tā kā Šrilankai Padomē nebija tā dēvēto „aizstāvju”, priekšlikums tika pieņemts. Kas attiecas uz Eiropas Parlamentu, tam nebija nekādas teikšanas, jo neviens nevēlējās uzzināt mūsu viedokli.

Otrajā gadījumā runa ir par valsti, kurai nākas pārciest nežēlīgu iekšējo partizānu karu un kurā ir novēroti nopietni cilvēktiesību pārkāpumi, tostarp regulāras arod biedrību aktīvistu slepkavības. Līdz šim Komisija nav paudusi savu viedokli par savlaicīgu izmeklēšanas uzsākšanu, turpinot virzību uz brīvās tirdzniecības nolīgumu, ko personīgi es atbalstu. Mēs Padomē zinām, ka ir tādas valdības, kuras ļoti aktīvi aizstāv Kolumbijas varas iestāžu intereses, un jau atkal Eiropas Parlamentam nav nekādas nozīmes, jo neviens tam nav lūdzis izteikt savu viedokli, neraugoties uz to, ka gandrīz katru dienu šai iestādei ir jāuzklausā citu viedokļi.

Nevienā no minētajiem gadījumiem nav veikts iespējamās režīma atcelšanas ietekmes novērtējums, lai noteiktu, kādas sekas tas radīs ekonomikas un nodarbinātības jomā. Tomēr, neraugoties uz novērotajām pretrunām, šiem gadījumiem ir viena kopīga iezīme, proti, Eiropas Parlamenta niecīgā loma. Tā kā lēmumi ir augstākā mērā politiski, nevis tehniski, manuprāt, tas ir nepieņemami. Ņemot vērā to, ka pašreizējā regula pēc 2011. gada 31. decembra vairs nebūs spēkā, mums ir vajadzīga jauna regula, un es ceru, ka divi minētie piemēri to apliecina. Vienlaikus būtu lietderīgi apspriest arī to, kas pēdējos mēnešos ir noticis šajās konkrētajās valstīs.

Es gribētu zināt, kāds, pēc Komisijas domām, ir pieļaujama cilvēktiesību pārkāpumu sliekšnis, lai Kolumbijā vai kādā citā valstī tiktu uzsākta izmeklēšana, un kādi konkrēti pasākumi būtu jāveic Šrilankas valdībai, piemēram, kara stāvokļa atcelšana, lai panāktu pārtrauktā režīma turpināšanu?

Komisāra kungs, mēs vēlamies sekojošo: jaunu priekšlikumu un, ja iespējams, jūnijā; skaidrus kritērijus attiecībā uz saņēmējvalstu tiesībām, ņemot vērā, ka VPS ir attīstības veicināšanas instruments, kā arī to, ka mūsu sarakstā ir dažas valstis, kuras, godīgi runājot, nevarētu saukt par jaunattīstības valstīm; Starptautiskās Darba organizācijas 27 konvenciju ratifikāciju un īstenošanu saņēmējvalstīs; šo valstu rīcības noteikumu pārredzamību; sistēmu VPS ietekmes novērtējuma veikšanai; kā arī ziņojumus Parlamentam. Kā jau minēja **Martin** kungs, Parlamentam ir jābūt pilntiesīgam lēmējam preferenču sistēmas režīma atcelšanas gadījumā, jo tas ir augstākā mērā politisks lēmums.

Nicole Kiil-Nielsen, aizstājot autoru. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, mūsu šīsdienas debates ir veltītas trim vispārējo tarifa preferenču sistēmas aspektiem.

Pirmkārt, pašreizējā regula zaudēs spēku 2011. gada 31. decembrī. Lai Eiropas Parlaments varētu īstenot ar Lisabonas līgumu tam piešķirtās pilnvaras, Komisijai ne vēlāk kā 2010. gada jūnijā mums ir jāiesniedz jaunais regulas projekts.

Otrkārt, veids, kādā darbojas vispārējais tarifu preferenču sistēma (VPS+), nebūt nav nevainojams. Kura iestāde un, pamatojoties uz kādiem kritērijiem, gatavo saņēmējvalstu sarakstu? Apbrīnojami! Kurš faktiski uzrauga 27 starptautisko konvenciju īstenošanu vides un sociālajā jomā, kas ir priekšnoteikums tam, lai kļūtu par VPS+ saņēmējvalsti? Mēs to nezinām.

Kādi ir ieguvumi no VPS+ režīma? Vai tas ir veicinājis ilgtspējīgu attīstību, ražošanas daudzveidību un cieņu pret nodarbinātību, vai drīzāk uz īstermiņa līgumiem pamatotu ražojumu izplatību, arvien lielāku skaitu pamestu saimniecību un uz eksportu orientēto lielo saimniecību koncentrāciju? Mums nav ne jausmas.

Tādēļ šī regula ir rūpīgi jāpārskata, lai nodrošinātu demokrātisku kontroli, kā arī to, ka veiktie pasākumi patiesi būs līdzeklis vēlamo mērķu sasniegšanai.

Tomēr īstais šīvakara debašu iemesls ir nepatīkamais gadījums ar Kolumbiju. Līdz šim Komisija ir atteikusies uzsākt izmeklēšanu par ļoti nopietnajiem cilvēktiesību pārkāpumiem šajā valstī, neraugoties uz to, ka šāda veida izmeklēšana regulā ir paredzēta.

Ņemot vērā vērtības, kuras atbalsta Eiropas Savienība, ir nepieņemami, ka, cenšoties nodrošināt peļņu mūsu starptautiskajiem uzņēmumiem piena, automobiļu būvniecības, farmācijas, telekomunikāciju un banku nozarē, tā ir gatava atteikties no VPS nosacījumiem un dažu pēdējo dienu laikā noslēgt brīvās tirdzniecības līgumu ar Kolumbiju. Tas ir nāvējošs trieciens Kolumbijas arodbiedrībām, mazajiem lauksaimniekiem un patērētājiem, kā arī šīs valsts rūpnieciskajai ražošanai.

Joe Higgins, autors. – Priekšsēdētāja kungs, sistēma, ar kuru ES piešķir tirdzniecības preferences atsevišķām valstīm, tika izveidota jau 1971. gadā. Tā ir attīstīto valstu un jaunattīstības valstu tirdzniecības nelīdzsvarotības mazināšanas un jaunattīstības valstu ilgtspējīgas attīstības veicināšanas instruments.

Komisāra kungs, vai jūs piekrītat, ka šajā ziņā minētā sistēma ir izrādījusies patiesi liela kļūda un ka ieguvēji no tirdzniecības nolīgumiem galvenokārt ir ES reģistrētas transnacionālās korporācijas, kuras, izmantojot savu pārākumu līdzekļu ziņā, iznīcina daudzu nabadzīgo valstu mazos ražotājus, radot tādas nopietnas problēmas kā vietējā darba tirgus sabrukumu un vides piesārņojumu? Vai tā nav ES Komisijas stratēģiskā dokumenta, proti, pirms trim gadiem publicētā paziņojuma „Globālā Eiropa: konkurence pasaulē” īstā nozīme?

Komisāra kungs, kādas gan cerības var lolot strādnieki Āfrikas, Āzijas un Latīņamerikas valstīs, ja jūsu Komisija vēl pēdējo nedēļu laikā, cerot gūt ātru un vieglu peļņu, glēvi pievēra acis uz riska ieguldījumu fondu pārstāvju noziedzīgajām spekulācijām attiecībā uz eiro un jo īpaši Grieķiju? Jūs nodevāt Grieķijas strādnieku šķiru un tās nabadzīgos iedzīvotājus šo noziedzīgo parazitāru laipnībai „žēlastībai”. Ņemot vērā minēto situāciju, kādas turpmāk var būt ārpus ES robežām dzīvojošo nabadzīgo cilvēku, strādnieku cerības?

Tādējādi rodas jautājums: kāds ir Komisijas vērtējums attiecībā uz to, kā valstis, kuras gūst labumu no preferenciālajiem tirdzniecības nolīgumiem ar ES, aizsargā strādājošo tiesības un cilvēktiesības? Lūdzu, pastāstiet to mums.

Turklāt, kā jūs varēsiet turpināt attiecības ar Kolumbijas valdību, ja arvien vairāk kļūst skaidrs, ka šīs valsts valdības kontrolētās struktūras, sevišķi armija, ir vainojamas visšaušalīgākajos noziegumos, kā to pierāda nesen Lamakarenas tuvumā atrastie nevainīgo upuru masu apbedījumi?

Un, visbeidzot, kāds ir Komisijas viedoklis attiecībā uz GSP+ režīma turpmāko piemērošanu Šrilankai, ņemot vērā faktu, ka pēc vēlēšanām *Mahinda Rajapaksa* valdības politika neparedz strādājošo tiesību un cilvēktiesību aizsardzību šajā valstī?

Syed Kamall, aizstājot autoru. – Priekšsēdētāja kungs, manuprāt, mēs visi apzināmies, ka viens no VPS mērķiem ir nabadzīgāko valstu integrācija pasaules tirdzniecības sistēmā. Preferenciālo režīmu piešķiršana tiek uzskatīta par piemērotu veidu, lai mazinātu tirdzniecības nelīdzsvarotību starp bagātajām un nabadzīgākajām valstīm.

Man, kuram šajās nabadzīgajās valstīs ir daudz draugu un radu, šķiet, ka mums pirmkārt vajadzētu pievērsties tām problēmām, kuras rada minēto valstu valdības, proti, sliktai pārvaldībai, valsts monopolam un valdību korumpētībai, kas traucē uzņēmējiem nodrošināt labklājību, jo viņiem tiek likti šķēršļi nepieciešamo materiālu importam, lai radītu pievienoto vērtību un veicinātu labklājību. Problēma ir arī tā, ka daudziem šo valstu iedzīvotājiem ir liegta piekļuve precēm un pakalpojumiem, kas mums ES un daudzās bagātākajās valstīs šķiet pašsaprotama lieta.

Mums ir jāapzinās, ka vislabākais veids, kā palīdzēt cilvēkiem izkļūt no nabadzības, ir atbalstīt uzņēmējus. Uzņēmēji savukārt nodrošinās darba vietas, veicinās labklājību un tādējādi palīdzēs mazināt nabadzību.

Pēdējās sarunās par ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem (EPN) daudzu politisko grupu deputāti pauda bažas par Komisijas „viens izmērs der visiem” pieeju attiecībā uz EPN.

Manī radīja bažas tas, ka tad, kad Komisijas pārstāvim komitejā tika uzdots jautājums, viņš atbildēja, ka EPN mērķis ir atbalstīt ne tikai tirdzniecību, bet arī reģionālās integrācijas procesus un ES modeli. Kad mēs jautājām, vai atsevišķām ĀKK valstīm, kuras ir saskārušās ar konkrētām problēmām, kā alternatīvu varētu piešķirt VPS+ režīmu, mums tika paskaidrots, ka tas nav iespējams, jo šīs valstis ir pārkāpušas vairāku konvenciju noteikumus un tādējādi nevar pretendēt uz minēto režīmu.

Turpmāk mums noteikti vajadzētu būt elastīgākiem, piemērojot VPS+ režīmu, kas varētu būt alternatīva EPN. Risinājumi šajā ziņā varētu būt dažādi. Mēs varam piemērot sankcijas valstīm, kas neatbilst noteiktajiem standartiem, bet mēs varam arī turpināt dialogu ar tām, lai panāktu situācijas uzlabojumu, jo mums ir jāsaprot, ka Roma netika uzcelta vienas dienas laikā, un to nevarēs panākt arī attiecībā uz valstu atbilstību Eiropas visaugstākajiem standartiem. Ir laiks iesaistīties un palīdzēt jaunattīstības valstu uzņēmējiem, nevis nodarboties ar šā jautājuma pārmērīgu politizēšanu.

Karel De Gucht, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētāja kungs, pašreizējā VPS regula zaudēs spēku 2011. gada 31. decembrī. Komisija jau ir uzsākusi darbu pie šīs sistēmas pārskatīšanas un uzlabošanas. Šomēnes es esmu paredzējis uzsākt iespējamo uzlabojumu un izmaiņu plašu sabiedrisko apspriešanu, kurai sekos detalizēts ietekmes novērtējums. Tādējādi Komisija varētu nākt klajā ar pārskatītās regulas priekšlikumu 2011. gada pirmajā ceturksnī. Uz šo priekšlikumu, protams, attieksies parastā likumdošanas procedūra, kura var ievilkties ilgāku laiku pat pēc 2011. gada 31. decembra, kad pašreizējā sistēma jau vairs nebūs spēkā.

Domāju, jūs visi piekritīsiet, ka mēs nedrīkstam pieļaut, lai VPS saņēmējvalstis ar 2012. gada 1. janvāri zaudētu tām piešķirtās preferences, tādēļ mēs papildus svarīgajam jaunās VPS regulas sagatavošanas darbam iesniegsim priekšlikumu par pašreizējās regulas termiņa pagarinājumu un no tā izrietošo preferenču saglabāšanu līdz jaunās regulas spēkā stāšanās datumam. Tādējādi jums būs pietiekami ilgs laiks jaunās sistēmas izstrādei, vienlaikus nodrošinot, lai VPS saņēmējvalstis nepaliktu „pie sasistas siles”. Minēto dokumentu Jūs saņemsiet aprīlī.

Es esmu atzīmējis jūsu jautājumu par to, kā Komisija veic saņēmējvalstu uzraudzību attiecībā uz atbilstības nodrošināšanu pašreizējā VPS+ režīma kritērijiem. Galvenais VPS+ režīma piešķiršanas kritērijs ir 27 starptautisko konvenciju par cilvēktiesībām, darba tiesībām, ilgtspējīgu attīstību un labu pārvaldi īstenošana. Saņēmējvalstu rūpīga uzraudzība, lai nodrošinātu atbilstību minētajiem kritērijiem, ir Komisijas uzdevums.

Komisija uzrauga VPS+ režīma ievērošanu un novērtē efektīvu īstenošanu, balstoties uz secinājumiem, kas izdarīti, izmantojot uzraudzības mehānismus, ko pārrauga tādas starptautiskās organizācijas kā ANO, SDO un citas attiecīgās aģentūras, kā arī izmantojot uzraudzības mehānismus, kas paredzēti pašās konvencijās un kuri kļuvuši publiski pieejami, pateicoties šīm aģentūrām.

Tas nodrošina nepārprotamu un objektīvu pārskatīšanu. Uzraudzību atvieglo arī Komisijas divpusējais dialogs ar VPS+ režīma saņēmējvalstīm par jautājumiem, kas saistīti ar konvenciju īstenošanu. Ja minētie ziņojumi ietver informāciju par daļēju neatbilstību VPS kritērijiem, VPS regulā ir paredzēts, ka Komisija var uzsākt izmeklēšanu, lai noskaidrotu faktisko situāciju, kā arī veikt atbilstīgas darbības.

Šis ir svarīgs izmeklēšanas instruments, kurš tiek pielietots atbilstīgā situācijā, tomēr izmeklēšanas uzsākšana nav viegls solis, jo var negatīvi ietekmēt mūsu attiecības ar partnervalstīm, kā, piemēram, nesenajā gadījumā ar Šrilanku.

Tā kā VPS+ režīma mērķis ir stimulēt valstis ievērot starptautiskos labas pārvaldības standartus, tām valstīm, kuras gūst labumu no VPS+, pirmajām vajadzētu dot iespēju apliecināt savu apņemšanos īstenot VPS+ mērķus, kā arī vēlmi sadarboties ar starptautiskajām uzraudzības iestādēm un novērst konstatētos trūkumus.

Šāda pieeja, ņemot vērā tos pasākumus, kurus konkrētās valstis jau ir veikušas, paredz tām „atlaides” un ir saskaņā ar VPS+ režīma pamatā esošo vispārējo veicinošo pieeju.

Es esmu ieinteresēts apspriest ar jums turpmāko VPS, jo īpaši VPS+ režīmu. Gatavojot pašreizējās sistēmas pārskatu, kurš ietvers informāciju par VPS+ kritērijiem un to ievērošanas uzraudzību, rūpīgi tiks analizēti arī Eiropas Parlamenta izvirzītie jautājumi.

Tā kā uz minēto pārskatu attieksies parastā likumdošanas procedūra, Eiropas Parlamentam un Padomei būs vienāda ietekme, pieņemot jaunās regulas galīgo redakciju.

Laima Liucija Andrikiene, *PPE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, turpinot tēmu, kuru aizsāka mūsu kolēģis *Daniel Caspary*, kuram es pilnībā pievienojos, es vēlētos uzsvērt dažus aspektus. Pirmkārt, kopš ir

stājies spēkā Lisabonas līgums, ir palielinājusies Parlamenta loma attiecībā uz ES tirdzniecības politikas formulējumu. VPS ir viena no jomām, kurā Parlamentam tagad ir lielāka ietekme un rīcības brīvība.

Komisāra kungs, es vēlētos, lai jūsu attieksme pret pieaugošo Parlamenta lomu jūsu pārraudzītajā jomā būtu labvēlīgāka. Ņemot vērā iepriekš teikto, es jūs aicinu apspriesties ar Parlamentu, kad runa būs par VPS un VPS+ režīma saņēmējvalstu saraksta izveidi un pārskatīšanu.

Treškārt, Parlaments būtu jāiesaista arī uzraudzības procesā, lai pārliecinātos, ka VPS saņēmējvalstis ir ne tikai ratificējušas 27 SDO un ANO konvencijas, bet arī tās efektīvi īsteno. Komisijai vismaz vajadzētu apspriest šo jautājumu ar Parlamentu, savukārt Parlamenta pienākums ir pārliecināties, ka attiecīgās mūsu iestādes un komitejas ir izstrādājušas atbilstīgus mehānismus, lai veicinātu šādu uzraudzību. Nobeigumā es gribētu atkārtot rezolūcijas projektā, par kuru mēs rīt balsosim, izteikto ierosinājumu, proti, ka Komisijai iespējami drīz ir jāizstrādā jaunais VPS regulas projekts.

Visbeidzot - man jāsaka, ka nepiekrītu manu kolēģu teiktajam par Kolumbiju. Kolumbija ir tādi pati kā daudzas citas šā reģiona valstis. Mēs nevaram neņemt vērā pozitīvās tendences, panākumus cilvēktiesību jomā, kā arī cilvēktiesību aizstāvju situācijas uzlabojumu šajā valstī. Nav vajadzības publiski nosodīt tieši Kolumbiju, jo mūsu rezolūcija attiecas tikai uz jauno regulu un tās nepieciešamību.

Vital Moreira, S&D grupas vārdā. – (PT) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, ir patīkami, ka komisārs *De Gucht* kungs mums garantē, ka, īsi sakot, Komisija nosūtīs Parlamentam likumdošanas iniciatīvu, kuras mērķis ir pārskatīt vispārējo preferenču sistēmu, nodrošinot likumdošanas procesam vajadzīgo laiku un vienlaikus saglabājot saņēmējvalstīm piešķirtās preferences, kuru termiņš beidzas nākamā gada pēdējā dienā.

Šī sistēma ir jāpārskata. Pirmkārt, tā ir instruments attīstības palīdzības nodrošināšanai, garantējot konkrētām valstīm privilēģētu piekļu Eiropas tirgum. Otrkārt, šī sistēma ir arī instruments cilvēktiesību situācijas un labas pārvaldības uzlabošanai jaunattīstības valstīs, ar nosacījumu, ka VPS tiek piešķirta gadījumos, kad saņēmējvalstis ir izpildījušas tām izvirzītos noteikumus.

Minēto divu iemeslu dēļ Eiropas Savienībai ir jāatjauno šā instrumenta pielietošana, lai nodrošinātu tirdzniecības atvieglojumus, kā arī veicinātu attīstību un cilvēktiesību ievērošanu VPS saņēmējvalstīs. Turklāt šāda atjaunošana ir jāpamatojas uz iepriekšējā perioda novērtējuma rezultātiem.

No otras puses, izstrādājot jauno regulu, būtu jāievēro šādas konkrētas, uz līdzšinējo pieredzi balstītas prasības: pirmkārt, ir jāsaglabā līdzšinējie VPS nosacījumi, lai tos vajadzības gadījumā varētu atcelt; otrkārt, ir jāpadziļina un jāuzlabo saņēmējvalstu diferencēšanas un atlases metodes, ņemot vērā katras valsts attīstības līmeni un ārejo konkurētspēju. Treškārt ir jāuzlabo VPS nosacījumu izpildes uzraudzības mehānismi, jo īpaši attiecībā uz cilvēktiesību ievērošanu.

Nobeigumā, komisāra kungs, es gribētu atzinīgi novērtēt to, ka jau no likumdošanas procesa sākuma ir ņemts vērā Parlamenta viedoklis.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, VPS preferenču saņemšanā mērķvalstīm vajadzētu būt tām jaunattīstības valstīm, kurām šādas preferences ir visvairāk vajadzīgas. Jaunajam saņēmējvalstu sarakstam vajadzētu atspoguļot jaunattīstības valstu ekonomikas faktisko stāvokli un konkurētspēju.

Tas, ka jaunattīstības valstis netiek diferencētas, negatīvi ietekmē vismazāk attīstītās valstis. Ir pašsaprotami, ka pirms ierosinātās pārskatīšanas būs jāveic novērtējums, lai noteiktu, kāda ir bijusi VPS ietekme uz saņēmējvalstīm tās iepriekšējā piemērošanas periodā.

Nav šaubu, ka tirdzniecības politika, jo īpaši tirdzniecības nosacījumi, var lielā mērā veicināt globālās pārvaldības efektivitāti, īstenojot maigo varu. Tā stimulē globalizācijas sociālās dimensijas veicināšanu plašākā nozīmē, proti, pienācīgas kvalitātes nodarbinātību, dzīvotspējīgu attīstības stratēģiju un demokrātisku pārskatatbildību.

Ar jauno, pārskatīto sistēmu Eiropas Parlamentam ir jāgarantē radošas līdzdalības iespēja, lai nodrošinātu saņēmējvalstu nolīgumos paredzēto saistību izpildes efektīvu uzraudzību.

Bernd Lange (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, mēs visi zinām, ka VPS ir laba sistēma, savukārt VPS+ ir ļoti laba sistēma. Mums ir jānodrošina abu minēto sistēmu termiņa pagarinājums, tādēļ ir nepieciešams jūsu priekšlikums, lai Parlamentā izvērstu pienācīgas debates. Komisāra kungs, lūdzu, paātriniet šo procesu.

Mēs varētu ieviest dažus uzlabojumus pat VPS+ režīmam, tādēļ es vēlos minēt piecas jomas, kurās varētu veikt šādus uzlabojumus. Pirmkārt, kurš nosaka to, kā 27 konvenciju paredzētie standarti tiek īstenoti faktiski, turklāt ne tikai praksē, bet oficiāli? Vai tā ir SDO, vai arī mums ir vajadzīga vērtēšanas komiteja, lai lemtu par atbalsta sniegšanas nepieciešamību minēto standartu īstenošanas procesā?

Otrkārt, kā mēs iesaistām minētajā procesā pilsonisko sabiedrību? Es vēlētos, lai VPS+ režīma ietekmes novērtējumā tiktu atspoguļota pilsoniskās sabiedrības koordinācija konkrētajā valstī, tāpat kā mēs esam vienojušies par to nolīgumā ar Dienvidkoreju.

Treškārt, kurš faktiski uzsāk izmeklēšanas procesu gadījumā, kad tiek konstatētas problēmas? Tajā ir nepieciešama arī Parlamenta līdzdalība, jo man šķiet, ka Padomei — papildus pienākumam veikt izmeklēšanu — ir radušās citas intereses, tādēļ arī Parlamentam vajadzētu uzsākt šo procesu.

Mums ir arī skaidri jāzina, kādi būs turpmākie pasākumi un preferenču atcelšanas kārtība, bet varbūt mēs to varētu padziļināti apspriest citā reizē.

Thomas Mann (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, ar VPS jaunattīstības un jaunajām tirgus ekonomikas valstīm galvenokārt tiek piešķirtas tirdzniecības preferences. Šāds mūsdienīgs attīstības palīdzības veids, no tarifu samazinājuma līdz pat tirdzniecības atvieglojumiem industriālajām valstīm, ir izrādījies ļoti efektīvs. VPS+ īpašais režīms ir paredzēts, lai īstenotu sociālos un vides standartus. Tas ir arī iemesls, lai arvien vairāk valstu parakstītu ANO un SDO konvencijas.

Komisāra kungs, kā Komisija kontrolē minēto kritēriju ievērošanu? Vai piešķirto preferenču atcelšanas lēmumi ir konsekventi, piemēram, ja eksportēto preču ražošanā tiek izmantots piespiedu vai vergu darbs, kā arī, ja tiek konstatēta negodīga tirdzniecības prakse un nav iespējams pārbaudīt produktu izcelsmi? Turklāt, vai prasībai par situācijas uzlabojumu cilvēktiesību jomā, ko ir paredzēts panākt ar VPS+ režīmu, nevajadzētu attiekties arī uz tādām lielvalstīm, kā, piemēram, Ķīnu? Mūsu rezolūcijas, demonstrācijas un divpusējās sarunas starp ES un Ķīnu nav veicinājušas situācijas uzlabojumu cilvēktiesību jomā. Tādēļ simtiem tūkstošu cilvēku rīt, atzīmējot Tibetas Nacionālās sacelšanās piemiņas dienu, izies ielās, un šis valsts karogi tiks pacelti desmitiem tūkstošos ES pilsētu un kopienu. Mēs paudzīsim solidaritāti ar cilvēkiem, kuri cīnās par savas kultūras, valodas un reliģijas autonomiju.

Komisāra kungs, vai jūs piekrītat, ka cilvēktiesību, sociālie un vides standarti ir jāsvīturo no īpašo pasākumu saraksta, iekļaujot tos VPS kritēriju sarakstā? Sadarbība ar mūsu tirdzniecības partneriem nedrīkst pamatoties vienīgi uz ekonomiskiem apsvērumiem.

Gianluca Susta (S&D). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, šī ir lieliska iespēja atkārtoti apliecināt VPS nozīmi. Ar iniciatīvu „Viss, izņemot ieročus” saistītā vispārējo tarifa preferenču sistēma un arī VPS+ režīms ir vērsti uz nabadzības mazināšanu saskaņā ar primāro saistību nodrošināt cilvēktiesību ievērošanu. Tieši līdzāspastāvēšanas principa pārkāpšana bija iemesls tam, ka Eiropas Savienība pēc Komisijas veiktās rūpīgās izmeklēšanas nesen atcēla preferenču režīma piemērošanu Šrilankai.

Jaunajai iestāžu sistēmai tomēr ir jāparedz Parlamenta pilnīga iesaistīšanās spēkā esošā tiesību akta pārskatīšanas procesā, tādēļ mēs ceram, ka — saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru — minētā regula tiks pilnībā pārskatīta, jo tai ir vairāki trūkumi, arī tādi, kas attiecas uz izmeklēšanas procesu. Nākamais solis būs kopīgā rezolūcija.

Minētās regulas efektivitāte būs atkarīga no tās uzticamības un pamatkritēriju objektivitātes, un stingrības, ar kādu tā tiks piemērota. Eiropā, kur vairums iedzīvotāju neatbalsta demokrātijas eksportu piespiedu kārtā, tirdzniecība un tās atbalsts ir svarīgi uz cilvēktiesību ievērošanu balstītā līdzāspastāvēšanas principa popularizēšanas līdzekļi. Mēs nedrīkstam kļūt vienaldzīgi, kas būtu nepareizi, bet mums ir arī jāizvairās no pārsteidzīgiem, negrozāmiem lēmumiem attiecībā uz atsevišķām valstīm, kā tas bija gadījumā ar Kolumbiju.

Ņemot vērā iepriekš teikto, es nevaru atbalstīt gandrīz vienpusēju, neelastīgu attieksmi pret kādu konkrētu valsti, tomēr stingri atbalstu vajadzību pastiprināti veikt visu problemātisko situāciju uzraudzību saskaņā ar spēkā esošajiem tiesību aktiem un regulējuma principiem, uz kuriem esam paredzējuši pamatot minētā tiesību akta pārskatīšanu.

Christofer Fjellner (PPE). – (SV) Priekšsēdētāja kungs, VPS, kuru mēs šodien apspriežam, ir ļoti labs un svarīgs instruments, jo tas nodrošina pasaules nabadzīgākajām valstīm iespēju eksportēt uz Eiropu preces un attīstīt tirdzniecību. Daudzas Eiropas valstis šādā veidā ir panākušas labklājību, tādēļ ir svarīgi, lai mēs to palīdzētu sasniegt arī citām valstīm.

Šajās debatēs, kā arī, gatavojoties gaidāmajai VPS pārskatīšanai, mums ir jākoncentrējas uz galveno VPS uzdevumu un mērķi, proti, cīņu pret nabadzību. Ir svarīgi atcerēties, ka tirdzniecība neapšaubāmi ir efektīvākais veids, lai cīnītos pret nabadzību un veicinātu ekonomisko izaugsmi.

VPS ir arī labs veids, lai rosinātu valstis ievērot starptautisko nolīgumu un konvenciju prasības cilvēktiesību un arī citās jomās, kā arī pildīt tām noteiktās saistības. Vienlaikus mēs nedrīkstam aizmirst, ka VPS mērķis ir veicināt attīstību. Protams, ES ir jābūt spējīgai atcelt preferenciālo režīmu tām valstīm, kuras nepilda savas saistības, tomēr šajā ziņā ir jābūt piesardzīgiem. Valstij, kurai ir liegta tirdzniecības brīvība un jaunas eksporta iespējas, nebūs viegli ievērot saistības un izpildīt mūsu izvirzītās prasības.

Likumsakarība ir tāda, ka korupcija, slikti darba apstākļi un cilvēktiesību pārkāpumi veicina nabadzību, savukārt nabadzība apgrūtina cīņu ar korupciju, cilvēktiesību problēmām un sliktiem darba apstākļiem. Es vēlētos dzirdēt komisāra kunga viedokli par 22. punktu, proti, par risku, kuru var radīt tirdzniecības preferenču atcelšana, jo šādā gadījumā valstīm būs grūtāk panākt uzlabojumus tādā jomā, kā, piemēram, slikti darba apstākļi.

Mēs pieprasām, lai daudzas valstis ratificē un pilnībā īsteno 27 SDO un ANO konvencijas. Es vēlētos, lai tiktu veikta padziļināta analīze par to, vai visas ES dalībvalstis ir pilnībā ratificējušas un īstenojušas šīs konvencijas, jo, manuprāt, tas nav iespējams. To vajadzētu atcerēties, kad mēs izvirzām šādas prasības citām valstīm.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Es gribētu uzdot komisāra kungam vienkāršu jautājumu. Saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 732/2008, valstīm, kuras vēlas, lai tām tiktu piešķirti atviegloti nosacījumi saskaņā ar VPS+ režīmu, ir iespēja iesniegt pieteikumus līdz šā gada aprīļa beigām. Ņemot vērā, ka tuvojas minētā termiņa beigas, es vēlos noskaidrot, vai komisāra kunga rīcībā ir informācija par to, kuras valstis jau ir iesniegušas šādus pieteikumus, kā arī to, vai mums vajadzētu piešķirt preferences vēl citām valstīm, ja esam paredzējuši mainīt režīma piešķiršanas kritērijus. Es atbalstu arī savu kolēģu deputātu viedokli, kuri uzsvēra, ka attiecībā uz VPS piemērošanu ir jākonsultējas ar Eiropas Parlamentu.

Paldies.

Karel De Gucht, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, par Šrilanku un Kolumbiju tika uzdoti vairāki jautājumi. Kādēļ vienā gadījumā mēs pieņemām lēmumu sākt izmeklēšanu, bet otrā nē?

Šrilankas gadījumā Komisijas uzmanību pievērta Apvienoto Nāciju Organizācijas ziņojumi un pārskati, kā arī no citiem attiecīgajiem avotiem, tostarp no nevalstiskajām organizācijām publiski pieejamie ziņojumi, kuri liecināja, ka Šrilanka nav īstenojusi vairākas cilvēktiesību konvencijas, jo īpaši Starptautisko paktu par pilsoņu un politiskajām tiesībām, Konvenciju pret spīdzināšanu un citādu cietsirdīgu, necilvēcisku vai cilvēka cieņu pazemojošu apiešanos un sodīšanu, kā arī Konvenciju par bērnu tiesībām.

Tomēr pretēji Kolumbijai, Šrilanka noliedza jebkādu problēmu esamību un nesadarbojās ar Komisiju nevienā izmeklēšanas posmā.

Kolumbijas gadījumā ANO un SDO monitoringa rezultāti liecināja par to, ka ir radušās bažas par atsevišķu konvenciju īstenošanas efektivitāti, tomēr ir arī skaidrs, ka Kolumbija sadarbojas ar SDO un ANO iestādēm un jau ir veikusi būtiskas izmaiņas savā tiesību sistēmā. Šīs valsts valdība ir veikusi nepieciešamos pasākumus, lai grozītu savus tiesību aktus un uzlabotu konvenciju faktisko īstenošanu. Kolumbijas dialogs un sadarbība ar ANO un SDO turpinās.

Kas attiecas uz *Moreira* kunga uzdoto jautājumu, man jāsaka, ka VPS regulas pārskatīšanas procesā mēs centīsimies panākt līdzsvaru starp šeit izteiktajām dažādajām prasībām. Mums tika izteikts aicinājums to paveikt iespējami drīz, un mēs arī centīsimies to izdarīt. No mums tiek gaidīts ietekmes novērtējums, bet 2009. gada datus attiecībā uz VPS mēs saņemsim tikai šā gada jūlijā. Protams, pēc tam tiks rīkota apspriešanās ar Parlamentu.

Es vēlos arī atgādināt, ka manas noklausīšanās laikā esmu devis solījumu Starptautiskās tirdzniecības komitejai iesniegt mūsu tiesību aktu priekšlikumu grafiku, kas tiks izdarīts tuvākajos mēnešos. Kā jau jūs visi zināt, mums rīt ir paredzēta tikšanās. Mums kopīgiem spēkiem būs jāizlemj, kā nodrošināt Parlamentam maksimālu iespēju atklāti apspriest dažādus dokumentus, tostarp jauno VPS regulu, kuru mums vajadzētu ieviest jau aprīlī.

Priekšsēdētājs. – Es esmu saņēmis divus rezolūciju priekšlikumus⁽²⁾ saskaņā ar Reglamenta 115. panta 5. punktu.

Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks trešdien, 2010. gada 10. martā.

17. Nākamās sēdes darba kārtība (sk. protokolu)

18. Sēdes slēgšana

(Sēdi slēdza plkst. 23.40)

⁽²⁾ Sk. protokolu